

<http://www.numelyo.bm-lyon.fr>

Noul testament al domnului si Mântuitorului nostru Iisus Hristos

Auteur :

Date :1914

Cote : SJ E 187/105

Permalien : http://numelyo.bm-lyon.fr/BML:BML_00GOO0100137001104893040

~~AC 508-10~~

Bibliotheca S. J.

Les Fontaines

CHANTILLY

E

187/105

~~AC 58-70~~

N

NOUL TESTAMENT

NOUL
TESTAMENT

AL

DOMNULUI ȘI MÂNTUITORULUI NOSTRU
IISUS HRISTOS

TIPĂRIT

IN ZILELE MAJESTĂȚEI SALE

CAROL I

REGELE ROMANIEI

— 37 —

*Cu aprobarea și binecuvântarea Sfântului Sinod
al Sfintei Biserici Autocefale Ortodoxe Române*

— —
BUCUREȘTI

—
TIPOGRAFIA CĂRȚILOR BISERICEȘTI

1914.

SFÂNȚA EVANGHELIE

DELA

MATEI

CAP. 1.

Neamul și Nașterea lui Iisus Hristos.

Cartea neamului lui Iisus Hristos, fiul lui David, fiul lui Avraam.

2. Avraam a născut pre Isaac, iar Isaac a născut pre Iacov, iar Iacov a născut pre Iuda și pre frații lui.

3. Iar Iuda a născut pre Farès și pre Zarà din Tamâr, iar Farès a născut pre Esròm, iar Esròm a născut pre Aràm.

4. Iar Aràm a născut pre Aminadav, iar Aminadav a născut pre Naasòn, iar Naasòn a născut pre Salmòn.

5. Iar Salmòn a născut pre Voðz din Rahav, iar Voðz a născut pre Ovid din Rui, iar Ovid a născut pre Iesè.

6. Iar Iesè a născut pre David împăratul, iar David împăratul, a născut pre Solomòn din femeia lui Urie.

7. Iar Solomòn a născut pre Rovoam, iar Rovoam a născut pre Avia, iar Avia a născut pre Asà.

8. Iar Asà a născut pre Iosafat, iar Iosafat a născut pre Ioram, iar Ioram a născut pre Ozia.

9. Iar Ozia a născut pre Ioatam, iar Ioatam a născut pre Ahaz, iar Ahaz a născut pre Ezechia.

10. Iar Ezechia a născut pre Manasi, iar Manasi a născut pre Amòn, iar Amòn a născut pre Iosia.

11. Iar Iosia a născut pre Iehonia și pre frații lui, la mutarea în Vavilon.

12. Iar după mutarea în Vavilon, Iehonia a născut pre Salatiil, iar Salatiil a născut pre Zorovavel.

13. Iar Zorovavel a născut pre Aviud, iar Aviud a născut pre Eliachim, iar Eliachim a născut pre Azdr.

14. Iar Azdr a născut pre Saddc, iar Saddc a născut pre Ahim, iar Ahim a născut pre Eliud.

15. Iar Eliud a născut pre Eleazar, iar Eleazar a născut pre Matàn, iar Matàn a născut pre Iacov.

16. Iar Iacov a născut pre Iosif bărbatul Mariei, din care s'a născut Iisus, ce se zice Hristos.

17. Deci, toate neamurile dela Avraam până la David, neamuri patru-sprezece; și dela Dav'd până la mutarea în Vavilon, neamuri patru-sprezece; și dela mutarea în Vavi-

1. 1. Lucà 3, 23-38. 2. Fac. 21, 3; 25, 26; 29, 35. 3. Fac. 38, 29; 1 Paral. 2, 5, 9; Rut. 4, 19.
4. 1 Paral. 2, 10; Num. 1. 7. 5. Is. Navi 2, 1; ut. 4, 13. 1 Paral. 2, 11, 12; 6. 2 Imp. 12
7-11. 3 Imp. 11, 43; 1 Paral. 3, 10, s.

9. 4 Imp. 15, 7 și 38; 16, 20. 10. 4 Imp. 20, 21; 11. 1 Paral. 3, 15, 16; 12. Ezdra 3, 2, 16; 1 Paral. 3, 17. Mat. 27, 17, 22.

Ion până la Hristos, neamuri patru-sprezece.

18. Iar Nașterea lui Iisus Hristos așa a fost: Că îngodită fiind muma lui, Maria, cu Iosif, mai înainte de a se adună ei, s'a aflat având în pânțece din Duhul Sfânt.

19. Iar Iosif, bărbatul ei, drept fiind și nevrând s'o vădească pre ea, a vrut pre ascuns s'o lase pre dânsa.

20. Și acestea gândind ei, iată îngerul Domnului în vis s'a arătat lui, grăind: Iosife, fiul lui David, nu te teme a lua pre Maria femeia ta, că ce s'a zămislit într'însa, din Duhul Sfânt este.

21. Și va naște fiu și vei chema numele lui: IISUS, că acesta va mântui pre norodul său de păcatele lor.

22. Iar acestea toate s'au făcut ca să se plinească ceea ce s'a zis dela Domnul prin prorocul ce zice: „Iată fecioara în pânțece va avea și va naște fiu și vor chema numele lui: Emanul, ce se tâlcuește: cu noi Dumnezeu”.

23. Și sculându-se Iosif din somn, a făcut precum i-a poruncit lui îngerul Domnului, și a luat pre femeia sa.

24. Și nu o a cunoscut pre ea până ce a născut pre fiul său cel întâiu născut, și a chemat numele lui: IISUS.

CAP. 2.

Maghiu dela răsărit. Omorirea pruncilor. Întoarcerea lui Iosif cu Maria și cu Iisus pruncul din Eghipt în Nazaret.

Iar dacă s'au născut Iisus în Vitleemul Iudeei, în zilele lui Irod împăratul, iată Maghiu dela răsărit au venit în Ierusalim,

2. Zicând: Unde este împăratul Iudeilor, cel ce s'au născut? Că am văzut steaua lui la răsărit și am venit să ne închinăm lui.

3. Și auzind Irod împăratul s'a turburat și tot Ierusalimul cu dânsul.

4. Și adunând pre toți arhierii

18. Lucă 1, 27, 35 și 2, 5. 19. Numere 5, 15; A doua Lege 24, 1.

20. Lucă 1, 35. 21. Lucă 2, 21; Fapt 4, 12 și 5, 31. 22. Is. 7, 13.

23. Is. 7, 13; Lucă 1, 31. 24. Lucă 2, 7, 21.

2. 1. Lucă 2, 6, 7; Fac 35, 19.

2. Numere 24, 17.

și cărturarii norodului, i-a întrebat: unde este să se nască Hristos?

5. Iar ei au zis lui: În Vitleemul Iudeei, că așa s'a scris prin prorocul:

6. Și tu Vitleeme, pământul Iudei nicidecum nu ești mai mic între domni Iudei, că dintru tine va ieși Povățuitor, carele va paște pre norodul meu Israil.

7. Atunci Irod întru ascuns chemând pre Maghi, a cercat cu deamăruntul dela dânsii de vremea întru care s'a arătat steaua.

7. Și trimițându-i pre ei în Vitleem, le-a zis: mergând cercetați cu amăruntul pentru prunc, și dacă îl veți afla, să îmi vestiți și mie, ca și eu venind să mă închin lui.

9. Iar ei ascultând pre împăratul s'au dus. Și iată steaua, pre care o văzuseră la răsărit, mergea înaintea lor, până a venit și a stăit deasupra unde era pruncul.

10. Iar ei văzând steaua s'au bucurat cu bucurie mare foarte.

11. Și intrând în casă, au văzut pruncul cu Maria, muma lui, și căzând s'au închinat lui, și deschizându-și vistierile lor, au adus lui daruri: aur și tămâie și smirnă.

12. Și luând înștiințare prin vis, să nu se întoarcă la Irod, pre altă cale s'au dus la țara lor.

13. Iar după ce s'au dus ei, iată îngerul Domnului în vis se arată lui Iosif, zicând: sculându-te, ia pruncul și pre muma lui și fugi în Eghipt, și fiu acolo până voi zice ție, că va Irod să caute pruncul să îl piarză pre el.

14. Iar el sculându-se, a luat pruncul și pre muma lui noaptea, și s'au dus în Eghipt.

15. Și a fost acolo până la moartea lui Irod, ca să se plinească ceea ce s'au zis de Domnul prin prorocul, ce zice: din Eghipt am chemat pre fiul meu.

16. Atunci Irod văzând că s'a batjocorit de Maghi, s'a mâniat foarte; și trimițând a omorât pre toți pruncii, cari erau în Vitleem și întru toate hotarele lui, de doi ani și mai mici, după vremea care cercase dela Maghi.

6. Mih. 5, 2; Ioan 7, 42.

11. Lucă 2, 16; Ps. 71, 10. Is. 60, 6.

15. Ozle 11, 2.

Ion până la Hristos, neamuri patru-sprezece.

18. Iar Nașterea lui Iisus Hristos așa a fost: Că îngodită fiind muma lui, Maria, cu Iosif, mai înainte de a se adună ei, s'a aflat având în pânțece din Duhul Sfânt.

19. Iar Iosif, bărbatul ei, drept fiind și nevrând s'o vădească pre ea, a vrut pre ascuns s'o lase pre dânsa.

20. Și acestea gândind ei, iată îngerul Domnului în vis s'a arătat lui, grăind: Iosife, fiul lui David, nu te teme a lua pre Maria femeia ta, că ce s'a zămislit într'însa, din Duhul Sfânt este.

21. Și va naște fiu și vei chema numele lui: IISUS, că acesta va mântui pre norodul său de păcatele lor.

22. Iar acestea toate s'au făcut ca să se plinească ceea ce s'a zis dela Domnul prin prorocul ce zice: „Iată fecioara în pânțece va avea și va naște fiu și vor chema numele lui: Emanul, ce se tâlcuește: cu noi Dumnezeu”.

23. Și sculându-se Iosif din somn, a făcut precum i-a poruncit lui îngerul Domnului, și a luat pre femeia sa.

24. Și nu o a cunoscut pre ea până ce a născut pre fiul său cel întâiu născut, și a chemat numele lui: IISUS.

CAP. 2.

Maghiu dela răsărit, Omorirea pruncilor. Întoarcerea lui Iosif cu Maria și cu Iisus pruncul din Eghipt în Nazaret.

Iar dacă s'au născut Iisus în Vitleemul Iudeei, în zilele lui Irod împăratul, iată Maghiu dela răsărit au venit în Ierusalim,

2. Zicând: Unde este împăratul Iudeilor, cel ce s'au născut? Că am văzut steaua lui la răsărit și am venit să ne închinăm lui.

3. Și auzind Irod împăratul s'a turburat și tot Ierusalimul cu dânsul.

4. Și adunând pre toți arhierii

18. Lucă 1, 27, 35 și 2, 5. 19. Numere 5, 15; A doua Lege 24, 1.

20. Lucă 1, 35. 21. Lucă 2, 21; Fapt 4, 12 și 5, 31. 22. Is. 7, 13.

23. Is. 7, 13; Lucă 1, 31. 24. Lucă 2, 7, 21.

2. 1. Lucă 2, 6, 7; Fac 35, 19.

2. Numere 24, 17.

și cărturarii norodului, i-a întrebat: unde este să se nască Hristos?

5. Iar ei au zis lui: În Vitleemul Iudeei, că așa s'a scris prin prorocul:

6. Și tu Vitleeme, pământul Iudei nicidecum nu ești mai mic între domni Iudei, că dintru tine va ieși Povățuitor, carele va paște pre norodul meu Israil.

7. Atunci Irod întru ascuns chemând pre Maghi, a cercat cu deamăruntul dela dânsii de vremea întru care s'a arătat steaua.

7. Și trimițându-i pre ei în Vitleem, le-a zis: mergând cercetați cu amăruntul pentru prunc, și dacă îl veți afla, să îmi vestiți și mie, ca și eu venind să mă închin lui.

9. Iar ei ascultând pre împăratul s'au dus. Și iată steaua, pre care o văzuseră la răsărit, mergea înaintea lor, până a venit și a stăit deasupra unde era pruncul.

10. Iar ei văzând steaua s'au bucurat cu bucurie mare foarte.

11. Și intrând în casă, au văzut pruncul cu Maria, muma lui, și căzând s'au închinat lui, și deschizându-și vistierile lor, au adus lui daruri: aur și tămâie și smirnă.

12. Și luând înștiințare prin vis, să nu se întoarcă la Irod, pre altă cale s'au dus la țara lor.

13. Iar după ce s'au dus ei, iată îngerul Domnului în vis se arată lui Iosif, zicând: sculându-te, ia pruncul și pre muma lui și fugi în Eghipt, și fi acolo până voi zice ție, că va Irod să caute pruncul să îl piarză pre el.

14. Iar el sculându-se, a luat pruncul și pre muma lui noaptea, și s'au dus în Eghipt.

15. Și a fost acolo până la moartea lui Irod, ca să se plinească ceea ce s'au zis de Domnul prin prorocul, ce zice: din Eghipt am chemat pre fiul meu.

16. Atunci Irod văzând că s'a batjocorit de Maghi, s'a mâniat foarte; și trimițând a omorât pre toți pruncii, cari erau în Vitleem și întru toate hotarele lui, de doi ani și mai mici, după vremea care cercase dela Maghi.

6. Mih. 5, 2; Ioan 7, 42.

11. Lucă 2, 16; Ps. 71, 10. Is. 60, 6.

15. Ozle 11, 2.

17. Atunci s'a plinit ceea ce s'a zis de Ieremia prorocul, ce zice:

18. Glas în Ramà s'a auzit, plângere și iânguire și șipet mult; Rahil plângând pre fiii săi, și nu vrea să se mângâie, pentrucă nu sunt.

19. Iar după ce a murit Irod, iată îngerul Domnului în vis se arată lui Iosif în Eghipte,

20. Zicând: sculându-te, ia pruncul și pre muma lui, și mergi în pământul lui Israil, că au murit cei ce căutau sufletul pruncului.

21. Iar el sculându-se a luat pruncul și pre muma lui și a venit în pământul lui Israil.

22. Iar auzind că Arhelau împărășește în Iudeea, în locul lui Irod, iatăl său, s'a temut să meargă acolo; iar luând poruncă în vis, s'a dus în părțile Galileei.

23. Și venind a locuit în cetatea ce se numește Nazaret, ca să se plinească ceea ce s'a zis prin proroci că Nazarinean se va chema.

CAP. 3.

Ioan Botezătorul în pustie. Botezul lui Iisus.

Iar în zilele acelea a venit Ioan Botezătorul, propoveduind în pustia Iudeei,

2. Și zicând: pocăiți-vă, că s'a apropiat împărășia cerurilor;

3. Că acesta este acela ce s'a zis de Isaia prorocul, ce zice: glasul celui ce strigă în pustie: gătiți calea Domnului, drepte faceți cărările lui.

4. Și acest Ioan avea îmbrăcăminte de cămilă, și brâu de curea împrejurul mijlocului lui, iar hrana lui eră acride și mlere sălbatică.

5. Atunci ieși la dânsul Ierusalimul și toată Iudeea și toată latură dimprejurul Iordanului,

6. Și se botezau în Iordan dela dânsul, mărturisindu'și păcatele lor.

7. Și văzând pre mulți din Farisei și din Saduchei venind către botezul lui, a zis lor: pui de năpârci,

cine v'a arătat vouă ca să fugiți de mânia cea ce va să fie?

8. Faceți dar roduri vrednice de pocăinș.

9. Și să nu vi se pară a grăi întru sinevă: părinte avem pre Avraam; că zic vouă, că poate Dumnezeu și din pietrile acestea să ridice fii lui Avraam.

10. Că iată și securea la rădăcina pomilor zace; deci, tot pomul, care nu face roadă bună, se taie și în loc se aruncă.

11. Eu vă botez pre voi cu apă, spre pocăinș; iar acela ce vine după mine, mai tare decât mine este, cărua nu sunt vrednic a'i țineă încălțămintele; acesta vă va boteza pre voi cu Duh Sfânt și cu foc.

12. A cărui lopată este în mâna lui, și va curăți aria sa, și va adună grăul în jitița sa, iar plevele le va arde cu focul nestîns.

13. Atunci au venit Iisus din Galileea la Iordan către Ioan, ca să se boteze dela dânsul.

14. Iar Ioan îi opriă pre el, zicând: eu am trebuinș a mă boteza de tine, și tu vii către mine?

15. Și răspunzând Iisus, au zis către el: lasă acum, că așa este cu cuviinș nouă ca să plinim toată dreptatea. Atunci l-a lăsat pre el.

16. Și botezându-se Iisus, îndatăș au ieșit din apă; și iată l s'au deschis lui cerurile și a văzut pre Duhul lui Dumnezeu pogorându-se ca un porumb și venind preste dânsul;

17. Și iată glas din ceruri zicând: acesta este Fiul meu cel iubit, întru carele am binevoit.

CAP. 4.

Postul și ispita lui Hristos. Inceperea propoveduirii. Chemarea Apostolilor.

Atunci dus a fost Iisus în pustie de Duhul, ca să se ispitească de diavolul.

2. Și postînd patruzeci de zile și patruzeci de nopți, după aceea au flămânzit.

9. Lucă 3, 8; Ioan 8, 39. 10. Mat. 7, 19; Lucă 3, 9; Ioan 15, 2, 6.

11. Marcu 1, 8; Lucă 3, 16; Ioan 1, 26; Fapt. 1, 5 și 2, 3, 4. 13. Marcu 1, 9-11; Lucă 3, 21, sq. 16. Lucă 3, 22; Ioan 1, 32. 17. Ps. 2, 5; Is. 42, 1; Mat. 17, 5; Marcu 1, 11 și 9, 7; 2 Petru 1, 17.

4. 1. Marcu 1, 12; Lucă 4, 1, sq.

2. Eșire 34, 28; 3 Imp. 19, 8.

18. Ier. 31, 15. 20. Eșire 4, 19.

22. Is. 11, 1 și 53, 2; Zab. 6, 12.

3. 1. Marcu 1, 4; Lucă 3, 3. 2. Mat. 4, 17;

3. Is. 40, 3. 4. 4 Imp. 1, 8; Marcu 1, 6.

6. Marcu 1, 5. Fap. Ap. 19, 18; 7; Lucă

3, 7.

3. Și venind la dânsul ispititorul a zis: de ești Fiul lui Dumnezeu, zi ca pietrele acestea să se facă pâini.

4. Iar el răspunzând au zis: scris este: nu numai cu pâine va trăi omul, ci cu tot grațul ce iese din gura lui Dumnezeu.

5. Atunci l-a dus pre el diavolul în sfânta cetate și l-a pus pre el pe aripa bisericei.

6. Și a zis lui: de ești Fiul lui Dumnezeu, aruncă-te pre sineși jos, că scris este: Îngerilor săi va porunci pentru tine, și pre mâini te vor ridica, ca nu cumva să împiedici de piatră piciorul tău.

7. Și au zis Iisus lui: iarăși scris este: să nu ispitești pre Domnul Dumnezeu tău.

8. Apoi l-a dus pre dânsul diavolul într'un munte înalt foarte, și i-a arătat lui toate împărățiile lumii și slava lor;

9. Și l-a zis lui: acestea toate le voiu da ție, dacă căzând te vei închină mie.

10. Atunci au zis Iisus lui: mergi înapola mea, satano, că scris este: Domnului Dumnezeului tău să te închini și lui unuia să'i slujești.

11. Atunci l-a lăsat pre el diavolul, și iată Îngerii au venit la dânsul și slujiau lui.

12. Iar auzind Iisus că Ioan a fost prins, s'au dus în Galileea;

13. Și lăsând Nazaretul, au venit și au locuit în Capernaum, lângă mare, în hotarele Zavulonului și ale Neftalimului,

14. Ca să se plinească ceea ce s'a zis prin Isala prorocul, care zice:

15. Pământul Zavulonului și pământul Neftalimului, spre mare dincolo de Iordan, Galileea neamurilor;

16. Norodul cel ce ședeă întru întunerec a văzut lumină mare, și celor ce ședeau în latura și în umbra morței, lumină a răsărit lor.

18. De atunci au început Iisus a propovedui și a zice: pocăiți-vă, că s'a apropiat împărăția cerurilor.

18. Și umblând Iisus pre lângă

3. 1 Tes. 3, 5; Matei 3, 17.
4. A doua Lege 8, 3; Luc. 4, 4; 6. Ps. 90, 11, 12; Luc. 4, 10, 11; 7. A doua Lege 6, 16, 10. A doua Lege 6, 13; Mat. 16, 23. 11. Ebr. 1, 14 12. Marcu 1, 14; Luc. 4, 14.
13. Marcu 1, 21; Luc. 4, 14, 31.
14. Is. 9, 1.
16. Luc. 1, 79. Is. 9, 2; 17. Mat. 3, 2; Marcu 1, 15; Luc. 4, 15. 18. Marcu 1, 16; Luc. 5, 2; Ioan 1, 35. 20. Mat. 19, 27.

marea Galileei, au văzut pre doi frați: pre Simon ce se numește Petru și pre Andrei fratele lui, aruncânduși mreaja în mare, că erau pescari,

19. Și au zis lor: veniți după mine, și vă voi face pre voi vânători de oameni.

20. Iar ei îndată lăsânduși mrejele au mers după dânsul.

21. Și de acolo mai înainte mergând, au văzut pre alți doi frați: pre Iacov al lui Zevedei și pre Ioan fratele lui, în corabie cu Zevedei tatăl lor, cărpinduși mrejele lor; și i-au chemat pre dânsii.

22. Iar ei îndată lăsând corabia și pre Zevedei tatăl lor, au mers după dânsul.

23. Și au străbătut Iisus toată Galileea, învățând în adunările lor și propoveduind Evanghelia împărăției și tămăduind toată boala și toată neputința întru norod.

24. Și a ieșit vestea lui în toată Siria, și aduceau către dânsul pre toți cei ce pătimeau rău cu feluri de boale, și pre cei ce se fineau de chinuri, și pre cei îndrăciți și lunatici, și pre cei slăbănogi, și îi vindecă pre ei.

25. Și au mers după dânsul noroade multe din Galileea și din Decapole și din Ierusalim și din Iudeea și din ceea parte de Iordan.

CAP. 5.

Fericirile. Apostolis și Invățătorii sunt sare și lumină. Plinirea legii și a poruncilor. Iubirea vrăjmașilor.

Iar văzând pre noroade, s'au suit în munte; și șezând el, au venit către dânsul ucenicii lui,

2. Și deschizânduși gura sa, îi învăță pre el, zicând:

3. Fericți cei săraci cu duhul, că acelora este împărăția cerurilor.

4. Fericți cei ce plâng, că aceia se vor mângâia.

5. Fericți cei blânzi, că aceia vor moșteni pământul.

6. Fericți cei ce îlămânzesc și înseleșează de dreptate, că aceia se vor sătura.

7. Fericți cei milostivi, că aceia se vor milui.

23. Marcu 1, 39; Luc. 4, 15, 44.
24. Marcu 6, 55. 25. Marcu 3, 7; Luc. 6, 17
5. 2. Luc. 6, 20. 3. Is. 57, 15. 4. Is. 61, 2; Luc. 6, 21. 5. Ps. 36, 11. 6. Luc. 6, 21. 7. Pilde 21, 21; Iac. 2, 13.

8. Fericiți cei curați cu inima, că aceia vor vedea pre Dumnezeu.

9. Fericiți făcătorii de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema.

10. Fericiți cei izgoniți pentru dreptate, că acela este împărăția cerurilor.

11. Fericiți veți fi când vă vor ocări pre voi și vă vor goni și vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră, minșind pentru mine.

12. Bucurați-vă și vă veseliți, că plata voastră multă este în ceruri; că așa au gonit pre prorocii cei mai înainte de voi.

13. Voi sunteți sarea pământului; iar dacă sarea se va strică, cu ce se va săra? Întru nimic nu mai este de treabă, fără numai a se arunca afară și a se călca de oameni.

14. Voi sunteți lumina lumii. Nu poate cetatea a se ascunde deasupra muntelui stând;

15. Nici aprind făclie și o pun supt obroc, ci în sfeșnic, și luminează tuturor celor ce sunt în casă.

16. Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, ca să vădă lucrurile voastre cele bune și să slăvească pre Tatăl vostru cel din ceruri.

17. Să nu socotiți că am venit să stric legea sau prorocii; nu am venit să stric, ci să plinesc.

18. Că amin zic vouă: până ce va trece cerul și pământul, o toată sau o cirtă nu va trece din lege, până ce vor fi toate.

19. Deci, cela ce va strică una dintr'aceste porunci mai mici, și va învăța așa pre oameni, mai mic se va chema întru împărăția cerurilor; iar cela ce va face și va învăța, acela mare se va chema întru împărăția cerurilor.

20. Că zic vouă: că de nu va prisosi dreptatea voastră mai mult de cât a Cărturarilor și a Fariseilor, nu veți intra întru împărăția cerurilor.

21. Auziți-afi că s'a zis celor de demult: să nu ucizi, că cine va ucide, vinovat va fi judecăței;

22. Iar eu zic vouă: că tot cel

ce se mânie asupra fratelui său în deșert, vinovat va fi judecăței; și cine va zice fratelui său: Racă, vinovat va fi soborului; iar cine va zice: nebune, vinovat va fi gheenel focului.

23. Deci, de îți vei aduce darul tău la altar, și acolo îți vei aduce aminte că fratele tău are ceva asupra ta,

24. Lasă acolo darul tău înaintea altarului și mergi mai întâiu de te împacă cu fratele tău, și atunci venind adu darul tău.

25. Impacă-te cu părașul tău degrab, până ești pre cale cu dânsul, ca nu cumva părașul să te dea judecătorului, și judecătorul te va da slugii și în temniță vei fi aruncat.

26. Amin zic ție: nu vei leși de acolo, până nu vei da codranțul cel mai de pre urmă.

27. Auziți-afi că s'a zis celor de demult: să nu preacurvești.

28. Iar eu zic vouă: că tot cela ce caută la femeie spre a o pofti pre ea, lată, a preacurvit cu dânsa întru inima sa.

29. Iar dacă ochiul tău cel drept te smintește pre tine, scoate-l pre el și îl leapădă dela tine, că'ți folosește ție ca să piară unul din mădulările tale, și nu tot trupul tău să se arunce în gheena.

30. Și dacă mâna ta cea dreaptă te smintește pre tine, taie-o pre ea și o leapădă dela tine, că îți folosește ție ca să piară unul din mădulările tale, și nu tot trupul tău să se arunce în gheena.

31. Iarăș s'a zis: că cela ce'și va lăsa femeia sa, să'i dea ei carte de despărțenie.

32. Iar eu zic vouă: că tot cela ce'și va lăsa femeia sa, afară de cuvânt de curvie, o face pre ea să preacurvească, și cela ce va lua pre cea lăsată, preacurvește.

33. Iar ați auzit, că s'a zis celor de demult: să nu juri strămb, ci să dai Domnului jurăminte tale.

34. Iar eu zic vouă: să nu te juri

8. Ps. 23, 4; 50, 11; I Ioan 3, 2-3.

10. I Petru 2, 20; 3, 14. 12. Iac. 5, 10.

13. Marcu 9, 50; Lucă 14, 34.

15. Marcu 4, 21; Lucă 11, 33; 8, 16.

16. I Petru 2, 12. 17. Mat. 3, 15; Rom. 3, 31.

18. Lucă 16, 17 și 21, 33.

19. Iac. 2, 10. 21. Eș 20, 13.

22. I Ioan 3, 15; A doua Lege 5, 17.

23. Marcu 11, 25.

25. Lucă 12, 56.

27. Eș 20, 14.

28. Iov 31, 1.

29. Mat. 18, 9; Marcu 9, 47.

31. A doua Lege 24, 1.

32. Mat. 19, 9; Marcu 10, 11; Lucă 16, 18; I Cor. 7, 10.

33. Eș 20, 16. 34. Mat. 23, 22; Ia. 66, 1.

nicidecum, nici pre cer, că este scaun al lui Dumnezeu,

35. Nici pre pământ, că este așternut al picioarelor lui, nici pre Ierusalim, că este cetate a marelui împărat,

36. Nici pre capul tău să te juri, că nu poți un păr alb sau negru să faci;

37. Ci fie cuvântul vostru: așa, așa; nu, nu; iar ce este mai mult decât acestea, dela cel rău este.

38. Auzit-ați că s'a zis: ochiu pentru ochiu și dinte pentru dinte.

39. Iar eu zic vouă: să nu stați împotriva celui rău; ci, de te va lovi cineva preste fața obrazului cea dreaptă, întoarce-i lui și pre cealaltă;

40. Și celui ce vorește să se judece cu tine și să îți ia haina ta, lasă-i lui și cămașa.

41. Și cel ce te va sili pre tine o milă de loc, mergi cu dânsul două.

42. Celui ce cere dela tine, dă-i; și de cel ce vorește să se imprumute dela tine, nu te depărta.

43. Auzit-ați că s'a zis: să iubești pre aproapele tău și să urășii pre vrăjmașul tău.

44. Iar eu zic vouă: Iubiți pre vrăjmașii voștri, binecuvântați pre cel ce vă blestemă pre voi, bine faceți celor ce vă urăsc pre voi, și vă rugați pentru cel ce vă supără și vă gonesc pre voi;

45. Ca să fiți fii ai Tatălui vostru celui din ceruri, că pre soarele său îl răsare preste cel răi și preste cel buni, și plouă preste cel drept și preste cel nedrept.

46. Că de iubiți pre cei ce vă iubesc pre voi, ce plată veți avea? Au nu și vameșii aceeaș fac?

47. Și de veți îmbrățișa cu dragoste numai pe prietenii voștri, ce mai mult faceți? Au nu și vameșii fac așa?

48. Fii dar voi desăvârșiți, precum și Tatăl vostru cel din ceruri desăvârșit este.

37. 2 Cor. 1, 17; Iac. 5, 12.

38. Eșire 21, 23-24.

40. Lucă 6, 29; 1 Cor. 6, 7.

42. Lucă 6, 30, 34.

43. Lev 19, 18.

44. Lucă 6, 27; 23, 34; Fapt. 7, 59.

45. Lucă 6, 32.

48. A doua Lege 18, 13.

CAP. 6.

Milostenia, Postul, Rugăciunea, Desfăimarea celor lumești.

Luați aminte, milostenia voastră să nu o faceți înaintea oamenilor, spre a li văzuți de dânșii; iar de nu, plată nu veți avea dela Tatăl vostru, carele este în ceruri.

2 Deci, când faci milostenie, să nu trâmbițezi înaintea ta, precum fac făjarnicii în adunări și în ulițe, ca să se slăvească de oameni. Amin zic vouă, că își iau plata lor.

3. Iar tu făcând milostenie, să nu știe stânga ta ce face dreapta ta.

4 Ca să fie milostenia ta întru ascuns, și Tatăl tău cel ce vede întru ascuns, acesta va răsplăti ție întru arătare.

5. Și când te rogi, nu fii ca făjarnicii, că iubesc în adunări și în unghiurile ulițelor stând să se roage ca să se arate oamenilor. Amin zic vouă, că își iau plata lor.

6. Iar tu când te rogi, intră în camera ta, și încuind ușa ta, roagă-te Tatălui tău celui întru ascuns și Tatăl tău cel ce vede întru ascuns, va răsplăti ție la arătare.

7. Și rugându vă să nu graiți multe ca păgânii; că li se pare că, întru multă vorba lor vor fi auziți.

8. Deci, nu vă asemănați lor, că știe Tatăl vostru de ce aveți trebuință, mai înainte de a cere voi dela dânsul.

9. Deci așa să vă rugați voi: Tatăl nostru, carele ești în ceruri, slăvească-se numele tău;

10. Vie împărăția ta, fie voea ta, precum în cer și pre pământ;

11. Pâinea noastră cea spre înțepănă dăne-o nouă astăzi;

12. Și ne iartă nouă greșalele noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri;

13. Și nu ne duce pre noi în ispită, ci ne izbăvește de cel viclean. Că a ta este împărăția și puterea și slava în veci, Amin.

14. Că de veți ierta oamenilor greșalele lor, iertă-va și vouă Tatăl vostru cel ceresc;

6. 2. Rom. 12, 8. 4. Lucă 14, 14.

5 4 Imp. 4, 33. 7. Is. 1, 15.

9. Lucă 11, 2; Eșire 20, 7.

10. Lucă 22, 42. 12. Psalm 31, 5.

13. Mat 26, 41.

14. Marcu 11, 26.

15. Iar de nu veți iertă oamenilor greșalele lor, nici Tatăl vostru nu va iertă vouă greșalele voastre.

16. Și când postiiți, nu fiți ca fărnicii triști, că își smolesc fețele lor, ca să se arăte oamenilor, postindu-se. Adevăr grăesc vouă, că își iau plata lor.

17. Iar tu postindu te, unge-ți capul tău și fața ta o spală.

18. Ca să nu te arăți oamenilor că postești, ci Tatălui tău celui ce este întru ascuns. Și Tatăl tău, cel ce vede întru ascuns, va răsplătiți ie la arătare.

19. Nu vă adunați vouă comori pre pământ, unde moliiile și rugina le sfrică, și unde furii le sapă și le fură.

20. Ci vă adunați vouă comori în cer, unde nici moliiile, nici rugina nu le sfrică, și de unde furii nu le sapă, nici le fură;

21. Că unde este comoara voastră, acolo va fi și inima voastră.

22. Luminătorul trupului este ochiul. Deci, de va fi ochiul tău curat, tot trupul tău va fi luminat;

23. Iar de va fi ochiul tău rău, tot trupul tău va fi întunecat. Deci, dacă lumina care este întru tine, este întunecată, dar întunecatul cu cât mai mult?

24. Nimenea nu poate a sluji la doi domni, că sau pre unul va urî și pre altul va iubi, sau de unul se va ține și de altul nu va grijii; nu puteți lui Dumnezeu a sluji și lui mamonă.

25. Pentru aceasta grăiesc vouă: nu vă grijiiți cu sufletul vostru ce veți mânca și ce veți bea, nici cu trupul vostru, cu ce vă veți îmbrăca. Au nu sufletul mai mare este decât hrana și trupul decât haina?

26. Căutați la pasările cerului, că nici seamănă, nici seceră, nici adună în iitnițe, și Tatăl vostru cel ceresc le hrănește pre dănsule. Au nu aveți voi mai multă deosebire de acestea?

27. Și cine din voi grijindu-se, poate să și adauge statului său un col?

28. Și de haină ce vă grijiiți? So-

15. Mat. 18, 35. 16. Is. 59, 5.

20. Lucă 12, 33 sq; 1 Tim. 6, 19.

22. Lucă 11, 34-36.

24. 3 Imp. 18, 21; Lucă 16, 13; 2 Cor. 6, 16.

25. Lucă 12, 22; Filip. 4, 6; 1 Tim. 6, 7.

26. Mat. 10, 31; Lucă 12, 24.

coliiți crinii câmpului cum cresc; nu se ostenesc, nici lorc.

29. Iar grăiesc vouă, că nici Solomon, întru toată mărirea sa, nu s'a îmbrăcat ca unul dintr'aceștia.

30. Deci, dacă pre iarba câmpului, care astăzi este și mâine se aruncă în cuptor, Dumnezeu așa o îmbracă, nu cu mult mai vărtos pre voi, puțin credincioșilor?

31. Deci, nu vă grijiiți zicând: ce vom mânca? sau: ce vom bea? sau cu ce ne vom îmbrăca?

32. Că acestea toate neamurile le caută; că știe Tatăl vostru cel ceresc, că trebuință aveți de acestea toate;

33. Ci căutați mai întâiu împărăția lui Dumnezeu și dreptatea lui, și acestea toate se vor adauge vouă.

34. Drept aceea, nu vă grijiiți de ziua de mâine, că ziua de mâine va grijii de ale sale. Ajunge-ți zilei răutatea ei.

CAP. 7.

A nu judecă pre alții. Cinstirea celor sfinte. Stăruința în rugăciune. Calea mântuirii și a pierzării. Păzirea de proroci mincinoși.

Nu judecați, ca să nu fiți judecați.

2. Că, cu ce judecată veți judecă, veți fi judecați, și cu ce măsură veți măsură, se va măsură vouă.

3. Și ce vezi stercul cel ce este în ochiul fratelui tău, iar bârna care este în ochiul tău nu o simți?

4. Sau cum zici fratelui tău: lasă să scoți stercul din ochiul tău, și ia-ți bârna este în ochiul tău?

5. Fărnice, scoate întâiu bârna din ochiul tău, și atunci vei vedeă să scoți stercul din ochiul fratelui tău.

6. Nu dați cele sfinte câinilor, nici lepădați mărgăritarele voastre înaintea porcilor, ca nu cumva să le calce cu picioarele lor, și întorcându-se să vă rupă pre voi.

7. Cereți și se va da vouă, cău-

29. 3 Imp. 4, 21.

30. Mat. 6, 26; 16, 8.

33. 3 Imp. 3, 13; Ps. 36, 4.

34. Eș. 16, 19.

7. 1. Lucă 6, 37; Rom. 2, 1; 1 Cor. 4, 5.

2. Marcu 4, 24.

5. Lucă 6, 42.

7. Marcu 11, 24.

fași și veși află, bateți și se va deschide vouă;

8. Că tot cel ce cere, ia, și cel ce caută, află, și celui ce bate, i se va deschide.

9. Sau care este omul acela dintre voi, dela care de va cere fiul lui pâine, au doară piatră îi va da lui?

10. Sau de va cere pește, au doară șarpe îi va da lui?

11. Deci dacă voi, răi fiind, știți să dați daruri bune fiilor voștri, cu cât mai vărtos Tatăl vostru cel din ceruri, va da cele bune celor ce cer dela dânsul.

12. Deci toate câte voiți să vă facă vouă oamenii, faceți și voi lor asemenea, că aceasta este legea și prorocii.

13. Intrați prin ușa cea strâmtă, că largă este ușa și lată calea, ceea ce duce în pierzare, și mulți sunt cei ce intră printr'însa;

14. Că strâmtă este ușa și îngustă calea, care duce în viață, și puțini sunt cei ce o află pre ea.

15. Păziți-vă de prorocii cei mincinoși, cari vin la voi în haine de oi, iar înăuntru sunt lupi răpitori.

16. Din roadele lor îi veți cunoaște pre ei. Au doară vor culege din spini, struguri? sau din ciulini, smochine?

17. Așa tot pomul bun, roade bune face, iar pomul rău, roade rele face.

18. Nu poate pomul bun să facă roade rele, nici pomul rău se facă roade bune.

19. Deci, tot pomul care nu face roadă bună, se taie și în foc se aruncă.

20. Pentru aceea, din roada lor îi veți cunoaște pre dânsii.

21. Nu tot cel ce îmi zice mie: Doamnel Doamnel va intra întru împărăția cerurilor, ci, cela ce face voea Tatălui meu, carele este în ceruri.

22. Mulți vor zice mie, în ziua aceea: Doamnel Doamnel au nu cu numele tău am prorocit? Și cu numele tău draci am scos? Și cu nu-

mele tău multe minuni am făcut?

23. Și atunci voi mărturiși lor, că niciodată nu v'am știut pre voi; depărtați-vă dela mine, cei ce lucrați fărădelegea!

24. Deci, tot cela ce aude cuvintele mele acestea și le face pre ele, asemenea-l-voiu pre el bărbatului înțelept, care și-a zidit casa sa pre piatră.

25. Și a căzut ploaie, și au venit rurile, și au suflat vânturile, și s'au pornit spre casa aceea și n'a căzut, că era întemeiată pre piatră.

26. Și tot cela ce aude cuvintele mele acestea și nu le face pre ele, asemenea-se-va bărbatului nebun, care și-a zidit casa sa pre nisip.

27. Și a căzut ploaie și au venit rurile, și au suflat vânturile, și au lovit în casa aceea, și a căzut, și eră căderea ei mare.

28. Și a fost după ce au sfârșit Iisus cuvintele acestea, se mirau noroadele de învățătura lui;

29. Că îi învăță pre ei ca cela ce are putere, iar nu ca cărturarilor.

CAP. 8.

Vindecări a felurite boale. Indepărtarea unui cărturar și chemarea celui ce avea să îngroașe pre tatăl său.

Domolirea mării și izbăvirea a doi îndrăciți.

Și pogorându-se el din munte, au mers după dânsul noroade multe.

2. Și totă un lepros venind se închină lui, zicând: Doamne, de vei vrea, poți să mă curățești.

3. Și întinzând Iisus mâna, s'au atins de dânsul, zicând: voiesc, curățește-te! Și îndată s'a curățit lepra lui.

4. Și au zis Iisus lui: vezi, nimă-nui să nu spui, ci mergi de te arată pe sineși preotului, și dă darul care a poruncit Moisi, întru mărturie lor.

5. Și intrând Iisus în Capernaum, s'a apropiat de dânsul un sutaș, rugându'l pre el,

6. Și zicând: Doamne, sluga mea

8. Pilde 8, 17. 9 Ioan 14, 13.

11. Luc 11, 13; Iac 1, 17.

12. Luc. 6, 31; Rom. 13, 8, 10.

14. Fapt. 14, 21.

15. Ier. 14, 14; Fapt. 20, 29.

16. Luc 6, 43, sq.; Iac. 3, 12.

18. Mat. 12, 33.

19. Mat. 3, 10; Luc. 3, 9; Ioan 15, 2, 6.

21. Rom. 2, 13; Iac. 1, 22, 25.

22. Luc 13, 25, sq.; Fapt. 19, 15.

23. Mat 25, 41; Ps. 6, 8.

24. Luc 6, 47, sq.

25. Mat. 16, 18.

27. Ezech. 13; 11.

28. Marcu 1; 22; Luc; 4, 32.

8. 1. Mat. 5, 1. 2. Marcu 1, 40; Luc. 5, 12.

4. Luc. 17, 14; Lev. 14, 2.

5. Luc; 7, 11.

zace în casă bolnav, cumplit chinându-se.

7. Și au zis Iisus lui: Eu venind îți voiu tămădui pre dânsul.

8. Iar sutașul răspunzând a zis: Doamne, nu suni vrednic ca să intri supl acoperământul meu, ci numai zi cu cuvântul, și se va tămădui sluga mea;

9. Că și eu suni om supl stăpânire, având supl sinemi slujitori, și zic acestuta: mergi, și merge; și altuia: vino, și vine; și slugel mele: fă aceasta, și face.

10. Iar Iisus auzind *aceasta* s'au minunat și au zis celor ce veneau după dânsul: amin grăiesc vouă: nici întru Israil n'am aflat atâta credință.

11. Și grăiesc vouă, că mulți dela răsărit și dela apus vor veni și se vor odihni cu Avraam și cu Isaac și cu Iacob, întru împărăția cerurilor.

12. Iar filii împărăției vor fi goniji întru întunerecul cel mai dinafară; acolo va fi plâns și scârșnirea dinfilor.

13. Și au zis Iisus sutașului: mergi, și cum ai crezut, fie ție! Și s'a tămăduit sluga lui întru acel ceas.

14. Și venind Iisus în casa lui Petru, a văzut pe soacra lui zăcând și aprinsă de friguri.

15. Și s'a atins de mâna ei și o au lăsat pre dânsa frigurile, și s'a sculat și slujia lui.

16. Iar făcându-se seară, au adus lui pre mulți îndrăciți și au scos duhurile numai cu cuvântul, și pre toți bolnavii i-au tămădui,

17. Ca să se plinească cezace s'a zis prin prorocul Isaia, care grăiește: acesta nepuțințele noastre au luat și boalele noastre au purtat.

18. Și văzând Iisus noroade multe împrejurul său, au poruncit ucenicilor să meargă de cea parte.

19. Și apropiindu-se un cărturar, i-a zis lui: Învățătorule, voiu să merg după tine, ori unde vei merge.

20. Și au grăit Iisus lui: vulpile

au vizuini și pasărele cerului culburi, iar Fiul Omului n'are unde să și plece capul

21. Iar altul din ucenicii lui i-a zis lui: Doamne, dă mi voe întâi să merg să îngrop pe tatăl meu.

22. Iar Iisus i-au zis lui: vino după mine, și lasă morții să și îngroape pre morții lor.

23. Și intrând el în corabie, au mers după dânsul ucenicii lui.

24. Și iată, vifor mare s'a făcut în mare, cât se acoperia corabia de valuri; iar el dormia.

25. Și venind ucenicii lui, i-au deșteptat pre el, zicând: Doamne, mântuește-ne, că pierim.

26. Și le-au grăit lor; ce sunteți întricoșaji, puțin credincioșilor? Atunci sculându-se, au certat vânturile și marea, și s'a făcut liniște mare.

27. Iar oamenii se mirau, grăind: cine este acesta, că și vânturile și marea ascultă pre el?

28. Și trecând el de ceea parte, în laturea Gherghesenilor, i-au întâmpinat pre dânsul doi îndrăciți, ieșind din mormânturi, foarte cumplji, cât nu putea nimenea să treacă pre calea aceea.

29. Și iată, au strigat grăind: ce este nouă și ție, Iisuse, Fiul lui Dumnezeu? Ai venit aici mai înainte de vreme să ne muncești pre noi?

30. Și eră departe de dânsii o turmă mare de porci, păscând.

31. Iar dracii îi rugau pre el, zicând: de ne gonești pre noi, dă-ne voe să ne ducem în turma cea de porci.

32. Și au zis lor: mergeți! Iar ei ieșind, au mers în turma cea de porci, și îndatăși a sărit toată turma de porci de pre țărni în mare, și s'a înecat în apă.

33. Iar păstorii au fugit, și intrând în cetate, au spus de toate, și cele de cei îndrăciți.

34. Și iată toată cetatea a ieșit întru întâmpinarea lui Iisus, și văzându-l pre dânsul, i-au rugat ca să treacă din hotarele lor.

8. Ps. 106, 20.

11. Is. 49, 12; Luc. 13, 29. sq. Malah. 1, 11.

12. Mat. 22, 13 și 25, 30; Luc. 13, 26-30.

14. Marc. 1, 29; Luc. 4, 38.

15. Mat. 9, 25.

16. Marc. 1, 32; Luc. 4, 40.

17. Is. 53, 4; I. Petc. 2, 24.

18. Marc. 4, 35; Luc. 8, 22.

19. Luc. 9, 57 sq. 20. 2 Cor. 8, 9.

21. Luc. 8, 23.

28. Marcu 5, 1; Luc. 8, 26.

34. Marcu 5, 17; Luc. 8, 37.

CAP. 9.

Însănușirea unui slăbănog. Cinemarea lui Matei. Învierea fiicei marelui sinagogei. Femeia ce i curgea sânge. Vindecarea a doi orbi și a unui mut.

Și intrând în corabie, au trecut și au venit în cetatea sa.

2. Și iată, au adus lui pre un slăbănog, care zăcea în pat.

3. Și văzând Iisus credința lor, au zis slăbănogului: îndrăznește și vine; iartă-ți-se jec păcatele tale.

4. Și, iată oarecari din cărturari au zis întru sine: acesta hulește.

5. Și văzând Iisus gândurile lor, au zis: pentru ce voi cugetați cele viclene întru inimile voastre?

6. Că ce este mai lesne? A zice: iartă-ți-se păcatele tale, sau a zice: scoală-te și umblă?

7. Dar ca să știți că putere are Fiul Omului pre pământ a iertă păcatele, atunci au zis slăbănogului: scoală-te, ia-ți patul tău și te du în casa ta.

8. Și sculându-se, și-a luat patul lui și s'a dus la casa sa. Iar noroadele văzând aceasta, se mirau și slăveau pre Dumnezeu, carele a dat putere ca aceasta oamenilor.

9. Și trecând Iisus de acolo, au văzut pre un om șezând la vamă, ce se numia Matei, și i-au zis lui: vino după mine! Și sculându-se, a mers după dânsul.

10. Și a fost când ședeă el în casă, iată, mulți vameși și păcătoși venind, ședeau cu Iisus și cu ucenicul lui.

11. Și văzând Fariseii, au zis ucenicilor lui: pentru ce cu vameși și cu păcătoși mănâncă și beă Dascălul vostru?

12. Iar Iisus auzind au zis lor: n'au trebuință cei sănătoși de doftor, ci cei bolnavi.

13. Deci mergând, învățați-vă ce este: milă voesc, iar nu jertfă; că n'am venit să chem pre cei drepți, ci pre cei păcătoși la pocăință.

14. Atunci au venit la dânsul ucenicul lui Ioan, zicând: pentru ce

noi și Fariseii postim mult, iar ucenicul tău nu postesc?

15. Și le-au zis lor Iisus: au doară pot fiili nunței să se jeliască, în câtă vreme este cu dânsii mirele? Ci vor veni zile, când se va luă dela dânsii mirele, și atunci vor posti.

16. Nimeni nu pune petec de pânză nouă la haină veche, că își ia plinirea sa dela haină, și mai rea spărtură se face.

17. Nici pun vin nou în foi vechi; iar de pun, se sparg foii, și vinul se varsă, și foii pier; ci pun vinul nou în foi noi, și amândouă se în.

18. Acestea grăind el către dânsii, iată, un boier oarecare venind, s'a închinat lui, zicând: fiica mea acum a murit, ci venind, pune mâna ta preste dânsa, și va învia.

19. Și sculându-se Iisus, au mers după dânsul, și ucenicul lui.

20. Și iată o femeie, întru curgerea sângelui fiind de doisprezece ani, venind dinapoi, s'a atins de poala hainei lui;

21. Că ziceă întru sine, că numai de mă voi atinge de haina lui mă voi mântui.

22. Iar Iisus întorcându-se și văzând-o pre ea, i-au zis: îndrăznește, fiică; credința ta te-a mântuit. Și s'a tămăduit femeia din ceasul acela.

23. Și viind Iisus în casa boierului, și văzând fluerătorii și mulțimea gâlcevind, au zis lor: Fugiți, că n'a murit fecioara, ci doarme.

24. Și își râdeau de dânsul.

25. Iar dacă s'a scos afară norodul, intrând, o au luat de mână, și s'a sculat fecioara.

26. Și a ieșit vestea aceasta preste tot pământul acela.

27. Și trecând Iisus de acolo, au mers după dânsul doi orbi, strigând și grăind: miluește-ne pre noi, Fiul lui David!

28. Iar după ce au mers în casă, au venit la dânsul orbi și le-au grăit lor Iisus: credeți că pot să fac eu aceasta? Grăit-au lui: așa, Doamne!

29. Atunci s'au atins de ochii lor,

1. Marc. 2, 3; Luc. 5, 18.

2. Marc. 2, 10 sq.

3. Luc. 5, 27; Marc. 2, 14.

4. Luc. 5, 31.

5. I. Imp. 15, 22; Osie 6, 6.

6. Marc. 2, 18; Luc. 5, 32.

15. Ioan 3, 29.

18. Marc. 5, 22; Luc. 8, 41.

20. Marc. 5, 25; Luc. 8, 43 sq. Lev. 15 25.

21. Mat. 14, 36.

26. Luc. 7, 17.

27. Mat. 15, 22 și 20, 30.

29. Mat. 8, 13.

grăind: după credința voastră, fie vouă! Și s'au deschis ochii lor.

30. Și le-au poruncit lor Iisus, grăind: vedeți, nimenea să nu știe.

31. Iar ei ieșind, l-au vestit pre dânsul în tot pământul acela.

32. Iar ieșind ei, iată, au adus la dânsul pre un om mut, îndrăcit.

33. Și scoțându-se dracul, a grăit mulțului, și s'au mirat noroadele, grăind, că niciodată nu s'a arătat așa întru Israel.

34. Iar Fariseii grăiau: cu domnul dracilor scoate pre draci.

35. Și străbătea Iisus prin toate cetățile și orașele, învățând în soboarele lor, și propovăduind Evanghelia împărăției, și vindecând toată boala și toată neputința întru norod.

36. Iar văzând ei noroadele, s'au făcut milă de dânsii, că erau necăjiți și rădăciți, ca oile ce n'au păstor.

37. Atunci au zis ucenicilor săi: iată secerișul este mult iar lucrătorii pușini.

38. Deci, rugați pre domnul secerișului, ca să scoată lucrătorii la secerișul său.

CAP. 10.

Chemarea Apostolilor și trimiterea lor la propovăduire.

Si chemând pre cei doisprezece ucenici ai săi, le-au dat lor putere asupra duhurilor celor necurate, ca să le scoată pre ele și să tămăduiască toată boala și toată neputința.

2. Iar numele celor doisprezece apostoli sunt acestea: cel dintâiu Simon, ce se numește Petru, și Andrei fratele lui, Iacov al lui Zevedei, și Ioan fratele lui.

3. Filip și Bartolomei, Toma și Matei vameșul, Iacov al lui Alfeu, și Levi, ce s'au numii Tadeu.

4. Simon Cananitul și Iuda Iscarioteanul, care l-a și vândut pre dânsul.

30. Marc. 1, 43 și 7, 76.

32. Mat. 12, 22 sq.; Luc. 11, 14 sq.

33. Isaia 35, 6.

34. Mat. 12, 24; Luc. 11, 15.

35. Mat. 4, 23; Marc. 6, 6.

36. Marc. 6, 34. 1 Petr. 2, 25; Numer. 27, 17.

Is. 53, 6; Ier. 50, 6.

37. Luc. 10, 2.

38. Marc. 3, 13.

10. 1. Marc. 3, 14 sq.; 6, 7; Luc. 9, 1 și 10, 17.

2. Fapt. 1, 13.

5. Pre aceșii doisprezece i-au trimis Iisus, poruncindu-le lor și grăind: în calea păgânilor să nu mergeți, și în cetatea Samarinenilor să nu intrați.

6. Ci mai vărtos mergeți către oile cele pierdute ale casei lui Israel.

7. Și umblând, propoveduiți, zicând: s'a apropiat împărăția cerurilor.

8. Pre cei bolnavi vindecați, pre cei leproși curățiți, pre cei morți înviați, dracii scoateți; în dar ați luat, în dar dați.

9. Să nu aveți aur, nici argint, nici bani la brățele voastre.

10. Nici trăsă în cale, nici două haine, nici încălțăminte, nici tolag, că vrednic este lucrătorul de hrana sa.

11) Și ori în care cetate sau oraș veți intra, cercetați cine este întru dânsul vrednic, și acolo să rămâneți până când veți ieși.

12. Și intrând în casă, să'i urați, grăind: pace casei acesteia.

13. Și de va fi casa aceea vrednică, va veni pacea voastră preste dânsa; iar de nu va fi vrednică, pacea voastră se va întoarce la voi.

14. Și oricine nu va primi pre voi, nici va ascultă cuvintele voastre, ieșind din casa sau din cetatea aceea, scuturați praful de pe picioarele voastre.

15. Amin grăesc vouă, că mai ușor va fi pământului Sodomului și Gomorului în ziua judecății, decât cetății aceea.

16. Iată, eu vă trimit pre voi ca oile în mijlocul lupilor. Deci fiți înțelepți ca șerpii și blânzi ca porumbeli.

17. Și vă feriți de oameni, că vă vor da pre voi în soboare, și întru adunările lor vă vor bate pre voi.

18. Încă și înaintea domnilor și a împăraților veți fi duși pentre mine, întru mărturie lor și limbilor.

19. Iar când vă vor da pre voi,

6. Mat. 15, 24; Fapt. 13, 46.

7. Mat. 3, 2, și 4, 17; Luc. 9, 2 și 10, 9.

8. Mat. 11, 5; Marc. 6, 7, 13.

9. Marc. 6, 8; Luc. 9, 3.

10. 1 Tim. 5, 18.

12. Luc. 10, 5, 6.

14. Marc. 6, 11; Luc. 9, 5. Fapt. 13, 51.

15. Mat. 11, 24.

16. Luc. 10, 3; Rom. 16, 19.

17. Mat. 24, 9; Marc. 13, 9; Luc. 12, 11 și 21, 12.

18. Marc. 13, 9 sq.

19. Luc. 12, 11 și 21, 14 sq. Marc. 13, 11.

nu vă grăjiți cum, sau ce veți grăi, că se va da vouă într'acel ceas ce veți grăi;

20. Că nu voi sunteți cel ce grăjiți, ci Duhul Tatălui vostru este carele grăește întru voi.

21. Și va da frate pre frate spre moarte și tată pre fecior, și se vor scula feciorii asupra părinților și îi vor omorî pre dâșii. Și veți fi urâți de toți pentru numele meu.

22. Iar cela ce va răbdă până în sfârșit, acela se va mântui.

23. Iar când vă vor gonî pre voi într'această cetate, fugiți în cealaltă. Amin grăesc vouă: nu veți sfârși cetățile lui Israel până când va veni Fiul Omului.

24. Nu este ucenic mai pre sus de dascălul său, nici slugă mai pre sus de domnul său.

25. Ajunge ucenicului să fie ca dascălul său, și sluga ca domnul său. Dacă pre stăpânul casei l-au numit velezvul, cu cât mai vârtos pre casnicii lui?

26. Deci, nu vă temeți de dâșii, că nimic nu este acoperit, care să nu se descopere, și ascuns, care să nu se cunoască.

27. Ceeace grăesc vouă la întunec, să spuneți la lumină; și ce auziți la ureche, să propoveduși deasupra caselor.

28. Și să nu vă temeți de cel ce ucid trupul, iar sufletul nu pot să-l ucidă, ci să vă temeți mai vârtos de cela ce poate să piarză și trupul și sufletul, în gheena.

29. Au doară nu se vând două pasări pentru un ban? Și nici una dintr'însele nu cade pre pământ fără de Tatăl vostru.

30. Iar ai voștri și perți capului vă sunt toți numărați.

31. Pentru aceea nu vă temeți, că voi sunteți cu mult mai buni decât paserile.

32. Deci, tot cela ce va mărturisi pre mine înaintea oamenilor, volu mărturisi și eu pre dânsul înaintea Tatălui meu, carele este în ceruri.

21. Luc. 21, 16; Mib. 7, 6.

22. Marc. 13, 13.

24. Luc. 6, 40; Ioan 13, 16 și 15, 20.

25. Mat. 12, 24; Luc. 11, 15.

26. Marc. 4, 22; Luc. 8, 17.

27. Luc. 12, 5.

28. Luc. 12, 4; 1 Petr. 3, 14.

29. Luc. 12, 6; 32. Marc. 8, 38; 2 Tim. 2, 12; 33. Luc. 9, 26.

33. Iar cela ce se va lepădă de mine înaintea oamenilor, mă volu lepădă și eu de dânsul înaintea Tatălui meu carele este în ceruri.

34. Să nu socotiți că am venit să pun pace pre pământ; n'am venit să pun pace, ci sabie.

35. Că am venit să despărțesc pre om de tatăl său și pre fiică de muma sa, și pre noră de soacra sa.

36. Și vrăjmașii omului, casnicii lui.

37. Cela ce iubește pre tată sau pre inumă mai mult decât pre mine, nu este mie vrednic. Și cela ce lu bește pre fiu sau pre fiică mai mult decât pre mine, nu este mie vrednic.

38. Și cela ce nu va luă crucea sa și să vie după mine, nu este mie vrednic.

39. Cela ce și-a aflat sufletul său, îl va pierde pre el, și cela ce și-a pierdut sufletul său pentru mine, îl va află pre el.

40. Cela ce vă primește pre voi, pre mine mă primește, și cela ce mă primește pre mine, primește pre cela ce m'au trimis pre mine.

41. Cela ce primește proroc în nume de proroc, plata prorocului va luă; și cela ce primește pe drept în nume de drept, plata dreptului va luă.

42. Și cela ce va adăpă pre unul dintr'acești mici, numai cu un pahar de apă rece, în nume de ucenic, amin grăesc vouă: nu își va pierde plata sa.

CAP. 11.

Trimișii lui Ioan la Iisus. Asemănarea Fariseilor și Legiuitorilor cu copiii ce se jucau în târg. Mustrarea unor cetăți. Iisus laudă pre Tatăl și chiamă la sine pre cei osteniți.

Și a fost când au săvârșit Iisus poruncind celor doisprezece ucenici ai săi, s'a mutat de acolo ca să învețe și să propoveduască în cetățile lor.

2. Iar Ioan auzind din închisoare,

34. Luc. 12, 51.

35. Mib. 7, 6.

37. B doua leg. 33, 9; Luc. 14, 26

38. Mat. 16, 24. Luc. 9, 25

39. Marc. 8, 35. Luc. 17, 33

40. Mat. 18, 5; Luc. 10, 16; Ioan 13, 20.

41. 3 Imp. 17, 10 și 18, 4.

42. Mat. 25, 40; Marc. 9, 41.

11. 1, Is. 61, 1, 2.

2. Luc. 7, 18, sq.

de lucrurile lui Iisus, trimițând pre doi din ucenicii săi, i-au zis lui:

3. Tu ești acela ce vine, sau pre altul să așteptăm?

4. Și răspunzând Iisus, au zis lor: Mergând spuneți lui Ioan cele ce auziți și vedeți:

5. Orbii văd și șchtopii umblă, leproșii se curățesc și surzii aud, morții se scoală și săracilor bine se vestește.

6. Și fericit este acela ce nu se va sminti întru mine.

7. Și ducându-se ei, au început Iisus a grăi noroadelor pentru Ioan: ce ați ieșit în pustie să vedeți? Au freștie clătită de vânt?

8. Dar ce ați ieșit să vedeți? Au om îmbrăcat în haine moi? Iată, cei ce poartă cele moi, sunt în casele împăraților.

9. Dar ce ați ieșit să vedeți? Au proroc? Adevărat grăiesc vouă: și mai pre sus de proroc.

10. Că acesta este de care este scris: iată, eu trimit pre îngerul meu înaintea feței tale, care va găsi calea înaintea ta.

11. Amin grăiesc vouă: nu s'a sculat între cei născuți din femei mai mare decât Ioan Botezătorul; iar cel mai mic întru împărăția cerurilor, mai mare decât el este.

12. Din zilele lui Ioan Botezătorul până acum, împărăția cerurilor se silește, și silitorii o răpesc pre ea.

13. Că toți proroci și legea până la Ioan au prorocit;

14. Și de voiți să primiți, acesta este Ilie, acela ce va să vie.

15. Cela ce are urechi de auzit, să auză.

16. Cu cine voiu asemăna pre neamul acesta? Asemenea este copililor celor ce șed în fârg și strigă către soții lor.

17. Și grăiesc: fluerați-am vouă, și n'ați jucat; de jale am cântat vouă și nu ați plâns.

18. Că a venit Ioan, nici mâncând, nici bând, și el zic: drac are.

19. A venit Fiul omului, mâncând și bând, și zic: iată om mănăcător și băutor de vin, prieten vameșilor și păcătoșilor. Și s'a îndreptat înțelepciunea dela fiii săi.

20. Atunci au început Iisus a muștră orașele întru care se făcuseră puterile sale cele mai multe, pentru că nu s'au pocăit.

21. Vai ție, Horazine! Vai ție Vit-saidol! Că de s'ar fi făcut în Tir și în Sidon puterile care s'au făcut întru voi, de mult în sac și în cenușe s'ar fi pocăit.

22. Inșă zic vouă: Tirului și Sidonului mai ușor va fi în ziua judecăței, decât vouă.

23. Și tu Capernaume, care până la cer te-ai înălțat, până la iad te vei pogori; că de s'ar fi făcut în Sodom puterile care s'au făcut întru tine, ar fi rămas până în ziua de astăzi.

24. Inșă grăiesc vouă, că pământului Sodomului mai ușor ti va fi în ziua judecăței, decât ție.

25. Într'acea vreme grăind Iisus, au zis: mărturisescu-mă ție Părinte Doamne al cerului și al pământului, că ai ascuns acestea de cei înțelepți și pricepuți, și le-ai descoperit pre ele pruncilor.

26. Adevărat, Părinte, că așa a fost bunavoință înaintea ta.

27. Toate îmi sunt date mie dela Tatăl meu, și nimenea nu cunoaște pre Fiul, fără numai Tatăl, nici pre Tatăl nu'l cunoaște nimenea, fără numai Fiul, și căruia va voi Fiul să'i descopere.

28. Veniți către mine toți cei osteniți și însărcinați, și eu vă voiu odihni pre voi.

29. Luați jugul meu preste voi și vă învățați dela mine, că sunt blând și smerit cu inima, și veți aila odihnă sufletelor voastre;

30. Că jugul meu este bun și sarcina mea ușoară.

3. A doua Lege 15, 16.

5. Mat. 15, 30; Ia. 29, 18 și 35, 5; Luc. 7, 22; Ia. 61, 1.

6. Mat. 13, 57. 7. Luc. 7, 24, sq.

9. Luc. 1, 76 și 7, 26-28. 10. Malah. 3, 1, sq. Marcu 1, 2.

12. Luc. 16, 16. 14. Mat. 17, 12; Malah. 4, 5.

15. Marc. 7, 16.

17. Luc. 7, 32.

18. Matei 3, 4; Luc. 7, 33; Ioan 19, 20.

19. Matei 9, 10.

21; Luc. 10, 13, sq. 23. Ia. 14, 12.

25. Luc. 10, 21; I Cor. 1, 19 și 27.

27. Mat. 28, 18; Ps. 6, 7; Luc. 10, 22; Ioan 1, 18; 3, 35 și 17, 2; I Cor. 15, 27; Efes. 1, 22; Filip. 2, 9; Ebr. 2, 8.

28. Ia. 55, 1-4; Ier. 31, 25.

29. Ier. 6, 16. 30. I Ioan 5, 3.

CAP. 12.

Ucenicii rupând spice sâmbăta. Vindecarea omului cu mâna uscată, a celui orb și surd. Păcatul împotriva Duhului Sfânt. Semnul lui Ionă. Muma lui Iisus și frații săi.

In vremea aceea mergea Iisus sâmbăta prin semănături; iar ucenicii lui au flămânzit și au început a smulge spice și a mânca.

2. Iar Fariseii văzând, au zis lui: iată, ucenicii tăi fac ce nu se cade a face sâmbăta.

3. Iar el le-au zis lor: au n'ați cetit ce a făcut David, când a flămânzit el și cei ce erau cu dânsul?

4. Cum a intrat în casa lui Dumnezeu și pâinile punerii înaintea a mâncat, care nu se cuvenia lui să mănânce, nici celor ce erau cu dânsul, fără numai preoților?

5. Sau n'ați cetit în lege, că sâmbăta preoții în biserică spurcă sâmbăta și nevinovați sunt?

6. Dar grăiesc vouă, că mai mare decât biserică este aici.

7. Și de ați ști ce este: mila volesc, iar nu jertfă, n'ați fi osândit pre cel nevinovați.

8. Că Domn este și al sâmbetei, Fiul Omului.

9. Și trecând de acolo, au venit în sinagoga lor.

10. Și iată, un om era acolo având mâna uscată. Și l-au întrebat pre dânsul, zicând, de se cuvine sâmbăta a vindeca? Ca să-l vinulască pre el.

11. Iar el le-au zis lor: ce om este dintre voi, care va avea o oaie, și de va cădea aceea sâmbăta în groapă, au nu o va apuca pre ea și o va scoate?

12. Dar omul cu cât se deosebește de oaie? Pentru aceea se cuvine sâmbăta a face bine.

13. Atunci au zis omului: întinde mâna ta. Și o a întins, și a venit la starea cea dintâi, sănătoasă ca și cealaltă.

14. Iar Fariseii ieșind afară, stat

au făcut asupra lui, ca să-l piardă pre el.

15. Dar Iisus cunoscând, s'au dus de acolo; și au mers după dânsul noroade multe, și l-au tămăduit pre dânsii pre toți.

16. Și le-au poruncit lor ca să nu-l facă pre el arătat.

17. Ca să se plinească ceea ce s'a grăit prin Isaia prorocul, ce zice:

18. Iată pruncul meu pre carele am ales, iubitul meu întru care bine a voit sufletul meu; pune-voiu Duhul meu preste dânsul și judecată neamurilor va vesti.

19. Nu se va prici, nici va strigă, nici va auzi cineva în ulișă glasul lui.

20. Trestie zdrobită nu va frânge și în aprins nu va stinge, până ce va scoate judecata spre biruință.

21. Și întru numele lui neamurile vor nădăjdui.

22. Atunci au adus la dânsul pre un îndrăcii, orb și mut; și l-au tămăduit pre el, în cât orbul și muful grăia și vedea.

23. Și se mirau noroadele și ziceau: nu cumva acesta este Fiul lui David?

24. Iar Fariseii auzind, ziceau: acesta nu scoate dracii fără numai prin vezevul, domnul dracilor.

25. Iar Iisus știind gândurile lor, le-au zis lor: toată împărăția ce se împerechiază între sine, se pustiște; și toată cetatea sau casa ce se împerechiază între sine, nu va sta.

26. Și dacă satana pre satana scoate, întru sine s'a împerechiat; deci, cum va sta împărăția lui?

27. Și dacă eu cu vezevul scot dracii, feciorii voștri cu cine îi scot? Pentru aceasta ei vor fi vouă judecători.

28. Iar dacă eu cu Duhul lui Dumnezeu scot dracii, iată a ajuns la voi împărăția lui Dumnezeu.

29. Sau cum poate cineva să intre în casa celui tare și vasele lui să le jefulască, de nu întâiu va lega pre cel tare? Și atunci va jefui casa lui.

12. 1. Marcu 2, 23; Luc. 6, 1.
2. Esire 20, 10. 3. 1 Imp. 21, 6.
4. Esire 29, 33; Luc. 24, 6, 9.
5. Numere 28, 9.
7. Matei 9, 13; 1 Imp. 15, 22; Oasie 6, 6.
11. Luc 14, 5.
14. Ps. 2, 2; Marc. 3, 6; Luc. 6, 11.

16. Matei 9, 30.
18. Matei, 3, 17 și 17, 5; Is. 11, 2 și 42, 1.
20. Is. 61, 1; Iezech. 34, 16.
22. Matei 9, 32 sq. 24. Matei 9, 34; Marc. 3, 22; Luc. 11, 15. 25. Luc. 11, 17.
28. 1 Ioan 3, 8. 29. Is. 49, 24.

30. Cei ce nu-este cu mine, împotriva mea este, și cei ce nu adună cu mine, risipește.

31. Pentru aceasta grăiesc vouă: tot păcatul și hula se va ierta oamenilor, iar hula care este împotriva Duhului, nu se va ierta oamenilor.

32. Și oricine va zice cuvânt împotriva Fiului Omului, se va ierta lui; iar oricine va zice împotriva Duhului Sfânt, nu se va ierta lui, nici în veacul de acum, nici în cel ce va să fie.

33. Sau, faceți pomul bun și roada lui bună, sau faceți pomul putred și roada lui putredă, că din roada se cunoaște pomul.

34. Pui de năpârcl, cum puteți grai cele bune, răi fiind? Că din prisosința inimei grăiește gura.

35. Omul cel bun din comoara cea bună a inimei scoate cele bune, iar omul cel rău din comoara cea rea scoate cele rele.

36. Deci grăiesc vouă: că pentru tot cuvântul deșert care vor grai oamenii, vor să dea seamă de dansul în ziua judecării.

37. Că din cuvintele tale te vei îndrepta, și din cuvintele tale te vei osândi.

38. Atunci au răspuns oarecarii din Cărturari și din Farisei, zicând: învățătorule, voim să vedem dela tine semn.

39. Iar el răspunzând, au zis lor: neamul viclean și preacurvar semn caută și semn nu se va da lui, în afară numai semnul lui Ionă prorocul.

40. Că precum a fost Ionă în pân-tecele chitului trei zile și trei nopți, așa va fi Fiul Omului în inima pământului trei zile și trei nopți.

41. Bărbații Nineviteni se vor scula la judecată cu neamul acesta și îl vor osândi pre el; căci ei s'au pocăit pentru propoveduirea lui Ionă; și ia-lă, mai mult decât Ionă aici.

42. Împărăteasa dela miazăzi se va scula la judecată cu neamul a-

cesta, și îl va osândi pre el, că a venit dela marginile pământului să auză înțelepciunea lui Solomon, și ia-lă mai mult decât Solomon aici.

43. Iar când duhul cel necurat va ieși din om, umblă prin locuri fără de apă, căutând odihnă, și nu află.

44. Atunci zice: mă voi întoarce în casa mea, de unde am ieșit; și venind o află deșertată, măturată și împodobită.

45. Atunci se duce și ia cu sine alte șapte dhuri mai rele decât sine, și intrând locuiesc acolo, și se fac cele de pre urmă ale omului acela mai rele decât cele dintâi. Așa va fi și acestui neam viclean.

46. Și încă grăind el către no-roade, ia-lă, muma lui și frații lui stăteau afară, căutând să grăiască cu dansul.

47. Și a zis lui oare cine: ia-lă, muma ta și frații tăi stau afară, vrând să grăiască cu tine.

48. Iar el răspunzând, au zis celui ce i spusese: cine este muma mea și care sunt frații mei?

49. Și tinzându-și mâna sa spre ucenicul său, au zis: ia-lă muma mea și frații mei.

50. Că ori cine va face voea Tatălui meu celui din ceruri, acela este fratele meu și sora și muma mea.

CAP. 13.

Pilda semănătorului și alte pilde pentru împărăția cerurilor.

Și în ziua aceea ieșind Iisus din casă, ședează lângă mare.

2. Și s'au adunat la dansul no-roade multe, încât i-au fost lui a intră în corabie să șadă; și tot norodul stă pre țărmurile mării.

3. Și le-au grăit lor multe, în pilde, zicând: ia-lă, a ieșit semănătorul să seamene sămânța sa.

4. Și semănând el, unele au căzut lângă cale, și au venit pasărilor și le-au mâncat pre ele.

5. Iar altele au căzut pre petriș, unde n'aveau pământ mult, și îndată au răsărit, pentru căci n'aveau pământ adânc;

6. Și răsărind soarele, s'au pâlî,

30. Luc. 11, 23. 31. Marcu 3, 28.

32. Luc. 12, 10.

33. Matei 3, 7 și 7, 17; Luc. 6, 43.

34. Luc. 6, 45

35. Efes. 4, 29. 37. Iov 15, 6.

38. Matei 16, 1; Marcu 8, 11.

39. Matei 16, 4; Luc. 11, 29 sq.

40. Ionă 2, 1 sq. 1 Cor. 15, 4.

41. Ionă 3, 5.

42. 3 Imp. 10, 1; Luc. 11, 31.

43. Luc. 11, 24.

45. 2 Petru 2, 20.

46. Marcu 3, 31; Luc. 8, 19.

50. Matei 7, 21; Ioan 6, 40.

13. 1, Marcu 4, 1 sq. 3. Luc. 8, 4 sq.

și pentru că n'aveau rădăcină, s'au uscat.

7. Iar altele au căzut în spini, și au crescut spinii și le-au înneecat pe ele.

8. Iar altele au căzut pe pământ bun și au dat roadă: una adecă o sută, iar alta șasezeci, iar alta treizeci.

9. Cea ce are urechi de auzit, auză.

10. Și apropiindu-se ucenicii au zis lui: pentrucă în pilde grăiești lor?

11. Iar el răspunzând au zis lor: pentrucă vouă s'a dat a ști tainele împărăției cerurilor, iar aceloră nu s'a dat.

12. Că cea ce are, i se va da lui și îi va prisosi; iar cea ce n'are, și ceace are se va lua dela dânsul.

13. Pentru aceasta în pilde grălesc lor, că văzând nu văd, și auzind nu aud, nici înțeleg.

14. Și se împlinește întru dânsii prorocia lui Isala, ce zice: cu auzul veți auzi și nu veți înțelege, și privind veți privi și nu veți vedea.

15. Că s'a îngroșat inima norodului acestuia, și cu urechile greu au auzit, și ochii lor și-au închis, ca nu cumva să vadă cu ochii și cu urechile să audă și cu inima să înțeleagă, și să se întoarcă și să i vindec pe ei.

16. Iar ochii voștri fericiți sunt că văd, și urechile voastre că aud.

17. Că amin grăesc vouă: că mulți proroci și drepți au dorit să vadă cele ce vedeți voi și n'au văzut, și să audă cele ce auziți și n'au auzit.

18. Deci voi ascultați pilda semănătorului:

19. Dela tot cea ce aude cuvântul împărăției și nu'l înțelege, vine vicleanul și răpește ceea ce este semănat în inima lui. Aceasta este cea semănată lângă cale.

20. Iar cea semănată pre pietriș, acesta este care aude cuvântul și îndată cu bucurie îl primește,

21. însă n'are rădăcină întru sine, ci este până la o vreme, iar făcându-se necaz, sau goană pentru cuvânt, îndatăși se smintește.

22. Iar cea semănată în spini, acesta este care aude cuvântul, dar grija veacului acestuia și înșelăciunea bogăției înneacă cuvântul și neroditor se face.

23. Iar cea semănată în pământ bun, acesta este care aude cuvântul și îl înțelege, care aduce roadă și face: unul o sută, iar altul șasezeci, iar altul treizeci.

24. Altă pildă le-a pus lor înainte, zicând: asemănați-vă împărăția cerurilor, omului care a semănat sămânță bună în țarina sa.

25. Dar dormind oamenii, a venit vrăjmașul lui și a semănat zizanii între grâu și s'a dus.

26. Iar dacă a crescut iarba și a făcut roadă, atunci s'au arătat și zizaniile.

27. Și venind slugile stăpânului casei, i-au zis lui: Doamne, au n'ai semănat sămânță bună în țarina ta? Dar de unde are zizanii?

28. Iar el le a zis lor: un om vrăjmaș a făcut aceasta. Iar slugile au zis lui: vrea-vei dar să mergem să le plivim.

29. Iar el au zis lor: ba, ca nu cumva plivind zizaniile să rupeți și grâul împreună cu dânsule.

30. Lăsați să crească amândouă împreună până la seceriș, și atunci, la vremea secerișului voiu zice secerătorilor: pliviți întâiu zizaniile și le legați snopi, ca să le ardem pre dânsule, iar grâul îl adunați în litița mea.

31. Altă pildă le-au pus lor înainte, zicând: asemenea este împărăția cerurilor, grăunțului de muștar, pre care luându'l omul, l-a semănat în țarina sa,

32. Care este mai mic decât toate semințele, iar dacă crește este mai mare decât toate buruienile și se face copac, în cât vin pasările cerului și se sălășluiesc în ramurile lui.

33. Altă pildă au grăit lor: asemenea este împărăția cerurilor, a luatului, pre care luându'l muliera l-a ascuns în trei măsurile de făină, până ce s'a dospit toată.

34. Acestea toate au grăit Iisus noroadelor, în pilde, și fără de pilde nu grăia lor.

12. Matei 25, 29; Luc. 8, 18.

13. Luc. 8, 10.

14. Is. 6, 9 sq. Ioan 12, 40; Fapt. 28, 26.

16. Luc. 10, 23 sq.

18. Marcu 4, 14; Luc. 8, 11 sq.

20. Is. 58, 2.

31. Marcu 4, 31; Luc. 17, 19.

33. Luc. 13, 21. 34. Marcu 4, 33.

35. Ca să se plinească ceea ce s'a grăit prin prorocul ce zice: deschide-volu în pilde gura mea, spune-volu cele ascunse din începutul lumii.

36. Atunci lăsând Iisus noroadele au venit în casă.

37. Și s'au apropiat către dânsul ucenicii lui, zicând: spune nouă pilda zizanilor din țarină.

38. Iar el răspunzând, au zis lor: cea ce a semănat sămânța cea bună, este Fiul Omului;

39. Iar țarina este lumea; iar sămânța cea bună, aceștia sunt fiii împărăției; iar zizaniile sunt fiii celui viclean;

40. Iar vrăjmașul cel ce le a semănat pre dânsule, este diavolul, iar secerătorii sunt îngerii. Deci, cum se adună zizaniile și se ard cu foc, așa va fi la sfârșitul veacului acestuia.

41. Va trimite Fiul Omului pre îngerii săi și vor adună dintru împărăția lui pre toate smintelele și pre cel ce fac fărădelegea.

42. Și i vor arunca pre ei în cuptorul cel de foc; acolo va fi plânsul și scârșnirea dinților.

43. Atunci drepții vor străluci ca soarele întru împărăția Tatălui lor. Cea ce are urechi de auzit, audă.

44. Iarăși, asemenea este împărăția cerurilor, cu comoara ascunsă în țarină, pe care aflând-o omul, o a ascuns, și de bucuria ei merge și foarte câte are le vinde și cumpără țarina aceea.

45. Iarăși, asemenea este împărăția cerurilor, omului neguțător, ce caută mărgăritare bune.

46. Care aflând un mărgăritar de mult preț, mergând a vândut toate câte avea și l-a cumpărat pre el.

47. Iarăși, asemenea este împărăția cerurilor, năvodului, care s'a aruncat în mare și a adunat tot felul de pești;

48. Pre care după ce s'a umplut, scoțându'l la margine și șezând, au ales pre cel bun în vase, iar pre cel rău l-au lepădat afară.

49. Așa va fi la sfârșitul veacului. Vor țeși îngerii și vor despărși pre cei răi din mijlocul celor drepți.

50. Și i vor arunca pre ei în cuptorul cel de foc; acolo va fi plângerea și scârșnirea dinților.

51. Grăit-au lor Iisus: Înfeles-ați acestea toate? Zis-au lui: așa, Doamne.

52. Iar el le-au zis lor: pentru aceasta, tot cărturarul care se învață întru împărăția cerurilor, asemenea este omului stăpân al casei, care scoate din vistieria sa noui și vechi.

53. Și au fost, după ce au sfârșit Iisus pildele acestea, au trecut de acolo.

54. Și venind la patria sa, îi învăță pre dânsii în sinagoga lor, în cât se mirau ei și ziceau: De unde fi este lă înțelepciunea aceasta și puterile?

55. Au nu este acesta feciorul telerului? Au nu se numește muma lui, Maria, și frații lui: Iacov și Iosif și Simon și Iuda?

56. Și surorile lui, au nu sunt toate la noi? Deci, de unde sunt lă acestea toate?

57. Și se sminteau întru dânsul. Iar Iisus au zis lor: nu este proroc necunoscut, fără numai în patria sa și în casa sa.

58. Și n'au făcut acolo puteri multe, pentru necredința lor.

CAP. 14.

Tăierea Capului sf. Ioan de Irod.

Minunea înmulțirii pâinilor.

Iisus umblând pe mare.

Într'acea vreme a auzit Irod, cel la patra parte stăpânitor, vestea despre Iisus.

2. Și a zis slugilor sale: acesta este Ioan Botezătorul; el a înviat din morți și pentru aceasta se fac puteri întru el.

3. Că Irod prinzând pre Ioan l-a legat pre el și l-a pus în temniță, pentru Irodada, mulerea lui Filip, fratelul său

35. Psalm 77, 2.

38. I Cor. 3, 9. Apoc. 14, 15.

41. Matei 25, 32.

42. Matei 8, 12 și 22, 13. 43. Dan. 12, 3.

44. Matei 13, 12; Filip. 3, 7.

46. Pild. 8, 10 sq.

49. Matei 25, 34; Marc. 13, 27.

53. Luc. 4, 16.

55. Marcu 6, 1; Ioan 6, 42; Luc. 4, 22.

57. Luc. 4, 24; Ioan 4, 44.

14. I. Marcu 6, 14; Luc. 9, 7.

3. Marcu 6, 17; Luc. 3, 19.

4. Că zicea Ioan lui: nu ți se cuvine ție s'o albi prea ea

5. Și vrând să'l omoare pre dânsul, se temeă de norod, pentrucă, ca pre un proroc îl aveă pre el.

6. Iar prăznuindu-se ziua nașterei lui Irod, a jucat lafa Irodiadel în mijloc și a plăcut lui Irod.

7. Pentru aceea cu jurământ a mărturisit ei să'i deă orice va cere.

8. Iar ea, îndemnată fiind de muma sa, a zis: dă-mi aici în tipsie Capul lui Ioan Botezătorul.

9. Și s'a înristat împăratul; dar pentru jurământ și pentru cei ce ședeau împreună cu dânsul, a poruncit să i se deă.

10. Și trimițând a tăiat pre Ioan în temniță.

11. Și s'a adus Capul lui în tipsie și s'a dat feței, și l-a dus l-a muma sa

12. Și venind ucenicii lui, au luat trupul și l-au îngropat pre el, și venind au vestit lui Iisus.

13. Și auzind Iisus, s'au dus de acolo cu corabia în loc pustiu, deosebi; și auzind noroadele, s'au dus după dânsul pedestri de prin orașe.

14. Și ieșind Iisus, a văzut norod mult, și i s'au făcut milă de ei și au tămăduit pre bolnavii lor

15. Iar făcându-se seară, au venit la dânsul ucenicii lui, zicând: locul este pustiu și vremea lată a trecut; slobozește norodul ca să se ducă prin sate să'și cumpere bucate loruși.

16. Iar Iisus le-au zis lor: nu trebuie să meargă; dați-le voi să mănânce.

17. Iar ei au zis lui: n'avem aici fără numai cinci pâini și doi pești.

18. Și el au zis: aduceți-le pre ele aici la mine.

19. Și au poruncit norodului să șează pre iarbă, și luând cele cinci pâini și cei doi pești, și căutând la cer, au binecuvântat, și frângând au dat ucenicilor pâinile, iar ucenicii noroadelor.

20. Și au mâncat toți și s'au săturat, și au luat rămășițele de sfărâmituri douăsprezece coșuri pline.

4. Lev. 18, 16.

5. Matei 21, 25, 26.

6. Luc. 6, 20.

12. Marcu 6, 29.

13. Marcu 6, 30 sq. Luc. 9, 20,

14. Marcu 6, 34 sq. Luc. 9, 18 sq. Ioan 6, 1.

21. Iar cei ce mâncaseră erau bărbați ca cinci mii, afară de muleri și de copii.

22. Și îndată au silit Iisus pre ucenicii săi să intre în corabie și să meargă înaintea lui de cea parte, până ce va slobozi noroadele.

23. Și slobozind noroadele, s'au suit la munte să se roage deosebi. Și făcându-se seară, eră acolo singur.

24. Iar corabia eră în mijlocul mării, învăluindu-se de valuri, că eră vântul împotriva.

25. Iar întru a patra streajă a nopței au mers la dânsii Iisus, umblând pre mare.

26. Și văzându-l pre el ucenicii umblând pre mare, s'au spăimântat, zicând că nălucă este și de frică au strigat

27. Dar Iisus îndată au grăit lor zicând: îndrăzniți, eu sunt, nu vă temeți.

28. Iar Petru răspunzând, a zis: Doamne, de ești tu, poruncește-mi să vin la tine pre apă. Iar el l-au zis: vino.

29. Și pogorându-se Petru din corabie, umblă pre apă ca să meargă la Iisus.

30. Iar văzând vântul tare, s'a înfricoșat, și începând a se afunda, a strigat grăind: Doamne mântu-ește-mă.

31. Și îndată Iisus tinzând mâna, l-a apucat pre dânsul și l-au zis lui: puțin credinciosule, pentruce te-ai îndoit?

32. Și intrând ei în corabie, a stat vântul.

33. Iar cei ce erau în corabie venind s'au închinat lui, zicând: cu adevărat Fiul lui Dumnezeu ești.

34. Și trecând au venit în pământul Ghenisaretului.

35. Și cunoscându-l pre el oamenii locului acelula, au trimis în toată laturea aceea și au adus la dânsul pre toți bolnavii,

36. Și-l rugau pre el ca numai să se atingă de poalele veșmintelor lui; și câți se atingeau se mântuiau.

22. Marcu 6, 45; Ioan 6, 17.

26. Luc. 24, 37.

31. Matei 6, 30 și 8, 26; Luc. 1, 6.

34. Marcu 6, 53 sq.

36. Matei 9, 21; Luc. 6, 19.

CAP. 15.

Obiceiuri omenești împotriva poruncilor lui Dumnezeu. Vindecarea fetei Hananienei și a altor bolnavi. Săturarea norodului în pustie.

Atunci au venit la Iisus Cărturarii și Fariseii, cel din Ierusalim, zicând:

2. Pentru ce ucenicii tăi calcă așezământul bătrânilor? Că nu și spală mâinile lor când mănâncă pâine.

3. Iar el răspunzând le-au zis lor: pentru ce și voi călcați porunca lui Dumnezeu pentru așezământul vostru?

4. Că Dumnezeu au poruncit zicând: cinstește pre tatăl tău și pre muma ta; și: cela ce va grăi de rău pre tatăl său, sau pre muma sa, cu moarte să moară.

5. Iar voi ziceți: cela ce ar zice tatălui-său sau mumei-sale: dar este aceea cu care te ai fi folosit dela mine.

6. Și să nu cinstească pre tatăl său, sau pre muma-sa. Și ați stricat porunca lui Dumnezeu, pentru așezământul vostru.

7. Făjarnicilor, bine a prorocit pentru voi Isaia zicând:

8. Se apropie de mine norodul acesta cu gura lui și cu buzele mă cinstește, iar inima lor departe stă dela mine.

9. Și în zadar mă cinstește învățând învățături, porunci omenești.

10. Și chemând la sine pre noroade, le-au zis lor: auziți și înțelegeți;

11. Nu ce intră în gură spurcă pre om, ci ce iese din gură, aceea spurcă pre om.

12. Atunci apropiindu-se către dânsul ucenicii lui, i-au zis: cunoscut-ai că Fariseii auzind cuvântul, s'au scandalisit?

13. Iar el răspunzând au zis: tot sadul, pre care nu i-au sădit Tatăl meu cel ceresc, se va desrădăcina.

14. Lăsați pre dânsii; povăjuitori orbi sunt ai orbilor; și orb pre orb de va povăjui, amândoi în groapă vor cădea.

15. Și răspunzând Petru, a zis lui: spune nouă pilda aceasta.

16. Iar Iisus au zis lor: încă și voi nepricepuți sunteți?

17. Dar nu înțelegeți, că tot ce intră în gură merge în pântece și iese pre afedron?

18. Iar cele ce ies din gură, din inimă ies, și acelea spurcă pre om.

19. Că din inimă ies gânduri rele, ucideri, preacurvii, curvii, furtășaguri, mărturii mincinoase, hule.

20. Acestea sunt care spurcă pre om, iar cu mâini nespălate a mănca, nu spurcă pre om.

21. Și ieșind Iisus de acolo, s'au dus în părțile Tirului și ale Sidonului.

22. Și iată o muiere Hananiencă ieșind din hotarele acelea, strigă către dânsu, zicând: miluește-mă Doamne, Fiul lui David; fiica mea rău se îndrăcește.

23. Iar el nu i-au răspuns ei cuvânt. Și apropiindu-se ucenicii lui, îi rugau pre el zicând: slobozește-o pre ea, că strigă în urma noastră.

24. Iar el răspunzând au zis: nu sunt trimis fără numai către oile cele pierdute ale casei lui Israel.

25. Și ea venind s'a închinat lui zicând: Doamne, ajută-mi!

26. Iar el răspunzând au zis: nu este bine a lua pâinea fiilor și a o arunca câinilor.

27. Iar ea a zis: adevărat, Doamne, că și câinii mănâncă din sfărâmturile ce cad din masa domnilor săi.

28. Atunci răspunzând Iisus, au zis ei: o mulere, mare este credința ta; fie ție precum voiești. Și s'a tămăduit fiica ei dintru acel ceas.

29. Și trecând de acolo Iisus, au venit lângă marea Galileei și suindu-se în munte, au șezut acolo.

30. Și au venit la dânsul noroade multe, având cu sine șchiopi, orbi, muși, ciungi și alții muși, și i-au aruncat pre dânsii la picioarele lui Iisus, și i-au tămăduit pre ei.

31. În căf se mirau noroadele vă-

19. Fac. 6, 5.

21. Marc. 7, 24.

23. Ps. 33, 6.

24. Mat. 10, 6; F. Ep. 13, 46.

26. Marc. 7, 27.

28. Mat. 8, 10, 12.

29. Marc. 7, 31.

30. Mat. 11, 5; Is. 35, 5; Luc. 7, 22.

15. 4. Eșire 20, 12 și 27, 17; Fi doua Lege 5, 16; Marcu 7, 10; Eșea. 6, 8.

7. Is. 29, 13; Marc 7, 6.

8. Ps 77, 40; Is. 29, 13; Ierem. 12, 8.

9. Col. 2, 22. 10. Marc. 7, 14.

14. Luc. 6, 39; Rom. 8, 19.

zând pre muși grăind, pre clungi sănăloși, pre șchiopi umblând și pre orbi văzând; și slăviau pre Dumnezeu lui Israel.

32. Iar Iisus chemând la sine pre ucenicii săi, au zis: milă'mi este de norodul acesta, că lată trei zile sunt de când așteaptă lângă mine, și n'au ce mânca; și a'i slobozi pre dânșii flămânzi nu voiesc, ca nu cumvă să slăbiască pre cale.

33. Și au grăit lui ucenicii lui: de unde nouă în pusile atâtea pâini, în cât să se sature atâtea norod?

34. Și au zis lor Iisus: câte pâini aveți? Iar ei au zis: șapte și puțini peștișori.

35. Și au poruncit norodului să șează pre pământ.

36. Și luând pre cele șapte pâini și peștii, mulțămind au frânt și au dat ucenicilor lui, iar ucenicii norodului.

37. Și au mâncat toți și s'au săturat, și au luat rămășițele de sărămituri șapte coșnițe pline.

38. Iar cei ce mâncaseră erau ca patru mil de bărbați, afară de femei și de copii.

39. Și slobozind noroadetele, au intrat în corabie și au trecut în hotarele Magdaluului.

CAP. 16.

Judeii cer semn. Aluatul Fariseilor. Mărturisirea lui Petru. Lejădarea de sine și luarea Crucii. Muștrarea lui Petru.

Și apropiindu-se Fariseii și Saducheli, ispitindu-l îl rugau pre dânșii ca să le arăte lor semn din cer.

2. Iar el răspunzând, au zis lor: când se face seară ziceți: senin va fi, că se roșește cerul;

3. Și dimineața ziceți: astăzi va fi furtună, că se roșește cerul posomorii. Făjarnicilor, fața cerului știți să o socotiți, iar semnele vremilor nu puteți?

4. Neamul viclean și preacurvar semn caută, și semn nu se va da lui, fără numai semnul lui Ionă prorocul. Și lăsându-l pre dânșii, s'au dus.

32. Marc. 8, 1 sq.

36. Marcu 8, 6.

16. 1. Marcu 8, 11; Ioan 6, 30.

2. Luc. 12, 54 sq.

4. Matei 12, 39; Luc. 11, 29; Ionă 2, 1.

5. Și mergând ucenicii lui de ceea parte, uitaseră să ia pâine.

6. Iar Iisus le-au zis lor: căutați și vă păziți de aluatul Fariseilor și al Saduchelilor.

7. Iar ei cugetau întru sine, zicând: pâine n'am luat.

8. Iar Iisus cunoscând aceasta le-au zis lor: ce cugetați întru voi. puțîn credincioșilor, că n'ați luat pâine?

9. Dar nu înțelegeți, nici vă aduceți aminte de cele cinci pâini la cele cinci mil, și câte coșuri ați luat?

10. Nici de cele șapte pâini la cele patru mil, și câte coșnițe ați luat?

11. Cum nu înțelegeți, că nu pentru pâine am zis vouă să vă păziți de aluatul Fariseilor și al Saduchelilor?

12. Atunci au înțeles că nu de aluatul pâinei au zis lor să se păziască, ci de învăștura Fariseilor și a Saduchelilor.

13. Iar venind Iisus în părțile Cesareiei lui Filip, au întrebă pre ucenicii săi zicând: cine'mi zic oamenii că sunt eu, Fiul Omului?

14. Iar ei au zis: unii, Ioan Botezătorul; alții Ilie; iar alții Ieremia, sau unul din proci.

15. Zis-au lor Iisus: dar voi cine'mi ziceți că sunt?

16. Și răspunzând Simon Petru, a zis: tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu celui viu.

17. Și răspunzând Iisus, au zis lui: fericit ești Simone var-Iona, că trup și sânge nu ți-a descoperit ție, ci Tatăl meu cel din ceruri.

18. Și eu zic ție, că tu ești Petru, și pre această piatră volu zidi Biserica mea, și porțile Iadului nu o vor birui pre dânsa.

19. Și 'ți voi da ție cheile împărăției cerurilor, și ori ce vei lega pre pământ, va fi legat în ceruri, și ori ce vei dezlega pre pământ, va fi dezlegat în ceruri.

6. Marcu 8, 15; Luc. 12, 1; I Cor. 5, 6; Galat. 5, 9.

8. Matei 6, 30.

9. Matei 14, 17; Ioan 6, 9.

10. Mat. 11, 34, 37.

12. Galat. 5, 9.

13. Marcu 8, 27; Luc. 9, 19 sq.

16. Marcu 8, 19; Ioan 1, 49 și 6, 69.

17. I Cor. 2, 10; Galat. 1, 16.

18. Ioan 1, 48.

19. Mat. 18, 18; Is. 22, 22; Ioan 10, 23.

20. Atunci au poruncit ucenicilor săi ca să nu spue nimănui că el este Hristos.

21. De atunci au început Iisus a spune ucenicilor săi, că se cuvine lui a merge în Ierusalim, și multe a pătimi dela bătrâni și dela arhierii și dela cărturari, și a fi omorât, și a treia zi a învia.

22. Și luându-l pre el Petru, a început a-l sta lui împotriva, zicând: milostiv fi! Doamne; să nu fie ție aceasta.

23. Iar el întorcându-se, au zis lui Petru: mergi după mine, Satana! Sminteală îmi ești; că nu cugești cele ce sunt ale lui Dumnezeu, ci cele ce sunt ale oamenilor.

24. Atunci Iisus au zis ucenicilor săi: ori cine voește să vie după mine, să se lepede de sine, și să-și ia crucea sa, și să-mi urmeze mie.

25. Că cine va vrea să-și mântuiască sufletul său, pierde-l va pre el; iar cine își va pierde sufletul său pentru mine, află-l va pre el.

26. Că ce folos este omului de ar dobândi lumea toată, iar sufletul său își va pierde? Sau ce va da omul schimb pentru sufletul său?

27. Că va să vie Fiul Omului întru slava Tatălui său, cu îngerii săi, și atunci va răsplăti fiecăruia după faptele lui.

28. Amin grăiesc vouă: sunt unii din cei ce stau aici, cari nu vor gusta moarte până ce vor vedea pre Fiul Omului venind întru împărăția sa.

CAP. 17.

Schimbară la Față. Vindecarea lunaticului. Plata dădăciei.

Și după șase zile, au luat Iisus pre Petru și pre Iacov și pre Ioan fratele lui și i-au suit pre dânsii într'un munte înalt deosebi.

2. Și s'au schimbat la față înaintea lor, și a strălucit fața lui ca soarele, iar hainele lui s'au făcut albe ca lumina.

21. Mat. 17, 22; Luca 9, 22.

24. Marcu 8, 34, sq. Luca 9, 23, sq.

25. Mat. 10, 39; Luca 17, 33; Ioan 12, 25.

26. Marc. 8, 36. Luc. 9, 25; Ps. 48, 8.

27. Fapt. 17, 31; Rom. 2, 6.

28. Mat. 24, 30; Marc. 9, 1 sq. Luc. 9, 27.

17. 1. Marc. 9, 2 sq. Luc. 9, 28.

2. 2 Petru 1, 16, sq.

3. Și iată, s'au arătat lor Moisi și Ilie, împreună cu dânsul vorbind.

4. Și răspunzând Petru a zis către Iisus: Doamne, bine este nouă a fi aici; de voiești, să facem aici trei colibi: ție una și lui Moisi una și una lui Ilie.

5. Și încă grăind el, iată, nor luminos l-a umbrit pre el, și iată glas din nor, zicând: acesta este Fiul meu cel iubit, întru care bine am voit, pre acesta să ascultați.

6. Și auzind ucenicii, au căzut pre fețele sale și s'au spăimântat foarte.

7. Și apropiindu-se Iisus, s'au atins de dânsii și au zis: sculați-vă și nu vă temeți.

8. Și ridicându-și ochii lor, pre nimeni n'au văzut, fără numai pre Iisus singur.

9. Și pogorându-se el din munte, le-au poruncit lor Iisus, zicând: nimănui să nu spuneți vederea aceasta, până când Fiul Omului se va scula din morți.

10. Și l-au întrebat pre el ucenicii lui, zicând: dar ce zic Cărturarii, că Ilie trebuie să vie mai înainte?

11. Iar Iisus răspunzând, au zis lor: Ilie adecă va veni mai înainte și va așeză toate.

12. Iar grăiesc vouă, că Ilie a și venit, și nu l-au cunoscut pre dânsul, ci au făcut lui câte au voit; așa și Fiul Omului va să pălmească dela dânsii.

13. Atunci au înțeles ucenicii că pentru Ioan Botezătorul le-au zis lor.

14. Și venind el la norod, s'a apropiat către dânsul un om, îngenuchind înaintea lui și zicând:

15. Doamne, miluește pre fiul meu, că este lunatic și rău pălmește; că de multe ori cade în foc și de multe ori în apă.

16. Și l-am adus pre dânsul la ucenicii tăi, și n'au putut să-l vindece pre el.

17. Iar Iisus răspunzând, au zis: o neam necredincios și îndărătnic! Până când voi fi cu voi? Până când voi suferi pre voi? Aduceți-l pre el aici la mine.

18. Și l-au certat pre el Iisus, și a ieșit dracul dintr'insul, și s'a tămăduit copilul din ceasul acela.

5. Luc. 9, 31. 5. Matei 3, 17.

7. Dan. 6, 18. 9. Mat. 16, 20.

10. Matei 11, 14; Mal. 4, 5.

14. Marc. 9, 17; Luc. 9, 38.

19. Atunci apropiindu-se ucenicii către Iisus deosebi, au zis: pentru ce noi n'am putut să-l scoatem pre el?

20. Iar Iisus au zis lor: pentru necredința voastră; că amin grăiesc vouă; de veți avea credință cât grăunșul de muștar, veți zice muntelui acestuia mută-te de aici acolo, și se va muta, și nimic nu va fi vouă cu neputință.

21. Că acest neam nu iese, fără numai cu rugăciune și cu post.

22. Și întorcându-se el în Galileea, le-au zis lor Iisus: va să se dea Fiul Omului în mâinile oamenilor,

23. Și'l vor omorî pre el, și a treia zi va învia. Și s'au întristat ei foarte.

24. Și venind ei în Capernaum, s'au apropiat cel ce luau dajdie de Petru, și au zis: învățătorul vostru nu dă dajdie? Zis-a: adevărat.

25. Și când a intrat în casă, au apucat Iisus mai înainte de el, zicând: ce îți se pare, Simone? împărății pământului dela cine iau dăjdiile sau bir? Dela fiili lor, sau dela cei streini?

26. Grăit-a Petru lui: dela cei streini. Zis-au Iisus lui: iată dar că fiili sunt sculiți.

27. Dar ca să nu'i smintim pre dânșii, mergând la mare, aruncă undița, și peștele care vei prinde întâiu, ia'l și deschizând gura lui, vei afla un statir; acela luându'l, dă'l lor pentru mine și pentru tine.

CAP. 18.

Intrebări despre întâietate. Pentru scandal. Puterea de a lega și a dezlega. Certarea greșalei fratelui. Iertarea greșalelor.

In ceasul acela s'au apropiat ucenicii către Iisus, grăind: oare cine este mai mare întru împărăția cerurilor?

2. Și chemând Iisus un prunc, l-au pus pre el în mijlocul lor,

3. Și au zis: amin grăiesc vouă: de nu vă veți întoarce și să vă fa-

ceți ca pruncii, nu veți intra întru împărăția cerurilor?

4. Că cine se va smeri pre sine ca pruncul acesta, acela este cel mai mare în împărăția cerurilor.

5. Și cine va primi pre un prunc ca acesta întru numele meu, pre mine mă primește.

6. Iar cine va sminti pre unul dintr'acești mici, cari cred întru mine, mai de folos i-ar fi lui ca să și spânzure o piatră de moară la grumazul lui și să se înnece întru adâncul mării.

7. Vai lumii de smintele! Că nevoe este să vie smintelele; dar vai omului aceluia prin care vine smintelea!

8. Iar de te smintește pre tine mâna ta, sau piciorul tău, taie-le pre ele și le leapădă dela tine; mai bine îți este ție să intri în viață șchlop sau ciung, decât două mâini sau două picioare având, să fii aruncat în focul cel veșnic.

9. Și ochiul tău de te smintește pre tine, scoate'l pre el și'l aruncă dela tine; mai bine este ție cu un ochiu să intri în viață, decât amândoi ochii având, să fii aruncat în gheena focului.

10. Căutați să nu delăimați pre vre unul dintr'acești mai mici; că zic vouă: că ingerii lor în ceruri pururea văd fața Tatălui meu, care este în ceruri.

11. Că au venit Fiul Omului să mântulască pre cel pierdut.

12. Ce vi se pare vouă? De va avea un om o sută de oi și se va rătăci una dintr'insele, au nu lasă pre cele nouăzeci și nouă în munși, și mergând caută pre cea rătăcită?

13. Și de i se va întâmpla s'o găsească pre ea, amin grăiesc vouă, că se bucură de dansa mai vărios decât de cele nouăzeci și nouă, ce nu s'au rătăcit.

14. Așa nu este voea înainte Tatălui vostru celui din ceruri, ca să piară unul dintr'acești mici.

15. Și de'ți va greși ție fratele tău, mergi și'l muștră pre dansul între tine și între el singur; decl,

20. Matei 21, 21; Marcu 11, 23; Luc. 17, 6.
22. Matei 20, 18; Marcu 9, 31; Luc 9, 22, 44 și 18, 31. 24. Eșire 30, 13.

27. Lucă 23, 2.

18. 1. Marcu 9, 31; Lucă 9, 46, sq.

3. Mat. 19, 14; Marcu 10, 15; 1 Cor. 14, 20.

4. 1 Petr. 5, 6. 5. Mat. 10, 40

6. Marc. 9, 42; Lucă 17, 2; Rom. 14, 13.

8. Mat. 5, 30; Marc 9, 43.

11. Mat 9, 13; Lucă 19, 10; 1 Tim. 1, 15.

12. Lucă 15, 4; Ier 50, 6; Iez. 34, 11, sq.

15. Lev. 19, 17; Lucă 17, 3.

de te va ascultă, ai dobândit pre fratele tău.

16. Iar de nu te va ascultă, mai ia împreună cu tine încă pre unul sau doi ca prin gura a două sau a trei mărturii să stea tot grațul.

17. Iar de nu'ți va ascultă pre ei, spune-l soborului; și de nu va ascultă nici de sobor, să'ți fie ție ca un păgân și vameș.

18. Amin grăesc vouă: ori câte veți lega pre pământ, vor fi legate în cer; și ori câte veți dezlega pre pământ, vor fi dezlegate în cer.

19. Iarăși amin grăesc vouă, că dacă doi din voi se vor uni pre pământ pentru tot lucrul ce vor cere, va fi lor dela Tatăl meu, carele este în ceruri.

20. Că unde sunt doi sau trei adunați întru numele meu, acolo sunt și eu în mijlocul lor.

21. Atunci apropiindu-se către dânsul Petru, a zis: Doamne, de câte ori va greși mie fratele meu și voi iertă lui? Au doară până de șapte ori?

22. Grăit-au Iisus lui: nu'ți zic ție: până de șapte ori, ci: până de șaptezeci de ori câte șaptezeci.

23. Pentru această asemănare-s-a împărăția cerurilor, omului împărat, care a vrut să ia seama slugilor sale.

24. Și începând el a lua seamă, au adus la dânsul pre un datornic cu zece mii de talanți.

25. Dar neavând el să'și plătească, a poruncit domnul lui să'l vânză pre el și pre mulerea lui și pre copii și toate câte avea, și să plătească.

26. Deci căzând sluga aceea, se închină lui, zicând: doamne, mai îngăduiește-mă pre mine, și'ți voi plăti ție tot.

27. Și milostivindu-se domnul slugii aceleia, l-a slobozit pre dânsul, și l-a iertat lui și datorția.

28. Iar ieșind sluga aceea, a aflat pre unul din soțiiile sale, care era dator lui o sută de dinari, și apucându'l pre el îl sugrumă, zicând: plătește-mi ce'mi ești dator.

29. Deci, căzând soția aceea la

picioarele lui, îl rugă pre dânsul, zicând: mai îngăduiește-mă pre mine și'ți voi plăti.

30. Iar el n'a vrut, ci ducându'l l-a băgat în temniță până când va plăti datorția.

31. Iar soțiiile lui văzând cele ce s'au făcut, s'au întristat foarte, și venind au spus domnului lor toate cele ce s'au făcut.

32. Atunci chemându'l pre el domnul lui l-a zis lui: slugă vicleană, toată datorția aceea ți-am iertat ție, pentru că m'ai rugat;

33. Dar ție nu ți se cădea să'ți fie milă de soția ta, precum și mie mi-a fost milă de tine?

34. Și mânlindu-se domnul lui, l-a dat pre el muncitorilor, până ce va plăti toată datorția lui.

35. Așa și Tatăl meu cel ceresc va face vouă, de nu veți iertă fiecare fratelui său, din inimile voastre, greșalele lor.

CAP. 19.

Despărțirea căsătoriei. Bindecuvântarea pruncilor. Primejdiile avuției. Vieța de veci ca răsplătire următorilor lui Hristos.

Și a fost când au sfârșit Iisus cuvintele acestea, au trecut din Galileea și au venit în hotarele Iudeei, de cea parte de Iordan.

2. Și au mers după dânsul no-roade multe și l-au vindecat pre el acolo.

3. Și au venit la dânsul Fariseii, ispitindu'l pre el și zicând lui: oare se cade omului să'și lase muierea sa pentru fiice pricină?

4. Iar el răspunzând au zis lor: dar n'ați cețit, că cela ce au făcut dintâiu, bărbat și muiere l-au făcut pre ei?

5. Și au zis: pentru această va lăsa omul pre tatăl său și pre muma sa și se va lipi de muierea sa și vor fi amândoi un trup;

6. Pentru aceea nu mai sunt doi, ci un trup. Deci, ce au împreună Dumnezeu, omul să nu despartă.

7. Zis-au lui: dar cum Moisi a

16. A doua Lege 19, 15; Iac. 5, 19; Evr. 10, 28; Ioan 8, 17; 2 Cor. 13, 1.

17. Rom. 16, 17.

18. Mat. 16, 19; Ioan 20, 23.

21. Luc. 17, 3 sq.

33. Iac. 2, 13. 34. Mat. 5, 26.

19. I. Marc. 10, 1 sq. 4. Fac. 1, 27.

5. Fac. 2, 24; 1 Cor. 6, 16; Efes. 5, 31.

6. 1 Cor. 7, 10.

7. Mat. 5, 31; A doua Leg. 24, 1.

poruncii să i se dea carte de despărțire și s'o lase pre ea?

8. Zis-au lor: Moisi după învârtosarea inimii voastre a dat voie să vă lăsați femeile voastre; dar din început n'a fost așa.

9. Iar eu grăesc vouă: oricine își va lăsa femeia sa, afară de cuvânt de curvie, și va lua alta, preacurvește; și cea ce va lua pre cea lăsată, preacurvește.

10. Zis-au lui ucenicii lui: dacă așa este pricina omului cu femeia, nu este de folos a se însura.

11. Iar el au zis lor: nu toți cuprind cuvântul acesta, ci celor ce s'a dat.

12. Că sunt fameni, cari din pântecele mamei lor s'au născut așa; și sunt fameni, cari s'au scopit de oameni; și sunt fameni, cari singuri s'au scopit pre sine pentru împărăția cerurilor. Cea ce poate cuprinde, să cuprindă.

13. Atunci s'au adus la dânsul prunci, ca să pue mâinile preste ei, și să se roage; iar ucenicii i-au certat pre ei.

14. Dar Iisus au zis lor: Lăsați pruncii și nu'i opriți pre ei a veni la mine, că a unora ca acestora este împărăția cerurilor.

15. Și punându'și preste ei mâinile, s'au dus de acolo.

16. Și iată, un tânăr venind la el, a zis lui: Învățătorule bune, ce bine vreau face ca să am viața de veci?

17. Iar el au zis lui: ce'mi zici bun? Nimenea nu este bun, fără numai unul Dumnezeu; dar de voești să intri în viață, păzește poruncile.

18. Zis-a lui: care? Iar Iisus au zis: să nu ucizi, să nu preacurvești, să nu furi, să nu fii mărfurie mincinoasă;

19. Cinstește pre tatăl tău și pre muma ta, și să iubești pre vecinul tău ca însuși pre tine.

20. Zis-a lui tânărul: toate acestea le-am păzit din tinerețile mele; ce încă îmi lipsește?

21. Zis-au Iisus lui: de voești să fii desăvârșit, mergi, vindeți averile tale și le dă săracilor, și vei avea

comoară în cer, și vino, urmează mie.

22. Iar tânărul auzind cuvântul, s'a dus întristat, că avea averi multe.

23. Și Iisus au zis ucenicilor săi: amin grăesc vouă, că, cu anevoe va intra bogatul întru împărăția cerurilor.

24. Și iarăși grăesc vouă: mai lesne este a trece oamăla prin urechea acului, decât bogatul a intra întru împărăția lui Dumnezeu.

25. Iar ucenicii lui auzind, s'au îngrozit foarte, zicând: dar cine poate să se mântuiască?

26. Iar Iisus căutând, au zis lor: la oameni aceasta este cu neputință, iar la Dumnezeu toate sunt cu putință.

27. Atunci răspunzând Petru, a zis lui: iată, noi am lăsat toate și am urmat ție; oare ce va fi nouă?

28. Iar Iisus au zis lor: amin grăesc vouă, că voi cei ce ați urmat mie, întru a doua naștere, când va ședeă Fiul Omului pre scaunul slavei sale, veți ședeă și voi pre douăsprezece scaune, judecând pre cele douăsprezece seminții ale lui Israel.

29. Și tot cel ce a lăsat case, sau frați, sau surori, sau iată, sau mamă, sau femeie, sau feciori, sau holde pentru numele meu, însuși va lua, și viață veșnică va moșteni.

30. Și mulți dintrăiu vor fi pre urmă, și de pre urmă întâiu.

CAP. 20.

Pilda despre lucrătorii viei. Iisus vestește patimile sale. Fiii lui Zevedei iubitori de slavă. Vindecarea a doi orbi.

Că asemenea este împărăția cerului, omului stăpân al casei, care a ieșit dis de dimineață să locmească lucrători la via sa.

2. Și locmindu-se cu lucrătorii căte un dinar pe zi, i-a trimis pre el în via sa.

3. Și ieșind la al treilea ceas, a

9. Mat. 5, 32. Marc 10, 11.

11. I Cor. 7, 7, 17. 13. Marc. 10, 13.

14. Mat. 18, 2, sq.

16. Marcu 10, 17; Lucă 18, 18.

17. Lucă 10, 25, sq. 19. Mat. 15, 4.

21. Mat. 6, 20; Lucă 16, 9.

22. Psalm 61, 10. 23. Marcu 10, 23; Lucă 18, 24, sq. Lucă 1, 37.

27. Marcu 10, 28; Lucă 18, 28.

28. Lucă 22, 30.

30. Mat. 20, 16 și 22, 14; Marcu 10, 31; Lucă 13, 30.

20. I. Mat. 21, 33.

văzut pre alții stând în târg fără de lucru,

4. Și a zis și acelor: mergeți și voi în vie, și ce va fi cu dreptul, voiu da vouă; iar ei au mers.

5. Iarăși ieșind întru al șaselea și întru al nouălea ceas, a făcut asemenea.

6. Iar întru al unsprezecelea ceas ieșind, aflat-a pre alții stând fără de lucru, și a zis lor: ce ați stat aici toată ziua fără de lucru?

7. Zis-au lui, că nimenea pre noi nu ne-a locmit. Zis-a lor: mergeți și voi în via mea, și ce va fi cu dreptul veți lua.

8. Iar dacă s'a făcut seară, a zis domnul viei către ispravnicul său: chiamă pre lucrători și le dă lor plata, începând dela cel de pre urmă până la cel dintâiu.

9. Deci venind cel dela al unsprezecelea ceas, au luat câte un dinar.

10. Iar venind cel dintâiu, socoteau că vor lua mai mult, și au luat și el câte un dinar.

11. Iar după ce au luat, răpșiau împotriva stăpânului casei, zicând:

12. Acești de pre urmă un ceas au lucrat, și i-ai făcut pre dâșii înlocmai cu noi, cari am purtat greutatea zilei și zăduful.

13. Iar el răspunzând, a zis unuia dintr'înșii: prietene, nu'i fac île strâmbătate; au nu un dinar te-ai locmit cu mine.

14. Ia'ți al tău și mergeți; voesc și acestuia de pre urmă să'i dau ca și île.

15. Au doară nu mi se cade să fac eu ce voiu vrea cu ale mele? Au este ochiul tău viclean, pentrucă eu sunt bun?

16. Așa vor fi cei de pre urmă întâiu, și cel dintâiu pre urmă, că mulți sunt chemați, dar pușini aleși.

17. Și suindu-se Iisus în Ierusalim, au luat pre cei doisprezece ucenici, deosebi, pre cale, și le-au zis lor.

18. Iată, ne suim în Ierusalim și Fiul Omului se va da arhierilor și Cărturarilor, și'i vor judecă pre el spre moarte.

19. Și'i vor da pre el neamurilor ca să'i batjocorească, și să'i bată, și să'i răstigniască, și a treia zi va învia.

20. Atunci s'a apropiat către dânsul (muma fiilor lui Zevedei, împreună cu fiii săi, închinându-se și cerând oarece dela dânsul.

21. Iar el au zis ei: ce voești? Zis-a lui: zi ca să șează acești doi fii ai mei, unul deadreapta ta și altul deasțanga ta, întru împărăția ta.

22. Iar Iisus răspunzând, au zis: nu știți ce cereți. Puteți să beți paharul, care voiu să'i beau eu, și cu botezul cu care eu mă botez să vă botezați? Zis-au lui: putem.

23. Și au grăit lor: paharul meu cu adevărat veți bea, și cu botezul cu care eu mă botez, vă veți boteza; dar a ședeă deadreapta mea și deasțanga mea, nu este al meu a da, ci celor ce s'au gătit dela Tatăl meu.

24. Și auzind cei zece, s'au mâniat pentru cei doi frați.

25. Iar Iisus chemându'i pre dâșii, au zis: știți că domniii păgânilor îi domnesc pre ei și cei mari îi stăpânesc pre dâșii.

26. Iar între voi nu va fi așa; ci, care dintre voi va vrea să fie mai mare, să fie vouă slugă.

27. Și care dintre voi va vrea să fie întâiu, să fie vouă slugă;

28. Precum și Fiul Omului n'au venit să'i slujiască lui, ci să slujiască și să'i dea sufletul său răscumpărare pentru mulți.

29. Și ieșind ei din Ierihon, a mers după dânsul norod mult.

30. Și iată, doi orbi șezând lângă cale, auzind că Iisus trece, au strigat, grăind: miluește-ne pre noi, Doamne. Fiul lui David.

31. Iar norodul i-au cerat pre dâșii ca să tacă, dar ei mai tare strigau, grăind: miluește-ne pre noi, Doamne, Fiul lui David.

32. Și stând Iisus, i-au strigat pre dâșii și le-au zis: ce voiți să vă fac vouă?

33. Zis-au lui: Doamne, să se deschiză ochii noștri.

34. Și făcându'i-se milă lui Iisus, s'au atins de ochii lor, și îndată au văzut cu ochii lor, și au mers după dânsul.

20. Marc. 10, 35. 22. Ioan 16, 11.

24. Marc. 10, 41.

28. Ioan 13, 4; Filip. 2, 7.

30. Mat. 2, 7; Marc. 10, 46; Luc. 16, 35.

33. Ecles. 1', 7.

15. Rom. 9, 21.

16. Mat. 19, 30; Marc. 10, 31; Luc. 13, 30.

18. Mat. 17, 22. 19. Luc. 18, 32.

CAP. 21.

*Intrarea lui Hristos în Ierusalim.
Alungarea vânzătorilor din biserică.
Smochinul cel uscat. Botezul lui Ioan.
Pilda despre cei doi fii trimiși în vie.
Lucrătorii cei răi.*

Și când s'au apropiat de Ierusalim, și au venit în Vithlaghi, la muntele Maslinilor, atunci Iisus au trimis doi ucenici,

2. Zicându-le lor: mergeți în satul care este înaintea voastră, și numai decât veți găsi o asină legată, și mânăz cu dânsa; deslegându-o, aduceți-o la mine.

3. Și de va zice vouă cineva ceva, veți zice, că acestea Domnulul trebuesc, și numai decât le va trimite pre ele.

4. Iar acestea toate s'au făcut, ca să se plinească ceea ce s'a zis prin prorocul ce zice:

5. Ziceți fetei Sionului: iată, împăratul tău vine la tine biând și șezând pre asină și pre mânăz, fiul celei de supt jug.

6. Și mergând ucenicii, au făcut precum le-au poruncit lor Iisus.

7. Au adus asina și mânăzul, și au pus deasupra lor veșmintele sale, și au șezut pre dânsule.

8. Iar cel mai mulți din norod așterneau veșmintele lor pre cale, și alții tălau stâlpi din copaci și le așterneau pre cale.

9. Iar noroadele cele ce mergeau înainte și cele ce veneau pre urmă, strigau, zicând: osană Fiului lui David, bine este cuvântul cel ce vine întru numele Domnului! Osană întru cei de sus!

10. Și intrând el în Ierusalim, s'a cutremurat toată cetatea, zicând: cine este acesta?

11. Iar noroadele ziceau: acesta este Iisus, prorocul cel din Nazaretul Galileei.

12. Și au intrat Iisus în biserică lui Dumnezeu și au scos pre toți cei ce vindeau și cumpărau în biserică, și mesele schimbătorilor de bani le-au răsturnat, și scaunele celor ce vindeau porumbel,

13. Și au zis lor: scris este: casa

mea, casă de rugăciune se va chema; iar voi o ați făcut pre dânsa peșteră, tâlharilor.

14. Și au venit la dânsul în biserică, orbi și șchiopi, și i-au vindecat pre el.

15. Iar văzând Arhlerii și Cărturarii minunile care au făcut, și pruncii strigând în biserică și zicând: Osană Fiului lui David! S'au mâniat.

16. Și i-au zis lui: auzi ce zic acesteia? Iar Iisus au zis lor: adevărat; au niciodată n'ați celit, că din gura pruncilor și a celor ce sug ai săvârșit laudă?

17. Și lăsându'i pre el, au ieșit afară din cetate, la Vitania, și s'au sălășluit acolo.

18. Iar a doua zi întorcându-se în cetate, au flămânzit.

19. Și văzând un smochin lângă cale, au venit la dânsul, și n'au aflat nimic într'nsul, fără numai frunze, și au zis lui: de acum să nu se mai facă din tine rod în vecl. Și îndată s'a uscat smochinul.

20. Și văzând ucenicii s'au minunat, zicând: cum îndată s'a uscat smochinul!

21. Și răspunzând Iisus, au zis lor: amin zic vouă: de veți avea credință și nu vă veți îndoi, nu numai cea a smochinului veți face, ci și muntelui acestuia de veți zice: ridică-te și te aruncă în mare, va fi;

22. Și toate, ori câte veți cere întru rugăciune, crezând, veți lua.

23. Și venind el în biserică, au mers la dânsul când învâjă, arhlerii și băirânii norodului, zicând: cu ce putere faci acestea? Și cine și-a dat ție puterea aceasta?

24. Și răspunzând Iisus, au zis lor: întrebă-volu și eu pre voi un cuvânt, pre care, de mi'l veți spune mie, și eu volu spune vouă cu ce putere fac acesteia.

25. Botezul lui Ioan de unde a fost? Din cer, sau dela oameni? Iar ei cugetau întru sine, zicând: de vom zice: din cer, va zice nouă: dar pentru ce n'ați crezut lui?

26. Iar de vom zice: dela oameni,

21. I. Marc. 11, 1; Luc. 19, 29; Ioan 12, 12 sq. 5. Zab 9, 9; Isaia 62, 11; Psal. 23, 8. 7. 4 Imp. 9, 13. 9. Ps. 117, 24, 25.

11. Ioan 1, 45.

13. Marcu 11, 15; Lucă 19, 45, sq. Ioan 2, 13, 17; Is. 56, 7; Ier. 7, 11.

14. Is. 35, 6. 16. Ps. 8, 3.

18. Marcu 11, 12. 19. Lucă 13, 6, 7.

22. Marcu 11, 24; Ioan 14, 13.

23. Marcu 11, 27; Lucă 20, 1, sq.

26. Mat. 14, 5.

ne lemem de norod, că toți au pre
loan ca pre un proroc

27. Și răspunzând lui Iisus, au
zis: nu știm. Zis-au lor și el: nici
eu nu volu spune vouă cu ce pu-
tere fac acestea.

28. Dar ce vi se pare vouă? Un
om aveă doi feciori, și mergând la
cel dintâiu, l-a zis: fiule, mergi a-
siază de lucrează în via mea.

29. Iar el răspunzând, a zis: nu
volu; iar mai pre urmă căindu-se,
a mers.

30. Și mergând la celalți, a zis
așijderea. Iar el răspunzând, a zis:
Eu doamne, volu merge, și n'a mers.

31. Care dintr'acești doi a făcut
voea tatălui său? Zis au lui: cel
dintâiu. Zis-au lor Iisus: amin zic
vouă, că vameșii și curvele merg
mai înainte de voi întru împărăția
lui Dumnezeu.

32. Că a venit la voi Ioan, în ca-
lea dreptăței, și n'ați crezut lui; iar
vameșii și curvele au crezut lui, dar
voi văzând nu v'ați căit după aceea,
ca să credeți lui.

33. Ascultați altă pildă: un om
eră stăpân al casei, care a sădit vie
și o a îngrădit împrejur cu gard,
și a săpat într'înșă teasc, și a zi-
dit turn, și o a dat lucrătorilor, și
s'a dus departe,

34. Iar când s'a apropiat vremea
roadelor, a trimis pre slugile sale
la lucrători, ca să ia rodurile ei.

35. Dar lucrătorii prinzând pre
slugile lui, pre unul l-au bătut, iar
pre altul l-au omorât, iar pre altul
cu pietre l-au ucis.

36. Iarăș a trimis și pre alte slugi
mai multe decât cele dintâiu și le-a
făcut și acelora așijderea. *

37. Iar mai pre urmă a trimis la
ei pre fiul său, zicând: se vor ru-
șină de fiul meu.

38. Însă lucrătorii văzând pre fi-
ul, au zis întru sine: acesta este
moștenitorul; veniți să'l omorim pre
ei și să stăpânim moștenirea lui.

39. Și prinzându'l pre ei, l-au scos
afară din vie și l-au omorât.

40. Deci, când va veni domnul
viei, ce va face lucrătorilor acelora?

41. Zis-au lui: pre cei răi, cu rău
fi va pierde și via o va da altor lu-

crători, carli vor da lui rodurile la
vremea lor.

42. Zis-au lor Iisus; au nici od-
nioară n'ați celli în Scripturi: pia-
tra pre care nu o au băgat în sea-
mă ziditorii, aceasta s'a făcut în
capul unghiului, dela Domnul s'a
făcut aceasta, și este minunăția în-
tru ochii noștri?

43. Pentru aceea zic vouă, că se
va lua dela voi împărăția lui Dum-
nezeu, și se va da neamului care
va face rodurile ei.

44. Și cel ce va cădea preste pia-
tra aceasta, se va sfărâma; iar pre-
ste care va cădea ea, îl va spul-
beră.

45. Și auzind Arhierii și Fariseii
pildele lui, au cunoscut că pentru
dânșii grăiește;

46. Și căutând să'l prinză pre el,
s'au temut de norod, de vreme ce
ca pre un proroc îl aveă pre el.

CAP. 22.

*Chemarea la nuntă. Întrebarea despre
dajdie. Saducheeii și învierea morților.
Întrebarea legiuitorului pentru porunca
cea mai mare din lege. Iisus întreabă
pe cărturari: al cui fiu este Hristos.*

Și răspunzând Iisus, iarăși au grăit
lor în pilde, zicând:

1. Asemănatu-s'a împărăția ceru-
lui, omului împărat, care a făcut
nuntă fiului său.

2. Și a trimis pre slugile sale să
cheme pre cei chemași la nuntă, dar
nu vreau să vie.

3. Iarăși a mai trimis pre alte
slugi, zicând: ziceți celor chemași:
Iată că am gătit prânzul meu; junclii
mei și cele hrănite ale mele s'au jun-
ghiat și toate sunt gata; veniți la
nuntă.

4. Dar ei nebăgând în seamă, s'au
dus: unul la holda sa, altul la ne-
gușătorla sa;

5. Iar ceilalți prinzând pre slugile
lui, l-au pedepsit și l-au omorât pre ei.

6. Și auzind împăratul acela, s'a
mâniat; și trimițând oștile sale, a
pierdut pre ucigașii acela și ceta-
tea lor o a ars.

7. Atunci a zis slugilor sale: Iată

42. Psalm 117, 21 sq. Is. 8, 14 și 28, 16;
Fapt. 4, 11; Rom. 9, 33; 1, Pet. 2, 6.

46. Lucă 7, 16.

22. 2. Lucă 14, 16 sq.

30. Iezech. 33, 31. 31. Lucă 3, 12, 13.

32. Marcu 12, 1, sq; Lucă 20, 9; Is. 5, 1.

35. Fapt. 7, 52. 38. Mat. 26, 3, 4.

nunta este gata, dar cei chemați n'au fost vrednici.

9. Deci mergeți la răspântiile căilor, și pre căți veți afla, chemați-i la nuntă.

10. Și ieșind slugile acelea la răspântii, au adunat pre toți căți au aflat și buni și răi; și s'a umplut nunta de cei ce ședeau.

11. Iar împăratul intrând să vadă pre cel ce ședeau, văzută-a acolo pre un om, care nu era îmbrăcat în haină de nuntă.

12. Și i-a zis lui: prietene, cum ai intrat aici neavând haină de nuntă? Iar el tăcea.

13. Atunci împăratul a zis slugilor: legându-i lui mâinile și picioarele, luați-l pre dânsul, și-l aruncați întru întunerecul cel mai dinafară; acolo va fi plângerea și scârșnirea dinților;

14. Că mulți sunt chemați, dar pușini aleși.

15. Atunci mergând Fariseii, stat au făcut ca să-l prinză pre el în cuvânt.

16. Și au trimis pre ucenicii lor împreună cu Irodianii, zicând: Invățătorule, știi că adevărat ești, și calea lui Dumnezeu întru adevăr învești, și nu-ți este șie grije de nimenea, că nu cauți în fața oamenilor.

17. Deci spune nouă: ce ți se pare șie? Se cade a da dajdie Chesarului, sau nu?

18. Iar Iisus cunoscând viclesugul lor, au zis: ce mă ispițiți, fărniciilor? Arătați-mi mie banul dajdiei.

19. Iar el au adus lui un dinar.

20. Și au zis lor: al cui este chipul acesta și scriptura cea de pre el?

21. Zis-au lui: ale Chesarului. Atunci au zis lor: dați dar înapoi pre cele ce sunt ale Chesarului, Chesarului, și pre cele ce sunt ale lui Dumnezeu, lui Dumnezeu.

22. Și auzind s'au mirat, și lăsându-l pre el s'au dus.

23. Într'aceea zi au venit la dânsul Saduchell, cari zic, că nu este înviere, și l-au întrebat pre el, zicând:

24. Invățătorule, Moisi a zis: de va muri cineva neavând feciori, să iă fratele lui pre mulerea lui și să ridice sămânța fratelui său.

25. Deci erau la noi șapte frați, și cel dintâiu însurându-se a murit, și neavând sămânță, a lăsat pre mulerea sa fratelui său.

26. Așijderea și al doilea și al treilea, până la al șaptelea.

27. Iar mai pre urmă de toți a murit și mulerea.

28. Deci la înviere, a căruia dintr'acei șapte va fi mulere? Că toți o au avut pre ea.

29. Iar Iisus răspunzând, au zis lor: vă rătăciți, neștiind Scripturile, nici puterea lui Dumnezeu;

30. Că la înviere nici se însoară nici se mărită, ci ca îngeri lui Dumnezeu în cer sunt.

31. Iar pentru învierea morșilor, au n'aj celii ceea ce s'a zis vouă dela Dumnezeu, grăind:

32. Eu sunt Dumnezeuul lui Avram și Dumnezeuul lui Isaac și Dumnezeuul lui Iacov? Nu este Dumnezeu, Dumnezeu al morșilor, ci al viilor.

33. Și auzind noroadele, se mirau de învățătura lui.

34. Iar Fariseii auzind că au astupat gurile Saduchellor, s'au adunat împreună.

35. Și i-a întrebat pre el unul din ei, învățător de lege, ispitindu-l pre el și zicând:

36. Invățătorule, care poruncă este mai mare în lege?

37. Iar Iisus au zis lui: să iubești pre Domnul Dumnezeuul tău cu toată inima ta și cu tot sufletul tău și cu tot cugetul tău. Aceasta este întâi și mai mare poruncă.

38. Iar a doua asemenea acesteia: să iubești pre aproapele tău ca însuși pre tine.

39. Într'aceste două porunci, toată legea și prorocii atârână.

40. Și fiind adunați Fariseii, i-au întrebat pre el Iisus, zicând:

41. Ce vi se pare vouă de Hristos? Al cui fiu este? Zis-au lui: al lui David.

42. Zis-au lor: dar cum David cu

13. Lucă 20, 20.

14. Matei 19, 30; 20, 16; Marcu 10, 31.

15. Marcu 12, 13. 18. Psalm 40, 7.

23. Marcu 12, 18; Lucă 20, 27.

24. Fi doua Lege 25, 5. 32. Eșire 3,6.

34. Marcu 12, 26; Luc. 10, 25.

37. Fi doua Lege 6, 5; 10, 12.

38. Lev. 19, 18.

40. Marcu 12, 35; Lucă 20, 41.

Duhul îl numește pre el Domn? zicând :

43. Zis-au Domnul Domnului meu: șezi deadreapta mea, până ce voi pune pre vrăjmașii tăi așternut picioarelor tale.

44. Deci dacă David îl numește pre el Domn, cum fiu al lui este?

45. Și nimenea nu putea să răspundă lui cuvânt, nici a mai îndrăzni cineva dintr'acea zi să-l mai întrebe pre el.

CAP. 23.

Mustrări Cărturarilor și Fariseilor.

Aunci Iisus au grăit noroadelor și ucenicilor săi zicând :

2. Pre scaunul lui Moisi au șezut Cărturarii și Fariseii.

3. Deci toate câte vor zice vouă să păziți, păziți și faceți, iar după lucrurile lor nu faceți, că el zic și nu fac.

4. Că leagă sarcini grele și cu anevoie de purtat, și le pun pre umerii oamenilor, iar el nici cu degetul lor nu vor să le miște pre ele.

5. Și toate lucrurile lor le fac ca să se vadă de oameni, că și lătesc filacteriile lor, și și măresc ceprazele hainelor lor,

6. Și iubesc șederile cele mai înălți la ospășuri, și scaunele cele mai de sus în sinagoguri,

7. Și închinăciunile prin tânguri, și a se chema de oameni: ravi, ravi;

8. Iar voi să nu vă numiți; ravi, că unul este Dascălul vostru, Hristos, iar voi toți frați sunteți.

9. Și tată să nu chemați vouă pre pământ, că unul este Tatăl vostru cel din ceruri.

10. Nici să vă numiți: învățători, că unul este învățătorul vostru, Hristos.

11. Iar cel ce este mai mare între voi, să fie vouă slugă;

12. Că cel ce se va înălța pre

sine, se va smeri, și cel ce se va smeri pre sine, se va înălța.

13. Vai vouă, Cărturarilor și Fariseilor făjarnici! Că mâncați casele văduvelor, făcând rugăciuni lungi, întru făjărie, pentru aceasta mai multă osândă veți lua.

14. Vai vouă, Cărturarilor și Fariseilor făjarnici! Că închideți împărăția cerurilor înaintea oamenilor; că voi nu intrați, nici pre cel ce vor să intre nu-l lăsați.

15. Vai vouă, Cărturarilor și Fariseilor făjarnici! Că încungiurați marea și uscatul ca să faceți un nemernic, și dacă se face, îl faceți pre el fiu gheenii îndoit decât pre voi.

16. Vai vouă, povățuitorii orbi, care ziceți: că cel ce se va jură pre biserică, nimic nu este; iar cel ce se va jură pre aurul bisericii, vinovat este.

17. Nebuni și orbi! Că ce este mai mare? Aurul, sau biserica care sfințește pre aur?

18. Și: cel ce se va jură pre altar nimic nu este; iar cel ce se va jură pre darul ce este deasupra lui, vinovat este.

19. Nebuni și orbi! Că ce este mai mare? Darul, sau altarul care sfințește pre dar?

20. Deci, cela ce se jură pre altar, se jură pre el și pre toate cele ce sunt deasupra lui.

21. Și cela ce se jură pre biserică, se jură pre ea și pre cela ce locuiește într'însa.

22. Și cela ce se jură pre cer, se jură pre scaunul lui Dumnezeu și pre cela ce șeade pre el.

23. Vai vouă, cărturarilor și Fariseilor făjarnici! Că zecluiți izma și mărarul și chimenul, și ați lăsat cele mai grele ale legii: judecata și mila și credința; acestea se cădeă să le faceți, și acelea să nu le lăsați.

24. Povățuitorii orbi, cari strecurăți înșarul și înghițiți cămila.

25. Vai vouă, Cărturarilor și Fariseilor făjarnici! Că curățiți partea cea din afară a paharului și a blidului, iar dinlăuntru sunt pline de răpire și de nedreptate.

13. Marc. 12, 40; Luc. 20, 47.

14. Luc. 11, 52.

19. 2 Petr. 1, 9.

22. Mat. 5, 34.

23. Luc. 11, 42. 25. Luc. 11, 39.

43. Ps. 109, 1 sq. Fapt. 2, 34; I Cor. 15, 25; Evr. 1, 13; 10, 13.

23. 3. Malah. 2, 7. 4. Luc. 11, 46; Fapt. 15, 10; Is. 10, 1, 2.

5. Mat. 6, 1; Num. 15, 38; A doua Lege 6, 8 și 22, 12.

8. Marc. 12, 39; Luc. 11, 43.

9. Mal. 1, 6; 2, 10; Iac. 3, 1.

11. Mat. 20, 26 sq.

12. Pld. 29, 23; Iov. 22, 29; Iez. 17, 24; Luc. 14, 11 și 18, 14; I Petr. 5, 5

26. Farisee oarbe, curățește întâi partea cea dinlăuntru a paharului și a blidului, ca să fie și cea dinafară curată.

27. Vai vouă, Cărturarilor și Fariseilor făjarnici! Că vă asemănați mormânturilor celor vărulte, care din afară se arată frumoase, iar dinlăuntru sunt pline de oasele morților și de foarte necurăția.

28. Așa și voi: dinafară vă arătați drepți oamenilor, iar dinlăuntru sunteți plini de făjerie și fărădelege.

29. Vai vouă, Cărturarilor și Fariseilor făjarnici! Că zidiți mormânturile prorocilor și împodobiți gropile dreptilor.

30. Și ziceți: de am fi fost în zilele părinților noștri, n'am fi fost părtași lor întru sângele prorocilor.

31. Drept aceea, înșivă mărturisiiți de voi, că sunteți fii ai celor ce au omorât pre proroci.

32. Și voi umpleți măsura părinților voștri.

33. Șerpi, pui de năpârcl, cum veți scăpa de judecata gheenel?

34. Pentru aceasta, iată, eu trimit la voi proroci și înțelepți și cărturari, și dintre dânșii veți ucide și veți răstigni, și dintre dânșii veți bate în soboarele voastre, și'i veți gonî din oraș în oraș.

35. Ca să vină asupra voastră tot sângele drept, care s'a vărsat pre pământ, dela sângele lui Avel celui drept, până la sângele Zahariei fiul Varahiel, pre care l-ați omorât între biserică și între altar.

36. Amin grăesc vouă: vor veni acestea toate preste neamul acesta.

37. Ierusalime, Ierusalime, cea ce ai omorât pre proroci și ai ucis cu pietre pre cei trimiși la tine, de câte ori am vrut să adun pre fiil tăi, în ce chip adună găina puii săi supt aripi, și n'ați vrut!

38. Iată, se lasă vouă casa voastră pustie.

39. Că zic vouă: de acum nu mă veți mai vedea, până când veți zice: bine este cuvântat cel ce vine întru numele Domnului.

26. Tit 1, 15.

33. Mat 3, 7.

34. Luc. 11, 49; Fapt. 5, 40.

35. Fac. 4, 8; 2 Paral. 24, 21, sq; Lucă 11, 51; Evr. 11, 4.

37. Lucă 13, 34.

38. 3 Imp. 9, 7; Ps. 68, 29.

39. Ioan 12, 13.

CAP. 24.

Dărâmarea Ierusalimului. Sfârșitul lumii.

Și ieșind Iisus din biserică mergea, și s'au apropiat către dânsul ucenicii lui ca să'i arăte lui zidurile bisericei.

2. Iar Iisus au zis lor: vedeți acestea toate? Amin grăesc vouă: nu va rămâne aici piatră pre piatră, care să nu se risipească.

3. Și șezând el pre muntele Maslinilor, s'au apropiat către dânsul ucenicii lui, deosebi, zicând: spune nouă, când vor fi acestea? Și care este semnul venirii tale și al sfârșitului veacului?

4. Și răspunzând Iisus au zis lor: căutați să nu vă amăglască cineva pre voi;

5. Că mulți vor veni întru numele meu, zicând: eu sunt Hristos, și pre mulți vor înșelă.

6. Și aveți să auziți războaie și vești de războaie. Căutați să nu vă spăimântați,

7. Că se cuvine toate acestea să fie; ci încă nu va fi atunci sfârșitul.

8. Că se va scula neam preste neam, și împărăție preste împărăție, și vor fi foamele și ciură și cutremure pre alocurea. Ci acestea toate vor fi începătură a durerilor.

9. Atunci vă vor da pre voi în necazuri, și vă vor omorî pre voi, și veți fi urși de toate neamurile pentru numele meu.

10. Și atunci se vor sminti mulți, și se vor vinde unul pre altul, și se vor urî unul pre altul.

11. Și mulți proroci mincinoși se vor scula și vor înșelă pre mulți.

12. Și pentru înmulțirea fărădelegel, va răci dragostea multora;

13. Dar cea ce va răbdă până în sfârșit, acela se va mântui.

14. Și se va propovedui această evanghelie a împărăției întru toată lumea, întru mărturie la toate neamurile; și atunci va veni sfârșitul.

15. Deci când veți vedea urciu-

24. 1. Marcu 13, 1; Lucă 21, 5.

4. Efes. 5, 6; Colos. 3, 6.

5. Mat. 7, 22; Ioan 5, 43.

9. Marcu 13, 8, sq; Lucă 21, 11, sq; Ioan 16, 2.

10. Mat. 11, 6. 11. Mat. 7, 15.

12. 2 Tim. 3, 1.

13. Mat. 10, 22; Marcu 13, 13; Apoc. 2,

10, 26. 15. Dan. 9, 26 sq.

nea pustiei, care s'a zis prin Daniil prorocul, stând în locul cel sfânt (cela ce citește să înțeleagă).

16. Atunci cel din Iudeea să fugă la munți;

17. Și cel ce va fi pre casă, să nu se pogoare să ia ceva din casa sa;

18. Și cel ce va fi în câmp, să nu se întoarcă înapoi să și ia haina sa.

19. Iar vail celora ce vor avea în pânțele și celora ce vor aplecă în zilele acelea!

20. Ci rugați-vă ca să nu fie fuga voastră iarna, nici sâmbăia.

21. Că va fi atunci necaz mare, care n'a fost din începutul lumii până acum, nici va fi.

22. Și de nu s'ar fi scurtat zilele acelea, nu s'ar fi mântuit tot trupul, dar pentru cei aleși se vor scurta zilele acelea.

23. Atunci de va zice vouă cineva: iată aici este Hristos, sau acolo, să nu credeți.

24. Că se vor scula hristoși mincinoși și proroci mincinoși, și vor da semne mari și minuni, cât să amăgiască de va fi cu puțință, și pre cei aleși.

25. Iată mai înainte am spus vouă.

26. Deci de vor zice vouă: iată în pustie este, să nu ieșiți; iată în câmpuri, să nu credeți.

27. Că precum lese fulgerul dela răsărit și se arată până la apus, așa va fi și venirea Fiului Omului;

28. Că unde va fi trupul cel mort, acolo se vor aduna vulturii.

29. Însă îndată după necazul acelor zile, soarele se va întuneca, și luna nu și va da lumina sa, și stelele vor cădea din cer, și puterile cerurilor se vor clăii.

30. Și atunci se va arăta semnul Fiului Omului pre cer, și atunci vor plânge toate semințiile pământului; și vor vedea pre Fiul Omului venind pre norii cerului, cu putere și cu slavă multă.

31. Și va trimite pre îngerii săi cu glas mare de trâmbiță, și vor aduna pre cei aleși ai lui din cele

patru vânturi, dela marginile cerurilor până la marginile lor.

32. Iar dela smochin vă învățați pildă: când mișcați ea este moale și înfrunzește, știți că aproape este vara.

33. Așa și voi, când veți vedea acestea toate, să știți că aproape este lângă uși.

34. Amin grăiesc vouă: nu va trece neamul acesta, până când toate acestea vor fi.

35. Cerul și pământul vor trece, iar cuvintele mele nu vor trece.

36. Iar de ziua aceea și ceasul, nimeni nu știe, nici îngerii din ceruri, fără numai Tatăl meu singur.

37. Că precum a fost în zilele lui Noe, așa va fi și venirea Fiului Omului.

38. Și precum era în zilele cele mai înainte de potop: mâncau și beau, se însurau și se măritau, până în ziua întru care a intrat Noe în corabie.

39. Și n'au știut până când a venit potopul și a luat pre toți; așa va fi și venirea Fiului Omului.

40. Atunci, doi de voi fi în câmp, unul se va lua și unul se va lăsa.

41. Două măcinând la moară, una se va lua și una se va lăsa.

42. Deci priveghiați, că nu știți în care ceas Domnul vostru va veni.

43. Iar aceasta să știți, că de ar ști stăpânul casei în care ceas va veni furul, ar fi priveghiat și n'ar fi lăsat să i sape casa lui.

44. Pentru aceasta și voi fiți gata, că în ceasul care nu gândiți, Fiul Omului va veni.

45. Oare, cine este sluga cea credincioasă și înțeleaptă, pre care l-a pus domnul său peste slugile sale ca să le dea lor hrană la vreme?

46. Fericită este sluga aceea pre care venind domnul său îi va afla făcând așa.

47. Amin grăiesc vouă, că preste toate averile sale îi va pune pre el.

48. Iar de va zice acea slugă rea întru inima sa: zăbovește domnul meu a veni,

17. Lucă 17, 31. 20. Egipt 16, 29.

21. Psalt. 1, 12.

23. Marc. 13, 21; Lucă 17, 23 și 21, 8.

26. A doua Lege 13, 1.

28. Iov 39, 30; Fvac 1, 6.

29. Is. 13, 10; Iez. 32, 7.

30. Iov 2, 10; 3, 15; Apoc. 1, 7.

31. I Cor. 15, 52; I Tes. 4, 16.

32. Marcu 13, 28; Luc. 21, 29.

33. Iac. 5, 9. 36. Marcu 13, 32.

37. Fac. 7, 7; Luc. 17, 26 sq I Petr. 3, 20.

40. Luc. 17, 35 sq.

42. Matei 25, 13; Marcu 13, 33, 35.

43. Luc. 12, 39; I Tes. 5, 2.

45. Matei 25, 21; Luc. 12, 42; Evc. 3, 5.

46. Apoc. 16, 15.

Yarșul

mergel
brsul a-
zidine

edeți a-
c. vout
pre pă-
că.

tele Ma-
dănci.
li: spene
Și care
ai slă-

i zis lor
ă cine

a numă
is, și pre

șboala și
să nu v

cestea și
slășșit

m. pene
impră-

mă și co-
acete

durerile
re voi fi

l pre vo.
veamur

nti muș
: altul, și

cinoși se
e muș.

3. lărdă-
vultora:

ă până în
i.

ă accasă
tru laud

dale me-
slășșit

ă uric-

l. 44: 14
1. 15

1. Apoc. 1

49. Și va începe a bate pre soțiile sale și a mânca și a bea cu bejivii.

50. Veni-va domnul slugel aceea în ziua întru care nu'l așteaptă, și în ceasul întru care nu știe,

51. Și'l va lăsa pre el în două, și partea lui cu făjarnicii o va pune. Acolo va fi plângerea și scârșnirea dinților.

CAP. 25.

Pilda despre cele zece fecioare și despre talanți. Judecata de apoi.

Atunci se va asemăna împărăția cerurilor cu zece fecioare, care luându-și candelile sale, au ieșit întru înfrumusețarea mirelui.

2. Și cinci dintre ele erau înțelepte, iar cinci nebune.

3. Cele nebune luându-și candelile sale, n'au luat cu sine untdelemn;

4. Iar cele înțelepte au luat untdelemn în vasele sale, cu candelile sale.

5. Și zăbovindu-se mirele, au dormitat toate și au adormit.

6. Iar la miezul nopții s'a făcut strigare: iată mirele vine! Ieșiți întru înfrumusețarea lui.

7. Atunci s'au sculat toate fecioarele acelea și și-au împodobit candelile sale.

8. Iar cele nebune au zis celor înțelepte: dați-ne nouă din untdelemn al vostru, că se sting candelile noastre.

9. Și au răspuns cele înțelepte, zicând: nu cumva nu ne va ajunge nouă și vouă, ci mai bine mergeți la cel ce vând și vă cumpărați vouă.

10. Iar mergând ele să cumpere, venit-a mirele, și cele ce erau gata, au intrat cu el la nuntă, și s'a închis ușa.

11. Iar mai pre urmă au venit și celelalte fecioare, zicând: Doamne, Doamne, deschide nouă.

12. Iar el răspunzând a zis: Amin zic vouă: nu vă știu pre voi.

13. Drept aceea priveghiați, că nu știți ziua, nici ceasul întru care Fiul Omului va veni.

14. Că în ce chip un om ducându-se departe, a chemat slugile sale și le-a dat lor averea sa;

15. Și unuia i-a dat cinci talanți, iar altuia doi, iar altuia unul, fiecărui după puterea lui, și s'a dus îndată.

16. Și plecând cel ce luase cinci talanți, a neguțitorit cu dâșii și a făcut alți cinci talanți.

17. Așijderea și cel cu doi, a dobândit și acesta alți doi.

18. Iar cel ce luase unul, ducându-se a săpa în pământ și a ascuns argintul domnului său.

19. Iar după multă vreme a venit domnul slugilor aceluia și a făcut socoleală cu dâșii.

20. Și venind cel ce a luat cinci talanți, a adus alți cinci talanți, zicând: doamne, cinci talanți mi-ai dat mie; iată, alți cinci talanți am dobândit cu ei.

21. Zis-a lui domnul său: bine, slugă bună și credincioasă; preste puțin ai fost credincios, preste multe te voi pune; intră întru bucuria domnului tău.

22. Și venind și cel ce a luat doi talanți, a zis: doamne, doi talanți mi-ai dat mie; iată, alți doi talanți am dobândit cu ei.

23. Zis-a lui domnul său: bine, slugă bună și credincioasă; preste puțin ai fost credincios, preste multe te voi pune; intră întru bucuria domnului tău.

24. Și venind și cel ce a luat un talant, a zis: doamne, te-am știut că ești om aspru, seceri unde n'ai semănat și aduni de unde n'ai risipit.

25. Și temându-mă, m'am dus de am ascuns talantul tău în pământ; iată ai al tău.

26. Și răspunzând domnul său, i-a zis lui: slugă vicleană și leneșe, ai știut că seceri unde n'am semănat, și aduni de unde n'am risipit?

27. Pentru aceasta dar se cuvine să fi dat argintul meu schimbătorilor, și venind eu aș fi luat al meu cu dobândă.

28. Luați, dar, dela el talantul, și'l dați celui ce are zece talanți;

29. Că tot celui ce are, i se va da și'l va prisosi, iar dela cel ce

51. Matei 8, 12 și 13, 42.

25. 7. Luc. 12, 36.

10. Apoc. 19, 7. 11. Luc. 13, 25, sq.

13. Mat. 24, 42; Marc. 13, 33; Luc. 21, 26.

14. Luc. 19, 12. 26. Mat. 18, 32

29. Mat. 13, 12; Marc. 4, 25; Luc. 8, 18 și 19, 26.

n'are, și ceace i se pare că are, i se va lua dela dânsul;

30. Și pre sluga cea netrebnică, aruncați-l întru întunerecul cel mai din afară; acolo va fi plângerea și scârșnirea dinților.

31. Iar când va veni Fiul Omului întru slava sa, și toți sfinții îngeri cu dânsul, atunci va ședeă pre scaunul slavei sale.

32. Și se vor adună înaintea lui toate limbile, și i va despărși pre dânsul unul de altul, precum desparte păstorul oile din lezi.

33. Și va pune oile deadreapta sa, iar lezile deastânga.

34. Atunci va zice împăratul celor deadreapta lui: veniți binecuvântații Părintelui meu, moșteniți împărăția care este gătită vouă dela înlemierea lumii.

35. Că am flămânzit și mi-ați dat de am mâncat, am însetat și mi-ați dat de am băut, strein am fost și m'ați primit,

36. Gol și m'ați îmbrăcat, bolnav am fost și m'ați cercetat, în temniță am fost și ați venit la mine.

37. Atunci vor răspunde lui drepții, zicând: Doamne când te-am văzut flămând și te-am hrănit? Sau însetat și ti-am dat de ai băut?

38. Sau când te-am văzut strein și te-am primit? Sau gol și te-am îmbrăcat?

39. Sau când te-am văzut bolnav, sau în temniță și am venit la tine?

40. Și răspunzând împăratul, va zice lor: amin zic vouă: întru cât ați făcut unuia dintr'acești frați ai mei prea mici, mie ați făcut.

41. Atunci va zice și celor deastânga lui: duceți-vă dela mine, blestemajilor în focul cel veșnic, care este gătit diavolului și îngerilor lui,

42. Că am flămânzit și nu mi-ați dat să mănânc, am însetat și nu mi-ați dat să beau,

43. Strein am fost și nu m'ați primit, gol și nu m'ați îmbrăcat, bolnav și în temniță și nu m'ați cercetat pre mine.

44. Atunci vor răspunde și ei, zi-

când: Doamne când te-am văzut flămând, sau însetat, sau strein, sau gol, sau bolnav, sau în temniță și n'am slujit ție?

45. Atunci va răspunde lor, zicând: amin grăesc vouă: întru cât n'ați făcut unuia dintr'acești prea mici, nici mie n'ați făcut.

46. Și vor merge aceștia în muncă veșnică, iar drepții în viața veșnică.

CAP. 26.

Sfat împotriva lui Iisus. Ungerea lui cu mir. Cina cea de taină. Vânzarea lui. Rugăciunea în grădină Prinderea și ducerca lui la Caiafa. Lepădarea lui Petru.

Și a fost când au săvârșit Iisus toate cuvintele acestea, au zis ucenicilor săi:

2. Știți că după două zile paștile vor fi, și Fiul Omului se va da să se răstignească.

3. Atunci s'au adunat Arhierii și Cărturarii și bătrânii norodului în curtea arhierelui, ce se numea Caiafa.

4. Și s'at au făcut să prinză pre Iisus cu vicleșug și să-l omoare.

5. Și ziceau: nu în ziua praznicului, ca să nu se facă turburare întru norod.

6. Iar fiind Iisus în Vifania, în casa lui Simon leprosul,

7. Venit-a la dânsul o mulere având un alavastru cu mir de mult preț, și l-a turnat pre capul lui, șeșând el.

8. Iar ucenicii lui văzând, le-au părut rău, zicând: pentru ce se făcū această pagubă?

9. Că se putea vinde acest mir drept mult și să se dea săracilor.

10. Iar Iisus ștind, au zis lor: pentru ce faceți supărare mulerei? Că bun lucru a făcut cu mine;

11. Că pre săraci pururea îi aveți cu voi, iar pre mine nu mă aveți pururea;

12. Că vărsând această mirul acesta pre trupul meu, spre îngroparea mea a făcut.

45. Marcu 14, 41.

46. Dan. 12, 2; Ioan 5, 29.

26. 2. Marcu 14, 1; Luc. 22, 1.

3. Ioan 11, 47. 5. Mat. 27, 15.

7. Ioan 12, 3.

11. Fi două Lege 15, 11; Marcu 14, 7; Ioan

12, 8.

30. Mat. 8, 12.

31. Mat. 16, 27; I Tesal. 4, 16.

32. Rom. 14, 10. 33. Ezech. 34, 17.

35. Is. 58, 7; Ezech. 18, 7.

40. Pilde 19, 17; Evt. 6, 10.

41. Mat. 7, 23; Ps. 6, 8; Luc. 13, 27; Fl-

poc. 20, 10, 15.

ducân-

le sale

talant,

ul, în-

și a dus

e cinci

șii și a

, a do-

ducân-

și a as-

a venit

a făcut

at cinci

anți, și

și mi-ai

anți an

u: bine

și: presie

ste mare

bucura

luat dai

și talant

și talant

u: bine

și: presie

ste mare

bucura

a luat un

am știt

unde n'au

n'au r-

te dus de

pământ

mul, să

și lense

și seamă

și risipit

și covenit

și imboldu-

și al mca

antul și

și;

și se va

la cel ce

și

și a. 81

13. Amin grăesc vouă: ori unde se va propovedui evanghelia aceasta, în toată lumea, zice-se-va și ce a făcut aceasta, întru pomenirea ei.

14. Atunci unul din cei doisprezece, care se numea Iuda Iscarioteanul, mergând la arhierul, a zis lor: ce'mi veți da mie, și eu îl voi da pre el vouă?

15. Iar el i-au pus lui treizeci de arginți.

16. Și de atunci căută vreme cu prilej ca să'l dea pre el.

17. Iar în ziua cea dintâiu a azimilor au venit ucenicii la Iisus, zicând lui: unde voești să gătim ție să mănânci paștile?

18. Iar el au zis lor: mergeți în oraș la oare cine, și ziceți lui: învățătorul zice: vremea mea aproape este; la tine voi face paștile cu ucenicii mei.

19. Și au făcut ucenicii precum le-au poruncit lor Iisus, și au gătit paștile.

20. Iar făcându-se seară, au șezut cu cei doisprezece ucenici ai săi.

21. Și mâncând ei, au zis: amin grăesc vouă, că unul din voi va să mă vândă.

22. Iar ei întristându-se foarte, au început a zice lui, fiecare dintr'înșii; nu cumvă eu sunt Doamne?

23. Iar el răspunzând, au zis: cela ce a întins cu mine mâna în bled, acela va să mă vândă.

24. Ci Fiul Omului va merge, precum este scris pentru el, dar vai omului acela prin care Fiul Omului se vindel! Mai bine ar fi fost lui de nu s'ar fi născut omul acela.

25. Și răspunzând Iuda, cel ce l-a vândut pre el, a zis: nu cumvă sunt eu, învățătorule? Zis-au lui: tu ziseși.

26. Deci mâncând ei, luând Iisus pâinea și binecuvântând, au frânt și au dat ucenicilor și au zis: luați, mâncați; acesta este trupul meu.

27. Și luând paharul și mulțumind au dat lor, zicând:

28. Beți dintru acesta toți, că acesta este sângele meu al legii ce-

lei noul, care pentru mulți se varsă spre iertarea păcătorilor.

29. Și zic vouă, că nu voi mai bea de acum dintr'această roadă a viții, până în ziua aceea când o voi bea pre aceasta cu voi nouă întru împărăția Tatălui meu.

30. Și dând laudă, au ieșit în muntele Maslinilor.

31. Atunci au zis lor Iisus: toți voi vă veți sminti întru mine în noaptea aceasta, că scris este: bate-voiu păstorul și se vor risipi oile turmei.

32. Dar după ce voi învia, voi merge mai înainte de voi în Galileea.

33. Și răspunzând Petru, a zis lui: deși toți se vor sminti întru tine, iar eu niciodată nu mă voi sminti.

34. Zis-au Iisus lui: amin zic ție, că într'această noapte, mai înainte de a cânta cocoșul, de trei ori te vei lepăda de mine.

35. Zis-a Petru lui: de mi s'ar întâmpla și a mui împreună cu tine, nu mă voi lepăda de tine. Așijderea încă și toți ucenicii au zis.

36. Atunci au venit Iisus împreună cu dânșii în satul ce se numește Ghetsimani, și au zis ucenicilor: ședeți aici până voi merge să mă rog acolo.

37. Și luând pre Petru și pre cei doi fii ai lui Zevedei, au început a se întrista și a se măhni.

38. Atunci au zis lor Iisus: întristat este sufletul meu până la moarte; rămâneți aici și priveghiați împreună cu mine.

39. Și mergând puțin mai înainte, au căzut pre fața sa, rugându-se și zicând: Părintele meu, de este cu putință, treacă dela mine paharul acesta; însă nu precum voiesc eu, ci precum tu.

40. Și au venit către ucenici și i-au aflat pre dânșii dormind, și au zis lui Petru: așa, n'ajă putut un ceas a priveghia împreună cu mine.

41. Priveghiați și vă rugați ca să nu intrați în ispită; că duhul este osârduitor, iar trupul neputincios.

42. Iarăș a doua oară mergând

14. Marcu 14, 10; Luc. 22, 3, sq.

15. Zah. 11, 12.

17. Marcu 14, 12; Lucă 22, 7, sq.

20. Marcu 14, 17 sq. Lucă 22, 14.

21. Ioan 13, 21.

23. Marcu 14, 20.

24. Psalm 40, 9, sq.

26. I Cor. 11, 23

30. Marcu 14, 26 sq. Lucă 22, 39,

31. Zah. 13, 7

34. Marcu 14, 30; Lucă 22, 34 sq.

36. Ioan 18, 1.

39. Lucă 22, 41; Evr. 5, 7.

41. Marcu 14, 38.

s'au rugat, zicând: Părintele meu, de nu poate trece acest pahar dela mine, ca să nu'l beau pre el, fie voea ta.

43. Și venind l-au aflat pre dânsii iarăș dormind, că erau ochii lor îngreuliași.

44. Și lăsându'l pre ei, mergând, iarăș s'au rugat a treia oară, acelaș cuvânt zicând.

45. Atunci au venit la ucenicii săi și le-au zis lor: dormiți de acum și vă odihniți; iată, s'a apropiat ceasul și Fiul Omului se va da în mâinile păcătoșilor.

46. Sculați-vă să mergem; iată s'a apropiat cela ce m'a vândut

47. Și încă el grăind, iată luda unul din cei doisprezece a venit, și împreună cu el norod mult, cu săbii și cu fuști, trimiși de Arhierel și de bătrânii norodului.

48. Iar cela ce'l vânduse pre el, le-a dat lor semn, zicând: pre care voi sărută, acela este, prindeți'l pre el.

49. Și îndatăș apropiindu-se de Iisus, a zis: bucură-te învățătorule! Și l-a sărutat pre el.

50. Iar Iisus au zis lui: prietene, pentru ce ai venit? Atunci apropiindu se el, au pus mâinile pre Iisus și l-au prins pre el.

51. Și iată unul din cei ce eră cu Iisus, întinzându'și mâna și-a scos sabia sa, și lovind pre sluga Arhierelui, l-a tăiat urechea lui.

52. Atunci au zis Iisus lui: întoarce sabia ta în locul ei, că toți cei ce scot sabie, de sabie vor muri.

53. Au și se pare că nu pot a rugă acum pre Tatăl meu, și să'mi pue mie înainte mai mult decât douăsprezece legheoane de îngeri?

54. Dar cum se vor umplea scripturile, care zic, că așa se cade să fie?

55. Într'acelaș ceas au zis Iisus noroadelor: ca la un tâlhar ați ieșit cu săbii și cu fuști să mă prindeți pre mine? În toate zilele la voi ședeam, învățând în biserică, și nu m'ați prins pre mine.

56. Iar acestea toate s'au făcut, ca să se plinească scripturile prorocilor. Atunci ucenicii toți lăsându'l pre el, au fugit.

57. Iar ei prinzând pre Iisus l-au dus la Calafa Arhierel, unde Cărturarii și bătrânii erau adunași.

58. Iar Petru mergea după el de departe, până la curtea Arhierelui; și intrând înăuntru, ședeă cu slugile, să vază sfârșitul.

59. Iar arhierelii și bătrânii și tot sfatul căutau mărturie mincinoasă asupra lui Iisus, ca să'l omoare pre el;

60. Și n'au aflat; și multe mărturii mincinoase fiind de față, n'au aflat; iar mai pre urmă venind două mărturii mincinoase, au zis:

61. Acesta au zis: pot să stric biserică lui Dumnezeu, și în trei zile s'o zidesc pre dânsa.

62. Și sculându-se Arhierel, a zis lui: nimica nu răspunzi? Ce aceștia mărturisesc asupra ta?

63. Iar Iisus tăcea. Și răspunzând Arhierel, a zis lui: juru-te pre Dumnezeuul cel viu, ca să spui nouă de ești tu Hristosul, Fiul lui Dumnezeu.

64. Zis-au Iisus lui: tu ai zis; însă zic vouă: de acum veți vedeă pre Fiul Omului șezând deadreapta puterei și venind pre norii cerului.

65. Atunci Arhierel și-a rupt hainele sale, zicând: a hulit; ce ne mai trebuesc alte mărturii? Iată acum ați auzit hula lui.

66. Ce vi se pare vouă? Iar ei răspunzând, au zis: vinovat este morfel.

67. Atunci au scuipat în obrazul lui și cu pumnii l-au bătut, iar alții îi dau palme, zicând:

68. Proceșle nouă Hristoase, cine este cel ce te-a lovit?

69. Iar Petru ședeă afară în curte; și a venit la el o slujnică, zicând: și tu eral cu Iisus Galileeanul.

70. Dar el s'a lepădat înaintea tuturor, zicând: nu știu ce zici.

71. Și ieșind el la poartă, l-a văzut pre el alta, și a zis celor de acolo: și acesta eră cu Iisus Nazarineanul.

72. Și iarăși s'a lepădat cu jurământ: că nu știu pre omul acesta.

73. Iar preste puțin apropiindu-se cel ce stau, au zis lui Petru: adevărat, și tu dintr'înșii ești, că și graiul tău arătat te face pre tine.

45. Marcu 14, 41.

47. Marcu 14, 43 sq. Lucă 22, 47 sq. Ioan 18, 2. 49. 2 Imp. 20, 9.

51. Ioan 18, 10.

54. Ps. 21, 7, sq; Is. 53, 10.

57. Marcu 14, 53; Lucă 22, 54; Ioan 18, 24.

61. Mat. 27, 40; Ioan 2, 19

63. 3 Imp. 22, 16.

64. Mat. 16, 27; Marcu 14, 62; Ps. 109, 1

66. Ier. 26, 11. 67. Is. 50, 7

69. Marcu 14, 66; Lucă 22, 55; Ioan 18, 16.

74. Atunci a început a se blestema și a se jură, că nu știu pre omul acesta. Și îndată și cocoșul a cântat.

75. Și și-a adus aminte Petru de cuvântul lui Iisus, ce-i zisese lui, că mai înainte de a cânta cocoșul, de trei ori te vei lepăda de mine; și ieșind afară, a plâns cu amar.

CAP. 27.

Iisus înaintea lui Pilat. Iuda se cățește. Patimile Domnului. Răstignirea, moartea și îngroșarea lui. Paza mormântului.

Iar dacă s'a făcut ziua, sfat au făcut toți Arhierii și bătrânii norodului asupra lui Iisus, ca să-l omoare pre el.

2. Și legându-l pre dânsul, l-au dus și l-au dat domnului Pilat din Pont.

3. Atunci văzând Iuda cel ce l-a vândut pre el, că s'a judecat spre moarte, căindu-se, a întors cei treizeci de arginți arhierilor și bătrânilor, zicând:

4. Greșit-am de am vândut sânge nevinovat. Iar ei au zis: ce este nouă? Tu vei vedea.

5. Și aruncând arginții în biserică, s'a dus de acolo; și mergând, s'a spânzurat.

6. Iar Arhierii luând arginții, au zis: nu se cuvine a'i pune pre aceștia în corvană. de vreme ce preț de sânge este.

7. Și sfat făcând, au cumpărat cu ei țarina olarului, pentru îngroparea streinilor.

8. Pentru aceea s'a numit țarina aceea, țarina sângelui, până în ziua de astăzi.

9. Atunci s'a împlinit ceea ce s'a zis prin prorocul Ieremia, ce zice: și au luat treizeci de arginți, prețul celui prețuit, care s'a prețuit de fiii lui Israel.

10. Și i-au dat pre ei pre țarina olarului, precum mi-au spus mie Domnul.

11. Iar Iisus stă înaintea dregătorului; și l-a întrebat pre el dregătorul, zicând: tu ești împăratul

Iudellor? Iar Iisus au zis lui: tu zici.

12. Și când grăiau asupra lui Arhierii și bătrânii, nimic nu răspunde.

13. Atunci a zis Pilat lui: nu auzi câte mărturisesc asupra ta?

14. Și nu i-au răspuns lui la nici un cuvânt, căi se miră dregătorul foarte.

15. Iar la praznic avea obiceiul dregătorul să sloboziască norodului un vinovat, pre care vreau el.

16. Și aveau atunci un vinovat vestit, ce se numia Varavă.

17. Deci, adunându-se el, a zis lor Pilat: pre care voiți să vă slobozesc vouă? Pre Varavă sau pre Iisus ce se zice Hristos?

18. Că știă, că pentru pizmă l-au dat pre el.

19. Și șezând el pre scaun la judecată, a trimis la dânsul miera lui, zicând: nimic ție și dreptului acestuia, că multe am pălmit astăzi în vis pentru dânsul.

20. Iar Arhierii și bătrânii au plecat pre noroade ca să ceară pre Varavă. iar pre Iisus să-l piarză.

21. Și răspunzând dregătorul, a zis lor: pre care voiți dintr'amândoi să vă slobozesc vouă? Iar ei au zis: pre Varavă.

22. Zis-a lor Pilat: dar ce voiți face lui Iisus, ce se zice Hristos? Zis-au lui toți: să se răstignească!

23. Iar dregătorul a zis: dar ce rău a făcut? Iar ei mai vărtos strigau, zicând: să se răstignească!

24. Deci văzând Pilat că nimic nu folosește, ci mai multă gălceavă se face, luând apă și-a spălat mâinile înaintea norodului, zicând: nevinovat sunt de sângele dreptului acestuia; voi veți vedea.

25. Și răspunzând tot norodul, a zis: sângele lui asupra noastră și asupra feciorilor noștri.

26. Atunci le-a slobozit lor pre Varavă, iar pre Iisus bătându-l, l-a dat să se răstignească.

27. Atunci ostașii dregătorului ducând pre Iisus în divan, adunat-au la dânsul toată mulțimea ostașilor.

28. Și desbrăcându-l pre el, l-au îmbrăcat cu hlamidă roșie.

29. Și împletind cunună de spini,

27. 1. Marcu 15, 1; Lucă 22, 66; Ioan 18, 28

2. Lucă 23, 1. 5. Fapt. 1, 18.

7. Fapt. 1, 19, 9. Zab. 11, 13.

11. Ioan 18, 33.

15. Marcu 15, 6; Lucă 23, 17; Ioan 18, 39.

23. Marcu 15, 14.

24. Fi doua Lege 21, 6. 27. Marcu 15, 16.

mânt nou al său, pre care îl săpase în piatră; și prăvălind o piatră mare pre ușă mormântului, s'a dus.

61. Și erau acolo Maria Magdalena și cealaltă Marie, șezând în preajma mormântului.

62. Iar a doua zi, care este după vineri, s'au adunat Arhierii și Fariseii la Pilat.

63. Zicând: Doamne, adusu-ne-am aminte că înșelătorul acela au zis, încă fiind viu: după trei zile mă volu scula.

64. Deci, poruncește să se întăriască mormântul până a treia zi; nu cumva venind ucenicii lui noaptea să'l fure pre el și să zică norodului că s'a sculat din morți; și va fi răstăcirea cea de apoi mai rea decât cea dintâiu.

65. Zis-a lor Pilat; aveți custodie; mergeți de întăriți cum știți.

66. Iar el mergând au întărit mormântul, pecelluind piatra, împreună cu custodia.

CAP. 28.

Invierea lui Hristos. Ingerul și femeile la mormânt. Arătarea lui Hristos Apostolilor și porunca dată lor.

Iar sâmbătă târziu, întru cecece lumină spre una a sâmbetelor, au venit Maria Magdalena și cealaltă Marie să vază mormântul.

2. Și iată, cutremur mare s'a făcut; că ingerul Domnului, pogorându-se din cer și venind, a prăvălit piatra de pre ușe, și ședeă deasupra ei.

3. Și eră vederea lui ca fulgerul și îmbrăcămintea lui albă ca zăpada.

4. Și de frica lui s'au cutremurat cei ce păziau, și s'au făcut ca niște morți.

5. Iar ingerul răspunzând, a zis femeilor: nu vă temeți voi, căci știu, că pre Iisus cel răstignit căutați.

6. Nu este aici, că s'a sculat precum au zis. Veniți de vedeți locul unde au zăcut Domnul.

7. Și degrab mergând, spuneți u-

cenicilor lui, că s'au sculat din morți; și iată, va merge mai înainte de voi în Galileea; acolo veți vedea pre dânsul. Iată, am spus vouă.

8. Și ieșind degrab dela mormânt, cu frică și cu bucurie mare, au ațerșat să vestiască ucenicilor lui.

9. Și, când mergeau ele să spună ucenicilor lui, iată, Iisus le-au întâmpinat pre dânsule, zicând: bucurați-vă! Iar ele apropiindu-se, au cuprins picioarele lui, și s'au închinat lui.

10. Atunci au zis lor Iisus: nu vă temeți! Mergeți și vestiți fraților mei, ca să meargă în Galileea, și acolo mă vor vedea.

11. Iar mergând ele, iată unii din strejari venind în cetate, au vestit Arhierilor toate cele ce s'au făcut.

12. Și adunându-se împreună cu bătrânii, și sfat făcând, arginți mulți au dat ostașilor, zicând:

13. Spuneți că ucenicii lui noaptea venind, l-au furat pre el, dormind noi.

14. Și de se va auzi aceasta la dregătorul, noi îl vom potoli pre el, și pre voi fără de grije vă vom face.

15. Iar el luând arginții au făcut cum i au învățat; și s'a vestit cuvântul acesta întru Iudei până astăzi.

16. Iar cei unsprezece ucenici au mers în Galileea, în muntele unde le-au poruncit lor Iisus.

17. Și văzându'l pre el, s'au închinat lui, iar unii s'au îndoit.

18. Și apropiindu-se Iisus le-au grăit lor, zicând: datu-mi-s'au toată puterea în cer și pre pământ.

19. Drept aceea mergând învățați toate neamurile, botezându'i pre el în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh.

20. Învățându'i pre dânsul să păziască toate câte am poruncit vouă; și iată eu cu voi sunt în toate zilele, până la sfârșitul veacului; amin.

8 Marc. 16, 8

9. Marc. 16, 9; Ioan 20, 14.

10 Ioan 20, 17.

16. Luc. 24, 52

18 Mat. 11, 27; Filip. 2, 9, 10.

19. Marc. 16, 15.

20. Mat. 16, 20.

66. Dan. 6, 17

28. 1 Marc. 16, 1; Luc 24, 1; Ioan 20, 1.

3. Marc 16, 5

5. Marc 16, 6; Luc 24, 5.

6. Matei 12, 40. 7. Mat. 26, 32.

SFANTA EVANGHELIE

DELA

MARCU

CAP. 1.

Iisus botezat de Ioan. Ispitirea. Chemarea Apostolilor. Vindecări de felurile boale.

nceperea Evangheliei lui Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu.

2. Precum s'a scris în proci: iată, eu trimit pre ingerul meu înaintea feței tale, care va găsi calea ta înaintea ta.

3. Glasul celui ce strigă în pustie: găsiți calea Domnului, drepte faceți cărările lui.

4. Eră Ioan botezând în pustie și propoveduind botezul pocăinței, întru iertarea păcatelor.

5. Și mergeau la dânsul toată țara Iudeei și Ierusalimienii, și se botezau foși în râul Iordanului dela dânsul, mărturisindu'și păcatele sale.

6. Și eră Ioan îmbrăcat cu peri de cămilă, și cu brâu de curea împrejurul mijlocului lui, și mănca acide și miere sălbatică.

7. Și propoveduia, zicând: vine după mine cel mai tare decât mine, căruia nu sunt vrednic, plecându-mă, să'i dezleg cureaua încălțămintelor lui.

8. Eu adecă v'am botezat pre voi cu apă, iar acela vă va boteza pre voi cu Duh Sfânt.

9. Și a fost în zilele acelea, au

venit Iisus din Nazaretul Galileei și s'au botezat dela Ioan în Iordan.

10. Și îndată ieșind din apă, au văzut cerurile deschise și Duhul ca un porumb pogorându-se preste dânsul:

11. Și glas a fost din ceruri: tu ești Fiul meu cel iubit, întru care bine am voit.

12. Și îndată l-a scos pre dânsul duhul în pustie.

13. Și eră acolo în pustie patruzeci de zile ispitindu-se de satana, și eră cu htarele, și ingerii slujiau lui.

14. Și după ce s'a prins Ioan, au venit Iisus în Galileea, propoveduind Evanghelia împărăției lui Dumnezeu.

15. Și zicând, că s'a plinit vremea și s'a apropiat împărăția lui Dumnezeu; pocăiți-vă și credeți în Evanghelie.

16. Și umblând pre lângă marea Galileei, au văzut pre Simon și pre Andrei fratele lui, aruncând mreaja în mare, (că erau pescari).

17. Și le-au zis lor Iisus: veniți după mine, și vă voi face pre voi a fi vânători de oameni.

18. Și îndatăș lăsându'și mrejele, au mers după dânsul.

19. Și de acolo mergând mai înainte puțin, au văzut pre Iacov al lui Zevedei și pre Ioan fratele lui, dregându'și și ei mrejele în corabie.

1. 1. Malah. 3, 1; Mat. 11, 10; Luc. 7, 27.

3. Is. 40, 3; Mat. 3, 3; Luc. 3, 4; Ioan 1, 23.

4. Mat. 3, 1; Luc. 3, 2; Ioan 1, 6, sq.

6. Lev. 11, 22. 7. Mat 3, 11; Luc. 3, 16; Ioan 1, 27.

8. Mat. 3, 11; Luc. 3, 21; Ioan 1, 32.

11. Mat. 3, 17; Luc. 3, 22; 2 Petru 1, 17.

12. Mat. 4, 1; Luc. 4, 1.

14. Mat. 4, 17; Luc. 4, 15.

15. Gal. 4, 1.

16. Mat. 4, 18; Luc. 5, 2. 19. Mat. 4, 21

20. Și îndatăș i-au chemat pe dânșii; și lăsând pre tatăl lor Zevedei în corabie, împreună cu nălmii, s'au dus după dânșul.

21. Și au intrat în Capernaum; și îndată sâmbăta intrând în sinagogă, învăță.

22. Și se spăimântau toți de învățătura lui; că eră învățându'l pre ei ca cela ce are putere, iar nu ca cărturaril.

23. Și eră în sinagoga lor un om cu duh necurat, și a strigat grăind:

24. Lasă, ce este nouă și ție Iisuse Nazarineanule? Ai venit să ne pierzi pre noi? Te știu pre tine cine ești: Sfântul lui Dumnezeu.

25. Iar Iisus l-au certat pre el, grăind: taci și ieși dintr'nsul.

26. Și l-a scuturat pre el duhul cel necurat, și strigând cu glas mare, a ieșit dintr'nsul.

27. Și s'au spăimântat toți, cât se întrebau între sine, grăind: ce este aceasta? Ce este această învățatură nouă? Că, cu stăpânire poruncește și duhurilor celor necurate, și'l ascultă pre dânșul.

28. Și a ieșit îndată vestea lui în toată latura Galileei.

29. Și îndată ieșind din sinagogă, au venit în casa lui Simon și a lui Andrei, cu Iacov și cu Ioan.

30. Iar soacra lui Simon zăcea aprinsă de friguri; și îndată au spus lui pentru dânșă.

31. Și venind o au ridicat pre ea, apucându-o de mână, și o au lăsat pre dânșă frigurile îndată, și slujă lor.

32. Iar făcându-se seară, când apunea soarele, aduceau la dânșul pre toți bolnavii și îndrăciții.

33. Și toată cetatea eră adunată la ușe.

34. Și au vindecat pre mulți, caril pățimiau rău de multe feluri de boale, și mulți draci au gonit; și nu lăsă să grăiască dracii, că știau pre el că este Hristos.

35. Și a doua zi foarte de noapte sculându-se, au ieșit și s'au dus în loc pustiu, și acolo se rugă.

36. Și au mers după el Simon și cei ce erau cu el.

22. Mat 7, 28; Luc. 4, 32.

23. Luc. 4, 33. 24. Marcu 5, 7.

25. Marcu 9, 25.

29. Mat 8, 14; Luc. 4, 38.

32. Mat. 8, 16; Luc. 4, 40.

34. Fapt. 16, 17 sq. 35. Luc. 4, 42.

37. Și găsiindu'l pre dânșul, i-au zis lui: toți te caută.

38. Și au grăit lor: să mergem în orașele și în satele ce sunt mai aproape, ca să propoveduesc și acolo; că spre aceasta am venit.

39. Și propoveduă în adunările lor, în toată Galileea, și dracii scoțea.

40. Și a venit la dânșul un lepros, rugându'l pre el și îngenunchind înaintea lui, și zicând lui, că de vei vrea, poți să mă curățești pre mine.

41. Iar lui Iisus făcându-l-se milă, au lins mâna sa, și s'au atins de el, și i-au zis lui: voesc, curățește-te.

42. Și zicând el, îndată s'a depărtat dela dânșul lepra, și s'a curățit.

43. Și răstindu-se către dânșul, numai decât l-a slobozit pre el.

44. Și l-au zis lui: vezi, nimănui nimic să nu spui, ci mergi de te arată preotului, și dă pentru curățirea ta, cele ce a poruncit Moisi, întru mărturie lor.

45. Iar el ieșind au început a propovedi multe și a vesti cuvântul, cât numai putea el alevea să intre în cetate, ci eră afară, în locuri pustii, și veniau la el de pretutindenea.

CAP. 2.

Vindecarea slăbănogului. Chemarea lui Matei și ospățul cu vameșii. Despre post. Ucenicii smulg spice sâmbăta.

Și au intrat iarăș în Capernaum după câteva zile, și s'a auzit că este în casă.

2. Și îndată s'au adunat mulți, cât numai puteau încăpea nici pre lângă ușe, și grăia lor cuvântul.

3. Și au venit la el, aducând un slăbănog, care se purtă de patru.

4. Și neputând ei a se apropiă de el, pentru norod, au descoperit casa unde eră, și spărgând, au pogorit patul în care zăcea slăbănogul.

5. Iar Iisus văzând credința lor, au zis slăbănogului: fiule, iartă-ți-se ție păcatele tale.

6. Și erau acolo unii din cărturari șezând și cugetând întru inimile lor.

38. Luc. 4, 43.

40. Mat. 9, 1; Luc. 5, 12.

44. Marc. 3, 12; Lev. 14, 2.

45. Luc. 5, 15.

2. 3. Mat. 9, 1, sq; Luc. 5, 17, sq.

7. Ce acesta aşă grăeşte hule? Cine poate iertă păcatele, fără numai unul Dumnezeu?

8. Şi îndată cunoscând Iisus, cu duhul său, că aşă cugetau acela întru sine, le-au zis lor: ce cugetaţi aceste întru inimile voastre?

9. Ce este mai lesne: a zice slăbănogului, iartă-ţi-se ție păcatele, sau a zice: scoală şi'ţi ridică patul tău şi umbliă?

10. Ci ca să ştiţi că putere are Fiul Omului pre pământ a iertă păcatele (au zis slăbănogului):

11. Ție zic: scoală şi'ţi ridică patul tău şi mergi la casa ta.

12. Şi s'a sculat îndată şi ridicându-şi patul, a ieşit înaintea tuturor, cât se spălmântau toţi şi lăudau pre Dumnezeu zicând, că nici odată n'am văzut aşă.

13. Şi au ieşit iarăş la mare, şi toată mulţimea venia la el şi li învâşă pre dânsii.

14. Şi trecând, au văzut pre Levi al lui Alfeu, şezând la vamă şi i-au zis lui: vino după mine. Şi sculându-se, a mers după dânsul.

15. Şi a fost când au şezut în casa lui, mulţi vameşi şi păcătoşi şedeau împreună cu Iisus şi cu ucenicii lui, că erau mulţi şi mergeau după el.

16. Iar Cărturarii şi Fariseii văzându'l pre el că mănâncă cu vameşii şi cu păcătoşii, au zis ucenicilor lui: ce este că, cu vameşii şi cu păcătoşii mănâncă şi beă?

17. Şi auzind Iisus, au zis lor: n'au trebuinţă cei sănătoşi de doctor, ci cei bolnavi; că n'am venit să chem pre cei drepti, ci pre cei păcătoşi la pocăinţă.

18. Şi erau ucenicii lui Ioan şi ai Fariseilor postindu-se; şi au venit şi i-au zis lui: pentruce ucenicii lui Ioan şi ai Fariseilor postesc, iar ucenicii tăi nu postesc?

19. Şi au zis lor Iisus: au doară pot filii nunţei să postiască până când este mirele cu dânsii? Câtă vreme au pre mirele cu ei, nu pot să postiască.

20. Dar vor veni zile când se va lua dela dânsii mirele, şi atunci vor posti într'acele zile.

21. Şi nimenea nu coase petec

de pânză nouă la haină veche; iar de nu, îşi ia plinirea lui cel nou dela cea veche, şi mai rea spărtură se face.

22. Şi nimenea nu pune vin nou în foi vechi; iar de nu, vinul cel nou sparge foii, şi vinul se varsă şi foii pier; ci vinul nou în foi noi se cuvine să se pule.

23. Şi a fost când mergea el sâmbăta prin semănături, şi au început ucenicii lui a face cale smulgând spice;

24. Iar Fariseii au zis lui: vezi, ce fac sâmbata ce nu se cuvine?

25. Iar el au zis lor: au niciodată n'aşi celii ce a făcut David, când a avut lipsă şi a flămânzit el şi cei ce erau cu dânsul?

26. Cum a intrat în casa lui Dumnezeu, în vremea lui Aviator Arhierului, şi pâinile punerei înainte le-a mâncat, care nu i se cădea să le mănânce, fără numai preoşilor, şi a dat şi celor ce erau împreună cu el?

27. Şi au zis lor: sâmbăta pentru om s'a făcut, iar nu omul pentru sâmbătă.

28. Drept aceea, Domn este Fiul Omului şi al sâmbetei.

CAP. 3.

Vindecarea celui cu mâna uscată. Chemarea Apostolilor. Hula împotriva Duhului Sfânt. Muma şi fraţii lui Iisus.

Şi au intrat iarăş în sinagogă, şi şeră acolo un om având mâna uscată.

2. Şi îi pândiau pre dânsul de îi va vindecă pre el sâmbăta, ca să'l învinuască pre el.

3. Şi au zis omului celui ce avea mâna uscată: ridică-te în mijloc.

4. Şi au zis lor: se cuvine sâmbăta bine a face, sau rău a face? Suflet a mântui sau a pierde? Iar ei tăceau.

5. Şi căutând spre el cu mânie, înfrizându-se pentru împlerirea inimii lor, au zis omului: înfrinde'ţi

23. Mat. 12, 8; Luc. 6, 1; Fl doua Leg.

23, 24, sq.

24. Eş. 20, 10.

26. 1 Imp. 21, 6; Eş. 29, 32, sq.; Lev.

24, 9, 27. Fl doua Leg. 5, 14, 28. Luc. 6, 5.

3. 1. Mat. 12, 9, sq.; Luc. 6, 6

5. 3, Imp. 13, 6. 8. Mat. 12, 14.

8. Ioan 2, 24.

14. Mat. 9, 9, sq.; Luc. 5, 27.

18. Mat. 9, 14, sq.

21. Mat. 9, 16; Luc. 5, 36.

sul, i-au
ngem la
l mai a-
şi acolo:
dândrile
li scotea
n lepros,
runchind
că de voi
ire mine
-se miă,
is de el
jeşte-le.
s'a de-
i s'a co-
dânsii
re el
n mână
ngi de M
tru curb-
i Moisi
at a pro-
cuvântul
să nora
n locu
protabo-
marea de
Drept
jerica
vernaum
tuzii că
l molit-
nicii pre
tut.
ând un
patre
după de
re case
pogorât
pau.
apo tot
tă jisei
cârto-
u. 71

mâna ta. Și o a întins; și a venit mâna lui la starea cea dintâi, sănătoasă ca și cealaltă.

6. Și ieșind Fariseii, îndată au făcut stat cu Irodianii împotriva lui, ca să-l piarză pre dânsul.

7. Iar Iisus s'au dus cu ucenicii săi către mare, și după dânsul a mers mulțime multă din Galileea și din Iudeea,

8. Și din Ierusalim și din Idumea, și din cea parte de Iordan, și cei din împrejurul Tirului și al Sidonului, mulțime multă, auzind câte făcea, a venit către dânsul.

9. Și au zis ucenicilor săi, ca să stea o corăblovă aproape de el, pentru norod, ca să nu-l împresoare pre el;

10. Că pre mulți au vindecat, cât năvăliau spre el ca să se atingă de dânsul căți aveau bătăi.

11. Și duhurile cele necurate când îl vedeau pre el, cădeau înaintea lui și strigau, grăind: tu ești Fiul lui Dumnezeu.

12. Și mult îi certă pre dânsii ca să nu-l facă arătat pre el.

13. Și s'au suit la munte și au chemat pre care au vrut el însuș, și au venit la dânsul.

14. Și au făcut doisprezece ca să fie cu el și să-i trimită pre dânsii să propoveduiască,

15. Și să aibă putere a vindeca boalele și a gonî dracii.

16. Și au pus lui Simon numele: Petru.

17. Și pre Iacov al lui Zevedei și pre Ioan fratele lui Iacov, și le-au pus lor numele: voanergheș, adică: fiii tunetului.

18. Și pre Andrei și pre Filip și pre Vartolomei și pre Matei și pre Toma și pre Iacov al lui Alfeu și pre Tadei și pre Simon Cananitul,

19. Și pre Iuda Iscarioteanul, care l-a și vândut pre el.

20. Și au venit în casă, și iarăș s'a adunat norodul, cât nu puteau ei nici pâine să mănânce.

21. Și auzind cei ce erau despre dânsul, au ieșit să-l prinză pre el, zicând că nu-și este în fire.

7. Luc. 6, 17; Ioan 6, 1.

11. Luc. 4, 41. 12. Mat. 12, 16.

14. Mat. 10, 1; Luc. 6, 13.

16. Mat. 10, 2. Ioan 1, 42.

17. Pa. 28, 3 și 68, 36.

20. Marcu 6, 31. 22. Mat. 9, 34 și 12, 24; Luc. 11, 15.

22. Și cărturarilor cei ce se pogoriseră din Ierusalim ziceau cum că veelzevul are, și cum că, cu domnul dracilor scoate dracii.

23. Și chemându-l pre dânsii, în pilde grăia lor: cum poate satana să scoată pre satana?

24. Și dacă împărăția se va împerechiă între sine, nu poate să stea împărăția aceea.

25. Și dacă casa se va împerechiă între sine, nu poate să stea casa aceea.

26. Și dacă satana s'a sculat însuș asupra sa și s'a împerechiat, nu poate să stea, ci are sfârșit.

27. Nimeni nu poate să jefuiască vasele celui tare, intrând în casa lui, de nu va lega întâiu pre cel tare, și atunci va jefui casa lui.

28. Amin grăesc vouă: toate păcatele se vor iertă fiilor oamenilor, și hulele ori câte vor huli,

29. Iar cine va huli împotriva Sfântului Duh, n'are iertare în veac, ci este vinovat judecării de vecl,

30. Pentrucă ziceau: duh necurat are.

31. Atunci au venit frații și muma lui, și stând ei afară, au trimis la el, chemându-l pre dânsul.

32. Și ședeă norodul împrejurul lui, și a zis lui: iată muma ta și frații tăi și surorile tale afară, te caută pre tine.

33. Și au răspuns lor, grăind: cine este muma mea și frații mei?

34. Și căutând la cei ce ședeau împrejurul lui, au zis: iată muma mea și frații mei;

35. Că oricine va face voea lui Dumnezeu, acela fratele meu și sora mea și muma mea este.

CAP. 4.

Pilda seminței. Certarea vântului și a mării.

Și iarăș au început a învăța lângă mare, și s'a adunat la dânsul norod mult, cât au intrat el în corabie și au șezut pre mare, și tot norodul stă pre uscat lângă mare.

2. Și-l învăța pre dânsii în pilde mult, și grăia lor întru învățătura sa:

24. Luc. 11, 17. 32. Luc. 8, 20.
4. 1. Mat. 13; Luc. 8, 4.

3.
torul
4.
de
peș
5. l
nave
răsb
6.
șior
7. l
șeu
na d
8.
bon,
cresc
lar al
9. s
de au
10.
Inreb
lângă
oce.
11.
a și l
lar cu
sunt l
12.
nu ve
nu în
Inoier
13.
pilda
vane
14.
seamă
15.
tale,
când
ă cuv
măle
16. l
ce se
când a
cune i
17.
reși, c
acez
centru
18. s
măne
19. l
s însu
cărbie
și se l
20. s
In cbr
21. p
Ma

3. Ascultați! Iată a ieșit sămănătorul să semene.

4. Și a fost când semănă, una a dică a căzut lângă cale, și au venit pasărilor și o au mâncat pre dânsa;

5. Iar alia a căzut pre pietriș, unde n'avea pământ mult, și îndată a răsărit, căci n'avea pământ adânc,

6. Și răsărind soarele, s'a pălit, și pentrucă n'avea rădăcină s'a uscat.

7. Iar alia a căzut în spini, și s'au înălțat spinii și o au înecat și n'a dat rod;

8. Iar alia a căzut în pământ bun, și a dat roadă înălțându-se și crescând, și a adus: una treizeci, iar alia șasezeci, iar alia o sută.

9. Și zicea lor: cela ce are urechi de auzit, auză.

10. Iar când au fost deosebi, l-au întrebat pe el de pildă, cei ce erau lângă el împreună cu cei doisprezece.

11. Și le-a zis lor: vouă s'a dat a ști taina împărăției lui Dumnezeu, iar celor de afară toate în pilde sunt lor;

12. Ca privind să priviască, și să nu vadă, și auzind să auză, și să nu înțeleagă, ca nu cumva să se întoarcă și să se lerte lor păcatele.

13. Și le-au zis lor: au nu știți pilda aceasta? Și cum veți înțelege toate pildele?

14. Cela ce seamănă, cuvântul seamănă.

15. Și aceștia sunt cei de lângă cale, unde se seamănă cuvântul, și când îl aud, îndată vine satana și ia cuvântul care este semănat întru inimile lor.

16. Și aceștia sunt așijderea cei ce se seamănă pre pietriș, cari, când aud cuvântul, îndată cu bucurie îl primesc pre el.

17. Dar n'au rădăcină întru sineși, ci sunt până la o vreme, după aceea făcându-se necaz sau goană pentru cuvânt, îndată se smintesc.

18. Și aceștia sunt cei ce se seamănă în spini, cari aud cuvântul.

19. Dar grijele veacului acestuia, și înșelăciunea bogăției, și pofta celorlalte intrând, înneacă cuvântul și se face neroditor.

20. Și aceștia sunt cei semănați în pământ bun, cari aud cuvântul și îl primesc și aduc roadă: unul

trezeci, iar altul șasezeci, iar altul o sută.

21. Și zicea lor: au doară făclia se aduce ca să se pue supț obroc, sau supț pat? Au nu ca să se pue în sfeșnic?

22. Că nu este ceva învinit, care să nu se vădiască; nici a fost ascuns, ci ca să vie întru arătare.

23. De are cineva urechi de auzit, auză.

24. Și zicea lor: vedeți de auziți; cu ce măsură măsurăți, se va măsură vouă, și se va adăoga vouă celor ce auziți;

25. Că celui ce are, i se va da lui, iar cel ce n'are, și ce are i se va lua dela dânsul.

26. Și zicea: așa este împărăția lui Dumnezeu, în ce chip este dacă aruncă omul sămânța în pământ.

27. Și doarme, și se scoală noaptea și ziua, și sămânța răsare și crește cum nu știe el.

28. Că pământul din sine rodește, întâiu iarbă, apoi spic, după aceea deplin grâu în spic.

29. Iar când se coace rodul, îndată trimite secerea, că a sosit secerișul.

30. Și zicea: cui vom asemăna împărăția lui Dumnezeu, sau cu ce pildă o vom potrivi pre ea?

31. Asemenea este grăunțului de muștar, care, când se seamănă în pământ, este mai mic decât toate semințele pământului;

32. Iar după ce se seamănă, crește și se face mai mare decât toate buruienile, și face ramuri mari, cât supț umbra lui pot să locuiască pasărilor cerului.

33. Și cu pilde multe ca acestea grăia lor cuvântul, precum puteau auzi.

34. Și fără de pilde nu grăia lor; iar deosebi ucenicilor săi le dezlega toate.

35. Și au zis lor, în ziua aceea, făcându-se seară: să trecem de ceea parte.

36. Și lăsând el norodul, l-au luat pre dânsul așa precum eră, în corabie. Și erau și alie corăbii cu dânsul.

22. Mat. 10, 26; Luc. 8, 17.

23. Mat. 11, 15; Apoc. 2, 7.

24. Mat. 7, 2; Luc. 6, 38.

25. Mat. 13, 12; Luc. 8, 18.

26. Mat. 13, 31; Luc. 13, 19.

36. Mat. 8, 23; 39. Mat. 8, 26.

11. Mat. 11, 25.

e poze
cum d
tu d
ânșii în
setara
: va lo
voale și
Impere
să stă
sculet în
varechii
lăreți
jefușcă
în casa
pre că
sa lui.
toate pă
amenter
l.
impozite
e în veac
de vaci
uh nece
i și mura
trimis la
l.
moroșii
uma ta s
alară. M
șind cre
măi?
ce ședea
că mura
: voze la
eu și sora
căci
ștă înș
lănsu
în corăb
și mura
și în că
ru înșă

37. Și s'a făcut vifor mare de vânt, și valurile intrau în corabile, cât mai se umplea ea.

38. Și el erà la cârmă, dormind pe căpătâiu; și l-au deșteptat pre el, și l-au zis lui: Invățătorule, au nu'ți este grije că pierim.

39. Și sculându-se a certat vântul și a zis mării: taci, încetează! Și a stătu vântul, și s'a făcut liniște mare.

40. Și au zis lor: ce sunteți așa fricoși? Cum, n'aveți credință?

41. Și s'au înfricoșat cu frică mare și grăia unul către altul: oare, cine este acesta, că și vântul și marea îi ascultă pre el?

CAP. 5.

Vindecarea unui om având duh necurat. Femeia ce'i curgea sânge. Invierea fiicei lui Iair.

Și au venit de ceea parte de mare, în laturea Gadarenilor.

2. Și ieșind el din corabile, îndată l-a întâmpinat pre el un om din mormânturi, cu duh necurat.

3. Care avea locuința în mormânturi, și nici cu lanțuri de fier nimeni nu putea să'l lege pre el.

4. Pentrucă de multe ori fiind legat cu obezi și cu lanțuri de fier, rupea lanțurile, și obezile le sfărâma, și nimeni nu putea să'l domoliască pre dânsul.

5. Și pururea, noaptea și ziua, erà prin munți și prin mormânturi, strigând și tăindu-se de pietre.

6. Iar văzând pre Iisus de departe, a alergat și s'a închinat lui.

7. Și strigând cu glas mare, a zis: ce este mie și fie, Iisuse, Fiul lui Dumnezeu celui prea înalț? Juru-te pre tine cu Dumnezeu, să nu mă muncești pre mine;

8. Că grăia lui: ieși, duh necurat, din om.

9. Și l-au întrebat pre el: cum îți este numele? Și a răspuns, grăind: legheon îni este numele, că mulți suntem.

10. Și îi rugau pre el mult ca să nu'i trimită pre dânsii afară din laturea aceea.

11. Și erà acolo lângă munte, o turmă mare de porci, păscându-se.

12. Și l-au rugat pre dânsul toți draclii, zicând: trimite-ne pre noi în porci, ca să intrăm într'înșii.

13. Și l-au slobozit pre el Iisus îndată. Și ieșind duhurile cele necurate, au intrat în porci. Și s'a pornit turma de pre Iarmuri în mare (și erau ca la două mii), și s'au înecat în mare.

14. Iar cei ce pășteau porcii, au fugit și au vestit în cetate și în safe. Și au ieșit să vadă ce este ceace s'a făcut.

15. Și au venit către Iisus, și au văzut pre cel ce fusese îndrăcit, șezând și îmbrăcat și întreg la mințe, pre cel ce avusese legheonul, și s'au spăimântat.

16. Și povestiau lor cei ce văzuseră, ce s'a făcut celui îndrăcit, și pentru porci.

17. Și au început a'l ruga pre dânsul ca să iasă din hotarele lor.

18. Și intrând el în corabile, îi rugă pre el cela ce fusese îndrăcit, ca să fie cu dânsul.

19. Iar Iisus nu l-au lăsat pre el; ci l-au zis lui: mergi în casa ta către ai tăi, și vestește lor câte îți-au făcut Ie Domnul și te-au miluit.

20. Și s'a dus și a început a propovedi în Decapoli câte au făcut Iisus lui; și toți se minunau.

21. Și trecând Iisus în corabile iarăș de ceea parte, s'a adunat norod mult la el; și erà lângă mare.

22. Și iată, a venit unul din mai marii sinagogei, cu numele Iair, și văzându'l pre dânsul, a căzut la picioarele lui.

23. Și l' rugă pre dânsul mult, zicând: fiica mea spre sfârșit este; vino de îți pune mâinile pre dânsa, ca să se mântuiască și să trăiască.

24. Și au mers Iisus cu dânsul; și după dânsul a mers norod mult și l' impresură pre el.

25. Și o mulere oarecare, fiind întru curgerea sângelui de doisprezec ani,

26. Și multe pătimind dela mulți doctori, și cheltuindu'și toate cele ce avusese, și nimic folosindu-se, ci mai vărtos mergând spre mai rău,

27. Auzind pentru Iisus, venind între norod dinapoi, s'a atins de halna lui:

17. Mat. 8, 34; 22. Mat. 9, 18; Luc. 8, 41.

25. Lev. 15, 25; Mat. 9, 20; Luc. 8, 43, 44.

27. Luc. 6, 19.

40. Luc. 24, 38; 41. Ps. 106, 25.

5. 1. Mat. 8, 28; Luc. 8, 26.

28. Că zicea: măcar de hainele lui de mă volu atinge, mă volu mântui.

29. Și îndată a secat izvorul sângelui ei și a simțit cu trupul că s'a vindecat de boală.

30. Și îndatăș Iisus cunoscând întru sineș puterea ce a leșit dintru el, întorcându-se către norod, au zis: cine s'a alins de hainele mele?

31. Și au zis lui ucenicii lui: vezi norodul îmbulzindu-te, și zici: cine s'a alins de mine?

32. Și căută împrejur să vadă pre ceea ce a făcut aceasta.

33. Iar mulerea înfricoșându-se și tremurând, șilind ce s'a făcut el, a venit și a căzut înaintea lui și i-a spus lui tot adevărul.

34. Iar el au zis ei: fiică, credința ta te-a mântuit; mergi în pace, și fii sănătoasă de boala ta.

35. Încă grăind el, au venit dela mai marele sinagogei, zicând: fiica ta a murit; ce mai superi pre învățătorul?

36. Iar Iisus îndată ce au auzit cuvântul ce s'a grăit, au zis mai marei sinagogei: nu te teme, crede numai.

37. Și n'au lăsat pre nici unul să meargă după dânsul, fără numai pre Petru și pre Iacov și pre Ioan, fratele lui Iacov.

38. Și au venit în casa mai marei sinagogei, și au văzut turburare, plângând aceia și tânguindu-se mult.

39. Și intrând, au zis lor: ce vă turburați și plângeți? Fecioara n'a murit, ci doarme. Și'și rădeau de dânsul.

40. Iar el scoțând afară pre toți, au luat pre tatăl fecioarei și pre muma ei și pre cei ce erau cu el, și au intrat unde eră fecioara zăcând.

41. Și apucând pre fecioară de mână, i-au zis ei, talita oumi, ce se tălcuește: fecioară, fie zic: scoală-te.

42. Și îndatăș s'a sculat fecioara și umblă, că eră de doisprezece ani. Și s'au spălmântat cu spaimă mare.

43. Și le-au poruncit lor mult, ca nimeni să nu știe aceasta; și au zis să'n'i deă ei să mănânce.

CAP. 6.

Trimiterea Apostolilor la propoveduire. Ioan Botezătorul și Irod. Minunca înmulțirii pâinilor. Iisus umblând pre mare.

Și au leșit de acolo și au venit la patria sa, și după dânsul au mers ucenicii lui.

2. Și fiind sâmbătă au început a învăța în sinagogă; și mulți auzindu'l se mirau zicând: de unde fi sunt lui acestea? Și ce este înțelepciunea ce i s'a dat lui, că și puteri ca acestea prin mâinile lui se fac?

3. Au nu este acesta teslarul, feciorul Mariei și fratele lui Iacov și al lui Iosif și al lui Iuda și al lui Simon? Și au nu sunt surorile lui aici la noi? Și se smintiau întru el.

4. Și zicea lor Iisus: nu este pro-roc necinsit, fără numai în patria sa, între rudenii și în casa sa.

5. Și nu putea acolo nici o putere să facă, fără numai preste puțini bolnavi punându'și mâinile i-au vindecat pre ei.

6. Și se miră pentru necredința lor, și umblă în satele cele de prin prejur, învățând.

7. Și au chemat pre cel doisprezece și au început a'i trimite pre dânsii câte doi, câte doi, și le-au dat lor putere asupra duhurilor celor necurale.

8. Și le-au poruncit lor să nu ia nimic pre cale, fără numai tolag; nici traistă, nici pâine, nici bani la brâu,

9. Ci numai să fie încălțați cu sandale, și să nu se îmbrace cu două haine.

10. Și grăia lor: ori unde veți intra în casă, acolo rămâneți până ce veți leși de acolo.

11. Și ori căți nu vă vor primi pre voi, nici vor ascultă pre voi, leșind de acolo, scuturați praful de supț picioarele voastre întru măr-furie lor. Amin grăiesc vouă: mai ușor va fi Sodomului și Gomorului în ziua judecăței, decât cetăței a-celeia.

12. Și leșind ei propoveduiau, ca să se pocăiască;

6. 3. Mat. 13, 55. Luc. 4, 22.

7. Ioan 4, 44.

7. Mat. 10, 1; Luc. 9, 1. 11. Mat. 10, 14.

36. Luc. 8, 50. 38. Fac. 50, 10.

39. Ioan 11, 11. 41. Luc. 7, 14.

ansul toj
pre noi in
șpăi.
i Iisus le-
cele ne-
zi. Și s'a
ri în mare
, și s'an
porcii, m
și în sa-
le ceacă
Iisus, și au
îndrăcit
g la min-
teorul și
ce văz-
drăcit, și
rugă pre
terale lor.
orabie, f
îndrăcit:
at pre ei
sa ta că-
ăle în-
miluit.
ut a pro-
au lăcut
au.
corabie
lumat no-
jă mare
din ma-
e lair, și
zut la și-
muit, și-
șit este
e dânsa
trăscă
dânsul: s
od mult
re, fiind
doispre-
ela mul-
ate cele
du-se, și
mai ră-
venet
atins și

13. Și draci mulți scoteau, și ungeau cu untdelemn pre mulți bolnavi și-i tămăduiau.

14. Și a auzit împăratul Irod (căci arătat se făcuse numele lui), și zicea, că Ioan Botezătorul s'a sculat din morți, și pentru aceasta lucrează puterile întru el.

15. Alții ziceau, că Ilie este, iar alții ziceau, că proroc este, sau ca unul din proroci.

16. Și auzind Irod, a zis: acesta este Ioan pre care eu l-am tăiat; el s'a sculat din morți.

17. Că Irod acesta trimițând, a prins pre Ioan, și l-a legat pre el în temniță, pentru Irodiada muiera lui Filip fratele său, căci o luase pre dânsa mulere.

18. Că zicea Ioan lui Irod: nu îți se cuvine să aibi pre mulerea fratelui tău.

19. Iar Irodiada pizmula lui, și vrea să-l omoare, și nu putea;

20. Că Irod se lemea de Ioan, și-l indu'nd pre dânsul om drept și sfânt și îl socotea pre el; și ascultându-l pre dânsul, multe făcea și cu dragoste îl ascultă pre el.

21. Și întâmplându-se o zi cu bun prilej, când Irod făcea ospățul nașterii sale, boierilor săi, căpitanilor și celor mai mari ai Galileei,

22. Și intrând fata Irodiadei și jucând și plăcând lui Irod și celor ce ședeau cu dânsul, a zis împăratul, fetei: cere dela mine orice vei vrea și voiu dă ție.

23. Și s'a jurat ei, că orice vei cere dela mine voiu dă ție, până la jumătate din împărăția mea.

24. Iar ea ieșind, a zis maicei sale: ce voiu cere? Iar aceea a zis: capul lui Ioan Botezătorul.

25. Și intrând îndată cu sârguință la împăratul, a cerut, zicând: voiu ca să-mi dai mie acum în tîpsie capul lui Ioan Botezătorul.

26. Și împăratul foarte s'a întristat, dar pentru jurământ și pentru cel ce ședeau împreună cu dânsul, n'a vrut să-i lepede cererea.

27. Și îndată trimițând împăratul un speculator, a poruncit să aducă capul lui. Iar acela mergând, l-a tăiat capul în temniță,

28. Și l-a adus în tîpsie, și l-a dat

pre el fetei, și fata l-a dat maicei sale.

29. Și auzind ucenicii lui au venit și au ridicat trupul lui cel căzut și l-au pus pre el în mormînt.

30. Și s'au adunat Apostolii la Iisus, și i-au vestit lui toate câte au făcut și câte au învățat.

31. Și le-au zis lor: veniți voi înșivă deosebi, în loc pustiu, și vă odihniți puțin; că erau mulți cari veniau și se duceau, și n'aveau vreme nici să mănânce.

32. Și s'au dus în loc pustiu singuri cu corabia.

33. Și l-au văzut pre dânsii noroadele mergând, și l-au cunoscut pre el mulți, și pedestri din toate cetățile alergau acolo, și mai înainte decât ei au venit și s'au adunat la dânsul.

34. Și ieșind Iisus, au văzut norod mult și l s'au făcut milă de el, pentru că erau ca oile ce n'au păstor; și au început a-l învăța pre dânsii mult.

35. Și laia vreme multă fiind, s'au apropiat de dânsul ucenicii lui și au zis: locul este pustiu și laia vreme a trecut multă.

36. Slobozește-i pre dânsii, ca mergând în orașele cele dimprejur și în sale, să-și cumpere loruși pâini, că n'au ce să mănânce.

37. Iar el răspunzând, au zis lor: dați-le voi lor să mănânce. Și au zis ei lui: mergând se poate să cumpărăm pâini de două sute de dinari și să le dăm lor să mănânce?

38. Iar el au zis lor: câte pâini aveți? Mergeți și vedeți! Iar el și-l ind au zis: cinci și doi pești.

39. Și au poruncit lor să-i pue pre toți mese, mese pre iarbă verde.

40. Și au șezut cete, cete, câte o sută și câte cincizeci.

41. Și luând cele cinci pâini și cei doi pești, căutând la cer au bine cuvântat și au frânt pâinile și le-au dat ucenicilor săi ca să le pue înaintea lor, și pre cei doi pești l-au împărțit la toți.

42. Și au mâncat toți și s'au săturat;

43. Și au luat douăsprezece coșuri pline de sfărâmituri, și din pești.

44. Și erau cei ce mâncaseră pâinile, ca la cinci mii de bărbați.

13. Iac. 5, 14. 14. Mat 14, 1; Luc. 9, 7.
17. Luc. 3, 19 sq. 18. Lev. 18, 16

30. Mat. 14, 13; Luc. 9, 10, sq.; Ioan 6, 1.

34. Mat. 9, 36.

35. Mat. 14, 15; Marcu 8, 1.

45.
săi să
gă m.
Vintu
redul
46.
n. s. a
47.
rebia
pre us
48.
Chinua
protrve
a noț
pre m
lângă
49. l
ombia
este n
50. i
său n
ca dâ
m sur
51. s
bie și
preste
sine și
52. C
vreme
53. S
și Gh
iman.
54. s
dără l
55. s
acee.
doce b
este el
56. S
Inced
de con
măcar
se al
se măn

Președ
an.

S. S. a
1911
ca l
2. S
dimp

41. Ma
1911
1911
1911
1911

45. Și îndată au silit pre ucenicii săi să intre în corabie și să meargă mai înainte, de ceea parte, la Vitsaida, până ce va slobozi el norodul.

46. Și după ce i-au slobozit pre ei, s'au dus în munte să se roage.

47. Și făcându-se seară, eră corabia în mijlocul mării, și el singur pre uscat.

48. Și i-au văzut pre dâșii că se chinuesc vâslind, că eră vântul împotriva lor; iar întru a patra streaje a nopții au venit la dâșii, umblând pre mare, și vrea să treacă pre lângă ei.

49. Iar el văzându'l pre dâșul umblând pre mare, li s'a părut că este nălucă, și au strigat;

50. Că toți i-au văzut pre el și s'au turburat. Și el îndatăș au grăit cu dâșii și le-au zis lor: îndrăzniți; eu sunt, nu vă temeți.

51. Și s'au suit la dâșii în corabie și a încetat vântul; și ei foarte presie măsură se spălmântau întru sine și se minunau;

52. Că n'au priceput din pâini, de vreme ce eră inima lor împietrită.

53. Și trecând au venit în pământul Ghenisaretului, și au stăfuit la liman.

54. Și leșind el din corabie, îndată i-au cunoscut pre el acela.

55. Și încunjurând toată latura aceea, au început pre paturi a aduce bolnavii acolo unde auziau că este el.

56. Și ori unde intră, în sate sau în cetăți sau în orașe, puneau la ulițe pre cei bolnavi și'l rugau pre el ca măcar de poalele veșmintelor lui să se atingă; și căși se atingeau de el, se mântuiau.

CAP. 7.

Fățornicia Fariseilor. Fiica Hananienei. Vindecarea unui surdo-mut.

Și s'au adunat la dâșul Fariseii și unii din Cărturari, cari veniseră din Ierusalim.

2. Și văzând pre oarecari din ucenicii lui cu mâinile necurate, adică

nespălate, mâncând pâine, i-au prihănit.

3. Că Fariseii și toți Iudeii, de nu'și vor spăla mâinile până în cot, nu mănâncă, ținând așezământul bătrânilor.

4. Și din târg venind, de nu se vor spăla, nu mănâncă; și altele multe sunt, care au luat a le ține: spălarea paharelor și a urcioarelor și a căldărilor și a paturilor.

5. După aceea i-au întrebat pre el Fariseii și Cărturarii: pentru ce ucenicii tăi nu umblă duple așezământul bătrânilor, ci cu mâinile nespălate mănâncă pâine?

6. Iar el răspunzând, au zis lor: bine a prorocit Isala pentru voi, fățarnicilor, precum este scris: norodul acesta cu buzele mă cinstește, iar inima lor departe stă dela mine;

7. Și înzadar mă cinstesc, învățând învățături, porunci omenești.

8. Că lăsând porunca lui Dumnezeu, țineți așezământul bătrânilor, spălarea urcioarelor și a paharelor, și alte asemenea ca acestea multe faceți.

9. Și zicea lor: bine, lepădați porunca lui Dumnezeu, ca să păziți așezământul vostru?

10. Că Moisi a zis: cinstește pre tatăl tău și pre muma ta; și: cela ce va grăi de rău pre tatăl său sau pre muma sa, cu moarte să moară.

11. Iar voi ziceți: de va zice omul, tatălui său sau mumei sale; corban, adică: dar este aceea cu care te-ai fi folosit dela mine,

12. Și nu'l mai lăsați pre dâșul să mai facă ceva tatălui său sau mumei sale.

13. Călcând cuvântul lui Dumnezeu pentru așezământul vostru, care l-ați dat; și asemenea ca acestea multe faceți.

14. Și chemând la sine pre tot norodul, au zis lor; ascultați-mă pre mine toți și înțelegeți.

15. Nimic nu este din afară de om, ce intră într'însul, care poate să'l spurce pre el; ci cele ce ies dintr'însul, acelea sunt care spurcă pre om.

16. De are cineva urechi de auzit, auză.

17. Și după ce au intrat în casă,

45. Mat. 14, 22; Ioan 6, 17.

51. Marcu 4, 39.

56. Marcu 5, 27, 28; Mat. 9, 21.

7. 1. Mat. 15, 1, sq.

2. Luc. 11, 34.

6. Is. 29, 13. 10. Eș. 20, 12.

14. Mat. 15, 10.

dela norod, l-au întrebat pre el ucenicii lui pentru pildă.

18. Și le-au zis lor: și voi așa de neînțelegători sunteți? Au nu vă pricepeți, că tot ce intră în om din afară, nu poate să-l spurce?

19. Că nu intră în inima lui, ci în pânțele, și iese pre afedron, curățind toate bucatele.

20. Și zicea, că ceea ce iese din om, aceea spurcă pre om.

21. Că dinlăuntru, din inima oamenilor, ies gândurile cele rele, preacurviile, curviile, uciderile,

22. Furtișagurile, asupririle, viclesugurile, înșelăciunile, înversunările, ochiul viclean, hula, trufia, nebunia.

23. Toate relele acestea ies dinlăuntru și spurcă pre om.

24. Și sculându-se de acolo, s'au dus în hotarele Tirului și ale Sidonului, și intrând în casă, vrea să nu știe nimeni de el, dar n'au putut să se înlănuască.

25. Că auzind o mulere pentru dânsul, a cărei fiică avea duh necurat, venind a căzut la picioarele lui.

26. Și eră mulerea elină, de neam din Finichia Siriei și l rugă pre el ca să gonască dracul din fiica ei.

27. Iar Iisus au zis ei: lasă să se sature întâiu fiilii; că nu este bine a lua pâinea fiilor și a o arunca câinilor.

28. Iar ea răspunzând a zis lui: adevărat Doamne, că și câinii supt masă mănâncă din sfărâmiturile fiilor.

29. Și au zis ei: pentru acest cuvânt, mergi, a ieșit dracul din fiica ta.

30. Și mergând la casa sa, a aflat pre dracul ieșit, și pre fiică zăcând în pat.

31. Și iarăș ieșind din hotarele Tirului și ale Sidonului, au venit la marea Galileei, în mijlocul hotarelor Decapolei.

32. Și au adus la dânsul un surd, grăind arvevoe, și l-au rugat pre dânsul ca să-l pună mâna preste el.

33. Și luându-l pre el din mulțime deosebi, au pus degetele sale în urechile lui, și sculind, s'a atins de limba lui.

34. Și căutând la cer, au suspinat și au zis lui: *effatta*, ce este: deschide-te.

35. Și îndată s'au deschis auzurile lui și s'a deslegat legătura limbii lui și grăia drept.

36. Și au poruncit lor ca să nu spună nimănui; însă pre cât el le poruncia lor, ei mai mult vestiau;

37. Și preste măsură se mirau, zicând: toate le-au făcut bine; și pre surzi l-au făcut de aud, și pre muți de grăesc.

CAP. 8.

Minunea cu cele șapte pâini. Iudeii cerând semn din cer. Aluatul Fariseilor. Mărturisirea lui Petru și certarea lui.

In zilele acelea fiind norod mult foarte și neavând ce mânca, chemând Iisus pre ucenicii săi, le-au zis lor:

2. Milă'mi este de norod, că iată trei zile sunt de când așteaptă lângă mine și n'au ce mânca.

3. Și de l'voiu slobozi pre dânsii flămânzi la casele lor, vor slăbi pre cale, că unii dintr'înșii au venit de departe.

4. Și au răspuns lui ucenicii lui: de unde pre aceștia va putea cineva să-i sature de pâine, aici în pustie?

5. Și l-au întrebat pre el: câte pâini aveți? Iar ei au zis: șapte.

6. Și au poruncit norodului să șază pre pământ; și luând pre cele șapte pâini, mulțumind au frânt și au dat ucenicilor săi ca să le pună înainte; și le-au pus înaintea norodului.

7. Și aveau și puțini peștișori, și binecuvântând, au zis să-i pună și pre acela înaintea lor.

8. Și au mâncat și s'au săturat; și au luat rămășițe de sfărâmituri șapte coșnițe.

9. Și erau cei ce mâncaseră, ca patru mii. Și l-au slobozit pre el.

10. Și îndată intrând în corabie cu ucenicii săi, au venit în părțile Dalmanutei.

11. Și au ieșit Fariseii și au început a se înțereba cu dânsul, cerând dela dânsul semn din cer, ispitindu-l pre el.

24. Mat. 15, 21. 27. Mat. 15, 26.

31. Mat. 15, 29.

32. Mat. 9, 32; Luc. 11, 14.

33. Marcu 8, 23.

34. Ioan 11, 41. 37. Fac. 1, 31.

8. 1. Mat. 15, 32. 8. 4 Imp. 4, 44.

11. Mat. 12, 85 și 16, 1.

12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52

12. Și suspinând cu duhul său au zis: pentru ce neamul acesta semn cere? Amin zic vouă: nu se va da semn neamului acestuia.

13. Și lăsându'i pre dânșii, au intrat iarăș în corabie și au trecut de ceea parte.

14. Și ucenicii lui uitaseră să ia pâine, și mai mult decât o pâine n'aveau cu dânșii în corabie.

15. Și le-au poruncit lor, zicând: căutați de vă păziți de aluatul Fariseilor și de aluatul lui Irod.

16. Și cugetau întru sine, unul căire altul zicând, că pâine n'avem;

17. Iar Iisus cunoscând, au zis lor: drept ce cugetați că pâine n'aveți? încă nu înțelegeți, nici pricepeți? încă împletită aveți inima voastră?

18. Ochi având, nu vedeți? Și urechi având, n'auziți? Și nu vă aduceți aminte,

19. Când am frânt pre cele cinci pâini la cele cinci mii, câte coșuri pline de sfărâmituri ați luat? Zis-au ei lui: douăsprezece.

20. Și când pre cele șapte la cele patru mii, câte coșnițe pline de sfărâmituri ați luat? Iar el au zis, șapte.

21. Și le-au zis lor: dar cum încă nu înțelegeți?

22. Și au venit în Vitsaida, și i-au adus lui un orb, și i-au rugat pre el ca să se atingă de dânșul.

23. Și apucând pre orbul de mână l-au scos pre el afară din sat; și scuihind pre ochii lui, și punându'și mâinile pre el, l-au întreat de vede ceva.

24. Și ridicându'și ochii a zis: văd oamenii ca copacii umblând.

25. După aceasta iarăș și-au pus mâinile pre ochii lui, și l-au făcut de a văzut, și s'a îndreptat și a văzut luminat pre toți.

26. Și l-au trimis pre el la casa sa, zicând: nici în sat să intri, nici să spui cuivă în sat.

27. Și au ieșit Iisus și ucenicii lui în satele Chesariei lui Filip; și pre cale au întreat pre ucenicii săi, zicând lor: cine zic oamenii că sunt eu?

28. Iar ei au răspuns: Ioan Botezătorul; și alții, Ilie; iar alții, unul din proci.

29. Și el le-au zis lor: dar voi cine ziceți că sunt eu? Și răspunzând Petru a zis lui: tu ești Hristosul.

30. Și i-au oprit pre ei ca să nu spună nimănui pentru dânșul.

31. Și au început a'i învăța pre ei, că se cuvine Fiul Omului multe a pătimi, și a se defăimă de bătrâni și de Arhieriei și de Cărturari, și a se omorî, și după trei zile a învia.

32. Și de față cuvântul acesta grăia. Și apucându'l pre el Petru, a început a'i stă lui împotrivă.

33. Iar el întorcându-se și căutând spre ucenicii săi, au certat pre Petru, zicând; mergi înapoia mea satano, că nu cugești cele ce sunt ale lui Dumnezeu, ci cele ce sunt ale oamenilor.

34. Și chemând la sine pre norod împreună cu ucenicii săi, au zis lor: cela ce voiește să vină după mine, să se lepede de sine, și să'și ia crucea sa, și să'mi urmeze mie.

35. Că cine va vrea să'și mântuiască sufletul său, pierde'l-va pre el; iar cine'și va pierde sufletul său pentru mine și pentru evanghelie, acela îl va mântui pre el.

36. Că ce va folosi omului de ar dobândi lumea toată, și'și va pierde sufletul său?

37. Sau ce va da omul schimb pentru sufletul său?

38. Că cine se va rușina de mine și de cuvintele mele, întru acest neam precurvar și păcătos, și Fiul Omului se va rușina de el, când va veni întru slava Tatălui său cu sfinții îngeri.

CAP. 9.

Schimbarea la Față a lui Hristos. Vindicarea lunaticului. Cearța ucenicilor pentru întâietate. Ferirca de scandal.

Și le zicea lor: amin grăiesc vouă, că sunt unli din cei ce stau aici,

29. Ioan 1, 49 și 6, 69. 31. Mat. 16, 21.

33. 2. Imp. 19, 22

35. Mat. 10, 39; Luc. 17, 33.

36. Mat. 16, 26.

38. Ier. 9, 2. Mat. 10; 33; Luc. 12, 9; 2.

Tim. 2, 12.

⊙. 7. Mat. 16, 28, sq.; Luc. 9, 27.

14. Mat. 16, 5, 6. 15. Luc. 12, 1.

17. Marcu 6, 52; Luc. 24, 25.

19. Mat. 14, 19; Luc. 9, 13; Ioan 6, 9, 13.

20. Mat. 15, 34. 22. Marcu 6, 56.

23. Marcu 7, 32, sq.; Ioan 9, 6.

26. Marcu 7, 36. 27. Mat. 16, 13.

cari nu vor gusta moarte până când vor vedea împărăția lui Dumnezeu venind întru putere.

2. Și după șase zile au luat Iisus pre Petru și pre Iacov și pre Ioan, și i-au suit pre dânsii în munte înalt, deosebi, singuri. Și s'au schimbat la față înaintea lor.

3. Și hainele lui erau strălucind, albe foarte, ca zăpada, în ce chip nălbitorul pre pământ nu poate să nălbiască.

4. Și s'a arătat lor Ilie împreună cu Moisi și grăiau cu Iisus.

5. Și răspunzând Petru a zis lui Iisus: Învățătorule, bine este nouă a fi aici și să facem trei colibi: fie una, și lui Moisi una, și lui Ilie una;

6. Că nu știu ce grăie, că erau înfricoșați.

7. Și s'au făcut nor umbrindu'î pre ei, și a venit glas din nor, grăind: acesta este Fiul meu cel iubit, pre acesta ascultați.

8. Și de năprasună căutând ei împrejur, pre nimeni n'au mai văzut, ci numai pre Iisus împreună cu dânsii.

9. Iar pogorându-se ei din munte, le-au poruncit lor ca nimănuî să nu spue cele ce au văzut, fără numai când Fiul Omului va învia din morți.

10. Și ei au ținut cuvântul între sine, întrebându-se: ce este aceea, a învia din morți?

11. Și i-au întreat pre el, zicând: pentru ce zic Cărturarii, că Ilie se cuvine să vie mai înainte?

12. Iar el răspunzând, au zis lor: Ilie venind mai înainte, va așeză toate. Și cum este scris de Fiul Omului? Că el va să pătimească multe și să fie deificat.

13. Inșă zic vouă, că Ilie a și venit, și au făcut lui câte au vrut, cum este scris de el.

14. Și venind la ucenici, au văzut norod mult împrejurul lor, și Cărturarii întrebându-se cu dânsii.

15. Și îndată tot norodul văzându'î pre el, s'a spălmântat, și alergând s'a închinat lui.

16. Și au întreat pe Cărturari: ce vă întrebați între voi?

17. Și răspunzând unul din norod,

a zis: Învățătorule, am adus pre fiul meu la tine, având duh mut.

18. Și ori unde îl apucă pre el, îl zdrobește, și face spume, și scârșnește cu dinții, și se usucă. Și am zis ucenicilor tăi să'î scoată, și n'au putut.

19. Iar el răspunzând au zis lui: o neam necredincios! Până când voiu fi cu voi? Până când voiu suferi pre voi? Aduceți'î pre el la mine!

20. Și i-au adus pre el la dânsul. Și văzându'î pre dânsul, îndată duhul l-a scuturat pre el, și căzând la pământ, se tăvăliă aspumând.

21. Și au întreat pre tatăl lui: câtă vreme este de când i s'a făcut lui aceasta? Iar el a zis: din copilărie;

22. Și de multe ori pre el și în foc l-a aruncat și în apă, ca să'î pearză; ci, de poți ceva, ajută-ne nouă, fiindu'î milă de noi!

23. Iar Iisus l-au zis lui: de poți crede, toate sunt cu puțină credinciosului.

24. Și îndată strigând cu lacrimi tatăl copilului, a grăit: crez, Doamne, ajută necredinței mele!

25. Iar văzând Iisus că năvălește norodul, au poruncit duhului celui necurat, zicând lui: duh mut și surd, eu ție îți poruncesc: ieși dintr'însul, și de acum să nu mai intri în el.

26. Și strigând, și mult scuturându'î pre el, a ieșit. Și s'a făcut ca un mort, încât mulți ziceau că a murit.

27. Iar Iisus apucându'î pre el de mână, l-au ridicat, și s'a sculat.

28. Și intrând el în casă, ucenicii lui l-au întreat pre dânsul deosebi: pentru ce noi nu am putut să'î scoatem pre el?

29. Iar el au zis lor: acest neam cu nimic nu poate ieși, fără numai cu rugăciune și cu post.

30. Și de acolo ieșind, mergea prin Galileea, și nu vrea ca să'î știe cineva.

31. Că învăța pre ucenicii săi și zicea lor: Fiul Omului se va da în mâinile oamenilor, și'î vor omorî pre el, și după ce'î vor omorî, a treia zi va învia.

32. Iar ei nu înțelegeau cuvântul acela, și se temeau să'î întrebe pre el.

33. Și au venit în Capernaum, și

3. Mat. 28, 3.

7. Mat. 3, 17; 2. Petr. 1, 17.

11. Mat. 4, 5. 12. Is. 53, 3 sq.

13. Mat. 11, 14.

17. Mat. 17, 14; Luc. 9, 38.

23. Luc. 17, 6. 23. Mat. 17, 19.

31. Mat. 17, 22.

fiind în casă i-au întrebat pre dânsii: de ce vă prigoniași pre cale?

34. Iar ei au tăcut; că se pricise pre cale unul cu altul, cine ar fi mai mare.

35. Și șezând au chemat pre cei doisprezece și le-au zis lor: cea ce va să fie întâiu, acesta să fie mai pre urmă de toți și tuturor slugă.

36. Și luând un prunc l-au pus pre el în mijlocul lor, și luându'l în brațe, au zis lor:

37. Ori cine va primi pre unul dintr'acești prunci întru numele meu, pre mine primește; și ori cine primește pre mine, nu primește pre mine, ci pre cel ce m'au trimis pre mine.

38. Și a răspuns Ioan lui, zicând: învățătorule am văzut pre oarecine întru numele tău scoțând draci, care nu vine după noi, și l-am oprit pre el, pentrucă nu vine după noi.

39. Iar Iisus au zis: nu'l opriți pre el, că nimeni nu este care va face putere întru numele meu, și să poată degrab a mă grăi de rău.

40. Că cel ce nu este împotriva noastră, pentru noi este;

41. Că oricine va adăpa pre voi cu un pahar de apă întru numele meu, căci al lui Hristos sunteși, amin grăesc vouă: nu'și va pierde plata sa.

42. Și ori cine va sminti pre unul dintr'acești mici, cari cred întru mine, mai bine ar fi lui de s'ar legă o pia'ră de moară împrejurul grumazului lui și să se arunce în mare

43. Și de te smintește pre tine mâna ta, taie-o pre ea; că mai bine îți este fie ciung să intri în viață, decât două mâini având, să intri în gheena. În focul nestîns,

44. Unde viermele lor nu moare, și focul nu se stinge.

45. Și de te smintește pre tine piciorul tău, taie'l pre el; că mai bine îți este fie să intri în viață schiop, decât două picioare având, să fii aruncat în gheena, în focul nestîns,

46. Unde viermele lor nu moare, și focul nu se stinge.

34. Mat. 18, 1; Luc. 9, 46.

35. Marc. 10, 43

37. Mat. 10, 40; Ioan 13, 20.

38. Numer. 11, 27, sq; Luc. 9, 49. sq.

39. 1. Cor. 12, 3. 40. Mat. 12, 30.

41. Mat. 10, 42. 42. Mat. 18, 6; Luc. 17, 2.

43. Mat. 5, 30. 44. Is. 66, 24. 45. Mat. 18, 8.

47. Și de te smintește pre tine ochiul tău, scoate'l pre el; că mai bine îți este fie cu un ochiu să intri întru împărăția lui Dumnezeu, decât doi ochi având, să fii aruncat în focul gheenei,

48. Unde viermele lor nu moare, și focul nu se stinge.

49. Că fieștecine cu foc se va sără, și toată țerța cu sare se va sără.

50. Bună este sarea; iar de va fi sarea nesărată, cu ce o veți îndulci pre aceasta? Aveți întru voi sare, și pace aveți între voi!

CAP. 10.

Intrebare despre despărțenie. Iisus binecuvintează pruncii. Bogatul doritor de viața veșnică. Iisus vestește palmile sale. Fiii lui Zevedei. Vartimeci orbul.

Și de acolo sculându-se, au venit în hotarele Iudeei, de cea parte de Iordan; și iarăș s'au adunat noroadele la dânsul; și precum îi eră obiceiul, iarăș îi învăța pre el.

2. Și apropiindu-se Fariseii, l-au întrebat pre el, isplîindu'l: oare se cade bărbatului să'și lase femela?

3. Iar el răspunzând au zis lor: ce a poruncit vouă Moisi?

4. Iar el au zis: Moisi a dat voie să'și scrie carte de despărțire și s'o lase.

5. Și răspunzând Iisus, au zis lor: după învârtoșarea inimii voastre a scris vouă porunca aceasta.

6. Iar din începutul zidirei, bărbat și muieră i-au făcut pre ei Dumnezeu.

7. Pentru aceasta va lăsa omul pre tatăl său și pre muma sa și se va lipi de muieră sa,

8. Și vor fi amândoi un trup; pentru aceea nu mai sunt doi, ci un trup.

9. Deci, ce au împreună Dumnezeu, omul să nu despartă.

10. Și în casă iarăș l-au întrebat pre el ucenicii lui de aceasta.

11. Și le-au zis lor: oricine își va

47. Mat. 5, 29. 49. Lev. 2, 13.

50. Mat. 5, 13; Luc. 14, 34.

10. 1. Mat. 19, 1, sq.

4. A doua Leg. 24, 1; Mat. 5, 31.

6. Fac. 1, 27; 2, 24.

8. 1. Cor. 6, 16. 9. Mat. 19, 6.

11. Mat. 5, 32; Luc. 16, 18.

lăsa mulerea sa și va lua alta, preacurvește cu dânsa;

12. Și mulerea deși va lăsa bărbatul și se va mărită după altul, preacurvește.

13. Și aduceau la dânsul prunci, ca să se atingă de ei; iar ucenicii certau pre cei ce li aduceau.

14. Iar văzând Iisus, nu i-au părut bine, și au zis lor: lăsați pruncii să vină la mine, și nu'i opriți pre ei, că a unora ca acestora este împărăția lui Dumnezeu.

15. Amin zic vouă: oricine nu va primi împărăția lui Dumnezeu ca pruncul, nu va intra întru ea.

16. Și luându'i în brațe, și-au pus mâinile preste ei și i-au binecuvântat pre dânsii.

17. Și ieșind el în cale, a alergat oarecine, și îngenunchind înaintea lui, îl întrebă pre el zicând: învățătorule bune, ce voi face ca să moșteneșc viața veșnică?

18. Iar Iisus au zis lui: ce'mi zici bun? Nimeni nu este bun, fără numai unul Dumnezeu.

19. Poruncile știi? Să nu curvești, să nu ucizi, să nu furi, să nu mărturisești mărturie mincinoasă, să nu răpești, cinssește pre tatăl tău și pre muma ta.

20. Iar el răspunzând a zis lui: învățătorule, toate acestea le-am păzit din tinerețele mele.

21. Iar Iisus căutând spre el, i-au iubit pre dânsul, și au zis lui: încă una îți lipsește: mergi, vinde'ți câte ai și le dă săracilor, și vei avea comoră în cer, și luând crucea, vino, urmează mie.

22. Iar el înfristându-se de cuvântul acesta, s'a dus mâhnit, pentru că avea avuții multe.

23. Și căutând Iisus, au zis ucenicilor săi: cât de anevoie vor intra întru împărăția lui Dumnezeu cei ce au avuții!

24. Iar ucenicii se spăimântau de cuvintele lui. Dar Iisus iarăș răspunzând, le au zis lor: fiilor, cât de anevoie este să intre întru împărăția lui Dumnezeu cei ce se nădăjduesc întru avuții!

25. Mai lesne este a trece câmăla prin urechea acului, decât bogatul a intra întru împărăția lui Dumnezeu.

26. Iar ei mai mult se îngroziau, zicând unul către altul: și cine poate să se mântuiască?

27. Și căutând Iisus la dânsii, au zis: la oameni este cu neputință, dar nu la Dumnezeu; că la Dumnezeu toate sunt cu putință.

28. Și a început Petru a zice lui: tată, noi am lăsat toate și am urmat ție.

29. Și răspunzând Iisus au zis: amin grăiesc vouă: nimeni nu este care și-a lăsat căsă, sau frați, sau surori, sau tată, sau muma, sau mulere, sau copil, sau holde, pentru mine și pentru evanghelie.

30. Și să nu ia însușite acum în vremea aceasta, case și frați și surori și tată și muma și copii și holde cu prigoniri, și în veacul cel viitor viață veșnică.

31. Și mulți dintâiu vor fi pre urmă, și de pre urmă întâiu.

32. Și erau pre cale suindu-se în Ierusalim, și mergea Iisus înaintea lor; iar ei se spăimântau, și mergând după dânsul le eră frică.

33. Și luând iarăș pre cei doisprezece, au început a le spune lor cele ce erau să i se întâmple lui: tată ne suim în Ierusalim și Fiul Omului se va da Arhierilor și Cărturarilor, și'i vor judeca pre el spre moarte, și'i vor da pre el neamurilor.

34. Și'i vor batjocori pre el, și'i vor bate pre el, și'i vor scuipi, și'i vor omori pre el, și a treia zi va învia.

35. Și au venit la el Iacov și Ioan, fiii lui Zevedei, zicând: învățătorule, voim ca ceea ce vom cere, să ne faci nouă.

36. Iar el au zis lor: ce voiți să vă fac vouă?

37. Iar ei au zis lui: dă-ne nouă ca să ședem unul deadreapta ta și altul deastânga ta, întru slava ta.

38. Iar Iisus le-au zis lor: nu știți ce cereți. Puteți să beți paharul care eu beau? Și cu botezul cu care eu mă botez să vă bolezați?

13. Mat. 19, 13, sq.; Luc. 18, 15, sq.

15. Mat. 18, 30. 16. Marcu 9, 36.

17. Mat. 19, 16; Luc. 18, 18.

19. Eș. 20, 12; Fl. doua Lege 5, 16 sq.

21. Mat. 6, 20; Luc. 12, 33.

23. Marcu 4, 18 sq. Mat. 19, 23; Luc. 18, 24.

24. Ps. 61, 10; 1 Tim. 6, 17.

27. Luc. 1, 37.

28. Mat. 19, 27; Luc. 18, 28.

31. Mat. 19, 30; Luc. 13, 30.

32. Mat. 20, 17; Luc. 18, 31.

33. Mat. 16, 21. 35. Mat. 20, 20.

38. Luc. 12, 50.

CAP. 11.

Intrarea în Ierusalim. Blesimarea smochinului. Izgonirea zarafilor din Biserică.

Și când s'au apropiat de Ierusalim, în Vitlaghi și Vitania, către Muntele Maslinilor, au trimis doi din ucenicii săi.

2. **Și** au zis lor: mergeți în saful care este înaintea voastră; și îndată intrând într'insul, veți afla un mânz legat, pre care nimeni din oameni n'a șezut; dezlegându'l pre el să'l aduceți.

3. **Și** de va zice vouă cineva: căci faceți aceasta? Să ziceți, că Domnului trebuiește, și numai decât îl va trimite pre el aici.

4. **Și** au mers și au aflat mánzul legat lângă ușa afară la răspântie, și l-au dezlegat pre el.

5. **Iar** oarecari din cei ce stau acolo, au zis lor: ce faceți de dezlegați mánzul?

6. **Iar** ei au zis lor precum le poruncise Iisus; și i-au lăsat pre el.

7. **Și** au adus mánzul la Iisus, și și-au pus pre el hainele lor, și au șezut pre dânsul.

8. **Și** mulți așterneau veșmintele lor pre cale; **iar** alții lăiau stăpări din copaci și le așterneau pre cale.

9. **Și** cei ce mergeau înainte și cei ce veniau pre urmă, strigau zicând: Osană! bine este cuvântat cel ce vine întru numele Domnului.

10. Bine este cuvântată împărăția, care vine întru numele Domnului, a părintelui nostru David. Osană întru cei de sus!

11. **Și** au intrat Iisus în Ierusalim și în biserică; și după ce au văzut toate, fiind vremea îndeseară, au ieșit la Vitania cu cei doisprezece.

12. **Iar** a doua zi ieșind el din Vitania, au flămânzit.

13. **Și** văzând un smochin de departe, având frunze, au venit, ca doară va afla ceva într'insul; și venind la el, nimic n'au aflat, fără numai frunze; că încă nu era vremea smochinelor.

14. **Și** răspunzând Iisus, au zis lui: de acum înainte nimeni să nu

39. **Iar** ei au zis lui: putem. **Iar** Iisus au zis lor: paharul pre care eu volu bea, cu adevărat îl veți bea, și cu botezul cu care eu mă botez, vă veți boteza;

40. **Iar** a ședeă deadreapta mea și deasfânga mea, nu este al meu a da, ci celor pentru cari s'au gătit.

41. **Și** auzind cei zece, au început a se mântă pre Iacov și pre Ioan.

42. **Iar** Iisus chemându'i pre dânsii la sine, le-au zis lor: știți că celor ce li se pare că sunt începători ai neamurilor, le stăpânesc pre ele, și cei mai mari ai lor le domnesc pre dânsule.

43. **Iar** între voi nu va fi așa, ci care va vrea să fie mai mare între voi, să fie vouă slugă,

44. **Și** care va vrea să fie între voi întâiu, să fie tuturor slugă:

45. **Pentru** că și Fiul Omului n'au venit ca să'i slujiască lui, ci ca să slujiască el și să'i dea sufletul său răscumpărare pentru mulți.

46. **Și** au venit în Ierihon; și ieșind el din Ierihon și ucenicii lui și norod mult, Vartimei orbul, fiul lui Timei, ședeă lângă cale cerșind.

47. **Și** auzind că Iisus Nazarineanul este, a început a strigă și a zice: Iisuse, Fiul lui David, miluește-mă!

48. **Și**'l certau pre dânsul mulți, ca să tacă. **Dar** el cu mult mai vărtos strigă: Fiul lui David, miluește-mă!

49. **Și** stând Iisus, au zis să'l cheme pre el. **Și** au chemat pre orbul, zicându'i lui: îndrăznește; scoală-te că te chiamă.

50. **Iar** el lepădându'și haina sa, s'a sculat și a venit la Iisus.

51. **Și** răspunzând Iisus, i-au zis lui: ce vorești să'ți fac ție? **Iar** orbul i-a zis lui: învățătorule, să văz.

52. **Iar** Iisus i-au zis lui: mergi, credința la te-a mântuit; și îndată a văzut, și a mers după Iisus în cale.

39. Fapt. 12, 2.

40. Mat 25, 34.

42. Mat 20, 25 sq; Lucă 22, 25 sq.

43. Marcu 9, 35.

44. 1 Petru 5, 3.

46. Mat. 20, 29; Lucă 18, 35.

11. 1. Mat. 21, 1 sq; Luc. 19, 29, sq; Ioan 12, 12, sq. 7. Ioan 12, 14. 9. Ps. 117, 24.

12. Mat. 21, 18, sq.

mai mănânce rod din tine în veac. Și auziau ucenicii lui.

15. Și au venit în Ierusalim, și intrând Iisus în biserică, au început a scoate pre cei ce vindeau și cumpărau în biserică, și mesele schimbătorilor de bani și scaunele celor ce vindeau porumbel le-au răsturnat,

16. Și nu lăsa să poarte cineva vas prin biserică.

17. Și învăța zicând lor: au nu este scris: casa mea, casă de rugăciune se va chema, întru toate neamurile? Iar voi o ați făcut peșteră tâlharilor

18. Și au auzit Cărturaril și Arhieriei și căutau în ce chip l-ar fi pierdut pre el, că se temeau de dansul, căci tot norodul se miră de învățătura lui.

19. Și dacă s'a făcut seară, au ieșit afară din cetate.

20. Și a doua zi trecând, au văzut smochinul uscat din rădăcină;

21. Și aducându'și aminte Petru, i-a zis lui: învățătorule, vezi smochinul pre care l-ai blestemat, s'a uscat.

22. Și răspunzând Iisus, au zis lor: aveți credință în Dumnezeu;

23. Că amin zic vouă, că cela ce ar zice muntelui acestuia: ridică te și te aruncă în mare, și nu se va îndoi întru inima sa, ci va crede că ce va zice va fi, fi-va lui orice va zice.

24. Pentru aceasta zic vouă: toate câte cereți, rugându-vă, să credeți că veți lua, și va fi vouă.

25. Și când stați de vă rugați, iertați orice aveți asupra cuivă, ca și Tatăl vostru cel din ceruri să ierte vouă greșalele voastre.

26. Iar dacă voi nu veți ierta, nici Tatăl vostru cel din ceruri nu va ierta vouă greșalele voastre.

27. Și au venit iarăș în Ierusalim; și umblând el prin biserică, au venit la dansul Arhieriei și Cărturaril și Bătrânil.

28. Și au zis lui: cu ce putere faci acestea? Și cine ti-a dat ie puterea aceasta ca să faci acestea?

29. Iar Iisus răspunzând, au zis lor: întrebă-voi și eu pre voi un cuvânt și să'mi răspundeți mie, și voi spune și eu vouă cu ce putere fac acestea.

30. Botezul lui Ioan, din cer a fost, sau dela oameni? Răspundeți'mi mie.

31. Și ei cugetau întru sine, zicând: de vom zice: din cer, va zice: pentruce dar n'ați crezut lui?

32. Iar de vom zice: dela oameni, se temeau de norod, că toți aveau pre Ioan, că, cu adevărat proroc a fost.

33. Și răspunzând, au zis lui Iisus: nu știm. Și Iisus răspunzând, au zis lor: nici eu nu voi spune vouă cu ce putere fac acestea.

CAP. 12.

Pilda viei. Plata dajdiei. Saduchiei tăgăduind Invierea. Legiuitorul. Al cui Fiu este Hristos. Făhărnicia Cărturarilor. Cei doi bani ai văduvei.

Și au început în pilde a grăi lor: Un om a sădit vie, și o a îngrădit împrejur cu gard, și a săpat într'însa teasc, și a zidit furn, și o a dat pre ea lucrătorilor, și s'a dus departe.

2. Și la vreme a trimis o slugă la lucrători, ca să ia dela lucrători din rodul viei.

3. Iar ei apucându'l pre dansul, l-au bătut și l-au trimis deșert.

4. Și iarăș a trimis către dansii pre altă slugă; și pre acela bătându'l cu pietre, i-au sfărâmat capul și l-au trimis cu necinste.

5. Și iarăș a trimis pre altul; și pre acela l-au omorât și pre alții mulți pre unii bătându'i, pre alții omorându'i.

6. Deci având încă un fiu iubit al său, l-a trimis și pre acela mai pre urmă la ei, zicând: se vor rușina de fiul meu.

7. Iar lucrătorii aceia au zis între sine: acesta este moștenitorul, veniți să'lucidem pre el, și va fi moșia a noastră.

8. Și apucându'l pre el, l-au omorât și l-au scos afară din vie.

15. Mat. 21, 12; Luc. 19, 45; Ioan 2, 14.

17. Is. 56, 7; Ier. 7, 11.

18. Luc. 19, 47 sq. 20. Mat. 21, 20.

21. Evrei 6, 8. 23. Mat. 17, 20.

24. Mat. 7, 7 și 21, 22; Lucă 11, 9.

25. Efes. 4, 32. 26. Mat. 6, 15.

27. Mat. 21, 23; Lucă 20, 1 sq.

28. Eșire 2, 14.

31. Lucă 7, 30. 32. Mat. 14, 5.

12. I. Mat. 21, 33 sq; Lucă 20, 9 sq. Ps. 79, 9; Is. 5, 1; Ier. 2, 21.

7. Ps. 2, 2, 8; Mat. 26, 3.

8. Evr. 13, 12.

9. Ce, dar, va face stăpânul viei? Veni-va și va pierde pre lucrătorii acela și viea o va dà altora.

10. Au nici scriptura aceasta n'aj celti? Piara care nu o au băgat în seamă ziditorii, aceasta s'a făcut în capul unghiului;

11. Dela Domnul s'a făcut aceasta, și este minunată întru ochii noștri.

12. Și căutau să'l prinză pre el, dar se temeau de norod; căci au cunoscut că împotriva lor au zis pilda; și lăsându'l pre el, s'au dus.

13. Și au trimis către dânsul pre unii din Farisei și din Irodiani, ca să'l prinză pre el în cuvânt.

14. Iar ei venind, i-au zis lui: Învățătorule, știm că adevărat ești, și nu'ți este fie grije de nimeni, că nu cauți în fața oamenilor, ci întru adevăr calea lui Dumnezeu înveși. Se cade a dà dajdie Chesarului, sau nu? Să dăm, sau să nu dăm?

15. Dar el ștîind înșărnicia lor, au zis lor: ce mă ispitîți? Aduceți'mi un dinar să'l văz.

16. Iar ei i-au adus. Și au zis lor: al cui este chipul acesta și scriptura cea de pre el? Și ei i-au zis lui: ale Chesarului.

17. Și răspunzând Iisus, au zis lor: dați înapoi pre cele ce sunt ale Chesarului, Chesarului, și pre cele ce sunt ale lui Dumnezeu, lui Dumnezeu. Și s'au mirat de dânsul.

18. Și au venit la dânsul Saducheli, cari zic că nu este înviere, și i au întrebat pre el, zicând:

19. Învățătorule, Moisi a scris nouă, că de va muri fratele cuivă, și'l va rămâneă muierea, și feciori nu va lăsă, să ia fratele lui pre muierea lui și să ridice sămânța fratelui său.

20. Deci șapte frați au fost, și cel dintâiu a luat muiere, și murind n'a lăsat sămânță;

21. Și al doilea o a luat pre dânsa, dar a murit, și nici acela n'a lăsat sămânță, și al treilea așijderea.

22. Și o au luat pre dânsa toți șapte și n'au lăsat sămânță, iar mai pre urmă de toți, a murit și muierea.

23. Deci la înviere, când vor învia, a căruia dintr'înșii va fi mulere, că toți șapte o au avut pre ea mulere?

24. Și răspunzând Iisus, au zis lor: au nu pentru aceasta vă răiăciți, neștîind scripturile nici puterea lui Dumnezeu?

25. Căci după ce vor învia din morți, nici se vor însură, nici se vor mărită, ci vor fi ca îngerii în ceruri.

26. Iar pentru morți, că se vor sculă, au n'aj celti în cartea lui Moisi, la rug, cum i-au grăit Dumnezeu lui, zicând: eu sunt Dumnezeu lui Avraam și Dumnezeu lui Isaac și Dumnezeu lui Iacov.

27. Nu este Dumnezeu al morților, ci Dumnezeu al viilor, deci voi mult vă răiăciți.

28. Și apropiindu-se unul din Cărturarii, care auzise pre el prigonindu-se cu dânsul, și văzând că bine le-au răspuns lor, i-a întrebat pre el: care poruncă este mai întâiu de toate?

29. Iar Iisus i-au răspuns lui, că mai întâiu de toate poruncile este: auzi Israile: Domnul Dumnezeu nostru, Domnul unul este;

30. Și să iubești pre Domnul Dumnezeuul tău din toată inima ta și din tot sufletul tău și din tot cugetul tău și din toată înșăria ta; aceasta este porunca cea dintâiu.

31. Iar a doua, asemenea acestela: să iubești pre aproapele tău, ca însuși pre tine. Mai mare decât acestea altă poruncă nu este.

32. Și a zis lui cărturarul: bine, învățătorule, adevărat ai zis, că unul este Dumnezeu, și nu este altul afară de dânsul;

33. Și a'l iubi pre el din toată inima și din tot cugetul și din tot sufletul și din toată înșăria; și a iubi pre aproapele ca însuș pre sine, mai mult este decât toate prinoasele și jertifele.

34. Iar Iisus văzând că, cu înțelepciune a răspuns, i-au zis lui: nu ești departe de împărăția lui Dum-

26. Eș. 3, 6.

28. Mat. 22, 35; Lucă 10, 27.

29. A doua Lege 6, 4, 5.

31. Lev. 19, 18; Ioan 13, 34; 15, 12, 17; Rom. 13, 9; Gal. 5, 6, 14 și 6, 2; Efes. 5, 2, 1; 1 Tes. 4, 9; 1 Petr. 1, 22.

32. A doua Lege 4, 35; Is. 45, 6.

34. Mat. 22, 45; Lucă 20, 40.

10. Ps. 117, 21, 22; Mat. 21, 42.

12. Mat. 14, 5.

17. Mat. 22, 15; Lucă 20, 20.

17. Rom. 13, 7.

18. Mat. 22, 23 sq; Lucă 10, 27 sq.

19. A doua Lege 25, 5.

nezeu. Și nimeni mai mult nu îndrăzniă să-l întrebe pre el.

35. Și începând Iisus, au zis, învățând în biserică: cum zic Cărturarilor că Hristos este Fiul lui David?

36. Că însuș David a zis cu Duhul Sfânt: zis-au Domnul, Domnului meu: șezi de dreapta mea, până ce voi pune pre vrăjmașii tăi așternut picioarelor tale.

37. Deci însuș David îl numește pre el Domn, și de unde dar este fiu al lui? Și norodul cel mult ascultă pre el cu dulceață.

38. Și grăia lor întru învățătura sa; păziți-vă de Cărturari, cari volesc a umbla în podoabe și iubesc închinăciunile prin târguri,

39. Și scaunele cele mai de sus în sinagoguri, și șederile cele mai întâiu la ospete;

40. Cari mănâncă casele văduvelor și cu pricină îndelung se roagă; aceștia vor luă mai grea osândă.

41. Și șezând Iisus în preajma gazofilachiei, privia cum aruncă norodul bani în gazofilachie; și mulți bogăți aruncau multe.

42. Și venind o văduvă săracă, a aruncat doi fillari, ce este un codrant.

43. Și chemând pre ucenicii săi, le-au zis lor: amin zic vouă, că aceea văduvă săracă, a aruncat mai mult decât toți cei ce au aruncat în gazofilachie;

44. Că toți din prisosința lor au aruncat, iar aceasta din lipsa sa, toate câte a avut a aruncat, toată averea sa.

CAP. 13.

Sfârșitul lumii. Semnele vestitoare. Nimeni nu știe ziua și ceasul în care va să fie.

Și ieșind el din biserică, a zis lui unul din ucenicii lui: învățătorule, vezi ce fel de pietre și ce fel de zidiri!

2. Și răspunzând Iisus, au zis lui: vezi aceste zidiri mari? Nu va rămâneă aici piatră pre piatră, care să nu se risipească.

35. Mat. 22, 41 sq. Lucă 20, 41 sq.

36. Psalm 109, 1.

38. Mat. 23, 6 sq; Lucă 11, 43 și 20, 46.

41. 4 Imp. 12, 9; Lucă 21, 1.

13. 1. Mat. 24, 1.

2. Mat 24, 1; Lucă 21, 5 sq.

3. Și șezând el pre Muntele Maslinilor, în preajma bisericii, l-au întrebat pre dânsul deosebi Petru și Iacov și Ioan și Andrei:

4. Spune nouă, când vor fi acestea? Și care este semnul, când acestea toate se vor săvârși?

5. Iar Iisus răspunzând lor, au început a zice; căutați ca să nu vă înșele pre voi cineva;

6. Că mulți vor veni întru numele meu, zicând: eu sunt Hristos, și pre mulți vor înșelă.

7. Iar când veți auzi de războaie și de vești de războaie, să nu vă spăimântați, că se cuvine să fie acestea; ci încă nu va fi sfârșitul.

8. Că se va scula neam preste neam și împărăție preste împărăție; și vor fi cutremure pre alocurea, și va fi foamete și turburări; începături ale durerilor vor fi acestea.

9. Deci păziți-vă pre voi înșivă; că vă vor da pre voi în soboare, și în adunări veți fi bătuți, și înaintea domnilor și a împăraților veți sta pentru mine, spre mărturie lor.

10. Și în toate neamurile se cuvine mai întâiu să se propoveduiească Evanghelia.

11. Iar când vă vor duce pre voi dându-vă, să nu vă grijiți mai înainte ce veți grăi, nici să cugetați; ci, ceea ce se va da vouă într'acel ceas, aceea să grăiți; că nu veți fi voi cei ce veți grăi, ci Duhul Sfânt.

12. Și va da frate pre frate spre moarte, și tată pre fiu; și se vor scula fiii asupra părinților și'i vor omorî pre ei.

13. Și veți fi urâți de toți pentru numele meu; dar cel ce va răbdă până în sfârșit, acela se va mântui.

14. Iar când veți vedeă urâciunea pustitiei, care s'a zis de Daniil prorocul, stând unde nu se cuvine (cela ce citește să înțeleagă), atunci cei ce vor fi în Iudeea, să fugă la munți.

15. Iar acela ce va fi pre casă, să nu se pogoare în casă, nici să intre să ia ceva din casa sa.

16. Și acela ce va fi în câmp, să nu se întoarcă înapoi să-și ia haina sa.

17. Iar vai celoră ce vor aveă în

4. F. Ap. 1, 6. 6. Ier. 14, 14.

8. Mat. 24, 8. 9. Mat. 24, 9.

11. Mat. 10, 19; Lucă 12, 11.

13. Mat 24, 13. 14. Dan. 9, 27.

15. Lucă 17, 31.

pântece, și celora ce vor aplecă în zilele acelea!

18. Ci rugați-vă ca să nu fie fuga voastră iarna;

19. Că va fi în zilele acelea ne-caz ca acela, care n'a fost până acum din începutul zidirei, care au zidit Dumnezeu și nici va mai fi.

20. Și de nu ar scurtă Dumnezeu zilele acelea, nu s'ar mântui tot trupul; ci pentru cei aleși, pre cari i-au ales, va scurtă zilele acelea.

21. Atunci de va zice vouă cineva, iată aici este Hristos, sau iată acolo, să nu credeți;

22. Că se vor scula hristoși mincinoși și proroci mincinoși, și vor da semne și minuni ca să înșele, de va fi cu puțină și pre cei aleși.

23. Iar voi vă păziți, că iată mai înainte am spus vouă toate.

24. Și în zilele acelea, după ne-cazul acela, soarele se va întuneca și luna nu'și va da lumina sa.

25. Și stelele cerului vor cădea, și puterile cele din ceruri se vor clăti.

26. Și atunci vor vedea pre Fiul Omului venind pre nori, cu putere și cu slavă multă.

27. Și atunci va trimite pre îngerii săi și va aduna pre cei aleși ai săi din cele patru vânturi, dela marginea pământului până la marginea cerului.

28. Iar dela smochin vă învățați pildă; când mlădița lui este moale și înfrunzeste, știți că aproape este vara;

29. Așa și voi, când veți vedea acestea făcându-se, să știți că aproape este lângă uși.

30. Amin grăiesc vouă, că nu va trece neamul acesta, până când toate acestea vor fi.

31. Cerul și pământul vor trece, iar cuvintele mele nu vor trece.

32. Iar de ziua aceea și de ceasul acela, nimeni nu știe, nici îngerii cari sunt în cer, nici Fiul, fără numai Tatăl.

33. Păziți-vă, priveghiați și vă ru-

gați, că nu știți când va veni vremea aceea;—

34. Ca un om ce se duce departe lăsându'și casa sa și dând slugilor sale putere, și fiecăruia lucrul lui, și portarului poruncind ca să privegheze.

35. Priveghiați dar, că nu știți când va veni domnul casei; seara, sau la miezul nopții, sau la cântatul cocoșilor, sau dimineața;

36. Ca nu cumva venind fără de veste, să vă aile pre voi dormind.

37. Iar cele ce vouă zic, tuturor zic: priveghiați!

CAP. 14.

Hristos uns cu mir. Iuda cărtește. Cina cea de iaini. Vânzarea. Rugăciunea lui Hristos. Prinderea și ducerea lui la Arhiereu. Mărturia mincinoasă. Lepădarea lui Petru.

Și erau paștile și azimile, după două zile; și căutau Arhierii și Cărturarii, cum pre el cu vicieșug prinzându'l să'l omoare.

2. Și ziceau: nu în praznic, ca să nu fie turburare întru norod.

3. Și fiind el în Vitania, în casa lui Simon leprosul, și șezând el, a venit o muiere având un alavastru cu mir de nard curat de mult preț și sfărâmând alavastrul, l-a turnat pre capul lui.

4. Și erau unii de le păreau rău întru sine și ziceau: pentruce se făcu această pagubă cu mirul?

5. Că se putea vinde acesta mai mult de trei sute de dinari și să se dea săracilor. Și se răstiau asupra ei.

6. Iar Iisus au zis: lăsați-o pre dânsa; pentruce îi faceți supărare? Că bun lucru a făcut cu mine.

7. Că pre săraci pururea îi aveți cu voi, și când veți vrea, puteți a le face lor bine, dar pre mine nu mă aveți pururea.

8. Aceasta, ce a avut a făcut; mai nainte a apucat de a uns trupul meu spre îngropare.

9. Amin grăiesc vouă: ori unde se va propovedui evanghelia aceasta, în toată lumea, și ce a făcut ea se va povesti, spre pomenirea ei.

34. Lucă 19, 12; Mat. 25, 14.

14. I. Mat. 26, 2 sq; Lucă 22, 1; Ioan 11, 47.

5. Mat. 26, 6 sq; Lucă 7, 38; Ioan 12, 1 sq.

7. A doua Lege 15, 11.

19. Dan. 12, 1; Ioil 2, 2.

21. Mat. 24, 23 sq; Lucă 17, 23.

22. A doua Lege 13, 1.

24. Is. 13, 10. 26. Dan. 7, 13.

27. Iez. 32, 7; Ioil 2, 31 și 3. 15; Mat. 13, 41.

28. Mat. 24, 32 sq; Lucă 21, 29. 31. Mat.

24, 35. 32. Mat. 24, 36.

33. Mat. 25, 13; Lucă 12, 40.

le Ma-
li, Iaa
Petru
fi oce-
cânto-
or, au
i nu vă
numele
și pre
Isboale
nu vă
d lic e-
ngul.
priste
cârbne
urea, și
incepă-
stea.
frșpă
para, și
inartea
veji să
lor.
se co-
vedu-
pre voi
tot în-
scapă:
măzai
i veji în
l Sânt
te spre
se vor
și vor
pentru
cârbă
mântui.
bucure
nii pro-
ne (ca
mai con-
munt.
oșă, să
să m-
mp. să
că har-
vabă în

10. Și Iuda Iscarioteanul, unul din cei doisprezece, a mers la Arhierii ca să-l vândă pre el lor.

11. Iar ei auzind, s'au bucurat și i-au făgăduit lui să-i dea bani. Și el căută, cum în vreme cu prilej, i-ar da pre el lor.

12. Iar în ziua cea dintâiu a azimilor, când jerisfiau paștile, au zis către dânsul ucenicii lui: unde vorești să mergem să gătim ca să mănânci paștile?

13. Și au trimis doi din ucenicii săi și le-au zis lor: mergeți în cetate, și va întimpla pre voi un om ducând un vas de lut cu apă; mergeți după dânsul.

14. Și ori unde va intra, ziceți stăpânului casei, că învățătorul zice: unde este sălașul întru care să mănânc paștile cu ucenicii mei?

15. Și el va arăta vouă un foisor mare, așternut gata; acolo găsiți nouă.

16. Și au ieșit ucenicii lui, și au venit în cetate, și au aflat precum le zisese lor, și au găsit paștile.

17. Și făcându-se seară, au venit cu cel doisprezece.

18. Și șezând ei și mâncând, au zis Iisus: amin zic vouă, că unul din voi va să mă vândă, cel ce mănâncă cu mine.

19. Iar ei au început a se întrista și a zice lui unul câte unul: nu cumva sunt eu? Și altul; nu cumva sunt eu?

20. Iar el răspunzând, au zis lor: unul din doisprezece, care înlinge cu mine în bid.

21. Ci Fiul Omului va merge precum este scris pentru dânsul; dar vai omului aceluia, prin care Fiul Omului se vindel! Mai bine ar fi fost lui de nu s'ar fi născut omul acela.

22. Și mâncând ei, au luat Iisus pâine, și binecuvântând au frânt și au dat lor și au zis: luați, mâncați, acesta este trupul meu.

23. Și luând paharul, mulțumind au dat lor și au băut dintr'nsul toți;

24. Și au zis lor: acesta este sângele meu, al legii cea nouă, care pentru mulți se varsă.

25. Amin zic vouă, că de acum nu voi mai bea din roada viței până în ziua aceea, când o voi bea pre ea nouă, întru împărăția lui Dumnezeu.

26. Și dând laudă, au ieșit în Muntele Maslinilor.

27. Și au zis lor Iisus: toți vă veți smini întru mine în noaptea aceasta; că scris este: bate-voiu păstorul și se vor risipi oile.

28. Dar după ce voi învia, voi merge mai înainte de voi în Galileea.

29. Iar Petru a zis lui: deși toți se vor smini, iar eu nu.

30. Și au zis Iisus lui: amin zic ție, că tu astăzi, în noaptea aceasta, mai înainte de a cânta cocoșul de două ori, te vei lepăda de mine de trei ori.

31. Iar el cu mult mai vârtos zicea: de mi s'ar întâmpla a muri cu tine, nu mă voi lepăda de tine. Asemenea încă și toți ziceau.

32. Și au venit în satul al cărui nume este Ghetsimani, și au zis ucenicilor săi: ședeți aici până mă voi ruga.

33. Și au luat pre Petru și pre Iacov și pre Ioan cu sine, și au început a se spăimânta și a se măhni.

34. Și au zis lor: întristat este sufletul meu până la moarte. Rămâneți aici și priveghiați.

35. Și mergând puțin mai înainte, au căzut pre pământ și se rugă, că de este cu putință, să treacă dela dânsul acel ceas.

36. Și zicea: Ava, Părinte, toate sunt cu putință ție, treci dela mine paharul acesta, însă nu ceea ce volesc eu, ci ceea ce vorești tu.

37. Și au venit și i-au găsit pre el dormind, și au zis lui Petru: Simone, dormi? Nu putuși un ceas să priveghezi?

38. Priveghiați și vă rugați, ca să nu intrați în ispită; că duhul este osârduitor, iar trupul neputincios.

39. Și iarăș mergând s'au rugat, acelaș cuvânt zicând.

40. Și întorcându-se, i-au aflat pre dânsii iarăș dormind (că erau o-

26. Mat. 26, 30; Lucă 22, 39; Ioan 18, 1.

27. Zah. 13, 7; Ioan 16, 32.

28. Marcu 16, 7; Mat. 26, 32 și 28, 10, 16.

29. Lucă 22, 31; Ioan 13, 38.

30. Marcu 14, 72.

32. Mat. 26, 34 sq. Lucă 22, 34; Ioan 18, 27.

35. Lucă 22, 41. 38. Mat. 26, 41.

10. Mat. 26, 14; Lucă 22, 3.

12. Mat. 26, 17; Lucă 22, 7 sq; Eșire 12, 17

17. Mat. 26, 20; Lucă 22, 14 sq.

18. Ps. 40, 9.

22. Mat. 26, 26; Lucă 22, 19; 1 Cor. 11, 23.

chil lor îngreuliați), și nu știau ce să-i răspundă.

41. Și au venit a treia oară și au zis lor: dormiți de acum și vă odihniți, destul este; a venit ceasul; iată, se dă Fiul Omului în mâinile păcătoșilor.

42. Sculați vă să mergem; iată, cel ce m'a vândut, s'a apropiat.

43. Și numai decât, încă grăind el, a venit Iuda unul din cei doisprezece, și cu el norod mult, cu săbii și cu fuști, dela Arhieriei și Cărturarilor și Bătrâni.

44. Iar cel ce îl vânduse pre el, le dedese semn, zicând: pre care volu sărută, acela este; prindeți-l pre el și-l duceți cu pază.

45. Și venind, îndată s'a apropiat de el și l-a zis lui: învățătorule, învățătorule! Și l-a sărutat pre el.

46. Iar el și-au pus mâinile pre el și l-au prins.

47. Iar unul oarecare din cei ce stă lângă el, scoțând sabia, a lovit pre sluga Arhierelui și l-a tăiat urechia lui.

48. Și răspunzând Iisus, au zis lor: ca la un tâlhar ați ieșit cu săbii și cu fuști să mă prindeți?

49. In toate zilele am fost la voi în biserică învățând și nu m'ați prins: ci ca să se pliniască scripturile.

50. Și lăsându-l pre el, toți au fugit.

51. Iar un tânăr oarecare mergea după el, îmbrăcat cu giulgiu pre trupul gol, și l-au prins pre el tinerii.

52. Iar el lăsând giulgiul, gol a fugit dela el.

53. Și au dus pre Iisus la Arhieriu, și s'au adunat la dânsul toți Arhierii și bătrânii și Cărturarii.

54. Iar Petru de departe mergea după el, până înăuntru în curtea Arhierelui, și ședeă împreună cu slugile și se încălziă la foc.

55. Iar Arhierii și tot sfatul că-utau împotriva lui Iisus mărturie, ca să-l omoare, și nu aflau;

56. Că mulți mărturiseau minciuni asupra lui, și nu erau asemenea mărturiile lor.

57. Și unii sculându-se, au mărturisit minciună asupra lui, grăind:

58. Că noi l-am auzit pre el zi-

când: eu volu strică această biserică făcută de mâini, și în trei zile alta nefăcută de mâini volu zidi.

59. Și nici așa nu eră asemenea mărturia lor.

60. Și sculându-se Arhieriu în mijloc, a întrebat pre Iisus, zicând: nimic nu răspunzi? Ce aceștia mărturisesc asupra ta?

61. Iar el făcea și nimic nu răspundeă, iarăș l-a întrebat pre el Arhieriu și l-a zis lui: au tu ești Hristosul, Fiul celui Binecuvântat?

62. Iar Iisus au zis: eu sunt; și veți vedeă pre Fiul Omului șezând deadreapta puterei și venind cu norii cerului.

63. Iar Arhieriu rupându-și hainele sale, a zis: ce ne mai trebuiesc nouă alte mărturii?

64. Ați auzit hula, ce vi se pare vouă? Iar el toți l-au judecat pre el că este vinovat morței.

65. Și au început unii a-l sculpa pre el și a-l acoperi fața lui și a-l bate cu pumnul și a zice lui: procește! Și slugile îl băteau pre el cu palmele preste obraz.

66. Și fiind Petru jos în curte, a venit una din slujnicile Arhierelui,

67. Și văzând pre Petru încălzindu-se, căutând la el, a zis: și tu erai cu Iisus Nazarineanul.

68. Iar el s'a lepădat, zicând: nu știu, nici pricep ce grăiești tu. Și a ieșit afară înaintea curței, și a cântat cocoșul.

69. Iar slujnica văzându-l pre el iarăș, a început a spune celor ce stau acolo, că și acesta dintr'înșii este. Dar el iarăș s'a lepădat.

70. Și preste pușin, cei ce stau acolo au zis lui Petru: adevărat dintr'înșii ești, că galileean ești, și graiul tău seamănă.

71. Iar el a început a se blestema și a se jură, că nu știu pre omul acesta de care ziceți.

72. Și a doua oară a cântat cocoșul. Și și-a adus aminte Petru de cuvântul care l-au zis Iisus lui, că mai înainte de ce va cânta cocoșul de două ori, te vei lepăda de mine de trei ori. Și a început a plânge.

43. Mat. 26, 47; Lucă 22, 47.

45. 2 Imp. 20, 9. 49. Ps. 68, 9 sq.

50. Iov 19, 13; Mat. 26, 56.

53. Mat. 26, 57; Lucă 22, 54; Ioan 18, 13.

55. Mat. 26, 59. 58. Ioan 2, 19.

61. Is. 53, 7; Lucă 22, 67.

62. Mat. 24, 30. 66. Mat. 26, 69.

71. Mat. 26, 74.

un burete de oțel și punându-l într-o frestle, îl adăpă pre el, zicând: lăsați să vedem, au veni-va Ilie să-l pogoare pre el?

37. Iar Iisus strigând cu glas mare, și-au dat Duhul.

38. Și catapeteasma bisericei s'a rupt în două, de sus până jos.

39. Și văzând sutașul, cel ce stă în preajma lui, că așa strigând și-au dat Duhul, a zis: cu adevărat, omul acesta Fiu al lui Dumnezeu a fost.

40. Și erau și muleri de departe privind, între care eră Maria Magdalina și Maria muma lui Iacov celui mic și a lui Iosif și Salomi.

41. Care și când erau în Galileea, mergeau după el și slujiau lui și altele multe, care se suiseră cu el în Ierusalim.

42. Și iată seară făcându-se, de vreme ce eră vineri, care este mai înainte de sâmbătă,

43. A venit Iosif din Arimateea, sfetnic cu bun chip, care și acela eră așteptând împărăția lui Dumnezeu, și îndrăznind, a intrat la Pilat și a cerut trupul lui Iisus.

44. Iar Pilat s'a mirat de au murit așa curând; și chemând pre sutașul, l-a întrebat pre dânsul de au murit demult.

45. Și înțelegând dela sutașul, a dăruit lui Iosif trupul.

46. Și cumpărând giulgiu și pogorîndu-l pre el, l-a înfășurat cu giulgiul și l-a pus în mormânt, care eră săpat în piatră, și a prăvălit o piatră pre ușa mormântului.

47. Iar Maria Magdalina și Maria lui Iosif priviau unde îl pun.

CAP. 16.

Invierea lui Hristos. El se arată Ucenicilor. Înălțarea lui la cer.

Și dacă a trecut sâmbăta, Maria Magdalina și Maria lui Iacov și Salomi au cumpărat mirezme ca să meargă să-l ungă pre el.

2. Și foarte de dimineață, întruna a sâmbetelor, au venit la mormânt, răsărind soarele.

3. Și ziceă una către alta: cine

va prăvăli nouă piatra de pre ușa mormântului?

4. Și căutând au văzut piatra prăvălită, că eră mare foarte.

5. Și intrând în mormânt, au văzut pre un tânăr șezând deadreapta îmbrăcat în veșmânt alb, și s'au spăimântat.

6. Iar el au zis lor: nu vă spăimântați; pre Iisus căutați, Nazarineanul cel răstignit; s'au sculat, nu este aici, iată locul unde l-au pus pre el.

7. Deci mergeți de spuneți ucenicilor lui și lui Petru, că va merge mai înainte de voi în Galileea, acolo îl veți vedeă pre el, precum au zis vouă.

8. Și ieșind, au fugit dela mormânt, că erau cuprinse de cutremur și de spaimă, și nimănui nimic n'au spus, că se temeau.

9. Iar după ce au înviat Iisus, dimineața, în ziua cea dintâiu a săptămânei, s'au arătat întâiu Mariei Magdalinei, dintru care scosese șapte draci.

10. Aceea mergând a vestii celor ce fuseseră cu el, care plângeau și se tânguiau.

11. Și acela auzind că este viu și a fost văzut de dânsa, n'au crezut.

12. După aceea s'au arătat într'alt chip la doi dintre dânsii, cari mergeau la o țarină.

13. Și aceia mergând, au spus celorlalți, dar nici pre acela nu i-au crezut.

14. Iar după aceea șezând el, cel unsprezece, li s'au arătat, și au impuțat necredinței lor și împietrirei inimii, căci celor ce l-au văzut pre el că au înviat, n'au crezut.

15. Și au zis lor: mergeți în toată lumea și propoveduiți evanghelia la toată zidirea.

16. Cel ce va crede și se va boteză, se va mântui; iar cel ce nu va crede, se va osândi.

17. Și celor ce vor crede, aceste semne vor urmă: întru numele meu draci vor scoate, în limbi nouă vor grăi.

18. Șerpi vor luă, și de vor beă ceva de moarte, nu'l va vătămă pre

5. Ioan 20, 11, 12.

7. Mat. 26, 32.

12. Luc. 24, 13 sq.

14. Luc. 24, 36; Ioan 20, 19; 1 Cor. 15, 5 sq.

17. Fapt. 16, 18; 2, 4, 11; 10, 46.

18. Luc. 10, 19, Fapt. 28, 5 sq.

40. Mat. 27, 55; Luc. 23, 49.

42. Mat. 27, 57 sq; Luc. 23, 50 sq; Ioan 19, 39 sq. 47. Luc. 23, 55.

16. 1. Mat. 28, 1 sq; Luc. 24, 1 sq.

ei; pre bolnavi mâinile își vor pune, și bine le va fi.

19. Deci Domnul, după ce au grăit cu dânsii, s'au înălțat la cer și au șezut deadreapta lui Dumnezeu.

19. Luc. 24, 51; Fapt. 1, 9; 1 Tim. 3, 16,

20. Iar el ieșind, au propovedit pretutindenea, Domnul împreună lucrând și cuvântul adevărindu'l prin semnele ce urmau, Amin.

20. Fapt. 3, 16; 14, 3; Evr. 2, 4.

SFÂNTA EVANGHELIE

DELA

LUCA

CAP. 1.

Nașterea lui Ioan Botezătorul. Buna-Vestire. Închinăciunea Mariei la Elisavet și cântarea ei. Dezlegarea limbii lui Zaharia și prorocia lui.

De vreme ce mulți s'au apucat a alcătuî povestire pentru lucrurile cele ce au fost adevărite întru noi,

2. Precum au dat nouă cel ce dintru început au fost singuri văzători și slujitori cuvântului.

3. Păru-mi-s'a și mie, urmând toate dintâlu cu deamăruntul, pre rând a scrie ște, puternice Teofile.

4. Ca să cunoști înțărirea cuvintelor de care te-ai învățat.

5. Fost-a în zilele lui Irod, împăratul Iudeei, un preot oarecare a nume Zaharia, din rândul preoșiei lui Avia, și femela lui din fetele lui Aaron, și numele ei Elisavet.

6. Și erau drepți amândoi înaintea lui Dumnezeu, umblând întru toate poruncile și îndreptările Domnului, fără prihană.

7. Și n'aveau ei feciori, pentrucă Elisavet eră stearpă, și amândoi erau bătrâni în zilele lor.

8. Și a fost când a slujit el, în rândul săptămânei sale, înaintea lui Dumnezeu.

9. După obiceiul preoșiei, i s'a întâmplat a țămâia, intrând în biserica Domnului.

1. 2. Evr. 2, 2; 1 Ioan 1, 1.

3. Fapt. 1, 1.

5. Mat. 2, 1; 1 Paral. 24, 10.

6. Iov 1, 1, 8. 9. Eș. 30, 7.

10. Și toată mulțimea norodului eră rugându-se afară, în vremea țămâierel.

11. Și i s'a arătat lui îngerul Domnului, stând dadreapta altarului țămâierel.

12. Și s'a spălmântat Zaharia văzându'l, și frică a căzut preste dânsul.

13. Iar îngerul a zis către dânsul: nu te teme, Zaharia, că s'a auzit rugăciunea ta, și femela ta Elisavet va naște ște fiu și vei chemă numele lui: Ioan.

14. Și va fi ște bucurie și veselie, și mulți de nașterea lui se vor bucură.

15. Că va fi mare înaintea Domnului, și vin și sichea nu va bea, și se va umplea de Duh Sfânt, încă din pântecelul matel sale.

16. Și pre mulți din filii lui Israel va întoarce la Domnul Dumnezeu lor.

17. Și el va merge înaintea lui cu duhul și cu puterea lui Ilie, ca să întoarcă inimile părinșilor spre fi și pre cei neascultători întru înșelepciunea drepșilor; să gătească Domnului norod mai înainte gătit.

18. Și a zis Zaharia către înger: din ce volu cunoaște aceasta? Că eu sunt bătrân și femela mea trecută în zilele sale.

19. Și răspunzând îngerul, a zis lui: eu sunt Gavriil, cela ce stau

10. Lev. 16, 17; III Imp. 7, 12.

12. Jud. 13, 6, 20; Dan. 10, 7.

13. Fapt. 10, 31.

17. Mal. 4, 5. 18. Fac. 17, 17.

19. Dan. 8, 16 și 9, 21; III Imp. 17, 1; Ps. 102, 21; Apoc. 7, 11.

Ina
mit
ace
2
dul
vor
cov
la
2
și s
Z
scă
dere
sem
2
zilei
24
grec
18m
25
In z
care
26
au fi
zeu
eră
27
bet,
Dani
28
a zis
dar,
vântu
29
de cu
va fi
30
Marii
31
și ve
mele
32
lui di
lui D
David
33
Iacov
va fi
34
cum
bărbu
35
ei. Du
ste. I
cambri

Înaintea lui Dumnezeu, și sunt trimis a grăi către tine și a vesii fie acestea.

20. Și iată, vei fi făcând, și neputând a grăi până în ziua când vor fi acestea, pentru că n'ai crezut cuvintelor mele, care se vor împlini la vremea lor.

21. Și așteptă norodul pre Zaharia și se miră că zăbovia el în biserică.

22. Și ieșind, nu putea să grăiască lor, și au cunoscut ei că vedea a văzut în biserică, că le făcea semn cu mâna, și a rămas mut.

23. Și a fost dacă s'au umplut zilele slujbei lui, s'a dus la casa sa.

24. Iar după zilele acelea, a îngrecat Elisavet mulerea lui, și s'a tăinuit pre sine în cinci luni, zicând:

25. Că așa au făcut mie Domnul în zilele în care au socotit să îa o-cara mea dintre oameni.

26. Iar în luna a șasea, trimis au fost îngerul Gavriil dela Dumnezeu în cetatea Galileei, cărei numele eră Nazaret,

27. La fecioară logodită cu bărbat, cărui numele Iosif, din casa lui David; și numele fecioarei: Mariam.

28. Și intrând îngerul la dânsa, a zis: bucură-te *ceea ce ești* plină de dar, Domnul este cu tine, binecuvântată ești tu între femei.

29. Iar ea văzând s'a spăimântat de cuvântul lui, și cugetă în ce chip va fi închinarea aceasta.

30. Și a zis ei îngerul: nu te teme Mariam, că ai aflat Dar la Dumnezeu.

31. Și iată vei zămisi în pântece, și vei naște fiu, și vei chema numele lui *Iana*.

32. Acesta va fi mare, și Fiul celui de sus se va chema; și i va da lui Domnul Dumnezeu scaunul lui David tatăl lui,

33. Și va împărăși preste casa lui Iacov în vecl, și împărășiei lui nu va fi sfârșit.

34. Și a zis Mariam către înger: cum va fi aceasta, de vreme ce de bărbat nu știu?

35. Și răspunzând îngerul, a zis ei: Duhul Sfânt se va pogorî preste tine, și puterea celui de sus te va umbrî; pentru aceasta și Sfântul ce

se va naște din tine, se va chema Fiul lui Dumnezeu.

36. Și iată Elisavet rudenia ta, și acela a zămisit fiu la bătrânețele ei, și a șasea lună este ei aceasta, celei ce se chema stearpă.

37. Că la Dumnezeu nici un cuvânt nu este cu neputință.

38. Și a zis Mariam: iată roaba Domnului; fie mie după cuvântul tău. Și s'a dus dela dânsa îngerul.

39. Și sculându-se Mariam în zilele acelea, mers-a la munte cu degrabă, în cetatea Iudei.

40. Și a intrat în casa Zahariei și s'a închinat Elisavetei.

41. Și a fost când a auzit Elisavet închinăciunea Mariei, săltat-a pruncul în pântecel ei; și s'a umplut de Duh Sfânt Elisavet,

42. Și a strigat cu glas mare și a zis: binecuvântată ești tu între femei, și binecuvântat este rodul pântecelui tău.

43. Și de unde mie aceasta, ca să vie Maica Domnului meu la mine?

44. Că iată, cum îu glasul închinării tale întru urechile mele, săltat-a pruncul cu bucurie în pântecel meu.

45. Și fericită este ceea ce a crezut că va fi săvârșire celor zise ei dela Domnul.

46. Și a zis Mariam:

47. Mărește sufletul meu pre Domnul, și s'a bucurat duhul meu de Dumnezeu Mântuitorul meu;

48. Că au căutat spre smerenia roabei sale. Că iată, de acum mă vor ferici toate neamurile;

49. Că mi-au făcut mie mărire cel puternic, și sfânt numele lui,

50. Și mila lui în neam și în neam spre cel ce se tem de el.

51. Făcut-au tărie cu brațul său, risipi-au pre cei mândri cu cugetul inimei lor.

52. Pogorî-au pre cel puternici de pre scaune, și au înălțat pre cel smeriți.

53. Pre cel flămânzi i-au umplut de bunăieși, și pre cel bogați i-au scos afară deșerți.

54. Luat-au pre Israil sluga sa, ca să pomeniască mila;

27. Lucă 2, 5; Mat. 1, 18 sq.

31. Is. 7, 14; Mat. 1, 21

32. Is. 9, 7; 2 Imp. 7, 12.

33. Dan. 4, 31 și 7, 14; Mih. 4, 7.

35. Mat. 1, 18, 20; Dan. 9, 24.

36. Is. 54, 6. 37. Lucă 19, 27; Fac. 18, 14; Iov. 42, 2; Ier. 32, 17, 27; Zah. 6, 6; Rom. 4, 21. 39. Isus Nav. 21, 11.

51. Is. 31, 9. 52. Ps. 32, 5.

53. 1 Imp. 2, 5; Ps. 33, 11.

sovedut
zund
bul pin

prodului
vama

ul Domnului
de

aria vă
ste ob-

dânsul
s'a auzi
la Elise-
iemă no-

i vesic
vor ba-

ta Dom-
va bea
Int. Incl

Israil va
zeul lor
ta în cu-
e, ca să
spre fi
nu înse-
păzescel
te gâni
e înger-
sta? Că
mea te-

al. a ză
ce sus-

st. 1. P.

55. Precum au grăit către părinții noștri, lui Avraam și seminției lui până în veac.

56. Și a rămas Mariam împreună cu dânsa ca la trei luni, și s'a înfors la casa sa.

57. Iar Elisavetei i s'a împlinit vremea să nască, și a născut fiu;

58. Și au auzit cei ce locuiau împrejur și rudeniile ei, că au mărit Domnul mila sa cu dânsa, și se bucurau împreună cu dânsa.

59. Și a fost în ziua a opta, au venit să taie împrejur pruncul; și'l chemau pre numele tatălui lui: Zaharia.

60. Și răspunzând muma lui, a zis: nu, ci se va chema Ioan.

61. Și au zis către dânsa, că nimeni nu este întru rudenii ta, care să se cheme cu numele acesta.

62. Și au făcut semn tatălui lui, cum ar vrea să'l cheme pre dânsul.

63. Și cerând el panahidă a scris, zicând: Ioan va fi numele lui. Și s'au mirat toți.

64. Și i s'a deschis gura lui îndată, și limba lui, și grăia, laudând pre Dumnezeu.

65. Și s'a făcut frică preste toți cei ce locuiau împrejurul lor; și întru toată laturea de prin munții Iudei s'au vestit toate cuvintele acestea.

66. Și au pus toți cei ce auziau în inima lor, zicând: oare ce va să fie pruncul acesta? Și mâna Domnului eră cu dânsul.

67. Și Zaharia tatăl lui s'a umplut de Duh Sfânt și a prorocit, zicând:

68. Bine este cuvântat Domnul Dumnezeu lui Israel, că au cercetat și au făcut răscumpărare norodului său,

69. Și au ridicat corn de mântuire nouă, în casa lui David slugel sale;

70. Precum au grăit prin gura sfinților celor din veac proroci ai lui.

71. Mântuire de vrăjmașii noștri, și din mâna tuturor celor ce ne urăsc pre noi;

72. Să facă milă cu părinții noștri și să'și aducă aminte de legătura lui cea sfântă,

73. De jurământul care s'au jurat către Avraam părintele nostru;

55. Fac. 17, 7, 19.

58. Is. 41, 8. 59. Fac. 17, 12; Lev. 12, 3.

66. Is. 1, 3 și 3, 22.

68. Ps. 103, 13 și 73, 13. 69. Ps. 103, 17.

70. Ier. 23, 6; Fapt. 3, 21.

73. Fac. 22, 16.

74. Să ne dea nouă, fără de frică, din mâinile vrăjmașilor noștri izbăvindu-ne.

75. Să'i slujim lui întru sfințenie și întru dreptate, înaintea lui în toate zilele vieții noastre.

76. Și tu, pruncule, proroc celui prea înalt te vei chema, că vei merge înaintea feței Domnului să gătești căile lui;

77. Ca să dai cunoștința mântuirii norodului lui întru iertarea păcatelor lor,

78. Pentru milostivirea milei Dumnezeului nostru, în care ne-au cercetat pre noi răsăritul din înălțime.

79. Ca să lumineze celor ce ședeau întru întunec și în umbra morții, să îndrepteze picioarele noastre în calea păcii.

80. Iar pruncul crește și se înțăria cu duhul, și a fost în pustie până în ziua arătării lui către Israel.

CAP. 2.

Nașterea lui Hristos. Ingerii vestesc păstorilor Nașterea lui. Aducerea lui Iisus în Biserică. Simeon și Ana. Iisus în Biserică întrebându-se cu dascălii legii.

Și a fost în zilele acelea, ieșit-a poruncă dela Chesarul Avgust, să se scrie toată lumea.

1. Această scrisoare întâlu s'a făcut, domnind în Siria, Chirineu.

2. Și mergeau toți să se scrie, fiecare în cetatea sa.

3. Și s'a suit și Iosif din Galileea, din cetatea Nazaret la Iudeea, în cetatea lui David, care se chiamă Vitleem, pentru că eră el din casa și din seminția lui David.

4. Să se scrie cu Mariam, cea logodită lui femeie, fiind greă.

5. Și a fost când erau ei acolo, s'au umplut zilele ca să nască ea.

6. Și a născut pre fiul său cel întâlu născut și l-a înfășat pre dânsul și l-a culcat în iesle, pentru că nu aveau ei loc la gazdă.

7. Și păstori erau într'aceeaș lature petrecând și păzind streji de noapte împrejurul turmelor lor.

74. Ier. 31, 33. 75. Colas. 1, 22.

76. Mal. 3, 1; Mat. 3, 3 și 11, 9.

77. Ier. 31, 34.

78. Mat. 4, 2; Zab. 3, 9; 6, 12.

79. Is. 9, 2.

2. 4. Mib. 5, 2 sq; Mat. 2, 6.

7. Mat. 1, 24.

9. Și iată îngerul Domnului a stă-
tut înaintea lor, și slava Domnului
a strălucit împrejurul lor, și s'au
înfricoșat cu frică mare.

10. Și le-a zis lor îngerul: nu vă
temeți, că iată vestesc vouă bucu-
rie mare, care va fi la tot norodul.

11. Că s'au născut vouă astăzi Mân-
tuitor, care este Hristos Domnul, în
cetatea lui David.

12. Și acesta va fi vouă semn:
află-veți un prunc înfășat, culcat în
iesle.

13. Și îndatăș s'a făcut împreu-
nă cu îngerul, mulțime de oaste ce-
rească, laudând pre Dumnezeu și
zicând:

14. Slavă lui Dumnezeu întru cel
de sus și pre pământ pace, între
oameni bunăvoire.

15. Și a fost dacă s'au dus dela
dânșii îngerii la cer și păstorii au
zis unii către alții: să mergem dar
până la Vileem și să vedem cuvân-
tul acesta ce s'a făcut, care Dom-
nul au arătat nouă.

16. Și au venit degrabă și au a-
flat pre Mariam și pre Iosif și prun-
cul culcat în iesle.

17. Și văzând au spus pentru cu-
vântul ce se grăise lor de pruncul
acesta.

18. Și toți cei ce au auzit s'au
mirat de cele ce s'au zis de păstori
către dânșii.

19. Iar Mariam păziă toate cuvintele
acelea, punându-le întru inima sa.

20. Și s'au întors păstorii, slă-
vind și laudând pre Dumnezeu de
toate cele ce au auzit și au văzut,
precum s'au zis către dânșii.

21. Și când s'au umplut opt zile,
ca să'l tale pre el împrejur, s'a che-
mat numele lui: Iisus, care s'a nu-
mit de înger mai 'nainte de a se
zămisi el în pântece.

22. Și când s'au umplut zilele cu-
rășirei ei, după legea lui Moisi, l-au
suis pre el în Ierusalim, ca să'l pună
înaintea Domnului.

23. Precum este scris în legea
Domnului: toată partea bărbătească
ce deschide pântecelz, sfânt Dom-
nului se va chema;

24. Și ca să deă jertfă, după ceea

ce s'a zis în legea Domnului, o pe-
reche de turturele, sau doi pui de
porumb.

25. Și iată, eră un om în Ierusa-
lim anume Simeon, și omul acela
eră drept și temător de Dumnezeu,
așteptând mângâierea lui Israil și
Duh Sfânt eră preste dânsul.

26. Și eră lui făgăduit dela Du-
hul Sfânt să nu vază moartea până
ce va vedeă pre Hristosul Domnului.

27. Și a venit cu Duhul în bise-
rică, când au adus înlăuntru părin-
ții pre Iisus pruncul, ca să facă el
după obiceiul legii pentru el.

28. Și acela l-a luat pre dânsul
în brațele sale și bine a cuvântat
pre Dumnezeu și a zis:

29. Acum slobozești pre robul tău
Stăpâne, după cuvântul tău în pace;

30. Că văzură ochii mei mântui-
rea ta.

31. Care o ai gătit înaintea feței
tuturor noroadelor;

32. Lumină spre descoperirea nea-
murilor și slava norodului tău Israil.

33. Și eră Iosif și muma lui mi-
rându-se de cele ce se grăiau pen-
tru dânsul.

34. Și l-a binecuvântat pre dânșii
Simeon, și a zis către Mariam mu-
ma lui: iată, acesta este pus spre
căderea și sculara a multora întru
Israil, și spre semnul căruia i se
va zice împotivă.

35. Și prin însuș sufletul tău va
trece sabie, ca să descopere dela
multe inimi cugetele.

36. Și eră Ana prorocița, fata lui
Fanuil, din neamul lui Asir. Acea-
sta îmbătrânise în zile multe, care
trăise cu bărbatul său șapte ani din
fecioria sa.

37. Și aceasta a fost văduvă ca
la optzeci și patru de ani, care nu
se depărtă dela biserică, cu posturi
și cu rugăciuni slujind lui Dumne-
zeu ziua și noaptea;

38. Și aceea într'acel ceas venind
se mărturisiă Domnului și grătă pen-
tru dânsul tuturor celor ce așlep-
tau mântuire în Ierusalim.

39. Și după ce au săvârșit ei toate
după legea Domnului, s'au întors
în Galileea, în cetatea lor Nazaret.

40. Iar pruncul creșteă și se în-
tăriă cu Duhul, umplându-se de în-

13. Ps. 102, 20, 21.

14. Is. 57, 19; Efes. 2, 14.

21. Fac. 17, 12; Lev. 12, 3; Luc. 1, 31.

22. Lev. 12, 4. 23. Ep. 13, 2.

24. Lev. 12, 8.

32. Isaia 42, 6.

34. Is. 8, 14; Rom. 9, 33; 1 Petr. 2, 7.

37. 1 Imp. 1, 22; 1 Tim. 5, 5.

și de frică
știri izob-

sfințenie
ui în toate

inoc celu
vai merge
ă găsiți

la mântu-
rtața pă-

rităi Dum-
ne-zeu cu

inimă
or ce se

în umbra
arăta rob-

și se în-
în toate
trele lor

ca și în
în toate
trele lor

ca și în
în toate
trele lor

a, toate
August 18

întru să
întru sa

Galileea
sea. înco-
ntinând în-
m casa

riam, ca
grăd.

și acelu
nască el

și să de-
pre dâ-
nemul

accasă
strădui

lor.

ca.

jelepciune; și Darul lui Dumnezeu eră preste dânsul.

41. Și se duceau părinții lui în fiecare an în Ierusalim, la praznicul paștilor.

42. Și când au fost de doisprezece ani, suindu-se ei în Ierusalim după obiceiul praznicului,

43. Și sfârșind zilele, când s'au întors ei, au rămas Iisus pruncul în Ierusalim, și n'au știut Iosif și muma lui.

44. Și socotind că este el cu alte soști, au venit cale de o zi, și l-au căutat pre el prin rudenii și prin cunoscuți,

45. Și neaflându'l, s'au întors în Ierusalim, căutându'l pre el.

46. Și a fost după trei zile l-au aflat în biserică, șezând în mijlocul dascălilor, ascultându'i și întrebându'i pre el.

47. Și se minunau toți, cel ce'l auziau pre dânsul, de priceperea și de răspunsurile lui.

48. Și văzându'l pre el, s'au spăimântat și a zis către el muma lui: fiule, căci ai făcut nouă așa? Iată, tatăl tău și eu dorindu-te te căutam.

49. Și au zis către dânsii: ce este că mă căutați? Au n'aji știut că întru cele ce sunt ale Tatălui meu se cadz mie să fiu?

50. Și ei n'au înțeles graiul care au grăit lor.

51. Și s'au pogorât împreună cu dânsii și au venit în Nazaret și eră supunându-se lor. Iar muma lui păziă toate graiurile acestea în inima sa.

52. Și Iisus sporiă cu înțelepciunea și cu vârsta și cu Darul la Dumnezeu și la oameni.

CAP. 3.

Propoveduirea lui Ioan și mărturia lui despre Hristos. Botezul lui Hristos și povestirea neamului său.

Iar în anul al cincisprezecelea al împărăției lui Tiberie Chesarului domnind Pilat din Pont în Iudeea și Irod stăpânind a patra parte pre Galileea, iar Filip fratele lui, stăpânind a patra parte pre Ituria și pre laturea Trahoniei, și Lisanie a patra parte stăpânind pre Avilinia;

41. Eș 34, 23; A doua Lege 16, 16.

47. Mat 7, 21; Marc. 1, 22; Ioan 7, 46.

52. 1 Imp. 2, 27.

2. În zilele Arhierelor Ana și Caiafa, fost-a cuvântul lui Dumnezeu către Ioan fiul Zahariei în pustie.

3. Și a venit în toată laturea Iordanului, propoveduind botezul pocăinței întru iertarea păcatelor;

4. Precum este scris în cartea cuvintelor Isaiel prorocului, care zice: glasul celui ce strigă în pustie: gătiți calea Domnului, drepte faceți cărările lui.

5. Toată valea se va umplea, și tot muntele și măgura se va smeri; și vor fi cele strâmbe drepte, și cele colțuroase căi netede;

6. Și va vedea tot trupul mântuirea lui Dumnezeu.

7. Deci zicea noroadelor celor ce mergeau să se boteze dela el: pui de năpârct, cine v'a arătat vouă ca să fugiți de mânia ceea ce va să fie?

8. Faceți dar roduri vrednice de pocăință, și nu începeți a zice întru voi: iată avem pre Avraam; că zic vouă, că poate Dumnezeu și din pietrile acestea să ridice filii lui Avraam.

9. Că iată și securea la rădăcina pomilor zace; deci, tot pomul care nu face roadă bună se tale și în loc se aruncă.

10. Și'l întrebau pre el noroadele, zicând: dar ce vom face?

11. Răspunzând, zicea lor: cel ce are două haine, să dea celui ce n'are; și cel ce are bucate, asemenea să facă.

12. Și au venit și vameșii să se boteze dela dânsul, și au zis către el: învățătorule, ce vom face?

13. Iar el a zis către dânsii: nimic mai mult decât este rânduit vouă, să nu faceți.

14. Și'l întrebau și ostașii, zicând: și noi ce vom face? Și a zis către dânsii: pre nimeni să nu asupriți, nici să clevețiți, și să vă îndestulați cu lefii voastre.

15. Iar așteptând norodul și cugătând toți întru inimele sale de Ioan, ca nu cumvâ el să fie Hristos,

16. Răspuns a Ioan futuror, zicând: eu cu apă vă botez pre voi; dar vine cel mai tare decât mine, cărui nu sunt vrednic a'l dezlega cureaua încălțămintelor lui. Acesta va boteza pre voi cu Duhul Sfânt și cu foc;

3. 3. Mat. 3, 1; Marc. 1, 4; Ioan 1, 6.
4. Is 40, 3. 6. Is 52, 10. 7. Mat. 3, 7 sq.

17. lu. s
găbul
arde
18.
norod
19.
pânic
Irod
tre. to
20.
și a fi
21.
norod
rugănu
22. S
chip tr
dânsu
zicând
întru
23. S
zici di
se soc
24. J
Melhi
25. A
lu. Naz
26. A
lu. Ser
27. J
lu. Zar
Nici
28. A
Cesam
29. A
lu. Irod
30. A
lu. Iosif
dâns
31. A
lu. Iosif
Dâns
32. A
Irod. e
33. A
lu. Es
34. Al
lu. Iosif
35. Al
36. Al
37. Al
38. Al
39. Al
40. Al

17. A cărui lopata este în mâna lui, și va curăți aria sa, și va aduna grâul în jitnița sa, iar plevzele le va arde cu focul nestins.

18. Multe încă și altele binevestiă norodului, mângâindu-l.

19. Iar Irod, cel a patra parte stăpânitor, mustrat fiind de el, pentru Irodlada muierea frăține-său, și pentru toate relele care a făcut Irod,

20. A adaus și aceasta preste toate, și a închis pre Ioan în temniță.

21. Și a fost dacă s'a bolezat tot norodul, și Iisus boleazăndu-se și rugându-se, s'a deschis cerul,

22. Și s'au pogorît Duhul Sfânt cu chip trupesc, ca un porumb, preste dânsul; și glas din cer s'a făcut, zicând: tu ești Fiul meu cel iubit, întru tine bine am voit.

23. Și acest Iisus eră ca de treizeci de ani începând, fiind (precum se socotiă) fiul lui Iosif, al lui Iisf,

24. Al lui Matát, al lui Leví, al lui Melhí, al lui Ianà, al lui Iosfí,

25. Al lui Matafa, al lui Amòs, al lui Naúm, al lui Esif, al lui Nanghè,

26. Al lui Maát, al lui Matafa, al lui Semeí, al lui Iosif, al lui Iuda,

27. Al lui Ioaná, al lui Risá, al lui Zorováel, al lui Salatií, al lui Nirí,

28. Al lui Melhí, al lui Adí, al lui Cosám, al lui Elmodám, al lui Ir.

29. Al lui Iosí, al lui Elièzer, al lui Iorím, al lui Matát, al lui Leví,

30. Al lui Simeò, al lui Iúda, al lui Iosfí, al lui Ionán, al lui Elia-chím,

31. Al lui Meleá, al lui Mainan, al lui Matafá, al lui Natán, al lui Davíd,

32. Al lui Iesè, al lui Ovid, al lui Vooz, al lui Salmon, al lui Naasò, al lui Aminadáv, al lui Arám,

33. Al lui Esròm, al lui Farès, al lui Iúda,

34. Al lui Iacòv, al lui Isaàc, al lui Avraám, al lui Tára, al lui Nahòr,

35. Al lui Sarúh, al lui Ragáv, al lui Falèc, al lui Èver, al lui Salà,

36. Al lui Cainán, al lui Arfaxád, al lui Sim, al lui Nòe, al lui Lámeh.

37. Al lui Matusalá, al lui Endò, al lui Iáred, al lui Maleleí, al lui Cainán.

38. Al lui Endòs, al lui Sit, al lui Adam, al lui Dumnezeu.

20. Mat. 11, 2. 21. Mat. 3, 16; Marc. 1, 10; Ioan 1, 32. 22. Luca 9, 35. 31. 2 Imp. 5, 14.

32. Rut. 4, 22. 33. Fac. 29, 35.

CAP. 4.

Postul și ispitirea lui Iisus. El învață în sinagogă. Este amenințat de Iudei. Vindecă felurite boale.

Iar Iisus plin de Duhul Sfânt s'au întors dela Iordan, și s'au dus de Duhul în pustie.

2. Patruzeci de zile ispitindu-se de diavolul. Și n'au mâncat nimic în zilele acelea. Și sfârșindu-se ele, mai pre urmă au flămânzi.

3. Și a zis lui diavolul: de ești Fiul lui Dumnezeu, zi pietrei acesteia să se facă pâine.

4. Și au răspuns Iisus către el, zicând: scris este, că nu numai cu pâine va trăi omul, ci cu tot graiul lui Dumnezeu.

5. Și suindu-l pre el diavolul într'un munte înalt, i-a arătat lui toate împărățiile lumii, într'o clipeală de vreme.

6. Și i a zis lui diavolul: ște voiu dă stăpânirea aceasta toată și slava lor, că mie este dată, și ori căruia voesc o dau pre ea.

7. Deci, tu de te vei închină înaintea mea, va fi a ta toată.

8. Și răspunzând Iisus, au zis lui: mergi înapoia mea, satano, că scris este: Domnului Dumnezeului tău să te închini, și lui unuia să'i slujești.

9. Și i-a dus pre el în Ierusalim și i-a pus pre dânsul pre aripa bisericeii, și i-a zis lui: de ești Fiul lui Dumnezeu, aruncă-te pre sineși de aici jos.

10. Că scris este, că îngerilor săi va porunci pentru tine, ca să te păziască;

11. Și pre mâini te vor ridică, ca să nu'ți împiedeci de piatră piciorul tău.

12. Și răspunzând Iisus, au zis lui, că s'a zis: să nu ispitești pre Domnul Dumnezeuul tău.

13. Și sfârșind diavolul toată ispita, a fugit dela dânsul până la o vreme.

14. Și s'a întors Iisus întru puterea Duhului în Galileea, și vestea a ieșit despre el în toată latimea aceea

4. 1. Mat. 4, 1 sq; Marc. 1, 12 sq.

5. A doua Lege 3, 3. 5. Mat. 4, 8.

8. A doua Lege 6, 13.

10. Ps. 90, 11.

12. A doua Leg 6, 16.

14. Mat. 4, 12; Marc. 1, 14.

15. Și el învăță în sinagogurile lor, slăvindu-se de toți.

16. Și au venit în Nazaret, unde eră crescut, și au intrat după obiceiul său în ziua sâmbetei în sinagogă, și s'au sculat să citească.

17. Și i s'a dat lui cartea Isaiei prorocului. Și deschizând cartea, a aflat locul unde eră scris:

18. Duhul Domnului preste mine, pentru care m'au uns bine a vesti săracilor; m'au trimis a tămădui pre cei zdrobiți la inimă, a propovedi robilor iertare și orbilor vedere, a slobozi pre cei sfărâmați, întru ușurare,

19. A propovedi anul Domnului primit.

20. Și închizând cartea, o au dat slugei, și au șezut; și ochii tuturor din sinagogă erau privind spre el.

21. Și au început a zice către dânsii, că astăzi s'a plinit scriptura aceasta întru urechile voastre.

22. Și toți îl mărturiseau pre el, și se mirau de cuvintele darului care ieșiau din gura lui. Și ziceau: au nu este acesta feciorul lui Iosif?

23. Și au zis către ei: cu adevărat veți zice mie pilda aceasta: doctorele, vindică-te pre sineți; câte am auzit că s'au făcut în Capernaum, fă și aici în patria ta.

24. Și au zis: amin grăesc vouă, că nici un proroc nu este primit în patria sa;

25. Și într'adevăr grăesc vouă: multe văduve erau în zilele lui Ilie în Israil, când s'a încuiat cerul trei ani și șase luni, cât s'a făcut foamele mare preste tot pământul.

26. Și către nici una dintr'acelea n'a fost trimis Ilie, fără numai la Sarepta Sidonului, la o muiere văduvă.

27. Și mulți leproși erau în zilele lui Elisei prorocului în Israil, și nici unul dintr'înșii nu s'a curățit, fără numai Neeman Sirianul.

28. Și s'au umplut toți de mânie în sinagogă, auzind acestea.

29. Și sculându-se l-au scos pre el afară din cetate, și l-au dus pre el până în sprinceana muntelui pre care eră zidită cetatea lor, ca să'l arunce jos;

16. Mat. 13, 53 sq; Marc. 6, 1; Neem. 8, 4 sq. 18. Is. 61, 1.

23. Mat. 4, 13. 24. Ioan 4, 44.

25. 3 Imp. 17, 1, 9 și 18 1; Iac. 5, 17.

27. 4 Imp. 5, 14.

30. Iar el trecând prin mijlocul lor, s'au dus.

31. Și s'au pogorît în Capernaum, cetate a Galileei, și eră învățându'i pre ei sâmbăta.

32. Și se spăimântau de învățătura lui, căci cu stăpânire eră cuvântul lui.

33. Și în sinagogă eră un om, care aveă duh de drac necurat, și a strigat cu glas mare,

34. Grăind: lasă, ce este nouă și fle Iisuse Nazarineanule? Ai venit să ne pierzi pre noi? Te știu pre tine cine ești: Sfântul lui Dumnezeu.

35. Și l-au certat pre el Iisus, grăind: taci; și ieși dintr'însul. Și aruncându'l pre el dracul în mijloc, a ieșit dintr'însul, nimic vătămându'l pre el.

36. Și s'a făcut spaimă peste toți, și se întrebau între sine, zicând: ce este cuvântul acesta? Căci, cu stăpânire și cu putere poruncește duhurilor celor necurate și ies.

37. Și se duceă vestea de el în tot locul cel de primprejur.

38. Și sculându-se din sinagogă, au intrat în casa lui Simon. Iar soacra lui Simon eră cuprinsă de friguri mari, și l-au rugat pre el pentru dânsa.

39. Și stând lângă ea, au certat frigurile și o au lăsat pre dânsa, și îndată sculându-se, slujia lor.

40. Și apunând soarele, toți călî aveau bolnavi cu multe feluri de boale, l-au adus pre ei către dânsul; iar el pre fiecare din ei punându'și mâinile, i-au tămăduit pre ei.

41. Și ieșiau și draci din mulți, strigând și grăind, că tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu. Și certându'i, nu'l lăsă pre dânsii să grăiască, căci îl șiau că el este Hristos.

42. Iar făcându-se ziua, ieșind s'au dus în loc pustiu, și noroadele căutau pre dânsul, și au venit până la dânsul, și'l țineau pre el ca să nu se ducă dela dânsii.

43. Și el au zis către ei: se cade mie să vestesc și altor cetăți împărăția lui Dumnezeu, că spre aceasta sunt trimis.

44. Și eră propoveduind în sinagogurile Galileei.

30. Ioan 8, 59.

31. Mat. 4, 13; Marc. 1, 21; Ioan 2, 12.

32. Mat. 7, 38 și 22, 23; Ioan 7, 46.

34. Luca 1, 35; Marc. 1, 22.

38. Mat. 8, 14 sq. 40. Marc. 1, 32 sq.

CAP. 5.

Minunata pescuire. Leprosul. Slăbănogul. Levi vameșul. Ospățul lui Iisus cu vameșii. Despre post.

Și a fost când îl îmbulziă pre el norodul, ca să auză cuvântul lui Dumnezeu, și ei stă lângă iezerul Ghenisaretului,

2. Și au văzut două corăbii stând lângă iezer; iar pescarii ieșind dintr'insele, spălau mrejele.

3. Și intrând într'o corabie, care era a lui Simon, l-au rugat pre el s'o depărtaze puțin dela pământ; și șezând învăță pre noroade din corabie.

4. Iar dacă au încetat a grăi, au zis către Simon: depărtează-o la adânc și aruncați mrejele voastre spre vânare.

5. Și răspunzând Simon, a zis lui: învățătorule, toată noaptea ostenin-du-ne, nimic n'am prins, dar după cuvântul tău voi arunca mreaja.

6. Și aceasta făcând, au prins mulțime multă de pești, și se rupeă mreaja lor.

7. Și au făcut semn soțiilor sale, cari erau într'altă corabie, ca să vină și să le ajute lor. Și au venit și au umplut amândouă corăbiile, cât se afundau ele.

8. Iar Simon Petru văzând, a căzut la picioarele lui Iisus, grăind: ieși dela mine, că om păcătos sunt Doamne.

9. Că'l cuprinsese pre el spaimă, și pre toți cei ce erau cu dânsul, pentru vânarea peștilor pre cari prinseseră,

10. Așijderea și pre Iacov și pre Ioan, feciorii lui Zevedei, cari erau soții lui Simon. Și au zis Iisus către Simon: nu te teme, de acum vei vâna oameni.

11. Și scoțând amândouă corăbille la pământ, lăsând toate, au mers după dânsul.

12. Și a fost când era el într'una din cetăți, iată un om era plin de lepră, și văzând pre Iisus, a căzut pre fața sa, și s'a rugat lui, grăind: Doamne, de vei vrea, poți să mă curățești.

13. Și finzând mâna, s'au atins de dânsul, zicând: voesc; curățește-te.

Și îndată lepra s'a dus dela dânsul. 14. Și el au poruncit lui, nimănui să nu spue; ci mergi de te arată pre sineși preotului, și dă pentru curățenia ta, precum a poruncit Moisi, întru mărturie lor.

15. Iar cuvântul mai mult străbătea pentru dânsul, și se adunau noroade multe ca să auză și să se tămăduiască dela dânsul de boalele sale.

16. Iar el se ducea în pustie și se rugă.

17. Și a fost într'una din zile, și el era învățând; și ședeau Fariseii și învățătorii legii, cari veniseră din toate satele Galileei și ale Iudeei și ale Ierusalimului; și puterea Domnului era spre a'i tămădui pre el.

18. Și iată, niște bărbați purtând în pat pre un om, care era slăbănog, și căutau să'l ducă pre el în lăuntru și să'l pună înaintea lui.

19. Și neaflând pre unde să'l ducă, pentru norod, suindu-se deasupra acoperământului, printre cărămizi l-au slobozit pre dânsul cu patul în mijloc, înaintea lui Iisus.

20. Și văzând credința lor, au zis lui: omule, iartă-ți-se ște păcatele tale.

21. Și au început a cugeta Cărturarii și Fariseii, grăind: cine este acesta ce grăește hule? Cine poate să ierte păcatele, fără numai unul Dumnezeu?

22. Iar cunoscând Iisus gândurile lor, răspunzând au zis către dânsii: ce gândiți întru inimile voastre?

23. Ce este mai lesne a zice: iartă-ți-se ște păcatele tale, sau a zice: scoală și umblă?

24. Ci ca să știți, că putere are Fiul Omului pre pământ a iertă păcatele (au zis slăbănogului): ște grăesc: scoală, și luând patul tău, mergi la casa ta.

25. Și îndatăș sculându-se înaintea lor, a luat patul pre care zăcea și s'a dus la casa sa, slăvind pre Dumnezeu.

26. Și spaimă a cuprins pre toți, și slăviau pre Dumnezeu, și s'au umplut de frică, grăind: am văzut lucruri minunate astăzi.

27. Și după acestea a ieșit și au văzut pre un vameș, anume Levi,

5. 1. Marcu 1, 16.
12. Mat. 8, 2; Marcu 1, 40 sq.

14. Lev. 14, 2. 16. Marcu 1, 35 sq.
18. Mat. 9, 2; Marcu 2, 3. 21. Is. 43, 25.
27. Mat. 9, 9; Marcu 2, 14.

șezând la vamă, și i-au zis lui: vino după mine.

28. Și lăsând toate, s'a sculat și a mers după dânsul.

29. Și i-a făcut Levi lui ospăț mare în casa sa. Și eră norod mult de vameși și de alții, cari ședeau cu el.

30. Și cârtiau Cărturaril lor și Fariseii către ucenicii lui, grăind: pen-truce cu vameșii și cu păcătoșii mân-cați și beți?

31. Și răspunzând Iisus au zis că-tre el: n'au trebuință de doftor cel sănătoși, ci cel bolnavi.

32. Nu am venit să chem pre cel drepți, ci pre cel păcătoși la pocăință.

33. Iar el au zis către el: pentru ce ucenicii lui Ioan postesc adese ori și rugăciuni fac, așijderea și al Fariseilor, iar al tăi mănâncă și beau?

34. Iar el au zis către dânsii: au doară puteți pre liii nunței să'i fa-ceți să postiască până când este mirele cu dânsii?

35. Dar vor veni zile, când se va lua mirele dela dânsii, și atunci vor posti într'acele zile.

36. Și grăia și pildă către dânsii: nimeni nu pune petec de haină nouă la haină veche; iar de nu, și pre cea nouă o rupe, și la cea veche nu se potrivește petecul cel ce este dela cea nouă.

37. Și nimeni nu pune vin nou în fol vechi; iar de nu, va sparge vinul cel nou pre fol, și el se va vărsa, și foile vor pieri;

38. Ci vinul nou se cade să'l pună în fol noul; și amândouă se vor îine.

39. Și nimenea care bea de cel vechiu, îndată voește de cel nou; că zice: cel vechiu mai bun este.

CAP. 6.

Ucenicii ruș spice sâmbăta Omul cu mana uscată. Chemarea Apostolilor. Fericitățile. Iubirea de vrăjmași. A nu judeca pe aproapele. Zidirea pe temelie bună.

Și a fost într'o sâmbăta, a doua după cea dintâiu, trecea el prin semănături și șmulgeau ucenicii lui spice și mâncau, frecându-le cu mâinile.

33. Mat. 9, 14; Marcu 2, 16.
6. 1. Mat. 12, 1; Marc. 2, 23.

2. Iar oarecari din Farisei le-au zis lor: ce faceți care nu se cade a face sâmbăta?

3. Și răspunzând Iisus, au zis către dânsii: nici aceasta n'ați celi ce a făcut David când a flămânzit el și cei ce erau cu dânsul?

4. Cum a intrat în casa lui Dum-nezeu și a luat pâinile punerei în-a-ntre și a mâncat, și a dat și celor ce erau cu el, care nu se cădea să le mănânce, fără numai preoții?

5. Și zicea lor: că Domn este Fiul Omului și al sâmbetei.

6. Și a fost și în altă sâmbăta au intrat el în sinagogă și învăță. Și eră acolo un om a cărui mâna cea dreaptă eră uscată.

7. Și îi pândiau pre el Cărturaril și Fariseii, de'l va vindeca sâmbăta ca să alle vină asupra lui.

8. Dar el știa gândurile lor, și au zis omului care aveă mâna uscată: scoală-te și stăi în mijloc. Iar el sculându-se, a stăut.

9. Atunci au zis Iisus către dânsii: întrebă-volu pre voi: ce se cade sâmbăta, bine a face sau rău a face? suflet a mântui sau a pierde?

10. Și căutând spre toți aceștia, au zis lui: întinde'ți mâna ta. Iar el a făcut așa. Și a venit mâna lui la starea cea dintâiu, sănătoasă ca și cealaltă.

11. Iar ei s'au umplut de nebu-nie și vorbeau unul cu altul, ce ar fi făcut lui Iisus.

12. Și a fost în zilele acestea, au leșit la munte să se roage, și toată noaptea au petrecut întru rugăciu-nea lui Dumnezeu.

13. Și când s'a făcut ziuă, au che-mat pre ucenicii săi, și alegând din-tre dânsii doisprezece, pre cari și apostoli i-au numit.

14. Pre Simon, pre care i-au și numit Petru, și pre Andrei fratele lui, pre Iacov și pre Ioan, pre Fi-lip și pre Vartolomei,

15. Pre Matei și pre Toma, pre Iacov al lui Alfei și pre Simon ce se chiamă Zilotis,

16. Pre Iuda al lui Iacov și pre Iuda Iscarioteanul, care s'a făcut și vânzător.

17. Și pogorându-se cu dânsii, au stăut în loc șes, și mulțimea uce-

4. 1 Imp. 21, 6.

13. Luc. 9, 1; Marc. 3, 13, sq.

nic
rod c
im ș
și a
ascel
de ne
18.
lun :
19.
ingă
și vin
20.
spre :
lup să
pă-ăp.
21.
Acum,
suniel
obde.
22.
pre ve
spărl
vor se
pătru
23. I
tăp. că
în ceru
prorec
24. I
hăp n
25. A
tui acu
ab cel
pănge
26. A
bine te
ăceau
pămpă
27. C
dip. lu
ăceti c
28. I
băstez
re cei
29. C
ste : fi
și caal
tău oc
30. S
31. și
tu cen
31. S
vucă c
șicere
32. Ș

17. Ma
34. Ma
17. Ma

nicilor lui, și mulțime multă de norod din toată Iudeea și din Ierusalim și de pre lângă marea Tirului și a Sidonului, cari veniseră să-l asculte pre el și să se tămăduiască de neputințele lor.

18. Și cel ce se chinuiau de dureri necurate și se vindecau.

19. Și tot norodul căută să se atingă de el, că putere ieșea din el, și vindeca pre toți.

20. Și el ridicându-și ochii săi spre ucenicii lui, zicea: fericiți sunteți săracilor, că a voastră este împărăția lui Dumnezeu.

21. Fericiți sunteți cari flămânziți acum, că vă veți sătura. Fericiți sunteți cari plângeți acum, că veți râde.

22. Fericiți veți fi când vă vor urî pre voi oamenii, și când vă vor despărți pre voi și vă vor ocări, și vor scoate numele vostru ca un rău pentru Fiul Omului.

23. Bucurați-vă într'acea zi și săltați, că iată, plata voastră multă este în ceruri; că într'acest chip făceau prorocilor părinții lor.

24. Inșă vai vouă bogășilor, că vă luați mângâierea voastră.

25. Vai vouă celor ce sunteți sătui acum, că veți flămânzi. Vai vouă celor ce râdeți acum, că veți plânge și vă veți tănguî.

26. Vai vouă, când vă vor zice bine toți oamenii, că într'acest chip făceau prorocilor celor mincinoși părinții lor.

27. Ci vouă grălesc, celor ce auziți: iubiți pre vrăjmașii voștri, bine faceți celor ce vă urăsc pre voi.

28. Binecuvântați pre cel ce vă blesteamă pre voi, și vă rugați pentru cel ce vă fac vouă necaz.

29. Celui ce te bate pre tine preste o față a obrazului, întoarce-i lui și cealaltă; și celui ce îți ia haina, nu-i opri lui și cămașa.

30. Și tot celuia ce cere dela tine, dă-i; și dela cela ce îți ia ale tale, nu cere înapoi.

31. Și precum voiți ca să vă facă vouă oamenii, și voi faceți lor așijderea.

32. Și de iubiți pre cel ce vă lu-

besc pre voi, ce dar este vouă? Că și păcătoșii iubesc pre cei ce îi iubesc pre dâșii.

33. Și de faceți bine celor ce vă fac vouă bine, ce dar este vouă? Că și păcătoșii aceeaș fac.

34. Și de dați împrumut celor dela cari nădăjduiți a lua, ce dar este vouă? Că și păcătoșii dau păcătoșilor împrumut, ca să ia întocmai.

35. Ci iubiți pre vrăjmașii voștri, și faceți bine, și dați împrumut, nimic nădăjduind, și va fi plata voastră multă, și veți fi fiii celui prea înalt; că el este bun spre cel ne-mulțumitori și spre cel răi.

36. Deci, fiți milostivi precum și Tatăl vostru este milostiv.

37. Nu judecați, și nu vă veți judeca; nu osândiți, și nu vă veți osândi; iertați, și vi se va ierta;

38. Dați, și vi se va da vouă; măsură bună, îndesată și clătită și pre deasupra vărsându-se vor da în sânul vostru; căci, cu aceeaș măsură cu care veți măsură, se va măsură vouă.

39. Și le-au zis lor și pildă: au doară poate orb pre orb să povățuiască? Au nu amândoi vor cădea în groapă?

40. Nu este ucenic mai pre sus de dascălul său; dar tot cel desăvârșit, va fi ca dascălul său.

41. Și ce vezi ștercul cel ce este în ochiul fratelui tău, iar bârna care este în ochiul tău n'o simți?

42. Sau cum poți zice fratelui tău: frate, lasă să scoț ștercul care este în ochiul tău, însuși nevăzând bârna care este în ochiul tău? Fățarnice, scoate întâiu bârna din ochiul tău, și atunci vei vedea să scoți ștercul care este în ochiul fratelui tău.

43. Că nu este pom bun, care face roadă rea, nici pom rău, care face roadă bună.

44. Că tot pomul din roada sa se cunoaște; că nu adună smochine din măcăcini, nici din rug culeg struguri.

45. Omul cel bun din visiteria cea bună a inimii sale scoate cele bune; și omul cel rău din visiteria cea

34. Mat. 5, 43; Lev. 25, 35.

35. Ps. 36, 26.

36. Eș. 34, 6; Pd. 102, 6, 13.

37. Rom. 2, 1. 38. Marc. 4, 24.

40. Ioan 15, 30. 41. Mat. 7, 3.

45. Mat. 12, 35.

17. Marc. 3, 7 sq; Mat. 4, 24 sq.

24. Amos 6, 1; Iac. 5, 1.

25. Is. 65, 13, 14.

30. A doua Leg. 15, 7.

31. Mat 7, 12. 32. Mat. 5, 46.

rea a inimii sale scoate cele rele; că din prisosința inimii grăește gura lui.

46. Și ce mă chemați: Doamne, Doamne, și nu faceți cele ce vă zic?

47. Tot cela ce vine către mine și aude cuvintele mele și le face pre ele, voiu arăta vouă cui este asemenea.

48. Asemenea este omului ce și zidește casă, care a săpat și a adâncit și a pus temelii pe piatră; și vărsare de ape făcându-se, a lovit rîul în casa aceea, și nu o a putut clăti pre ea, căci eră întemeiată pre piatră.

49. Iar cela ce a auzit și n'a făcut, asemenea este omului care și-a zidit casa sa pre pământ fără de temelie, în care a lovit rîul și îndată a căzut, și s'a făcut slăramarea casei aceea mare.

CAP. 7.

Vindecarea slugii Sutașului. Invierea fiului văduvei din Nain. Trimișii lui Ioan. Muierea cea păcătoasă. Pilda cu cei doi datornici.

Si după ce au sfârșit toate cuvintele sale întru auzul norodului, au intrat în Capernaum.

2. Iar sluga unui sutaș fiind bolnavă, vrea să moară, care eră la dânsul de cinste.

3. Și auzind de Iisus, a trimis la dânsul bătrâni ai Iudeilor, rugându-l pre el ca să vină să mântuiască sluga lui.

4. Iar el venind către Iisus, îl rugau pre el cu deadinsul, zicând: că este vrednic acela căruia vei da aceasta;

5. Căci iubește neamul nostru, și sinagoga el o a zidit nouă.

6. Iar Iisus mergea cu dânsii. Și nefiind el departe de casă, a trimis la dânsul sutașul prieteni, grăind lui: Doamne, nu te osteni; că nu sunt vrednic ca să intri supț acoperământul meu;

7. Pentru aceea nici pre mine nu m'am socotit a fi vrednic a veni către tine, ci zî cu cuvântul, și se va tămădui sluga mea.

8. Că și eu sunt om rânduit supț dregătorie, având supț sinemi slujii-

tori, și zic acestuia: mergi, și merge; și altuia: vino și vine; și slugei mele: fă aceasta și face.

9. Iar Iisus auzind acestea, s'au minunat de el, și întorcându-se au zis norodului, care mergea după dânsul: grăesc vouă, că nici întru Israil n'am aflat atâta credință.

10. Și întorcându-se trimișii acasă, au aflat pre sluga cea bolnavă sănătoasă.

11. Și a fost după acestea mergea într'o cetate ce se chemă Nain, și împreună cu dânsul mergeau ucenicii lui mulți și norod mult.

12. Iar dacă s'au apropiat către poarta cetății, iată, scoteau pre un mort, fiu unul născut al mamei sale, și aceea eră văduvă; și norod mult din cetate eră cu dânsa.

13. Și văzând-o pre dânsa Domnul, i s'au făcut milă de ea, și au zis ei: nu plânge.

14. Și apropiindu-se, s'au atins de pat; iar cei ce îl duceau, au stătu, și el au zis: tănărule, ție grăesc: scoală-te!

15. Și a șezut drept mortul și a început a grăi. Și l-au dat pre el mamei lui.

16. Și a luat frică pre toți, și slăviau pre Dumnezeu, grăind, că proroc mare s'a sculat întru noi, și că au cercetat Dumnezeu pre norodul său.

17. Și a ieșit cuvântul acesta de el, întru toată Iudeea și întru toată laturea.

18. Și au vestit lui Ioan, ucenicul lui, de toate acestea.

19. Și chemând Ioan pre doi din ucenicii săi, i-a trimis către Iisus, zicând: tu ești cela ce vine, sau pre altul să așteptăm?

20. Și venind către el bărbaii acela, au zis: Ioan Botezătorul ne-a trimis pre noi către tine, zicând: tu ești cela ce vine, sau pre altul să așteptăm?

21. Și într'acel ceas au tămăduit pre mulți de boale și de răni și de duhuri rele, și au dat vedere multor orbi.

22. Și răspunzând Iisus, au zis lor: mergeți și spuneți lui Ioan cele ce ați văzut și ați auzit; că orbi văd, schiopii umblă, leproșii se curățesc.

47. Rom 2, 13; Iac 1, 22.

7. 2. Mat. 8, 5 sq.

13. Mat. 9, 36; Ier. 31, 16.

17. Mat. 9, 26. 22. Is 35, 5.

surzii aud, morții se scoală, săracilor bine se vestește.

23. Și fericit este cel ce nu se va sminti întru mine.

24. Iar dacă s'au dus vestitorii lui Ioan, au început a grăi către no-roade de Ioan: ce ați ieșit în pustie să vedeți? Au trestie clătită de vânt?

25. Dar ce ați ieșit să vedeți? Au om îmbrăcat în haine moi? Iată, cei ce sunt în haine scumpe și petrec întru desfătare, în casele împărătești sunt.

26. Dar ce ați ieșit să vedeți? Au proroc? Adevăr grăiesc vouă: și mai mult decât proroc.

27. Acesta este de care este scris: iată eu trimit îngerul meu înaintea feței tale, care va găii calea ta înaintea ta:

28. Că zic vouă: mai mare proroc între cei născuți din muleri de cât Ioan Botezătorul, nimeni nu este, iar cel mai mic întru împărăția lui Dumnezeu, mai mare decât el este.

29. Și tot norodul auzind, drept a mărturisit pre Dumnezeu, botezându-se cu botezul lui Ioan.

30. Iar Fariseii și legiuitorii au lepădat dela sine sfatul lui Dumnezeu, nebotezându-se dela dânsul.

31. Deci cu cine voiu asemăna pre oamenii neamului acestuia? Și cu cine sunt asemenea?

32. Asemenea sunt cu copiii ce șed în iarg și strigă unii către alții și zic: flueraț-am vouă și n'ați jucat; cântat-am de jale vouă și n'ați plâns.

33. Că a venit Ioan Botezătorul, nici pâine mâncând, nici vin bând, și ziceți: drac are.

34. Au venit Fiul Omului mâncând și bând, și ziceți: iată om mănător și băutor de vin, prieten vameșilor și păcătoșilor.

35. Și s'a îndreptat înțelepciunea dela toți fiii săi.

36. Și'l rugă pre el unul din Farisei, ca să mănânce cu el. Și intrând în casa Fariseului, a șezut.

37. Și iată, o mulere din cetate, care eră păcătoasă, înțelegând că șade în casa Fariseului, aducând un alavastru cu mir,

38. Și stând lângă picioarele lui dinapoi, plângând a început a uda

picioarele lui cu lacrimi, și cu perii capului ei le ștergea, și sărută picioarele lui, și le ungea cu mir.

39. Iar văzând Fariseul care chemase pre el, a zis întru sine, grăind: acesta de ar fi proroc, ar ști cine și ce fel de mulere este cea ce se atinge de el, că este păcătoasă.

40. Și răspunzând Iisus, au zis către el: Simone, am oare ce să'ți zic. Iar el a zis: învățătorule, zi.

41. Doi datornici erau oarecărui cămătarnic; unul eră dator cu cinci sute de dinari, iar celalți cu cincizeci;

42. Și neavând ei cu ce plăti, amândurora le-au dăruit. Deci care dintr'înșii, spune'mi, mai mult va iubi pre el?

43. Iar Simon răspunzând, a zis: socotesc că acela cărui a dăruit mai mult. Iar el au zis lui: drept ai judecat.

44. Și întorcându-se către mulere, au zis lui Simon: vezi pre această mulere? Am intrat în casa ta, apă pre picioarele mele n'ai dat, iar aceasta cu lacrimi mi-a udat picioarele mele și le-a șters cu părul capului ei.

45. Sărutare mie nu mi-ai dat, iar aceasta de când am intrat, n'a încetat sărutându'mi picioarele mele.

46. Cu untelemn capul meu nu l'ai uns, iar aceasta cu mir mi-a uns picioarele mele.

47. Pentru aceea grăesc ție: iartă-se păcatele ei cele multe, că a iubit mult. Iar cui se iartă puțin, lubește mai puțin.

48. Și au zis ei: iartă-ți-se ție păcatele tale.

49. Și au început cel ce ședea cu dânsul a grăi întru sine: cine este acesta care iartă și păcatele?

50. Și au zis către mulere: credința ta te-a mântuit, mergi în pace.

CAP. 8.

Pilda 'Semănătorului. Muma și frații lui Iisus. Certarea apelor. Legheon. Fata mai marelui Sinagogeii. Femia ce'i curgea sânge.

Și a fost după aceasta și el umblă prin cetăți și prin sate, propoveduind și binevestind împărăția

24. Mat. 11, 7 30. Fapt. 13, 16.

31. Mat. 11, 16 sq

48. Mat. 9, 2.

lui Dumnezeu, și cei doisprezece cu dânsul,

2. Și niște femei care erau tămăduite de duhuri rele și de boale: Maria ce se chemă Magdalina, dintru care ieșiseră șapte draci,

3. Și Ioana femeia lui Husa, ispravnicul lui Irod, și Susana și altele multe, care slujiau lui din auziile lor.

4. Și adunându-se norod mult, și cei de prin cetăți venind către dânsul, au zis prin pildă:

5. Ieșit-a sămănătorul să semene sămânța sa. Și sămănând el, una a căzut lângă cale și s'au călcat și pasările cerului o au mâncat.

6. Și alta a căzut pre piatră, și dacă a răsărit s'a uscat, pentru că n'avea umezeală.

7. Și alta a căzut în mijlocul spinilor, și crescând spinii o au înecat pre ea.

8. Și alta a căzut pre pământ bun, și crescând a făcut rod înșutit. Acestea grăind, au strigat: cel ce are urechi de auzit, să auză.

9. Și l-au întrebat pre el ucenicii lui, zicând: ce este pilda aceasta?

10. Iar el au zis: vouă este dat a ști tainele împărăției lui Dumnezeu, iar celorlalți în pilde, ca văzând să nu vădă, și auzind să nu înțeleagă.

11. Iar pilda este aceasta: sămânța este cuvântul lui Dumnezeu.

12. Iar cea de lângă cale sunt cei ce aud; apoi vine diavolul și ia cuvântul din inima lor, ca nu cumva crezând să se mântulască.

13. Iar cea de pre piatră, sunt cei cari când aud, cu bucurie primesc cuvântul; dar aceștia rădăcină n'au, cari până la o vreme cred și în vreme de ispită se leapădă.

14. Iar cea ce a căzut în spini, aceștia sunt cari au auzit, dar cu grijiile și cu bogățiile și cu dulcelețurile vieții aceștea umblând, se înneacă și nu săvârșesc roadă.

15. Iar cea de pre pământ bun, aceștia sunt cari cu inimă bună și curată auzind cuvântul, îl în și fac roadă întru răbdare.

16. Și nimeni aprinzând lumina o acopere pre dânsa cu vas, sau

o pune supț pai, ci o pune în sfeșnic, ca cei ce intră să vădă lumină.

17. Că nu este lucru de taină, care să nu se arate, nici lucru ascuns care să nu se cunoască și întru arătare să vie.

18. Deci vedeți cum auziți; că cel ce are, se va da lui, și cel ce n'are, și ce i se pare că are, se va lua dela dânsul.

19. Și au venit către dânsul muma lui și frații lui, și nu puteau să vorbească cu dânsul pentru norod.

20. Și l-a spus lui zicând: muma ta și frații tăi stau afară, vrând să te vadă pre tine.

21. Iar el răspunzând, au zis către dânsii: muma mea și frații mei sunt aceștia, cari aud cuvântul lui Dumnezeu și'l fac pre dânsul.

22. Și a fost într'una din zile, și el au intrat în corabie și ucenicii lui, și au zis către ei: să trecem de cea parte de lezer; și s'au slobozit.

23. Iar mergând el cu corabia, au adormit el. Și s'a pogorât vînt de vînt în lezer, și se umpleau și se primejdulau.

24. Și apropiindu-se l-au deșteptat pre dânsul, grăind: învățătorule, învățătorule, pierim. Iar el sculându-se, au certat vîntul și valul apeli; și au încetat, și s'a făcut liniște.

25. Și au zis către el: unde este credința voastră? Iar ei spăimântându-se, s'au mirat, grăind unul către altul: cine este acesta, că și vînturilor și apeli poruncește, și'l ascultă pre dânsul?

26. Și au venit cu corabia în lațura Gadarenilor, care este de cea parte de Galilea.

27. Și ieșind el la uscat, l-a întâmpinat pre el un om oarecare din cetate, care avea draci de mulți ani, și în haină nu se îmbracă și în casă nu petrecea, ci în mormânturi.

28. Iar văzând pre Iisus și strigând, a căzut înaintea lui, și cu glas mare a zis: ce este mie și ție Iisuse Fiul lui Dumnezeu celui prea înalț? Rogu-te, nu mă munci pre mine.

29. Că poruncia duhului celui ne-

8. 2. Marc. 15, 40 și 16, 9.

4. Mat. 13, 3; Marc. 4, 2.

10. Is. 6, 9, 10; Mat. 13, 14; Marc. 4, 12; Ioan 12, 40; Fapt. 28, 26.

15. Fapt. 16, 14; Evc. 10, 36.

16. Mat. 5, 15; Marc. 4, 21.

17. Mat. 10, 26. 18. Mat. 13, 12.

19. Mat. 12, 46; Marc. 3, 31.

22. Mat. 8, 23; Marc. 4, 35.

26. Mat. 8, 28, sq; Marc. 5, 1.

cura
traci
sul,
her:
rămă
col p
30
grăin
a zis
trase
31.
runci
dânc
32.
mulți,
rogu
într
33.
intrat
de po
metet.
34.
se făc
cetate
35.
cul, și
pre or
dii, în
zând l
s'au lu
36.
zuseră
37.
norod
ducă c
de ma
rabie,
38. I
seră dr
dânsul
el, gră
39. I
vestigi
zeu. Și
scarbă
40. S
le prin
asupra
41. S
n'are n
marele
dicrele
să într
42. C
ca de d
nă. Iar
suru r
43. S
44. Mat

curat să iasă din omul acela, pentru că de mulți ani îl răpise pre dânsul, și îl legau pre el cu lanțuri de fier și cu obezi, păzindu-se, dar sfărâmand legăturile, se goniă de dracul prin pustie.

30. Și l-au întrebat pre el Iisus, grăind: cum îți este numele? Iar el a zis: legheon; că draci mulți intraseră într'însul.

31. Și îl rugau pre el ca să nu porunciască lor să meargă întru adânc.

32. Și eră acolo o turmă de porci mulți, ce se pășteau în munte, și îl rugau pre el să le deă voie lor să intre într'înșii; și le-au dat lor voie.

33. Și ieșind dracii din om, au intrat în porci, și s'a pornit turma de pre țărmuri în iezer și s'a înnecai.

34. Iar păstorii văzând ceea ce se făcuse, au fugit și au spus în cetate și prin sate.

35. Și au ieșit să vadă ce s'a făcut, și au venit la Iisus, și au aflat pre omul dintru care ieșiseră dracii, îmbrăcat și întreg la minte, șezând lângă picioarele lui Iisus, și s'au temut.

36. Și le-au spus lor și cei ce văzuseră, cum s'a mântuit cel îndrăcit.

37. Și l-a rugat pre dânsul tot norodul ținutului Gadarenilor, să se ducă dela dânsii, că erau cuprinși de mare frică. Iar el intrând în corabie, s'au întors.

38. Iar bărbatul dintru care ieșiseră dracii, rugă pre el ca să fie cu dânsul; dar Iisus l-au slobozit pre el, grăind:

39. întoarce-te în casa ta și povestește câte ți-ai făcut ție Dumnezeu. Și s'a dus propoveduind prin toată cetatea câte l-au făcut Iisus lui.

40. Și a fost când s'ar întors Iisus, l-a primit pre el norodul, că toți îl așteptau pre el.

41. Și iată, a venit un om căruia îi eră numele Iair, și acesta eră mai marele sinagogei, și căzând la picioarele lui Iisus, îl rugă pre el ca să intre în casa lui,

42. Că aveă o fiică una născută, ca de doisprezece ani, și aceea mură. Iar când mergeă el, îl împresurau noroadele.

43. Și o mulere fiind în curgerea

sângelui de doisprezece ani, care cheltuisse la doftori toată averea sa, și nici dela unul n'a putut să se vindece,

44. Apropiindu-se dinapoi, s'a atins de poala hainei lui, și îndată a stăit curgerea sângelui ei.

45. Și au zis Iisus: cine este cel ce s'a atins de mine? Iar lepădându-se toți, a zis Petru și cel ce erau cu el: învățătorule, noroadele te împulzesc și te strămtoează, și zici: cine este cel ce s'a atins de mine?

46. Iar Iisus au zis: s'a atins de mine oarecine, că eu am cunoscut puterea care a ieșit din mine.

47. Iar văzând muierea că nu s'a ascuns, a venit tremurând, și căzând înaintea lui, l-a spus lui, înaintea a tot norodul, pentru care pricină s'a atins de el și cum că s'a tămăduit îndată.

48. Iar el l-au zis ei: Indrăznește fiică; credința ta te-a mântuit, mergi în pace.

49. Încă grăind el, vine oarecare dela mai marele sinagogei, grăind lui, că a murit fiica ta; nu supără pre învățătorul.

50. Iar Iisus auzind, au răspuns lui, grăind: nu te teme; crede numai și se va mântui.

51. Iar intrând în casă, n'au lăsat nici pre unul să intre, fără numai pre Petru și pre Iacov și pre Ioan și pre tatăl fecioarei și pre muma ei.

52. Și plângeau toți și se tânguiau de dânsa; iar el au zis: nu plângeți; n'a murit, ci doarme.

53. Și și râdeau de dânsul, și fiind că a murit.

54. Iar el scojând pre toți afară, și apucând-o de mână, a strigat, grăind: fecioară, scoală-te!

55. Și s'a întors duhul ei, și a înviat îndată; și au poruncit să'i deă ei să mănânce.

56. Și s'au spălmântat părinții ei; iar el au poruncit lor, să nu spună nimănui ceea ce se făcuse.

49. Mat. 9, 23 sq; Marc. 5, 35, sq.
52. Luca 7, 13.

CAP. 9.

Trimiterea Apostolilor la propovăduire. Cinci pâini. Lepădarea de sine și luarea Crucii. Schimbarea la față. Luna-tecul. Ceasta pentru întâietate.

Și chemând pre cei doisprezece ucenici ai săi, le-au dat lor putere și stăpânire preste toți dracii și a vindeca boalele.

2. Și i-au trimis pre dâșii să propoveduiască împărăția lui Dumnezeu și să tămăduiască pre cei bolnavi.

3. Și au zis către dâșii: nimic să nu luați pre cale: nici toiaș, nici traistă, nici pâine, nici arginți, nici câte două haine să aveți.

4. Și ori în care casă veți intra, acolo să petreceți, și de acolo să ieșiți.

5. Și ori căți nu vă vor primi pre voi, ieșind din cetatea aceea, și praful de pre picioarele voastre scuturați, întru mărturie asupra lor.

6. Și ieșind, umblau prin sate, binevestind și tămăduind pretutindenea.

7. Și a auzit Irod tetrarhul, toate cele ce se făceau de el, și nu se pricepea, pentru că unii ziceau, că Ioan s'a sculat din morți.

8. Iar alții, că Ilie s'a arătat, iar alții, că un proroc din cei de demult a înviat.

9. Și a zis Irod: pre Ioan eu l-am tăiat; dar acesta cine este, de care eu aud unele ca acestea? Și căută să-l vadă pre el.

10. Și întorcându-se Apostolii, au spus lui toate câte au făcut. Și luându-l pre dâșii, s'au dus deosebi în loc pustiu al cetăței ce se chiamă Vitsalda.

11. Iar noroadele înțelegând, au mers după dâșii, și primindu-l pre dâșii, le grăia lor de împărăția lui Dumnezeu, și pre cei ce aveau trebuință de tămăduire, îi vindeca.

12. Iar ziua a început a se plecă și venind cei doisprezece, au zis lui: slobozește noroadele, ca mergând în satele și în orașele cele de prin prejur, să găzduiască și să-și alege hrană, că aici suntem în loc pustiu.

13. Iar el au zis către dâșii: dați-le lor voi să mănânce. Iar el au zis: nu este la noi mai mult decât cinci pâini și doi pești, fără decât să ne ducem noi și să cumpărăm la tot norodul acesta bucate.

14. Că erau ca cinci mii de bărbați. Și au zis către ucenicii săi: puneți-l pre dâșii cele, câte cinci-zeci

15. Și au făcut așa și i-au așezat pre toți.

16. Deci luând cele cinci pâini și cei doi pești, căutând la cer, le-au binecuvântat și le-au frânt și le-au dat ucenicilor să le pună înaintea norodului.

17. Și au mâncat și s'au săturat toți, și au luat din sfărâmiturile care rămăseseră lor, douăsprezece coșuri.

18. Și a fost când se rugă el deosebi, erau cu dâșii ucenicii lui, și i-au întrebat pre dâșii zicând: cine'mi zic noroadele că sunt?

19. Iar ei răspunzând, au zis: Ioan Botezătorul, iar alții, Ilie; iar alții, că proroc oarecare din cei de demult a înviat.

20. Și le-au zis lor: dar voi cine'mi ziceți că sunt? Iar Petru răspunzând a zis: Hristosul lui Dumnezeu.

21. Iar el certându-l pre dâșii, le-au poruncit, nimănui, să nu spună aceasta.

22. Zicând: că se cade Fiului Omului multe a pătimi, și a se defăima de Bătrâni și de Arhierii și de Cărturari, și a se omorî și a treia zi a învia.

23. Și grăia către toți: oricine va voi să vie după mine, să se lepede de sine și să-și ia crucea sa în toate zilele și să-și urmeze mie.

24. Că cine va voi să-și mântuiască sufletul său, pierde-l-va pre el; iar cine-și va pierde sufletul său pentru mine, acesta îl va mântui pre dâșii.

25. Că ce folos este omului de va dobândi lumea toată, iar pre sine se va pierde sau se va păgubi?

26. Că oricine se va rușina de mine și de cuvintele mele, de acesta Fiul Omului se va rușina, când

20. Mat. 16, 16 sq. Marc. 8, 29; Ioan 6, 69.

22. Mat. 17, 22 și 10, 18 sq.

23. Mat. 16, 24; Marc. 8, 34.

24. Luc. 17, 33.

26. Mat. 10, 33; Marc. 8, 38; Luc. 12, 9;

II Tim. 2, 12.

Θ. 1. Mat. 10, 1; Marc. 6, 7.

4. Luc. 10, 5 sq. 5. Luc. 10, 11.

7. Mat. 14, 1; Marc. 6, 14.

10. Ioan 6, 1 sq. 12. Ioan 6, 5.

va veni întru slava sa și a Tatălui și a sfinților Ingeri.

27. Și vă grăiesc vouă cu adevărat: sunt unii din cei ce stau aici, cari nu vor gusta moarte, până când vor vedea împărăția lui Dumnezeu,

28. Și a fost după cuvintele acestea ca la opt zile, și luând pe Petru și pre Ioan și pre Iacov, s'au suit în munte să se roage..

29. Și s'a făcut, când se rugă el, chipul feței lui albul și îmbrăcămintea lui albă, strălucind.

30. Și iată doi bărbați vorbeau cu dânsul, cari erau Moisi și Ilie,

31. Cari arătându-se în slavă; grăiau de ieșirea lui, care vrea să o plinească în Ierusalim:

32. Iar Petru și cei ce erau cu dânsul erau îngreuliați de somn, și deșteptându-se, au văzut slava lui, și pre cei doi bărbați stând împreună cu dânsul.

33. Și a fost când s'au despărțit ei dela dânsul, a zis Petru către Iisus: învățătorule, bine este nouă a fi aici și să facem trei colibi: una ție și una lui Moisi și una lui Ilie, neștîind ce grăia.

34. Și acestea grăind el, s'a făcut nor, și i-a umbrît pre dânsul și s'au spălmîntat când au intrat ei în nor.

35. Și glas a fost din nor, zicând: acesta este Fiul meu cel iubit, pre acesta să ascultați.

36. Și după ce a fost glasul, s'au aflat Iisus singur. Și el au făcut și nimănui n'au spus în zilele acelea nimic din cele ce văzuseră.

37. Și a fost, a doua zi, pogo-rându-se el din munte, l-a întîmpinat pre el norod mult.

38. Și iată, un bărbat din norod a strigat, grăind: învățătorule, rogu-te caută spre fiul meu, că unul născut îmi este mie.

39. Și iată, duh îl apucă pre el, și de năpraznă strigă; și'l zdrobește pre el cu spumă, și abla se duce dela el, sfărâmându'l pre el.

40. Și m'am rugat de ucenicii tăi să'l scoată, și n'au putut.

41. Iar Iisus răspunzând, au zis: o neam necredincios și îndărătnic, până când voiu fi cu voi și voiu

suferi pre voi? Adu'mi pre fiul tău aici.

42. Și încă apropiindu-se el, l-a frîntil pre el dracul și l-a scuturat. Iar Iisus au certat pre duhul cel necurat, și au tămăduit copilul, și l-au dat tatălui său.

43. Și se spălmîntau toți de mărimea lui Dumnezeu. Și mirându-se toți de toate care au făcut Iisus, au zis către ucenicii săi:

44. Puneți voi în urechile voastre cuvintele acestea, că Fiul Omului se va da în mâinile oamenilor.

45. Iar ei nu înțelegeau cuvântul acesta, și eră acoperit de către dânsii, ca să nu'l priceapă; și se temeau să'l întrebe pre el de cuvântul acesta.

46. Și a intrat gând întru dânsii: cine ar fi dintru ei mai mare?

47. Iar Iisus știind gândul inimii lor, luând un prunc, l-au pus pre el lângă sine,

48. Și au zis lor: oricine va primi pruncul acesta întru numele meu, pre mine mă primește; și oricine mă va primi pre mine, primește pre cela ce m'au trimis pre mine; că cela ce este mai mic întru voi toți, acesta va fi mare.

49. Iar Ioan răspunzând, a zis: învățătorule, am văzut pre oarecare în numele tău scoțînd draci, și l-am oprit pre el, că nu umbliă pre urma ta cu noi.

50. Și au zis către el Iisus: nu' oprimi, că cel ce nu este împotriva noastră, pentru noi este.

51. Și a fost când s'au împlinit zilele înălțării lui, el și-au îndreptat fața ca să meargă în Ierusalim.

52. Și au trimis vestitori înaintea feței sale; și mergând au intrat într'un oraș al Samarinenilor, ca să'l gătească lui.

53. Și nu l-au primit pre dânsul, că fața lui eră mergând spre Ierusalim.

54. Și văzând ucenicii lui, Iacov și Ioan, au zis: Doamne, voești să zicem ca să se pogoare foc din cer și să'i mistuiască pre el, precum și Ilie a făcut?

55. Iar Iisus întorcându-se l-au cer-

28. Mat. 17, 1. Marc. 9, 2.

35. II Petr. 1, 17; Mat. 3, 17.

37. Mat. 17, 14, Marc. 9, 14.

41. Mat. 17, 22. 45. Lucă 18, 34.

46. Marc. 9, 34.

48. Mat. 10; 40; Ioan 13, 20.

52. Ioan 4, 4.

54. 4 Imp. 1, 10 sq.

taf pre dâșșii și au zis: nu știți al cărui duh sunteți voi;

56. Că Fiul Omului n'au venit să piarză sufletele oamenilor, ci să mântuiască. Și au mers într'alt sat.

57. Și a fost când mergeau ei pre cale, a zis oarecine către el: Doamne, voiu să merg după tine, ori unde vei merge.

58. Și au zis lui: vulpile au vizuină și pasările cerului cuiburi, iar Fiul Omului n'are unde să-și plece capul.

59. Și au zis către altul: vino după mine. Iar el a zis: Doamne, dă-mi voie întâi să merg să îngrop pre tatăl meu.

60. Iar Iisus au zis lui: lasă morșii să-și îngroape pre morșii lor, iar tu mergi de vestește împărăția lui Dumnezeu.

61. Și a zis și altul; voiu să merg după tine, Doamne, dar întâi dă-mi voie să rânduesc cele ce sunt în casa mea.

62. Iar Iisus au zis către el: nimeni punându-și mâna sa pre plug, și căutând înapoi, este îndreptat întru împărăția lui Dumnezeu.

CAP. 10.

Cei șaptezeci de Apostoli. Legiitorul doritor de viața de veci. Pilda celui căzut în tâlhari. Marta și Maria.

Iar după acestea au arătat Domnul și pre alți șaptezeci și au trimis pre dâșșii câte doi înaintea feței sale, întru tot orașul și locul unde vrea el să meargă.

2. Și zicea către dâșșii: secerișul este mult, iar lucrătorii pușini; deci rugați pre Domnul secerișului, ca să scoată lucrători la secerișul său.

3. Mergeți, iată eu vă trimit pre voi ca miei în mijlocul lupilor.

4. Să nu purtați pungă, nici tralstă nici încălțăminte; și pre nimenea să nu întrebați de sănătate în cale.

5. Și ori în care casă veți intra întâi ziceți: pace casei aceștia,

6. Și de va fi acolo fiul păcei, se va odihni preste dâșșul pacea voastră; iar de nu, la voi se va întoarce.

7. Și întru aceeaș casă petreceți, mâncând și bând cele dela dâșșii; că vrednic este lucrătorul de plata sa. Să nu vă mutați din casă în casă.

8. Și ori în care cetate veți intra și vă vor primi pre voi, mâncați cele ce se vor pune înaintea voastră.

9. Și tămăduiți bolnavii cari vor fi într'nsa și grașiți lor: s'a apropiat spre voi împărăția lui Dumnezeu.

10. Iar ori în care cetate veți intra, și nu vă vor primi pre voi, ieșind la ulișile ei cele late, ziceți:

11. Și praful ce s'a lipit de noi din cetatea voastră, îl scuturăm vouă. Inșă aceasta să știți, că s'a apropiat spre voi împărăția lui Dumnezeu.

12. Grăiesc vouă: că mai ușor va fi Sodomului în ziua aceea, decât cetăței aceea.

13. Vai ție, Horazin! Vai ție Tirsaidol! Că de s'ar fi făcut în Tir și în Sidon puterile care s'au făcut întru voi, de mult în sac și în cenușă șezând s'ar fi pocăit,

14. Inșă Tirului și Sidonului mai ușor va fi la judecată decât vouă.

15. Și tu Capernaume, care până la cer te-ai înălțat, până la iad te vei pogori,

16. Cea ce ascultă pre voi, pre mine mă ascultă, și cea ce se leapădă de voi, de mine să leapădă. Iar cea ce se leapădă de mine, se leapădă de cea ce m'au trimis pre mine,

17. Și s'au întors cei șaptezeci cu bucurie, zicând: Doamne și dracii se pleacă nouă întru numele tău.

18. Și au zis lor: văzut-am pre satana ca un fulger din cer căzând.

19. Iată dau vouă stăpânire să călcați preste șarpi și preste scorpil și preste toată puterea vrăjmașului și nimic pre voi nu vă va vătăma.

20. Inșă pentru aceasta nu vă bucurați, căci duhurile se pleacă vouă; ci vă bucurați mai vârtos, că numele voastre s'au scris în ceruri.

21. Întru acest ceas s'au bucurat cu duhul Iisus și au zis: mărturisescu-mă ție, Părinte, Doamne al

56. Ioan 3, 17 și 12, 47.

57. Mat. 8, 19.

10. 2. Ioan 4, 35; Mat. 9, 37 sq.

3. Mat. 10, 16. 4. Mat. 10, 9.

7. A doua Lege 24, 14; Mat. 10, 10; 1 Cor.

9, 14. 13. Mat. 11, 21, 16 Ioan 13, 20.

18. Apoc. 12, 8 sq. 19. Ps 90, 17.

20 Filip. 4, 3. 21. Mat. 11, 25 sq.

cerului și al pământului, că ai ascuns acestea de cei înțelepți și pricepuți și le-ai descoperit pre ele pruncilor, adevărat Părinte, că așa a fost buna voință fainea ta.

22. Și întorcându-se către ucenicii săi au zis: toate imi sunt date mie dela Tatăl meu, și nimenea nu știe cine este Fiul, fără numai Tatăl, și cine este Tatăl, fără numai Fiul, și căruia va voi Fiul să'i descopere.

23. Și întorcându-se către ucenicii deosebi au zis: Iericiti ochii cari văd cele ce voi vedeți.

24. Că grăiesc vouă, că mulți proci și împărați au voit să vădă cele ce vedeți voi și nu au văzut și să auză cele ce auziți și nu au auzit.

25. Și iată, un legiuitor s'a sculat, ispitindu'l pre el și zicând: Invățătorule, ce voi face să moștenez vleața cea veșnică?

26. Iar el au zis: În lege ce este scris? cum citești?

27. Iar el răspunzând a zis: să iubesti pre Domnul Dumnezeuul tău din toată inima ta și din tot sufletul tău și din toată vârtutea ta, și din tot cugetul tău și pre aproapele tău ca însuși pre tine.

28. Și i-au zis lui; drept ai răspuns: aceeaia fă și vei fi viu.

29. Iară el vrând să se îndrepteze pre sine, a zis către Iisus: și cine este aproapele meu?

30. Iar Iisus răspunzând au zis: un om oarecare se pogoră din Ierusalim în Ierihon și a căzut în tâlhari, cari desbrăcându'l pre el și rănindu'l, s'au dus, lăsându'l abia viu.

31. Și după întâmplare un preot se pogoră pre calea aceea și văzându'l pre dânsul, a trecut pre alătura.

32. Așijderea și un Levit, fiind la acel loc, viind și văzându'l pre el, a trecut pre alătura.

33. Iar un Samarinean mergând pre cale, a venit la el și văzându'l i s'a făcut milă.

34. Și apropiindu-se, a legat ranele lui, turnând untdelemn și vin;

și puindu'l pre dobitoacul lui, l-a dus la o casă de oaspeți și a purtat grijă de el.

35. Și a doua zi ieșind și scoțând doi dinari, a dat gazdei și i-au zis lui: poartă grijă de dânsul și orice vei mai cheltui, eu când mă voi întoarce, voi da ție.

36. Deci care dintru acel trel, și se pare a fi de aproape celui ce căzuse în tâlhari?

37. Iară el a zis: acela ce a făcut milă cu dânsul. Iar Iisus au zis lui: mergi de fă și tu asemenea.

38. Și a fost când se duceau ei, și el au intrat într'un sat; iar o muliere numele ei Marta l-a primit pre el în casa sa.

39. Și aceea avea o soră ce se chemă Maria, carea și șcând lângă picioarele lui Iisus, ascultă cuvintele lui.

40. Iar Marta se siliă spre multă slujbă și stând a zis: Doamne, au nu socotești că soru-mea singură m'a lăsat să slujesc? Ci zi ei ca să'mi ajute.

41. Și răspunzând Iisus, au zis ei, Marto, Marto, te grijești și spre multe te silești;

42. Ci un lucru trebuiește, iar Maria partea cea bună și-a ales, carea nu se va lua dela dânsa.

CAP. 11.

Rugăciunea Domnească. Vindecarea unui mul. O femeie fericite pre Iisus. Iudeii cer semn din cer. Iisus învățând la un ospăț și muștrând pre legiuitorii.

Și a fost când eră el la un loc rugându-se, după ce au încetat, a zis unul din ucenicii lui către dânsul: Doamne, învață-ne pre noi să ne rugăm, precum și Ioan a învățat pre ucenicii săi.

2. Și le-au zis lor: când vă rugați ziceți: Tatăl nostru carele ești în ceruri, slințiască-se numele tău. Vie împărăția ta. Fie voea ta, precum în cer și pre pământ.

3. Pâinea noastră cea spre ființă dă-ne-o nouă în toate zilele.

4. Și ne iartă nouă păcatele noastre, că și noi iertăm tuturor celor ce ne sunt datorii nouă. Și nu ne

22. Ioan 1, 18 și 6, 46.

23. 3 Imp. 10, 8; Mat. 13, 16.

24. 1 Petru 1, 10.

25. Mat. 22, 35 sq; Mar. 12, 28 sq.

27. Lev. 19, 18.

28. Lev. 18, 5; Ioan 11, 1.

29. Ef. 2, 13.

38. Ioan 11, 1 și 12, 2.

11. 2. Mat. 6, 9.

duce pre noi întru ispită, ci ne izbăvește de cel viclean.

5. Și au zis către ei: cine dintru voi are prieten și va merge către dânsul la miezul nopții și va zice lui: prietene, dă-mi împrumut trei pâini;

6. Că a venit din cale un prieten la mine, și n'am ce pune înaintea lui?

7. Și acela răspunzând dinlăuntru, va zice: nu-mi face osteneală, acum ușa s'a încuiat și copiii mei sunt în așternut cu mine, nu pot să mă scol să-ți dau fie.

8. Grăiesc vouă: măcar de nu l-ar da lui sculându-se, pentru că este lui prieten, dar pentru obraznicia lui sculându-se, va da lui câte îi trebuie.

9. Și eu zic vouă: cereți și se va da vouă; căutați și veți afla; bateți și se va deschide vouă.

10. Că tot cela ce cere, va lua, și cela ce caută, va afla, și celui ce bate, i se va deschide.

11. Și la care tată dintru voi, de va cere fiul pâine, au doară piatră îi va da lui? Sau pește, au doară în loc de pește, șarpe îi va da lui?

12. Sau de va cere ou, au îi va da lui scoapie?

13. Deci dacă voi fiind răi, știți să dați daruri bune fiilor voștri, cu cât mai vărtos Tatăl cel din cer va da Duh Sfânt celor ce cer dela dânsul?

14. Și eră scofând un drac și acela eră mut. Și a fost după ce a ieșit dracul, a grăit mutul și s'au mirat noroadele.

15. Iar oarecari dintr'înșii ziceau: cu veelzevul domnul dracilor scoate dracii.

16. Iar alții ispitindu-l, cereau dela dânsul semn din cer.

17. Iar el știind gândurile lor, au zis lor: toată împărăția ce s'a împărăchiat între sine se pustiește și casă preste casă cade.

18. Deci și satana dacă s'a împărăchiat între sine, cum va stă împărăția lui? Că ziceți că, cu veelzevul scot eu dracii,

19. Iar dacă eu cu veelzevul scot dracii, feciorii voștri cu cine scot?

Pentru aceasta ei vor fi vouă judecători.

20. Iar dacă eu cu degetul lui Dumnezeu scot dracii, iată a ajuns la voi împărăția lui Dumnezeu.

21. Când cel tare înframat fiind păzește curtea sa, în pace sunt averile lui.

22. Iar când va veni cel mai tare decât dânsul, și-l va birui pre el, iă toate armele lui, întru care se nădărduiă și împărțește prăzile lui.

23. Cela ce nu este cu mine, împotriva mea este, și cela ce nu adună cu mine risipește.

24. Când duhul cel necurat va ieși din om, umblă prin locuri fără de apă, căutându-și odihnă, și neaflând zice: mă voi întoarce în casa mea de unde am ieșit.

25. Și fiind o află măfurață și împodobită.

26. Atuncea merge și iă alte șapte duhuri mai rele decât sine, și intrând locuiesc acolo; și se fac cele de pre urmă ale omului acela mai rele decât cele dintâiu.

27. Și a fost când zicea el acestea, ridicând o muliere glas din norod a zis lui: fericit este pântecul care te-a purtat și țighele care al supt.

28. Iar el au zis: adevărat, fericit cei ce ascultă cuvântul lui Dumnezeu și-l păzesc pre el.

29. Iar adunându-se noroadele au început a zice: neamul acesta viclean este; semn cere și semn nu se va da lui, fără numai semnul lui Ionă prorocului.

30. Că precum a fost Ionă semn Ninevitenilor, așa va fi și Fiul Omului la neamul acesta;

31. Împărăteasa dela austru se va scula la judecată cu bărbații neamului acestuia, și-i va osândi pre ei; că a venit dela marginele pământului să auză înțelepciunea lui Solomon, și iată mai mult decât Solomon aicea.

32. Bărbații dela Ninevia se vor scula la judecată cu neamul acesta și-l vor osândi pre el; căci ei s'au pocăit pentru propoveduirea lui Ionă, și iată mai mult decât Ionă aici.

33. Nimenea aprinzând lumina o

8. Luc. 18, 5

9. Mat. 7, 7; Marc. 11, 24; Ioan 16, 23 sq.

14. Mat. 12, 22 sq; Marc. 3, 22,

16. Mat. 16, 10 sq.

20. Eș. 8, 19. 22. Col. 2, 15.

23. Marc. 9, 40, 26. Ioan 5, 14.

28. Mat. 7, 21.

31. 3 Imp. 10, 1; 2 Paral. 9, 1; Mat. 12, 42.

32. Ionă 2, 1; 3, 5; Mat. 12, 41.

33. Marc. 4, 21.

pune întru ascuns, nici supt obroc, ci în slesnic, ca cei ce intră să vadă lumina.

34. Lumina trupului este ochiul; deci când va fi ochiul tău curat, tot trupul tău va fi luminat; iar când va fi rău, și trupul tău întunecat va fi.

35. Drept aceea, socotește ca lumina care este întru tine să nu fie întunerec.

36. Deci dacă trupul tău va fi tot luminat; neavând vreo parte întunecată, va fi luminat tot, ca și când lumina cu strălucirea te luminează.

37. Iar când grăiă, îl rugă pre dânsul un Fariseu ca să prânziască la el, și intrând, au șezut.

38. Iar Fariseul văzând, s'a mirat că nu s'au spălat întâiu mai 'nainte de prânz.

39. Iar Domnul au zis către dânsul: acum voi Fariseii, partea cea dinafară a paharului și a blidului curățiți; iară cea dinlăuntru vostru este plină de răpire și de vicleșug.

40. Nebunilor, au nu cela ce au făcut cea dinafară, au făcut și cea dinlăuntru?

41. Însă cele ce sunt la voi, dați-le milostenie, și iată, toate vor fi vouă curate.

42. Și vai vouă Fariseilor! Că zecuiți izma și ruta și toate verdețurile, și treceți judecata și dragostea lui Dumnezeu; acestea se cădeă a le face, și acelea a nu le lăsa.

43. Vai vouă Fariseilor! Că iubiți scaunele cele mai de sus în sinagoguri și închinăciunile prin târguri.

44. Vai vouă Cărturarilor și Fariseilor făjarnici! Că sunteți ca mormânturile cele ce nu se văd și oamenii ce umblă deasupra lor nu le știu.

45. Și răspunzând unul din legiuitorii, a zis lui: învățătorule, acestea zicând și pre noi ne ocărășiți.

46. Iar el au zis: și vouă legiuitorilor, vai! Că însărcinați pre oameni cu sarcini, care nu se pot lesne purta; iar voi nici cu un deget al vostru nu vă atingeți de sarcini.

47. Vai vouă! Că zidiți mormânturile prorocilor și părinții voștri i-au ucis pre ei.

48. Deci mărturisiiți și împreună

voiți lucrurile părinților voștri; că acela i-au ucis pre ei, iar voi zidiți mormânturile lor.

49. Pentru aceasta și înțelepciunea lui Dumnezeu a zis: trimite-voiu căire ei proroci și apostoli și dintr'înșiși vor ucide și vor gonii.

50. Ca să se ceară sângele tuturor prorocilor, ce s'a vărsat din începutul lumii dela neamul acesta.

51. Dela sângele lui Avel până la sângele Zahariei, care a pierit între oltar și între biserică; adevărat zic vouă: se va cere dela neamul acesta.

52. Vai vouă legiuitorilor! Că ați luat cheea cunoștinței, voi nu ați intrat și pre cei ce vreau să intre i-ați oprit.

53. Și zicând el acestea către ei, au început Cărturarii și Fariseii tare a se mânia spre dânsul și a sta lui împotivă de multe.

54. Pândindu'l pre el și căutând ca să vâneze ceva din gura lui, ca să'l vinuiască pre el.

CAP. 12.

Aluatul Fariseilor. De cine trebuie a se teme. Hula împotivă Duhului Sfânt. Curajul în isgoniri. Sfaturi împotivă lăcomiei. Defaimarea celor lumești. Fervirea de iubirea de argint. A nu se price cu aproapele.

Și adunându-se mulțimi de noroadă cât se călcau unii pre alții, au început a zice ucenicilor săi: mai întâiu păziți-vă de aluatul Fariseilor, care este făjăria.

2. Că nimic nu este acoperit, care nu se va descoperi, și ascuns, care nu se va cunoaște.

3. Pentru aceea câte ați zis la întuneric, la lumină se vor auzi, și ce ați grăit la ureche în cămări, se va propovedui deasupra caselor.

4. Deci grăiesc vouă prietenilor mei: nu vă temeți de cei ceucid trupul și după aceea nu pot nimic mai mult să facă.

5. Ci voi arăta vouă de cine să vă temeți. Să vă temeți de cela ce are putere după ce l'a ucis, să'l arunce în Gheena. Adevăr grăiesc vouă: de acela să vă temeți.

6. Au nu se vând cinci păsări cu doi filiiari? Și nici una dintr'însele

38. Mat. 15, 2. 39. Mat. 23, 25.

46. Is. 10, 1; Mat. 23, 4; Fapt. 15, 10.

47. Mat. 23, 29 sq.

51. Fac. 4, 8; 2 Paral. 24, 21.

12. 1. Mat. 16, 6 sq. 3. Mat. 10, 27.

4. Is. 8, 13 și 51, 12.

nu este ulfată înaintea lui Dumnezeu.

7. Ci și perii capului vostru toți sunt numărați. Deci nu vă temeți; că voi sunteți cu mult mai buni de cât păsările.

8. Și zic vouă: tot cel ce va mărturisi întru mine înaintea oamenilor, și Fiul Omului va mărturisi întru dânsul înaintea Îngerilor lui Dumnezeu.

9. Iar acela ce se va lepăda de mine înaintea oamenilor, lepădat va fi înaintea Îngerilor lui Dumnezeu.

10. Și tot acela ce va zice cuvânt împotriva Fiului Omului, se va ierta lui; iar celui ce va hulii împotriva Duhului Sfânt, nu se va ierta.

11. Iar când vă vor duce pre voi la soboare și la dregători și la stăpâni, nu vă grijiți cum și ce veți răspunde sau ce veți zice;

12. Că Duhul Sfânt vă va învăța pre voi întru acel ceas, cele ce se cade a zice.

13. Și a zis lui oarecare din norod: Învățătorule, zi fratelui meu să împartă cu mine moștenirea.

14. Iar el au zis lui: Omule, cine m'a pus pre mine judecător sau împărțitor preste voi?

15. Și au zis către ei: vedeți și vă feriți de lăcomie; că nu întru a prisosi cuivă din avuțiile sale este viața lui.

16. Și au zis pildă către dânșii, grăind: unui om bogat i-a rodit țarina.

17. Și cugetă întru sine, zicând: ce voi face, că nu am unde aduna rodirile mele?

18. Și a zis: aceasta voi face: strică-voiu jirnițele mele, și mai mari le voiu zidi și voiu strânge acolo toate rodirile mele și bunătățile mele.

19. Și voi zice sufletului meu: suflete, ai multe bunătăți strânse spre mulți ani, odihnește-te, mănâncă, beă, veselește-te.

20. Iar Dumnezeu i-au zis lui: nebune, întru această noapte sufletul tău vor să'i ceară dela tine; dar cele ce ai gătit, cui vor fi?

21. Așa este acela ce strânge lui comoară; iar nu în Dumnezeu se îmbogățește.

22. Și au zis către ucenicii săi; pentru aceasta zic vouă, nu vă grijiți cu sufletul vostru, ce veți mânca; nici cu trupul, în ce vă veți îmbrăca.

23. Sufletul mai mare este decât hrana și trupul decât haina.

24. Căutați la corbi, că nu samănă nici seceră; cari nu au cămări nici jirnițe și Dumnezeu îi hrănește pre ei; cu cât mai mult voi sunteți mai buni decât păsările?

25. Și cine din voi grijindu-se poate să adauge statului său un col?

26. Deci dacă nu puteți nici ce este mai mic a face, ce vă mai grijiți de celelalte?

27. Socotiți crinii cum cresc; nu se ostenesc, nici torc; și grăiesc vouă, că nici Solomon întru toată slava sa nu s'a îmbrăcat ca unul dintru aceștia.

28. Și de vreme ce iarba, care este astăzi în câmp și mâine în cuplor se aruncă, Dumnezeu așa o îmbracă; cu cât mai vărtos pre voi, puțin credincioșilor?

29. Și voi să nu căutați ce veți mânca, sau ce veți bea și nu vă înălțați.

30. Că toate acestea păgânii lumii aceștia le caută; iar Părintele vostru știe că vă trebuesc acestea.

31. Însă căutați împărăția lui Dumnezeu, și acestea toate se vor adauge vouă.

32. Nu te teme turmă mică; că bine au voit Tatăl vostru să vă dea vouă împărăția.

33. Vindeți avuțiile voastre și dați milostenie; faceți-vă vouă pungii care nu se învechesc, comoară nelmpuțnată în ceruri, unde furul nu se apropie, nici molia o strică.

34. Că unde este comoara voastră, acolo va fi și inima voastră.

35. Să fie mijloacele voastre încinse și făcliiile aprinse;

36. Și voi asemenea cu oamenii cari așteaptă pre domnul lor, când se va întoarce dela nunți; ca viind și bălând, îndată să'i deschiză lui.

37. Fericite slugile acelea, pre cari viind domnul, îi va afla priveghind. Amin zic vouă, că se va încinge și îi va pune pre dânșii să șază, și viind va slujii lor.

38. Și de va veni la adoua strajă și la a treia strajă de va veni, și'i

7. Luc. 21, 18 8. Mat. 10, 32.

10. Mat. 12, 31; Marc. 3, 29

11. Mat. 10, 19; Marc. 13, 11.

15. 1 Tim. 6, 9 sq. Mat. 4, 4.

22. Mat. 6, 25 sq. 33. Mat. 6, 19 sq.

35. Ier. 1, 17; 1 Petr. 1, 13; Mat. 25, 1 sq.

va afla așa, fericite sunt slugile a-
celea.

39. Iar aceasta să știți, că de ar
și stăpânul casei în care ceas va
veni furul, ar priveghia și nu ar lăsa
să-i sape casa lui..

40. Deci și voi fiți gata; că în cea-
sul care nu gândiți, Fiul Omului va
veni.

41. Și a zis Petru lui: Doamne,
către noi zici pilda aceasta, sau și
către toți?

42. Și au zis Domnul: oare cine
este iconomul cel credincios și în-
țelept, pre care îl va pune domnul
preste slugile sale, ca să le dea la
vreme măsura de grâu.

43. Fericită este sluga aceea, pre
care viind domnul lui îl va afla fă-
când așa.

44. Adevărat grăiesc vouă, că'l va
pune pre dânsul preste toate avu-
țiile sale.

45. Iar de va zice sluga aceea
întru inima sa: zăbovește domnul
meu a veni, și va începe a bate pre
slugi și pre slujnice, și a mânca și
a bea și a se îmbăta;

46. Veni-va domnul slugei aceea
în ziua întru care nu gândește și
în ceasul întru care nu știe, și'l va
lăsa pre el în două, și partea lui cu
necredinșii o va pune.

47. Iar sluga cea ce a știut voea
domnului său, și nu a gătit nici a
făcut după voea lui, se va bate mult.

48. Iar cea ce nu a știut și a
făcut cele vrednice de bătăi, se va
bate puțin. Și tot căruia s'a dat mult,
mult se va cere dela el; și căruia
i s'a încredinșat mult, mai mult vor
cere dela el.

49. Foc am venit să arunc pre
pământ, și ce volesc, dacă acum
s'a aprins?

50. Și cu botez am a mă boteza
și cum mă strămoțez până ce se
va sfârși!

51. Au vi se pare că am venit să
dau pace pre pământ? Nu, zic vo-
uă, ci împărșire.

52. Că vor fi de acum înainte cinci
întru o casă împărșiți, trei impro-
tiva a doi, și doi împrotiva a trei.

53. Se va împărși tatăl împrotiva
feciorului și feciorul împrotiva ta-
tălui; muma împrotiva fetei și fata

împrotiva mumei; soacra împrotiva
noră-sei și nora împrotiva soacră-sei.

54. Și zicea și noroadelor: când
vedeți norul ridicându-se dela apus
numai decât ziceți, că ploale mare
vine, și este așa.

55. Și când austrul suflând, zi-
ceți, că zădui va să fie, și este.

56. Făjarnicilor, lafa cerului și a
pământului știți a cercă; dar vre-
mea aceasta cum n'o cercăți?

57. Căci nu judecați și întru voi
ce este drept?

58. Și când mergi cu părășul tău
la domn, pre cale, dă lucrare să te
izbăvești de el; ca nu cumva să te
tragă la judecător și judecătorul te
va da temnicerului, și temnicerul te
va arunca în temniță.

59. Zic ție, nu vei ieși de acolo,
până nu vei plăți și fillarul cel mai
de apoi.

CAP. 13.

*Iisus îndeamnă la pocăință cu pilda
Galileenilor, cu cei uciși în Siloam și
cu pilda smochinului neroditor. Femeea
cu duhul neputinței. Grăunțul de mu-
ștar. Ușa cea strămtă. Iisus ameninșat
cu moarte din partea lui Irod. Ieru-
salimul ucigător de proroci.*

Și au venit oarecare întru acea vre-
me spuindu't lui de Galileenii,
al căror sânge Pilat l-a amestecat
cu jertfele lor.

2. Și răspunzând Iisus, au zis lor:
au vi se pare că Galileenii aceștia
mai păcătoși decât toți Galileenii
au fost, căci au pălinit acestea?

3. Nu, ci zic vouă: că de nu vă
veți pocăi, toți așa veți pieri,

4. Sau acei optsprezece, preste
cari a căzut turnul în Siloam și l-a
omorât, vi se pare că aceștia mai
păcătoși au fost decât toți oamenii
cari locuiau în Ierusalim?

5. Nu, ci zic vouă: că de nu vă
veți pocăi, toți așa veți pieri.

6. Și zicea pilda aceasta: oarecine
avea un smochin în viea lui sădit
și a venit căutând roadă întru el și
nu a aflat.

7. Și a zis către vierul: iată, trei
ani sunt de când viu căutând roadă
în smochinul acesta, și nu aflu, ta-

39. Mat. 24, 43; 1 Tes. 5, 2.
42. Mat. 24, 45. 47. Iac. 4, 17.
51. Mat. 10, 34. 53. Mih. 7, 6.

54. Mat. 16, 2. 56. Ioan 4, 35.
58. Pild. 25, 8; Mat. 5, 25 sq.
13. 3. Ps. 7, 13. 6. Mat. 21, 19.

ie'l pre el; pentruce și pământul îm-
presoară în zadar?

8. Iar el răspunzând zice lui:
doamne, lasă'l pre el și într'acest
an, până'l voi săpă împrejur și voi
pune gunoi;

9. Și de va face roadă, iar de nu
fi vei fiia în anul cel viitor.

10. Și eră învățând într'u una din
sinagoguri sâmbăta.

11. Și iată o muiere eră care a-
vea duhul nepuinței de optsprezece
ani, și eră gârbovă și nu putea să
se ridice în sus nicidecum.

12. Iar Iisus văzându-o pre dânsa,
o au chemat și au zis ei: mu-
iere, te-ai slobozit de boala ta.

13. Și și-au pus pre dânsa mâi-
nile și îndată s'a îndreptat și slăvia
pre Dumnezeu.

14. Iar mai marele sinagogii mă-
nîindu-se căci o vindecase Iisus
sâmbăta, răspunzând zicea norodu-
lui: șase zile sunt într'u care se cade
a lucra; deci într'u acestea viind vă
vindecați, iară nu în ziua sâmbetei.

15. Iar Domnul au răspuns lui
și au zis: făjarnice, liecare din voi
sâmbăta au nu'și dezlegă boul său
sau asinul dela iesle, și'l duce de'l
adapă?

16. Dar aceasta, fiică a lui Avraam
fiind, pre care o a legat satana, iată
de optsprezece ani, au nu se că-
deă a se dezlegă din legătura acea-
sta în ziua sâmbetei?

17. Și acestea zicând el, se ruși-
nau toți cei ce stau împotriva lui;
și tot norodul se bucură de toate
cele slăvite ce se făceau de dânsul.

18. Și zicea: cui este asemenea
împărăția lui Dumnezeu? Și cu ce
o volu asemăna pre dânsa?

19. Asemenea este grăunțului de
muștar, pre care luându'l omul,
l-a aruncat în grădina sa, și a cre-
scut și s'a făcut copac mare, și păs-
ările cerului s'au sălășluit în ra-
murile lui.

20. Iarăș au zis: cu ce volu ase-
măna împărăția lui Dumnezeu?

21. Asemenea este aluatului, pre
care luându'l muierea, l-a ascuns în
trei măsuru de făină, până s'a do-
spit toată.

22. Și umblă prin orașe și prin
sate învățând și cale făcând în Ie-
rusalim.

15. Mat. 12, 11; Luc. 14, 5.

19. Mat. 13, 31 sq. Marc. 4, 31.

23. Și i-a zis oarecine lui: Doam-
ne, au puținți sunt cei ce se mân-
tuiesc? Iar el au zis lor:

24. Nevoiți-vă a intră prin ușa
cea strâmtă, că mulți, zic vouă, vor
căută să intre și nu vor putea.

25. Deci după ce se va sculă stă-
pânul casei, și va încuia ușa și veți
începe a stă afară și a bate în ușă
zicând: Doamne, Doamne, deschide
nouă; și răspunzând va zice vouă:
nu vă știu pre voi de unde sunteți;

26. Atunci veți începe a zice: am
mâncat înaintea ta și am băut și
în ulițele noastre ai învățat.

27. Și va zice: zic vouă, nu vă
știu pre voi de unde sunteți, depăr-
tați-vă dela mine toți lucrătorii ne-
dreptăței.

28. Acolo va fi plângerea și scâr-
șnirea dinților, când veți vedea pre
Avraam și pre Isaac și pre Iacov,
și pre toți prorocii într'u împărăția
lui Dumnezeu, iar pre voi scoși afară.

29. Și vor veni dela răsărit și de
la apus și dela amiază-noapte și
dela amiază și vor ședeă într'u îm-
părăția lui Dumnezeu.

30. Și iată, sunt pre urmă cari
vor fi întâiu, și sunt întâiu cari vor
fi pre urmă.

31. În ziua aceea s'au apropiat
oarecari din Farisei, zicând lui: leși
și te du de aici, că Irod va să te
omoare.

32. Și au zis lor: mergând, spu-
neți vulpei aceștia: iată, scot draci
și fac vindecări astăzi și mâine și
a treia zi mă volu sfârși.

33. Însă mi se cade astăzi și mâi-
ne și în cealaltă zi a merge; că nu
este cu puțință să piară proroc a-
fară din Ierusalim.

34. Ierusalime, Ierusalime, cel ce
omori proroci și ucizi cu pietre
pre cei trimiși la tine, de câte ori
am vrut să adun pre fiii tăi, cum
adună găina puil săi supt aripi și
nu aji voiti!

35. Iată, se lasă vouă casa voa-
stră pustie, și amin grăiesc vouă:
că nu mă veți vedea de acum până
va veni, când veți zice: bine este
cuvântat cel ce vine într'u numele
Domnului.

24. Mat. 7, 13; Filip. 3, 12

27. Ps. 6, 9; Mat. 7, 23 și 25, 41.

30. Mat. 19, 30; Marc. 10, 31.

CAP. 14.

Iisus vindecă pre bolnavul de isropică. Invită a nu căută locurile tînții la mese și a chema pre săraci. Pilda lăsată spre cei chemați la cină. Adevăratul ucenic al lui Hristos.

Și la istă când au intrat el în casa marecăruta din bolerii Fariseilor sâmbăta, ca să mănânce pâine și acela îl pândiau pre el.

2. Și tată un om bolnav de isropică eră înaintea lui.

3. Și răspunzând Iisus, au zis către Farisei și către legiutorii grăind: oare este slobod sâmbăta a vindecă?

4. Iar el au făcut. Și apucându-l l-au vindecat pre el și l-au slobozit.

5. Și răspunzând către ei, au zis: căruța dintru voi fiul sau boal de ve cădeă în puț, au nu îndată îl va scoate pre el în ziua sâmbetei?

6. Și n'au putut răspunde lui la aceste.

7. Și zicea către cei chemați pildă, luând aminte cum își alegean șederite mai sus, zicând către dânsii:

8. Când te vei chema de cineva la nuntă, nu ședeă în locul cel mai de sus, ca nu cumva să fie chemat de dânsut altul mai cinstit decât sine;

9. Și venind cela ce și pre tine și pre acela a chemat, va zice ție: dă locul acestuia, și atunci vei începe cu rușine locul cel mai de jos al fine.

10. Ci când te vei chema, mergînd șezi la locul cel mai de jos; caș când va veni cel ce te-a chemat, să și zică ție: prietene, sue-te mai sus, atunci îți va fi ție cinstit înaintea celor ce vor ședeă împreună cu dinea.

11. Că tot cel ce se înalță, se va smeri; și cel ce se smeriște, se va înălța.

12. Și zicea și celui ce îl chemăse pre el: când faci prânz sau cină, nu chema prietenii tăi, nici frații tăi nici rudele tale, nici vecinii bogăți; ca nu cândva să te chema și ei pre tine; și să îl se facă mășchărie.

13. Ci când faci ospăț, chemă sâracii, împuținoidșii, schiopii și orbii;

14. Și fericit vei fi, căci nu pot

să îl întorcă, că și se va înțorče ție întru învierea dreptilor.

15. Și auzind acestea unul din cei ce ședeau cu el, a zis: fericit este cel ce va prânzi întru împărăția lui Dumnezeu.

16. Iar el au zis lui: un om oare care a făcut cină mare și a chemat pre mulți;

17. Și a trimes pre sluga sa în ceasul cinel să zică celor chemați: veniți, că lată gata sunt toate.

18. Și au început toți dimpreună a se lepăda. Cel dintăiu a zis lui: farință am cumpărat, și am nevoie să ies și să o văd, rogu-te să mă ierși.

19. Și altul a zis: perecht de bol am cumpărat cinci, și merg să i ispătesc; rogu-te să mă ierși.

20. Și altul a zis: muliere mi-am luat și pentru această nu pot veni.

21. Și întorcându-se sluga aceea, a spus domnului său aceste. Atunci mâniindu-se stăpănul casei, a zis slugei sale: ieși curând la răspândiile și ulitele cetății, și săracii și betegii și schiopii și orbi adu-i aici.

22. Și a zis sluga: doamne, s'a făcut cum ai poruncit și încă mai este loc.

23. Și a zis domnul către slugă: ieși la drumuri și la gârduți și stai-lește să intre, ca să se umple casa mea.

24. Că zic vouă: că nici unul din bărbații acela ce erau chemați; nu va gusta cina mea.

25. Și mergeau cu dânsul noroadă multe, și întorcându-se, te-au zis lor;

26. Oricine vine către mine și nu urăște pre tatăl său și pre mîna și pre muier și pre fecibri și pre frați și pre surori, încă și pre sufletul său, nu poate fi ucenic al meu.

27. Și cel ce nu și poartă ocrucia sa și vine după mine, nu poate fi ucenic al meu.

28. Că cine dintru voi vrăd să zidiască turn, sau mur înălțu șezînd, și să socolește cheltuiala, de ară odle spre săvăștirea.

29. Ca nu cândva pînăd oblenește și neputînd săvăști, totși defcel vor vedea să înceapă a lăbașcori, zicînd:

14. 3. Mat. 12, 10. sq.

5. Lucă 13, 15. 21. Mat. 23, 12.

16. Mat. 22, 1 sq.

26. Mat. 10, 37 sq. 27. Marc. 6, 34.

30. Că acest om a început a zidi și n'a putut săvârși.

31. Sau care împărat, mergând să se lăvă cu alt împărat la război, au nu șezând întâiu, se sfătuiește de va putea cu zece mil să se întîmpine cu cela ce vine asupra lui cu douăzeci de mil?

32. Iar de nu, încă fiind el departe, trimițând solie, se roagă de pace.

33. Deci așa fiecare dintre voi, care nu se leapădă de toate averiile sale nu poate fi ucenic al meu.

34. Bună este sarea, iar dacă sarea se va împuși, cu ce se va îndulci?

35. Nici în pământ, nici în gunoi nu este de treabă, afară o leapădă pre ea. Cela ce are urechi de auzit, auză.

CAP. 15.

Pilda despre oaia și drahma cea pierdută. Fiul cel risipitor.

Și eră apropiindu-se de dânsul toți vameșii și păcătoșii ca să'l asculte pre el.

2. Și cârtiau Fariseii și Cărturarii zicând: acesta pre păcătoși primește și mănâncă cu dânsii.

3. Și au zis către ei pilda aceasta, grăind:

4. Care om dintre voi, având o sută de oi și pierzând una dintru ele, au nu lasă pre cele nouăzeci și nouă în pustie și merge după cea pierdută, până când o află pre ea?

5. Și aflându-o o pune pre umerile sale bucurându-se.

6. Și venind la casa sa, chiamă prietenii și vecinii, zicând lor: bucurați-vă cu mine, că am găsit oaia mea cea pierdută.

7. Zic vouă: că așa va fi bucurie în cer de un păcătos ce se pocăiește, decât de nouăzeci și nouă de drepi, cărora nu le trebuiește pocăință.

8. Sau care mulere având zece drahme, de pierde o drahmă, au nu aprinde făclia și mătură casa și caută cu deadinsul până o află?

9. Și aflându-o, chiamă prietenele

și vecinele, zicând: bucurați-vă cu mine, că am găsit drahma care o am pierdut.

10. Așa zic vouă, bucurie se face înaintea îngerilor lui Dumnezeu pentru un păcătos ce se pocăiește.

11. Și au zis: un om are dol feciori;

12. Și a zis cel mai tânăr din ei tatălui său: tată, dă-mi partea ce mi se cade de averie. Și le-a împărțit lor averia.

13. Și nu după multe zile, adunând toate, feciorul cel mai tânăr s'a dus într'o țară departe și acolo a risipit toată averia sa, viețuind întru desmierdări.

14. Și cheltuind el toate, s'a făcut foame mare într'acea țară, și el a început a se lipsi.

15. Și mergând s'a lipit de unul din locuitorii țării aceleia și l-a trimis pre el la țarinele sale să pască porcii.

16. Și doriă să'și sature pântecul său de roșcovele ce mâncau porcii, și nimeni nu'i dă lui.

17. Iar viindu'și întru sine, a zis: câți argași ai tatălui meu sunt îndestulați de pâine, iar eu pier de foame!

18. Sculă-mă-voiu și mă voiu duce la tatăl meu și volu zice lui: tată, greșit-am la cer și înaintea ta.

19. Și nu mai sunt vrednic a mă chema fiul tău, lă-mă ca pre unul din argașii tăi.

20. Și sculându-se, a venit la tatăl său. Iar el încă departe fiind, l-a văzut pre dânsul tatăl lui și i s'a făcut milă, și alergând, a căzut pre grumazii lui și l-a sărutat pre el.

21. Și a zis lui feciorul: tată, greșit-am la cer și înaintea ta și nu mai sunt vrednic a mă chema fiul tău.

22. Și a zis tatăl către slugile sale: aduceți haina cea dintâiu și'l îmbrăcați pre el, și dați inel în mână lui și încălțăminte în picioarele lui;

23. Și aducând vițelul cel hrănit, îl junghiați, și mănâcând să ne veselim;

24. Că fiul meu acesta mort eră și a înviat și pierdut eră și s'a aflat. Și au început a se veseli.

25. Iar feciorul lui cel mai mare

34. Mat 5, 13; Marc 9, 50.
35. Luc 8, 8.
15. 1. Mat 9, 10. 2. Luc 7, 39.
4. Ezech 34, 11, 16; Mat 18, 12; Luc 19, 10.
7. Luc 5, 32.

13. Pild. 29, 3. 17. Pild. 23, 21.
18. Ier. 3, 12; Ps. 50, 4.
24. Efes. 2, 1, 5; și 5, 14.

eră la farină, și dacă a venit și s'a apropiat de casă, a auzit cântece și jocuri.

26. Și chemând pre unul din slugi, l-a întrebat, ce sunt acestea?

27. Iar el a zis, că fratele tău a venit, și a junghiat tatăl tău vișelul cel hrănit, pentrucă sănătos pre el l-a primit.

28. Și s'a mâniaț și nu vrea să intre, iar tatăl lui leșind, îl rugă pre el.

29. Iar el răspunzând, a zis tatălui său: iată, atâția ani slujesc ție, și niciodată porunca ta n'am călcat, și mie niciodată nu mi-ai dat măcar un leu, ca să mă veselesc cu prietenii mei.

30. Iar când veni fiul tău acesta, care a mâncat avuția ta cu curvele, junghiași lui vișelul cel hrănit.

31. Iar el a zis lui: fiule, tu în toată vremea ești cu mine și toate ale mele, ale tale sunt.

32. Ci se cădeă a ne veseli și a ne bucură, căci fratele tău acesta mort eră și a înviat, și pierdut eră și s'a aflat.

CAP. 16.

Iconomul nedrept. Nimeni nu poate sluji la doi domni. A nu'și lăsa omul femeia. Bogatul și Lazăr.

Și ziceă și către ucenicii săi: eră un om bogat, care aveă un iconom, și acesta a fost părțit la el că risipește avuțiile lui.

2. Și chemând pre el, i-a zis lui: ce aud aceasta de tine? Dă seama de iconomia ta; că nu vei putea mai mult a fi iconom.

3. Iar iconomul a zis întru sine: ce voi face? Că domnul meu iă iconomia dela mine; a săpă nu pot, a cere îmi este rușine.

4. Și iu ce voi face, că dacă mă voi schimba din iconomie, să mă primiască în casele lor.

5. Și chemând câte unul pre fiecare din datornicii domnului său, a zis celui dintâiu: cu cât ești dator domnului meu?

6. Iar el a zis: cu o sută de măsuri de untdelemn. Și a zis lui: ia'ți zapisul tău și șezi curând de scris cincizeci.

7. Iar după aceea a zis alțuia: dar tu cu cât ești dator? Iar el a zis: cu o sută de măsuri de grâu.

Și a zis lui: ia'ți zapisul tău și scrie optzeci.

8. Și a lăudat domnul pre iconomul nedreptăței, că înțelepțește a făcut; că fiil veacului acestuia mai înțelepși sunt decât fiil luminei întru neamul lor.

9. Și eu zic vouă: făceți-vă vouă prieteni din mamona nedreptăței; că dacă veți fi lipsiți, să vă primiască pre voi în corturile cele veșnice.

10. Cel ce este credincios întru puțin, și întru mult credincios este, și cel ce este nedrept întru puțin, și întru mult nedrept este.

11. Deci dacă întru cel nedrept mamona n'ați fost credincioși, pre cel adevărat cine'l va încredința vouă?

12. Și dacă întru cel strein n'ați fost credincioși, pre cel ce este al vostru cine îl va da vouă?

13. Nici o slugă nu poate la doi domni să slujiască; pentrucă sau pre unul va urî și pre altul va iubi, sau de unul se va ține și de altul nu va găsi. Nu puteți sluji lui Dumnezeu și lui mamona.

14. Și auziau acestea toate și Fariseii, cari erau iubitori de arginți, și'l batjocoriau pre el.

15. Și le-au zis lor: voi sunteți cei ce vă faceți pre voi drepți înaintea oamenilor; iar Dumnezeu știe inimile voastre, că ce este întru oameni înălțat, urâciune este înaintea lui Dumnezeu.

16. Legea și prorocii până la Ioan; de atunci împărăția lui Dumnezeu bine se vestește și fiecare spre aceea se silește.

17. Iar mai lesne este cerul și pământul să treacă, decât din lege o cirtă să cază.

18. Tot cela ce'și lasă mulerea sa și iă alta, preacurvește, și tot cela ce iă lăsată de bărbat, preacurvește.

19. Eră un om oarecare bogat, și se îmbracă în porfiră și în vison, veselindu-se în toate zilele luminat.

20. Și eră un sărac oarecare a nume Lazăr, care zăceă înaintea ușii lui plin de bube.

21. Și poftiă să se sature din sfă-

16. 8. Efes. 5, 9; 1 Tes. 5, 5.

9. Mat. 6, 20; 19, 21; 1 Tim. 6, 19.

10. Lucă 19, 17. 13. Mat. 6, 24.

14. Mat. 23, 14.

15. Lucă 18, 9; Ps. 7, 10; 16. Mat. 11, 13.

17. Lucă 21, 33; Mat. 5, 18.

18. Mat. 5, 31.

rămăturile care cădeau din masa bogatului; ci și cântii venind lângă bucele lui.

22. Și a fost că a murit săracul și s'a dus de îngeri în sânul lui Avraam, și a murit și bogatul și s'a îngropat;

23. Și în iad zidicându și ochii săi, fiind în munci, vede pre Avraam de departe și pre Lazăr în sănurile lui.

24. Și el strigând, a zis: părinte Avraame, miluește-mă și trimite pre Lazăr, să și întingă vârful degetului lui în apă și să mi răcoriască limba mea, că mă chinuesc în vâpaea aceasta.

25. Iar Avraam a zis: Itule, adu și aminte că ai luat cele bune ale tale în viața ta și Lazăr așijderea cele rele; iar acum acesta se mângăie iar tu te chinuești.

26. Și preste toate acestea, între noi și între voi prăpastie mare s'a întărit; ca cei ce vor vrea să treacă de aici către voi, să nu poată, nici cei de acolo la noi să treacă.

27. Și a zis: rogu-te dar, părinte; ca să i trimiti pre dânsul în casa tatălui meu:

28. Că am cinci frați; să le mărturisiască lor, ca să nu vie și ei la acest loc de muncă.

29. Și i-a zis Avraam lui: au pre Moisi și pre proroci, să i asculte pre dânsii.

30. Iar el a zis: nu, părinte Avraame; ci de va merge cineva din morți la dânsii, se vor pocăi.

31. Și i-a zis lui: dacă nu ascultă pre Moisi și pre proroci, măcar de ar și învia cineva din morți, nu vor crede.

CAP. 17.

Despre scândăl, terțare și greșalelor la proapelui. Credința în Dumnăzeu. Cei zece leproși. Întrebarea despre a doua venire.

Si au zis către ucenicii săi: cu nepuință este să nu vie smintelele, dar vai aceluia prin care vin!

2. Mai de folos e ar fi lui, de s'ar legă o piatră de moară de grumazii lui și să se orunce în mare, de cât să șmintească pre unu dintr'acești mai mici.

3. Luați aminte de sine vă: de va greși fie fratele tău, ciartă l'pre el și de se va pocăi, iartă l' lui?

4. Și măcar de șapte ori în zi de va greși tie, și de șapte ori se va întoarce la tine, zicând: căeșcu-mă, iartă l' lui?

5. Și au zis apostolii Domnului: adăuge-ne nouă credință?

6. Iar Domnul au zis: de ași aveți credință, ca un grăunț de mușter, ași zice dudului acestuia: destădăcinează-te și te sădește în mare; și v'ar ascultă pre voi.

7. Și cine dintru voi având slugă arând sau pășiorind, care viind a acela din câmp, va zice îndatăș: treci de șezi?

8. Ci au nu i va zice lui: gâtește mi ce viou cină, și încingându-te slujește mi, până viou mănăcă și viou beă, și după aceea vei mănăcă și vei beă tu?

9. Au doară va aveți har: stăgei aceiea căci a făcut cele ce i s'a poruncit lui? Nu mi se pate.

10. Așa și voi, când veți face toate cele ce vi s'a poruncit vouă, ziceți, că slugi nețrebnice suntem; că ce am fost datorii a face, am făcut.

11. Și a fost când mergea el în Ierusalim și el trecea prin mijlocul Samariei și al Galileei.

12. Și intrând el într'un sat, l'au întâmpinat pre el zece bărbați leproși, cari au stăit de departe.

13. Și aceia au ridicat glas, zicând: Iisuse, înviațatorule, miluește-ne pre noi.

14. Și văzându-le, au zis lor: mergeți și vă arătați preșilor. Și a fost când mergeau ei, s'au curățit.

15. Iar unu dintru dânsii văzând că s'a vindecat, s'a întors cu glas mare slăvind pre Dumnăzeu.

16. Și a căzut cu lafa la picioarele lui, mulțumind lui, și acela era Samaritan.

17. Iar Iisus răspunzând, au zis: au nu zece s'au curățit? Dar cei nouă unde sunt?

18. Nu s'au aflat să se întorcă să deă slavă lui Dumnăzeu, în numai acesta, ce este de alt neam?

19. Și i-au zis lui: scoală-te și mergi, credința ta te-a mântuit.

20. Și întrebă fiind de Farisei.

21. Mat. 18, 19. Marcu 9, 24.
22. Mat. 17, 20. Marcu 16, 17.
23. Ioan 4, 4. 14. Lev. 14, 2.

22. Ps. 90, 11; 24. Is. 66, 24.
29. Is. 8, 20.
17. 2. Mat, 18, 6; Marc. 9, 42.

21. Mat.
22. Lu.
23. Pa.
24. Ma.
25. Lu.
26.
27.
28.
29.
30.
31.
32.
33.
34.
35.
36.
37.
38.
39.
40.

când va veni împărăția lui Dumnezeu, nu răspuns lor și au zis: nu va veni împărăția lui Dumnezeu cu pândire;

21. Nici vor zice, iată aici sau iată acolo; că iată împărăția lui Dumnezeu înălătură vostru este.

22. Și au zis către ucenici: vor veni zile când veți pofti una din zilele Fiului Omului să vedeți și nu veți vedea.

23. Și vor zice vouă: iată aici sau iată acolo, să nu mergeți, nici să urmați.

24. Ca precum fulgerul care fulgeră din partea cea de suspt cer, preste partea cea de suspt cer luminează; așa va fi și Fiul Omului în ziua sa.

25. Iar înăltu i se cade lui multe a pășimi și a fi lepădat de neamul acesta.

26. Și precum a fost în zilele lui Noe, așa va fi și în zilele Fiului Omului.

27. Măncau, beau, se însurau, se măriau până la ziua în care a intrat Noe în corabie, și a venit potopul și a pierdut pre toți.

28. Așijderea și precum a fost în zilele lui Lot, măncau, beau, cumpărau, vindeau, sădiu, zidiau;

29. Iar în care zi a ieșit Lot din Sodoma, a plouat foc și pială pucloasă din cer, și a pierdut pre toți.

30. Într'acest chip va fi în ziua în care Fiul Omului se va arăta.

31. Într'acea zi cela ce va fi deasupra casei și vasele lui în casă, să nu se pogoare să le ia pre ele, și cel ce va fi în câmp, asemenea să nu se întoarcă înapoi.

32. Aduceți-vă aminte de muierea lui Lot.

33. Oricine va căută sufletul său să l mântulască, pierde-l va pre el, și cine îl va pierde, îl va învia pre el.

34. Zic vouă: într'această noapte vor fi doi într'un pat; unul se va lua și altul se va lăsa.

35. Două vor măcina împreună; una se va lua și alta se va lăsa.

36. Doi vor fi în câmp, unul se va lua și altul se va lăsa.

37. Și răspunzând au zis lui: unde Doamne? Iar el a răspuns lor: unde va fi trupul, acolo se vor aduna și vulturii.

CAP. 18.

Despre rugăciune. Fariseul și Vameșul. Lăsați pruncii să vie la mine. În-trebarea bogatului ce va face să moștenească viața de veci. Iisus vestește patimile sale. Orbul din Ierikon.

Și zicea și pilda lor, că se cade în toată vremea a se ruga și a nu se lenevi, zicând:

1. Un judecător oarecare eră într'o cetate, care de Dumnezeu nu se teme și de om nu se rușină.

2. Eră și o văduvă în cetatea aceea și venia la dănsul, zicând: izbăvește-mă de părășul meu.

3. Și nu vrea în multă vreme; iar după aceea a zis întru sine: deși de Dumnezeu nu mă tem, și de om nu mă rușinez;

4. Dar pentru că îmi face supărare văduva aceeași, o voi izbăvi pre ea, ca nu până în sfârșit venind să mă supere.

5. Și au zis Domnul: auziți ce grăbește judecătorul nedreptăței?

6. Dar Dumnezeu au nu va face izbăvire aleșilor săi, cari strigă către dănsul ziua și noaptea, de și îndelung îi rabdă pre dănsii?

7. Zic vouă, că va face izbăvirea lor curând. Inșă când va veni Fiul Omului, oare va afla credința pre pământ?

8. Și au zis și către oarecari ce se nădărdiau întru sine cum că sunt drepi și delăimau pre ceilalți, pilda aceasta:

9. Doi oameni s'au suit în Biserică să se roage, unul Fariseu și altul Vameș.

10. Fariseul stănd, așa se rugă întru sine: Dumnezeuule, mulțumescu'ți, că nu sunțica ceilalți oameni, răpitori, nedrepți, preacurvari, sau ca și acest Vameș.

11. Postesc de două ori în săptămână, dau zecluială din toate câte câștig.

12. Iar Vameșul de departe stănd nu vrea nici ochii săi la cer să i

21. Mat. 24, 23; Marcu 13, 21.
22. Mat. 24, 27 sq.; Marcu 13, 29.
23. Luc. 9, 22; Mat. 16, 21.
24. Fac. 7, 7. 28. Fac. 18, 20.
25. Mat. 24, 17. 32; Fac. 19, 26.
26. Luc. 9, 24; Mat. 10, 39; Marcu 8, 35. Ioan 12, 25. 34. Mat. 24, 40 sq.

37. Mat. 24, 28.
18. 1. 1 Tesal. 5, 17; Rom. 12, 42.
3. Luc. 11, 7; 8.
11. Mat. 5, 20; Is. 58, 2.

ridice, ci își bătea pieptul său zicând: Dumnezeuule, milostiv fii mie păcătosului.

14. Zic vouă, s'a pogorît acesta mai îndreptat la casa sa, decât acela, că tot cel ce se înalță pre sine, se va smeri; iar cel ce se smerește pre sine, se va înălța.

15. Și aduceau la el și pruncii, ca să se atingă de ei; iar ucenicii văzând, i-au certat pre dânsii.

16. Iar Iisus chemându'i la sine pre ei, au zis: lăsați pruncii să vie la mine și nu'i opriți pre ei, că a unora ca acestora este împărăția lui Dumnezeu.

17. Amin zic vouă: oricine nu va primi împărăția lui Dumnezeu ca pruncul, nu va intra într'însa.

18. Și i-a întrebat pre el un boier zicând: învățătorule bune, ce voi face să moștenesc viața veșnică?

19. Iar Iisus i-au zis lui: căci îmi zici bun? Nimeni nu este bun, fără numai unul Dumnezeu.

20. Poruncile știi: să nu curvești. Să nu ucizi. Să nu furi. Să nu fii mărturie mincinoasă. Cinstește pre tatăl tău și pre muma ta.

21. Iar el a zis: acestea toate le-am păzit din tinerețele mele.

22. Iar Iisus auzind acestea, i-au zis lui: încă una îți lipsește: toate câte ai vinde-le și le împarți săracilor și vei avea comoară în cer, și vino, urmează mie.

23. Iar el auzind acestea, s'a înristat, că era bogat foarte.

24. Și văzându'l Iisus că s'a înristat, au zis: cât de anevoe vor intra întru împărăția lui Dumnezeu cei ce au averii!

25. Că mai lesne este a trece cămila prin urechile acului, decât bogatul a intra întru împărăția lui Dumnezeu.

26. Iar cei ce au auzit acestea, au zis: și cine poate să se mântuiască?

27. Iar el au zis: cele ce nu sunt cu putință la oameni, sunt cu putință la Dumnezeu.

28. Și a zis Petru: iată, noi am lăsat toate și am urmat ție.

29. Iar el au zis lor: amin gră-

14. Is. 66, 2; Mat. 23, 12; 1 Petru 5, 5.
15. Is. 49, 22; Mat. 19, 13; Marcu 10, 13.
18. Mat. 19, 16; Marcu 10, 17.
20. Eș. 20, 12. 22. Mat. 6, 20.
27. Iov 42, 2.
28. Mat. 19, 27; Marcu 10, 28.

lesc vouă, că nimeni nu este care și-a lăsat casă, sau părinți sau frați sau femeie, sau feciori pentru împărăția lui Dumnezeu,

30. Care să nu ia cu mult mai mult în vremea aceasta și în veacul cel viitor viață veșnică.

31. Și luând cu sine pre cei doisprezece, au zis către ei: iată ne suim în Ierusalim și se vor împlini toate cele scrise prin proroci pentru Fiul Omului.

32. Că se va da neamurilor și se va batjocori și se va ocări și se va scuipi.

33. Și bătându'l, îl vor omori pre el și a treia zi va învia.

34. Iar ei nimic dintr'acestea n'au înțeles și era cuvântul acesta ascuns dela ei, și nu cunoșteau cele ce se grăiau.

35. Și a fost când s'au apropiat el de Ierihon, un orb ședea lângă cale cerșind.

36. Și auzind norodul trecând, a întrebat ce este aceasta.

37. Și i-a zis lui, că Iisus Nazarineanul trece.

38. Și a strigat, zicând: Iisuse, Fiul lui David, miluește-mă.

39. Iar cei ce mergeau înainte certau pre el să tacă, iar el cu mult mai vărios strigă: Fiul lui David, miluește-mă.

40. Și stând Iisus, au poruncit să'l aducă pre el la sine; iar apropiindu-se el de dânsul, i-au întrebat zicând:

41. Ce vorești să'ți fac? Iar el a zis, Doamne, să văz.

42. Și Iisus i-au zis lui: vezi, credința ta te-a mântuit.

43. Și îndată a văzut, și a mers după el, slăvind pre Dumnezeu, și tot norodul văzând, a dat laudă lui Dumnezeu.

CAP. 19.

Zacheu. Pilda despre arginții incredințați slugilor. Intrarea în Ierusalim. Iisus plânge pentru Ierusalim. Izgonirea vânzătorilor din Biserică.

Și intrând, trece prin Ierihon.
2. Și iată un om anume Zacheu,

31. Mat. 20, 17; Marcu 10, 32.
32. Mat. 27, 2. 34. Lucă 9, 45.
35. Mat. 20, 29; Marcu 10, 46.
42. Mat. 9, 22. 43. Ps. 145, 8.

și acesta eră mai mare vameșilor și eră bogat.

3. Și căută să văză pre Iisus cine este, și nu puteă de norod, că eră mic de stat.

4. Și alergând înainte, s'a suit într'un dud ca să'l văză pre el, că pre acolo vreă să treacă.

5. Și dacă au venit la locul acela, căutând Iisus, l-au văzut pre dânsul, și au zis către dânsul: Zachee, grăbește de te pogoară că astăzi în casa ta mi se cade să fiu.

6. Și grăbindu-se s'a pogorât, și l-a primit pre dânsul bucurându-se.

7. Și văzând toți cărtiau zicând: că la un om păcătos au intrat să găzduiască.

8. Iar Zacheu stând, a zis către Domnul: iată jumătate de averia mea, Doamne, o dau săracilor, și de am năpăstuit pre cineva cu ceva, întorc împărțit.

9. Și au zis către el Iisus: astăzi s'a făcut mântuire casei acesteia, pentrucă și acesta fiu al lui Avraam este.

10. Că au venit Fiul Omului să caute și să mântuiască pre cel pierdut.

11. Și ascultând ei acestea, adăogând au zis o pildă, pentrucă eră el aproape de Ierusalim, și li se pără lor cum că îndată va să se arate împărăția lui Dumnezeu.

12. Deci au zis: un om oarecare de bun neam, s'a dus într'o țară departe să și ia lui împărăție și să se întoarcă.

13. Și chemând zece slugi ale sale, le-a dat lor zece mnas, și a zis către ei: negușătorii până voi veni.

14. Iar cetățenii lui îl urau pre el, și au trimis solie după el zicând: nu voim pre acesta să împărăiască preste noi.

15. Și a fost când s'a întors el luând împărăția, a zis să se cheme la dânsul slugile acelea, cărora dedese argintul, ca să știe cine ce a negușătorit.

16. Și a venit cel dintâiu zicând: doamne, mnaoa ta a agonisit zece mnas.

17. Și a zis lui: bine, slugă bună, că întru puțin ai fost credincios, să ai bi putere preste zece cetăți.

18. Și a venit cel al doilea zicând:

doamne, mnaoa ta a făcut cinci mnas.

19. Și a zis și acestula: și fu îli preste cinci cetăți.

20. Și altul a venit zicând: doamne, iată mnaoa ta, care o am ținut legată în măhramă;

21. Că m'am temut de tine, pentrucă om aspru ești; lei ce n'ai pus și seceri ce n'ai semănat.

22. Și i-a zis: din gura ta te voiu judecă, slugă vicleană. Ai știut că eu om aspru sunt, luând ce n'am pus și secerând ce n'am semănat.

23. Dar pentruce n'ai dat argintul meu schimbătorilor și venind eu l-aș fi cerut cu dobândă?

24. Și celor ce stau înainte le-a zis: luați dela el mnaoa și o dați celui ce are zece mnas.

25. Și au zis lui: doamne, acela are zece mnas.

26. Că zic vouă, că tot celui ce are i se va da, iar dela cela ce n'are și ce are se va lua dela el.

27. Inșă pre vrăjmașii mei acela cari n'au voit să împărăiesc preste dânsii, aduceți-i încoace și i iătați înaintea mea.

28. Și zicând acestea, mergea înainte, suindu-se în Ierusalim.

29. Și a fost când s'a apropiat de Vithlaghi și Vitania, către muntele ce se chiamă al Maslinilor, a trimis doi din ucenicii săi, zicând:

30. Mergeți în satul care este înaintea voastră; întru care intrând veți găsi un mânz legat, pre care nimeni din oameni niciodată n'a șezut, dezlegați-l pre el și-l aduceți.

31. Și de va întrebă cineva pre voi: pentruce îl dezlegați? Așa să ziceți lui: că Domnului trebuiește.

32. Și mergând trimișii, au aflat cum zisese lor.

33. Și dezlegând ei mânzul, au zis stăpânii lui către ei: ce dezlegați mânzul?

34. Iar el au zis: Domnului trebuiește.

35. Și l-au adus pre el la Iisus, și aruncându-și veșmintele sale pre mânz, au pus pre Iisus deasupra.

36. Și mergând el, așterneau veșmintele lor pre cale.

37. Și apropiindu-se el la pogo-

22. Mat. 12, 37

26. Lucă 8, 18; Mat. 13, 12; Marcu 4, 25.

28. Marcu 10, 32.

29. Mat. 21, 1; Marcu 11, 1 sq; Ioan 12, 12 sq.

10. 1 Tim. 1, 15; Mat. 18, 11.

12. Mat. 25, 14 sq; Marcu 13, 34.

râsul moartei Maslinilor, a început toată mulțimea ucenicilor bucurându-se a lăuda pe Dumnezeu cu glas mare pentru toate puterile care văzuse.

38. Zicând: bine este cuvântul împăratului cel ce vine întru numele Domnului; pace în cer, și slavă întru cel de sus.

39. Și oarecarii Farisei din norod au zis către el: învățătorule, ceartă-te cu ucenicii tăi.

40. Și răspunzând, au zis lor: zic vouă, că de vor lăcea aceștia, pietrite vor striga.

41. Și dacă s'au apropiat, văzând ceafetea, au plâns de dânsa,

42. Zicând: de ai fi cunoscut și tu, măcar în ziua aceasta a ta, cele ce sunt către pacea ta! Iar acum s'au ascuns de către ochii tăi.

43. Că vor veni zile asupra ta, și vor pune vrăjmașii tăi șanț împrejurul tău și te vor încunșura, și te vor împulzi de toate părțile.

44. Și te vor face întocma cu pământul, pre iine și pre feciorii tăi întru iine; și nu vor lăsa întru tine piatră pre piatră; pentru că n'ai cunoscut vremea cercetării tale.

45. Și intrând în biserică, au început a scoate pre cei ce vindeau mir înșsa și cumpărau, zicând lor:

45. Scris este: casa mea casă de rugăciune este: iar voi o ați făcut peșteră tâlharilor.

47. Și eră învășând în toate zilele în biserică. Iar Arhierii și Cărturarii și Bătrânii norodului căutau pre el să-l pierză.

48. Și nu aveau ce-i vor face; că tot norodul se înșea de el, ascultându-l pre dânsul.

CAP. 20.

Iudeii întrebă pe Iisus despre pateră și pilda viei. Întrebarea despre dajdie și despre învierea morților. Al cui fiu este Hristos. Îngâșfarea Cărturarilor. Lăcomia.

Si au fost într'una din zilele acelea, învășând el norodul în biserică,

38. Luc. 2, 14.
39. Avat. 2, 13; 14; Navl. 24, 27.
41. 3 Imp. 9, 7; Is. 29, 3; Mih. 3, 12; Mat. 24, 2; Marc. 13, 2.
45. Mat. 21, 12; Marc. 11, 15.
20. 1. Mat. 21, 23 sq; Marc. 11, 27.

și bine vestind, au venit Preoții și Cărturarii cu Bătrânii.

2. Și au grăit către el, zicând: spune nouă, cu ce putere faci acestea? Sau cine este care și-a dat ție puterea aceasta?

3. Iar el răspunzând, au zis către el: întrebă-volu și eu pre voi un cuvânt, și să-mi spuneți:

4. Botezul lui Ioan din cer a fost, sau dela oameni?

5. Iar ei cugetau întru sine, zicând: de vom zice, din cer, va zice: pentru ce dar n'ajî crezul lui?

6. Iar de vom zice: dela oameni, tot norodul că pietre ne va ucide; căci este încredinșat că Ioan proroc a fost.

7. Și au răspuns, că nu știu de unde.

8. Și Iisus le-au zis lor: nici eu nu vă spun vouă cu ce putere fac acestea.

9. Și au început a zice către norod pilda aceasta: un om a sădiș vie, și o a dat lucrătorilor, și s'au dus departe multă vreme.

10. Și la vreme a trimis către lucrătorii o slugă, ca să-i deă lui din rodul viei; iar lucrătorii, bășându-l pre el, l-au trimis deșert.

11. Și a adaos a trimite altă slugă; iar el și pre acela bășându-l și bășocorindu-l, l-au trimis deșert.

12. Și a adaos a trimite și al treilea, iar el și pre acela rășându-l, l-au scos afară.

13. Și a zis domnul viei: ce volu face? Trimite-volu pre (liu) meu cel iubit; doară vășându-l pre dânsul, se vor rușna.

14. Iar lucrătorii vășându-l pre el, cugetau întru sine, zicând: acesta este moștenitorul; veniți să-l ucidem pre el, ca să fie a noastră moștenirea.

15. Și scoșându-l afară din vie, l-au omorșit. Ce va face dar lor domnul viei?

16. Veni-vă și va pierde pre lucrătorii aceștia, și vjea o va deă altora. Iar el auzind, au zis: să nu fie.

17. Iar el căușând spre ei, au zis: ce este dar aceasta ce este scis: piatră pre care nu o au băgat în

2. Papt. 4, 7. 8. Mat. 14, 5.
9. Ps. 79, 9 sq; Is. 5, 1; Mat. 21, 33; Marcu 12, 1. 14 Ps. 2, 1.
17. Ps. 117, 21; Mat. 21, 42.

seamă ziditorii, aceasta s'a făcut în capul birghiului.

18. Tot ceia ce va cădea pre acea piatră, se va sfărâma; iar preste care va cădea, fi va spulberă.

19. Și căutau Arhierii și Cărturarii ca să și puie mâinile pre el într'acel ceas; și s'au temut de norod; căci înfeleseră că către dânsii au zis pilda aceasta.

20. Și pândindu'l, au trimis scoade, carii se prefăceau pre sine a fi drepți, să'l prinză pre el în cuvânt, ca să'l dea pre el stăpânirei și puterei dreptătorului.

21. Și l'au întrebat pre el, zicând: învățătorule, și'm că drept grăești și înveți, și nu alegi față, ci într'adevăr calea lui Dumnezeu înveți:

22. Cade-se nouă a da da'djie Chesarului, sau nu?

23. Iar el pricepând viclesugul lor, au zis către ei: ce mă ispitiți?

24. Arătați mi un dinar. Al cui chip și scriptură pre el are? Iar ei răspunzând, au zis: ale Chesarului.

25. Iar el le-au zis lor: dați înapoi dar cele ce sunt ale Chesarului, Chesarului și cele ce sunt ale lui Dumnezeu, lui Dumnezeu.

26. Și nu l'au putut prinde pre dânsul în cuvânt înaintea norodului; și minunându-se de răspunsul lui, au făcut.

27. Iar apropiindu-se unii din Saducheii, carii grăesc împotivă că nu este înviere, l'au întrebat pre el zicând:

28. Învățătorule, Moisi a scris nouă: de va muri fratele cuivă, având mulere, și acesta va muri fără feciori, ca să ia fratele lui pre mulere a-ăcea, și să ridice sămânța fratelui său.

29. Deci șapte frați au fost, și cel dintâi luând mulere, a murit fără de feciori.

30. Și a luat al doilea pre mulere a-ăcea, și acela a murit fără de feciori.

31. Și al treilea o a luat pre ea; și așiderea câte șapte, și n'au lăsat feciori, și au murit.

32. Iar mai apoi de toți, a murit și mulere.

33. Deci la înviere, al căruia din-

tr'înșii va fi mulere? Căci câte șapte o au avut pre ea mulere.

34. Și răspunzând Iisus, au zis lor: Iii veacului acestuia se însoară și se mărită.

35. Iar cei ce se învrednicesc a dobândi acel veac și învierea din morți, nici se însoară, nici se mărită;

36. Că nici să moară nu mai pot; ci asemenea cu ingerii sunt, și iiii lui Dumnezeu sunt, fiind iiii ai învierii.

37. Iar cum că se vor scula morții, și Moisi a arătat la Rug, precum zice: Domnul Dumnezeu lui Avraam, și Dumnezeu lui Isaac și Dumnezeu lui Iacov.

38. Iar Dumnezeu nu este al morților, ci al viilor; că toți lui vitază.

39. Și răspunzând oarecarii din Cărturarii, au zis: învățătorule, bine ai zis.

40. Și nu mai îndrăsniau deacia să'l mai întrebe pre el nimic.

41. Și au zis către dânsii: cum zic că Hristos este iiii lui David?

42. Și însuș David zice în cartea Psalmilor: zis-au Domnul Domnului meu: șezi de adreapta mea.

43. Până ce voi pune pre vrăjmașii tăi așternut picioarelor tale.

44. Deci David, Domn îl chiamă pre el, și cum iiii al lui este?

45. Și ascultând tot norodul, au zis ucenicilor săi:

46. Păziți vă de cărturarii, carii voesc a umbla în podoabe, și iubesc închinăciunile prin târguri, și scaunele cele mai de sus în sinagoguri, și șederile cele mai întâi la ospețe;

47. Carii mănâncă cașele văduvelor, și cu pricină îndelung se roagă; aceștia vor lua mai multă osândă.

CAP. 21.

Bani văduvei. Întrebare despre sfârșitul lumii. Robirea Ierusalimului și pustuirea lui. Semnele venirii a doua a lui Hristos.

Si căutând, au văzut pre cei bogăși aruncând darurile lor în gazofilachie.

2. Și au văzut și pre o văduvă săracă aruncând acolo doi liliari.

3. Și au zis: adevărat zic vouă,

36. Mat. 22, 30; 1 Ioan 3, 2.

37. Eș. 3, 6.

41. Mat. 22, 42; Marcu 12, 36.

42. Ps. 109, 7. Fapt. 2, 34.

46. Lucă 11, 43.

21. 1. Marcu 12, 41.

19. Lucă 19, 48.

20. Mat. 22, 35; Marcu 12, 13.

21. Mat. 22, 16.

27. Mat. 22, 23 sq; Marc. 12, 18.

28. Fi donk Legé 25, 5.

că această văduvă săracă, mai mult decât toți a aruncat.

4. Că toți aceștia din prisosința lor au aruncat la darurile lui Dumnezeu; iar aceasta din lipsa sa, toată averea sa care a avut, o a aruncat.

5. Și oarecari grăind pentru biserică, că este împodobilă cu pietre frumoase și cu podoabe, au zis:

6. Acestea care vedeți, vor veni zile întru care nu va rămâneă piatră pre piatră, care să nu se risipiască.

7. Și l-au întrebat pre el, zicând: învățătorule, dar când vor fi acestea? Și ce semn este când vor să fie acestea?

8. Iar el au zis: căutați să nu vă amăgiți, că mulți vor veni întru numele meu, zicând: că eu sunt, și vremea s'a apropiat; ci să nu mergeți după ei.

9. Și când veți auzi războaie și răsmirițe, să nu vă spăimântați, că se cade să fie acestea întâiu, ci nu va fi îndată sfârșitul.

10. Atunci ziceă lor: se va scula neam preste neam și împărăție preste împărăție.

11. Și vor fi cutremuri mari pre alocurea și foameți și ciume și spaimă și semne mari din cer vor fi.

12. Iar mai înainte de acestea toate vor pune preste voi mâinile sale și vă vor gonî, dându-vă la adunări și în temnițe, ducându-vă la împărați și la domni pentru numele meu.

13. Și se va împlini vouă întru mărfurisire.

14. Puneți dar întru inimile voastre, să nu gândiți mai înainte ce veți răspunde.

15. Că eu vă voi da vouă gură și înțelepciune, căreia nu'i vor putea grăi nici stă împotrivă, toți cari se vor pune împotrivă vouă.

16. Și vă veți da și de părinți și de frați și de rudeni și de prieteni, și vor omorî din voi.

17. Și veți fi urâți de toți pentru numele meu.

18. Și păr din capul vostru nu va pieri.

19. Întru răbdarea voastră veți dobândi sufletele voastre.

20. Iar când veți vedeă Ierusalimul încunjurându-se de ostași, atunci să știți că s'a apropiat pustirea lui.

21. Atunci cel ce vor fi în Iudeea să fugă la munți, și cel ce vor fi în mijlocul lui să se dea în lături, și cei ce vor fi prin sate, să nu intre într'insul.

22. Că zilele izbândirei sunt acestea, ca să se împliniască toate cele scrise.

23. Iar vai celor ce vor aveă în pântec, și celor ce vor aplecă într'acele zile! Că va fi nevoie mare pre pământ și mânie asupra norodului acestuia.

24. Și vor cădea întru ascuțitul sabiei și se vor duce robi în toate neamurile, și Ierusalimul va fi călcat de neamuri, până se vor împlini vremile neamurilor.

25. Și vor fi semne în soare și în lună și în stele, și pre pământ măhnire limbilor, cu nedomerire, sunet făcând marea și valurile;

26. Mai murind oamenii de frică și de așteptarea celor ce vor să vie în lume, că puterile cerurilor se vor clădi.

27. Și atunci vor vedeă pre Fiul Omului venind pre nori cu putere și cu slavă multă.

28. Deci începând acestea a se face, căutați în sus și ridicați capetele voastre; că se apropie răscumpărarea voastră.

29. Și le-au zis lor pildă: vedeți smochinul și toți copacii.

30. Când înfrunzesc, văzând din voi înșivă, știți că de acum aproape este vara.

31. Așa și voi, când veți vedeă acestea făcându-se, să știți că aproape este împărăția lui Dumnezeu.

32. Amin zic vouă, că nu va trece neamul acesta, până când toate acestea vor fi.

33. Cerul și pământul vor trece, iar cuvintele mele nu vor trece.

34. Ci luați aminte de sine-vă, ca

19. 2 Paral 15, 7, Evr 10, 30

20. Mat. 24, 15 sq

25. Is. 13, 10; Ez. 13, 7.

26. Is. 64, 7; Ez. 24, 28; Ioi 3, 15.

27. Dan 7, 13. 28. Rom. 8, 23.

29. Mat. 24, 32 sq.

33. Lucă 16, 17; Ps. 101, 27; Is. 51, 6; Mat. 5, 18. 34. Rom 13, 13; Gal 5, 21; Efes. 5, 18-

5. Mat 24, 1 sq; Marcu 13, 1 sq.

8. Marcu 13, 22.

12. Mat 10, 17, 24, 9; Marcu 13, 9 sq.

14. Lucă 12, 11; Mat 10, 19.

15. Fapt. 6, 10. 16 Fapt. 7, 58.

18. Lucă 12, 7; Mat. 10, 30.

19. 2 Paral 15, 7, Evr 10, 30
20. Mat. 24, 15 sq
25. Is. 13, 10; Ez. 13, 7.
26. Is. 64, 7; Ez. 24, 28; Ioi 3, 15.
27. Dan 7, 13. 28. Rom. 8, 23.
29. Mat. 24, 32 sq.
33. Lucă 16, 17; Ps. 101, 27; Is. 51, 6; Mat. 5, 18. 34. Rom 13, 13; Gal 5, 21; Efes. 5, 18-

să nu se îngreueze inimile voastre cu sașiul mănărei și cu beția și cu grijile lumii, și fără de veste să vie asupra voastră ziua aceea.

35. Căci ca o cursă va veni peste toți cei ce șed pre fața a tot pământul.

36. Priveghiați dar, în toată vremea rugându-vă, ca să vă învredniciți a scăpa de toate cele ce vor să fie și a stă înaintea Fiului Omului.

37. Și eră ziua învățând în biserică, iar noaptea leșind petrecea în muntele ce se chiamă al Maslinilor.

38. Și tot norodul mănecă la dânsul în biserică, ca să-l asculte pre el.

CAP. 22.

Vinderea lui Iisus. Serbarea paștelor și așezarea Tainei Euharistiei. Apostolii dispută între sine pentru întâietate. Rugăciunea lui Iisus și prinderea și ducerea lui la Arhiercu. Lepădarea lui Petru.

Și se apropiă praznicul azimelor, care se chiamă Paștele.

2. Și căutau Arhierii și Cărturaril cum l-ar omori pre el; că se lemeau de norod.

3. Iar satana a intrat în Iuda ce se chemă Iscarioteanul, care eră din numărul celor doisprezece.

4. Și mergând, a grăit cu Arhierii și cu Voivozii, cum l-ar vinde pre el lor.

5. Și s'au bucurat, și s'au tocmil cu dânsul să-i deă bani.

6. Și el s'a făgăduit lor și căută vreme cu prilej ca să-l vândă pre el lor fără de norod.

7. Și a venit ziua azimelor întru care se cădea să se jertfească paștele.

8. Și au trimis pre Petru și pre Ioan, zicând: mergeți de gătiți nouă paștele, să mănecăm.

9. Iar el au zis lui: unde volesti să gătim?

10. Iar el au zis lor: Iată, intrând voi în cetate, va întâmpina pre voi un om ducând un vas de lut cu apă; mergeți după dânsul în casa unde va intră.

11. Și ziceți stăpânului casei: Învățătorul zice ție: unde este sălașul întru care să mănănc paștele cu ucenicii mei?

12. Și el vă va arăta vouă un foșor mare așternut, acolo gătiți.

13. Și mergând ei, au aflat precum le zisese lor, și au gătit paștele.

14. Și când a venit ceasul, au șezut și cei doisprezece apostoli cu el.

15. Și au zis lor: cu poftă am poftit aceste paști să le mănănc cu voi mai 'nainte de patima mea.

16. Că zic vouă, că de acum nu voi mai mănăcă dintr'acestea, până când se vor plini întru împărăția lui Dumnezeu.

17. Și luând paharul, mulțămind au zis: luați acesta și-l împărțiți vouă;

18. Că zic vouă: nu voi mai beă din rodul viței, până când va veni împărăția lui Dumnezeu.

19. Și luând pâinea mulțămind, au frânt și au dat lor, zicând: acesta este trupul meu, care se dă pentru voi, aceasta faceți întru pomenirea mea.

20. Așijderea și paharul după ce au cinat, zicând: acest pahar este legea cea nouă întru sângele meu, carele pentru voi se varsă.

21. Inșă, Iată mâna vânzătorului meu cu mine este la masă.

22. Și Fiul Omului merge, după cum este rânduit; dar vai omului aceluia prin care se vindel

23. Și el au început a se întrebă între sine, care ar fi dintre ei cela ce va să facă aceasta?

24. Și s'a făcut și prigonire între dânsul, care dintru ei s'ar părea a fi mai mare.

25. Iar el le-au zis lor: împărății păgânilor îi domnesc pre ei; și cei ce stăpănesc pre ei, făcători de bine se chiamă.

26. Iar voi nu așa: ci cel ce este mai mare între voi, să fie ca cel mai mic; și cel ce este începător, ca cel ce slujește.

27. Că cine este mai mare, cel ce șade, sau cel ce slujește? Au nu

13. Lucă 19, 32. 14. Mat. 26, 20

18. Mat. 26, 29. 19. 1 Cor 11, 23.

21. Marcu 14, 18; Ioan 13, 21 sq.

24. Lucă 9, 46, sq.

25. Mat. 20, 25, sq; Marcu 10, 42.

26. 1 Petr 5, 3 și 5, 6.

35. 1 Tes. 5, 3. 37. Ioan 8, 1, 2.

22. 1. Marcu 14, 1 sq; Ioan 13, 2.

3. Mat. 26, 14.

7. Mat. 26, 17; Marcu 14, 12.

este cel ce șade? Iar eu sunt în mijlocul vostru ca cel ce slujește.

28. Iar voi sunteți cați lași pelfecut ca mine întru ispitele mele.

29. Și eu vă rânduesc vouă împărăție, precum mi-am rânduit mie Tatăl meu.

30. Ca să mâncați și să beți la masă mea întru împărăția mea, și să ședeți pe scaune, judecând cele douăsprezece seminții ale lui Israel.

31. Și au zis: Domnule, Simone, Simone, iată satană v'a cerut pre voi, ca să vă ceatriă ca grăul.

32. Iar eu m'am rugat pentru tine, ca să nu piară credința ta; și tu batecând întorcându-te, întărește pre frații tăi.

33. Iar el i-a zis lui: Doamne, cu tine gata sunt și în temniță și la moarte la merge.

34. Iar el i-au zis: zic fie Petre, nu va cânta astăzi cocoșul, mai înainte până ce de trei ori te vei lepăda că nu mă știi pre mine.

35. Și au zis lor: când v'am trimes pre voi fără de purgă și fără de încălțăminte, au avut-ați lipsă de devă? Iar ei au zis: de nimic.

36. Zis-au drept aceea lor: acum dar cel ce are purgă, să o ia, așiderea și traisiță: Iar cel ce n'are sabie, să și vânză halna sa și să și cumpere.

37. Că zic vouă, că încă aceasta ce este scrisă se cade să se plinască întru mine, care zice: și cu cei fărădelege s'au socotit; pentru că cele pentru mine, sfârșit au.

38. Iar el au zis: Doamne, iată aici două săbii. Și el au zis lor: de-stul este.

39. Și ieșind, au mers după obicei în muntele Maslinilor; și s'au dus după el și ucenicii lui.

40. Și sosind la loc, au zis lor: rugați-vă ca să nu intrați în ispită.

41. Și el s'au depărtat dela dânsii ca de o aruncătură de piatră, și în-genunchind se rugă.

42. Zicând: Părinte, de voești, să treacă paharul acesta dela mine; însă nu voea mea, ci a ta să fie.

43. Și i s'a arătat lui înger din cer, întărindu-l pre el.

44. Și fiind întru nevoie, mai cu deadinsul se rugă; și se făcuse sudoarea lui ca picăturile de sânge ce pică pre pământ.

45. Și sculându se dela rugăciune, venind către ucenicii au aflat pre ei dormind de înfrigare.

46. Și le au zis lor: ce dormiți? Sculați-vă și vă rugați, ca să nu intrați în ispită.

47. Iar încă grăind el, iată veniă mulțime, și cel ce se chema Iuda, unul din cei doisprezece, mergea înaintea lor, și s'a apropiat de Iesus ca să îl sărute pre el. (Pentru că acesta semni dedese lor: pre carele voui sărută eu, acela este).

48. Iar Iesus au zis lui: Iudo, cu sărutare pre Fiul Omului vinzi?

49. Și văzând cei ce erau pre lângă el, ceace vrea să fie, i-au zis lui: Doamne, Iov'i-vom cu sabia?

50. Iar unul dintr'înșii a lovit pre sluga arhierelui, și i-a fâtat lui urechia cea dreaptă.

51. Iar Iesus răspunzând, au zis: lăsați până aici. Și atingându-se de urechia lui, i-au vindecat pre el.

52. Și au zis Iesus celor ce veniseră la dânsul, Arhierilor și Voivozilor, bisericei și Bătrânilor: ca la un tâlhar ați ieșit, cu sabii și cu fust?

53. În toate zilele fiind eu cu voi în biserică, n'ați înțins mâinile asupra mea; ci acesta este ceasul vostru și stăpânirea întunecului.

54. Și prinzându-l pre el, i-au adus și i-au băgat în casa arhierelui. Iar Petru mergea departe după dânsul.

55. Și făcând el foc în mijlocul curții, și sezând împreună, a sezut și Petru în mijlocul lor.

56. Și văzându-l pre el o slujnică sezând la foc, și căutând spre el, a zis: și acesta a fost cu el.

57. Iar el s'a lepădat de dânsul, zicând: muiere, nu știu pre el.

58. Și după puțin, altui văzându-l pre el, a zis: și tu dintru ei ești. Iar Petru a zis: omule, nu sunt.

59. Și trecând ca un ceas, altul înțăriă, zicând: adevărat, și acesta cu el a fost; că Galilean este.

60. Iar Petru a zis: omule, nu știu ce zici. Și îndatăș încă grăind el, a cântat cocoșul.

28. Lucă 16, 28; 30; Mat. 19, 28.

31. Mat. 26, 33 sq; Marcu 14, 29; Ioan 13, 37.

35. Ps. 22, 1; 32, 18; Mat. 10, 9.

37. Is. 53, 12.

39. Mat. 26, 30; Marcu 14, 26; Ioan 18, 1.

47. Mat. 26, 47 sq.

54. Mat. 26, 57; Marcu 14, 59; Ioan 18, 13.

44. Si fiind intru nevoia, mai cu deodărsul se rugă; și se lăsa în doareca lui ca picăturile de sânge pe pământ.

45. Si sculându se dela rugăciune venind către Ierusalim și au fost dormind de înfrățate.

46. Si le-au zis lor: ce dormiți? Sculați-vă și vă rugați, ca să nu intrați în isofă.

47. Iar încă grăind el, încă venit mulțime, și cel ce se chemă Iuda unul din cei doisprezece, merge înaintea lor, și s'a apropiat de Iesus ca să-l sărute pe el. (Pentru că acest semin dădese lor: pre care voi săruti eu, acela este).

48. Iar Iesus au zis lui: Iuda, o sărutare pre Fiul Omului vine?

49. Si văzând că ce erau pe lângă el, ceace vrea să fie, i-au zis lui: Doamnă, Iov!-vom cu săruti?

50. Iar unul dintr'înși a lovit un sluga arhierului, și i-a tăiat urechicia cea dreaptă.

51. Iar Iesus răspunzând, au zis lăsați până aici. Si atingându-se de urechicia lui, i-au vindecat pre el.

52. Si au zis Iesus celor ce vor săruti în d'nsul, Arhierilor și Votivilor bisericiei și Bătrânilor: ca să un tâlhar ași leșit, cu sărb și cu fust?

53. În toate zilele fiind eu cu voi în biserică, n'ati înțins mâinile supra mea; ci acesta este cepul vostru și săpânirea întunecată.

54. Si prinzându'l pre el, i-au adus și i-au băgat în casa arhierului. Iar Petru mergea departe după d'nsul.

55. Si făcând el loc în mijlocul curții, și sezând împreună, a zis și Petru în mijlocul lor.

56. Si văzându'l pre el o sărutând sezând la foc, și căutând spre el a zis: și acesta a fost cu el.

57. Iar el s'a lepădat de d'nsul zicând: mutere, nu știu pre el.

58. Si după puțin, altul văzându'l pre el, a zis: și tu, dintru ei ești?

59. Si trecând ca un cep al tălării, zicând: adevărat, și acesta cu el a fost: că Galilean este.

60. Iar Petru a zis: omule, nu știi ce zici. Si îndată încă grăind a cântat cocoșul.

61. Si întorcându-se Domnul, au căutat spre Petru. Si s'a adus a-minte Petru de cuvântul Domnului, cum și zisese lui că mai înainte de ce va cânta cocoșul, de trei ori te vei lepăda de mine.

62. Si ieșind afară Petru, a plâns cu amar.

63. Iar oamenii cei ce țineau pre Iesus batjocorindu-l pre el, băfându-l.

64. Si acoperindu-l pre el, îl loviau preste obraz, și îl întrebau pre el zicând: proroceste, încite este cel ce te-a lovit?

65. Si altele multe, hulind împotriva lui, ziceau.

66. Si după ce s'a făcut ziua, s'au adunat Bătrânii norodului și Arhierii și Cărturarii, și i-au dus pre el la soborul lor; zicând:

67. De ești tu Hristosul? Spune nouă. Si le-au zis lor: de voi să spun vouă, nu veși crede;

68. Si de vă voi întrebă, nu mi veși răspunde, nici mă veși ștobozi.

69. De acum va fi: Fiul Omului șezând de dreapta pufirii lui Dumnezeu.

70. Si au zis toți: dar tu ești. Iar Iesus răspunzând, au zis: și voi ziceți, că eu sunt?

71. Iar ei au zis: ce ne mai trebuie încă mărturie? Că noi singuri am auzit din gura lui.

CAP. 23

Iesus înaintea lui Pilat și a lui Irod, Răstignirea și tâlharul pocăit, îngroparea lui Iesus.

1. Si sculându se foată mulțimea lor, i-au dus pre el la Pilat.

2. Si au început a-l părți pre el, zicând: pre acesta i-am aflat răzvătind neamul și oprind a da dădăje Chesarului, zicând că este el Hristos împărat.

3. Iar Pilat i-a întreat pre el, zicând: tu ești împăratul Iudeilor? Iar el răspunzând, au zis lui: tu zici.

4. Iar Pilat a zis către Arhierii și către norod: nici o vină nu aflu în omul acesta.

5. Iar ei se întăriau, zicând că

întărită norodul, învăzând preste toată Iudeea, începând din Galileea până aici.

6. Iar Pilat auzind de Galileea, a întreat, au Galilean este omul?

7. Si înțelegând că din finutul lui Irod este, i-a trimis pre el la Irod, fiind și el în Ierusalim într'acele zile.

8. Iar Irod văzând pre Iesus, s'a bucurat foarte; că doră de multă vreme să-l văză pre el, pentru că auzia multe de el; și nădăjduia să-l văză vreun semn făcându-se de el.

9. Si i-a întreat pre el cu cuvinte multe; iar el nimic nu i-au răspuns lui.

10. Si stau Arhierii și Cărturarii cu deodărsul pândindu-l pre el.

11. Iar Irod împreună cu ostașii săi batjocorindu-l și răzându și de el, i-a îmbrăcat într'un veșmânt sluminat, și l-a trimis iarăși la Pilat.

12. Si s'au făcut prieteni Pilat și Irod într'aceiași zi, unul cu altul; că mai înainte erau învrăjbiți între dânsii.

13. Iar Pilat chemând pre Arhierii și pre boieri și pre norod,

14. A zis: către ei: mi-aș dădus pre omul acesta, ca pre cela ce răzvătește norodul; și iată, eu înaintea voastră înțebându-l, nici o vină n'am aflat în omul acesta, de care părâți pre el?

15. Ci nici Irod, că m'am trimis pre voi la el; și iată, nici un lucru vrednic de m'omente este făcut de d'nsul.

16. Deci certându-l, îl voi slobozi.

17. Si nevoie ave să-l sloboziască lor la praznic un vinovat.

18. Si a strigat toată mulțimea, zicând: iată pre acesta și me slobozește nouă pre Varavă.

19. Care, pentru o zarvă dădăre și ucidere ce se făcuse în cetate, era aruncat în temniță.

20. Si iarăși Pilat a grăit către ei, vrând să sloboziască pre Iesus.

21. Iar ei strigau zicând: răstignește-l, răstignește-l pre el.

22. Iar el a treia oară a zis către ei: dar ce rău a făcut acesta? Nici o vină de moarte n'am aflat întru el; deci certându-l pre el, îl voi slobozi.

23. Iar ei stau cu glasuri mari, cerându-l pre el să se răstignească.

7. Lucă 3, 14 & Duch 9, 9. Mat. 14, 12.
14. Mat. 27, 18; Ioan 18, 38, 39.
17. Mat. 27, 15, sq. 23. Ioan 19, 12.

47. Mat. 26, 47-54.
54. Mat. 26, 57; Marcu 14, 53; Ioan 18, 28.

63. Mat. 26, 67; Marcu 14, 65.
66. Mat. 27, 12; Marcu 15, 17; Ioan 18, 24.
67. Mat. 26, 63; Marcu 14, 61.
69. Mat. 24, 30; 26, 64; Marcu 15, 4.
23. 1. Mat. 27, 2; Marcu 15, 1; Ioan 18, 28.
2. Lucă 20, 25.

Și se întăria glasurile lor și ale Arhierilor.

24. Deci Pilat a judecat să se facă cererea lor.

25. Și a slobozit lor pre cel aruncat în temniță pentru zarva și uciderea, pre care îl cereau ei; iar pre Iisus l-a dat după voea lor.

26. Și când îl duceau pre el, prinzând pre un Simon, Chirinean, ce venia din țarină, au pus pre el crucea, ca să o ducă după Iisus.

27. Și mergea după el mulțime multă de norod și de muieri, carii plângeau și se tânguiau pentru dânsul.

28. Și întorcându se către ele Iisus, au zis: fiicele Ierusalimului, nu mă plângeți pre mine, ci pre voi vă plângeți și pre fiii voștri.

29. Că iată vin zile, în care vor zice, fericite sunt cele sterpe, și pântecele care n'au născut, și țâțele care n'au apleca!.

30. Atunci vor începe a zice muniților: cădeți preste noi; și dealurilor: acoperiți-ne pre noi.

31. Că de fac acestea în lemnul cel verde, dar în cel uscat ce va fi?

32. Și duceau împreună cu el, și alți doi făcători de rele, să'i piarză.

33. Și dacă au venit la locul ce se chiamă al Căpășanei, acolo l-au răstignit pre el, și pre făcătorii de rele, unul deadreapta și altul deasțanga.

34. Iar Iisus zicea: Părinte, iartă-le lor; că nu știu ce fac. Și împărțind hainele lui, au aruncat sorți.

35. Și stă norodul de priviă. Și își băteau joc de dânsul și boierii împreună cu dânsii, zicând: pre alții au mântuit; mântuiască se și pre sine, de este acesta, Hristosul, alesul lui Dumnezeu.

36. Și își făceau râs de dânsul și ostașii, apropiindu-se, și oțet aducându'i lui.

37. Și zicând: de ești tu împăratul Iudeilor, mântuește-te pre tine însuși.

38. Și eră și scrisoare scrisă deasupra lui cu slove Elinești și

Râmlinești și Evreești, acesta este împăratul Iudeilor.

39. Iar unul din fâlharii cei răstigniți îl hulă pre dânsul, zicând: de ești tu Hristosul, mântuește-te pre tine și pre noi.

40. Iar răspunzând celalți îl certă pre el, zicând: nu te temi tu de Dumnezeu, că într'aceiași osândă ești?

41. Și noi după dreptate; că cele vrednice după faptele noastre luăm; iar acesta nici un rău n'a făcut.

42. Și zicea lui Iisus: pomenește mă, Doamne, când vei veni întru împărăția ta.

43. Și au zis Iisus lui, amin zicție: astăzi împreună cu mine veți fi în ralu.

44. Și eră ca la al șaselea ceas, și întuneric s'a făcut preste tot pământul până la al nouălea ceas.

45. Și s'a întunecat soarele, și s'a rupt calapeteasma bisericii prin mijloc

46. Și strigând cu glas mare Iisus, au zis: Părinte, în mâinile tale încredințez duhul meu; și acestea zicând, și-au dat duhul.

47. Iar văzând sutașul ceace se făcuse, a slăvit pre Dumnezeu, zicând: cu adevărat, omul acesta drept a fost.

48. Și tot norodul ce venise împreună la priveala aceea, văzând cele ce se făcuseră, bălându'și piepturile lor, se întorceau.

49. Și stau toți cunoscuții lui de departe, și femeile care veniseră după el din Galileea, privind acestea.

50. Și iată, un bărbat anume Iosif din Arimatea, oraș al Iudeilor, sletnic fiind; bărbat bun și drept.

51. (Acesta nu se însoțise la sfatul și fapta lor); care și el așteptă împărăția lui Dumnezeu.

52. Acesta venind la Pilat, a cerut trupul lui Iisus

53. Și pogorându'l pre el, l-a înfășurat în giulgiu, și l-a pus în mormânt ce eră săpat în piatră, întru care nu fusese pus niciodată nimeni.

54. Și ziua eră vineri, și se lumină spre sâmbătă.

26. Mat. 27, 32; Marcu 15, 21; Ioan 19, 17.
30. Is. 2, 19; Osie 10, 8; Apoc. 6, 16 și 9, 6.
31. Ier. 53, 12; I Petr. 4, 17.
32. Is. 53, 12; Ioan 19, 18.
33. Mat. 27, 33; Marcu 15, 22; Ioan 19, 17.
34. Mat. 5, 44; Ps. 21, 20 sq.
35. Mat. 27, 39 sq. 38. Mat. 27, 37.

42. Mat. 16, 28.

44. Mat. 27, 46. Marcu 15, 33.

46. Mat. 27, 54; Ps. 30, 5; Fapt. 7, 60.

50. Mat. 27, 57; Marc. 15, 42. Ioan 19, 38.

54. Mat. 27, 62.

55. Și mergând după el și femeile care veniseră cu dânsul din Galileea, au văzut mormântul, și cum s'a pus trupul lui.

56. Și întorcându-se, au găsit mirezme și miruri; și sâmbătă sau odihnit după poruncă.

CAP. 24.

Femeile la Mormânt. Învierea lui Hristos. Arătarea lui la doi ucenici pe cale spre Emaus. Arătarea lui la toți apostolii mâncând împreună cu ei. Înălțarea

Iar într-o zi din sâmbete, la mâncare adâncă, au venit la mormânt, aducând mirezmele cele ce găliseră și altele împreună cu ele.

2. Și au aflat piatra răsturnată de pe mormânt.

3. Și intrând, n'au aflat trupul Domnului Iisus.

4. Și a fost, când se mirau ele de aceasta, și iată, doi bărbați au stătut înaintea lor în veșminte strălucitoare.

5. Și înfricoșându-se ele, și plecându-și fețele la pământ, au zis către dânsule: ce căutați pe cel viu cu cei morți?

6. Nu este aici, ci s'au sculat; aduceți-vă aminte cum au zis vouă încă fiind în Galileea,

7. Zicând, că trebuie să se dea Fiul Omului în mâinile oamenilor păcătoși, și să se răstignească, și a treia zi să învieze.

8. Și și-au adus aminte de cuvintele lui.

9. Și întorcându-se de la mormânt, au spus acestea toate celor unsprezece, și tuturor celorlalți.

10. Și era Maria Magdalina și Ioana și Maria lui Iacov, și celelalte împreună cu dânsule, care ziceau către apostolii acestea.

11. Și s'au părut înaintea lor ca o minciună cuvintele lor, și nu le credeau pe dânsule.

12. Iar Petru sculându-se, a alergat la mormânt; și plecându-se, a văzut giulgiurile singure zăcând, și s'a dus de acolo, mirându-se întru sine de cele ce se făcuseră.

13. Și iată doi dintre ei mergeau

într'aceiași zi la un sat, care era departe de Ierusalim ca la șasezeci de stadii, al cărui nume Emaus.

14. Și aceia vorbeau între sine de toate cele ce se întâmplase.

15. Și a fost când vorbeau ei și se întrebau, și însuș Iisus apropiindu-se, mergea împreună cu dânsii.

16. Iar ochii lor se țineau, ca să nu-l cunoască pe el.

17. Și au zis către ei: ce sunt cuvintele acestea de care vă întrebați între voi mergând, și sunteți triști?

18. Și răspunzând unul, al cărui nume era Cleopa, a zis către el: tu singur ești nemernic în Ierusalim, și nu știi cele ce s'au făcut întru el în zilele acestea?

19. Și el au zis lor, care? Iar ei au zis lui: cele pentru Iisus Nazarineanul, care era bărbat proroc, puternic în lucru și în cuvânt înaintea lui Dumnezeu și a tot norodul.

20. Cum l-au dat pre el Arhierelui și Boterilor noștri spre judecată de moarte și l-au răstignit pre dânsul.

21. Iar noi nădărduiam că acela este cel ce va să izbăvească pe Israel, ci cu toate acestea, a treia zi este astăzi de când s'au făcut acestea.

22. Ci și niște femei dintr'ale noastre ne-au spălmântat pre noi, care au fost la mâncate la mormânt;

23. Și neaflând trupul lui, au venit zicând, că și vedere de îngeri să fi văzut, cari zic că este el viu.

24. Și s'au dus unul dintru noi la mormânt și au aflat așa precum și femeile au zis; iar pre el nu l-au văzut.

25. Și el au zis către ei: o nepricepușilor și zăbavnici cu inima a crede toate câte au grăit proroci;

26. Au nu trebuia a pălîmi acestea Hristos, și a intra întru slavă sa?

27. Și începând de la Moisi și de la toți prorocii, tâlcuia lor din toate scripturile cele ce erau pentru el.

28. Și s'au apropiat de satul la care mergeau, și el se făcea a merge mai departe.

29. Și l-au îndemnat pre el zicând: rămâi cu noi, căci către seară

56. Epistole 20, 10.
24. 1. Mat. 28, 1; Marcu 16, 1; Ioan 20, 1, 4. Ioan 20, 12; Fapt. 1, 10.
7. Mat. 17, 22. 10. Lucă 8, 2, 3.
13. Marcu 16, 12.

19. Mat 21, 11. 21. Fapt. 1, 6.
22. Mat 28, 8; Marcu 16, 10; Ioan 20, 1; 18.
25. Gal. 3, 1. 26. Is. 50, 6.
27. Fac. 3, 15. Iov 19, 25; Ps. 15, 10; Is. 53, 1; Osea 6, 1.

esie, și s'a plecat ziua. Și au intrat să rămâne cu dânsii.

30. Și a fost când au șezut ei cu ei, luând pâinea, au binecuvântat și frângând, au dat lor.

31. Și li s'au deschis lor ochii și i-au cunoscut pre dânsul; și ei s'au tăcut nevăzând de dânsii.

32. Și a zis unul către altul; au nu eră inima noastră arzând întru noi, când grăia nouă pre cate și când ne tălcuia scripturile?

33. Și sculându se într'acei ceas, s'au întors în Ierusalim, și au aflat adunați pre cei unsprezece și pre cei ce erau cu dânsii.

34. Căci ziceau: s'au sculat Domnul cu adevărat și s'au arătat lui Simon.

35. Și ei povestiau cele ce se făcuse pre cate, și cum s'a cunoscut de dânsii întru frângerea pâinei.

36. Și acestea grăind ei, și însuș Iisus au stătut în mijlocul lor, și au zis lor: pace vouă.

37. Iar ei spăimântându-se și înfricoșându-se, li se părea că văd duh.

38. Și au zis lor: ce sunteți turburați? Și pentruce se suie gânduri în inimile voastre?

39. Vedeți mâinile și picioarele mele, că însumi eu sunt, pipăiți-mă și vedeți; că duhul carne și oase nu are, precum mă vedeți pre mine având.

40. Și acestea zicând, le au arătat lor mâinile și picioarele.

41. Și încă necrezând ei de bucurse și mirându-se, le-au zis lor: aveți ceva de mâncare aici?

42. Iar ei au dat lui, o parță de peste fript și dintr'un lagur de miere.

43. Și luând înaintea lor au mâncat.

44. Și au zis lor: acestea sunt cuvintele care s'au grăit, care voi, încă fiind cu voi, că trebuie a se plini toate cele scrise în legea lui Moisi și în proroci și în psalmi pentru mine.

45. Afundți fe-au deschis mințile lor ca să înțeleagă scripturile.

46. Și au zis lor: așa este scris și așa trebuia să pătimească Iisus, și să treiasă zi să învieze din morți;

47. Și să se propoveduiască întru numele lui pocăința și iertarea păcatelor în toate neamurile, începând dela Ierusalim.

48. Iar voi sunteți mărturisitori acestora.

49. Și iată, eu trimit să vă dăruiesc Tatăl meu: întru voi, dar voi vedeți în cetatea Ierusalimului, până de vă veți îmbrăca cu putere de sus.

50. Și i-au șos pre ei afară până în Vitană, și ridicându și mâinile sale, i-au binecuvântat pre dânsii.

51. Și a fost când i-au binecuvântat pre ei, s'au depărtat dela dânsii și se înălță la cer.

52. Iar ei închinându-se lui, s'au întors în Ierusalim cu bucurie mare.

53. Și erau în toată vremea în bușerică, laudând și binecuvântând pre Dumnezeu, Amin.

34. 1 Cor. 15, 4. 5.
36. Marcu 16, 14; Ioan 20, 19.
39. Ioan 20, 20.

42. Ioan 21, 10. 16. Ps. 27, 7. 16.
49. Ioan 15, 26; 16, 8; Fapt. 1, 7.
50. Fapt. 1; 11; 87. Marcu 16, 19.

SFÂNȚA EVANGHELIE

DELA

I O A N

CAP. 1.

Dumnezeu Cuvântul. Mărturisirea lui Ioan. Chemarea lui Andrei, Petru, Filip și Natanail.

a început eră Cuvântul și Cuvântul eră la Dumnezeu și Dumnezeu eră Cuvântul.

2. Acesta eră întru început la Dumnezeu.

3. Toate printr'însul s'au făcut și fără de dânsul nimic nu s'a făcut ce s'a făcut.

4. Întru dânsul viață eră, și viața eră lumina oamenilor.

5. Și lumina întru întuneric luminează, și întunerecul pre dânsa nu o a cuprins.

6. Fost a om trimis dela Dumnezeu, numele lui Ioan.

7. Acesta a venit spre mărturie, ca să mărturisască de Lumină, ca toți să crează prin el.

8. Nu eră acela Lumină, ci ca să mărturisască de Lumină.

9. Eră Lumină cea adevărată, care luminează pre tot omul ce vine în lume.

10. În lume eră, și lumea printr'însul s'a făcut, și lumea pre dânsul nu l-a cunoscut.

11. Întru ale sale au venit, și ai săi pre dânsul nu l-au primit.

12. Iar câți l-au primit pre dânsul, le-au dat lor stăpânire ca să se facă

filii ai lui Dumnezeu, celor ce cred întru numele lui.

13. Căci nu din sânge, nici din porție trupească, nici din porție bărbătească, ci dela Dumnezeu s'au născut.

14. Și Cuvântul trup s'au făcut și s'au sălășluit întru noi, (și am văzut slava lui, slavă ca a unui născut din Tatăl), plin de dar și de adevăr.

15. Ioan mărturisiă pentru dânsul și strigă grăind: acesta eră pentru care am zis: cel ce după mine vine, mai înainte de mine s'au făcut, că mai întâiu de mine au fost.

16. Și din plinirea lui noi toți am luat și dar pentru dar.

17. Că legea prin Moisi s'a dat, iar darul și adevărul prin Iisus Hristos s'au făcut.

18. Pre Dumnezeu nimeni nu l-a văzut niciodinioară; cel unul născut Fiul, carele este în sânul Tatălui, acela au spus.

19. Și aceasta este mărturia lui Ioan, când au trimis iudeii din Ierusalim preoți și leviți ca să'l întrebe pre dânsul: tu cine ești?

20. Și a mărturisit și n'a tăgăduit, și a mărturisit: nu sunt eu Hristosul.

21. Și l-au întrebat pre dânsul: ce dar? Ilie ești tu? Și a zis: nu sunt. Prorocul ești tu? Și a răspuns: nu.

13. Ioan 3, 5; 1 Ioan 5, 4; Iac. 1, 18.

14. Is. 7, 14; Mat. 1, 16; Lucă 1, 31 și 2, 7; Is. 40, 5; Mat. 17, 2.

15. Mat. 3, 1; Marcu 1, 7. 17. Eș. 20, 1.

18. Eș. 33, 20; 1 Ioan 4, 12; 1 Tim. 6, 16; Lucă 10, 22. 19. Ioan 5, 33.

21. A doua Lege 18, 15; Mat. 16, 11.

1. 3. Ps. 32, 6; Col. 1, 16; Evr. 1, 2.

4. Ioan 5, 26 și 12, 46.

5. Ioan 8, 12 și 9, 5.

6. Mat. 3, 1 și 11, 10; Marcu 1, 4; Luc. 3, 2

22. Deci au zis lui: cine ești? Ca să dăm răspuns celor ce ne-au trimis pre noi. Ce zici însuși pentru sineși?

23. El a zis: eu sunt glasul celui ce strigă în pustie. Indreptați calea Domnului, precum a zis Isala prorocul.

24. Și trimiși erau din Farisei.

25. Și l-au întrebat pre dânsul și l-au zis lui: pentruce dar botezi, dacă nu ești tu Hristosul, nici Ilie, nici prorocul?

26. Răspuns-a lor Ioan, grăind: eu botez cu apă; iar în mijlocul vostru stă, pre care voi nu'l știți;

27. Acela este cel ce vine după mine, carele mai înainte de mine s'au făcut, căruia nu sunt vrednic să'i dezleg cureaua încălțăminteii lui.

28. Acestea s'au făcut în Vitavara de ceea parte de Iordan, unde era Ioan botezând.

29. A doua zi vede Ioan pre Iisus venind către dânsul și zice: iată Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii.

30. Acesta este pentru care eu am zis: după mine vine bărbat, care înainte de mine s'au făcut; că mai întâiu de mine au fost.

31. Și eu nu l-am știut pre el, ci ca să se arate lui Israil, pentru aceea am venit eu cu apă botezând.

32. Și a mărturisit Ioan, zicând: că am văzut Duhul ca un porumb pogorându-se din cer și au rămas preste dânsul.

33. Și eu nu l-am știut pre el, ci cela ce m'au trimis pre mine să botez cu apă, acela mi-au zis mie: preste care vei vedea Duhul pogorându-se și rămâind preste dânsul, acela este care botează cu Duh Sfânt.

34. Și eu am văzut și am mărturisit că acesta este Fiul lui Dumnezeu.

35. A doua zi iarăși stă Ioan și din ucenicii lui doi;

36. Și căutând la Iisus care umbra, zice: iată Mielul lui Dumnezeu!

37. Și l-au auzit pre el cei doi ucenici grăind, și au mers după Iisus.

38. Iar întorcându-se Iisus și văzându'l pre el mergând după el, au

zis lor: ce căutați? Iar el au zis lui: Ravvi, ce se zice tâlcuindu-se, învățătorule, unde locuiești?

39. Au zis lor: veniți și vedeți. Au venit și au văzut unde locuiește, și la el au rămas în ziua aceea, și era ca la al zecelea ceas.

40. Și era Andrei, fratele lui Simon Petru, unul din cei doi cari auzise dela Ioan și mersese după dânsul.

41. A aflat acesta întâiu pre Simon fratele său și i-a zis lui: am aflat pre Mesia, ce se tâlcuiește Hristos.

42. Și l-a adus pre dânsul către Iisus. Și căutând la el Iisus, au zis: tu ești Simon feciorul lui Ionă; tu te vei chema Chifa, ce se tâlcuiește, Petru.

43. Iar a doua zi au vrut Iisus să meargă în Galileea, și au aflat pre Filip, și i-au zis lui: vino după mine.

44. Și era Filip din Betsaida, din orașul lui Andrei și al lui Petru.

45. A aflat Filip pre Natanail, și zice lui: pentru care a scris Moisi în lege și prorocii, am aflat pre Iisus fiul lui Iosif, care este din Nazaret.

46. Și a zis Natanail lui: din Nazaret poate fi ceva bun? Zice Filip lui: vino și vezi.

47. Au văzut Iisus pre Natanail venind către dânsul, și au zis pentru dânsul: iată cu adevărat Israillean, întru care vicleșug nu este.

48. Zis-a Natanail lui: de unde mă cunoști? Răspuns-au Iisus și i-au zis lui: mai înainte până a nu te chema pre tine Filip, fiind tu supț smochin, te-am văzut.

49. Răspuns-a Natanail și i-a zis lui: Ravvi, tu ești Fiul lui Dumnezeu; tu ești împăratul lui Israil.

50. Răspuns-au Iisus și i-au zis lui: pentrucă am zis ție, că te-am văzut supț smochin, crezi? Mai mari decât acestea vei vedea.

51. Și l-au zis lui: amin, amin, grăesc vouă: de acum veți vedea cerul deschizându-se, și pre îngerii lui Dumnezeu suindu-se și pogorându-se preste Fiul Omului.

40. Mat. 4, 18. 42. Mat. 16, 18.

45. Fac. 49, 10; Fi doua Leg. 18, 18; Is. 40, 10; Ier. 23, 5; Iezech. 34, 23; Dan. 9, 24; Mat. 2, 23.

47. Ps. 31, 2.

49. Ioan 6, 69; Mat. 14, 33 și 16, 16; Marc. 8, 20. 51. Fac. 28, 12.

23. Is. 40, 3; Mat. 3, 3; Marc. 1, 3; Luc. 3, 4.

26. Mat. 3, 11. 28. Ioan 10, 40.

32. Mat. 3, 16.

CAP. 2.

Nunta din Cana. Izgonirea vânzătorilor din biserică.

Și a treia zi nuntă s'a făcut în Cana Galileei; și era muma lui Iisus acolo.

2. Și a fost chemat și Iisus, și ucenicii lui la nuntă.

3. Și sfârșindu-se vinul, zice muma lui Iisus către dânsul: vin nu au.

4. Zice ei Iisus: ce este mie și ție femeie? încă n'a venit ceasul meu.

5. Zice muma lui slugilor: orice va zice vouă, faceți.

6. Și erau acolo șase vase de platră, puse după curățenia iudeilor, care luau câte două sau trei vedre.

7. Zice lor Iisus: umpleți vasele de apă. Și le-au umplut până sus.

8. Și zice lor: scoateți acum, și aduceți nunulul. Și i-au adus.

9. Și după ce a gustat nunul apa ce se făcuse vin, și nu știa de unde este; (iar slugile cari scosese apă, știau); strigă pre mire nunul,

10. Și zice lui: tot omul înțiatu vinul cel bun pune, și dacă se îmbată, atunci cel mai prost; tu ai ținut vinul cel bun până acum.

11. Aceasta au făcut începătură minunilor Iisus în Cana Galileei, și și-au arătat slava sa; și au crezut întru el ucenicii lui.

12. După aceasta s'au pogorât în Capernaum el și muma lui și frații lui și ucenicii lui; și acolo au șezut nu multe zile.

13. Și erau aproape paștele iudeilor, și s'au suit Iisus în Ierusalim.

14. Și au aflat în biserică pre cel ce vindeau boi și oi și porumbi, și pre schimbătorii de bani șezând.

15. Și făcând biciu de ștreanguri, pre toți i-au scos din biserică, oile și boii; și schimbătorilor au vărsat banii, și mesele le-au răsturnat.

16. Și celor ce vindeau porumbi, le-au zis: luați acestea de aici; și nu faceți casa Tatălui meu casă de negoțatorie.

17. Și și-au adus aminte ucenicii lui că este scris: râvna casei tale m'a mâncat pre mine.

18. Răspuns-au iudeii și i-au zis lui: ce semn arăți nouă, că faci acestea?

19. Răspuns-au Iisus și au zis lor: stricați biserică aceasta, și în trei zile o vom ridica.

20. Și au zis iudeii: în patruzeci și șase de ani, s'a zidit biserică aceasta, și tu în trei zile o vei ridica?

21. Iar el zicea pentru biserică trupului său.

22. Pentru aceasta când s'au sculat din morți, și-au adus aminte ucenicii lui că aceasta zicea lor; și au crezut scripturii și cuvântului, care zisese Iisus.

23. Și când era în Ierusalim la praznicul paștelor, mulți au crezut întru numele lui, văzând semnele lui cele ce făcea.

24. Iar însuș Iisus nu se încredința pre sine lor, pentru că el știa pre toți,

25. Și n'avea trebuință ca cineva să mărturisiască pentru om; că el știa ce era în om.

CAP. 3.

Vorbirea lui Iisus cu Nicodim, despre calea către viața de veci. Ioan și ucenicii săi.

Și era un om din Farisel, Nicodim, numele lui, boier al iudeilor.

2. Acesta a venit către Iisus noaptea, și i-a zis lui: Rabbî, știm că dela Dumnezeu ai venit învățător, că nimeni nu poate aceste semne să facă, care tu faci, de nu va fi Dumnezeu cu dânsul.

3. Răspuns-au Iisus și i-au zis lui: amin, amin, grăesc ție: de nu se va naște cineva de sus, nu va putea vedea împărăția lui Dumnezeu.

4. Zice către el Nicodim: cum poate omul să se nască fiind bătrân? Au doară poate a doua oară să intre în pântecele maicei sale, și să se nască?

5. Răspuns-au Iisus: amin, amin, grăesc ție: de nu se va naște cineva din apă și din Duh, nu va putea să intre întru împărăția lui Dumnezeu.

6. Ce este născut din trup, trup este; și ce este născut din Duh, duh este.

19. Mat. 26, 61.

22. Lucă 24, 8; Ps. 15, 10.

25. Ps. 7, 10; Apoc. 2, 23.

3. 1. Ioan 7, 50 și 19, 39. 3. Tit. 3, 5.

5. Iezech. 36, 25, 27; Efes. 5, 26.

2. 6. Marcu 7, 3.

14. Mat. 21, 12; Marcu 11, 13; Lucă 19, 45.

17. Ps. 68, 11.

7. Nu te miră căci am zis ție: se cade vouă a vă naște de sus.

8. Duhul unde voește suflă, și glasul lui auzi, dar nu știi de unde vine, și unde merge; așa este tot care este născut din Duhul.

9. Răspuns-a Nicodim și i-a zis lui: cum pot să ție acestea:

10. Răspuns-au Iisus și i-au zis lui: tu ești învățătorul lui Israel, și acestea nu le știi?

11. Amin, amin, grăesc ție: noi ce știm grăim, și ce am văzut mărturisim, și mărturia noastră nu o primim.

12. Dacă cele pământești am spus vouă, și nu credeți, cum de voi spune vouă cele cerești, veți crede?

13. Și nimeni nu s'a suit în cer, fără numai cel ce s'au pogorât din cer, Fiul Omului care este în cer.

14. Și precum Moisi a înălțat șarpele în pustie, așa se cade a se înălța Fiul Omului.

15. Ca tot cel ce crede întru el, să nu piară, ci să aibă viață veșnică.

16. Că așa au iubit Dumnezeu lumea, cât și pre Fiul său cel unul născut l-au dat, ca tot cel ce crede întru el să nu piară, ci să aibă viață veșnică.

17. Că n'au trimis Dumnezeu pre Fiul său în lume ca să judece lumea; ci ca să se mântuiască lumea prin el.

18. Că ce crede întru el, nu se judecă; iar că ce nu crede, lată este judecat, că n'a crezut întru numele celui unuia născut Fiului lui Dumnezeu.

19. Iar aceasta este judecata, că lumina au venit în lume, și au iubit oamenii mai mult întunerecul decât lumina, că erau faptele lor rele.

20. Că tot că ce face rele, urăște lumina, și nu vine la lumină, ca să nu se vadă lucrurile lui.

21. Iar că ce face adevărul, vine la lumină, ca să se arate lucrurile lui, că întru Dumnezeu sunt lucrute.

22. După acestea au venit Iisus și ucenicii lui în pământul iudeei; și acolo petrecea cu el, și boteza.

23. Și eră și Ioan botezând în Enon aproape de Salim, că erau a-

colo ape multe; și veniau și se botezau.

24. Că încă nu eră Ioan închis în temniță.

25. Și a fost întrebare de ucenicii lui Ioan cu iudeii pentru curățenie.

26. Și au venit către Ioan, și i-au zis lui: Ravvi, cel ce eră cu tine de cea parte de Iordan, pentru care tu ai mărturisit; lată el botează, și toți merg către dânsul.

27. Răspuns-a Ioan și a zis: nu poate omul lua nimic, de nu va fi dat lui din cer.

28. Voi înșivă mărturisiți pentru mine, că am zis: nu sunt eu Hristosul, ci cum că sunt trimis înaintea aceluia.

29. Că ce are mireasă, mire este; iar prietenul mirelui care stă și l'ascultă pre el, cu bucurie se bucură de glasul mirelui; deci această bucurie a mea s'a umplut.

30. Aceluia se cade a crește, iar mie a mă micșora.

31. Cel ce vine de sus, deasupra tuturor este; cel ce este de pre pământ, pământesc este, și de pre pământ grăește; cel ce vine din cer, deasupra tuturor este.

32. Și ce a văzut și a auzit, aceea mărturisește; și mărturia lui nimeni nu o primește.

33. Că ce primește mărturia lui, a peceiului, că Dumnezeu adevărat este.

34. Că pre care au trimis Dumnezeu, cuvintele lui Dumnezeu grăește; că nu cu măsură dă Dumnezeu Duhul.

35. Tatăl iubește pre Fiul, și toate le-au dat în mâna lui.

36. Că ce crede întru Fiul, are viață veșnică; iar că ce nu ascultă pre Fiul, nu va vedea viață; ci mânia lui Dumnezeu va rămâne preste el.

CAP. 4.

Vorbirea lui Iisus cu Samariteanca.
Omul împărătesc.

Deci dacă au înțeles Domnul că au auzit Fariseii că Iisus mai

8. Iov 38, 24. 14. Numer. 21, 8.
15. Marc. 16, 16; Lucă 19, 10.
16. Ioan 15, 13; Rom. 5, 8 și 8, 32; I Ioan 3, 16 și 4, 9. 17. Ioan 12, 47.
18. Ioan 5, 24. 20. Efes. 5, 8, sq.

24. Mat. 14, 3; Lucă 3, 19, sq.
28. Ioan 1, 20, 30
30. 2 Imp. 3, 1, sq. 31. Ioan 8, 23.
35. Mat. 11, 27. 36. I Ioan 5, 12.
4. I. Ioan 3, 22, 26.

mulți ucenici face și botează decât Ioan,

2. (Măcar că însuș Iisus nu botează, ci ucenicii lui),

3. Au lăsat Iudeea, și s'au dus iarăși în Galileea.

4. Și trebuia să treacă el prin Samaria.

5. Deci au venit în cetatea Samariei, care se cheamă Sihar, aproape de locul care a dat Iacov lui Iosif fiului său.

6. Și era acolo puțul lui Iacov, iar Iisus, ostentit fiind de călătorie, ședea așa la puț; și era ca la al șaselea ceas.

7. A venit o mulere din Samaria să ia apă; zis-au ei Iisus: dă-mi să beau.

8. Că ucenicii lui se duseseră în cetate să cumpere hrană.

9. Deci a zis lui mulerea Samarineancă: cum tu, Iudeu fiind, ceri dela mine să bei, mulere Samarineancă fiind eu? Că nu se amestecă Iudeii cu Samarinenii.

10. Răspuns-au Iisus și i-au zis ei: de ai fi știut darul lui Dumnezeu, și cine este cel ce zice ție: dă-mi să beau; tu ai fi cerut dela dânsul, și ți-ar fi dat ție apă vie.

11. Zis-a lui mulerea: Doamne, nici ciutură ai, și puțul este adânc; de unde dar ai apa cea vie?

12. Au doară tu mai mare ești decât Iacov părintele nostru, care ne-a dat nouă puțul acesta, și el însuș dintr'însul a băut, și îi li lui și dobitoacele lui?

13. Răspuns-au Iisus și i-au zis ei: tot cel ce va bea din apa aceasta, va înseta iarăși;

14. Iar cel ce va bea din apa, care eu vreau să dau lui, nu va înseta în veac; ci apa, care eu vreau să dau lui, se va face întru dânsul izvor de apă sălătoare întru viață veșnică.

15. Zis-a către dânsul mulerea: Doamne, dă-mi această apă, ca să nu mai însetez, nici să mai vii aici să scot.

16. Zis-au ei Iisus: mergi și cheamă pre bărbatul ăstu, și vino aici.

17. Răspuns-a mulerea și i-a zis

lui: n'am bărbat. Zis-au ei Iisus: bine ai zis că n'ai bărbat;

18. Că cinci bărbați ai avut, și acum pre care ai, nu ți este ție bărbat; aceasta adevărat ai grăit.

19. Zis-a lui mulerea: Doamne, văd că proroc ești tu.

20. Părinții noștri în muntele acesta s'au închinat; și voi ziceți, că în Ierusalim este locul unde se cade a se închina.

21. Zis-au ei Iisus: mulere, crede mie, va veni vremea, când nici în muntele acesta, nici în Ierusalim vă veți închina Tatălui.

22. Voi vă închinați căruia nu știți; noi ne închinăm căruia știm; că mântuirea din Iudei este.

23. Ci va veni vremea, și acum este, când închinătorii cei adevărați se vor închina Tatălui cu duhul și cu adevărul; că Tatăl acest fel caută să fie cei ce se închină lui.

24. Duh este Dumnezeu; și cei ce se închină lui, cu duhul și cu adevărul se cade să se închine.

25. Zis-a lui mulerea: știm că va veni Mesia, care se cheamă Hristos; când va veni acela, va spune nouă toate.

26. Zis-au ei Iisus: eu sunt, ceea ce grăesc cu tine.

27. Și atunci au venit ucenicii lui, și se mirau că cu mulerea grăia; însă nimeni nu i-a zis: ce cauți? Sau: ce grăești cu dânsa?

28. Iar mulerea a lăsat ciutura sa, și a mers în cetate, și a zis oamenilor:

29. Veniți de vedeți om, care mi-a spus mie toate câte am făcut; nu cumva acesta este Hristos?

30. Deci au eșit din cetate, și veniau către dânsul.

31. Iar între acestea îi rugau pre dânsul ucenicii, grăind: Ravvi, mănâncă.

32. Iar el au zis lor: eu mănăncare am a mănca, care voi nu știți.

33. Iar ucenicii grăiau între dânsii: nu cumva i-a adus lui cineva să mănânce?

34. Zis-au lor Iisus: mănăncarea mea este să fac voea celui ce m'au trimis

19. Ioan 6, 14; 9, 17.

20. A doua Lege 12, 5; 3 Imp. 8, 29 și 9, 3.

22. 4 Imp. 17, 29; Iez. 2, 3; Lucă 24, 47.

24. 2 Cor. 3, 17.

26. Ioan 8, 25; 9, 37.

34. Ioan 5, 30; 17, 4.

5. Fac. 48. 22. Isus Navi 24, 32.

9. Lucă 9, 52. Fapt. 10, 26.

10. Ioan 7, 38. 13. Ioan 6, 58.

14. Isaia 48, 21; Ioan 7, 38.

pre mine, și să săvârșesc lucrul lui.

35. Au nu voi ziceți: că încă patru luni sunt, și secerișul va veni? Iată zic vouă: ridicați ochii voștri, și vedeți holdele, că sunt albe spre seceriș acum.

36. Și ceta ce seceră, plată ia, și adună roadă în vieață veșnică; ca să se bucure împreună și cel ce seamănă, și cel ce seceră.

37. Că întru aceasta este cuvântul adevărat, că altul este cel ce seamănă și altul cel ce seceră.

38. Eu v'am trimis pre voi să secerăți, unde voi nu v'ați ostenit; alții s'au ostenit, și voi ați intrat întru osteneala lor.

39. Iar din cetatea aceea mulți din Samarineni au crezut într'însul pentru cuvântul mulerei, care mărturisă: că mi-au spus mie toate câte am făcut.

40. Deci după ce au venit la dânsul Samarinenii, îi rugau pre el ca să rămăde la dânsii; și au rămas acolo două zile.

41. Și mult mai mulți au crezut pentru cuvântul lui;

42. Și mulerei ziceau: că nu mai credem pentru vorba ta; că înși-ne am auzit, și știm, că acesta este cu adevărat Hristos, mântuitorul lumii.

43. Iar după cele două zile, au eșit de acolo, și au mers în Galileea.

44. Că însuș Iisus au mărturisit, că proroc în patria sa cinste nu are.

45. Și când au venit în Galileea, l-au primit pre dânsul Galilezanii, fiindcă au fost văzut toate câte au făcut în Ierusalim la praznic; că și ei au fost venit la praznic.

46. Și au venit Iisus iarăș în Cana Galileei, unde au făcut apa vin. Și era un om împărătesc, al cărui fiu era bolnav în Capernaum.

47. Acesta auzind că Iisus au venit din Iudeea în Galileea, a mers la el, și l'î rugă pre dânsul, ca să se pogoare și să tămăduiască pre fiul lui, că vrea să moară.

48. Iar Iisus au zis către el: de nu veți vedea semne și minuni, nu veți crede.

49. Zis-a către el omul cel împărătesc: Doamne, pogoară-te mai înainte până a nu muri fiul meu.

50. Zis-au Iisus lui: mergi, fiul

țau viu este. Și a crezut omul cuvântului care au zis Iisus lui, și s'a dus.

51. Și iată pogorându-se el, slugile lui l-au întâmpinat pre el, și l-au spus, zicând: fiul țău este viu.

52. Deci îi întrebă pre el de ceasul întru care l-a fost mai bine. Și l-au zis lui, că ieri în ceasul al șaptelea l-au lăsat frigurile.

53. Deci a cunoscut tatăl că în ceasul acela a fost, în care au zis Iisus lui: fiul țău viu este; și a crezut el și casa lui toată.

54. Acesta iarăș al doilea semn au făcut Iisus, venind din Iudeea în Galileea.

CAP. 5.

Slăbănogul dela Vitezda și cuvântarea Domnului către Iudei despre puterea sa cea dumnezească.

După acestea era praznicul Iudeilor, și s'au suit Iisus în Ierusalim.

2. Și este în Ierusalim scăldătoarea oilor, care se chiamă evreește Vitezda, cinci pridvoare având.

3. Într'acelea zăcea mulțime multă de bolnavi, orbi, șchiopi, uscați, așteptând mișcarea apei.

4. Că înger la vreme se pogoră în scăldătoare și turbură apa, și care intră înăiu după turburarea apei, se făcea sănătos ori de ce boală era înut.

5. Deci era acolo un om, treizeci și opt de ani având în boală.

6. Pre acesta văzându-l Iisus zăcând și cunoscând că iată multă vreme avea, l-au zis lui: vorești să fii sănătos?

7. Răspuns-a lui bolnavul: Doamne, om n'am, ca dacă se va turbură apa, să mă bage în scăldătoare; deci până când merg eu, altul înaintea mea se pogoară.

8. Zis'au Iisus lui: scoală-te, ia-ți patul țău și umblă.

9. Și îndată s'a făcut sănătos omul și și-a luat patul său și umblă; și era într'acea zi sâmbătă.

10. Deci ziceau Iudeii celui vindecat, sâmbătă este, nu se cade fie a-ți lua patul.

11. Răspuns-a lor: ceta ce m'au

35. Mat. 9, 37. 42. Ioan 17, 18.

44. Mat. 13, 57; Marcu 6, 4; Luch 4, 24.

45. Ioan 2, 1 48. I Cor. 1, 22.

5. 1. Egipt 23, 17; Lev. 23, 5.

2. Neem. 3, 1 9. Ioan 9, 14.

10. Egipt 20, 10.

făcut sănătos, acela mi-au zis: Ia'ți patul tău și umblă.

12. Deci l-au întrebat pre el: cine este omul acela ce și-a zis: Ia'ți patul tău și umblă?

13. Iar cel vindecat nu știa cine este; că Iisus se dedese în laturi, norod fiind într'acel loc.

14. După aceea l-au aflat pre el Iisus în biserică și l-au zis lui: Iată că te-ai făcut sănătos, de acum să nu mai greșești, ca să nu'ți fie (ie ceva mai rău.

15. A mers omul acela, și a vestit Iudeilor, că Iisus este cel ce l-au făcut pre dânsul sănătos.

16. Și pentru aceea goniau Iudeii pre Iisus, și'l căutau pre el să'l omoare, că aceștia făcea sâmbăta.

17. Iar Iisus au răspuns lor: Tatăl meu până acum lucrează, și eu lucrez.

18. Deci pentru aceasta mai vârtos căutau Iudeii pre el să'l omoare, că nu numai dezlega sâmbăta, ci și pre Dumnezeu zicea că'l este Tată, înlocma pre sine făcându-se cu Dumnezeu.

19. Deci au răspuns Iisus și au zis lor: amin, amin, grăiesc vouă: nu poate Fiul să facă dela sine nimic, de nu va vedea pre Tatăl făcând, că cele ce face el, acelea și Fiul asemenea face.

20. Că Tatăl iubește pre Fiul, și toate arată lui care le face el; și mai mari lucruri decât acestea va arăta lui, ca voi să vă mirați.

21. Că precum Tatăl scoală pre morți, și'l înviează, așa și Fiul pre cari vrea să îl înviează.

22. Că Tatăl nu judecă pre nimeni, ci toată judecata o au dat Fiului.

23. Ca toți să cinstiască pre Fiul, precum cinstesc pre Tatăl. Cel ce nu cinstesc pre Fiul, nu cinstesc pre Tatăl care l-au trimis.

24. Amin, amin, grăiesc vouă: acela ce ascultă cuvintele mele și crede celui ce m'au trimis pre mine, are viață veșnică și la judecată nu va veni, ci s'a mutat din moarte în viață.

25. Amin, amin, grăiesc vouă, că

vine ceasul și acum este, când morții vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu și cari vor auzi vor învia.

26. Că precum Tatăl are viață întru sine, așa au dat și Fiului viață să aibă întru sine.

27. Și săpânire l-au dat lui, și judecată să facă.

28. Căci Fiul al Omului este, nu vă mirați de aceasta, că vine ceasul, întru care toți cei din mormânturi vor auzi glasul lui.

29. Și vor ieși cei ce au făcut cele bune, întru învierea vieții; iar cei ce au făcut cele rele, întru învierea osândirei.

30. Nu pot să fac eu dela sine'mi nimic; precum auz, judec, și judecata mea dreaptă este; că nu caut voea mea, ci voea Tatălui celui ce m'au trimis.

31. De mărturisesc eu pentru mine, mărturia mea nu este adevărată.

32. Altul este cel ce mărturisește pentru mine; și știu că adevărată este mărturia, care mărturisește pentru mine.

33. Voi ați trimis către Ioan, și a mărturisit adevărul.

34. Iar eu nu dela om iau mărturia; ci aceștia grăesc, ca voi să vă mântuiți.

35. Acela eră făclie, care ardea și luminează; iar voi ați voit să vă veseliți la un ceas întru lumina lui.

36. Iar eu am mărturie mai mare decât Ioan; că lucrurile, care mi-au dat mie Tatăl ca să le săvârșesc pre ele, aceste lucruri care eu fac, mărturisesc pentru mine, că Tatăl m'au trimis.

37. Și Tatăl acela ce m'au trimis, acela au mărturisit pentru mine. Nici glasul lui ați auzit vre o dată, nici chipul lui ați văzut.

38. Și cuvântul lui nu'l aveți rămânând întru voi; că pre care au trimis el, acestuia voi nu credeți.

39. Cercați scripturile, că vouă vi se pare întru dânsule a avea viață veșnică; și acelea sunt cele ce mărturisesc pentru mine.

40. Și nu voiți să veniți către mine, ca viață să aveți.

25. Ioan 11, 43.

29. Ioan 6, 40; Mat. 25, 46.

32. Mat. 3, 17. 33. Ioan 1, 19.

34. Ioan 7, 31 și 10, 25.

37. Lev. 23, 36.

39. Is. 34, 16; 1 Tim. 4, 13.

14. A doua Lege 18, 15. 15. Ioan 9, 11,

16. Mat. 14, 22; Marcu 6, 45.

22. Mat. 11, 27; Fapt. 17, 31.

23. 1 Ioan 2, 23.

24. Ioan 6, 40, 47 și 8, 51.

41. Slavă dela oameni nu iau.

42. Ci v'am cunoscut pre voi, că dragostea lui Dumnezeu n'aveți întru voi.

43. Eu am venit întru numele Tatălui meu, și nu mă primiți pre mine; de va veni altul întru numele său, pre acela veți primi.

44. Cum puteți voi să credeți, slavă unul dela altul luând, și pre slava cea dela singur Dumnezeu nu o căutați?

45. Să nu vi se pară că eu voiu părți pre voi la Tatăl; este cela ce vă părește pre voi, Moisi, spre care voi ați nădăjduiți.

46. Că de ați fi crezut lui Moisi, ați fi crezut și mie; că pentru mine acela a scris.

47. Iar dacă scripturilor aceluia nu credeți, cum cuvintelor mele veți crede?

CAP. 6.

Minunea cu cinci pâni. Iisus se depărtează în munte. Umblarea pre mare. Norodul cere semn. Pâinea care se pogorâ din cer. Mărturisirea lui Petru.

După acestea s'au dus Iisus de cea parte de marea Galileei, care este a Tiveriadei,

2 Și a mers după dânsul norod mult, căci vedeau semnele lui, care făcea la cei bolnavi.

3. Și s'au suit în munte Iisus, și acolo au șezut cu ucenicii săi.

4. Și erau aproape paștele, praznicul Iudellor.

5. Deci ridicându-și Iisus ochii, și văzând că mult norod vine la dânsul, zice către Filip: de unde vom cumpără pâini, ca să mănânce aceștia?

6. (Iar aceasta zicea ispitind pre el; că însuș știa ce vrea să facă).

7. Răspuns-a Filip lui: de două sute de dinari pâini nu le va ajunge lor, ca fiecare dintr'înșii câte pușin să ia.

8. Grăit-a lui unul din ucenicii lui, Andrei, fratele lui Simon Petru,

9. Este un copil aici, care are

44. Ioan 12, 43.

45. Fi doua Leg. 18, 15.

46. Fac. 3, 15 și 22, 18 și 49, 10; Ps. 39, 9. G. 4, Lev. 23, 5.

5. Mat. 14, 15; Marcu. 6, 34; Luc. 9, 10.

cinci pâini de orz și doi pești; ci acestea ce sunt la atâția?

10. Și au zis Iisus: faceți pre oameni să șază. Și eră iarbă multă într'acel loc. Deci au șezut bărbații, cu numărul ca la cinci mi.

11. Și au luat pâinile Iisus, și mulțămind, au împărțit ucenicilor, iar ucenicii celor ce ședeau; așijderea și din pești cât au vrut ei.

12. Iar dacă s'au săturat, au zis ucenicilor săi: adunați sfărâmiturile ce au prisosit, ca să nu se piarză ceva.

13. Deci au adunat, și au umplut douăsprezece coșuri de sfărâmituri din cinci pâini de orz, care au prisosit celor ce au mâncat.

14. Iar oamenii acela văzând semnul, care au făcut Iisus, ziceau: aceasta este adevărat prorocul cel ce va să vie în lume.

15. Deci Iisus cunoscând că vor să vie și să'l apuce pre el ca să'l facă împărat, s'au dus iarăși în munte el singur.

16. Și dacă s'a făcut seară, s'au pogorât ucenicii lui la mare,

17. Și intrând în corabie, mergeau de cea parte de mare la Capernaum. Și lată întuneric s'a făcut, și nu venise către ei Iisus.

18. Și marea s'a ridicat, vânt mare suflând.

19. Deci fiind el ca la douăzeci și cinci sau treizeci de stadii, văd pre Iisus umblând pre mare, și apropiindu-se de corabie; și s'au înfricoșat.

20. Iar el au zis lor: eu sunt; nu vă temeți.

21. Deci voiau să'l ia pre el în corabie; și îndatăș corabia a sosit la pământul la care ei mergeau.

22. A doua zi, norodul care stă de cea parte de mare, văzând că altă corabie nu eră acolo, fără numai una întru care intraseră ucenicii lui, și cum că Iisus n'au intrat în corabie împreună cu ucenicii săi, ci singuri ucenicii lui, s'au dus.

23. (Și alte corăbii au venit dela Tiveriada aproape de locul unde au mâncat pâinea, mulțămind Domnului).

24. Deci dacă a văzut norodul, că Iisus nu este acolo, nici uceni-

10. Marcu 6, 39.

14. Fi 2 Lege 18, 15, 18.

17. Mat. 14, 22; Marcu 6, 45.

ci
și
pre
2
per
câr
2
am
tâp
zai
ca:
2
cea
ace
nic
câ
zei
26
vom
lui
26
ace:
ca s
acei
30
ca s
să c
31
ca:
câin
mâr
32
am
vau
de v
raib
33
este
mă
34
Dua
acea
35
câin
min
cred
ode:
36
vâz:
37
câin
câr:
38
ca s
ca r
39

cinci pâini de orz și doi pești: acestea ce sunt la atâta?

10. Și au zis Iisus: faceți oameni să șază. Și eră iară măl într'acel loc. Deci au șezut bărbii cu numărul ca la cinci mil.

11. Și au luat pâinile Iisus, și mălămînd, au împărțit ucenicilor, iară cencicii celor ce ședeau; apășea și din pești cât au vrut ei.

12. Iar dacă s'au săturat, au c ucenicilor săii: adunați s'ărbușăște ce au prisosit, ca să nu s'ă piarză ceva.

13. Deci au adunat, și au orz douăsprezece coșuri de s'ărbușăște din cinci pâini de orz, care au prisosit celor ce au mîncat.

14. Iar oamenii aceia văzînd semnul, care au făcut Iisus, zicea: aceasta este adevărat prorocul ce a va să vie în lume.

15. Deci Iisus cunoscînd că: să vie și să'l apuce pre el ca să facă împărat, s'au dus iarăș în marea el singur.

16. Și dacă s'a făcut seară, s'ă pogorî ucenicii lui la mare.

17. Și intrînd în corabie, șezau de ceea parte de marea Capernaum. Și iară întuneric s'a făcut și nu venise către ei Iisus.

18. Și marea s'a ridicat, vîntul suflînd.

19. Deci vîind ei ca la douăzeci și cinci sau treizeci de stadii, de pre Iisus umblînd pre mare, s'ă propundu-se de corabie; și s'ă fricoșat.

20. Iar el au zis lor: eu sunt vă temeși.

21. Deci voiau să'l id pre el corabie: și îndatăș corabia a șez la pămîntul la care ei mergeau.

22. A doua zi, norodul care șez de ceea parte de mare, văzînd altă corabie nu eră acolo, îndatăș mai una într' care intraseră ucenicii lui, și cum că Iisus mălămînd în corabie împreună cu ucenicii și cî singuri ucenicii lui, s'au dus în Tiveriada aproape de locul unde mîncat pâinea, mulțămînd de el (lui).

23. Deci dacă a văzut norodul că Iisus nu este acolo, nici un

cil lui, au intrat și ei în corăbii, și au mers în Capernaum, căuțînd pre Iisus.

25. Și aflîndu'l pre el de ceea parte de mare, l-au zis lui: Ravvi: când ai venit aici?

26. Răspuns-au Iisus lor și au zis: amin, amin, grăesc vouă: mă căuțai pre mine, nu pentru că ați văzuit semne, ci pentru că ați mîncat din pâini, și v'ați săturat.

27. Lucrați nu pentru mîncarea cea pieritoare, ci pentru mîncarea aceea care rămîne spre vieașă veșnică, care Fiul Omului va dă vouă; că pre acesta l-au peceluit Dumnezeu Tatăl.

28. Deci au zis către dînsul: ce vom face, ca să lucrăm lucrurile lui Dumnezeu?

29. Răspuns-au Iisus și au zis lor: acesta este lucrul lui Dumnezeu, ca să credeși într' care au trimis acela.

30. Zis-au drept aceea lui: dar ce semn faci tu, ca să vedem și să credem ție? Ce lucrezi?

31. Părinții noștri mană au mîncat în pustie, precum este scris: pâine din cer le-au dat lor de au mîncat.

32. Deci le-au zis lor Iisus: amin, amin, zic vouă: nu Moisi a dat vouă pâinea din cer; ci Tatăl meu dă vouă din cer pâinea cea adevărată.

33. Pentru că pâinea lui Dumnezeu este ceea ce se pogoară din cer, și vieașă dă lumel.

34. Deci au zis către dînsul: Doamne, pururea dă-ne nouă pâinea aceasta.

35. Și au zis lor Iisus: eu sunt pâinea vieșii; cela ce vine către mine, nu va flămînzii; și cela ce crede într' mine, nu va înșetă niciodată.

36. Ci am zis vouă: că m'ați și văzuit pre mine, și nu credeși.

37. Tot ce îmi dă mie Tatăl, către mine va veni; și pre cela ce vine către mine, nu'l voiu scoate afară.

38. Că m'am pogorît din cer, nu ca să fac voea mea, ci voea celui ce m'au trimis pre mine.

39. Și aceasta este voea Tatălui

celui ce m'au trimis pre mine, ca tot ce mi-au dat mie, să nu pierd dintr'însul ci să'l înviez pre el în ziua cea de apoi.

40. Și aceasta este voea celui ce m'au trimis pre mine, ca tot cine vede pre Fiul, și crede într' el, să aibă vieașă veșnică; și eu îl voi învia pre el în ziua cea de apoi.

41. Deci cărtiau iudeii pentru el, că au zis: eu sunt pâinea ce s'a pogorît din cer.

42. Și ziceau: au nu este acesta Iisus, fiul lui Iosif, căruiă știm noi pre tatăl său și pre mușă sa? Dar cum zice el, că din cer m'am pogorît?

43. Deci răspuns-au Iisus și au zis lor: nu cărtiți între voi.

44. Nimeni nu poate să vie către mine, de nu'l va trage pre el Tatăl cel ce m'au trimis pre mine; și eu îl voiu învia pre el în ziua cea de apoi.

45. Este scris în proroci: și vor fi toți învâțați de Dumnezeu. Deci tot cela ce aude dela Tatăl, și se învâță, vine către mine.

46. Nu doară că pre Tatăl l-a văzut cinevă, fără numai cela ce este dela Dumnezeu, acela au văzut pre Tatăl.

47. Amin, amin grăesc vouă: cela ce crede într' mine, are vieașă veșnică.

48. Eu sunt pâinea vieșii.

49. Părinții voștri au mîncat mană în pustie, și au murit.

50. Aceasta este pâinea, care se pogoară din cer, ca să mîncă cinevă dintr'însa, și să nu moară.

51. Eu sunt pâinea cea vie, care s'a pogorît din cer; de va mîncă cinevă din pâinea aceasta, va fi viu în veci; și pâinea care eu voiu dă, trupul meu este, pre care îl voiu dă pentru vieașă lumel.

52. Deci se priceau între sine iudeii, zicînd: cum poate acesta să și deă nouă trupul să'l mîncăm?

53. Și au zis lor Iisus: amin, amin, grăesc vouă. De nu veți mîncă trupul Fiului Omului, și nu veți beă sîngele lui, nu veți aveă vieașă într' voi.

54. Cela ce mîncă trupul meu și beă sîngele meu, are vieașă veș-

22. Ioan 3, 16 și 4, 14. Mat. 6, 33.

31. Ef. 16, 4 și 15; Ps. 77, 24.

37. Ioan 17, 6, 9.

38. Ioan 4, 34. Marcu, 14, 36.

42. Lucă 4, 22.

45. Is. 54, 13; Ier. 31, 34.

46. Mat. 11, 27. 49, 31.

53. Mat. 26, 26, 28.

10. Marcu 6, 39.

11. A 2 Lege 13, 15, 16.

17. Mat. 14, 22. Marcu 6, 45.

nică, și eu îi voi învia pre el în ziua cea de apoi.

55. Că Trupul meu adevărat este mâncare, și Sângele meu adevărat este băutură.

56. Cea ce mănâncă Trupul meu și bea Sângele meu, întru mine petrece, și eu întru el.

57. Precum m'au trimis pre mine Tatăl cel viu, și eu viez prin Tatăl; și cea ce mă mănâncă pre mine, și acela va fi viu prin mine.

58. Aceasta este pâinea care din cer s'a pogorât, nu precum au mâncat manna părinții voștri, și au murit; cea ce va mănca pâinea aceasta, va fi viu în veac.

59. Acestea au zis în sinagogă, învățând în Capernaum.

60. Deci mulți din ucenicii lui, auzind acestea, au zis: greu este cuvântul acesta; cine poate să-l auză pre el?

61. Iar Iisus știind întru sine că cârtesc pentru aceasta ucenicii lui, au zis lor: aceasta vă zăminteste pre voi?

62. Dar de veți vedeți pre Fiul Omului suindu se unde eră mai înainte?

63. Duhul este care face viu; trupul nu folosește nimic; gralurile care eu grăesc vouă, duh sunt, și vieții sunt.

64. Ci sunt unii din voi cari nu cred. Că știți dintru început Iisus, cari sunt cei ce nu cred, și care este cea ce vrea să-l vândă pre el.

65. Și zicea: pentru aceasta am zis vouă, că nimeni nu poate să vie la mine, de nu va fi dat lui dela Tatăl meu.

66. Dintr'aceasta mulți din ucenicii lui s'au întors înapoi, și numai umblau cu dânsul.

67. Deci au zis Iisus celor doisprezece: au doară și voi voiți să vă duceți?

68. Răspuns-a Simon Petru lui: Doamne, la cine ne vom duce? Cuvinte ale vieții veșnice ai.

69. Și noi am crezut și am cunoscut, că tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu cel viu.

70. Răspuns-au lor Iisus: au nu

eu pre voi cei doisprezece v'am ales, și unul din voi diavol este?

71. Și zicea de Iuda al lui Simon Iscarioteanul; că acela vrea să-l vândă pre el, unul fiind din cei doisprezece.

CAP. 7.

Iisus invadează în biserică la sărbătoarea Corturilor.

Și umblă Iisus după acestea în Galileea, că nu voia în Iudeea să umble, că-l căutau pre el Iudeii să-l omoare.

2. Și eră aproape praznicul Iudeilor, înfigerea Corturilor.

3. Deci au zis către dânsul frații lui: treci de aici și mergi în Iudeea, ca și ucenicii tăi să vadă lucrurile care faci.

4. Că nimeni întru ascuns face ceva și caută să fie el la arătare. Dacă faci acestea, arată-te pre tine lumii.

5. Pentru că nici frații lui nu credeau într'însul.

6. Deci au zis lor Iisus: vremea mea încă n'a șosit; iar vremea voastră totdeauna este gata.

7. Nu poate lumea să vă urască pre voi, iar pre mine mă urăște, pentru că eu mărturisesc de dânsa, că lucrurile ei sunt rele.

8. Voi suiți-vă la praznicul acesta, eu încă nu mă sulu la praznicul acesta, căci vremea mea încă nu s'a împlinit.

9. Și acestea zicând lor, au rămas în Galileea.

10. Și dacă s'au suit frații lui, atunci și el s'au suit la praznic, nu de față, ci cam pre ascuns.

11. Iar Iudeii îi căutau pre el la praznic și ziceau: unde este acela?

12. Și cârtire multă eră pentru dânsul între noroade, că unii ziceau: bun este, iar alții ziceau: nu, ci amăgește norodul.

13. Însă nimeni de față nu grăia de dânsul, pentru frica Iudeilor.

14. Iar înjumătățindu-se praznicul, s'au suit Iisus în biserică și învăța.

15. Și se mirau Iudeii, zicând: cum știe acesta carte, nefiind învățat?

56. Ioan 15, 4; I Ioan 3, 24; I Cor. 11, 20.

62. Ioan 3, 13; Marcu 16, 19; Efes. 4, 8.

63. 2 Cor. 3, 6.

69. Ioan 11, 27; Mat. 16, 16

70. Ioan 15, 16; Luch 6, 13.

7. 1. Ioan 5, 18 și 6, 1.

2. Lev. 23, 34, 3. Mat. 12, 40.

15. Mat. 13, 54; Marc. 6, 3.

16. Deci au răspuns lor Iisus și au zis: a mea învățătură nu este a mea, ci a celui ce m'au trimis pre mine.

17. De va voi cineva să facă voea lui, va cunoaște pentru învățătura aceasta, oare dela Dumnezeu este? Sau eu dela mine grăiesc.

18. Cea ce grăiește dela sine, slava sa caută; iar cea ce caută slava celui ce l-au trimis pre el, acesta adevărat este, și nedreptate nu este întru dânsul.

19. Au nu Moisi v'a dat vouă legea? Și nimeni din voi nu face legea. Ce mă căutați să mă omorâți?

20. Răspuns-a norodul și a zis: drac ai, cine te caută să te omoare?

21. Răspuns-au Iisus și au zis lor: un lucru am făcut, și toți vă mirați pentru acesta.

22. Moisi v'a dat vouă țierea împrejur, (nu că dela Moisi este, ci dela părinți); și sâmbăta țieși împrejur pre om.

23. Dacă omul primește țierea împrejur sâmbăta, ca să nu se strice legea lui Moisi, pre mine vă mâniați căci om întreg sănătos am făcut sâmbăta?

24. Nu judecați după față; ci dreapță judecați judecați.

25. Deci ziceau unii din Ierusalimeni: au nu este acesta, pre care îl caută să-l omoare?

26. Și iată de față grăiește și nimic lui nu-l zic. Nu cumva au cunoscut cu adevărat boierii că adevărat acesta este Hristos?

27. Ci pre acesta îl știm de unde este; iar Hristos când va veni, nimeni nu știe de unde este.

28. Deci strigă Iisus în biserică învățând și zicând: și pre mine mă știți, și știți de unde sunt, și dela mine n'am venit, ci este adevărat cea ce m'au trimis, pre care voi nu-l știți.

29. Iar eu îl știu pre el, că dela dânsul sunt și acela m'au trimis.

30. Deci îl căutau pre el să-l prinză, și nimeni nu și-a pus pre dânsul mâinile, că încă nu venise ceasul lui.

31. Și mulți din norod au crezut într'însul și ziceau: Hristos când va veni, au doară mai multe semne va face decât acestea, care au făcut acesta?

32. Au auzit Fariseii pre norod cărtind pentru dânsul acestea și au trimis slugi Farisei și Arhierii ca să-l prinză pre dânsul.

33. Deci au zis lor Iisus: încă puțină vreme cu voi sunt, și merg la cea ce m'au trimis pre mine.

34. Căută-mă-veți și nu mă veți afla, și unde sunt eu, voi nu puteți să veniți.

35. Deci au zis Iudeii între sine: unde va să meargă acesta, că noi nu-l vom afla pre el? Nu cumva întru risipirea Elinilor va să meargă și să învețe pre Elini?

36. Ce este cuvântul acesta, care au zis: căută-mă-veți și nu mă veți afla, și unde sunt eu, voi nu puteți să veniți?

37. Iar în ziua cea de pre urmă, cea mare a praznicului, au stăit Iisus și au strigat, zicând: de însețează cineva, să vie la mine și să bea.

38. Cea ce crede întru mine, precum a zis scriptura, ruri de apă vie vor curge din pântecul lui,

39. (Iar aceasta au zis pentru Duhul, pre care erau să-l primească cei ce cred întru dânsul; că încă nu era Duh Sfânt, că Iisus încă nu se proslăvise).

40. Deci mulți din norod auzind cuvântul, ziceau: acesta este cu adevărat prorocul.

41. Alții ziceau: acesta este Hristosul. Iar alții ziceau: au doară din Galileea va să vie Hristos?

42. Au n'a zis scriptura: că din sămânța lui David și din orașul Vitleem, unde a fost David, va să vie Hristos?

43. Și împerechere între norod s'a făcut pentru dânsul.

44. Iar unii dintr'înșii volau să-l prinză pre el, dar nimeni nu și-a pus pre dânsul mâinile.

45. Deci au venit slugile către Arhierii și către Farisei, și au zis lor acela: pentruce nu l-ați adus pre el?

16. Ioan 14, 24.

19. Eș. 24, 3; Fapt 7, 53.

20. Ioan 8, 48, 52. 22. Lev. 12, 3.

24. R. doua Lege 1, 18. 25. Ioan 5, 18.

28. Ioan 8, 14

30. Ioan 8, 20, Lucă 22, 54.

33. Ioan 13, 33 37. Lev. 23, 36.

38. Is. 44, 3; Zah. 14, 6; Ioli 2, 28

42. Ps. 131, 11; Mih. 5, 1; Mat. 2, 5.

46. Răspuns'au slugile: niciodată nu a grăit om, ca acest om.

47. Și au răspuns lor Fariseii: au doară și voi v'ați amăgit?

48. Au doară cineva din boierii a crezut într'însul, sau din Farisei?

49. Ci norodul acesta, care nu știe legea, blestemat este.

50. Zis'a Nicodim către ei, care venise noaptea la dânsul, unul fiind dintru ei.

51. Au doară legea noastră judecă pre om, de nu va auzi dela el mai 'nainte, și va cunoaște ce face?

52. Răspuns'au și i-au zis lui: au doară și tu din Galileea ești? Cearcă și vezi; că proroc din Galileea nu s'a sculat.

53. Și a mers fiecare la casa sa.

CAP. 8.

Iisus întrebat despre Tatăl său. Iisus făgăduiește următorilor săi slobozenia. Iisus amenințat cu pietre.

Iar Iisus s'au dus în muntele Maslinilor.

2. Iar la mâncare, iarăș au venit în biserică, și tot norodul a venit la dânsul, și șezând, învăța pre ei.

3. Și au adus la dânsul Cărturaril și Fariseii pre o mulere prinsă în preacurvie, și puindu-o pre dânsa în mijloc.

4. Au zis lui: Învățătorule, pre această mulere o am prins așa de față preacurvind.

5. Iar în lege Moisi ne-a poruncit nouă: unele ca acestea să se ucidă cu pietre, dar tu ce zici?

6. Și aceasta ziceau, ispitindu'l pre el, ca să aibă ce clevești împotriva lui. Iar Iisus jos plecându-se, scria cu degetul pre pământ.

7. Și neîncelând a'l întrebă pre el, s'au ridicat și au zis lor: cela ce este fără de păcat între voi, acela întâiu să arunce piatra asupra ei.

8. Și iarăș plecându-se jos, au scris pre pământ.

9. Iar el auzind și de știință muștrându-se, ieșiau unul după altul, începând dela cel mai bătrâni, până

la cel mai de jos; și au rămas Iisus singur și mulerea în mijloc stând.

10. Și ridicându-se Iisus și nevăzând pre nimeni, fără numai pre mulere, i-au zis ei: mulere, unde îți sunt părășii tăi? Au nimeni pre tine nu te-a judecat a fi vinovată?

11. Iar ea a zis: nimeni, Doamne. Și au zis ei Iisus: nici eu nu te judec; du-te și de acum să nu mai păcătuiești.

12. Deci iarăș au grăit lor Iisus, zicând: eu sunt lumina lumii; cela ce urmează mie, nu va umbla întru întunerec, ci va avea lumina vieții.

13. Deci au zis lui Fariseii: tu însuși mărturisești pentru tine; mărturia ta nu este adevărată.

14. Răspuns-au Iisus și au zis lor: deși eu însumi mărturisesc pentru mine, adevărată este mărturia mea; că știu de unde am venit și unde merg; iar voi nu știți de unde vin și unde merg.

15. Voi după trup judecați; eu nu judec pre nimeni.

16. Și de așa și judecă eu, judecata mea adevărată este; că singur nu sunt, ci eu și Tatăl cela ce m'au trimis pre mine.

17. Și în legea voastră scris este, că mărturia a doi oameni adevărată este.

18. Eu sunt cel ce mărturisesc pentru mine însumi, și mărturisește pentru mine Tatăl cel ce m'au trimis.

19. Deci ziceau lui: unde este Tatăl tău? Răspuns-au Iisus: nici pre mine mă știți, nici pre Tatăl meu; de m'ați ști pre mine, și pre Tatăl meu ați ști.

20. Aceste graturi le-au grăit Iisus în gazofilachie, învățând în biserică, și nimeni nu l-a prins pre el; că încă nu venise ceasul lui.

21. Și iarăș au zis lor Iisus: eu merg, și mă veți căuta pre mine, și nu mă veți afla, și în păcatul vostru veți muri; unde merg eu, voi nu puteți să veniți.

22. Deci ziceau Iudeii: au doară va să se omoare însuș pre sine? Că zice: unde merg eu, voi nu puteți să veniți.

23. Și au zis lor: voi din cele de

12. Ioan 1. 5, 9; Is. 49, 6.

16. Ioan 16, 32.

17. Fi doua Lege 17, 6; Mat. 18, 16.

20. Ioan 7. 30; Lucă 22, 53.

21. Ioan 13, 33.

23. Ioan 3, 31; I Ioan 4, 5.

46. Mat. 7, 28.

51. Fi doua Lege 1, 17 și 19, 15.

8. 5. Lev. 20, 10; Fi doua Lege 20, 20—24.

7. Rom. 2, 1. 9. Rom. 2, 22.

jos sunteți; eu din cele de sus sunt; voi din lumea aceasta sunteți; eu nu sunt din lumea aceasta.

24. Deci am zis vouă, că veți muri în păcatele voastre: că de nu veți crede că eu sunt, veți muri în păcatele voastre.

25. Deci ziceau ei lui: tu cine ești? Și au zis lor Iisus: Începutul, care și grăesc cu voi.

26. Multe am pentru voi a grăi și a judecă; ci cela ce m'au trimis pre mine, adevărat este; și eu cele ce am auzit dela dânsul, acestea grăesc în lume.

27. Și n'au cunoscut că de Tatăl grăia lor.

28. Deci au zis lor Iisus: când veți înălța pre Fiul Omului, atunci veți cunoaște că eu sunt, și dela mine însumi nu fac nimic; ci precum m'au învâțat pre mine Tatăl meu, acestea grăesc.

29. Și cela ce m'au trimis pre mine, cu mine este; nu m'au lăsat pre mine singur Tatăl; că eu cele plăcute lui fac pururea.

30. Acestea grăind ei, mulți au crezut întru dânsul.

31. Deci zicea Iisus către Iudeii cei ce crezuseră lui: de veți petrece voi întru cuvântul meu, cu adevărat ucenici ai mei sunteți;

32. Și veți cunoaște adevărul, și adevărul vă va slobozi pre voi.

33. Răspuns-au ei lui: sămânță a lui Avraam suntem, și nimănui n'am fost robi niciodată; dar tu cum zici: slobozi veți fi?

34. Răspuns-au Iisus lor: amin, amin, grăesc vouă: tot cela ce face păcatul, rob este păcatului.

35. Robul nu rămâne în casă în veac; iar Fiul rămâne în veac.

36. Deci dacă vă va slobozi pre voi Fiul, cu adevărat slobozi veți fi.

37. Știu că sămânță a lui Avraam sunteți; dar mă căutați să mă omorâți, că cuvântul meu nu încapă întru voi.

38. Eu cecece am văzut la Tatăl meu grăesc; și voi cecece ați văzut la tatăl vostru faceți.

39. Răspuns-au și au zis lui: Ta-

tăl nostru, Avraam este. Zis-au lor Iisus: de ați fi fost fiii ai lui Avraam, lucrurile lui Avraam ați fi făcut.

40. Iar acum mă căutați să mă omorâți pre mine, om care adevărul am grăit vouă, care am auzit dela Dumnezeu; aceastia Avraam n'a făcut.

41. Voi faceți lucrurile tatălui vostru. Zis-au drept aceea lui: noi din curvie nu suntem născuți; un Tatăl avem, pre Dumnezeu.

42. Zis-au lor Iisus: de ar fi fost Dumnezeu Tatăl vostru, m'ați fi iubit pre mine; că eu dela Dumnezeu am ieșit și am venit; că n'am venit dela mine însumi, ci acela m'au trimis.

43. Pentruce glasul meu nu'l cunoașteți? Căci nu puteți să auziți cuvântul meu.

44. Voi din tatăl diavolului sunteți, și poștele tatălui vostru voiți să faceți. Acela ucigător de oameni a fost din început, și întru adevăr n'a știut, că nu este adevăr întru dânsul. Când grăește minciună, dintru ale sale grăește; că mincinos este, și tatăl ei.

45. Iar eu căci adevărul grăesc, nu credeți mie.

46. Cine dintru voi mă vedește pre mine pentru păcat? Iar dacă adevărul grăesc, pentruce voi nu credeți mie?

47. Cela ce este dela Dumnezeu, graiurile lui Dumnezeu ascultă; pentru aceasta voi nu ascultați, că nu dela Dumnezeu sunteți.

48. Răspuns-au Iudeii, și i-au zis lui: oare nu zicem noi bine că Samarinean ești tu, și drac ai?

49. Răspuns-au Iisus: eu drac n'am; ci cinstesc pre Tatăl meu, și voi mă necinstiți pre mine.

50. Iar eu nu caut slava mea; este cela ce caută și judecă.

51. Amin, amin, grăesc vouă, de va păzi cineva cuvântul meu, nu va vedea moartea în veac.

52. Deci au zis lui Iudeii: acum am cunoscut că ai drac. Avraam a murit, și proroci; și tu zici: de va păzi cineva cuvântul meu, nu va gustă moartea în veac.

53. Au doară tu mai mare ești

24. Marcu 16, 16, 25.

28. Ioan 3, 14. 31. Ioan 15, 10, 14.

34. Rom. 6, 16; 2 Petr. 2, 19; 1 Ioan 3, 8.

35. Fac 21, 10.

36. 1 Cor 7, 22; Gal. 5, 1.

39. Mat. 3, 9.

44. Ioan 3, 8.

46. Ia. 53, 9; 2 Cor. 5, 21; 1 Ioan 3, 5.

47. 1 Ioan 4, 6. 48. Mat. 10, 25.

51. Ioan 5, 24; 11, 25.

zis lui: dă slavă lui Dumnezeu; noi știm că omul acesta păcătos este.

25. Iar acela a răspuns și a zis: de este păcătos, nu știu; una știu, că orb fiind eu, acum văz.

26. Și i-au zis lui iarăș: ce au făcut ție? Cum ți-au deschis ție ochii.

27. Răspuns-a lor: am zis vouă acum, și n'ați auzit; ce iarăș voiți să auziți? Au doară și voi voiți să vă faceți ucenici ai lui?

28. Deci i-au ocărit pre el, și au zis lui: tu ești ucenic al aceluia; iar noi ai lui Moisi suntem ucenici.

29. Noi știm că cu Moisi au grăit Dumnezeu; iar pre acesta nu'l știm de unde este.

30. Răspuns-a omul și a zis lor: întru aceasta este minune, că voi nu știți de unde este, și au deschis ochii mei.

31. Și știm că pre păcătoși Dumnezeu nu'i ascultă; ci de este cineva cinstitor de Dumnezeu, și face voea lui, pre acesta îl ascultă.

32. Din veac nu s'a auzit cum că să fi deschis cineva ochii al vreunui orb din naștere.

33. De n'ar fi acesta dela Dumnezeu, n'ar putea face nimic.

34. Răspuns-au și au zis lui: întru păcate tu te-ai născut tot, și tu ne învești pre noi? Și i-au gonit pre el afară.

35. Auzit-au Iisus că i-au gonit pre el afară; și aflându'l pre dânsul, i-au zis lui: tu crezi în Fiul lui Dumnezeu?

36. Răspuns-a el, și a zis: cine este, Doamne, ca să crez într'însul?

37. Și i-au zis Iisus lui: și i-ai văzut pre el, și cel ce grăește cu tine, acela este.

38. Iar el a zis: crez, Doamne, și s'a închinat lui.

39. Și au zis Iisus: spre judecată am venit eu în lumea aceasta, ca cel ce nu văz, să vadă; și cel ce văd, să fie orbi.

40. Și au auzit acestea unii din Farisei, cari erau cu dânsul, și au zis lui: au doară și noi suntem orbi?

41. Zis-au lor Iisus: de ați fi

orbi, n'ați avea păcat; iar acum ziceți: că vedem; pentru aceasta păcatul vostru rămâne.

CAP. 10.

Păstorul cel bun. Iisus întrebat de este el Mesia.

Amin, amin, grăesc vouă: celsa nu intră prin ușe în staulul oilor, ci sare pre aiurea, acela fur este și tâlhar.

2. Iar celsa ce intră prin ușe, păstor este oilor.

3. Aceluia portarul îi deschide; și oile ascultă glasul lui; și oile sale le chiamă pre nume, și le scoate pre ele.

4. Și când scoate oile sale, merge înaintea lor, și oile merg după dânsul; căci cunosc glasul lui.

5. Iar după cel străin nu merg, ci fug dela dânsul; că nu cunosc glasul străinilor.

6. Această pildă au zis lor Iisus; iar ei n'au înțeles ce erau acelea ce grăia lor.

7. Deci iarăș le-au zis lor Iisus: amin, amin, grăesc vouă; eu sunt ușa oilor.

8. Toți câți au venit mai înainte de mine, furi sunt și tâlhari; ci nu i-au ascultat pre ei oile.

9. Eu sunt ușa; prin mine de va intră cineva, se va mântui, și va intră și va ieși, și pășune va afla.

10. Furul nu vine, fără numai să fure, și să junghie, și să piarză; eu am venit ca vieață să aibă, și mai mult să aibă.

11. Eu sunt Păstorul cel bun; păstorul cel bun sufletul său își pune pentru oi.

12. Iar năimitul și care nu este păstor, cărui nu sunt oile ale lui, vede lupul venind, și lasă oile, și fuge; și lupul le răpește pre ele, și risipește oile.

13. Năimitul fuge, că năimit este, și nu îi este lui grije pentru oi.

14. Eu sunt Păstorul cel bun, și cunosc pre ale mele, și mă cunosc de ale mele.

15. Precum mă cunoaște pre mine Tatăl, și eu cunosc pre Tatăl; și sufletul meu îmi pun pentru oi.

29. Eş. 3, 4.

31. Iov. 27, 9; Ps. 65, 16; Is. 1, 15; Pild. 15, 29, 32, 37. Ioan 4, 26.

39. Mat. 13, 13. Is. 42, 19.

10. 8. Ier. 23, 2

11. Ps. 22, 1, sq.; Is. 40, 11; Iez. 34, 23; I Petr. 2, 25.

14. 2 Tim. 2, 19.

16. Și alte oi am, care nu sunt din staulul acesta; și pre acelea mi se cade a le aduce, și glasul meu vor auzi; și va fi o turmă și un păstor.

17. Pentru aceasta Tatăl mă iubește pre mine, că eu îmi pun sufletul meu, ca iarăș să'l iau pre el.

18. Nimeni nu'l ia pre el dela mine, ci eu îl pun pre el de sinemi. Stăpânire am să'l pun, și stăpânire am iarăș să'l iau pre el. Această poruncă am luat dela Tatăl meu.

19. Deci iarăș s'a făcut pricire între Iudei pentru cuvintele acestea.

20. Și ziceau mulți dintr'înșii: drac are, și este nebun; pentru ce îl ascultați pre el?

21. Alții ziceau: aceste cuvinte nu sunt de îndrăcit. Au doară poate drac să deschiză ochi ai orbilor?

22. Și se făcea atunci înoririle în Ierusalim, și eră iarnă.

23. Și umblă Iisus în biserică în pridvorul lui Solomon.

24. Deci l-au împreșurat pre el Iudeii, și i-au grăit lui: până când vei luă sufletele noastre? De ești tu Hristos, spune nouă fără de sfială.

25. Răspuns-au lor Iisus: am zis vouă, și nu credeți; lucrurile care eu fac întru numele Tatălui meu, acelea mărturisesc pentru mine.

26. Ci voi nu credeți, că nu sunteți din oile mele precum am zis vouă.

27. Oile mele glasul meu ascultă, și eu le cunosc pre dânsele, și vin după mine:

28. Și eu le dau lor vieață veșnică; și nu vor pieri în veac, și nimeni nu le va răpi pre ele din mâna mea.

29. Tatăl meu, care le-au dat mie, mai mare decât toți este; și nimeni nu poate să le răpească pre ele din mâna Tatălui meu.

30. Eu și Tatăl una suntem.

31. Deci Iudeii iarăș au luat pietre ca să arunce asupra lui.

32. Răspuns-au lor Iisus: multe lucruri bune am arătat vouă dela Tatăl meu; pentru care dintr'acestea lucruri cu pietre aruncați asupra mea?

33. Răspuns-au lui Iudeii, zicând:

16. Mich 2, 12; Fapt. 2, 39.

18. Ioan 14, 31. 25. Ioan 5, 36.

26. Ioan 8, 46. 29. Ioan 14, 28.

31. Ioan 8, 59.

pentru lucru bun noi nu aruncăm cu pietre asupra ta; ci pentru hulă; că tu om fiind, te faci pre tine Dumnezeu.

34. Răspuns-au lor Iisus: au nu este scris în legea voastră: eu am zis: dumnezeu sunteți?

35. Dacă pre acela i-a numit dumnezeu, către cari a fost cuvântul lui Dumnezeu, și nu poate să se strice scriptura;

36. Pre care Tatăl i-au sfințit, și i-au trimis în lume, voi ziceți că hulă grăești; pentru căci am zis: Fiul lui Dumnezeu sunt?

37. De nu fac lucrurile Tatălui meu, să nu'mi credeți mie.

38. Iar de fac, deși nu'mi credeți mie, credeți lucrurilor; ca să cunoașteți și să credeți, că Tatăl este întru mine, și eu întru el.

39. Deci căutau iarăș să'l prinză pre el; și au ieșit din mâna lor.

40. Și au mers iarăș de cea parte de Iordan în locul unde a fost Ioan întâlu botezând; și au rămas acolo.

41. Și mulți veniau la dânsul, și ziceau: Ioan nici un semn n'a făcut; iar toate câte a zis Ioan pentru aceasta, adevărate erau.

42. Și mulți au crezut acolo întru însul.

CAP. 11.

Invierea lui Lazăr. Arhieriei și Fariseii uneltesc moartea lui Iisus. Sfatul lui Caiafa.

Și eră bolnav oarecare Lazăr din Vitania, din satul Mariei și al Martei surorii ei.

2. Și eră Maria ceea ce a uns pre Domnul cu mir, și a șters picioarele lui cu părul capului ei, al cărei frate Lazăr eră bolnav.

3. Deci au trimis surorile către el, zicând: Doamne, iată acela pre care iubești, este bolnav.

4. Iar Iisus auzind, a zis: această boală nu este spre moarte, ci pentru slava lui Dumnezeu, ca să se slăvească Fiul lui Dumnezeu printru înșea.

5. Și iubiă Iisus pre Maria și pre sora ei și pre Lazăr.

6. Deci după ce au auzit că este

34. Ps. 81, 6. 36. Ioan 6, 27.

38. Ioan 14, 10, 11 și 17, 21.

11. 1. Luc. 10, 38

2. Ioan 12, 3; Mat. 26, 7.

bolnav, atunci s'au zăbovit în locul în care eră, două zile.

7. Apoi după aceea au zis ucenicilor: să mergem iarăși în Iudeea.

8. Zis-au lui ucenicii: Invățătoarele, acum te căutau pre tine Iudeii să te ucidă cu pietre, și iarăși mergi acolo?

9. Răspuns-au Iisus: au nu douăsprezece ceasuri sunt în zi? De va umblă cinevă ziua, nu se va împiedică, că vede lumina lumii acesteia.

10. Iar de va umblă cinevă noaptea, se va împiedică, că lumina nu este întru el.

11. Acestea au zis; și după aceea au grăit lor: Lazăr prietenul nostru a adormit; ci merg ca să'l deștept pre el.

12. Deci i-au zis ucenicii lui: Doamne, de a adormit, se va mântui.

13. Această zicea Iisus pentru moartea lui; iar lor le părea că pentru adormirea somnului zice.

14. Deci atunci au zis Iisus lor arătat: Lazăr a murit.

15. Și mă bucur pentru voi că n'am fost acolo, ca să credeți; ci să mergem la el.

16. Deci a zis Toma, care se numește Geamăn, celorlalți împreună ucenici: să mergem și noi, ca să murim cu el.

17. Deci fiind Iisus, i-au aflat pre el patru zile având acum în mormânt.

18. Și eră Vitania aproape de Ierusalim, ca la cincisprezece stadii;

19. Și mulți din Iudei veniseră la Maria și Maria, ca să le mângâie pre ele pentru fratele lor.

20. Deci Marta, după ce a auzit că vine Iisus, a ieșit întru întâmpinarea lui; iar Maria ședeă în casă.

21. Și a zis Marta către Iisus: Doamne, de ai fi fost aici, fratele meu n'ar fi murit.

22. Ci și acum știu, că ori câte vei cere dela Dumnezeu, îți va da ție Dumnezeu.

23. Zis-au ei Iisus: înviă-va fratele tău.

24. Zis-a lui Marta: știu că va învia la înviere în ziua cea de apoi.

25. Zis-au ei Iisus: eu sunt în-

vierea și Viața; cel ce crede întru mine, de va și muri, viu va fi:

26. Și tot cela ce este viu și crede întru mine, nu va muri în veac. Crezi aceasta?

27. Zis-a lui: așa este, Doamne; eu am crezut că tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu, cel ce ai venit în lume.

28. Și acestea zicând, s'a dus și a chemat pre Maria sora sa în taină, zicând: Invățătorul au venit, și te chiamă.

29. Acea dacă a auzit, s'a sculat degrab, și a mers la dânsul.

30. Și încă nu venise Iisus în sat, ci eră în locul unde l-a întâmpinat pre el Marta.

31. Iar Iudeii cari erau cu dânsa în casă, și o mângâiau pre ea, văzând pre Maria, că degrab s'a sculat și a ieșit, au mers după dânsa, zicând: merge la mormânt ca să plângă acolo.

32. Deci Maria fiind unde eră Iisus, și văzându'l pre el, a căzut la picioarele lui, zicând lui: Doamne, de ai fi fost aici, n'ar fi murit fratele meu.

33. Iar Iisus dacă o au văzut pre dânsa plângând, și pre Iudeii cari veniseră împreună cu dânsa plângând, au suspinat cu duhul, și s'au turburat întru sine;

34. Și au zis: unde l-ai pus pre el? Zis-au lui, Doamne, vino și vezi.

35. Și au lăcrămat Iisus.

36. Deci ziceau Iudeii: iată cum îl iubiă pre el!

37. Iar unul dintr'înșii au zis: au nu puteă acesta care au deschis ochii orbului, să facă ca și acesta să nu moară?

38. Deci Iisus iarăși suspinând întru sine, au mers la mormânt. Și eră peșteră, și piatră eră pre dânsa.

39. Zis-au Iisus: ridicăți piatra. Zis-a lui, sora mortului, Marta, Doamne, pute, că este de patru zile.

40. Zis-au ei Iisus: au nu ți-am spus ție, că de vei crede, vei vedea slava lui Dumnezeu?

41. Și au ridicat piatra de unde eră mortul zăcând. Iar Iisus și-au ridicat ochii săi în sus, și au zis: Părinte, mulțumescu'ți ție că m'ai ascultat.

22. Ioan 9, 31, 33.

24. Dan. 12, 2; Ioan 5, 29 și 6, 40; Luc. 14, 14. 25. Ioan 8, 51.

27. Ioan 6, 69.

42. Și eu știam că pururea mă ascuți; ci pentru norodul care stă împrejur am zis, ca să crează că tu m'ai trimes.

43. Și acestea zicând, au strigat cu glas mare: Lazăre, vino afară.

44. Și a ieșit cel mort, legate fiindu'i mâinile și picioarele cu fașe; și fața lui cu măhramă eră legată. Zis-au lor Iisus: dezlegați'l pre el și'l lăsați să meargă.

45. Deci mulți din Iudei cari veniseră la Maria, și au văzut cele ce au făcut Iisus, au crezut într'insul.

46. Iar oarecari din ei au mers la Farisei, și le au spus cele ce au făcut Iisus.

47. Deci au adunat Arhierii și Fariseii sobor, și grătau: ce vom face? Că omul acesta multe semne face.

48. De îl vom lăsa pre el așa, toți vor crede într'insul; și vor veni Romanii și vor lua și locul și neamul nostru.

49. Iar unul dintr'înșii, Caiafa, arhieru fiind al anului aceluia, a zis lor: voi nu știți nimic.

50. Nici gândiți că de folos este nouă să moară un om pentru norod, și nu tot neamul să piară.

51. Iar aceasta nu dela sine o a zis; ci arhieru fiind al anului aceluia, a prorocit că vrea Iisus să moară pentru norod;

52. Și nu numai pentru norod, ci și ca pre fiul lui Dumnezeu cei risipiți să'i adune într'una.

53. Deci dintr'acea zi s'au sfătuit ca să'l omoare pre el.

54. Deci Iisus nu mai umblă de față între Iudei; ci s'au dus de acolo într'o lature aproape de pustie, într'o cetate ce se chiamă E-frem; și acolo petrecea cu ucenicii săi.

55. Și erau aproape paștele Iudeilor; și s'au suit mulți în Ierusalim din laturea aceea mai înaintea de paști, ca să se curățescă.

56. Deci căutau pre Iisus, și grăiau între ei în biserică stând: ce vi se pare vouă, oare nu va veni la praznic?

57. Și dăduse Arhierii și Fariseii poruncă, că de va ști cineva unde este, să vestească, ca să'l prinză pre el.

50. Ioan 18, 14.

52. Ioan 10, 16; Efes. 2, 16.

CAP. 12.

Femeia ce a uns pre Domnul cu mir. Intrarea în Ierusalim. Elinii doresc a vedei pre Iisus. Glasul din cer.

Deci Iisus, mai înainte de paști cu șase zile, au venit în Vitanla, unde eră Lazăr cel ce fusese mort, pre care l-au înviat din morți.

2. Și l-au făcut lui acolo cină; și Maria slujia; iar Lazăr eră unul din cei ce ședeau împreună cu dânsul.

3. Deci Maria luând o litră cu mir de nard de credință, de mult preț, a uns picioarele lui Iisus, și a șters cu părul său picioarele lui, iar casa s'a umplut de mirosul mirului.

4. Deci a zis unul din ucenicii lui, Iuda al lui Simon Iscarloteanul, care vrea să'l vânză pre el.

5. Pentruce acest mir nu s'a vândut în trei sute de dinari, și să se fi dat săracilor?

6. Iar aceasta o a zis, nu că pentru săraci îi eră lui grijă; ci pentru că fur eră, și pungă aveă, și ce se puneă într'înșă, purtă.

7. Și au zis Iisus: lasă-o pre dânsa; spre ziua îngropărei mele l-a păzit pre acesta.

8. Că pre săraci pururea îi aveți cu voi; iar pre mine nu mă aveți pururea.

9. Și a înțeles norod mult din Iudei că acolo este; și au venit nu pentru Iisus numai, ci ca să vază și pre Lazăr, pre care l-au înviat din morți.

10. Și s'au sfătuit Arhierii ca și pre Lazăr să'l omoare;

11. Căci pentru el mulți din Iudei mergeau, și credeau în Iisus.

12. Iar a doua zi norod mult care venise la praznic, auzind că vine Iisus în Ierusalim,

13. Au luat stâlparei de finici, și au ieșit întru întâmpinarea lui, și strigau: Osannă! Bine este cuvântat cel ce vine întru numele Domnului, împăratul lui Israil.

14. Și aflând Iisus un asin, a șezut pre el; precum este scris:

15. Nu te teme fiica Sionului; iată,

12. 1. Mat. 26, 6; Marcu 14, 3.

2. Ioan 11, 14, 43; Luc. 10, 38.

8. A doua Leg. 15, 11; Mat. 26, 11.

10. Ioan 11, 53.

12. Mat. 21, 9; Marc 11, 8; Luc. 19, 29.

13. Ps 117, 24, 25; Mat. 23, 39.

15. Zach 9, 9.

2. Împăraful tău vine la tine, șezând pre mînzul asinei.

16. Iar pre acestea nu le-au cunoscut ucenicii lui mai înainte; ci după ce s'au proslăvit Iisus, atunci și-au adus aminte că acestea erau pentru ei scrise, și acestea i-au făcut lui.

17. Deci mărturisiă norodul, care eră cu el, când pre Lazăr i au strigat din mormânt, și i-au sculat pre el din morți.

18. Pentru aceea i-a și întâmpinat pre el norodul, căci a auzit că el au făcut această minune.

19. Deci au zis Fariseii între dânșii: vedeți că nimic nu folosiți Iată lumea merge după dânșul.

20. Și erau oarecari Elni din cele se suiseră să se închine la praznic.

21. Deci aceștia s'au apropiat de Filip, care eră din Vitsaida Gailleei și i-au rugat pre dânșul, grăind: Doamne, voim să vedem pre Iisus.

22. Venit-a Filip și a spus lui Andrei, și iarăș Andrei și Filip au spus lui Iisus.

23. Iar Iisus au răspuns lor zicând: a venit ceasul, ca să se proslăvească Fiul Omului.

24. Amin, amin grăiesc vouă: grăunțul de grâu căzând pre pământ de nu va muri, el singur rămâne, iar de va muri, multă roadă aduce.

25. Cel ce își lubește sufletul său, pierde-l va pre el, și acela ce își urăște sufletul său în lumea aceasta, în viața cea veșnică îl va păzi pre el.

26. De slujește cinevă mie, mie să'mi urmeze, și unde voi eu, acolo și sluga mea va fi; și de va sluji cinevă mie, îl va cinsti pre el Tatăl meu.

27. Acum sufletul meu s'a turburat, și ce voi zice? Părinte, mântuește-mă pre mine de ceasul acesta, ci pentru aceasta am venit la ceasul acesta.

28. Părinte, proslăvește numele tău. Deci a venit glas din cer; „și i-am proslăvit și iarăș îl voi proslăvi”.

29. Iar norodul care stă și auziă, ziceă: tunet se făcù; alții ziceau: Înger grăi lui.

30. Răspuns-au lor Iisus și au zis: nu pentru mine s'a făcut glasul acesta, ci pentru voi.

31. Acum este judecata lumii acesteia; acum stăpânitorul lumii acesteia se va goni afară.

32. Și eu, de mă voi înălța de pre pământ, pe toți voi trage la mine.

33. Iar aceasta ziceă, însemnând cu ce moarte vrea să moară.

34. Răspuns-a lui norodul: noi am auzit din lege, că Hristos pe trece în veac și cum tu zici: se cade să se înalțe Fiul Omului? Cine este acesta Fiul Omului?

35. Deci au zis lor Iisus: încă puțină vreme lumina cu voi este. Umblați până când aveți lumina, ca să nu vă cuprinză pre voi întunerecul; că cel ce umblă întru întunerec, nu știe unde merge.

36. Până când aveți lumina, credeți în lumină, ca fii ai luminei să fiți. Acestea au grăit Iisus, și mergând s'au ascuns de dânșii.

37. Și atâtea semne făcând el înaintea lor, tot nu credeau într'însul;

38. Ca să se îplinească cuvântul lui Isaia prorocul, pre care i-a zis: Doamne, cine a crezut auzului nostru? Și brațul Domnului cui s'a descoperit?

39. Pentru aceasta nu puteau să crează, că iarăș a zis Isaia:

40. Au orbit ochii lor, și a împietrit inima lor; ca să nu vadă cu ochii, nici să înțeleagă cu inima, și să se întoarcă, și să'i vindec pre el.

41. Acestea a zis Isaia, când a văzut slava lui, și a grăit pentru dânșul.

42. Însă și din boieri mulți au crezut într'însul; dar pentru Farisei nu'l mărturisiau, ca să nu fie go-niți din sinagogă:

43. Că au iubit slava oamenilor mai mult decât slava lui Dumnezeu.

44. Iar Iisus au strigat și au zis: acela ce crede întru mine, nu crede întru mine, ci întru acela ce m'au trimis pre mine.

45. Și acela ce mă vede pre mine, vede pre acela ce m'au trimis pre mine.

17. Ioan 11, 43

24. 1 Cor. 15, 36, 37.

25. Mat. 10, 39; Luc. 17, 33.

26. Ioan 14, 3.

27. Mat. 26, 38; Mircu 14, 34.

28. Ioan 17, 4.

30. Ioan 11, 42. 31. Ioan 16, 11.

32. Ioan 3, 14. 34. Ps. 109, 4, 5.

38. Is. 53, 1; Rom. 10, 16.

40. Is. 6, 9; Lucă 8, 10.

41. Is. 6, 1. 43. Ioan 5, 44.

44. 1 Petr. 1, 21. 45. Ioan 8 19.

46. Eu luminează în lume am venit, ca tot acela ce crede întru mine, întru întunecare să nu rămâne.

47. Și de va auzi cineva graiurile mele, și nu va crede, eu nu-l judec pre el; că n'am venit ca să judec lumea, ci ca să mântuiesc lumea.

48. Căla ce se leapădă de mine, și nu primește graiurile mele, are pre acela ce îl judecă pre el: cuvântul care am grăit, acela îl va judeca pre el în ziua cea de apoi.

49. Că eu dela mine nu am grăit; ci Tatăl acela ce m'au trimis pre mine, acela poruncă mi-au dat, ce voiu zice și ce voiu grăi.

50. Și știu că porunca lui vieții veșnică este; deci cele ce grăesc eu, precum mi-au zis mie Tatăl, așa grăesc.

CAP. 13.

Spălarea. Iisus descoperă ucenicilor pre vânzătorul. Porunca dragostei. Iisus vestește căderea lui Petru.

Iar mai înainte de praznicul paștelor, știind Iisus că i-a venit lui ceasul ca să se mute din lumea aceasta către Tatăl, iubind pre ai săi, cari erau în lume, până în sfârșit i-au iubit pre ei.

2. Și cină făcându-se, când diavolul acum pusese în inima lui al lui Simon Iscarioteanul, ca să-l vândă pre el;

3. Știind Iisus că toate i-au dat lui Tatăl în mâini, și cum că dela Dumnezeu au ieșit, și la Dumnezeu merge.

4. S'au sculat dela cină, și și-au pus veșmintele; și luând foaie, s'au încins.

5. După aceea au turnat apă în spălătoare, și au început a spăla picioarele ucenicilor, și a le șterge cu foaie cu care eră încins.

6. Deci a venit la Simon Petru; și acela i-a zis lui: Doamne, au tu vei să-mi speli picioarele?

7. Răspuns-au Iisus și i-au zis lui: ceace fac eu, tu nu știi acum; iar vei cunoaște după acestea.

8. Zis-a Petru lui: nu vei spăla picioarele mele în veac. Răspuns-au Iisus lui: de nu te voiu spăla pre tine, n'ai parte cu mine.

9. Zis-a Simon Petru lui: Doamne, nu numai picioarele mele, ci și mâinile și capul.

10. Zis-au Iisus lui: cel spălat n'are trebuință fără numai picioarele a le spăla, ci este curat tot; și voi curăți sunteți, dar nu toți.

11. Că știă pre acela ce vrea să-l vândă pre el; pentru aceea au zis: nu toți sunteți curăți

12. Deci după ce au spălat picioarele lor, și și-au luat veșmintele sale, șezând iarăș, au zis lor: cunoașteți ce am făcut vouă?

13. Voi pre mine mă chemați învățătorul și Domnul, și bine ziceți; că sunt.

14. Deci dacă eu, Domnul și învățătorul, am spălat picioarele voastre, și voi datori sunteți unul altuia a spăla picioarele.

15. Că pildă am dat vouă, ca precum eu am făcut vouă, și voi să faceți.

16. Amin, amin zic vouă: nu este sluga mai mare decât domnul său; nici solul mai mare decât cel ce l-a trimis pre el.

17. De știți acestea, fericți sunteți de le veți face.

18. Nu pentru toți voi, grăesc; eu știu pre cari i-am ales; ci ca să se împlinească scriptura: acela ce mănâncă împreună cu mine pâine, a ridicat asupra mea călcâiul său.

19. De acum zic vouă mai înainte de a se face, ca, când se va face, să credeți că eu sunt.

20. Amin, amin grăesc vouă: acela ce primește pre care voiu trimite, pre mine mă primește; iar acela ce mă primește pre mine, primește pre acela ce m'au trimis pre mine.

21. Acestea zicând Iisus, s'au turburat cu duhul, și au mărturisit, și au zis: amin, amin grăesc vouă, că unul din voi mă va vinde.

22. Deci căută unul la altul ucenicii, nepricepându-se pentru cine grăește.

23. Și eră unul din ucenicii lui culcat pre sânul lui Iisus; pre care îl iubiă Iisus.

24. Deci a făcut semn acestuia:

10. Ioan 15, 3. 11. Ioan 6, 64.

14. Lucă 22, 27.

15. I Petru 2, 21; I Ioan 2, 6.

16. Ioan 15, 20; Mat. 10, 24

18. Ps. 40, 9

20. Mat. 10, 40; I Tes. 4, 8.

21. Mat. 26, 20 sq. 23. Ioan 21, 20.

46. Ioan 1, 9. 49. Ioan 14, 10
13. I Mat. 26, 2; Marcu 14, 1; Lucă 22, 1.
J. Mat. 11, 27 și 28, 18.

Simon Petru, să întrebe cine ar fi de care grăește.

25. Și căzând acela pre pieptul lui Iisus, a zis lui: Doamne, cine este?

26. Răspuns-au Iisus: acela este, căruia eu întingând pâinea o voi da. Și întingând pâinea o au dat lui Iuda al lui Simon Iscarioteanul.

27. Și după pâine atunci a intrat într'însul satana. Deci au zis Iisus lui: ce vrei să faci, fă mai îngrab.

28. Și aceasta nimeni din cei ce ședeau la masă n'au cunoscut pentru ce l-au zis lui.

29. Că unii socoteau, de vreme ce pungă avea Iuda, că îi zice Iisus lui: cumpără cele ce ne trebuiesc la praznic; sau, săracilor să dea ceva.

30. Deci după ce a luat el pâinea, îndată a ieșit; și eră noapte când a ieșit.

31. Zis au Iisus: acum s'au proslăvit Fiul Omului, și Dumnezeu s'au proslăvit întru el.

32. Dacă s'au proslăvit Dumnezeu întru el, și Dumnezeu va proslăvi pre el întru sine, și îndatăș îl va proslăvi pre el.

33. Fillor, încă puțin cu voi sunt. Căută-mă-veți; și precum am zis Iudeilor, că unde eu merg, voi nu puteți veni; și vouă zic acum:

34. Poruncă nouă dau vouă, ca să vă iubiți unul pre altul; precum eu v'am iubit pre voi, ca și voi să vă iubiți unul pre altul.

35. Întru aceasta vor cunoaște toți că ai mei ucenici sunteți, de veți avea dragoste întru voi.

36. Zis-a Simon Petru lui: Doamne, unde mergi? Răspuns-au Iisus lui: unde merg eu, nu poți veni acum după mine; iar mai pre urmă vei veni după mine.

37. Zis-a Petru lui: Doamne, pentru ce nu pot veni după tine acum? Sufletul meu pentru tine vreau pune.

38. Răspuns-au Iisus lui: sufletul tău pentru mine îl vei pune? Amin, amin grăesc ție: nu va cântă cocoșul, până ce te vei lepăda de mine de trei ori.

CAP. 14.

Cuvântarea lui Hristos către Apostoli înaintea de palama sa. Întrebarea lui Filip. Despre Mângâitorul. Pacea cea adevărată.

Să nu se turbure inima voastră; credeți întru Dumnezeu, și întru mine credeți.

2. În casa Tatălui meu multe locașuri sunt; iar de nu, așa fi zis vouă: vreau să merg să gătesc vouă loc.

3. Și de vreau merge să gătesc vouă loc, iarăș vreau veni, și vă vreau lua pre voi la mine; ca unde sunt eu, și voi să fiți.

4. Și unde eu merg șițiți, și calea șițiți.

5. Zis-a Toma lui: Doamne, nu știm unde mergi; și cum putem să știm calea?

6. Zis-au Iisus lui: eu sunt calea, adevărul și vieța; nimeni nu vine la Tatăl, fără numai prin mine.

7. De m'ați fi cunoscut pre mine, și pre Tatăl meu ați fi cunoscut; și de acum îl cunoașteți pre el, și l-ați văzut.

8. Zis-a Filip lui: Doamne, arată nouă pre Tatăl, și ne va ajunge nouă.

9. Zis-au Iisus lui: atâta vreme cu voi sunt, și nu m'ai cunoscut pre mine Filipe? Cel ce m'a văzut pre mine, a văzut pre Tatăl; și cum tu zici: arată nouă pre Tatăl?

10. Nu crezi că eu întru Tatăl, și Tatăl întru mine este? Graiurile care eu grăesc vouă, dela mine nu le grăesc; iar Tatăl acela ce petrece întru mine, acela face lucrurile.

11. Credeți mie că eu întru Tatăl, și Tatăl întru mine este: iar de nu, pentru lucrurile acestea credeți mie.

12. Amin, amin grăesc vouă, acela ce crede întru mine, lucrurile care eu fac și acela va face; și mai mari decât acestea va face; că eu la Tatăl meu merg.

13. Și orice veți cere întru numele meu, aceea vreau face, ca să se proslăvească Tatăl întru Fiul.

14. Orice veți cere întru numele meu, eu vreau face.

15. De mă iubiți pre mine, poruncile mele păziți.

14. 3. Ioan 12, 26.

6. Evr. 9, 8; I Petru. 1, 21.

10. Ioan 10, 38. 12. Mat. 21, 21.

13. Marcu 11, 24.

15. Ioan 15, 10; I Ioan 5, 3.

26. Mat 26, 23. 29. Ioan 12, 6.

32. Ioan 12, 23; 17, 1. 33. Ioan 7, 34.

34. Lev. 19, 18; Marcu 12, 31.

36. Ioan 7, 34.

16. Și eu voi ruga pre Tatăl și alți Mângâitor va da vouă, ca să rămăe cu voi în veac;

17. Duhul adevărului, pre care lumea nu'l poate primi, că nu'l vede pre el, nici îl cunoaște pre el; iar voi îl cunoașteți pre el; că cu voi petrece și întru voi va fi.

18. Nu vă volu lăsa pre voi sărmani; volu veni la voi.

19. Încă puțin, și lumea pre mine nu mă va mai vedeă; iar voi mă veți vedeă pre mine, că eu viu sunt, și voi veți fi vii.

20. Întru acea zi veți cunoaște voi, că eu sunt întru Tatăl meu, și voi întru mine, și eu întru voi.

21. Cea ce are poruncile mele, și le păzește pre ele, acela este care mă iubește pre mine; și cea ce mă iubește pre mine, iubî-se-va de Tatăl meu, și eu îl voi iubi pre el, și mă volu arăta lui.

22. Zis-a lui Iuda; nu Iscarloteanul, Doamne, ce poate fi că nouă vrei să te arăți, și nu lumii?

23. Răspuns-au Iisus și au zis lui: de mă iubește cineva pre mine, cuvântul meu va păzi; și Tatăl meu îl va iubi pre el, și la el vom veni, și lăcaș la dânsul vom face.

24. Cel ce nu mă iubește pre mine, cuvintele mele nu le păzește; și cuvântul care auziți nu este al meu, ci al Tatălui celui ce m'au trimis pre mine.

25. Acestea am zis vouă, la voi petrecând.

26. Iar Mângâitorul Duhul cel Sfânt, pre care-l va trimete Tatăl întru numele meu, acela pre voi vă va învăța toate, și va aduce aminte vouă toate cele ce am grăit vouă.

27. Pace las vouă, pacea mea dau vouă; nu precum lumea dă, eu dau vouă. Să nu se turbure inima voastră, nici să se spăimânteze.

28. Auzit-ați că eu am zis vouă: merg, și voi veni la voi. De m'ați iubi pre mine, v'ați fi bucurat, căci am zis vouă: merg la Tatăl; că Tatăl meu mai mare decât mine este.

29. Și acum am zis vouă mai înainte până a nu fi, ca, când va fi, să credeți.

30. Nu volu mai grăi multe cu

17. Ioan 7, 39. 18. Ier. 51, 8.

20. Ioan 17, 21 sq.

23. Ioan 13, 34. 24. Ioan 7, 28.

26. Ioan 15, 26. 27. Filip 4, 7.

28. Ioan 10, 29. 30. Ioan 12, 31.

voi, că vine stăpânitorul lumii a-cesteea și întru mine n'are nimic.

31. Ci ca să cunoască lumea că iubesc pre Tatăl, și precum mi-au poruncit mie Tatăl, așa fac. Sculați-vă să mergem de aici.

CAP. 15.

Viea cea adevărată. Lucrătorul și vița.

Eu sunt buciumul viței cel adevărat, și Tatăl meu lucrătorul este.

2. Toată vița care nu aduce roadă întru mine, o scoate pre ea, și foaia care aduce roadă, o curățește pre ea, ca mai multă roadă să aducă.

3. Acum voi curăți sunteți pentru cuvântul care am grăit vouă.

4. Rămâneți întru mine și eu întru voi. Precum vița nu poate să aducă roadă din sine singură, de nu va rămâne în bucium, așa nici voi, de nu veți rămâne întru mine.

5. Eu sunt buciumul viței, voi vițele, cea ce rămâne întru mine și eu întru el, acesta aduce roadă multă, că fără de mine nu puteți face nimic.

6. De nu rămâne cineva întru mine, se scoate afară ca vița și se usucă, și o adună pre ea și în foc o aruncă și arde.

7. De veți rămâne întru mine, și cuvintele mele de vor rămâne întru voi, orice veți vrea veți cere, și se va face vouă.

8. Întru aceasta s'au proslăvit Tatăl meu, ca roadă multă să aduceți, și să vă faceți ai mei ucenici.

9. Precum m'au iubit pre mine Tatăl, și eu v'am iubit pre voi, rămâneți întru dragostea mea.

10. De veți păzi poruncile mele, veți rămâne întru dragostea mea, precum eu poruncile Tatălui meu am păzit, și rămân întru dragostea lui.

11. Acestea am grăit vouă, ca bucuria mea întru voi să rămăe, și bucuria voastră să se plinească.

12. Aceasta este porunca mea, ca să vă iubiți unul pre altul, precum eu v'am iubit pre voi.

13. Mai mare dragoste decât aceasta nimeni nu are, ca cineva su-

31. Ioan 10, 18.

15. Ioan 14, 13; Marcu 11, 24.

7. 1 Ioan 3, 22. 12. Marc. 12, 31.

fletul său să și pue pentru prietenii săi.

14. Voi prietenii mei sunteți, de veți face câte eu poruncesc vouă.

15. De acum nu vă mai zic vouă slugi, că sluga nu știe ce face domnul său, ci pre voi v'am zis prietenii, că toate câte am auzit dela Tatăl meu, am arătat vouă.

16. Nu voi m'ați ales pre mine, ci eu v'am ales pre voi și v'am pus ca voi să mărgeți și roada să aduceți și roada voastră va rămâne; ca orice veți cere dela Tatăl întru numele meu, să dea vouă.

17. Acestea poruncesc vouă, ca să vă iubiți unul pre altul,

18. De vă urăște pre voi lumea, știți că pre mine mai înainte decât pre voi m'a urfi.

19. De ați fi din lume, lumea ar iubi pre al său, iar căci din lume nu sunteți, ci eu v'am ales pre voi din lume, pentru aceasta urăște pre voi lumea.

20. Aduceți-vă aminte de cuvântul care am grăit vouă; nu este sluga mai mare decât domnul său. De m'au gonit pre mine și pre voi vă vor gonii; de au păzit cuvântul meu, și al vostru vor păzi.

21. Ci acestea toate vor face vouă pentru numele meu, căci nu știu pre cela ce m'au trimis pre mine.

22. De n'aș fi venit și aș fi grăit lor, păcat n'ar avea, iar acum răspuns n'au pentru păcatul lor.

23. Cela ce mă urăște pre mine, și pre Tatăl meu urăște.

24. De n'aș fi făcut lucruri întru ei, care nimeni altul n'a făcut, păcat n'ar avea; iar acum au și văzut și m'au urfi și pre mine și pre Tatăl meu.

25. Ci ca să se îplinească cuvântul cel scris în legea lor: m'au urfi în zadar.

26. Iar când va veni Mângâitorul pre care eu voiu trimite vouă dela Tatăl, Duhul adevărului, carele dela Tatăl purcede, acela va mărturisi pentru mine.

27. Încă și voi mărturisiți, că din început cu mine sunteți.

13. Ioan 3, 16; 1 Ioan 3, 16.

16. Mat 28, 19.

20. Ioan 13, 16; Mat. 10, 24

21. Ioan 16, 3. 22. Ioan 9, 41.

24. Ioan 10, 37. 25. Ps. 34, 19.

26. Ioan 14, 26; Fapt. 1, 4.

27. Fapt. 5, 32.

CAP. 16.

Sfârșitul cuvântărei lui Iisus.

Acestea am grăit vouă, ca să nu vă smintiți.

2. Scoate-vă-vor pre voi din sinagoguri; și va veni vremea, ca tot cel ce va ucide pre voi, să i se pară că aduce slujbă lui Dumnezeu.

3. Și acestea vor face vouă, că n'au cunoscut pre Tatăl, nici pre mine.

4. Ci acestea am grăit vouă, ca dacă va veni vremea, să vă aduceți aminte de ele că eu am spus vouă. Și acestea vouă din început n'am spus, căci cu voi eram.

5. Iar acum merg la cela ce m'au trimis pre mine, și nimeni din voi nu mă întreabă: unde mergi?

6. Ci căci acestea am grăit vouă, întristarea a umplut inima voastră.

7. Ci eu adevăru! zic vouă: de folos este vouă ca să mă duc eu; că de nu mă voiu duce eu, Mângâitorul nu va veni la voi, iar de mă voiu duce, îl voiu trimite pre el la voi.

8. Și viind acela, va vădi lumea de păcat și de dreptate și de judecată:

9. De păcat, căci nu cred întru mine;

10. Iar de dreptate, căci la Tatăl meu merg, și nu mă veți mai vedea pre mine;

11. Iar de judecată, căci Stăpânitorul lumii acestea s'a judecat.

12. Încă multe am a zice vouă, ci nu puteți a le purta acum

13. Iar când va veni acela, Duhul adevărului, va povăști pre voi la tot adevărul, că nu va grăi dela sine; ci câte va auzi, va grăi, și cele viitoare va vesti vouă.

14. Acela pre mine mă va slăvi; că dintr'al meu va lua și va vesti vouă.

15. Toate câte are Tatăl, ale mele sunt; pentru aceasta am zis, că dintr'al meu va lua și va vesti vouă.

16. Puțin și nu mă veți vedea, și iarăș puțin și mă veți vedea, că eu merg la Tatăl.

17. Deci au zis unii din ucenicii lui între sine: ce este aceasta ce

16. 2. Mat. 10, 17 3. Ioan 15, 21.

5. Ioan 7, 33. 7. Ioan 14, 16, 26.

12. 1 Cor. 3, 1. 13. 1 Ioan 2, 27.

15. Ioan 17, 10. 16. Ioan 7, 33.

zice nouă: puțin și nu mă veți vedea, și iarăș puțin și mă veți vedea, și, cum că eu merg la Tatăl meu?

18. Deci ziceau: ce este aceasta ce zice: puțin? Nu știm ce grăiește.

19. Deci au cunoscut Iisus că vreau să-l întrebze pre el și au zis lor: de aceasta vă întrebați între voi căci am zis: puțin și nu mă veți vedea; și iarăș puțin și mă veți vedea?

20. Amin, amin grăiesc vouă, că voi veți plânge și vă veți tănguî, iar lumea se va bucura, și voi vă veți întrista, ci întristarea voastră întru bucurie se va întoarce.

21. Femeia când naște, întristare are. căci a sosit ceasul ei; iar dacă naște copilul, nu-și mai aduce aminte de scârbă, pentru bucuria, căci s'a născut om în lume.

22. Deci și voi, întristare acum aveți, ci iarăș vă voi vedea pre voi, și se va bucura inima voastră, și bucuria voastră nimeni nu o va lua dela voi.

23. Și într'acea zi pre mine nu mă veți întreba nimic. Amin, amin grăiesc vouă: orice veți cere dela Tatăl întru numele meu, va da vouă.

24. Până acum n'ați cerut nimic întru numele meu; cereți și veți lua, ca bucuria voastră să fie deplin.

25. Acestea în pilde am grăit vouă, ci va veni ceasul când nu voi mai grăi în pilde vouă, ci arătati pentru Tatăl voi vești vouă.

26. Într'acea zi în numele meu veți cere, și nu zic vouă. că eu voi ruga pre Tatăl pentru voi;

27. Că însuș Tatăl iubeste pre voi, căci voi pre mine m'ați iubit, și ați crezut că eu dela Dumnezeu am ieșit.

28. Ieșit-am dela Tatăl și am venit în lume; iarăș las lumea și merg la Tatăl.

29. Zis-au lui ucenicii: iată acum arătati grăieștii și nici o pildă nu zici.

30. Acum știm că știi toate și nu-ți trebuie ca să te întrebe cineva; prin aceasta credem că dela Dumnezeu ai ieșit

31. Răspuns-au lor Iisus: acum credeți?

32. Iată vine ceasul și acum a

sosit, ca să vă risipiți fiecare la ale sale și pre mine singur mă veți lăsa; dar nu sunt singur, că Tatăl meu cu mine este.

33. Acestea am grăit vouă, ca întru mine pace să aveți. În lume necaz veți avea; ci îndrăzniți, eu am biruit lumea.

CAP. 17.

Rugăciunea către Tatăl pentru ucenici.

Acestea au grăit Iisus, și și-au aridicat ochii săi la cer și au zis: Părinte a venit ceasul: proslăvește pre Fiul tău, ca și Fiul tău să te proslăvească pre tine;

2. Precum ai dat lui stăpânire a tot trupul, ca tot ce ai dat lui, să le dea lor vieață veșnică.

3. Și aceasta este vieața cea veșnică, ca să te cunoască pre tine unul adevăratul Dumnezeu și pre care ai trimes, pre Iisus Hristos.

4. Eu te-am proslăvit pre tine pre pământ; lucrul am săvârșit, care ai dat mie ca să-l fac.

5. Și acum mă proslăvește tu Părinte, la tine însuși, cu slava care am avut la tine mai înainte până a nu fi lumea.

6. Arătat-am numele tău oamenilor pre cari ai dat mie din lume; ai tăi erau și mie i-ai dat pre ei; și cuvântul tău au păzit.

7. Acum au cunoscut că toate câte ai dat mie, dela tine sunt.

8. Pentrucă cuvintele care ai dat mie, le-am dat lor, și ei le-au primit, și au cunoscut cu adevărat că dela tine am ieșit, și au crezut că tu m'ai trimes.

9. Eu pentru aceștia mă rog; nu pentru lume mă rog, ci pentru aceștia cari ai dat mie; că ai tăi sunt.

10. Și ale mele toate ale tale sunt și ale tale ale mele; și m'am proslăvit întru dânșii,

11. Și nu mai sunt în lume, iar aceștia în lume sunt și eu la tine vin. Părinte sfinte, păzește-i pre dânșii întru numele tău pre cari ai dat mie, ca să fie una, precum și noi.

33. Ioan 14, 27; Rom. 5, 1; Efes 2, 14; Col. 1, 20; Is. 35, 1.

17. 1. Ioan 11, 41.

2. Ioan 6, 37; Mat. 17, 27.

3. 1 Ioan 5, 20. 4. Ioan 4, 34.

5. Ioan 8, 59. 8. Ioan 16, 27, 30.

9. Ioan 6, 37. 10. 16, 15. 11. Ioan 10, 30.

20. Ps. 29, 11.

23. Ioan 14, 20; Marcu 11, 24.

24. Ioan 15, 11. 27. Ioan 17, 8, 25.

28. Ioan 13, 3. 30. Ioan 21, 17.

32. Zab. 13, 7; Mat. 26, 31.

12. Când eram cu ei în lume, eu îi păziam pre ei întru numele ău; pre cari i-ai dat mie i-am păzit, și nimeni dintru dânșii n'a pierit, lără numai fiul pierzării; ca să se împlinească scriptura.

13. Iar acum la tine vin, și acestea grăiesc în lume, ca să aibă bucuria mea deplin întru ei.

14. Eu am dat lor cuvântul ău, și lumea l-a urit pre ei, căci nu sunt ei din lume, precum eu nu sunt din lume.

15. Nu mă rog ca să'i lei pre ei din lume, ci ca să'i păzești pre ei de cel viclean.

16. Ei din lume nu sunt, precum și eu din lume nu sunt.

17. Sfințește'i pie ei întru adevărul ău; cuvântul ău adevăr este.

18. Precum pre mine m'ai trimes în lume, și eu i-am trimes pre ei în lume.

19. Și pentru dânșii eu mă sfințesc pre mine însumi, ca și ei să fie sfințiți întru adevăr.

20. Și nu numai pentru aceștia mă rog, ci și pentru cei ce vor crede prin cuvântul lor întru mine;

21. Ca toți una să fie; precum tu, Părinte, întru mine, și eu întru tine, ca și aceștia întru noi una să fie; ca să crează lumea că tu m'ai trimes.

22. Și eu slava care mi-ai dat mie, o am dat lor; ca să fie una, precum noi una suntem;

23. Eu întru ei și tu întru mine, ca să fie ei desăvârșit întru una, și ca să cunoască lumea că tu m'ai trimes și i-ai iubit pre ei, precum pre mine m'ai iubit.

24. Părinte, pre cari i-ai dat mie voesc ca unde sunt eu și acela să fie împreună cu mine; ca să vadă slava mea, care ai dat mie, pentru că m'ai iubit pre mine mai 'nainte de întemeierea lumii.

25. Părinte drepte și lumea pre tine nu te-a cunoscut, iar eu te-am cunoscut, și aceștia au cunoscut, că tu m'ai trimes pre mine.

26. Și am arătat lor numele ău, și'i voi arăta, ca dragostea cu care

m'ai iubit pre mine, întru dânșii să fie și eu întru ei.

CAP. 18.

Prinderea lui Iisus și ducerea lui la Ana și Caiafa. Lepădarea lui Petru. Iisus înaintea lui Pilat. Varava.

Acestea grăind Iisus, au ieșit împreună cu ucenicii săi de cea parte de părțile Chedrilor unde era o grădină, întru care au intrat ei și ucenicii lui.

2. Și știă și Iuda, cel ce l-a vândut pre el, locul; căci de multe ori se adună Iisus acolo cu ucenicii săi.

3. Deci Iudă luând oaste și dela Arhieriei și dela Farisei slugi, au venit acolo cu lelinare și cu făclii și cu arme.

4. Iar Iisus știind toate cele ce erau să vie asupra lui, ieșind, au zis lor: pre cine căutați?

5. Răspuns-au lui: pre Iisus Nazarineanul. Zis-au lor Iisus: eu sunt. Și stă și Iuda cel ce îl vânduse pre el, împreună cu dânșii.

6. Deci după ce au zis lor: eu sunt, s'au întors ei înapoi și au căzut jos.

7. Și iarăși l-au întrebat pre el: pre cine căutați? Iar ei au zis: pre Iisus Nazarineanul.

8. Răspuns-au Iisus, și au zis: am spus vouă că eu sunt; deci de mă căutați pre mine, lăsați pre aceștia să se ducă.

9. Ca să se împlinească cuvântul care a zis: pre cari i-ai dat mie n'am pierdut dintru dânșii nici pre unul.

10. Iar Simon Petru având sabie, o a scos pre ea și a lovit pre sluga arhierelui și i-a tăiat urechia lui cea dreaptă. Și era numele slugii Malh.

11. Și au zis Iisus lui Petru: bagă sabia ta în teacă. Paharul care mi-ai dat mie Tatăl, au nu'l voi bea pre el?

12. Deci oastea și căpitenia cea preste o mie, și slugile Iudeilor au prins pre Iisus, și l-au legat pre el.

13. Și l-au dus pre el la Ana întâiu, că era socrul lui Caiafa, care era arhieru al anului acelula.

12. Ioan 6, 69; Ps. 106, 12.

13. Ioan 15, 11. 15. 2 Tes. 3, 3.

17. Ioan 8, 40. 19. Ebr. 2, 11.

20. Ioan 20, 31. 21. Gal. 3, 28.

22. Fapt. 4, 32. 23. 1 Cor. 6, 17.

24. Ioan 12, 26. 25. Ioan 15, 21.

26. Ioan 15, 9.

18. 1. Mat. 26, 36. 2. Luc. 21, 37.

3. Mat. 26, 47. 9. Ioan 17, 12.

10. Mat. 26, 51. 11. Mat. 20, 22.

12. Marcu 14, 53. 13. Luc. 22, 54.

14. Și eră Calafa cel ce a sfătuit pre Iudei, că de folos este să moară un om pentru norod.

15. Și mergea după Iisus Simon Petru și celalți ucenici, iar ucenicul acela eră cunoscut arhierelui, și a intrat împreună cu Iisus în curtea arhierelui.

16. Iar Petru a stătu la ușă afară. Deci a ieșit celalți ucenici, care eră cunoscut arhierelui și a zis porțării și a băgat înăuntru pre Petru.

17. Și a zis lui Petru slujnica porțării: au nu cumva și tu ești din ucenicii omului acestuia? Zis-a el: nu sunt.

18. Și stau slugile și slujitorii cari făcuseră foc, că eră frig și se încălziau, și eră cu el Petru stând și încălzindu-se.

19. Deci arhierul a întrebat pre Iisus de ucenicii lui și de învățătura lui.

20. Răspuns-au Iisus lui: eu de față am grăit lumii; eu totdeauna am învățat în sinagogă și în biserică, unde toți Iudeii se adună și întru ascuns n'am grăit nimic.

21. Ce mă întrebi? întreabă pre cei ce au auzit ce am grăit lor: iați acestia știu cele ce am grăit eu.

22. Și acestea zicând el, unul din slugile ce stau înainte, a dat palmă lui Iisus, zicând: așa răspunzi arhierelui?

23. Răspuns-au Iisus lui: de am grăit rău, mărturisește de rău; iar de am grăit bine, ce mă bați?

24. Deci l-a trimis pre el Ana legat la Calafa arhierul.

25. Și eră Simon Petru stând și încălzindu-se. Deci ziseră lui: au doară și tu din ucenicii lui ești? Iar el s'a lepădat, și a zis: nu sunt.

26. Zis-a lui unul din slugile arhierelui, rudenie fiind al celui ce l-a tăiat Petru urechea: au nu te-am văzut eu în grădină cu dânsul?

27. Și iarăși s'a lepădat Petru; și îndatăș a cântat cocoșul.

28. Deci au adus pre Iisus dela Calafa în divan; și eră dimineață; și ei n'au intrat în divan, ca să nu se spurce; ci ca să mănânce paștele.

29. Ieșit-au drept aceea Pilat la

ei, și a zis: ce pără aduceți asupra omului acestuia?

30. Răspuns-au și l-au zis: de n'ar fi fost acesti făcător de rele, nu l-am fi dat pre el ție.

31. Deci a zis lor Pilat: luați pre el voi, și după legea voastră judecați-l pre el. Și au zis lui Iudeii: nouă nu este cu putință să omorăm pre nimeni.

32. Ca cuvântul lui Iisus să se împlinească, care au zis: însemnând cu ce moarte vrea să moară.

33. Și a intrat iarăși în divan Pilat, și a chemat pre Iisus, și l-a zis lui: tu ești împăratul Iudeilor?

34. Răspuns-au Iisus lui: dela tine tu zici aceasta, sau alții au grăit ție pentru mine?

35. Răspuns a Pilat: au doară eu Iudeu sunt? Neamul tău și Arhierii te au dat pre tine mie: ce ai făcut?

36. Răspuns-au Iisus: împărăția mea nu este din lumea aceasta; de ar fi fost din lumea aceasta împărăția mea, slugile mele s'ar fi nevoit, ca să nu fiu dat Iudeilor; iar acum împărăția mea nu este de aici.

37. Deci a zis Pilat lui: au împărat ești tu? Răspuns-au Iisus: tu zici că împărat sunt eu. Eu spre aceasta m'am născut, și spre aceasta am venit în lume, ca să mărturisesc adevărul. Tot cel ce este din adevăr ascultă glasul meu.

38. Zis-a Pilat lui: ce este adevărul? Și aceasta zicând, iarăși a ieșit la Iudei, și a zis lor: eu nici o vină nu aflu întru el.

39. Ci este vouă obiceiul, ca să vă slobozesc pre unul la paști; deci voți să vă slobozesc vouă pre împăratul Iudeilor?

40. Strigat-au drept aceea iarăși toți, zicând: nu pre acesta, ci pre Varava. Iar Varava eră iălhăr.

CAP. 19.

Patimile Domnului. Muma lui lângă Cruce. Iosif cere dela Pilat trupul. In groparea.

Deci atunci a luat Pilat pre Iisus, și l-a bătut.

32. Mat. 20, 13

33. Mat. 27, 11; Marc. 15, 2.

37. Ioan 8, 40; I Tim. 6, 13.

39. Mat. 27, 15.

19. I. Mat. 27, 26, sq; Marcu 10, 34 și 15, 15; Luc. 23, 16

14. Ioan 15, 18. 16. Mat. 26, 69.

20. Ioan 7, 14, 26; Luc. 2, 46 și 4, 15.

28. Mat. 27, 2; Marc. 15, 1.

2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40

ei, și a zis: ce pără aduceș
pra omului acestuia?

30. Răspuns-au și i-au zis:
n'ar fi fost acest. făcător de
nu l-am fi dat pre el fie

31. Deci a zis lor Pilat: la
pre el voi, și după legea voastră
judecați'l pre el. Și au zis la
deli: nouă nu este cu puterea
omorâm pre nimeni.

32. Ca cuvântul lui Iisus să
împlinească, care au zis: Încercă
cu ce moarte vrea să moră

33. Și a intrat iarăși în divan
la el, și a chemat pre Iisus și
zis lui: tu ești împăratul Iudei?

34. Răspuns-au Iisus lui: da
tu zici aceasta, sau alții au zis
pentru mine?

35. Răspuns-a Pilat: au dăru
Iudeu sunt? Neamul tău și țara
te au dat pre tine mie: ce ai zis?

36. Răspuns-au Iisus: Împă
mea nu este din lumea aceasta
ar fi fost din lumea aceasta
răjăie mea, slugile mele s'au în
voit, ca să nu fiu dat Iudeilor
acum împărăjia mea nu este
aici.

37. Deci a zis Pilat lui: tu
păcat ești tu? Răspuns-au Iisus:
zici că împărat sunt eu. Eu nu
aceasta m'am născut, și spre
sta am venit în lume, ca să
turisesc adevărul. Tot cel ce
din adevăr ascuță glasul său

38. Zis-a Pilat lui: ce este
văru? Și aceasta zicând: Ieși
leși la Iudei, și a zis lor: nu
o vină nu aflu întru el.

39. Ci este vouă obicei: că
vă slobozesc pre unul la pas
volji să vă slobozesc vouă pre
păratul Iudeilor?

40. Strigat au drept aceea
toji, zicând: nu pre acest
Varava. Iar Varava era Iudeu

CAP. 19.

Patimile Domnului. Numi
Cruce. Iosif cere dela Pilat
proprietate.

Deci atunci a luat Pilat
și l-a bălău.

32. Mat. 20, 13
33. Mat. 27, 11; Marc. 15, 2
37. Ioan 8, 40; 1 Tim. 6, 13
39. Mat. 27, 15.
19. 1. Mat. 27, 26, 44; Marc. 15, 2
15; Luc. 23, 16

2. Și ostașii împletind cunună de
spini, au pus-o în capul lui, și cu
haină mohorâtă l-au îmbrăcat pre el.

3. Și ziceau: bucură-te, împăratul
Iudeilor! Și îi dau lui palme.

4. Deci a ieșit iarăși afară Pilat,
și a zis lor: iată, aduc vouă pre el
afară, ca să cunoașteți că întru dâ-
sul nici o vină nu aflu.

5. Deci au ieșit Iisus afară, purtând
cununa cea de spini și haina cea
mohorâtă. Și Pilat le-a zis lor: iată
omul!

6. Iar dacă l-au văzut pre el Ar-
hieriei și slugile, au strigat, zicând:
răstignește'l, răstignește'l, pre el.
Zis-a lor Pilat: luați'l pre el voi,
și'l răstigniți; căci eu nu aflu în-
tru el vină.

7. Răspuns-au lui Iudeii: noi lege
avem, și după legea noastră dator
este să moară, căci pre sine Fiul
al lui Dumnezeu s'au făcut.

8. Iar dacă a auzit Pilat acest
cuvânt, mai mult s'a temut.

9. Și a intrat în divan iarăși, și
a zis lui Iisus: de unde ești tu? Iar
Iisus răspuns nu i-au dat lui.

10. Deci a zis Pilat lui: mie nu'mi
grăești? Au nu știi că putere am
să te răstignesc, și putere am să te
slobozesc?

11. Răspuns-au Iisus: n'ai aveâ
nici o putere asupra mea, de n'ar
fi fost dat fie de sus; pentru acea-
sta cel ce m'a dat fie, mai mare
păcat are.

12. Dintr'această căută Pilat să'l
slobozească pre el; iar Iudeii strigau,
zicând: de vei slobozi pre ace-
sta, nu ești prieten Chesarului;
tot cel ce se face pre sine împărat,
stă împotriva Chesarului.

13. Deci Pilat auzind cuvântul ace-
sta, a scos afară pre Iisus, și a
șezut pre scaun la Judeca în loc-
ul ce se chiamă, pardosit cu pie-
tre, iar evreește, Gavvata.

14. Și eră vinerea paștelor, și
ceasul ca la al șeselea; și a zis
Iudeilor: iată împăratul vostru!

15. Iar ei au strigat: ia'l, ia'l, răst-
ignește'l pre el. Zis-a lor Pilat: pre
împăratul vostru să'l răstignesc?
Răspuns-au Arhieriei: n'avem îm-
părat fără numal pre Chesarul.

16. Deci atunci l-a dat pre el lor
ca să se răstignească.

17. Mat. 27, 33; Marcu 15, 22.
18. Luc. 22, 33 24 Ps. 21, 19.
28. Ps. 68, 25. 30. Mat. 27, 50.

3. Ia. 50, 7; Mat. 26, 67.
7. Lev. 24, 16, sq; A doua Lege 18, 20.

Și au luat pre Iisus, și l-au dus
ca să'l răstignească.

17. Și ducându'și Crucea sa, au
ieșit la locul ce se chiamă al Căpă-
țânel, care se zice evreește Gol-
gota:

18. Unde l-au răstignit pre el, și
împreună cu el alți doi, de o parte
și de alta, și în mijloc pre Iisus.

19. Și a scris și titlu Pilat, și l-a
pus pre Cruce. Și eră scris: Iisus
Nazarineanu! Împăratul Iudeilor.

20. Și pre acest titlu mulți din
Iudei l-au cetit, căci aproape eră
de cetate locul unde s'au răstignit
Iisus; și eră scris: Evreește, Eli-
nește și Rămlenește.

21. Deci au zis lui Pilat Arhieriei
Iudeilor: nu scrie, împăratul Iudei-
lor; ci cum că el au zis: împărat
sunt al Iudeilor.

22. Răspuns-a Pilat: ceea ce am
scris, am scris.

23. Iar ostașii, dacă au răstignit
pre Iisus, au luat hainele lui, și
le-au făcut patru părți, fiecărui o-
staș o parte; și cămașa; și eră că-
mașa necusută, de sus țesută pre-
ste tot.

24. Și au zis întru dânsii: să nu
o sfășiem, ci să aruncăm sorți pen-
tru dânsa, a căruia va fi; ca să se
împlinească scriptura ce zice: îm-
părții-au hainele mele loruși, și pen-
tru cămașa mea au aruncat sorți.
Deci ostașii acestea au făcut.

25. Și stă lângă Crucea lui Iisus
muma lui, și sora mumei lui, Maria
a lui Cleopa, și Maria Magdalina.

26. Deci Iisus văzând pre Maica
sa și pre ucenicul pre care iubiă,
stând, au zis Maicei sale: Femele,
iată Fiul tău!

27. După aceea au zis ucenicului:
iată muma ta! Și dintr'acel ceas o
a luat pre dânsa ucenicul întru ale
sale.

28. După aceea știind Iisus, că
toate s'au săvârșit, ca să se îm-
plinească scriptura, au zis: mi-e sete.

29. Și eră acolo un vas plin de
oțet; iar ei umplând un burete de
oțet, și în isop puindu'l, l-au dus
la gura lui.

30. Deci dacă au luat oțetul Iisus,
au zis: săvârșitu-s'a; și plecându'și
capul, și-au dat duhul.

17. Mat. 27, 33; Marcu 15, 22.
18. Luc. 22, 33 24 Ps. 21, 19.
28. Ps. 68, 25. 30. Mat. 27, 50.

17. Mat. 27, 33; Marcu 15, 22.
18. Luc. 22, 33 24 Ps. 21, 19.
28. Ps. 68, 25. 30. Mat. 27, 50.

31. Iar iudeii, ca să nu rămâie pre Cruce trupurile sâmbăta, de vreme ce vineri eră, (că eră mare ziua sâmbetei aceea), au rugat pre Pilat ca să le zdrobească lor fluerile, și să'i ridice.

32. Deci au venit ostașii, și celui dintâiu i-au zdrobit fluerile, și celuilalt ce s'a răstignit împreună cu el.

33. Iar la Iisus venind, dacă l-au văzut pre el că atunci murise, nu i-au zdrobit lui fluerile;

34. Ci unul din ostași cu sulfa coasta lui a împuns, și îndată au leșit sânge și apă.

35. Și cel ce a văzut, a mărturisit, și adevărată este mărturisirea lui; și acela șile că adevărate zice, ca și voi să credeți.

36. Că s'au făcut acestea, ca să se împlinească scriptura: os nu se va zdrobi dintr'însul.

37. Și iarăș altă scriptură zice: vedeă-vor pre care l-au împuns

38. Iar după acestea a rugat pre Pilat Iosif cel din Arimateea fiind și el ucenic al lui Iisus, dar într'ascuns pentru frica iudeilor, ca să iă trupul lui Iisus; și a dat voie Pilat. Deci a venit, și a luat trupul lui Iisus.

39. Și a venit și Nicodim, cel ce venise la Iisus noaptea mai înainte, aducând amestecătură de smirnă și de aloi, ca la o sută de litre.

40. Și au luat trupul lui Iisus, și l-au înfășurat pre el în giulgiuri cu mirezme, precum este obiceiul iudeilor a îngropă.

41. Și eră grădină în locul unde s'au răstignit; și în grădină mormânt nou, întru care nimeni niciodată nu se pusese.

42. Deci acolo pentru vinerea iudeilor, căci aproape eră mormântul, au pus pre Iisus.

CAP. 20.

Invierea lui Hristos. Maria Magdalena la mormânt. Arătarea lui Hristos Apostolilor. Toma se încredințează.

Iar întru una din sâmbete a venit la mormânt, Maria Magdalena de

31. A doua Lege 21, 23; Marcu 15, 42.

36. Eș 12, 46

37. Zach 12, 10; Apoc. 1, 7.

38. Mat. 27, 57; Marcu 15, 42.

20. 1. Mat. 28, 1; Marcu 16, 1; Lucă 24, 1, sq.

dimineață, încă întunec fiind, și a văzut piatra luată de pre mormânt.

2. Deci a alergat aceea, și a venit la Simon Petru, și la celalt ucenic, pre care iubiă Iisus, și a zis lor: au luat pre Domnul din mormânt, și nu știu unde l-au pus pre el.

3. Deci a leșit Petru și celalt ucenic, și veniau la mormânt.

4. Și alergau amândoi împreună; și celalt ucenic a alergat înainte mai curând de cât Petru, și a venit mai întâiu la mormânt.

5. Și plecându-se, a văzut giulgiurile zăcând, dar n'a intrat.

6. A venit și Simon Petru urmându'i lui, și a intrat în mormânt, și a văzut giulgiurile singure zăcând.

7. Și măhrama care a fost pre capul lui, nu cu giulgiurile zăcând, ci deosebi învăluită într'un loc.

8. Deci atunci a intrat și celalt ucenic, care venise întâiu la mormânt, și a văzut, și a crezut.

9. Că încă nu șiau scriptura, că trebuia să învieze el din morți.

10. Și s'au întors ucenicii iarăș la ai săi.

11. Iar Maria stă la mormânt plângând afară; și plângând s'a plecat în mormânt.

12. Și a văzut doi îngeri în veșminte albe șezând, unul de către cap și altul de către picioare, unde zăcuse trupul lui Iisus.

13. Și au zis ei acela, femeie, ce plângi? Zis-a lor: că au luat pre Domnul meu, și nu știu unde l-au pus pre dânsul.

14. Și acestea zicând, s'a întors înapoi, și a văzut pre Iisus stând, și nu șilă că Iisus este.

15. Zis-au ei Iisus: femeie, ce plângi? Pre cine cauți? Iar ei părându-l-se că este grădinarul, a zis lui: Doamne, de l-ai luat tu pre el, spune'mi mie unde l-ai pus pre dânsul, și eu voi luă pre el.

16. Zis-au ei Iisus: Mariel întorcându-se aceea, a zis lui: Ravvuni; ce se zice, învățătorule.

17. Zis-au ei Iisus: nu te atinge de mine, că încă nu m'am suit la Tatăl meu; ci mergi la frații mei, și le spune lor: mă suiu la Tatăl

9. Ps. 15, 8, sq. 12. Mat. 28, 5, sq.

14. Mat. 23, 9.

meu și Tatăl vostru, și Dumnezeuul meu și Dumnezeuul vostru.

18. A venit Maria Magdalena vedând ucenicilor, că a văzut pre Domnul, și acestea au zis ei.

19. Deci fiind seară în ziua aceea întru una din sâmbete, și ușile fiind încuete, unde erau ucenicul adunați pentru frica iudeilor, venit-au Iisus și au stăut în mijloc și au zis lor: pace vouă.

20. Și acestea zicând, au arătat lor mâinile și coasta sa. Și s'au bucurat ucenicii, văzând pre Domnul.

21. Deci au zis lor Iisus iarăș: pace vouă; precum m'au trimis pre mine Tatăl, și eu trimesc pre voi.

22. Și acestea zicând, au suflat și au zis lor: luați Duh Sfânt;

23. Căroră veți ierî păcatele, se vor ierî lor, și căroră le veți ținea, vor fi ținute.

24. Iar Toma, unul din cei doisprezece, care se zice Geamăn, nu eră cu dânșii când au venit Iisus.

25. Deci au zis lui ceilalți ucenici: am văzut pre Domnul. Iar el le a zis lor: de nu voiu vedeă în mâinile lui semnul cuielor, și de nu voiu pune degetul meu în semnul cuielor, și de nu voiu pune mâna mea în coasta lui, nu voiu crede.

26. Și după opt zile iarăș erau înlăuntru ucenicii lui și Toma cu dânșii, venit-au Iisus, fiind ușile încuiale, și au stăut în mijloc și au zis: pace vouă.

27. Apoi au zis lui Toma: adu-ți degetul tău încoace și vezi mâinile mele, și adu mâna ta și o pune în coasta mea, și nu fi necredincios, ci credincios.

28. Și a răspuns Toma și a zis lui: Domnul meu și Dumnezeuul meu.

29. Zis-au Iisus lui: căci m'ai văzut pre mine, Tomo, ai crezut; fericiți cei ce n'au văzut și au crezut.

30. Multe încă și alte semne au făcut Iisus înaintea ucenicilor săi, care nu sunt scrise în cartea aceasta;

31. Iar acestea s'au scris ca să credeți că Iisus este Hristos, Fiul lui Dumnezeu, și crezând, vieați să aveți întru numele lui.

19. Lucă 24, 36. 20. 1 Ioan 1, 1.

21. Ioan 17, 18; Is 61, 1.

22. Mat 16, 19 și 18, 18.

25. Ioan 19, 34. 29. 1 Petr. 1, 8.

31. 1 Ioan 5, 13.

CAP. 21.

Arătarea lui Hristos Apostolilor în Galileea. Ii zice lui Petru: „paște oile mele”.

După acestea iarăș s'au arătat pre sine Iisus ucenicilor săi, la marea Tiberiadel, și s'au arătat așa:

2. Erău împreună Simon Petru și Toma care se zice Geamăn și Natanail, cel din Cana-Galileei și fiul lui Zevedei și alți doi din ucenicii lui.

3. Zis-a lor Simon Petru: mă duc să vânez pește. Zis-au ei lui: mergem și noi împreună cu tine. Și au ieșit și s'au suit în corăbii îndată; și într'acea noapte n'au prins nimic.

4. Iar dacă s'a făcut dimineață, au stăut Iisus la jărmuri, dar nu știau ucenicii că Iisus este.

5. Deci au zis lor Iisus: fiilor, nu cumvă aveți ceva de mâncare? Răspuns-au lui: nu.

6. Iar el au zis lor: aruncați mreaja deărzăptă parte a corăbiei și veți află. Și au aruncat și nu mai puteau să o tragă pre ea de mulțimea peștilor.

7. Zis-a drept aceea ucenicul acela, pre care-l iubiă Iisus, lui Petru: Domnul este. Iar Simon Petru auzind că Domnul este, cu ependitul s'a încins (că eră gol), și s'a aruncat în mare.

8. Iar ceilalți ucenici cu corăbioara au venit, (căci nu erau departe de pământ, ci ca la două sute de coși) trăgând mreaja cu peștii.

9. Deci dacă au ieșit la pământ, au văzut jeratec stând și pește pus deasupra și pâine.

10. Zis-au lor Iisus: aduceți din peștii cari ați prins acum.

11. S'a suit Simon Petru și a tras mreaja la uscat plină de pești mari o sută cincizeci și trei, și atâția fiind nu s'a rupt mreaja.

12. Zis-au lor Iisus: veniți de prânziți. Și nimeni nu cuteză din ucenici să-l întrebe pre el: tu cine ești? Știind că Domnul este.

13. Și au venit Iisus și au luat pâinea și le-au dat lor, și peștele așijderea.

14. Cu aceasta acum a treia oară s'au arătat Iisus ucenicilor săi, după ce s'au sculat din morți.

21. 3. Luc. 5, 5 4. Luc. 24, 16.

15 Deci dacă au prânzit, au zis Iisus lui Simon Petru: Simone al lui Ionă, mă iubești mai mult decât aceștia? Zis-a lui: așa Doamne, tu știi că te iubesc. Zis-au lui: paște mieuștii mei.

16. Zis au lui iarăși a doua oară: Simone al lui Ionă, mă iubești? Răspuns-a lui: așa Doamne, tu știi că te iubesc. Zis-au lui: păstorește oile mele.

17. Zis-au lui a treia oară: Simone al lui Ionă, mă iubești? S'a mahnit Petru căci au zis lui a treia oară: mă iubești? Și a zis lui: Doamne, tu toate știi; tu știi că te iubesc. Zis-au Iisus lui: paște oile mele.

18. Amin, amin zic ție: când erai mai tânăr, te încingeai pre tine însuși și umblai unde vrei; iar după ce vei îmbătrâni, vei întinde mâinile tale, și altul te va încinge și te va duce unde tu nu vorești.

19 Și aceasta au zis, însemnând cu ce moarte va slăvi pre Dumnezeu. Și aceasta grăind, au zis lui: urmează mie.

17. Ioan 16, 30. 18 2 Petr. 1. 14.

20. Iar întorcându-se Petru, a văzut pre ucenicul pre care iubia Iisus mergând după el, care se și culcase la cină pre peptul lui și zisese: Doamne, cine este cela ce va să te vânză?

21. Pre acela văzându'l Petru, a zis lui Iisus: Doamne, dar acesta ce?

22. Zis-au Iisus lui: de voiu vrea să rămăe acesta până voiu veni, ce'ți este ție? Tu urmează mie.

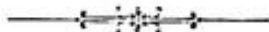
23. Deci a ieșit cuvântul acesta între frați, că ucenicul acesta nu va muri, și n'au zis Iisus lui: nu va muri, ci, de voiu vrea să rămăe acesta până voiu veni, ce'ți este ție?

24. Acesta este ucenicul care mărturisește pentru acestea și a scris acestea, și știm că adevărată este mărturisirea lui.

25. Sunt încă și altele multe câte au făcut Iisus, care de s'ar fi scris câte una, nici în lumea aceasta mi se pare că n'ar încăpea cărțile ce s'ar fi scris. Amin.

20. Ioan 13, 23.

24. Ioan 15, 27; 3 Ioan 12.

20. Ioan 13, 23.
 24. Ioan 15, 27; 3 Ioan 12.
 17. Ioan 16, 30.
 18. 2 Petr. 1. 14.

FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI

CAP. 1.

*Avătarea lui Hristos Apostolilor după
Inviere și învățăturile date lor. Înălțarea
lui Hristos la cer. Alegerea lui
Matia în locul vânzătorului
Iuda.*

uvântul cel dintâiu am făcut, o Teofile, pentru toate cele ce au început Iisus a face și învăța.

2. Până în ziua întru care s'au înălțat, poruncind prin Duhul Sfânt Apostolilor, pre cari i-au ales.

3. Căroră s'au și înălțat pre sine viu după patima sa în multe semne adevărate, prin patruzeci de zile arătându-se lor și grăind cele pentru împărăția lui Dumnezeu.

4. Și cu dânșii petrecând, le-au poruncit lor dela Ierusalim să nu se despartă, ci să aștepte făgăduința Tatălui, care ați auzit dela mine.

5. Căci Ioan a bolezat cu apă, iar voi vă veți boteza cu Duhul Sfânt nu după multe zilele acestea.

6. Iar ei adunându-se, i-au întrebă pre dânșii, zicând: Doamne, au întru acest an vei să așezi împărăția lui Israel?

7. Iar ei au zis către dânșii: nu este al vostru a ști anii sau vremile, care Tatăl le-au pus întru a sa stăpânire.

8. Ci veți lua putere, venind Duhul Sfânt preste voi, și veți fi mie

marturii în Ierusalim și în toată Iudeea și în Samaria și până la marginea pământului.

9. Și acestea zicând, privind ei, s'au înălțat; și nor l-a luat pre ei dela ochii lor.

10. Și căutând ei la cer când mergea el, iată, doi bărbați au stăut înaintea lor în veșminte albe.

11. Cari au și zis: bărbați Galileeni, ce stați căutând spre cer? Acest Iisus care s'au înălțat dela voi la cer, așa va veni precum l-ați văzut pre el mergând la cer.

12. Atunci s'au întors Apostolii în Ierusalim dela muntele ce se chiamă Eleon, care este aproape de Ierusalim, calea sâmbetei având.

13. Și dacă au intrat, s'au suit în casa de sus, unde locuiau Petru, Iacov, Ioan și Andrei, Filip, Toma, Vartolomeiu și Matei, Iacov a lui Alfeu, Simon Zilotis și Iuda al lui Iacov.

14. Aceștia toți erau așteptând cu un cuget în rugăciune și în cerere, cu femeile, și cu Maria mama lui Iisus, și cu frații lui.

15. Și în zilele acelea sculându-se Petru în mijlocul ucenicilor, a zis: (și era mulțime de nume împreună ca la o sută și douăzeci).

16. Bărbați, frați, se cădea a se împlini scriptura aceasta, care au zis mai înainte Duhul Sfânt prin gura lui David pentru Iuda, care s'a

1. 3. Luc. 17, 20 sq; Rom. 14, 17.

4. Iezech. 36, 26; Ioan 15, 26; Luc. 24, 49.

5. Luc. 3, 16; Fapt. 19, 33.

6. Luc. 24, 41 sq.

11. Luc. 21, 27; I Tesal. 4, 16.

12. Luc. 24, 50, sq.

13. Mat. 10, 2. 14. Fapt. 2, 1, 42.

16. Ps. 40, 9.

făcut povăşuitor celor ce au prins pre Iisus.

17. Căci numărât eră împreună cu noi, şi luase soarta slujbei acesteea.

18. Deci acesta a câştigat loc din plata nedreptăţei; şi căzând, a plesnit preste mijloc, şi s'au vărsat toate măruntaiele lui.

19. Şi s'au făcut aceasta cunoscută la toţi cei ce locuiau în Ierusalim; aşă cât s'a chemat locul acela în limba lor, Acheldamă, adecă, loc al sângelui.

20. Pentrucă scris este în cartea Psalmilor: făcă-se curtea lui pustie, şi să nu fie cine să locuiască întru ea; şi episcopia lui să o iă altul.

21. Deci se cuvîne, dintr'aceşti bărbaţi cari se adunau cu noi în toată vremea întru care intră şi eşiă între noi Domnul Iisus,

22. Incepând dela botezul lui Ioan până în ziua întru care s'au înălţat dela noi, să fie cu noi mărturie învierii lui, unul dintr'aceştia.

23. Şi au pus pre doi, pre Iosif ce se chiamă Varsavă, care s'a numit Iust, şi pre Malia.

24. Şi rugându-se au zis: Iu, Doamne, care ştii inimile tuturor, arată dintr'aceşti doi pre unul care ai ales.

25. Să iă soarta slujbei şi apostoliei acesteia, dintru care a căzut Iuda, ca să meargă în locul lui.

26. Şi au dat sorşii lor; şi a căzut soarta pre Mat'a; şi s'a numărât cu cei unsprezece Apostoli.

CAP. 2.

Pogorârea Duhului Sfânt. Cuvântarea lui Petru către mulţime.

Şi dacă s'a împlinit ziua Praznicului a cincizeci de zile, erau toţi Apostolii împreună adunaţi la un loc.

2. Şi s'a făcut fără de veste din cer sunet ca de suflare de vifor ce vine repede, şi a umplut toată casa unde şedeau.

3. Şi li s'au arătat lor limbi împărşite ca de foc, şi a şezut pre fiecare din ei.

16. Mat 27, 5

20. Ps 68, 29 şi Ps. 108, 7.

24. Ps 7, 10

2. 3. Mat 3, 11.

4. Şi s'au umplut toţi de Duhul Sfânt, şi au început a grăi în'alte limbi, precum le dă lor Duhul a grăi.

5. Şi erau în Ierusalim locuitori Iudel, bărbaţi cucernici, dintru tot neamul ce este supt cer.

6. Şi făcându-se glasul acela, s'a adunat mulţimea, şi s'a turburat, căci auziă fiecare pre ei grăind în limba sa.

7. Şi se spăimântau toţi şi se mirau, zicând unul către altul: au nu sunt aceştia ce grăesc toţi Galileeani?

8. Şi cum noi auzim fiecare limba noastră, întru care ne-am născut?

9. Partenii şi Midenii şi Elamitenii, şi cei ce locuiesc în Mesopotamia, în Iudeea şi în Capadochia, în Pont şi în Asia.

10. În Frighia şi în Pamfilia; în Eghipt, şi în părşile Liviei cele de lângă Chirini, şi nemernicii Romani, Iudeii şi veneticii.

11. Criterii şi Arapii, auzim pre ei grăind în limbile noastre măririle lui Dumnezeu.

12. Şi se spăimântau toţi, şi se mirau, zicând unul către altul: ce va să fie aceasta?

13. Iar alşii batjocorind, ziceau: că de must sunt plini.

14. Şi stând Petru cu cei unsprezece şi-a ridicat glasul său, şi a zis lor: bărbaţi Iudel, şi toţi cei ce locuiţi în Ierusalim, aceasta vouă să vă fie ştiută, şi ascultaţi cuvintele mele.

15. Pentrucă nu precum se pare vouă, aceştia sunt beţi, că este al treilea ceas din zi.

16. Ci aceasta este ceea ce s'a zis prin prorocul Ioi:

17. Şi va fi în zilele cele de apoi, zice Domnul, turnă-voiu din Duhul meu preste tot trupul; şi vor proroci feciorii voştri şi fetele voastre, şi tinerii voştri vedenii vor vedea, şi bătrânii voştri visuri vor visa.

18. Încă şi preste slugele mele şi preste slujnicile mele în zilele acelea voiu turnă din Duhul meu; şi vor proroci.

19. Şi voiu dă minuni în cer sus, şi semne pre pământ jos, sânge, şi foc, şi fumegare de lum.

20. Soarele se va întoarce întru

4. Fapt. 1, 5; 11, 15. 5. Fapt. 13, 26.

16. Ioi 2, 28. 17. Fapt. 21, 9

Intunec, și luna în sânge, mai înainte până ce va veni ziua Domnului cea mare și luminată.

21. Și va fi, că tot cela ce va chema numele Domnului, se va mântui.

22. Bărbați Israeliteni, ascultați cuvintele acestea: pre Iisus Nazarineanul, bărbat dela Dumnezeu arătat la voi, cu puteri și cu minuni și cu semne, care au făcut printr'Insul Dumnezeu în inijlocul vostru, precum și voi știți;

23. Pre acesta, după sfatul cel rânduit și după mai înainte știința lui Dumnezeu, fiind dat, luându'l, și prin mâinile celor fărădelege răstignindu'l, l-ați omorât.

24. Pre care Dumnezeu l-au înviat, stricând durerile morței; pentru că nu eră cu puțință a fi el de dânsa finut.

25. Că David grăește pentru dânsul: văzui-am pre Domnul înaintea mea pururea, că deadreapta mea este, ca să nu mă clătesc;

26. Pentru aceasta s'a veselit inima mea, și s'a bucurat limba mea; încă și trupul meu se va sălășui spre nădejde;

27. Că nu vei lăsa sufletul meu în iad, nici vei da pre cel Cuvios al tău să vază stricăciune.

28. Cunoscute ai făcut mie căile vieței; umpleă-mă-vei de veselie cu laja ta.

29. Bărbați fraji, cade-se a grăi cu îndrăznire către voi pentru patriarhul David, că a și murit și s'a și îngropat, și mormântul lui este între noi până în ziua aceasta.

30. Deci proroc fiind, și știind că cu jurământ s'au jurat Dumnezeu lui, că din rodul coapselor lui, după trup, va ridica pre Hristos, să șază pre scaunul lui;

31. Mai înainte văzând, a grăit de învierea lui Hristos, că nu s'a lăsat sufletul lui în iad, nici trupul lui a văzut stricăciune.

32. Pre acest Iisus l-au înviat Dumnezeu, cărula noi toți suntem mărturii.

33. Drept aceea cu dreapta lui

Dumnezeu înălțându-se și făgăduința Duhului Sfânt luând dela Tatăl, au turnat aceasta care acum voi vedeți și auziți.

34. Pentru că nu David s'a suit în ceruri, ci zice însuș: zis-au Domnul Domnului meu, șezi deadreapta mea,

35. Până ce voi pune pre vrăjmașii tăi așternut picioarelor tale.

36. Deci cu adevăre să știe toată casa lui Israel, că Domn și Hristos au făcut Dumnezeu pre Iisus acesta, pre care voi l-ați răstignit.

37. Iar ei auzind aceasta, s'au umilit cu inima și au zis către Petru și către ceilalți apostoli: ce vom face bărbați fraji?

38. Iar Petru a zis către ei: pocățiți-vă și să se bozeze fiecare dintru voi întru numele lui Iisus Hristos spre iertarea păcatelor, și veți lua darul Sfântului Duh.

39. Pentru că vouă este făgăduința și feciorilor voștri și tuturor celor de departe, ori pre căți va chema Domnul Dumnezeuul nostru.

40. Și cu alte cuvinte mai multe mărturisă și îndemnă pre dânsii zicând: mântuiți-vă de acest neam îndărătnic.

41. Deci ei cu dragoste primind cuvântul lui, s'au bozezat, și s'au adăogat în ziua aceea sulette ca la trei mil.

42. Și erau așteptând întru învățătura apostolilor și întru împărțirea și întru frângerea pâinei și întru rugăciuni.

43. Și s'a făcut preste tot sufletul frică; că multe minuni și semne prin apostoli se făceau.

44. Și toți cei ce au crezut, erau la aceeaș și aveau toate de obște.

45. Și moștile și averile le vindeau și le împărțiau pre ele tuturor, după cum fiecare avea lipsă.

46. Și în toate zilele așteptând cu un cuget în biserică, și frângând prin case pâine, primiau hrană cu bucurie și cu bunățatea inimii.

47. Lăudând pre Dumnezeu și având har către tot norodul. Iar Domnul adăoga pre cei ce se mântuiau în toate zilele la biserică.

21. Rom. 10, 13. 22. Fapt. Ap. 10, 38.

23. Fapt. Ap. 4, 28; Lucă 22, 22.

24. Fapt. Ap. 3, 15. 25. Ps. 15, 8-11.

29. Fapt. Ap. 13, 36; 3 Imp. 2, 10.

30. Ps. 88, 4, sq.;

31. Fapt. Ap. 13, 35; Ps. 16, 10.

34. Mat. 22, 24.

37. Fapt. Ap. 9, 6; 16, 30.

38. Mat. 3, 2; Fapt. 19, 6.

42. Fapt. 1, 14 și 2, 1.

44. Fapt. 4, 32. 46. Fapt. 20, 7.

CAP. 3.

Vindecarea ologului. Petru cuvintează mulțimei despre Hristos și pocăință.

Și împreună Petru și Ioan s'au suit în biserică la rugăciune în ceasul al nouălea.

2. Și un bărbat oarecare șchiop din pântecelul maicei sale fiind, se purta, pre care îi puneau în toate zilele înaintea ușii bisericii ce se chemă Frumoasă, ca să ceară milostenie dela cei ce intrau în biserică.

3. Care văzând pre Petru și pre Ioan, vrând să intre în biserică, cerea milostenie.

4. Iar Petru cu Ioan căutând la dânsul, au zis: caută la noi.

5. Iar el cu osârdie căută la dânsii, așteptând să lă ceva dela ei.

6. Iar Petru a zis: argint și aur nu este la mine, iar ce am, aceea îți dau: întru numele lui Iisus Hristos Nazarineanul, scoală și umblă.

7. Și apucându-l pre dânsul de mâna cea dreaptă, l-a ridicat și îndată i s'au întărit lui talpele și fluerele.

8. Și sărind a stătut și umblă și a intrat cu dânsii în biserică, umblând și sărind și laudând pre Dumnezeu.

9. Și l-a văzut pre el tot norodul umblând și laudând pre Dumnezeu.

10. Și îi cunoșeau pre el că acesta eră acela ce ședea pentru milostenie la ușa cea Frumoasă a bisericii, și s'au umplut de spalină și de mirare pentru ceea ce i s'a întâmplat lui.

11. Și fiindu-se șchiopul cel vindecat de Petru și de Ioan, a alergat la dânsii tot norodul în pridvorul ce se chiamă al lui Solomon înspăimântați.

12. Iar Petru văzând aceasta, a răspuns către norod: bărbați Israeleni, ce vă minunați de aceasta? Sau ce căutați la noi, ca și cum cu a noastră putere sau cucernicie am fi făcut pre acesta să umble?

13. Dumnezeuul lui Avraam și al lui Isaac și al lui Iacov, Dumnezeuul părinților noștri, au proslăvit pre pruncul său Iisus; pre care voi l-ați dat și v'ați lepădat de dânsul înaintea

feșei lui Pilat, judecând el să-l sloboziască.

14. Iar voi de cel Sfânt și Drept v'ați lepădat și ați cerut bărbat ucigaș să vi se dăruiască vouă;

15. Iar pre începătorul vieții l-ați omorât, pre care Dumnezeu l-au învieat din morți, căruia noi martori suntem.

16. Și întru credința numelui lui, pre acesta pre care îl vedeți și îl știți, l-a întărit numele lui, și credința cea printru însul i-a dat lui toată întregimea aceasta înaintea voastră tuturor.

17. Și acum fraților, știu că prin neșiliniță ați făcut aceasta ca și boierii voștri.

18. Ci Dumnezeu cele ce mai înainte au vestit prin gura tuturor prorocilor lui, că va pătimi Hristos, au împlinit așa.

19. Deci pocăiți-vă și vă întoarceți, ca să se șteargă păcatele voastre.

20. Ca să vie vreți de răsulare dela fața Domnului.

21. Și să vă trimiță pre cel mai înainte propoveduit vouă, pre Iisus Hristos;

22. Pre care trebuie cerul să-l primească până la anii așezării tuturor, care au grăit Dumnezeu prin gura tuturor sfinților săi proroci din veac.

23. Pentru că Moisi către părinți a zis: proroc va ridica vouă Domnul Dumnezeuul vostru dintre frații voștri, ca pre mine, pre el să-l ascultați întru toate ori câte va grăi către voi.

24. Și va fi, tot sufletul care nu va ascultă pre prorocul acela, se va pierde dintre norod.

25. Și toți prorocii dela Samuil și ceilalți, căji au grăit mai înainte, au vestit zilele acestea.

26. Voi sunteți fiii prorocilor și ai legăturii, care au pus Dumnezeu către părinții voștri, grăind către Avraam; și întru sămânța ta se vor binecuvânta toate neamurile pământului.

27. Vouă întâlu Dumnezeu învi-

13. Fapt. 5, 30; Eșire 3, 6.

14. Mat. 27, 20.

15. Fapt. 2, 24; Rom. 4, 24; 1 Cor. 6, 14.

20, Is. 35, 10; Dan. 7, 22; Rom. 8, 21; R.

poc. 20, 6. 23. A doua Lege 18, 15,

25. Fac. 12, 3 26. Fapt. 13, 46.

3. 2. Fapt. 8, 7 și 14, 8.

6. Fapt. 14, 9 sq. 7. Mat. 8, 15.

8. Is. 35, 6. 11. Fapt. 5, 12.

feței lui Pilat, judecând ei să-l boziască.

14. Iar voi de cel Sfânt și în v'ajă lepădat și ați cerut bătaie și cigaș să vi se dăruiască voal.

15. Iar pre începătorul voștrilor omorât, pre care Dumnezeu l-a vieat din morți, căruia noi măi suntem.

16. Și întru credința numită pre acesta pre care îl vedea și știți, l-a întărit numele lui, și credința cea printru însuși l-a dat lui în întregimea aceasta înaintea voștrilor.

17. Și acum fraților, știți că neșilintă ați făcut aceasta ca să ierii voștri.

18. Ci Dumnezeu cele ce mai înainte au vestit prin gura tuturor rocilor lui, că va plini întru sine și întru voi.

19. Deci pocăiți-vă și întru ceți, ca să se ștergă păcatelor voștre.

20. Ca să vie vreme de răscăla de la fața Domnului.

21. Și să vă trimiță pre cel înaintea propoveduit vouă, pre cel întru Hristos;

22. Pre care trebuie cerul să se trească până la anii așezătorilor, care au grăit Dumnezeu în gura tuturor sfinților săi prorocii veac.

23. Pentrucă Moisi către poporul a zis: proroc va ridica vouă Domnul Dumnezeu vostru dintr-unul voștri, ca pre mine, pre el să scultați întru toate ori câte va zice către voi.

24. Și va fi, tot sufletul care va ascultă pre prorocul acesta va pierde dintre norod.

25. Și toți prorocii dela Sere și ceilalți, căli au grăit mai înainte au vestii zilele acestea.

26. Voi sunteți lui prorocul ai legătorei, care au pus Dumnezeu către părinții voștri, grăind către Avraam: și întru sămânța ta să binecuvântețe toate neamurile de la pământ.

27. Vouă întâiu Dumnezeu

ind pre pruncul său, pre Iisus, l-au trimes pre el binecuvântându-vă pre voi, când vă întoarceți fiecare dela vicleşugurile voastre.

CAP. 4.

Prigönirea Apostolilor de Iudei. Mărturisirea lui Petru despre puterea și darul lui Hristos. Mulțămirea bisericii pentru îndrăzneala și credința Apostolilor. Unirea și dragostea în Biserică.

Și grăind ei către norod, venit-au asupra lor preoșii și Vocevodul bisericii și Saducheii.

2. Părăndu-le rău pentrucă învățau ei pre norod, și vestiau întru Iisus învierea cea din morți.

3. Și și-au pus pre dâșil mânăle, și l-au pus pre el la pază până adoua zi, că eră seară.

4. Iar mulți din cei ce auzise cuvântul, au crezut, și s'a făcut numărul bărbaților ca la cinci mii.

5. Și a fost a doua zi de s'au adunat boierii și bătrânii și Cărturarii în Ierusalim.

6. Și Ana Arhierul și Calafa și Ioan, Alexandru și câți erau din neamul arhieresc.

7. Și puindu'i pre el în mijloc, i-au întreat: cu ce putere sau întru alcul nume, ați făcut voi aceasta?

8. Atunci Petru, umplându-se de Duhul Sfânt, a zis către dâșii: boierii norodului și bătrânii lui Israil,

9. De vreme ce noi astăzi suntem întrebați pentru facerea de bine a unui om bolnav, întru cine acesta s'a mântuit;

10. Cunoscut să fie vouă tuturor și la tot poporul lui Israil, că întru numele lui Iisus Hristos Nazarineanul pre care voi l-ați răstignit, pre care Dumnezeu l-au învieat din morți, întru acela acesta stă înaintea voastră sănătos.

11. Aceasta este piatra care nu s'a băgat în seamă de către voi ziditorii, care s'a făcut în capul unghiului.

12. Și nu este întru alt întru nimic mântuire, pentrucă nici nume este altul supl cer dat întru oameni, întru care trebuie să ne mântuim noi.

13. Și văzând îndrăznirea lui Petru și a lui Ioan, și știind că oameni necărturari sunt și proși, se mirau, și îi cunoșteau pre dâșii că, cu Iisus fuseseră.

14. Iar văzând pre omul cel înmăduit cu ei stând, nimic n'aveau a zice înprolivă.

15. Ci poruncindu-le lor să iasă afară din sobor, vorbeau întru sine zicând:

16. Ce vom face oamenilor acestora? Căci cum că s'a făcut semn cunoscut prin el, este arătat tuturor celor ce locuesc în Ierusalim și nu putem tăgădui.

17. Ci ca nu mai mult să se lățească în norod, cu înfricoșare să i înfricoșăm pre el, ca mai mult să nu grăiască în numele acesta nici unui din oameni.

18. Și chemându'l pre el, le-au poruncit lor ca nicidecum să nu mai grăiască nici să învețe în numele lui Iisus.

19. Iar Petru și Ioan răspunzând, au zis către dâșii: de este drept înaintea lui Dumnezeu a ascultă pre voi mai vărtos decât pre Dumnezeu, judecați.

20. Pentrucă nu putem noi cele ce am văzut și am auzit să nu le grăim.

21. Iar ei înfricoșându'l pre dâșii, i-au slobozit, nimic aflând cum i-ar pedepsi pre el, pentru norod; că toți proslăviau pre Dumnezeu pentru ceeace s'a făcut.

22. Pentrucă mai mult decât de patruzeci de ani eră omul acela, întru care se făcuse semnul acela al înmăduirii.

23. Iar după ce l-au slobozit, au venit la ai săi, și le-au spus câte au zis către dâșii Arhierii și bătrânii.

24. Iar ei auzind, toți dimpreună au ridicat glas către Dumnezeu, și au zis: Stăpâne, tu Dumnezeule, cel ce ai făcut cerul și pământul, și marea, și toate cele ce sunt într'însele;

25. Carele ai zis prin gura lui David, robului tău: pentruce s'au înfărătat neamurile, și noroadele au cugetat cele deșarte?

17. Fapt. 5, 30; Epire 1, 6.
18. Mat. 27, 20.
19. Fapt. 2, 24; Rom. 4, 24; 1 Cor. 10, 18; Is. 35, 10; Dan. 7, 21; Rom. 1, 16; 20, 6.
20. Ps. 104, 6.
21. Fapt. 11, 16.
22. Fac. 12, 3.
23. Fapt. 11, 16.
24. Ps. 117, 21 sq.
25. Ps. 2, 1, sq.

4. 1. Luc. 22, 4, 52. 4. Fapt. 2, 47.
6. Fapt. 5, 17; Luc. 3, 2.
7. Mat. 21, 23 sq. 11. Ps. 117, 21 sq.
12. Mat. 1, 21.

17. Fapt. 5, 28, sq. 19. Fapt. 5, 29;
20. 1 Ioan 1, 1, 2.
24. Ps. 104, 6; Isaila. 37, 16.
25. Ps. 2, 1, sq.

26. Sătit-au de față împărații pământului, și boierii s'au adunat împreună asupra Domnului, și asupra unsului lui.

27. Că s'au adunat cu adevărat, în cetatea aceasta, asupra sfântului Iău Flu Iisus, pre care l-au uns, Irod și Pilat din Pont, cu neamurile și cu noroadale lui Israel.

28. Să facă câte mâna ta și sfatul Iău mai înainte a rânduit să fie.

29. Și acum, Doamne, caută împotriva îngrozirilor lor, și dă robilor Iăi cu toată îndrăzneala să grăiască cuvântul Iău,

30. Când vei întinde mâna ta spre tămăduire, și semne și minuni să se facă prin numele sfântului Iău Flu Iisus.

31. Și rugându-se ei, s'a clătit locul unde erau adunați; și s'au umplut toți de Duhul Sfânt, și grăiau cuvântul lui Dumnezeu cu îndrăznie.

32. Iar inima și sufletul mulțimei celor ce au crezut, eră unul; și nici unul nu zicea că dintru averile lui este ceva al său; ci erau lor toate de obște.

33. Și cu mare putere mărturisiau apostolii de Învierea Domnului Iisus; și mare dar eră preste ei toți,

34. Și nimeni nu eră lipsit între ei; că toți carii aveau țarină sau case vânzându-le, aduceau preșurile celor vândute.

35. Și le puneau la picioarele apostolilor, și se dă la fiecare după cum cineva avea trebuință.

36. Iar Iosif cel ce s'a numit Varnava de apostoli, (care se tâlcuește, Fiul mângâierii) Levit, Critean de neam,

37. Având el țarină, vânzând a adus preșul și l-a pus la picioarele apostolilor.

CAP. 5.

Anania și Sapphira. Apostolii aruncați în temniță și mântuiți prin minune. Cu toate amenințările Arhierilor ei nu încetează a propovedui. Gamaliel.

Iar un om oarecare, anume Anania, împreună cu Sapphira murea sa, și-a vândut țarina,

2. Și a ascuns din preș, și lînd și murea sa, și aducând o parte oarecare, o a pus la picioarele apostolilor.

3. Iar Petru a zis: Anania, pentru ce a umplut satana inima ta, să minți tu Duhului Sfânt, și să ascunzi din preșul țarinei?

4. Au nu rămîind, ție rămînea? Și vânzându-se, întru a ta stăpînire eră? Căci ai pus întru inima ta lucru acesta? N'ai mințit oamenilor, ci lui Dumnezeu.

5. Iar Anania auzind cuvintele acestea, căzând, a murit; și s'a făcut frică mare preste toți cei ce auziau acestea.

6. Și sculându-se cei mai tineri, l-au luat pre el, și scoțându-l l-au îngropat.

7. Și a fost după ce a trecut ca trei ceasuri, și murea sa neștîind ceea ce se făcuse, a intrat.

8. Iar Petru a zis ei: spune-mi mie de ați vândut întru aiăta țarina? Iar ea a zis: cu adevărat, întru aiăta.

9. Iar Petru a zis către dînsa: căci v'ați vorbit între voi a Ispit Duhul Domnului? Iată, picioarele celor ce au îngropat pre bărbatul Iău lângă ușe, și te vor scoate și pre tine.

10. Și a căzut îndatăș la picioarele lui, și a murit; și intrînd tinerii, o au aflat moartă, și scoțându-o, o au îngropat lângă bărbatul ei.

11. Și s'a făcut frică mare preste toată biserica, și preste toți cei ce auzeau acestea.

12. Iar prin mâinile apostolilor se făceau semne și minuni multe întru norod; și erau toți cu un gând în pridvorul lui Solomon.

13. Iar din ceilalți nimeni nu cuteză să se lipească de ei; ci îi mărea pre ei norodul.

14. Și mai vîrtos se adăogau cei ce credeau în Domnul, mulțime de bărbați și de femei.

15. Că și pre ulișe scoteau pre cei bolnavi, și îi puneau pre paturi și pre nășalii, ca venînd Petru măcar umbra lui să umbreze pre vre unul dintru ei.

16. Și se adună și mulțimea din cetățile cele de primprejur în Ieru-

29. Fapt. 13, 46. 31. Fapt. 16, 26.
32. Fapt. 1, 14. 33. Fapt. 2, 24.

5. 14. Fapt. 2, 47. 15. Fapt. 19, 11, 12.

salin.
pre ce
recura
17. S
câ con
e mes
săr de
18. S
se apo
zete de
19. Ie
1. Desch
câ pre
20. M
arică r
câ ace
21. Și
a dîmi
22. Iar
23. Cu
24. Toți
25. Trîm
26. Sîn.
27. Ia
28. Iar
29. S
30. Z
31. Iar
32. Sîn
33. Sîn
34. Sîn
35. Sîn
36. Sîn
37. Sîn
38. Sîn
39. Sîn
40. Sîn
41. Sîn
42. Sîn
43. Sîn
44. Sîn
45. Sîn
46. Sîn
47. Sîn
48. Sîn
49. Sîn
50. Sîn

salm, aducând pre cei bolnavi, și pre cei chinuți de duhurile cele necurate; cari se tămăduiau toți.

17. Și sculându-se arhiereul și toți cei ce erau cu dânsul, (fiind ei eres al Saducheor), s'au umplut de pismă,

18. Și și-au pus mâinile lor preste apostoli, și i-au pus pre ei în paza de obște.

19. Iar Ingerul Domnului noaptea a deschis ușile temniței, și scoțându'i pre dânsii, a zis:

20. Mergeți și stând grați în biserică norodului toate cuvintele vietei acesteia.

21. Și auzind aceasta, au intrat de dimineață în biserică, și învățau. Iar venind arhiereul și cei ce erau cu el, au adunat soborul, și pre toți bătrânii fiilor lui Israel, și au trimes la temniță să'i aducă pre dânsii.

22. Iar slugile mergând, nu i-au aliat pre ei în temniță, și întorcându-se, au spus,

23. Zicând: temnița o am găsit încuiată cu toată înțărirea, și pre strejari stând înaintea ușilor; iar deschizând, în lăuntru pre nimeni n'am aliat.

24. Și dacă auziră cuvintele acesteia preotul și Voevodul bisericei și arhiereul, se mirau de dânsii ce va să fie aceasta.

25. Iar fiind oarecare le-a spus lor, zicând: iată bărbații pre care i-ați pus în temniță, sunt în biserică stând, și învățând pre norod.

26. Atunci mergând Voevodul bisericei cu slugile, i-au adus pre ei nu cu silă; că se temeau de norod, să nu'i ucidă cu pietre.

27. Și aducându'i pre ei, i-au pus în sobor, și i-a întrebat arhiereul,

28. Zicând: au nu cu poruncă v'am poruncit vouă să nu învățați în numele acesta? Și iată, ați umplut Ierusalimul cu învățătura voastră, și veți să aduceți asupra noastră sângele omului acestuia.

29. Iar răspunzând Petru și ceilalți apostoli, au zis: trebuie a ascultă pre Dumnezeu mai mult decât pre oameni.

30. Dumnezeuul părinților noștri au sculat pre Iisus, pre care voi i-ați omorât, și spânzurându'l pre lemn.

31. Pre acesta, Dumnezeu, Incepător și Mântuitor l-au înălțat cu dreapta sa, ca să dea pocăință lui Israel, și iertare păcatelor.

32. Și noi suntem lui marturi cuvintelor acestora; precum și Duhul Sfânt, pre care l-au dat Dumnezeu celor ce'l ascultă pre el.

33. Iar ei auzind, foarte se mâni-au, și se sătulau să'i omoare pre dânsii.

34. Și sculându-se oarecare Fariseu în sobor, anume Gamaliil, învățător de lege, cinsit la tot norodul, a poruncit ca să fie apostolii puși în ceva afară.

35. Și a zis către dânsii: bărbați Israeliteni, luați-vă aminte vouă de oamenii aceștia, ce veți să faceți.

36. Pentru că mai 'nainte de zilele acestea s'a sculat Tevda, zicând cum că el este oarecare mare; lângă care s'a lipit un număr de bărbați, ca la patru sute, care s'au omorât, și toți câți ascultau pre el s'au risipit și s'au făcut întru nimic.

37. După acesta s'a sculat Iuda Galileanul în zilele scrisorei, și a despărțit norod mulț, după dânsul, și acela a pierit, și toți câți ascultau pre el s'au risipit.

38. Și acum zic vouă: feriți-vă de oamenii aceștia, și li lăsați pre ei; căci de va fi dela oameni statul acesta sau lucrul acesta, se va risipi.

39. Iar de este dela Dumnezeu, nu veți putea să'i risipiți, ca nu cumva și luptători de Dumnezeu să vă faceți.

40. Și au ascultat pre el, și chemând pre apostoli, băștându'i, le-au poruncit să nu graiască în numele lui Iisus și i-au slobozit pre el.

41. Deci ei se duceau, bucurându-se dela fața soborului, căci pentru numele lui s'au învrednicit a se necinsi.

42. Și toată ziua în biserică și prin case, nu încetau a învăța și a binevesi pre Iisus Hristos.

CAP. 6.

Alegerea și hirotonia celor șapte diaconi. Arhidiaconul Stefan.

Și în zilele acelea, înmulțindu-se ucenicii, au făcut cântire Elinii îm-

32. Ioan 15, 26, sq. 34. Fapt. 22, 3.

38. Mat. 15, 13.

41. Mat. 5, 10, 12; 1 Petr. 4, 13.

19. Fapt. 12, 7. 28. Fapt. 4, 18

29. Fapt. 4, 19; Dan. 6, 10. 30. 3, 15.

protiva Evreilor, căci văduvele lor se treceau cu vederea întru slujba cea de toate zilele.

2. Și chemând cei doisprezece pre mulțimea ucenicilor, au zis: nu este cu plăcere nouă ca lăsând cuvântul lui Dumnezeu, să slujim meselor.

3. Socotîți, drept aceea fraților, dintre voi șapte bărbați mărturisîți, plini de Duhul Sfânt și de înțelepciune, pre cari să'i rînduim la treaba aceasta.

4. Iar noi întru rugăciune și întru slujba cuvântului ne vom zăbovi.

5. Și a plăcut cuvântul acesta înaintea a toată mulțimea și au ales pre Stefan, bărbat plin de credință și de Duh Sfânt și pre Filip și pre Prohor și pre Nicanor și pre Timon și pre Parmena și pre Nicolae nemernicul Antiohian;

6. Pre cari i-au pus înaintea apostolilor, și rugându-se și-au pus peste dînșii mâinile.

7. Și cuvântul lui Dumnezeu crește, și se înmulțea numărul ucenicilor în Ierusalim foarte, și multă mulțime de preoți se supunea la credință.

8. Și Stefan fiind plin de credință și de putere, făcea minuni și semne mari întru norod.

9. Și s'au sculat unii din sinagoga, ce se zicea a Libertinilor și a Chirinenilor și a Alexandrenilor și a celor dela Chilichia și Asia, de se priciau cu Stefan.

10. Și nu puteau să stea împotriva înțelepciunii și duhului cu care grăia.

11. Atunci au scos pre niște bărbați ce ziceau: I-am auzit pre el grăind cuvinte de hulă împotriva lui Moisi și a lui Dumnezeu.

12. Și au întăritat pre norod și pre bătrâni și pre cărturari, și năvălind l-au răpit pre dînsul și l-au adus la sobor,

13. Și au pus marturi mincinoși, cari ziceau: omul acesta nu înțelegează a grăi cuvinte de hulă împotriva acestui loc sfânt și a legii;

14. Pentrucă l-am auzit pre el zicând, că Iisus Nazarineanul acesta va strică locul acesta și va schimba obiceiurile care ne-a dat nouă Moisi.

15. Și căutând spre el toți cei ce

6. 3. 1 Tim. 3, 7 sq.

13. 3 Imp. 21, 13; Ierem. 26, 11.

ședeau în sobor, au văzut fața lui ca o față de înger.

CAP. 7.

Cuvîntarea lui Stefan înaintea Sinedriului: Moisi și legea. Solomon și biserica lui. Mărturisește slava lui Hristos. Uciderea lui cu piatră.

Și a zis arhiereul: oare acestea așa sunt?

2. Iar el a zis: bărbați frați și părinți, ascultați: Dumnezeuul slavei s'au arătat părintelui nostru Avraam, când eră în Mesopotamia, mai înainte pînă a locui el în Harran.

3. Și au zis către dînsul: ieși din pămîntul tău și din rudenția ta și vino în pămîntul care voiu arăta ție.

4. Atunci ieșind din pămîntul Haldellor, a locuit în Harran și de acolo, după ce a murit tatăl lui, l-au mutat pre el în pămîntul acesta, întru care voi acum locuiți.

5. Și nu i-au dat lui moștenire în tr'însul, nici un pas de picior, și au făgăduit că l'i va da lui spre stăpînire pre el și seminției lui după dînsul, neavînd el fiu.

6. Și au grăit așa Dumnezeu: că va fi sămînța lui nemernică în pămînt strein și o vor robi pre ea, și o vor chinuți ani patru sute.

7. Și neamul la care vor sluji, îl voiu judecă eu, au zis Dumnezeu. Și după acestea vor ieși și vor sluji mie în locul acesta.

8. Și l-au dat lui așezămîntul țierei împrejur, și așa a născut pre Isaac și l-a tăiat împrejur pre el în ziua a opta, și Isaac a născut pre Iacov și Iacov pre cei doisprezece patriarhi.

9. Și patriarhii pismuind pre Iosif, l-au vîndut la Eghipei, și eră Dumnezeu cu dînsul.

10. Și l-au scos pre el din toate necazurile lui, și l-au dat lui har și înțelepciune înaintea lui Faraon împăratul Eghipetului, și l-a pus pre el povățuitor preste Eghipei și preste toată casa lui.

11. Și a venit foamete preste tot pămîntul Eghipetului și al lui Hanaan, și necaz mare, și nu aflau de mîncat părinții noștri.

7. 3. Fac. 12, 1 sq. 6. Fac. 15, 13; Egipt 12, 40.

8. Fac. 17, 10; Fac. 25, 26.

9. Fac. 37, 28. 10. Fac. 41, 40.

12. Și auzind Iacov că sunt bucate în Egipt, a trimis pre părinții noștri întâiu.

13. Și într'al doilea rând s'a arătat Iosif fraților lui, și s'a făcut lui Faraon arătat neamul lui Iosif.

14. Și trimițând Iosif, a chemat pre tatăl său Iacov, și toată rude-nia lui, cu suflete șaptezeci și cinci.

15. Și s'a pogorît Iacov în Egipt și a murit, el și părinții noștri.

16. Și s'au mutat în Sihem, și s'au pus în mormântul care a cumpărat Avraam cu preț de argint dela fiii lui Emor ai lui Sihem.

17. Iar cum se apropiă vremea făgăduinței, care s'au jurat Dumnezeu lui Avraam, a crescut norodul și s'a înmulțit în Egipt.

18. Până ce s'a sculat alt împărat, care nu știa pre Iosif.

19. Acesta nedreptățind neamul nostru, a silit pre părinții noștri, ca să lepede pruncii lor, să nu vieze.

20. Întru care vreme s'a născut Moisi și eră plăcut lui Dumnezeu, care s'a hrănit luni trei în casa tatălui său;

21. Și lepădându-se el, l-a luat fata lui Faraon și l-a crescut pre el ei și fecior.

22. Și s'a învățat Moisi toată înțelepciunea Egiptienilor și eră puternic în cuvinte și în fapte.

23. Iar când se împliniau lui patruzeci de ani, s'a suit în inima lui ca să cerceteze pre frații săi lii lui Israel.

24. Și văzând pre oarecare pătimind strâmbătate, l-a apărut și a făcut izbândă celui asupra, ucizând pre egiptean.

25. Și gândiă cum că pricep frații lui că Dumnezeu prin mâna lui dă lor mântuire, iar ei n'au înțeles.

26. Și a doua zi s'a arătat lor, sfădindu-se ei, și l-a îndemnat spre pace zicând: bărbați, frați sunteți voi, pentrucă faceți strâmbătate unul altuia?

27. Iar cel ce făcea strâmbătate aproapelui, l-a împins pre el, zicând: cine te-a pus pre tine domn și judecător preste noi?

28. Au volesti tu să mă omori,

precum ai omorât ieri pre egipteanul?

29. Și a fugit Moisi pentru cuvântul acesta și s'a făcut nemernic în pământul lui Madiam, unde a născut doi fii.

30. Și după ce s'au împlinit patruzeci de ani, s'a arătat lui în pustia muntelui Sina îngerul Domnului în para locului rugului.

31. Iar Moisi văzând, s'a minunat de vedenle și apropiindu-se el să ia aminte, s'a făcut glasul Domnului către el:

32. Eu sunt Dumnezeuul părinților tăi, Dumnezeuul lui Avraam și Dumnezeuul lui Isaac și Dumnezeuul lui Iacov. Și cutremurându-se Moisi nu cuteză să caute.

33. Și au zis lui Domnul: dezleagă încălțăminte picioarelor tale, pentrucă locul întru care stai, pământ sfânt este.

34. Văzând am văzut chinuirea norodului meu celui din Egipt și suspinul lor am auzit și m'am pogorît să'i scot pre ei. Și acum vino să te trimit în Egipt.

35. Pre acest Moisi de care s'a lepădat, zicând: cine te-a pus pre tine domn și judecător? Pre acesta Dumnezeu, domn și izbăvitor l-au trimis prin mâna îngerului celui ce s'a arătat lui în rug.

36. Acesta i-a scos pre el, făcând minuni și semne în pământului Egiptului și la marea Roșle și în pustile ani patruzeci.

37. Acesta este Moisi cel ce a zis fiilor lui Israel: proroc va ridică vouă Domnul Dumnezeuul vostru dintre frații voștri, ca mine, pre el să ascultați.

38. Acesta este acela ce a fost întru adunare în pustie cu îngerul care grăiă lui în muntele Sina, și cu părinții noștri, care a primit cuvinte vii să ne deă nouă.

39. De care n'au vrut să fie ascultători părinții noștri, ci l-au lepădat și s'au întors cu inimile lor în Egipt.

40. Zicând lui Aaron: fă nouă dumnezei, cari vor merge înaintea noastră, pentrucă Moisi acesta, care ne-a scos pre noi din pământul E-

12. Fac. 42, 2, 3. 13. Fac. 45, 4 sq.

15. Fac. 49, 33.

16. Fac. 23, 16 sq; Is. Navl 24, 32.

20. Eș. 2, 2 sq; Evt. 11, 23.

23. Eș. 2, 11 sq.

30. Eș. 3, 2 sq.

36. Eș. 7 10 și 14, 21.

37. A doua Lege 16. 15. 38. Eș. 19, 3.

40. Eș. 32, 1.

ghipetului, nu știm ce i s'a întâmplat lui.

41. Și au făcut vitel în zilele acelea, și au adus jertfă idolului și se veseliau întru lucrurile mâinilor sale.

42. Și s'au întors Dumnezeu și i-au dat pre ei să slujască oștel cerului, precum este scris în cartea prorocilor: au junghieri și jertfe ași adus mie ani patruzeci în pustie, casa lui Israel?

43. Și ași luat cortul lui Moloh și steaua dumnezeului vostru Remfan, chipurile care le-ași făcut să vă înclinași lor, și voiți mută pre voi dincolo de Vavilon.

44. Cortul mărturiei eră întru părinții noștri în pustie, precum au rânduit cel ce grăia lui Moisi, să'l facă pre el după asemănarea care a văzut.

45. Pre care l-au și adus primindu'l părinții noștri cu Isus întru stăpânirea neamurilor, pre care le-au gonit Dumnezeu dela fața părinților noștri, până în zilele lui David;

46. Care a allat har înaintea lui Dumnezeu și a cerut să afle locaș Dumnezeului lui Iacov.

47. Iar Solomon i-a zidit lui casă.

48. Iar cel prea înalt nu în locașuri făcute de mâini locuește, precum prorocul zice:

49. Cerul este mie scaun și pământul razim picioarelor mele; ce casă îmi veți zidi mie? Zice Domnul; sau care este locul odihnei mele?

50. Au nu mâna mea a făcut aceste loate?

51. Voi cei tari în cerbice și nețafeși împrejur la inimă și la urechi pururea împotriva Duhului Sfânt stași; precum părinții voștri, așa și voi.

52. Pre care din proroci n'au gonit părinții voștri? Și au omorât pre cel ce mai nainte vestiau de venirea celui drept, căruia acum voi vânzători și ucizători v'ași făcut.

53. Cari ași luat legea întru rânduleli ale îngerilor și nu o ași păzit.

54. Și ei auzind acestea, crăpau în inimile lor, și scârșneau cu dinții împotriva lui.

55. Iar Ștefan fiind plin de Duh Sfânt, căutând la cer, a văzut slava lui Dumnezeu, și pre Iisus stând deadreapta lui Dumnezeu.

56. Și a zis: Iată, văd cerurile deschise, și pre Fiul Omului stând deadreapta lui Dumnezeu.

57. Iar ei strigând cu glas mare, și-au astupat urechile lor, și au năvălit toți cu un cuget asupra lui.

58. Și scoțându'l afară din cetate, îl ucideau cu pietre; și marturii și-au pus hainele sale lângă picioarele unui tânăr ce se chemă Savlu.

59. Și ucideau cu pietre pre Ștefan, care se rugă și zicea: Doamne Iisuse, primește duhul meu.

60. Și îngenunchind, a strigat cu glas mare: Doamne, nu le socoii lor păcatul acesta. Și aceasta zicând, a adormit.

CAP. 8.

Savlu prigonește biserica. Filip în Samaria. Simon Vrăjitorul. Petru și Ioan în Samaria. Inceputul Simoniei. Famenul Candachiei ca pildă despre spovirirea celor credincioși întru mântuire.

Și Savlu eră binevoind spre uciderea lui. Și s'a făcut în ziua aceea goană mare asupra bisericii cel din Ierusalim; și toți s'au risipit prin ținuturile Iudeei și ale Samariei, afară de apostoli.

2. Și au îngropat pre Ștefan bărbai cucernici, și au făcut plângere mare preste dânsul.

3. Și Savlu strică biserica, mergând prin case, și târind bărbai și muieri îi dă la temniță.

4. Deci ei risipindu-se, treceau binevestind cuvântul.

5. Iar Filip pogorându-se în cetatea Samariei, propoveduia lor pre Hris'os.

6. Iar norodul luă aminte cu un cuget la cele ce se grăia de Filip, auzind și văzând semnele care le făcea.

7. Pentrucă din mulți, cari aveau duhuri necurate, strigând cu glas mare, leșau; și mulți slăbănogi și șchiopi s'au vindecat.

42. Ier. 19, 15; Amos 5, 25.
44. Eș. 25, 40. 45. Is. Nav. 3, 14.
46. Ps. 131, 5; 2 Imp. 7, 2.
47. 3 Imp. 6, 1. 48. Is. 66, 1.
51. Eș. 33, 3. 52. Mat. 23, 29, 30.
53. Gal. 3, 19; Evc. 2, 2.

55. 2 Tim. 4, 7, sq. 56. Mat. 26, 64.
58. Fapt. 22, 20; H. 2 Lege 17, 5, 7.
60. Lucă 23, 34.
8. 4. Fapt. 11, 19. 5. Fapt. 6, 5. 7. Mat. 16, 17.

8. celal
9. I
10. S mo
11. rân
12. nel. z
13. mere.
14. 10.
15. la mi
16. sta es
17. mare.
18. 11.
19. de m
20. ongi
21. 12.
22. zere p
23. Domm
24. în slo
25. an.
26. 13.
27. ul și
28. 10. si
29. semne
30. 14.
31. I
32. I
33. e cu
34. tes c
35. an.
36. 15. C
37. centru
38. 16. F
39. ul din
40. noi boi
41. ulu în
42. 17. A
43. și li
44. S
45. 18. S
46. 19. Z
47. 20. le
48. 21. le
49. 22. F
50. 23. P
51. 24. P
52. 25. P
53. 26. P

8. Și s'a făcut bucurie mare în cetatea aceea.

9. Iar un bărbat oarecare anume Simon, eră mai înainte în cetate vrăjind și amăgind neamul Samariei, zicând cum că ar fi el oarecare mare.

10. La care luau aminte toți, de la mic până la mare, zicând: aceea este puterea lui Dumnezeu cea mare.

11. Și luau aminte la el, pentrucă de multă vreme cu vrăjile l-a fost amăgit pre el.

12. Iar dacă au crezut lui Filip, care propoveduia de împărăția lui Dumnezeu și de numele lui Iisus Hristos, s'au botezat bărbați și mulieri.

13. Atunci și Simon acela a crezut și botezându-se petrecea cu Filip, și văzând puterile cele mari și semnele ce se făceau, spăimântându-se, se miră.

14. Iar auzind apostolii cel din Ierusalim, cum că a primit Samaria cuvântul lui Dumnezeu, au trimis către dâșii pre Petru și pre Ioan.

15. Cari pogorându se, s'au rugat pentru el, ca să ia Duh Sfânt.

16. Pentrucă încă nici preste unul dintru ei nu se pogorise, ci numai botezați erau întru numele Domnului Iisus.

17. Atunci puneau mâinile preste el, și luau Duh Sfânt.

18. Și văzând Simon că prin punerea mâinilor apostolilor se dă Duhul Sfânt, a adus lor bani,

19. Zicând: dați și mie această putere, ca ori pre care volu pune mâinile să ia Duh Sfânt.

20. Iar Petru a zis către el: argintul tău să fie cu tine întru pierzare. căci ai socotit că darul lui Dumnezeu cu bani se agonisește.

21. Nu este ție parte nici soartă întru cuvântul acesta; pentrucă inima ta nu este dreaptă înaintea lui Dumnezeu.

22. Pocăște-te drept aceea, de răutatea ta aceasta, și te roagă lui Dumnezeu, ca doară s'ar lenească ție cugetul inimii tale.

23. Pentrucă întru amărăciune a fierei și întru legătură a nedreptății te văd că ești.

24. Și răspunzând Simon, a zis: rugați-vă voi pentru mine către Domnul, ca nimic dintr'acestea care ați zis să nu vie asupra mea.

25. Deci ei mărturisind și grăind cuvântul Domnului, s'au întors în Ierusalim, și în multe sate de ale Samarinenilor au binevestit.

26. Și îngerul Domnului a grăit către Filip, zicând: scoală-te și mergi spre amiazăzi la calea ce se poartă din Ierusalim în Gaza, aceasta este pusile.

27. Și sculându-se a mers; și iată un bărbat Arap, famen, puternic al Candachiei, împărătesei Arapilor, care eră preste toate vistierile ei, care a fost venit să se închine în Ierusalim.

28. Și eră întorcându-se, și șezând în căruța sa, citea pre prorocul Isaia.

29. Iar duhul a zis lui Filip: apropie-te și te lipește de căruța aceasta.

30. Și alergând Filip, l-a auzit cetind el pre prorocul Isaia, și a zis: oare înțelegi cele ce citești?

31. Iar el a zis: cum volu putea, de nu mă va povățui cineva? Și a rugat pre Filip de s'a suit și a șezut cu el.

32. Iar cuvântul scripturei care citea eră acesta: ca o oale spre junghtiere s'au adus; și ca un miel înaintea celui ce'l tunde pre el fără de glas, așa nu'și deschide gura sa.

33. Întru smerenia lui Iudеcаtа lui s'a ridicat; și neamul lui cine fi va spune? Că se ridică dela pământ vieța lui.

34. Și răspunzând famenul lui Filip, a zis: rogu-te, pentru cine zice prorocul acestea? Pentru sine, sau pentru altcineva?

35. Și deschizând Filip gura sa, și începând din scriptura aceasta, a binevestit lui pre Iisus.

36. Și mergând ei pre cale, au venit la oarecare apă, și a zis famenul: iată apă; ce mă oprește a mă boteza?

37. Iar Filip a zis lui: de crezi din toată inima ta, cu puțință este. Și el răspunzând, a zis: crez că Fiul lui Dumnezeu este Iisus Hristos.

38. Și a poruncit să stea căruța; și s'au pogorit amândoi în apă, și

8. Ioan 4, 10. 16. Fapt. 6, 6.
20. Mat. 10, 8. 23. A 2 Lege 29, 18.

27. Sof. 3, 17. 32. Is. 53, 7.
36. Fapt. 10, 47.

Filip și famenul; și l-a botezat pre el.

39. Iar dacă au leșit din apă, Domnul au răpit pre Filip, și nu l-a mai văzut pre el famenul; și mergea în calea sa bucurându-se.

40. Iar Filip s'a aflat în Azot; și trecând, binevestea în toate cetățile, până a venit el la Chesarica.

CAP. 9.

Chemarea lui Pavel și botezul său. Minunile lui Petru în Lida și Iopi.

Iar Savlu, încă suflând cu îngroziri și cu ucideri împotriva ucenicilor Domnului, a mers la arhieru.

2. Și a cerut dela el cărți în Damasc la Sinagoguri ca, de ar afla pre vre unii cari să fie din calea aceasta, și bărbați și muleri, legați să'i aducă în Ierusalim.

3. Și mergând, a fost când s'a apropiat el de Damasc, fără de veste a strălucit preste el lumină din cer.

4. Și căzând pre pământ, a auzit glas zicând lui: Savle, Savle, ce mă gonești?

5. Și el a zis: cine ești, Doamne? Iar Domnul au zis lui: eu sunt Iisus pre care tu gonești; cu greu îți este fie a lovi cu piciorul împotriva boldurilor.

6. Și tremurând și spăimântat fiind, a zis: Doamne, ce voești să fac? Și Domnul au zis către el: scoală-te și intră în cetate, și se va spune fie ce trebuie tu să faci.

7. Iar bărbații, cari mergeau pre cale cu el, stau încrămenți, auzind glasul, și pre nimeni văzând.

8. Și s'a sculat Savlu dela pământ; și deschizându'și ochii săi, pre nimeni nu vedeă; și ducându'l de mâini, l-au băgat în Damasc.

9. Și a fost trei zile nevăzând, și nici a mâncat, nici a băut.

10. Și eră un ucenic în Damasc, anume Anania; și au zis către el Domnul în vedenie: Anania. Iar el a zis: Iată eu, Doamne.

11. Iar Domnul au zis către el: Sculându-te, mergi pre ulița ce se chiamă Dreaptă, și caută în casa lui Iuda pre Savlu anume, Tarsenzan; că iată, se roagă.

12. Și a văzut în vedenie pre un

bărbat anume Anania intrând, și puindu'și pre el mâna, ca iarăș să vadă.

13. Și a răspuns Anania: Doamne, auzit-am dela mulți pentru bărbatul acesta, câte rele a făcut sfinților tăi în Ierusalim;

14. Încă și aici are putere dela Arhieriei să lege pre toți cari chiamă numele tău.

15. Și au zis către el Domnul: mergi; că vas ales îți este mie acesta, ca să poarte numele meu înaintea neamurilor și a împăraților și a fiilor lui Israel;

16. Că eu voi arăta lui câte i se cade să pătimească el pentru numele meu.

17. Și a mers Anania, și a intrat în casă; și puindu'și pre el mâinile a zis: Savle frate, Domnul Iisus, care s'au arătat fie pre calea care veniai, m-au trimis ca să vezi și să te umpli de Duh Sfânt.

18. Și îndată a căzut de pre ochii lui ca niște solzi; și a văzut îndată, și sculându-se, s'a botezat.

19. Și luând mâncare, s'a întărit. Și a fost Savlu cu ucenicii cari erau în Damasc câteva zile.

20. Și îndată în sinagoguri a propovedit pre Hristos, că acesta este Fiul lui Dumnezeu.

21. Și se mirau toți cei ce'l auziau, și ziceau: au, nu este acesta cel ce a prădat în Ierusalim pre cei ce chemau numele acesta, și aici pentru aceea a venit, ca legați pre el să'i ducă la Arhieriei?

22. Iar Savlu mai vărios se întăria, și turbură pre Iudeii cei ce locuiau în Damasc, dovedind că acesta este Hristos.

23. Și dacă s'au împlinit zile multe, s'au sfătuit Iudeii să'l omoare pre dânsul;

24. Și s'a făcut lui Savlu cunoscut viclesugul lor. Și păziau porțile ziua și noaptea ca să'l omoare pre el.

25. Și luându'l pre dânsul ucenicii noaptea, l-au slobozit preste zid lăsându'l într'o coșniță.

26. Și mergând Savlu în Ierusalim, se ispitiă să se lipească de ucenici; și toți se temeau de el, necrezând că este ucenic.

27. Iar Varnava luându'l pre el,

9. 1. Fapt. 26. 9, sq. 3. 1 Cor. 15, 8.

5. Fapt. 5, 39. 6. Fapt. 10, 6.

16. 2 Cor. 11, 23. 27. Fapt. 8, 1; 26. 10

I-a adus la apostoli, și le-a spus lor în ce chip pre cale a văzut pre Domnul, și cum că i-au grăit lui, și în ce chip în Damasc cu îndrăzneală a grăit întru numele lui Iisus.

28. Și eră cu ei intrând și ieșind în Ierusalim;

29. Și cu îndrăzneală vorbind întru numele Domnului Iisus; și grăia și se întrebă cu Elinii; iar ei căutau să'l omoare pre el.

30. Și dacă au înțeles aceasta frații, l-au dus pre el în Chesariea, și l-au trimis în Tars.

31. Iar bisericile prin toată Iudeea și Galileea și Samaria, aveau pace, zidindu-se și umblând întru frica Domnului, și întru mângâierea Duhului Sfânt se înmulțiau.

32. Și a fost, Petru trecând pre la toți, a venit și la slinții ce locuiau în Lida.

33. Și a aflat acolo pre un om oarecare anume Enea, de opt ani zăcând în pat, care eră slăbănog.

34. Și a zis Petru lui: Enea, vindecă-te Iisus Hristos; scoală-te, și'i așterne ție. Și îndată s'a sculat.

35. Și l-au văzut pre el toți cei ce locuiau în Lida și în Asarona cari s'au și întors la Domnul.

36. Iar în Iopi eră o uceniță anume Tavita, care tâlcuindu-se se zice Căprioară; aceasta eră plină de lapte bune și de milostenii ce făcea.

37. Și a fost în zilele acelea bîlnăvindu-se ea, a murit; și scaldându-o, o au pus în foșor.

38. Și aproape fiind Lida de Iopi, ucenicii auzind că Petru este într'însa, au trimis pre doi bărbați la dânsul, rugându'l să nu pregete a veni până la el.

39. Și sculându-se Petru, a mers cu dânsii. Pre care dacă a venit l-au dus în foșor; și au stătu înaintea lui toate văduvele plângând, și arătând hainele și îmbrăcămintele câte făcea, fiind cu dânsle Căprioara.

40. Și scoțând Petru pre toți afară, îngenunchind, s'a rugat; și înforcându-se către trup a zis: Tavita, scoală. Iar ea și a deschis ochii săi; și văzând pre Petru, a șezut.

41. Și dându'l mâna, o a ridicat

pre ea, și chemând pre slinți și pre văduve, o a dat pre ea vie.

42. Și s'a auzit aceasta prin toată Iopi; și mulți au crezut în Domnul.

43. Și a fost de a rămas el zile destule în Iopi la un Simon oarecare curelar.

CAP. 10.

Hotelul lui Cornilie. Vedenia lui Petru pentru chemarea neamurilor la credință.

Iar un bărbat oarecare eră în Chesariea, anume Cornilie, sutas din ceata ce se chemă Italienească.

2. Cucernic și temător de Dumnezeu cu toată casa lui, și făcând milostenii multe norodului, și rugându-se lui Dumnezeu deapănura.

3. A văzut întru vedenie aveau la al nouălea ceas din zi pre îngerul lui Dumnezeu intrând către el, și zicând lui: Cornilie!

4. Iar el căutând spre dânsul, și înfricoșându-se, a zis: ce este, Doamne? Și i au zis lui: rugăciunile tale și milosteniile tale s'au suit întru pomenire înaintea lui Dumnezeu.

5. Și acum trimete în Iopi bărbați, și chiamă pre oarecare Simon, ce se numește Petru.

6. Acesta găzduiește la oarecare Simon curelar, căruia este casa lângă mare; acesta va spune ție ce trebuie tu să faci.

7. Și dacă s'a dus îngerul, care grăia cu Cornilie, chemând pre doi din slugile sale, și pre un ostaș cucernic din cei ce îi slujiau lui;

8. Și povestindu-le lor toate, l-a trimis în Iopi.

9. Iar a doua zi, mergând el pre cale, și de cetate apropiindu-se, s'a suit Petru în casa de sus să se roage în ceasul al șaselea;

10. Și foarte flămânzind, vreă să guste; și găfind aceia, căzut-a preste dânsul ulmire.

11. Și a văzut cerul deschis, și pogorându-se preste el un vas oarecare, ca o masă mare de pânză în patru colțuri legat, și slobozindu-se pre pământ;

12. Întru care erau toate cele câte cu patru picioare ale pământului, și hiarele, și cele ce se târăsc, și pasările cerului.

43. Fapt. 10. 6.
10. 2. Dan. 4. 24.

13. Și s'a făcut glas către el: sculându-te, Petre, junghie și mănâncă.

14. Iar Petru a zis: nicidecum, Doamne; că niciodată n'am mâncat tot ce este spurcat sau necurat.

15. Și glasul iarăș a doua oară grăia către el: cele ce Dumnezeu au curățit, tu nu le spurcă.

16. Și aceasta s'a făcut de trei ori; și iarăș s'a ridicat vasul la cer.

17. Și dacă a venit întru sine, se miră Petru, ce ar putea să fie vedenia care a văzut, și iață bărbajii cei trimeși dela Cornilie întrebând de casa lui Simon, au stătuț înaintea porței.

18. Și strigând, întrebau de găzduște aicea Simon, cel ce se numește Petru.

19. Iar Petru gândind pentru vedenie, i-a zis lui Duhul: iață, trei bărbaji te caută pre tine.

20. Ci sculându-te, te pogoară și mergi împreună cu ei, nimic îndoindu-te; pentru că eu i-am trimis pre el.

21. Și pogorându-se Petru către bărbajii cei trimeși dela Cornilie către el. a zis: iață, eu sunt pre care căutați; ce este pricina pentru care ați venit?

22. Iar el au zis: Cornilie sutășul, bărbat drept și temător de Dumnezeu și mărturisit de tot neamul iudeilor, răspuns a luat dela inger sfânt să te cheme pre tine la casa lui, și să auză graiuri dela tine.

23. Deci el chemând înlăuntru pre el, i-a ospătat. Iar a doua zi Petru a ieșit cu el, și unii din frații cei din Iopi au mers cu dănsul.

24. Și în cealaltă zi au intrat în Chesarlea. Iar Cornilie eră așteptându'l pre el, chemându'și împreună rudeniile sale și prietenii cei lubiți.

25. Și a fost când eră să între Petru, i-a întâmpinat Cornilie, și căzând la picioarele lui, s'a închinat lui.

26. Iar Petru l-a ridicat pre el, zicând: scoală și eu însumi om sunt.

27. Și vorbind cu el, a intrat și a aflat pre mulți cari se adunaseră.

28. Și a zis către el: voi știți că nu se cuvine bărbatului Iudeu să se lipească sau să se apropie că-

tre cel de alt neam; și mie Dumnezeu mi-au arătat ca pre nici un om să nu zic spurcat sau necurat.

29. Drept aceea, și fără îndoire am venit, fiind chemat; deci vă întreb. pentruce pricină m-ați chemat?

30. Și Cornilie a zis: din ziua a patrapână în ceasul acesta eram postîndu-mă; și întru al nouălea ceas rugându-mă în casa mea, și iață un bărbat a stătuț înaintea mea în haină luminată.

31. Și a zis Cornilie: auzitu-ți-s'a rugăciunea ta, și milosteniile tale s'au pomenit înaintea lui Dumnezeu.

32. Trimete dar în Iopi, și chiamă pre Simon, ce se numește Petru; acesta găzduște în casa lui Simon curelarul lângă mare, care dacă va veni, va spune ție.

33. Deci numai decât am trimis la tine; și tu bine ai făcut căci ai venit. Acum dar noi toți înaintea lui Dumnezeu stăm, să ascultăm toate câte sunt poruncite ție dela Dumnezeu.

34. Și deschizând Petru gura, a zis: cu adevărat cunosc că Dumnezeu nu este făjarnic;

35. Ci în tot neamul, cela ce se teme de el și face dreptate, primit este la dănsul.

36. Cuvântul care l-au trimis Dumnezeu fiilor lui Israil, binevestind pace prin Iisus Hristos; (acesta este al tuturor Domn).

37. Voi știți cuvântul ce s'a făcut prin toată Iudeea, începând din Galileea, după botezul care l-a propovedit Ioan.

38. Pre Iisus cel din Nazaret cum l-au uns pre el Dumnezeu cu Duhul Sfânt și cu putere; care a umblat bine făcând și vindecând pre toți cei impresurați de diavolul; că Dumnezeu eră cu dănsul.

39. Și noi suntem marturi tuturor care le-au făcut și în ținutul Iudeilor și în Ierusalim; pre care l-au omorât spânzurându'l pre lemn.

40. Pre acesta Dumnezeu l-au învieat a treia zi, și l-au dat să se facă arătat.

41. Nu la tot norodul, ci nouă

28. Ioan 4, 9.

34. A 2 Lege 10, 17; Iov 34, 19; Rom. 2, 11; I Petr. 1, 17.

36. Mat. 25, 18; Rom. 5, 1.

37. Mat. 4, 12. 38. Is. 61, 1.

40. Fapt 3, 15, 26.

41. Ioan 14, 22; 20, 19, 26.

14. Lev. 11, 4 sq. Iezech 4, 14.

marturilor celor mai înainte rânduiți dela Dumnezeu, cari am mâncat și am băut împreună cu el, după ce au înviat din morți.

42. Și au poruncit nouă să propoveduim norodului, și să mărturisim că el este cel rânduit dela Dumnezeu judecătorul viilor și al morților.

43. De acesta toți prorocii mărturisesc, că iertare păcatelor va lua prin numele lui tot cel ce va crede întru dânsul.

44. Încă grăind Petru cuvintele acestea, au căzut Duhul Sfânt peste toți cei ce auzeau cuvântul.

45. Și s'au spăimântat credincioșii cei din țărirea împrejur, căși veniseră cu Petru, căci și peste neamuri darul Duhului Sfânt s'a vărsat.

46. Pentru că îi auzeau pre el grăind în limbi și slăvind pre Dumnezeu. Atunci a răspuns Petru:

47. Au doară poate cineva a oprit apa, ca să nu se boteze aceștia, cari au luat Duhul Sfânt ca și noi?

48. Și le-a poruncit lor să se boteze întru numele Domnului. Atunci l-au rugat pre el să petreacă la dânsii câteva zile.

CAP. 11.

Petru dă seamă înaintea Apostolilor despre botezul lui Cornilie. Varnava trimis în Antiohia. Prorocia lui Agav despre foamele. Trimitere de ajutoare la Ierusalim.

Și au auzit apostolii și frații cari erau în Iudeea, că și neamurile au primit cuvântul lui Dumnezeu.

2. Și când s'a suit Petru în Ierusalim, se priceau cu el cei din țărirea împrejur.

3. Zicând: căci către bărbași nețâieși împrejur ai intrat și ai mâncat cu el.

4. Și începând Petru le-a spus lor pre rând zicând:

5. Eu eram în cetatea Iopi rugându-mă, și am văzut întru uimirea minței vedenie: pogorându-se un vas ca o masă mare de pânză, de patru colțuri slobozindu-se din cer, și a venit până la mine;

6. În care căutând, luam seamă,

și am văzut cele câte cu patru picioare ale pământului, și hiarele și cele ce se târăsc, și pasările cerului.

7. Și am auzit glas zicând mie: sculându-te Petre, junghie și mănâncă.

8. Și am zis: nicidecum Doamne; că tot ce este spurcat sau necurat niciodată n'a intrat în gura mea.

9. Și mi-a răspuns mie glasul al doilea rând din cer, zicând: cele ce Dumnezeu au curățit tu nu le spurcă.

10. Și aceasta s'a făcut de trei ori, și iarăș s'au ridicat toate la cer.

11. Și iată îndată trei oameni veniră la casa în care eram, trimiși dela Chesariea la mine.

12. Și mi-au zis mie Duhul să merg împreună cu ei, nimic îndoindu-mă. Și au venit împreună cu mine și aceștii șase frați, și am intrat în casa bărbatului;

13. Și a vestit nouă cum a văzut pre inger în casa lui stând și zicând lui: trimete la kipi bărbași și chiamă pre Simon, cel ce se numește Petru;

14. Care va grăi către tine graluri, întru care te vei mântui, tu și toată casa ta.

15. Și când am început eu a grăi, au căzut Duhul Sfânt peste ei, ca și peste noi întru început.

16. Și mi am adus aminte de cuvântul Domnului, cum au zis: Ioan a botezat cu apă, iar voi vă veți boteza cu Duhul Sfânt.

17. Deci dacă au dat lor Dumnezeu întocma darul ca și nouă, crezând întru Domnul Iisus Hristos; dar eu ce puternic eram, să opresc pre Dumnezeu.

18. Și auzind acestea au încetat, și slăveau pre Dumnezeu, zicând: și neamurilor dar au dat Dumnezeu pocăință spre viață.

19. Deci cei ce s'au risipit pentru turburarea ce s'a făcut pentru Ștefan, au trecut până la Finichia, și la Chipru și la Antiohia, nimenul grăind cuvântul fără numai Iudeilor.

20. Și erau unii dintru ei bărbași Chipriani și Chirineni, cari intrând în Antiohia grăiau către Elini, binevestind pre Domnul Iisus.

21. Și eră mâna Domnului cu ei;

42. 2 Tim. 4, 1.
43. Is. 53, 5, 6; Ier. 31, 34; Ez. 34, 16;
Dan. 9, 24; Os. 1, 7; Mih. 7, 18.
45. Is. 60, 5. 48. Ioan 4, 40.
11. 1. Efes. 3, 1. 5. Fapt. 10, 10.

8. Levit. 11, 4. 11. Fapt. 10, 17.
15. Fapt. 2, 4 și 10, 44.
16. Fapt. 1, 5; Mat. 3, 11.
19. Fapt. 8, 1. 21. Fapt. 2, 41.

și mult număr crezând, s'au întors la Domnul.

22. Și s'a auzit cuvântul pentru dânșii în urechile bisericii celei din Ierusalim; și au trimis pre Varnava, să meargă până la Antiohia.

23. Care mergând și văzând harul lui Dumnezeu, s'a bucurat, și îndemnă pre toți ca întru voința inimii să petreacă întru Domnul.

24. Căci eră bărbat bun și plin de Duhul Sfânt și de credință; și s'a adaos norod mult la Domnul.

25. Și a mers Varnava în Tars să caute pre Savlu;

26. Și aflându'l i-a dus în Antiohia. Și a fost un an deplin de s'au adunat ei în biserică, și au învățat norod mult. Și s'au numit întâiu în Antiohia ucenicii creștini.

27. Iar în zilele aceia s'au pogorît din Ierusalim proroci în Antiohia.

28. Și sculându-se unul dintru dânșii anume Agav, însemnă prin duhul că foamete mare va să fie în toată lumea; care a și fost în zilele lui Claudie Cezarul.

29. Iar ucenicul, după cum cine aveă, au așezat fiecare din ei a trimete spre slujbă frajilor celor ce locuiau în Iudeea;

30. Care au și făcut, trimetând la cei bătrâni prin mâna lui Varnava și a lui Savlu.

CAP. 12.

Irod ucide pre Iacov și prinde pre Petru. Scăparea lui prin minune din închisoare. Pedepsa strejarilor. Moartea îngrozitoare a lui Irod.

Și în vremea aceea pus a Irod împăratul mâinile ca să facă rău unora din cei din biserică.

2. Și a ucis pre Iacov fratele lui Ioan, cu sabia.

3. Și văzând că plăcut este Iudeilor, a adaos a prinde și pre Petru. (Și erau zilele azimelor).

4. Pre care și prinzându'l i-a băgat în temniță, dându'l la patru căpitonii câte cu patru ostași ca să'l păzească pre el; vrând după Paști să'l scoajă la norod.

5. Deci Petru se păzia în temniță; iar rugăciune se făcea neîncetat dela biserică către Dumnezeu pentru dânșul.

6. Și când vrea să'l scoajă pre el Irod, în noaptea aceea eră Petru dormind între doi ostași, legat cu două lanțuri, și păzitorii înaintea ușei păziau temnița.

7. Și, iată îngerul Domnului a venit, și lumineă a strălucit în casă; și lovind în coaste pre Petru, l-a deșteptat pre el, zicând: scoală-te curând. Și au căzut lanțurile din mâinile lui.

8. Și a zis îngerul către el: încinge-te și te încălță cu încălțămintele tale. Și a făcut așa. Și a zis lui: îmbracă-te în haina ta și vino după mine.

9. Și ieșind mergea după el, și nu știă că este adevărat ceea ce se făcea prin înger, ci i se părea că vedenie vede.

10. Și trecând streaja cea dintâiu și cea a doua, au venit la poarta cea de fier ce ducea în cetate, care singură s'a deschis lor; și ieșind, au trecut o uliță, și îndată s'a dus îngerul dela el.

11. Și Petru venindu'și întru sine a zis: acum știu cu adevărat, că a trimis Domnul pre îngerul său și m'a scos din mâna lui Irod și din toată așteptarea norodului Iudeilor.

12. Și luând aminte, a venit la casa Mariei marelui Ioan, ce se chiamă Marco, unde erau mulți adunați și făcând rugăciune.

13. Și bătând Petru în ușa porței, a mers o slujnică să asculte, anume Rodi.

14. Și cunoscând glasul lui Petru, de bucurie n'a deschis ușa, ci alergând înlăuntru a spus că Petru stă înaintea porței.

15. Iar ei au zis către dânsa: au a'i nebunit? Iar ea întâria că este așa. Iar ei ziceau: îngerul lui este.

16. Iar Petru nu încetă bătând; și deschizându'i, l-au văzut pre el, și s'au spăimântat.

17. Și făcându-le cu mâna să tacă, le-a povestit lor în ce chip Domnul l-au scos pre el din temniță. Și a zis: spuneți lui Iacov și frajilor acestea. Și ieșind, s'a dus într'alt loc.

27. Fapt. 13, 43. 26. Gal. 2, 11.

27. Fapt. 15, 32. 28. Fapt. 21, 10.

29. Rom. 15, 26. 30. Fapt. 12, 25.

12. 1 Fapt. 4, 3.

7. Fapt. 16, 24 sq.

7. 3 Imp. 19, 7. 12. Fapt. 15, 37.

18. Și făcându-se ziuă, nu puțină turburare eră între slujitori, oare ce să se fi făcut Petru.

19. Iar Irod cerându'l pre el, și neafiându'l, cercetând pre străjari, a poruncit să'i omoare. Și pogorând dela Iudeea la Chesariea, petrecea acolo.

20. Și eră Irod mânios pre cei din Tir și pre Sidoneni; și toți dimpreună venise la el, și plecând pre Vlast care eră preste cămara împăratului, cereau pace; pentrucă se hrăniă țara lor din pământul împărătesc.

21. Iar într'o zi rânduită, Irod îmbrăcându-se în haină împărătească, și sezând la divan, grăiă către dânsii.

22. Iar norodul strigă glas dumnezeesc și nu omenesc.

23. Și îndată l-a lovit pre el îngerul Domnului, pentru căci n'a dat lui Dumnezeu slava; și făcându-se mâncat de viermi, a murit.

24. Iar cuvântul lui Dumnezeu creștea și se înmulția.

25. Iar Varnava și Savlu s'au întors din Ierusalim la Antiohia după ce au împlinit slujba, luând împreună cu sine și pre Ioan, cel ce se chemă Marco.

CAP. 13.

Trimiterea lui Varnava și Pavel la propoveduire. La Chipru ceartă pe Elima Vrăjitorul. Cuvântările lui Pavel despre Hristos și vestirea Evangheliei la Neamuri.

Și erau oarecari la biserica cea din Antiohia, proroci și învățători; Varnava și Simon ce se chemă Nigher, și Luchie Chirmeanul, și Manaln, care eră crescut împreună cu tetrarhul Irod, și Savlu.

2. Și stujiind ei Domnului, și postindu-se, au zis Duhul Sfânt: osebiți mie pre Varnava și pre Savlu la lucrul la care l-am chemat pre ei.

3. Atunci postind și rugându-se, și puindu'și pre ei mâinile, l-au slobozii.

4. Deci aceștia trimesți fiind de Duhul Sfânt, s'au pogoriți în Selevchia, și de acolo au mers cu corabia la Chipru.

5. Și venind în Salamin, vestiau cuvântul lui Dumnezeu în sinagogurile Iudeilor, și aveau și pre Ioan slugă

6. Și străbătând ostrovul până la Paf, au aflat pre oarecare vrăjitor, proroc mincinos Iudeu, căruia eră numele Variisus.

7. Care eră împreună cu dregătorul Serghie Pavel, bărbat înțelept; acesta chemând pre Varnava și pre Savlu, poștă să auză cuvântul lui Dumnezeu.

8. Iar Elima vrăjitorul (că așa se tâlcuește numele lui) stă împotriva, căutând să întoarcă pre dregătorul dela credință.

9. Iar Savlu (cel ce se zice și Pavel), umplându-se de Duh Sfânt, și căutând la el.

10. A zis: o plinule de toată viclenia și de toată răutatea, fiul diavolului, vrăjmaș a toată dreptatea, nu vei încetă răsvrătind căile Domnului cele drepte?

11. Și acum lată, mâna Domnului preste tine, și vei fi orb, nevăzând soarele până la o vreme. Și îndată a căzut preste el ceață și întunerec; și umblând împrejur căută povățuitori.

12. Atunci văzând dregătorul ceea ce s'a făcut, a crezut, mirându-se de învățătura Domnului.

13. Și purcezând dela Paf Pavel și cei ce erau cu dânsul, au venit în Perghia Pamfiliei; iar Ioan despărțindu se de dânsii s'a întors în Ierusalim.

14. Iar ei tr. când din Perghia, au venit în Antiohia Pisidiei, și intrând în sinagogă în ziua sâmbetei, au șezut.

15. Și după cetirea legii și a prorocilor, au trimes mai marii sinagogei la ei, zicându-le: bărbați frați, de este întru voi cuvânt de mângâiere către norod, grăiți.

16. Și sculându-se Pavel, și făcându-le cu mâna, a zis: bărbați Israiliteni, și cari vă temeți de Dumnezeu, ascultați:

17. Dumnezeuul norodului acestuia al lui Israel au ales pre părinții noștri, și pre norod l-au înălțat când eră nemernic în pământul

20. 3. Imp. 5, 9, 11. 23. Dan. 5, 20.

24. Fapt. 6, 7; Is. 55, 11.

25. Fapt. 11, 29.

13. 3. Fapt. 14, 23.

5. Fapt. 12, 12, 25.

8. Egr. 7, 11; 2. Tim. 3, 8.

10. A doua Leg. 13, 13; Mat. 13, 35.

15. Fapt. 15, 21. 6. Fapt. 19, 33.

Eghiptului, și cu braț înalt i-au scos pre el dintr'însul.

18. Și ca la o vreme de patruzeci de ani au răbdat năravurile lor în pustie.

19. Și pierzându-l neamuri șapte în pământul lui Hanaan, le-au dat lor întru moștenire pământul lor.

20. Și după acestea, ca la patrușute și cincizeci de ani le-au dat lor judecători, până la Samuil prorocul.

21. Și după aceea au cerut împărat; și le-au dat Dumnezeu lor pre Saul feciorul lui Chis, bărbat din seminția lui Veniamin, ani patruzeci.

22. Și schimbându'l pre el, le-au ridicat lor pre David să le fie împărat; pentru care au și zis, mărturisindu'l: aflat-am pre David al lui Iesse, bărbat după inima mea, care va face toate voile mele.

23. Din sămânța acestuia Dumnezeu după făgăduință au ridicat lui Israil Mântuitor, pre Iisus.

24. Mai înainte propoveduind Ioan înaintea feței venirei lui botezul pocăinței la tot norodul lui Israil.

25. Iar dacă și-a împlinit Ioan călătoria zicea: cine mă socotiți a fi? Nu sunt eu. Ci iată vine după mine, căruia nu sunt vrednic încălțămintele picioarelor a dezlegă,

26. Bărbați frați, fiit neamului lui Avraam și cari întru voi se tem de Dumnezeu vouă cuvântul mântuirii acesteia s'au trimis.

27. Pentrucă cei ce locuiesc în Ierusalim și bolerii lor, pre acesta necunoscându'l, și glasurile prociilor cele ce în toate sâmbetele se citesc, judecând au plinit.

28. Și nici o vină de moarte aflând, au cerut dela Pilat să'l omoare pre el.

29. Și dacă au săvârșit toate cele ce erau pentru el scrise, pogorându'l de pre lemn, l-au pus în mormânt.

30. Iar Dumnezeu l-au sculat pre el din morți.

21. 1 Imp. 10, 21, sq.

22. 1 Imp. 16, 12, sq.

23. Is. 11, 1; Ps. 86, 20.

24. Mat. 3, 1. 25. Ioan 1, 20.

26. Rom. 1, 16.

27. Fapt. 3, 17; Ioan 16; 3.

28. Mat. 27, 22 sq; Marc. 15, 12 sq; Luc. 23, 23; Ioan 19, 6.

29. Mat. 27, 59, 60.

30. Fapt. 3, 15; Marc. 16, 6.

31. Carele s'au arătat în zile multe celor ce s'au suit împreună cu dânsul din Galileea în Ierusalim, cari sunt lui mărturii către norod,

32. Și noi binevestim vouă făgăduința cea făcută către părinți.

33. Că pre aceea Dumnezeu o au plinit nouă fiilor acelora, învîind pre Iisus; precum și în psalmul al doilea scris este: Fiul meu ești tu, eu astăzi te-am născut pre tine,

34. Iar cum că l-au învîiat pre el din morți, ca mai mult să nu se întorcă spre stricăciune, așa au zis: volu da vouă cele cuvinoase ale lui David, cele credincioase.

35. Drept aceea și într'alt loc zice: nu vei da pre cel Cuvios al tău să vază stricăciune.

36. Pentrucă David în neamni său slujind statului lui Dumnezeu, a adormit și s'a adaos lângă părinții săi și a văzut stricăciune.

37. Iar pre care Dumnezeu l-au învîiat, n'au văzut stricăciune.

38. Deci cunoscut să fie vouă, bărbați frați, că prin acesta, iertarea păcatelor vouă se vestește.

39. Și despre toate cele ce n'ați putut în legea lui Moisi să vă îndreptați, întru acesta tot cela ce crede, se îndreptează.

40. Socotiți dar, ca să nu vie asupra voastră ce s'a zis prin proci:

41. Vedeți, cei nebăgători de seamă și vă mirați și vă stingeți; că lucru lucrez eu în zilele voastre, lucru căruia nu veți crede, de va povesti cineva vouă.

42. Și ieșind el din sinagoga Iudeilor, i-au rugat neamurile ca în sâmbăta cea viitoare să li se grăiască lor graiurile acestea.

43. Și împraștiindu-se sinagoga, mulți din Iudei și din nemernicii cei cucernici au mers după Pavel și după Varnava; cari grăind lor, li îndemneau pre ei să rămăie întru darul lui Dumnezeu.

44. Iar în cealaltă sâmbăță, mai toată cetatea s'a adunat să auză cuvântul lui Dumnezeu.

45. Și văzând Iudeii noroadele,

31. Ioan 20, 19, 26.

32. Fac. 3, 15 și 12, 3.

33. Evt. 1, 5 și Is. 55, 3.

35. Ps. 15, 8-11; Fapt. 2, 27. 36. Fapt. 2, 29.

38. Luc. 24, 47.

39. Rom. 8, 3; 10, 4.

40. Fvac. 1, 5.

43. Fapt. 11, 23 și 14, 22.

Sac
pro
val.
46.
nac.
moși
vazei
pre a
decei
ce în
47.
Dom
lume
mănu
tutu.
48.
craze
lu. ș
spre
49.
lui pr
50.
de ce
pre c
decei
lui V.
fator.
51.
tăie
lume
52.
craze

s'au umplut de pismă, și stau împotriva celor ce se grăiau de Pavel, împotriviindu-se și hulind.

46. Iar Pavel și Varnava îndrăsnind, au zis: vouă întâiu eră cu cuviință a se grăi cuvântul lui Dumnezeu; iar de vreme ce îi lepădați pre el și nevrednici pre voi vă judecați de vieața cea veșnică, lată ne întoarcem la neamuri.

47. Că așa ne-au poruncit nouă Domnul: pusule-am pre tine spre lumină neamurilor, ca să fii tu spre mântuire până la marginea pământului.

48. Și auzind neamurile se bucurau și slăviau cuvântul Domnului, și au crezut căți erau rânduiți spre vieață veșnică.

49. Și se purtă cuvântul Domnului prin toată țara.

50. Iar Iudeii au învitat pre femeile cele cucernice și de cinste, și pre cei de frunte ai cetăței și au ridicat goană asupra lui Pavel și a lui Varnava, și i-au scos pre ei din hotarele lor.

51. Iar ei scuturând praful picioarelor sale asupra lor, au venit în Iconia.

52. Iar ucenicii se umpleau de bucurie și de Duhul Sfânt.

CAP. 14.

Pavel în Iconia și Licaonia. Vindecarea unui schiop în Listra. Insuflecirea mulțimei pentru Pavel și Varnava. Furia Iudeilor. Întoarcerea în Antiohia

Și a fost în Iconia, de au intrat ei împreună în sinagoga Iudeilor, și așa au grăit, cât au crezut din Iudei și din Elini mulțime multă.

2. Iar Iudeii cei ce nu credeau, au ridicat și au răsvărit sulletele neamurilor asupra fraților.

3. Deci multă vreme au zăbovit cu îndrăzneală grăind întru Domnul, cela ce mărturisiă cuvântul darului său, dând semne și minuni a se face prin mâinile lor.

4. Și s'a împărțit mulțimea cetăței. Și unii erau cu Iudeii, iar unii cu apostolii.

5. Și dacă s'a făcut pornirea ne-

murilor și a Iudeilor împreună cu boierii lor, ca să'i ocărăscă și să'iucidă cu pietre pre ei,

6. Înțelegând au fugit la cetățile Licaoniei, la Listra și la Dervi și în ținutul de primprejur.

7. Și acolo erau binevestind.

8. Și un bărbat oarecare în Listra, neputincios la picioare, ședeă, schiop din pântecelul maicei sale fiind, care niciodată n'a fost umblat.

9. Acesta ascultă pre Pavel când grăia; care căutând la el, și văzând că are credință a se mântui,

10. A zis cu mare glas: scoală pre picioarele tale drepte. Și a sărit și umblă.

11. Iar noroadelă văzând ceea ce a făcut Pavel, au ridicat glasul lor, licaonește zicând: dumnezeii, asemănându-se oamenilor, s'au pogorât către noi.

12. Și numiau pre Varnava, Dia; iar pre Pavel, Ermi, de vreme ce el eră povățuitorul cuvântului.

13. Iar preotul lui Dia, celui ce eră înaintea cetăței lor, tauri și cununii înaintea porților aducând, împreună cu noroadelă vreă să le facă jertfă.

14. Și auzind apostolii, Varnava și Pavel, rupându'și hainele lor au sărit în norod, strigând,

15. Și zicând: bărbați, căci faceți acestea? Și noi oameni suntem asemenea pățimași ca voi, cari binevestim vouă, ca să vă întoarceți dela aceste deșerte spre Dumnezeul cel viu, carele au făcut cerul și pământul și marea și toate cele ce sunt într'insele;

16. Carele întru neamurile cele trecute au lăsat toate limbile să umble în căile lor.

17. Inșă nu s'au lăsat pre sine ne-mărturisit, că bine făcând, din cer au dat nouă ploii și timpuri roditoare, umplând de hrană și de veselie inimile noastre.

18. Și acestea zicând, abia au potolit pre noroadelă, ca să nu le jertfească lor.

19. Și au venit dela Antiohia și Iconia Iudei, și îndemnând pre no-

6. Fapt. 8, 1. 7. Fapt. 11, 20.

8. Fapt. 3, 2.

15. Fapt. 10, 26; Ps. 145, 5; Apoc. 14, 7.

16. Fapt. 17, 30; Ps. 80, 13.

17. Ps. 146, 6; Ier. 5, 24.

19. 2 Cor. 11, 25; 2 Tim. 3, 11.

roade, și cu pietre lovind pre Pavel, l-au tras afară din cetate gândind că a murit.

20. Iar încunjurându-l pre el ucenicii, sculându-se a intrat în cetate, și a doua zi a ieșit împreună cu Varnava în Dervi.

21. Și binevestind cetății aceleia, și învățând pre mulți, s'au întors în Listra și în Iconia și în Antiohia.

22. Întărind sufletele ucenicilor, și rugându-i să rămâe în credință, și cum că prin multe necazuri se cade nouă a intra întru împărăția lui Dumnezeu.

23. Și hirotonindu-le lor preoți pre la biserici, rugându-se cu posturi, i-au încredințat pre ei Domnului întru care au crezut.

24. Și trecând Pisidia, au venit în Pamfilia.

25. Și grăind în Perghia cuvântul, s'au pogorât în Atalia;

26. Și de acolo au mers cu corabia în Antiohia, de unde erau datul darului lui Dumnezeu, spre lucrul care l-au împlinit.

27. Și viind, și adunând biserica, au vestit câte au făcut Dumnezeu cu ei, și cum că au deschis neamurilor ușa credinței.

28. Și au petrecut acolo vreme nu puțină împreună cu ucenicii.

CAP. 15.

Apostolii hotărăsc a nu se tăia împrejur creștinii dintre neamuri și ce anume să păzească. Călătoresc din nou Pavel și Varnava la neamuri. Neînțelegera pentru Ioan Marcu.

Și oarecari pogorându-se din Iudeea învățau pre frați, că: de nu vă veți tăia împrejur după obiceiul lui Moisi, nu veți putea să vă mântuiți.

2. Deci făcându-se pricire și întrebare nu puțină de către Pavel și Varnava împotriva acelor, au rânduit să se sune Pavel și Varnava și alții oarecari dintru ei, la apostoli și la bătrâni în Ierusalim pentru întrebarea aceasta.

3. Deci ei trimiși fiind de biserică, au trecut prin Finichia și Samaria, povestind de înțoarcerea nea-

murilor, și făceau bucurie mare tuturor fraților.

4. Și dacă au venit în Ierusalim, au fost primiți de biserică și de apostoli și de bătrâni, și au vestit câte au făcut Dumnezeu cu dânsii.

5. Iar s'au sculat oarecari din cei din eresul Fariseilor cari crezuse, zicând: că trebuie a' i tăia împrejur pre ei, și a le porunci să păzească legea lui Moisi.

6. Și s'au adunat apostolii și bătrânii să vază de cuvântul acesta.

7. Și multă întrebare făcându-se, sculându-se Petru a zis către ei: bărbați frați, voi știți că din zilele cele mai dinainte Dumnezeu întru noi au ales, ca prin gura mea să auză neamurile cuvântul evangheliei și să crează.

8. Și cunoscătorul de inimi Dumnezeu le-au mărturisit lor, dând lor Duhul Sfânt, ca și nouă;

9. Și nimic n'au osebit între noi și între ei, cu credința curățind inimile lor

10. Acum dar ce ispițiți pre Dumnezeu, a pune jug presie cerbicea ucenicilor, care nici părinții noștri, nici noi n'am putut să'l purtăm?

11. Ci prin darul Domnului nostru Iisus Hristos credem că ne vom mântui, ca și acela.

12. Și a făcut toată mulțimea, și ascultă pre Varnava și pre Pavel, cari povesteau câte au făcut Dumnezeu semne și minuni întru neamuri printr'înșii.

13. Iar dacă au făcut ei, a răspuns Iacov, zicând: bărbați frați, ascultați-mă pre mine;

14. Simeon a spus cum întâiu Dumnezeu au socotit să iă din neamuri norod întru numele lui.

15. Și cu aceasta se întocmesc cuvintele prorocilor, după cum este scris;

16. După acestea mă voi înțoarce, și voi zidi cortul lui David cel căzut; și cele săpate ale lui le voi zidi, și voi îndreptă pre el;

17. Ca să caute ceilalți din oameni pre Domnul, și toate neamurile preste care s'a chemat numele meu preste ei, zice Domnul, cela ce face acestea toate.

22. Mat. 10, 38. 23. Tit. 1, 5.
27. Fapt. 15, 4; 1 Cor. 16, 9.

15. 1. Gal. 5, 2 2. Fapt. 11, 30.

4. Fapt. 14, 27. 7. Fapt. 11, 15.
9. Fapt. 10, 34 10. Mat. 23, 4.
11. Efes. 2, 4, 8. 12. Fapt. 11, 18.
14. Fapt. 10, 44. 16. Amos 9, 11.

18. Domn
19. sup
Intor
20. reasc
de cu
21. cele d
pre o
când
smb
22. și băt
șunar
a, să
mă c
loda
pre S
rețit;
23. astea
celor
lichia
muri,
24. oarec
burat
suflete
cu im
nora r
25. aduna
bărba
preant
nava
26. și
de le
nostru
27. Iuda
și
28. Duh
presta
de cel
29.
30.
31. I
cu mi

18. Cunoscute din veac sunt la Dumnezeu toate lucrurile lui.

19. Pentru aceea eu judec, a nu supără pre cel ce din neamuri se înforc la Dumnezeu;

20. Ci a le trimite lor, ca să se fe-rească de pângăriciunile idolilor și de curvie și de sugrumat și de sânge.

21. Pentrucă Moisi din neamurile cele de demult, are în toate cetățile pre cel ce îl propoveduesc pre el, celindu-se în sinagoguri în toată sămbăta.

22. Atunci s'a părut apostolilor și bătrânilor împreună cu toată adunarea, ca, alegând bărbați dintru ei, să'i trimeată la Antiohia împreună cu Pavel și cu Varnava; pre Iuda cel ce se chiamă Varsava, și pre Sila, bărbați povățuitori întru fraji;

23. Scriind prin mâinile lor aceste: apostolii și bătrânii și frajii, celor dela Antiohia și Siria și Chilia fraji, celor ce sunt din neamuri, să se bucure.

24. De vreme ce am auzit că oarecari dintre noi leșind v'au turburat pre voi cu cuvinte, slăbind sufletele voastre, zicând: să vă iă-eți împrejur, și să păziți legea, că-roră noi n'am poruncit.

25. Părutu-s'a nouă cari ne-am adunat cu un suflet, ca, alegând bărbați, să'i trimetem către voi împreună cu cei iubiți ai noștri Varnava și Pavel.

26. Oameni, cari și-au dat sufletele lor pentru numele Domnului nostru Iisus Hristos.

27. Drept aceea am trimes pre Iuda și pre Sila, cari și ei cu cuvântul vor vesti acesteși.

28. Pentrucă s'au părut Sfântului Duh și nouă, că mai mult nici o greutate să se pule preste voi, afară de cele de nevoie, acestea:

29. A vă feri de cele jertfite idolilor, și de sânge, și de sugrumat, și de curvie; de care de vă veți păzi pre voi, bine veți face. Fii sănătoși.

30. Deci aceștia slobozindu-se, au venit la Antiohia, și adunând mulțimea, au dat cartea;

31. Și celindu-o, s'au bucurat pentru mângăiere.

32. Și Iuda și Sila, și ei proci fiind, prin cuvânt mult au mângă-leat pre fraji și i-au înțărît.

33. Și făcând acolo câțavă vreme, s'au slobozit cu pace dela fraji către apostoli.

34. Iar lui Sila i s'a părut să rămăle acolo.

35. Iar Pavel și Varnava se zăboviau în Antiohia, învățând și binevestind împreună și cu alți mulți cuvântul Domnului.

36. Iar după câteva zile a zis Pavel către Varnava: înforcându-ne, să cercetăm pre frajii noștri prin toate cetățile, întru care am vestit cuvântul Domnului, cum petrec.

37. Și Varnava voia să iă împreună pre Ioan, ce se chemă Marcu.

38. Iar Pavel zicea că pre cela ce s'a despărțit de ei din Pamfilia, și n'a mers cu dânșii la lucru, să nu' iă împreună.

39. Drept aceea s'a făcut împerechiere între dânșii cât s'au despărțit ei unul de altul; și Varnava luând pre Marcu, a mers cu corabia în Chipru;

40. Iar Pavel alegând pre Sila s'a dus, dându-se darului lui Dumnezeu de către fraji.

41. Și trecea prin Siria și Chilia, întărind bisericile.

CAP. 16.

Pavel în Macedonia Propoveduirea, minunile și suferințele lui.

Și a sosit în Dervi și în Listra; și iată, un ucenic oarecare eră acolo, anume Timotel, fiul unei mueri Iudee credincioase; iar tatăl lui, Elin,

2. Care se mărturisiă de frajii cel ce erau în Listra și Iconia.

3. Pre acesta a voit Pavel să meargă împreună cu el; și luându'l i-a iăiat împrejur pre el pentru Iudeii cel ce erau în locurile acelea; pentrucă știau toți pre tatăl lui că eră Elin.

4. Și cum treceau prin cetăți, le dă învățatură să păzească dogmele cele rânduite de apostoli și de bătrânii cel din Ierusalim.

32. Fapt. 11, 27 și 13, 1.

38 Fapt. 13, 13.

16. 1. Fapt. 19, 22.

2. Fapt. 6, 3 și 10, 22.

20. Lev. 3, 17. 21. Fapt. 13, 15.

24. Fapt. 20, 30; Gal. 1, 7.

31. Fapt. 13, 48.

5. Deci bisericile se întăreau cu credința, și prisosiau cu numărul în toate zilele.

6. Și trecând prin Frighia și prin ținutul Galatiei, fiind opriți de Sfântul Duh a grăi cuvântul în Asia.

7. Venind spre Misia, se ispittau a merge spre Vitinia; și nu i-a lăsat pre ei Duhul.

8. Și trecând Misia, s'au pogorți în Troada.

9. Și vedenie noaptea s'a arătat lui Pavel: un bărbat Machedonean eră stând, rugându'l pre el, și zicând: trecând în Machedonia, ajută-ne nouă.

10. Iar dacă a văzut vedenia, îndată am cercat să ieșim în Machedonia, socotind că ne chiamă pre noi Domnul să le binevestim lor.

11. Drept aceea pornind dela Troada, am mers drept la Samotrachi, și a doua zi la Neapoli;

12. Și de acolo la Filippi, care este cetatea cea dinfăi a părții acestei a Machedoniei, colonie; și eram într'această cetate petrecând câteva zile.

13. Și în ziua sâmbetelor am ieșit afară din cetate lângă rfu, unde se obișnuia a fi rugăciune; și șezând, grăiam femeilor celor ce se adunaseră.

14. Și o femeie anume Lidia, care vindeă pânze mohorate, din cetatea Tiatirilor, cinstind pre Dumnezeu, ascultă; căreia Domnul au deschis inima ca să ia aminte la cele ce se grăiau de Pavel.

15. Și dacă s'a botezat ea și casa ei, s'a rugat zicând: de m'ajți judecat pre mine a fi credincioasă Domnului, intrând în casa mea, rămâneți. Și ne-a silit pre noi.

16. Și a fost când mergeam noi la rugăciune, oarecare slujiacă având duh pitonicesc ne-a întimpinat pre noi, care dobândă multă dă stăpânilor ei, vrăjind:

17. Aceasta urmând lui Pavel și nouă, strigă, zicând: acești oameni robii lui Dumnezeu celui de sus sunt, cari vestesc vouă calea mântuirii.

18. Și aceasta făcea în multe zile.

6. Fapt. 18, 23.

8. Fapt. 20, 6; 2 Cor. 2, 12; 2 Tim. 4, 13.

16. 1. Imp. 28, 7;

17. Marcu 1, 24, 34.

18. Marcu 16, 17.

Iar supărându-se Pavel și întorcându-se a zis duhului: poruncescu'ti île întru numele lui Iisus Hristos, să ieși dintr'nsa. Și a ieșit într'acel ceas.

19. Și văzând stăpânil ei, că s'adus nădejdea câștigului lor, prinzând pre Pavel și pre Sila, i-au dus în târg la cei mai mari.

20. Și ducându'l pre ei la voievozi, au zis: acești oameni turbură cetatea noastră, ludel fiind,

21. Și vestesc obiceiuri care nu este slobod nouă a le primi, nici a le face, Romani fiind noi.

22. Și s'a ridicat norodul asupra lor; și voievozii rupându-le lor halnele, au poruncit să'i bată cu lege.

23. Și multe lovituri dându-le lor, i-au băgat în temniță, poruncind temnicerului prea bine să'i păzească pre ei;

24. Care poruncă ca aceea luând, i-a pus pre ei în temnița cea mai din lăuntru, și picioarele lor le-a băgat în gros.

25. Iar în miezul nopții Pavel și Sila rugându-se, laudau pre Dumnezeu; și îi auziau pre dâșii cei legați.

26. Și fără de veste s'a făcut cutremur mare, cât s'au clătii temeliiile temniței; și numai decât s'au deschis toate ușile, și legăturile tuturor s'au dezlegat.

27. Și deșteptându-se temnicerul, și văzând deschise ușile temniței, scoțând sabiea, vrea să se omoare, socotind că au scăpat cei legați.

28. Iar Pavel a strigat cu glas mare, zicând: nimic rău să nu îți faci îie; că toți suntem aici.

29. Și cerând lumânare, a sărit în lăuntru, și tremurând a căzut înaintea lui Pavel și a lui Sila.

30. Și scoțându'l pre ei afară, a zis: domnilor! ce mi se cade să fac ca să mă mântuesc?

31. Iar ei au zis: crede întru Domnul Iisus Hristos, și te vei mântui, tu și casa ta.

32. Și i-au grăit lui cuvântul Domnului, și tuturor celor din casa lui.

33. Și luându'l pre ei într'acel ceas al nopții, i-a spălat de rane;

20. Fapt. 17, 6.

22. 2 Cor. 11, 25; Filipp. 1, 30; 1 Tess. 2, 2.

25. Fapt. 4, 31; 5, 41.

31. Ioan 3, 16.

și s'a
clătii
34.
sa le
cu lo
Dum
35.
stăp
clătii
36.
răz a
mes
com
37.
de ne
rodul
mari
și acu
că nu
scoț
38.
com
și au
39.
scoț
40.
rei în
170.

și în
Mia,
că și
2. s
mrat
într
3. t
cădă
să în
ceta
cu ve
4. s
fac
mă
noi
5. t
s'ând
a pre

17.
17.

și s'a botezat el și al lui toți îndată.

34. Și ducându-l pre ei în casa sa, le-a pus masă, și s'a bucurat cu toată casa sa crezând întru Dumnezeu.

35. Și făcându-se ziuă, au trimis voevozii pre purtătorii de toiege, zicând: slobozi pre oamenii acela.

36. Și a spus temnicerul cuvintele acestea către Pavel, că au trimis voevozii ca să vă sloboziți; acum dar ieșiți și mergeți cu pace.

37. Iar Pavel a zis către ei: după ce ne-au bătut pre noi înaintea norodului fără de judecată, oameni Romani fiind, ne-au pus în temniță, și acum pre ascuns ne scot pre noi? Că nu este așa, ci să vie ei să ne scoată.

38. Și au vestit voievozilor purtătorii de toiege graiurile acestea, și s'au temut auzind că Romani sunt.

39. Și venind s'au rugat lor, și scoțându-i îi porțiau să iasă din cetate.

40. Și ieșind din temniță, au intrat în casa Lidiei, și văzând pre frați, i-au mângâiat pre ei și au ieșit.

CAP. 17.

Turburarea din Tesalonic din pricina propovăduirii lui Pavel. El trece în Veria și apoi în Atena. Cuvântarea lui Pavel înaintea Areopagului.

Și trecând prin Amfipoli și Apolonia, au venit în Tesalonic, unde eră sinagoga Iudeilor;

2. Și după obiceiul său Pavel a intrat la ei, și în trei sâmbete s'a întrebat cu ei din scripturi.

3. Dovedind și arătându-le că se cădea lui Hristos să păltimească și să învieze din morți, și cum că acesta este Hristos Iisus, pre care eu vestesc vouă.

4. Și unii dintr'înșii au crezut și s'au însoțit cu Pavel și cu Sila, și mulțime multă din Elinii cei cucernici și din femeile cele de frunte nu puțin.

5. Iar Iudeii cei necredincioși, umplându-se de pismă și luând lângă ei pre niște oameni răi din cei proști

și făcând gloată, au întărit cetatea, și năvălind asupra casei lui Iason, căutau să-i scoată pre ei la norod.

6. Și neaflându-i pre ei, trăgeau pre Iason și pre unii din frați la mai marii cetății, strigând: că cei ce au turburat toată lumea, aceștia și aicea au venit;

7. Pre cari i-a primit Iason și aceștia toți improfiva rândueleurilor Cesarului fac, zicând că este alt împărat Iisus.

8. Și au turburat pre norod și pre mai marii cetății, cari auziau acestea.

9. Și luând multe dela Iason și dela ceilalți, i-au slobozit pre ei.

10. Și frații îndată noaptea au trimis pre Pavel și pre Sila la Veria; cari mergând, au intrat în sinagoga Iudeilor,

11. Și aceștia erau mai de bun neam decât cei din Tesalonic, cari au primit cuvântul cu toată osârdia, în toate zilele cercând scripturile de sunt acestea așa.

12. Mulți dar dintru dânșii au crezut și din femeile Elinilor cele de cinste, și din bărbați nu puțin.

13. Și dacă au înțeles Iudeii cei din Tesalonic că și în Veria s'a vestit de Pavel cuvântul lui Dumnezeu, au venit și acolo, turburând noroadele.

14. Și îndată atunci frații au trimis pre Pavel să meargă spre mare și au rămas Sila și Timotei acolo.

15. Iar cei ce grijiau să scape pre Pavel, l-au dus pre el până la Atena, și luând poruncă către Sila și Timotei, ca, cum mai curând să vie la ei; s'au dus.

16. Iar în Atena așteptându-i pre ei Pavel, se întărită întru dânșii duhul lui, văzând cetatea plină de idoli.

17. Drept aceea se întrebă în sinagogă cu Iudeii, și cu cei credincioși, și în târg în toate zilele cu cei ce se întâmplau.

18. Iar unii din filozofii Epturi și Stoici se priciau cu el. Și unii ziceau: oare ce volestie acest sămănător de cuvinte să grăiască? Iar alții, se pare că de streini dumne-

34. Luc. 5, 29. 39. Mat. 8, 34.

17. 1. 1 Tes. 2, 2.

3. Luc. 24, 27, 45.

5. Rom. 16, 21.

6. Fac. 16, 20. 7. Luc. 23, 2.

11. Iez. 34, 12; Luc. 16, 29; Ioan 5, 39.

14. Fac. 16, 1. 16. 1 Tes. 3, 1.

18. 1 Cor. 4, 12.

zei este vestitor; căci pre Iisus și învierea lui binevestea lor.

19. Și prinzându-l pre dânsul, l-au dus la Ariopag, zicând: oare putem a înțelege ce este această învățătură nouă, care de tine se grădește?

20. Pentrucă streine oarecare bagl în auzurile noastre; drept aceea vom să știm ce vor să fie acestea.

21. (Că Atinenii toți și cei streini cari mergeau acolo, la nimic alt nu se zăboviau, fără numai a zice sau a auzi ceva nou).

22. Și stând Pavel în mijlocul Ariopagului, a zis: bărbați Atineni, întru toate vă văz pre voi ca și cum ați fi mai cucernici.

23. Pentrucă, trecând și privind închinăciunile voastre, am aflat și un jertfelnic, întru care eră scris: Necunoscutului Dumnezeu. Pre care dar necunoscându-l voi îl cinstiți, pre acesta eu îl vestesc vouă.

24. Dumnezeu care au făcut lumea și toate cele ce sunt într'însa, aceștia fiind Domnul cerului și al pământului, nu în biserici făcute de mâini locuiește;

25. Nici de mâini omenești se slujește, având trebuință de ceva, de vreme ce el dă tuturor viață și suflare și toate;

26. Și au făcut dintr'un sânge tot neamul omenesc, să locuiască preste toată fața pământului, așezând vremile cele mai înainte rânduite și hotărele locuinței lor;

27. Ca să caute pre Domnul, ca doară l-ar simți pre el și l-ar afla, măcar că nu este departe de fiecare din noi;

28. Căci întru dânsul vîem și ne mișcăm și suntem; precum și oare cari din poezii voștri au zis: că al lui și neam suntem.

29. Deci de vreme ce neamul lui Dumnezeu suntem, nu suntem datorți a socoti cum că Dumnezeu este asemenea aurului, sau argintului, sau pietrei care este clopătură a meșteșugului și a gândului omului.

30. Deci anii neștiinței acesteia trecându-l cu vederea Dumnezeu, acum poruncește tuturor oamenilor pretulindenea să se pocăiască;

31. Pentrucă au pus zluă, întru

care va să judece lumea întru dreptate prin bărbatul pre care mai înainte l-au rânduit; dând credință tuturor, înviindu-l pre dânsul din morți.

32. Iar auzind de învierea morților, unii își băteau joc, iar alții au zis: te vom auzi iarăș pre tine pentru aceasta.

33. Și așa Pavel a ieșit din mijlocul lor.

34. Iar oarecari bărbați lipindu-se de el, au crezut; între cari eră și Dionisie Areopaghitul și o femeie anume Damaris și alții împreună cu dâșii.

CAP. 18.

Pavel în Corint. Achila și Prischila. Cuvântarea lui Pavel. Crisp mai marele sinagogei vine la credință cu toată casa lui. Vedenia lui Pavel. Proconsulul Galion. Apolos, bărbat cuvântăreț și credincios.

Iar după acestea ieșind Pavel din Atena, a venit la Corint;

2. Și aflând pre oarecare Iudeu anume Achila, de neam din Pont, care de curând venise dela Italia și pre Prischila femeia lui; (pentru că a fost poruncit Claudie să lasă toți Iudeii din Roma); a venit la ei.

3. Și pentrucă eră de un fel de meșteșug cu ei, a rămas lângă dâșii și lucră; pentrucă erau făcători de corturi cu meșteșugul.

4. Și se priciă în sinagogă în toate sâmbetele și încredință și pre Iudei și pre Elini.

5. Iar dacă s'au pogorît dela Machedonia Sila și Timotei, se cuprinsese de duhul Pavel, mărturisind Iudeilor că Iisus este Hristos.

6. Și stând ei împotriva și hulind, scuturându-și halnele a zis către dâșii: sângele vostru asupra capului vostru; curat sunt eu; de acum la neamuri mă volu duce.

7. Și mutându-se de acolo a venit la casa oarecărui, anume Iust care cinstia pre Dumnezeu, a cărui casă eră alături cu sinagoga.

8. Iar Crisp mai marele sinagogei, a crezut în Domnul împreună cu toată casa lui; și mulți din Corinteni auzind credeau și se bolețau.

24. Fapt. 7, 48. 27. Is. 55, 6.

29. Is. 46, 5.

30. Fapt. 14, 16; Luc. 24; 47.

31. Rom. 14, 10; Fapt. 3, 15.

32. 1 Cor. 1, 23.

18. 2. Rom. 16, 3. 3. 1 Cor. 4, 12.

5. Fapte 17, 14, 15.

6. Fapte 13, 51; Mat. 10, 14.

9
noc
gră
!
nu
faci
mie
1
luni
Dur
1:
hai
suli
pre
1:
sta
stea
14
gure
er f
18 re
fi si
18
bere
și p
vai;
nu x
16
17
stie
teau
lion
18
ind
trați.
Impr
care
pent
19
crea
In s
20
la de
21
mi s
cul r
și ie
de v
dela
22
scin
rei.
23

9. Și au zis Domnul în vedenie noaptea lui Pavel: nu te teme, ci găiește și nu tăceă:

10. Că eu sunt cu tine și nimeni nu se va ispiți asupra ta ca să'ți faci rău; pentrucă norod mult este mie în cetatea aceasta.

11. Și a șezut acolo un an și șase luni, învățând întru ei cuvântul lui Dumnezeu.

12. Și Gallon fiind dregător în A-hala, s'au ridicat toți iudeii cu un suflet asupra lui Pavel și l-au dus pre el la divan.

13. Zicând: că afară de lege acesta îndeamnă pre oameni să cinstească pre Dumnezeu.

14. Și vrând Pavel să deschiză gura, a zis Gallon către iudei: de ar fi vre o nedreptate sau vre o faptă rea, o iudeilor, după cuvlință v'ași fi suferit pre voi;

15. Iar de vreme ce este întrebare pentru cuvânt și pentru nume și pentru legea voastră, veți căută voi; pentrucă judecător acestora eu nu voiu să flu.

16. Și l-a gonit pre el dela divan.

17. Și apucând toți Elinii pre Sosien mai marele sinagogei, îl băteau înaintea divanului. Și lui Gallon nici o grije nu eră de acestea.

18. Iar Pavel, încă mai îngăduind zile multe, despărțindu-se dela frați, a mers pre apă la Siria, și împreună cu el Prischila și Achila; care și-a tuns capul în Cheghrees, pentrucă aveă îngăduință.

19. Și a sosit în Efes și pre acela i-a lăsat acolo; iar el intrând în sinagogă, se întrebă cu iudeii.

20. Și rugându'l ei ca să rămăie la dâșii mai multă vreme, n'a voit;

21. Ci s'a despărțit dela ei, zicând: mi se cade cu adevărat ca praznicul cel ce vine să'î fac în Ierusalim, și iarăș mă voiu întoarce la voi, de va voi Dumnezeu. Și a purces dela Efes.

22. Și pogorându-se în Chesaria, suindu-se și închinându-se adunării, s'a pogorit la Antiohia.

23. Și făcând acolo câțavă vreme,

s'a dus, trecând de rând prin Jnuful Galatiei și prin Frighia, întărind pre toți ucenicii.

24. Iar un Iudeu oarecare anume Apolos, Alexandrean de neam, bărbat meșter la cuvânt, a venit în Efes, puternic fiind întru scripturi.

25. Acesta eră învățat în calea Domnului, și fierbând cu duhul, grăia și învăța cu deadinsul cele ce sunt pentru Domnul, știind numai botezul lui Ioan.

26. Acesta a început a grăi cu îndrăznieală în sinagogă; și auzindu'l pre el Achila și Prischila, l-au luat și mai cu amăruntul, li au spus lui calea lui Dumnezeu.

27. Și vrând el să treacă în A-hala, îndemnându-se frații au scris ucenicilor să'î primiască pre el, care mergând acolo, mult a ajutat cu darul celor ce crezuseră.

28. Pentrucă tare înfruntă pre Iudei înaintea norodului, arătându-le din scripturi că Iisus este Hristos.

CAP. 19.

Pavel propoveduește în Efes, botează și săvârșește multe vindecări minunate.

Dimitrie Argintarul ridică poporul asupra lui Pavel.

Și a fost când eră Apolos în Corint, Pavel trecând prin părțile cele de sus a venit în Efes, și aflând pre oarecari ucenici,

2. A zis către ei: luat-ați Duh Sfânt după ce ați crezut? Iar ei au zis către dânsul: încă nici de este Duh Sfânt am auzit.

3. Și a zis către ei: dar în ce v'ați botezat? Iar ei au zis: în botezul lui Ioan.

4. Iar Pavel a zis: Ioan a botezat botezul pocăinței, zicând norodului, să crează întru acela ce vine după dânsul, adecă întru Hristos Iisus.

5. Și auzind, s'au botezat întru numele Domnului Iisus.

6. Și punându-și Pavel mâinile preste ei, au venit Duhul Sfânt preste dâșii; și grăiau în limbi, și prociiau.

7. Și erau de toți bărbați, ca la doisprezece.

24. 1 Cor. 1, 12. 28. Fapt. 9, 22.

19. 7. Fapt. 18, 19, 24.

2. Fapt. 10, 44; Ioan 7, 39.

4. Mat. 3, 11. 6. Fapt. 6, 6. și 2, 4.

9. 1 Cor. 2, 4.

10. Is. 41, 10; Ioan 10, 16.

15. Mat. 27, 24; Ioan 18, 31.

17. 1 Cor. 1, 1.

18. Fapt. 21, 24; Num. 6, 9, 18.

21. 1 Cor. 4, 19; Evr. 6, 3; Iac. 4, 15.

8. Și el intrând în sinagogă, cu îndrăzneală grăia în trei luni, întrebându-se și adevărind cele de împărăția lui Dumnezeu.

9. Iar de vreme ce unii se împletreau și nu ascultau, grăind de rău calea înaintea norodului, Pavel depărtându-se dela ei, a oșebit pre ucenici, în toate zilele pricindu-se în școala unu Tiran

10. Și aceasta s'a făcut în doi ani; cât toți cei ce locuiau în Asia au auzit cuvântul Domnului Iisus, și Iudeii și Elinii.

11. Și puteri nu mici făcea Dumnezeu prin mâinile lui Pavel;

12. Cât și preste cei ce erau bolnavi se aduceau de pre trupul lui măhrami sau ștergătoare, și se depărtau dela ei boalele, și duhurile cele rele ieșau dintr'înșii.

13. Și s'au ispițit oarecari din Iudeii cei ce încunjurau jurători, a chema preste cei ce aveau duhurile cele rele, numele Domnului Iisus, zicând: jurămu-vă pre voi cu Iisus pre care Pavel propoveduește.

14. Și erau șapte feciori ai lui Scheva, Iudeului, arhiereului, cari făceau aceasta.

15. Și răspunzând duhul cel rău a zis: pre Iisus cunosc, și pre Pavel știu; dar voi cine sunteți?

16. Și sărind asupra lor omul întru care eră duhul cel rău, și biruindu'i pre ei, s'a întărit asupra lor, cât goli și raniși au fugit din casa aceea.

17. Și aceasta s'a făcut știută la toți Iudeii și Elinii cei ce locuiau în Efes; și a căzut Irică preste toți aceia, și se mărea numele Domnului Iisus.

18. Și mulți din cei ce crezuseră veneau de se mărturiseau, și vesteau faptele lor.

19. Și mulți din cei ce făcuse vrăjile aducând cărțile, le ardeau înaintea tuturor; și au socotit prejurile lor, și au aflat cincizeci de mii de arginți.

20. Așa cu țarie cuvântul Domnului crește și se întărește.

21. Și dacă s'au săvârșit acestea, a pus Pavel cu duhul, ca trecând prin Machedonia și Ahaia, să mear-

gă în Ierusalim, zicând că după ce voiu fi acolo, trebue și Roma să o văz.

22. Și trimițând la Machedonia doi din cei ce slujeau lui, pre Timotei și pre Erasi; el a rămas călăvă vreme în Asia.

23. Și s'a făcut în vremea aceea turburare nu puțină pentru calea Domnului.

24. Pentrucă un argintar oarecare anume Dimitrie, făcând biserici de argint Artemidei, da meșterilor lucru nu puțin;

25. Pre cari adunându'i și pre cei ce erau lucrători de unele ca acestea, a zis: bărbaților, știți că dintr'acest lucru este câștigul nostru.

26. Și vedeți și auziți, că nu numai în Efes, ci mai în toată Asia, Pavel acesta mult norod învățând a mutat, zicând, că nu sunt dumnezei cei ce de mâini se fac;

27. Și nu numai această parte a noastră se primejduiește a veni spre defălmare; ci și biserica dumnezeoai celei mari Artemidei, întru nimic a se socoti, ba încă să se surpe și mărima ei, pre care toată Asia și lumea o cinstește.

28. Și auzind și umplându-se de mânie strigau, zicând: mare este Artemida Efesenilor!

29. Și s'a umplut toată cetatea de turburare; și s'au pornit toți într'un suflet la priveriște, răpind împreună și pre Gale și pre Aristarh, Machedonenii, soțiile lui Pavel.

30. Iar Pavel vrând să intre în norod, nu l-au lăsat pre el ucenicii.

31. Încă și unii din mai marii Asiei, fiind lui prieteni, trimețând la dânsul, îl rugau să nu se dea pre sine în priveriște.

32. Deci alții strigau altceva; pentrucă eră adunarea turburată, și cei mai mulți nu știau pentru ce s'au adunat.

33. Iar din norod au scos înainte pre Alexandru, puindu'l pre el înaintea Iudeii. Iar Alexandru făcând cu mâna, vrea să răspundă norodului.

34. Iar cunoscând că este Iudeu, un glas s'a făcut de către toți, care ca vre-o două ceasuri strigă: mare este Artemida Efesenilor!

35. Iar logofătul potolind norodul, a zis: bărbați Efeseni, cine este o-

8. Fapt. 14, 3. 17. Fapt. 5, 5, 11.

20. Fapt. 6, 7; 12, 24.

21. Fapt. 18, 21 și 20, 22.

22. Rom. 16, 23. 27. 2 Cor. 1, 8.

24. Fapt. 16, 16. 29. 2 Cor. 1, 8.

mul acela care nu știe că cetatea Efesenilor este purtătoare de grija bisericii Artemidei, dumnezeoaiei cei mari și a chipului ei?

36. Deci fără de îndoielă fiind acestea, se cuvine voi să vă astâmpărați, și nimic cu obrăznicie să nu faceți.

37. Că ați adus pre bărbații aceștia, nici furi de cele sfinte fiind, nici hulind pre dumnezeoaia voastră.

38. Iar de are Dimitrie și cei împreună cu el meșteri, către cineva cuvânt, judecători sunt și dregători; părăscă-se unul pre altul.

39. Iar dacă pentru altceva cercați, în adunarea cea legiuită se va deslegă.

40. Pentrucă ne primejduim să ne vinuim de zarvă pe ziua de astăzi, fiindcă nici o pricină nu este pentru care am putea să dăm seamă de turburarea aceasta.

41. Și aceasta zicând, a slobozit adunarea.

CAP. 20.

Călătoria lui Pavel prin Machedonia și Grecia în Asia. El învie pre Eutih în Troada. Dă sfaturi păstorești la Milet proșilor din Efes.

Iar după ce a încetat gâlceava, chemând Pavel pre ucenici, și închinându-se lor, a ieșit să meargă în Machedonia.

2. Și trecând prin părțile acelea, și mângâindu-l pre ei cu cuvinte multe, a venit în Elada.

3. Și făcând acolo trei luni, fiindcă s'a făcut vicleșug asupra lui despre Iudei, vrând el să se suie în Siria, s'a făcut socoteală să se întoarcă prin Machedonia.

4. Și mergea împreună cu el până la Asia Sosipatru Verianul; și din Tesalonicheni, Aristarh și Secund; și Gate Dervianul și Timotei; iar din Asia, Tihi și Trofim.

5. Aceștia mergând înainte ne-au așteptat pre noi în Troada.

6. Iar noi, după zilele azimelor, am mers pre apă dela Filipi, și în cinci zile am venit la ei în Troada; unde am zăbovit șapte zile.

7. Iar întru una din sâmbete, adunați fiind ucenicii să frângă pâine, Pavel vorbea cu dânșii, vrând să purceadă a doua zi; și a lungit cuvântul până la miezul nopței.

8. Și erau făclii multe în foisor sus, unde erau adunați.

9. Și șezând un tinerel anume Eutih într'o fereastră, cuprins fiind de somn greu; vorbind Pavel de multe, plecându-se de somn, a căzut jos din casa de sus cea din rândul al treilea și l-au luat morți.

10. Iar Pavel pogorându-se, a căzut preste el, și îmbrățișându-l a zis: nu vă turburați, că sufletul lui întru'nsul este.

11. Și suindu-se și frângând pâine, și mâncând și mult vorbind cu ei până la ziuă, așa a ieșit.

12. Iar pre copil l-a adus viu, și s'au mângâiat nu puțin.

13. Iar noi venind la corabie, am mers la Ason, de acolo vrând ca să luăm pre Pavel, pentrucă așa era rânduit, vrând el să meargă pre uscat, pedestru.

14. Și dacă s'a întâlnit cu noi la Ason, luându-l pre el, am venit la Mitlini.

15. Și de acolo înnotând cu corabia, a doua zi am sosit în preajma Hiului; și în cealaltă zi am ajuns în Samos, și rămâind în Tronghillon, a doua zi am venit la Milet.

16. Pentrucă a socotit Pavel să treacă Efesul, ca să nu i se facă lui să zăbovească în Asia; că se grăbiă de ar putea în ziua praznicului a cincizeci de zile să fie în Ierusalim.

17. Și din Milet trimișând în Efes, a chemat pre presviterii bisericii.

18. Și dacă au venit la el, a zis lor: voi știți din ziua cea dintâiu întru care am intrat în Asia, cum am fost cu voi în toată vremea.

19. Slujind Domnului cu toată smerenia și cu multe lacrimi și ispite, care mi s'au întâmplat mie întru vicleșugurile Iudeilor.

20. Cum nimic n'am tăcut din cele de folos, să nu vă vestesc vouă și să vă învăț pre voi înaintea norodului, și prin case.

21. Mărturisind și Iudeilor și Elirilor pocăința cea către Dumnezeu,

36. Fapt 21, 5.

20. 1. 1 Tim. 1, 3.

4. Fapt. 17, 10; Rom 16, 21, 23; Efes. 6, 21; 2 Tim. 4, 20. 6. Eplre 12, 15.

7. Fapt 2, 42, 46. 16. Fapt. 19, 21.
21. Luc. 24, 47.

și credința cea întru Domnul nostru Iisus Hristos.

22. Și acum iată, eu legat fiind cu Duhul, merg în Ierusalim, neștiind cele ce mi se vor întâmpla mie întru el;

23. Fără numai că Duhul cel Sfânt prin cetăți mărturisește, zicând că legături și necazuri pre mine mă așteaptă.

24. Ci nici de una nu bag seamă, nici am sufletul meu cinsit mie, fără numai ca să săvârșesc alergarea mea cu bucurie, și slujba care am luat dela Domnul Iisus, a mărturisii evanghelia Darului lui Dumnezeu.

25. Și acum, iată, eu știu că nu veți mai vedea fața mea voi toți, pre la carii am trecut propoveduind împărăția lui Dumnezeu.

26. Pentru aceea mărturisesc vouă în ziua de astăzi, că curat sunt eu de sângele tuturor.

27. Pentru că nu m'am ferit ca să nu vă vestesc vouă tot sfatul lui Dumnezeu.

28. Drept aceea, luați aminte de voi și de toată turma, întru care Duhul Sfânt v'au pus pe voi episcopi, ca să păstoriți biserica lui Dumnezeu, care o au câștigat cu sângele său.

29. Că eu știu aceasta, că după ducerea mea vor intra lupi grei întru voi, cari nu vor crușa turma.

30. Și dintru voi înși-vă se vor scula bărbați, grăind îndărătnicii, ca să tragă pre ucenici după dânșii.

31. Pentru aceea priveghiați aducându-vă aminte, că trei ani noaptea și ziua n'am încetat cu lacrimi învățând pre unul fiecare din voi.

32. Și acum vă încredințez pre voi, fraților, lui Dumnezeu și cuvântului Darului lui, care poate să vă zidiască, și să vă dea vouă moștenire între toți cei sfințiți.

33. Argintul sau aurul sau haina, nici a unuia n'am poftit.

34. Singuri voi știți, că trebuințelor mele și celor ce sunt cu mine, au slujit mâinile acestea.

35. Toate am arătat vouă, că așa ostentindu-vă se cade să ajutați celor slabi, aducându-vă aminte de

cuvântul Domnului Iisus, că el au zis: mai fericit este a da decât a lua.

36. Și acestea zicând, plecându-și genunchele sale, împreună cu toți cu ei s'au rugat.

37. Și multă plângere a fost tuturor, și căzând pre grumazii lui Pavel, îl sărutau pre el.

38. Cuprinzându-i jale mai vartos pentru cuvântul care a fost zis, că nu vor mai vedea fața lui. Și îl petreceau pre el la corabie.

CAP. 21.

Călătoria lui Pavel la Chesaria Palestinei. Agav îi prevestește ce are să sufere în Ierusalim. Sfatul dat lui Pavel de Iacov. Iudeii se ridică asupra lui în Ierusalim; el e scăpat de căpitanul oștii.

Și a fost, după ce am purces noi, despărțindu-ne de ei, mergând drept am venit la Con, și a doua zi la Rodos, și de acolo la Patara;

2. Și aflând corabie trecând la Finichia, suindu-ne într'nsa, am purces.

3. Și ivindu-ne la Chipru, și lăsându-l pre el în stânga, mergeam la Siria, și ne-am pogorit în Tir; pentru că acolo era corabia a descărca povara.

4. Și aflând ucenici, am rămas acolo șapte zile, cari ziceau lui Pavel prin Duhul, să nu se suie la Ierusalim.

5. Și când a fost nouă de am împlinit zilele, ieșind mergeam; petrecându-ne pre noi toți împreună cu femei și cu copii, până afară din cetate; și plecând genunchele pre Iarmure, am făcut rugăciune.

6. Și închinându-ne unii altora, am intrat în corabie; iar aceia s'au întors la ale sale.

7. Iar noi calea pre apă săvârșind dela Tir, am venit la Ptolemaida, și închinându-ne fraților, am rămas o zi la ei.

8. Iar a doua zi ieșind noi, cei ce eram cu Pavel, am venit în Chesaria; și intrând în casa lui Filip evanghelistul, care era din cei șapte, am rămas la el.

23. Fapt. 21, 4. 24. Fapt. 21, 13.
26. Fapt. 18, 6. 28. 1 Petr. 5, 2.
31. Evc. 13, 17. 32. Fapt. 14, 3.
34. Fapt. 18, 3.

36. Fapt. 21, 5, 36.
21. 4. Fapt. 20, 23. 5. Fapt. 20, 36.
8. Fapt. 6, 8. 9. Ioil 2, 25.

9. Și acesta avea patru fete fecioare, prorocițe.

10. Și zăbovind-ne noi acolo multe zile, s'a pogorât din Iudeea oarecare proroc, anume Agav.

11. Și viind către noi, și luând brăul lui Pavel și legându'și mâinile și picioarele, a zis: acestea zice Duhul Sfânt: pre bărbatul al cărui este brăul acesta, așa îl vor lega în Ierusalim Iudeii, și îl vor da în mâinile neamurilor.

12. Și dacă am auzit acestea, îi rugam noi și cei de loc de acolo, ca să nu se sule el în Ierusalim,

13. Și a răspuns Pavel: ce faceți de plângeți și îmi întristați inima? Că eu nu numai a fi legat, ci și a muri în Ierusalim gata sunt pentru numele Domnului Iisus.

14. Și neputând noi plecã pre el, am încetat, zicând: voea Domnului să fie

15. Iar după zilele acestea, gătindu-ne, ne sulam în Ierusalim.

16. Și au venit împreună cu noi și din ucenicii dela Chesariea, aducând cu sine pre oarecare Mnason, Chiprian, vechiu ucenic, la care să ne sălășluim.

17. Și sosind noi în Ierusalim, cu bucurie ne-au primit pre noi frații.

18. Iar a doua zi a intrat Pavel împreună cu noi către Iacov; și toți bătrânii au venit.

19. Și închinându-se lor, spuneã câte una pe rând cele ce au făcut Dumnezeu întru neamuri prin slujba lui.

20. Și ei auzind, slăvliau pre Domnul, și au zis lui: vezi frate, câte mil de Iudei sunt carii au crezut; și toți sunt râvnitori legel;

21. Și au înțeles pentru tine, că înveți despărțire dela Moisi pre toți Iudei cei dintre neamuri, zicând să nu'și tale împrejur pre fiii lor, nici după obiceiuri să umble.

22. Ce dar este? Cu adevărat trebuie mulțime să se adune; că vor auzi că ai venit.

23. Deci aceasta fă, care îți zicem ție: sunt la noi patru bărbați, cari au făgăduință întru sine;

24. Pre aceștia luându'și, curățeste-te împreună cu ei, și cheltuește

pentru ei, ca să'și rază capul; și vor cunoaște toți, că din cele ce au înțeles pentru tine, nimic nu este; ci umbli și tu păzind legea.

25. Iar pentru neamurile care au crezut, noi am trimis, judecând nimic de acest fel să păzească ei, fără numai să se ferească ei de ce este jerifit idollilor, și de sânge și de sugrumat și de curvie.

26. Atunci Pavel luând pre bărbații acela, a doua zi curățindu-se cu ei, a intrat în biserică, vestind plinirea zilelor curățeniei, până ce s'a adus pentru unul fiecare din ei jerifă.

27. Și când erã să se împlinească șapte zile, Iudeii cei din Asia, văzând pre el în biserică, au întăritat tot norodul și și-au pus mâinile pre el,

28. Strigând: bărbați Israeliteni, ajutați; acesta este omul care împotriva norodului și a legel și a locului acestuia, pre toți pretutindenea învață; încă și Elini a băgat în biserică, și a spurcat acest sfânt loc.

29. Că văzuseră pre Trolim Efeseanul în cetate împreună cu el, pre care socoteau că l-a băgat Pavel în biserică;

30. Și s'a pornit toată cetatea, și a alergat norodul; și prinzând pre Pavel, îl trăgeau afară din biserică; și îndată s'au închis ușile.

31. Și căutând ei să'l omoare pre el, a venit veste la căpitanul oastei, cum că s'a turburat tot Ierusalimul.

32. Care îndată luând ostași și sutași, a alergat asupra lor; iar ei văzând pre căpitanul și pre ostași, au încetat a bate pre Pavel.

33. Și apropiindu-se căpitanul, l-a apucat pre el, și a poruncit să'l lege cu două lanțuri; și întrebã cine este și ce a făcut.

34. Și alții altceva strigau întru norod; și neputând să înțeleagã adevărul pentru gâlceava, a poruncit să'l ducã pre el la tabără.

35. Și când a ajuns la trepte, s'a întâmplat de se purtã el de ostași, pentru sila norodului.

36. Pentrucă mergeã după el mul-

24. Fapt. 18, 18 Numer. 6, 21.

25. Fapt. 15, 20, 29.

26. Numer. 6, 13 sq. 27. Fapt. 24, 15.

28. Fapt. 19, 26 și 24, 5.

29. Fapt. 20, 4; 2 Tim. 4, 20.

30. Fapt. 26, 21.

33. Fapt. 20, 23 și 21, 11.

10. Fapt. 11, 28. 13. Rom. 8, 36.

14. Luc. 22, 42. 19. Fapt. 20, 24.

țimea norodului, strigând: ia-l pre el.

37. Și vrând să-l bage în tabără, Pavel a zis căpitanului: de este slobod mie a zice ceva către tine? Iar el a zis: elinește știi?

38. Oare nu ești tu Eghipteanul, cela ce mai înainte de zilele acestea te-ai ridicat asupra, și ai scos în pustie pre cele patru mil de bărbați sicari?

39. Și a zis Pavel: eu sunt om Iudeu din Tarsul Chilichiei, cetățean al unei cetăți, care nu este neînsemnată; și te rog pre tine, dă-mi voie să grăesc către norod.

40. Și dându-i voie el, Pavel stând pre frepte, a făcut cu mâna norodului. Și multă tăcere făcându-se, a grăit în limba evreească, zicând:

CAP. 22.

Apărarea lui Pavel. Chemarea sa și trimiterea sa la propoveduire. Ca cetățean roman cere a nu fi bătut.

Bărbați fraji și părinți, auziți acum răspunsul meu cel către voi.

2. Și auzind ei că în limba evreească grăește lor, mai multă tăcere au dat, și a zis:

3. Eu sunt bărbat Iudeu, născut în Tarsul Chilichiei și crescut în cetatea aceasta lângă picioarele lui Gamaliil, învățat pre amăruntul legea părintească, râvnitor fiind lui Dumnezeu, precum voi sunteți astăzi.

4. Care această cale o am gonit până la moarte, legând și dând la femnițe bărbați și muieri.

5. Precum și arhierul mărturisește de mine, și toată bătrânimea; dela cari și cărți luând către fraji, la Damasc mergeam, ca și pre cei ce erau acolo să-i aduc legați în Ierusalim, ca să se pedepsească.

6. Și a fost când mergeam eu și mă apropiam de Damasc, întru amiazăzi, fără de veste din cer a strălucit împrejurul meu lumină multă.

7. Și am căzut la pământ, și am auzit glas zicându-mi: Savle, Savle, ce mă gonești?

8. Iar eu am răspuns: cine ești Doamne? Și au zis către mine: eu

sunt Iisus Nazarineanul, pre care tu gonești.

9. Iar cei ce erau împreună cu mine lumina o au văzut, și s-au înfricoșat; iar glasul celui ce grăia mie nu l-au auzit.

10. Și am zis: ce voiu face Doamne? Iar Domnul au zis către mine: sculându-te mergi în Damasc, și acolo se va grăi ție pentru toate cele ce s-au rânduit ție să le faci.

11. Și fiindcă nu vedeam de slava luminei acelea, ducându-mă de mână de cei ce erau împreună cu mine, am venit în Damasc.

12. Iar oarecare Anania, bărbat bine credincios după lege, mărturisit de toți Iudeii cari locuiesc în Damasc,

13. Venind la mine, și stând înainte, a zis mie: Savle frate, vezi iarăș. Și eu în ceasul acela am căutat la el.

14. Iar el a zis: Dumnezeu părinților noștri te-au ales pre tine, ca să cunoști voea lui, și să vezi pre cel Drept, și să auzi glas din gura lui.

15. Căci vei fi lui mărturie către toți oamenii de cele ce ai văzut și ai auzit.

16. Și acum ce zăbovești? Sculându-te botează-te, și îți spală păcatele tale, chemând numele Domnului.

17. Și a fost mie, când m'am întors în Ierusalim și mă rugam în biserică, m'am făcut întru uimire;

18. Și l-am văzut pre el zicând mie: grăbește și ieși curând din Ierusalim, că nu vor primi mărturia ta cea pentru mine.

19. Și am zis: Doamne, ei știu că eu puneam în femnițe și băteam la sinagoguri pre cei ce credeau întru tine;

20. Și când se vărsă sângele lui Stefan mucenicului tău, și eu eram de față, și mă învolam la moartea lui, păzind hainele celor ce îl omorau pre el.

21. Și au zis către mine: mergi, că eu la neamuri departe te voiu trimite.

22. Și l-au ascultat pre el până la cuvântul acesta, și au ridicat gla-

39. Fapt. 9, 11.
40. Fapt. 12, 17 și 13, 16 și 19, 33.
22. 3. Fapt. 5, 34. 4. Fapt. 9, 2, sq.
7. Fapt. Ap. 26, 14, 15.

9. Fapt. Ap. 9, 7. 14. Gal. 1, 15.
15. Fapt. 26, 16. 17. Fapt. 9, 26.
21. Fapt. 9, 15 și 13, 2.
22. Fapt. 21, 36.

sul lor, zicând: Ia-l de pre pământ pre unul ca acesta, că nu se cade el să trăiască.

23. Și strigând ei, și aruncând hainele, și praful aruncând în văzduh,

24. A poruncit căpitanul să-l ducă pre el în tabără, zicând cu bătaie să se certe el, ca să cunoască pentru care pricină strigau așa asupra lui.

25. Iar fiindcă prea îl strângeau pre el cu curelele, a zis Pavel către sutașul cel ce stă de față: oare este slobod vouă a bate om Roman și nejudecat?

26. Și auzind sutașul, mergând a spus căpitanului, zicând: caută ce vei să faci, că omul acesta este Roman.

27. Și venind căpitanul, a zis lui: spune mie, de ești tu Roman? Iar el a zis: așa.

28. Și a răspuns căpitanul: eu cu multă cheltuială am câștigat cetățenia aceasta. Iar Pavel a zis: iar eu sunt și născut.

29. Deci îndată s'au depărtat de la el cei ce voiau să-l bată; și căpitanul s'a înfricoșat după ce a înțeles că este Roman, și căci îl legase pre el.

30. Și a doua zi vrând să cunoască adevărul pentru ce se părăște de Iudei, l-a slobozit pre el din legături, și a poruncit să vie Arhierii și toată adunarea lor, și aducând pre Pavel, l-a pus în mijlocul lor.

CAP. 23.

Pavel vorbind adunării este pălmuit. Răspunsul său către arhieriu. Provoacă imperechere în adunare. Vicleșugul Iudeilor împotriva lui Pavel dat pre față. Trimiterea lui în Chesaria.

Și căutând Pavel spre adunare, a zis: bărbați frați, eu cu toată știința bună am viețuit înaintea lui Dumnezeu până în ziua aceasta.

2. Iar arhieriu Anania a poruncit celor ce-l stau lui înaintea să-l bată preste gură.

3. Atunci Pavel a zis către el: bate-te-ar Dumnezeu, perete vărui;

și tu zezi judecându-mă după lege, și împotriva legii poruncești să mă bată?

4. Iar cei ce stau înaintea, au zis: dar pre arhieriu lui Dumnezeu blestemi?

5. Iar Pavel a zis: n'am știut fraților, că este arhieriu; că scris este: pre mai marele norodului tău, să nu-l grăești de rău.

6. Deci cunoscând Pavel că o parte este Saduchei, iar alți Farisei, a strigat întru adunare: bărbați frați, eu sunt Fariseu, fecior de Fariseu; pentru nădejdea și învierea morților eu mă judec.

7. Și aceasta el grăind, s'a făcut neunire între Farisei și între Saduchei; și s'a împerechiat mulțimea.

8. Pentrucă Saduchei zic că nu este înviere, nici înger, nici duh; iar Fariseii le mărturisesc amândouă.

9. Și s'a făcut strigare mare; și sculându-se Cărturarii din partea Fariseilor, se priciau, zicând: nici un rău nu aflăm în omul acesta; iar de a grăit lui duh sau înger, să nu ne împotrivim lui Dumnezeu.

10. Și multă gălceavă făcându-se, temându-se căpitanul ca să nu sfârșie ei pre Pavel, a poruncit ostașilor să se pogoare și să-l răpească pre el din mijlocul lor, și să-l ducă în tabără.

11. Iar în noaptea ce venise stându-i Domnul înaintea, au zis: îndrăznește Pavel, că precum ai mărturisit de mine în Ierusalim, așa îți se cade și în Roma să mărturisești.

12. Iar după ce s'a făcut ziua, adunându-se oarecari Iudei, s'au anatematizat pre el, zicând: nici să mănânce, nici să bea până nu vor omori pre Pavel.

13. Și erau mai mulți de patruzeci cei ce făcuseră jurământul acesta.

14. Căci mergând la Arhierii și la bătrâni au zis: cu anatema ne-am anatematizat pre noi înși-ne, nimic să nu gustăm până nu vom omori pre Pavel.

15. Acum dar voi arătați căpitanului împreună cu adunarea că măine să-l pogoare pre el la voi, ca și cum ați vreă să cercați mai pre a-

5. Eglre 22, 28; 2 Petr. 2, 10; Iud. v. 8.
6. Fapt. 26, 5. 8. Mat. 22, 23.
9. Fapt. 25, 25 și 5, 39.
11. Fapt. 19, 21.

25. Fapt. 16, 37.
23. 1. Fapt. 24, 16.

măruntul cele ce sunt pentru el; iar noi, mai înainte de ce se va apropiă el, gata suntem să-l omorâm pre el.

16. Și auzind feciorul surorii lui Pavel vicleșugul, mergând și intrând în tabără, a spus lui Pavel.

17. Și chemând Pavel pre unul din sutași, a zis: pre tinerelul acesta du-l la căpitanul, pentru că are oarece să spue lui.

18. Deci acela luându-l pre el, l-a dus la căpitanul, și a zis: Pavel cel legat chemându-mă pre mine s'a rugat pentru acest tinerel să-l aduc la tine, că are oarece să-ți spue ție.

19. Iar căpitanul luându-l de mână și ducându-se în laturi, l-a întrebat: ce este care ai să-mi spui mie?

20. Și a zis: că Iudeii s'au vorbit să se roage ție ca mâine să pogori pre Pavel la adunare, ca și cum ar vrea ceva mai pre amăruntul să întrebe pentru el.

21. Deci tu să nu-i ascuți pre el, pentru că îl pândesc pre el bărbați mai mulți de patruzeci, cari s'au anatematizat pre el și, nici să mănânce nici să bea până nu vor omori pre el; și acum gata sunt, așteptând cea dela tine făgăduință.

22. Deci căpitanul a slobozit pre tinerelul, poruncind ca nimăru! să nu spue că acestea ai arătat către mine.

23. Și chemând pre doi sutași a zis: găsiți dela ai treilea ceas din noapte două sute de ostași, ca să meargă până la Chesaria și călăreți șaptezeci și fustași două sute.

24. Și dobitoace să aduceți ca puind pre Pavel să-l scape către Filix, domnul.

25. Scriind carte care cuprinde într'acest chip:

26. Claudie Lisie, lul Filix prea puternicul domn, să se bucure.

27. Pre acest bărbat, fiind prins de Iudei, și vrând să se omoare de dânșii, mergând eu cu oaste l-am scos, înțelegând că este Roman.

28. Și vrând să înțeleg pricina pentru care îl părăsc pre el, l-am pogorit la adunarea lor.

29. Pre care l-am aflat pârându-se pentru întrebările legii lor; iar nici o vină vrednică de moarte sau de legături având.

27. Fapt. 21, 13; 22, 25.
28. Fapt. 22, 30

30. Și vestindu-mi-se mie cum că va să fie vicleșug asupra bărbatului acestuia despre Iudei, dintr'acel ceas l-am trimis la tine, poruncind și pârâșilor să spue cele ce au asupra lui înaintea ta. Fii sănătos.

31. Deci ostașii, după cum li se poruncise lor, luând pre Pavel, l-au adus noaptea la Antipatrida.

32. Iar a doua zi lăsând pre călăreți să meargă cu el, s'au întors în tabără;

33. Cari intrând în Chesaria și dând domnului cartea, au pus și pre Pavel înaintea lui.

34. Și cetind domnul și întrebându-l din ce ținut este, și înțelegând că este dela Chilichia,

35. A zis: te volu auzi pre tine când și pârâșii tăi vor veni. Și a poruncit ca să se păzească el în divanul lui Irod.

CAP. 24.

Pavel înaintea lui Filix și răspunsul său la învinuirile Iudeilor.

Iar după cinci zile s'a pogorit arhierul Anania, cu bătrânii și cu oarecare ritor, Tertii, cari au arătat domnului asupra lui Pavel.

2. Și chemându se el, a început a-l pârî pre el Tertii, zicând: multă pace dobândind prin tine și isprăvi, care se fac la neamul acesta prin a ta purtare de grije,

3. În toată vremea și în tot locul mărturisim, puternice Filixe, cu toată mulțămia.

4. Iar ca nu mai mult să te ostenesc; te rog să ne auzi pre noi în scurți cu a ta blândețe.

5. Că am aflat pre omul acesta pierzător, și pornind zarvă la toți Iudeii ce sunt în toată lumea și mai mare eresului Nazarinilor.

6. Care și biserica s'a ispitit să o spurce, pre care l-am și prins, și după legea noastră am vrut să-l judecăm.

7. Dar venind Lisie căpitanul, cu multă silă din mâinile noastre l-a luat.

8. Poruncind pârâșilor lui să vie la tine; dela care vei putea singur cercetând, de toate acestea să cunoști, de care noi părâm pre el.

9. Și împreună adevărau și lu-

24. 3. Fapt. 23, 26. 5. 3 Imp. 18, 17.

deli, zicând cum că acestea așa sunt.

10. Iar Pavel a răspuns, făcându'i lui semn domnul să grăiască: și-l-îndu te pre tine că de mulți ani ești judecător neamului acestuia, mai cu bună voie cele pentru mine răspund;

11. Că poți tu cunoaște, că nu sunt mai mult decât douăsprezece zile decând m'am suit să mă închin în Ierusalim.

12. Și nici în biserică m'au aflat pre mine cu cineva pricindu-mă, sau turburare făcând norodului, nici în sinagoguri, nici în cetate.

13. Nici pot adeveri pentru care acum mă părăsc.

14. Și mărturisesc aceasta ție, că după calea pre care el o zic eres, așa slujesc Dumnezeuului părintesc, crezând toate cele scrise în lege și în proroci.

15. Nădejde având întru Dumnezeu, care și însuș aceștia așteaptă, cum că va să fie învierea morșilor și a dreptilor și a nedreptilor.

16. Și întru aceasta și eu mă nevolesc, ca fără de polcnire și înșfă să am către Dumnezeu și către oameni pururea.

17. Și după mulți ani am venit ca să fac milostenii la neamul meu și prinoase.

18. Întru care m'au aflat curățit în biserică, nu cu gloată, nici cu gălceavă, niște Iudei din Asia

19. Cari trebuiau înaintea ta să vie de față și să părăscă de au ceva asupra mea.

20. Sau aceștia singuri să spuie stând eu înaintea soborului, de au aflat ceva întru mine strâmbătate.

21. Fără numai pentru un glas acesta care am strigat, stând între ei, că pentru învicrea morșilor eu mă judec astăzi de voi.

22. Și auzind acestea Filix, i-a lăsat pre el, fiindcă mai cu amăruntul știa cele pentru calea aceasta, și a zis: când Lisie căpitanul se va pogori, voi înțelege cele pentru voi.

23. Și a poruncit sufașului să se păzească Pavel, și să aibă odihnă, și pre nimeni să nu oprească dintr'al lui de a'l sluji sau a veni la el.

24. Iar după câteva zile venind

Filix cu Drusila femeia lui, care era Iudeică, a chemat pre Pavel și l-a auzit pre el pentru credința cea întru Hristos.

25. Și grăind el pentru dreptate și pentru înfrânare și pentru judecata ce va să fie, întricoșindu se Filix, a răspuns: acum mergi; și aflând vreme, te voiu mai chemă.

26. Încă și nădăjduind că bani se vor da lui dela Pavel, ca să'l sloboziască; pentru aceea și mai dese ori chemându'l, vorbiă cu el.

27. Iar după ce s'au împlinit doi ani, s'a pus în locul lui Filix, Porchie Fist; și vrând Filix să facă pre plac Iudeilor, a lăsat pre Pavel legat.

CAP. 25.

Pavel se apără înaintea lui Fist și cere să fie trimis la divanul Chesarului. Fist îl aduce la Agripa și Vernichi, cari doriau să'l asculte.

Deci Fist intrând în dregătorie, după trei zile s'a suit în Ierusalim dela Chesareia.

2. Și au arătat lui arhiereul și cei mai de frunte ai Iudeilor asupra lui Pavel, și îl rugau pre el,

3. Cerând har asupra lui, ca să'l trimeată pre el la Ierusalim, făcând vicleșug ca să'l ucidă pre el pre drum.

4. Deci Fist a răspuns, că Pavel să se păzească în Chesaria, și el va degrab să meargă acolo.

5. Deci cei tari întru voi, zice: pogorându-se împreună, de este ceva rău întru bărbatul acesta, părăscă'l pre el.

6. Și zăbovind la el nu mai mult decât zece zile, s'a pogorit în Chesaria; și a doua zi șezând la divan a poruncit să se aducă Pavel.

7. Și viind el, au stăit împrejurul lui Iudeii, cari veniseră din Ierusalim, multe și grele vinuri aducând asupra lui Pavel, pre care nu le puteau să le dovedească.

8. Răspunzând el: nici împotriva legii Iudeilor, nici împotriva bisericei, nici împotriva Chesarului am greșit ceva.

9. Iar Fist vrând să facă plăcere Iudeilor, răspunzând, a zis lui Pa-

27. Fapt. 25, 14 și 25, 9.

25. I 24, 1, sq.

3. Fapt. 23, 15.

7 Fap. Rp. 24, 1, 5, 13.

15. Dan. 12, 2; Ioan 5, 28, 29.

16. Fapt. 23, 1; Iov 27, 6; 1 Petru 3, 16.

17. Fapt. 11, 29; Gal. 2, 10.

18. Fapt. 21, 27.

21. Fapt. 23, 6; 26, 6 și 28, 20

23. Fapt. 27, 3.

vel: voești să te sui în Ierusalim, și acolo pentru acestea să te judeci înaintea mea?

10. Iar Pavel a zis: la divanul Chesarului stau, unde trebuie să mă judec; Iudeilor nici o nedreptate n'am făcut, precum și tu mai bine știi.

11. Pentru că de am făcut nedreptate, și ceva vrednic de moarte am lucrat, nu mă feresc de moarte; iar dacă nimic nu este din cele ce acesția mă părăsc, nimeni nu poate pre mine lor să mă dăruiască. Pre Chesarul chem.

12. Atunci Fist, grăind împreună cu sfatul, a răspuns: pre Chesarul ai chemat? La Chesarul vei merge.

13. Și dacă au trecut câteva zile, Agripa împăratul și Vernichi s'au pogorît în Chesaria ca să se închine lui Fist.

14. Și zăbovindu-se zile multe acolo, Fist a spus împăratului pentru Pavel, zicând: un bărbat oare care este lăsat de Filix legat;

15. Pentru care, fiind eu în Ierusalim, au arătat înaintea mea Arhieriei și bătrânii Iudeilor, cerând împotriva lui judecată.

16. Către carii am răspuns, că nu este obiceiul la Romani să dea pre vre un om la pierzare, mai înainte până ce n'are de față cel părît pre părîșii lui, și loc de răspuns să'și ia pentru vina sa.

17. Și adunându se ei aici, nici o zăbavă făcând, a doua zi șezând la judecată, am poruncit să se aducă bărbatul.

18. Pentru cari stând părîșii lui împrejur, nici o vină aduceau dintr'acelea care prepuneam eu;

19. Ci numai niște întrebări pentru a lor credință aveau asupra lui, și pentru un Iisus, oarecare mort, pre care zicea Pavel că este viu.

20. Și nedumerindu-mă eu de întrebarea aceasta, am zis de voește să mergă în Ierusalim, și acolo să se judece pentru acestea.

21. Iar Pavel chemând să se păzească el la judecata lui Sevastu, am poruncit să se păzească până îl voiu trimete pre el la Chesarul.

22. Iar Agripa către Fist a zis: aș fi voit și eu să auz pre acel om.

Iar el a zis: mâine vei auzi pre dânsul.

23. Deci a doua zi viind Agripa și Vernichi cu mare paradă, și intrând în divanul palatului, împreună cu căpitani și cu bărbații cei mai de frunte ai cetăței, și poruncind Fist, s'a adus Pavel.

24. Și a zis Fist: Agripo împărate, și toți bărbații cei ce sunteți împreună cu noi, vedeți pre acesta, pentru care toată mulțimea Iudeilor mi s'a rugat și în Ierusalim și aici, strigând că nu trebuie să mai trăiască el.

25. Iar eu cunoscând că nimic vrednic de moarte el n'a făcut, și el singur chemând pre Chesarul, am socotit să'l trimet pre el.

26. Pentru care a scrie ceva adevărat domnului n'am. Pentru aceea l-am adus pre el la voi, și mai vărtos înaintea ta, împărate Agripo, ca cercetare făcându-se să am ce să scriu.

27. Pentru că fără cuviință mi se pare a fi, să'l trimet legat, și pricinele cele asupra lui să nu le însemnez.

CAP. 26.

Cuvîntarea lui Pavel despre credința sa cea dupre lege și chemarea la Evanghelic. Agripa socotește că n'are nici o vină.

Iar Agripa către Pavel a zis: poruncește-ți-se fie să grăești singur pentru tine. Atunci Pavel întinzând mâna, a răspuns;

2. Pentru toate care mă părăsc Iudeii, o împărate Agripo, mă socotesc pre mine fericit a fi, vrând să răspund înaintea ta astăzi.

3. Mai vărtos, știutor fiind tu de toate cele ale Iudeilor obiceiuri și întrebări; pentru aceea mă rog ca, cu îngăduință să mă ascuți pre mine.

4. Pre vieaja mea cea din tinerețe care din început s'a făcut în neamul meu în Ierusalim, o știu toți Iudeii;

5. Știindu-mă pre mine mai dinainte, de vor vreă să mărturisească, că dupre eresul cel prea cu cercare al legel noastre am trăit Fariseu.

16. F 2 Lege 17, 4.
19. Lucă 24, 23.

26. 5. Fapt. 23, 6; Filip. 3, 5.

6. Și acum stau judecându-mă pentru nădejdea făgăduinței cei ce s'au făcut către părinții noștri dela Dumnezeu.

7. La care nădăjduesc să ajungă cele douăsprezece seminții ale noastre, nefcetai ziua și noaptea slujind. Pentru această nădejde sunt părți, împărate Agripo, de Iudei.

8. Ce lucru necredincios se judecă la voi, dacă Dumnezeu pre morți înviează?

9. Deci mie mi s'a părut, că asupra numelui lui Iisus Nazarineanul trebuia multe împotrivă să fac.

10. Care am și făcut în Ierusalim; și pre mulți din sfinți, eu în temniță i-am închis, luând putere dela Arhieriei, și când se omorau ei dam hotărâre.

11. Și la toate sinagogurile de multe ori muncindu'i pre ei, îi îndemnam să hulească; și mult turburându-mă asupra lor, îi goniam până și la cetățile cele din afară.

12. Întru care mergând și la Damasc cu putere și cu poruncă dela Arhieriei,

13. Întru amiazăzi am văzut pre cale, împărate, din cer mai mult de cât strălucirea soarelui, lumină strălucind împrejurul meu și a celor ce mergeau cu mine.

14. Și toți noi căzând la pământ, am auzit eu glas zicând către mine și grăind în limba Evreiască: Savle, Savle, ce mă gonești? Cu greu îți este fie a lovi cu piciorul împotriva boldurilor.

15. Iar eu am zis: cine ești, Doamnel iar el au zis: eu sunt Iisus pre care tu gonești.

16. Ci te scoală și stăi pre picioarele tale, că spre aceasta m'am arătat ție, ca să te aleg slugă și martur, și a celor ce ai văzut, și a celor întru care mă voiu arăta ție;

17. Scoțându-te pre tine dela norod și dela neamurile, la care acum te irimet.

18. Să deschizi ochii lor, ca să se întoarcă dela întunerec la lumină și dela puterea satanei la Dumnezeu, ca să iă ei iertare păcatelor și

soartă între sfinți prin credința cea întru mine.

19. Pentru aceea, împărate Agripo, nu m'am făcut neascultător vedeniei cerești.

20. Ci celor din Damasc întâiu și din Ierusalim și din toată țara Iudeei și neamurilor am mărturisit să se pocăiască și să se întoarcă la Dumnezeu, făcând lucruri vrednice de pocăință.

21. Pentru aceasta Iudeii prinzându-mă în biserică, se ispiteau să mă omoare.

22. Iar dobândind ajutorul cel de la Dumnezeu, până în ziua aceasta stau, mărturisind la mic și la mare, nimic grăind afară de cele ce și prorocii au prorocit că vor să fie și Moisi.

23. Că va pătimi Hristos, că el întâiu din învierea morților, lumină va vesti norodului și neamurilor.

24. Și acestea el răspunzând, Fist cu mare glas a zis: ești nebun Pavle, cartea cea multă te duce la nebunie.

25. Iar el a zis: nu sunt nebun, puternice Fiste; ci aje adevărului și ale înțelepciunii cuvinte grăiesc.

26. Că știu pentru acestea, împăratul, către care și îndrăznind grăiesc: că nu socotesc a fi ceva dintr'acestea neștiut lui; că nu s'a făcut în unghiu aceasta.

27. Crezi împărate Agripo, pre proroci? Știu că crezi.

28. Iar Agripa către Pavel a zis: cu puțin de nu mă pleci să fiu creștin.

29. Iar Pavel a zis: aș pofti dela Dumnezeu și cu puțin și cu mult, nu numai tu, ci și toți cei ce mă aud pre mine astăzi, să se facă într'acest fel precum și eu sunt, afară de legăturile acestea.

30. Și acestea zicând el, s'a sculat împăratul și domnul și Vernichi și cei ce ședeau împreună cu ei;

31. Și depărtându se, grăia unul către altul zicând: nimic vrednic de moarte sau de legături face omul acesta.

32. Iar Agripa a zis lui Fist: se putea slobozi omul acesta, de n'ar fi chemat pre Chesarul.

6. Fapt. 18, 32; 28, 20; Fac. 3, 15; A doua Lege 18, 15. 7. Fapt. 24, 15.

9. Fapt. 8, 3; 9, 1 sq; 22, 4.

14. Fapt. 9, 4. 16. Fapt. 22, 15.

18. Is. 35, 5; Efes. 1, 18; Fapt. 20, 32; Colos. 1, 12.

19. Gal. 1, 16. 20. Fapt. 9, 20.

21. Fapt. 21, 30. 22. Lucă 24, 27.

23. 1 Cor. 15, 20; Col. 1, 18; Apoc. 1, 5.

26. Ioan 18, 20. 32. Fapt. 25, 26.

CAP. 27.

Pavel călătorește cu multe primejdii la Roma. Indemnări pentru nădejdea mântuirii. Stricarea corăbiei.

Iar după ce s'a judecat ca să mergem noi în Italia, dat-au pre Pavel și pre alții oarecari legați unui sutaș anume Iulie, din ceata Sevastienească.

2. Și intrând într'o corabie dela Adramit, vrând să mergem pre lângă locurile Asiei, am purces; fiind cu noi Aristarh, Machedoneanul din Tesalonie.

3. Și a doua zi am venit în Sidon. Și cu iubire de oameni arătându-se Iulie către Pavel, i-a dat voie să meargă pre la prieteni să dobândească purtare de grije.

4. Și de acolo purcezând, am venit supț Chipru, pentru că vânturile erau împotriva.

5. Și trecând marea Chilichiei și a Pamfiliei, am venit în Mira Lichiei.

6. Și acolo aflând sutașul o corabie din Alexandria mergând în Italia, ne-a băgat pre noi într'nsa.

7. Și în multe zile văslind cu zăbavă și abia sosind lângă Cnid, nelăsându-ne pre noi vântul, am trecut pre supț Crit, alături cu Salmona;

8. Și de abia trecând, am venit la un loc ce se chemă Limanuri bune, de care eră aproape cetatea Lasia,

9. Și multă vreme trecând, și fiind mergerea corăbiei cu primejdie, pentru că și postul trecuse, îi sfătuia pre ei Pavel,

10. Zicându-le lor: bărbaților, văz că cu necaz și cu multă pagubă, nu numai a povărei și a corăbiei, ci și a sufletelor noastre, va să fie mergerea corăbiei.

11. Iar sutașul pre cărmaciul și pre căpitanul corăbiei ascultă mai mult, decât ceie ce grăia Pavel.

12. Și nefiind limanul bun de iernat, cei mai mulți făceau sfat să se ducă de acolo, ca de ar putea să ajungă să ierneze în Finica, limanul Critului, care caută spre Liva și spre Hor.

13. Și suflând austrul, părându-le lor că vor dobândi voea sa, plecând

au văslit pre marginile Critului.

14. Iar nu după multă vreme s'a întăritat asupra lui un vânt viforător ce se chemă Evroclidon.

15. Și răpindu-se corabia și nepuținând merge împotriva vântului, slobozindu-ne după valuri ne purtam.

16. Și trecând un ostrov oarecare, ce se chemă Clavdi, abia am putut prinde luntrea.

17. Care trăgându-o în corabie, ajutorințe întrebuițau încingând corabia; și temându-se să nu cază în Sirt, slobozind vetrelele, așa se purtau.

18. Și fiind noi foarte împesurați de viscol, a doua zi au făcut lepădare din corabie;

19. Și a treia zi noi cu mâinile noastre am lepădat uneltele corăbiei.

20. Și nici soarele nici stelele arătându-se în multe zile, și vifor nu puțin fiindu-ne asupra, se luzse de acia, toată nădejdea de a ne mântui noi.

21. Și multă flămânzie fiind, atunci stând Pavel în mijlocul lor, a zis: se cădeă, o bărbaților, ascultându-mă pre mine, să nu fi purces din Crit, și să fi căștigat necazul acesta și paguba.

22. Și acum vă îndemn pre voi să aveți voie bună; că pierire nici unui suflet nu va fi dintru voi, fără numai corăbiei.

23. Că mi-a stăit înainte într'această noapte îngerul lui Dumnezeu, al căruia sunt eu și căruia slujesc,

24. Zicând: nu te teme Pavle; înaintea Chesarului și se cade să stai; și iată și-au dăruit fie Dumnezeu pre toți cei ce sunt în corabie cu tine.

25. Drept aceea, fiți cu bună nădejde bărbaților, că cred lui Dumnezeu, că așa va fi precum mi s'a zis mie.

26. Și într'un ostrov oarecare este să cădem noi.

27. Și dacă s'a împlinit a patru-sprezecea noapte, purtându-ne noi cu corabia în marea Adriei, pre la miezul nopții le părea corăbierilor că se apropie la vre o margine;

28. Și slobozind măsura, au aflat stânjini douăzeci, și puțin de acolea trecând și iarăș măsurând, au aflat stânjini cincisprezece.

29. Și temându-se ca nu cumva în locuri prundoase să cază, arun-

27. 2. Fapt. 19, 29 și 20, 4.
9. 2 Cor. 11, 25, 26.

18. Ionă 1, 5.

dnc
are
30
în
mare
ar
vif
angr
31
sior
coră
32
lunt
33
dub
nănc
dile
zel
34
să
mă
35
re
36
a
37
38
39
40
41
42
43
44

când patru anghire despre cârma corabiei, se rugau să se facă ziua.

30. Iar corăbierii căuțiând să fugă din corabie, și slobozind luntrea în mare, cu prilej ca acela, ca și cum ar vrea despre pisc să sloboziască anghirele,

31. Zis a Pavel sutașului și ostașilor: de nu vor rămânea aceștia în corabie, voi nu vă veți putea mântui.

32. Atunci au tăiat ostașii funiile luntrei și o au lăsat să cază.

33. Iar până când vrea să se facă ziua, Pavel rugă pre toți să mănânce bucate, zicând: patrusprezece zile sunt astăzi de când n'ași mâncat, așteptând și nimic gustând.

34. Pentru aceea vă rog pre voi să mâncați, că aceasta este spre mântuirea voastră; că nici unuia din voi păr din cap nu va cădea.

35. Și zicând acestea și luând pâine, a mulțămit lui Dumnezeu înaintea tuturor și frângând, a început a mânca.

36. Și voie bună toți făcând, au luat și ei de au mâncat.

37. Și eram în corabie de toți, suflete două sute și șaptezeci și șase.

38. Și săturându-se de bucate, au ușurat corabia, aruncând graul în mare.

39. Și dacă s'a făcut ziua, pământul nu'l cunoșteau; iar vedeau de departe un sân ce avea țărături, la care se sfătuiau, de ar fi cu putință să scoajă corabia.

40. Și trăgând afară anghirele, o au slobozit pre mare, și împreună slăbind funiile cârmelor și ridicând vetrila cea mică după vântulșorul care suflă, trăgeau spre țărături.

41. Și căzând într'un loc dintre două mări s'a înfipt corabia și piscul dinainte s'a împlântat și stă neclătit, iar partea dinapoi se rupea de sila valurilor.

42. Iar ostașii au făcut sfat să omoare pre cel legați, ca să nu înnoate cineva și să scape.

43. Iar sutașul, vrând să ferească pre Pavel, a oprit statul lor, și a poruncit ca cei ce vor putea să înnoate, sărind mai înainte, să lasă la pământ;

44. Iar ceilalți, unii pre scânduri,

alții pre altceva din corabie. Și așa s'a făcut de au scăpat toți la uscat.

CAP. 28.

Pavel iese în ostrovul Melit, unde face minuni. Ajunge la Roma, unde cuvintează Iudeilor.

Și dacă au scăpat, atunci au cunoscut că se chiamă ostrovul Melit.

2. Iar varvarii au făcut nu puțină milă cu noi; că făcând foc, ne-au primit pre noi pre toți, pentru ploaia și frigul ce eră.

3. Și strângând Pavel găteje multe și puindu-le în foc, ieșind o viperă din căldură, s'a apucat de mâna lui.

4. Și dacă au văzut varvarii spânzurând vipera de mâna lui, zicea unul către altul: cu adevărat uci-gaș este omul acesta, care mântuindu-se din mare, judecata lui Dumnezeu nu l-a lăsat să trăiască.

5. Deci el scuturând vipera în foc, nici un rău n'a pălinit.

6. Iar ei așteptau să se umfle el, sau să cază de pripă mori; și așteptând ei mult, și văzând că nu se făcuse nici un rău întru el, întorcându-se, îi ziceau că este Dumnezeu.

7. Și împrejurul locului acela erau satele mai marelui ostrovului, anume Poplie; care primindu-ne pre noi, trei zile cu omenie ne-au ospătat.

8. Și s'a întâmplat de zăcea tatăl lui Poplie, fiind cuprins de friguri și de urdinare cu sânge, către care intrând Pavel, și rugându-se, puindu'și mâinile pre el, l-a vindecat.

9. Și aceasta făcându-se, și alții cari aveau boale în ostrovul acela veneau și se vindecau;

10. Cari și cu multă cinste ne-au cinsit pre noi; și când am purces noi, ne-au pus cele ce erau de trebuință.

11. Și după trei luni ne-am pornit cu o corabie Alexandrinească, ce iernase în ostrov, care eră cu semnul Dioscurilor.

12. Și sosind în Siracusa, ne-am zăbovit acolo trei zile.

13. Și de acolo încunjurând, am venit în Righia; și preste o zi su-

34. Mat. 10, 30; Luc. 21, 18.

35. Ioan 6, 11. 41. 2 Cor. 11, 25.

28. 1. Fapt. 27, 26. 2. 2 Cor. 11, 27.

5. Marcu 16, 18. 8. Mat. 8, 14.

flând austrul, a doua zi am venit în Pofloli;

14. Unde aflând fraji, ne-au rugat de ne-am zăbovit la ei șapte zile, și așa am venit în Roma.

15. Și de acolo fraji auzind cele pentru noi, au ieșit întru întâmpinarea noastră până la forul lui Apie și la Tritaverne; pre cari văzându't Pavel, și mulțumind lui Dumnezeu, a luat îndrăsneală.

16. Iar dacă am venit în Roma, sutașul a dat pre cei legați volvodulul oastei; iar lui Pavel i s'a dat voie să petreacă deosebi cu ostașul cel ce îl păzează pre el.

17. Și a fost, după trei zile, a chemat Pavel pre cei mai mari ai Iudeilor, și adunându-se ei, a zis către dâșii: bărbați fraji, eu nimic împotriva norodului făcând, sau obicelurilor părintești, legat fiind în Ierusalim m'am dat în mâinile Romanilor.

18. Cari judecându-mă, volau să mă slobozească, pentrucă nici o vină de moarte eră întru mine.

19. Iar grăindu'mi Iudeii împotriva, am fost silit a chema pre Cesarul; nu că aş aveă întru ceva a pârî pre neamul meu.

20. Deci pentru această pricină v'am chemat pre voi, să vă văz și să vorbesc cu voi, că pentru nădejdea lui Israil cu acest lanț sunt legat.

21. Iar ei către dânsul au zis: noi nici cărți pentru tine am luat din Iudeea, nici fiind cineva din fraji ne-au spus, sau au grăit ceva rău pentru tine.

22. Ci ne rugăm să auzim dela

19. Fapte 25, 11.

tine socotelle ce ai; că de eresul acesta știm noi că pretutindenea împotriva i se zice.

23. Și rânduiindu'i lui zi, au venit la dânsul la gazdă mai mulți; căroră mărturisind le spuneă de împărăția lui Dumnezeu, dovedindu-le lor cele pentru Iisus, din legea lui Moisi și din proroci, de dimineața până seara.

24. Și unii credeau cele ce se ziceau, iar alții nu credeau.

25. Și neunindu-se ei unul cu altul, s'au dus, zicând Pavel un cuvânt: bine au grăit Duhul Sfânt prin prorocul Isaia către părinții noștri,

26. Zicând: mergi la norodul acesta, și zi: cu auzul veți auzi, și nu veți înțelege, și privind veți privi, și nu veți vedea;

27. Că s'a îngroșat inima norodului acestuia, și cu urechile greu au auzit, și ochii lor și-au închis; ca nu cumva să văză cu ochii, și cu urechile să auză și cu inima să înțeleagă, și să se întoarcă, și să'i vindec pre el.

28. Drept aceea, cunoscut să vă fie vouă, că neamurilor s'a trimis mântuirea lui Dumnezeu, și ei vor auzi.

29. Și acestea zicând el, au ieșit Iudeii, multă prigonire având între dâșii.

30. Și a petrecut Pavel doi ani deplin cu a sa cheltuială, și primea pre toți cari veneau către el.

31. Propoveduind împărăția lui Dumnezeu, și învățând cele ce sunt pentru Domnul Iisus Hristos, cu toată îndrăsneala, fără opreală.

23. Fapt. 26, 22. 24. Fapt. 17, 4.

26. Is. 6, 9, 10; Lucă 8, 10.

28. Fapt. 13, 39, 46; Ps. 17, 48.

EPISTOLIA

SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL

CEA CĂTRE ROMANI

CAP. 1.

Invățătura Evangheliei despre cei ce viețuiesc afară de darul lui Dumnezeu și în dar. Nădejdea și vicața cea duhovnicească. Judecata neamurilor că nu păzesc legea firei.

Pavel sluga lui Iisus Hristos, chemat apostol, rânduit spre evanghelia lui Dumnezeu.

2. Care mai înainte au făgăduit-o prin prorocii săi întru sfințele scripturi,

3. Pentru Fiul său Iisus Hristos, Domnul nostru, cel ce s'au născut din sămânța lui David după trup;

4. Carele s'au hotărât Fiul lui Dumnezeu întru putere, după duhul sfințeniei, dintru învierea din morți a lui Iisus Hristos, Domnul nostru.

5. Prin care am luat darul și apostoliea, spre ascultarea credinței întru toate neamurile, pentru numele lui;

6. Întru cari sunteți și voi chemați al lui Iisus Hristos;

7. Tuturor celor din Roma, iubitorilor lui Dumnezeu, celor chemați sfinți; dar vouă și pace dela Dumnezeu Tatăl nostru și dela Domnul Iisus Hristos.

8. Înălău dar, mulțumesc Dumnezeului meu prin Iisus Hristos pen-

tru voi toți, căci credința voastră se vestește în toată lumea.

9. Că martur îmi este mie Dumnezeu, căruia slujesc cu duhul meu întru evanghelia Fiului lui, că neîncetat fac pomenire de voi;

10. Todeauna întru rugăciunile mele rugându-mă, ca doară cândva bine mi s'ar întâmplă cu voea lui Dumnezeu ca să vin la voi.

11. Că doresc să vă văz pre voi ca să vă dau vouă ceva dar duhovnicesc spre întărirea voastră;

12. Și aceasta este, ca să mă mângâi împreună cu voi prin credința cea dimpreună a voastră și a mea.

13. Și nu voiu să nu știți voi fraților, că de multe ori am gândit ca să vin la voi, și am fost oprit până acum, ca să am ceva roadă și întru voi, precum și întru celelalte neamuri.

14. Că Elinilor și Varvarilor, înțelepților și neînțelepților dator sunt.

15. Așijderea cât este după a mea osârdie și vouă celor din Roma să vă binevestesc.

16. Că nu mă rușinez de evanghelia lui Hristos; că puterea lui Dumnezeu este spre mântuire tot celui ce crede; Iudeului mai întâiu, și Elinului.

17. Că dreptatea lui Dumnezeu

1. 1. Fapt. 9, 15; Gal. 1, 15.

3. 2 Timot. 2, 8.

4. Ioan 10, 36; Evr. 1, 5.

7. 1 Cor. 1, 2.

8. 1 Cor. 1, 4; Tes. 1, 2.

9. Filip 1, 8. 10. Efes. 1, 16.

11. Rom. 15, 23, 32; Fapt. 26, 31.

12. 2 Petr. 1, 1. 13. 1 Tes. 2, 18.

16. Ps. 39, 12; Ps. 118, 46; 1 Cor. 1, 18, 24; Evr. 4, 12. 17. Rom. 3, 21. sq.; Hvac.

2, 4; Ioan 3, 36; Gal. 3, 11; Evr. 10, 38.

Întru dânsa se descopere din credință în credință, precum este scris: iară dreptul din credință va fi viu.

18. Pentru că se descopere mânia lui Dumnezeu din cer peste toată păgânătatea și nedreptatea oamenilor, cari țin adevărul întru nedreptate

19. Pentru că ce este cunoscut a lui Dumnezeu, arătat este întru dânsul; că Dumnezeu le-au arătat lor.

20. Pentru că cele nevăzute ale lui dela zidirea lumii, din fapte și socotindu-se, se văd, și veșnică puterea lui și Dumnezeirea, ca să fie ei fără de răspuns.

21. De vreme ce cunoscând pre Dumnezeu, nu ca pre Dumnezeu l-au slăvit, sau l-au mulțumit; ci s'au făcut înzadarnici întru cugetele sale, și s'a întunecat inima lor cea neînțelegătoare.

22. Zicându-se pre sine a fi înțelepți, au nebunit.

23. Și au mutat slava lui Dumnezeu celui nestricăcios, întru asemănarea chipului omului celui stricăcios, și al păsărilor, și al celor cu patru picioare și al celor ce se târăsc.

24. Pentru aceea l-au și dat Dumnezeu pre ei întru poftele inimilor lor în necurăție, ca să se spurce trupurile lor întru sineși.

25. Carii au mutat adevărul lui Dumnezeu întru minciună, și au cinstit și au slujit făpturei în locul Făcătorului, care este binecuvântat în veci. Amin.

26. Pentru aceea l-au dat pre ei Dumnezeu întru patimi de ocară; că și muierile lor și au schimbat rândulala cea firească întru ceea ce este împotriva firei;

27. Așijderea și bărbații, lăsând cea după fire rândulala a părții femeșii, s'au aprins întru pofta lor unul spre altul; bărbați cu bărbați rușinea lucrându-o, și răsplătirea ce li se cădeă a rățăcirii lor, întru sineși luându-o.

28. Și precum n'au cercat ei a avea pre Dumnezeu întru cunoștință, așa l-au dat pre ei Dumnezeu întru

minte neiscușită, a face cele ce nu se cade;

29. Plini fiind de toată nedreptatea, de curvie, de viclenie, de lăcomie, de răutate; plini de pismă, deucidere, de sfadă, de înșelăciune, de năravuri rele;

30. Șoptitori, grăitori de rău, urători de Dumnezeu, ocărători, semeși, trufași, alături de rele, neascultători de părinți,

31. Neînțelegători, nestatornici întru așezămături, fără dragoste, neîmpăcați, nemilostivi;

32. Carii dreptatea lui Dumnezeu știind, cum că cei ce fac unele ca acestea vrednici de moarte sunt, nu numai fac acestea, ci încă și binevoesc cu cei ce le fac.

CAP. 2.

Judecata ce se aduce asupra lui Israel că nu păzește legea.

Pentru aceea fără de răspuns ești, o omule, tot cel ce judeci; căci, întru ce judeci pre altul, pre tine însuși te osândești; că aceleași faci, cel ce judeci.

2. Și știm că judecata lui Dumnezeu este după adevăr asupra celor ce fac unele ca acestea.

3. Și oare socotești aceasta, o omule, cel ce judeci pre cei ce fac unele ca acestea, și tu însuși aceleași faci, că vei scăpa de judecata lui Dumnezeu?

4. Sau au nu bagi seamă de bogățiile bunăfăței lui, și de îngăduința, și de îndelungă răbdarea lui; necunoscând că bunăfăatea lui Dumnezeu te aduce la pocăință?

5. Ci după împietrirea ta și nepocăita inimă, îți aduni ție mânia în ziua mântuirii și a descoperirii dreptei judecăți a lui Dumnezeu;

6. Care va răsplăti fiecăruia după faptele lui.

7. Celor ce prin răbdarea lucrului bun, caută slavă și cinste și nestricăciune, vleața veșnică.

8. Iar celor prigonitori, cari se pun împotriva adevărului, și se supun nedreptăței, mânia și urgie,

19. Fapt. 14, 15. 21. Efes. 4, 18.

22. 1. Cor. 1, 20; Ier. 10, 14.

23. A doua Leg. 4, 15.

24. Ps. 80, 11; Fapt. 14, 16; Ps. 105, 20.

26. Lev. 18, 23; 1 Cor. 6, 9.

29. Gal. 5, 19; 1 Cor. 6, 9; 2 Cor. 12, 20; Efes. 5, 3; 2 Tim. 3, 2.

2. 1. Mat. 7, 2; Ioan 8, 7, 5; Iacov 5, 3.

6. Ps. 61, 11; Is. 40, 10; Ier. 17, 10; Mat. 16, 27; 1 Cor. 3, 8; 2 Cor. 5, 10.

8. Filip. 1, 16.

9. Necaz și strâmtorare preste tot sufletul omului celui făcător de rău, al Iudeului mai întâiu, și al Elinului;

10. Iar slavă și cinste și pace, tot celui ce face binele, Iudeului mai întâiu, și Elinului;

11. Că nu este făjărnicie la Dumnezeu.

12. Căci câți fărădelege au greșit, fărădelege vor și pieri; și câți în lege au greșit, prin lege se vor judecă;

13. Că nu auzitorii legii sunt drepti la Dumnezeu, ci făcătorii legii se vor îndreptă.

14. Căci când neamurile, cele ce n'au lege, din fire fac ale legii, aceea lege neavând, ei singuri își sunt lege;

15. Carii arată fapta legii scrisă întru inimile sale, împreună mărturisindu-le lor cunoștința lor, și cugetele lor întru sine pârându-se sau și dându'și răspuns de îndreptare;

16. În ziua când va judecă Dumnezeu cele ascunse ale oamenilor după evanghelia mea prin Iisus Hristos.

17. Iată, tu te numești Iudeu, și te odihnești în lege, și te lauzi întru Dumnezeu.

18. Și cunoști voea lui, și alegi cele de folos, fiind învățat din lege;

19. Și te nădăjduiești a fi povățuitor orbilor, lumina celor dintru întunec.

20. Îndreptător celor fără de minte, învățător pruncilor, având închipuirea științei și a adevărului în lege.

21. Deci cel ce înveți pre altul, pre tine nu te înveți? Cela ce propoveduești să nu fure, furi?

22. Cela ce zici să nu preacurvească, preacurvești? Cela ce urăștii idolii; furi cele sfinte?

23. Cela ce te lauzi în lege prin călcarea legii, necinstești pre Dumnezeu?

24. Că numele lui Dumnezeu pentru voi se hulește întru Neamuri, precum este scris.

25. Că tăierea împrejur folosește, dacă faci legea; iar dacă ești căl-

cător de lege, tăierea ta împrejur, netăiere împrejur s'a făcut.

26. Drept aceea de va păzi netăierea împrejur îndreptările legii, au nu se va socoti netăierea lui împrejur în loc de tăiere împrejur?

27. Și va judecă netăierea împrejur cea din fire, plinind legea, pre tine care prin slovă și prin tăierea împrejur, ești călcător de lege.

28. Că nu cel din afară arătat este Iudeu; nici cea din afară arătată în trup este tăiere împrejur;

29. Ci cel întru ascuns, acela este Iudeu; și tăierea împrejur este cea a inimii, întru duhul, iar nu prin slovă; a cărui laudă nu este dela oameni, ci dela Dumnezeu.

CAP. 3.

Apostolul amenință cu judecata lui Dumnezeu. Iudeii se laudă în deșert cu legea și tăierea împrejur, căci mântuirea este prin har.

Ce este dar mai mult Iudeului? Sau care este folosul tăierii împrejur?

2. Mult în tot chipul; întâiu, că lor s'au încredințat cuvintele lui Dumnezeu.

3. Că ce este dacă n'au crezut unii? Au doară necredința lor va face netrebnică pre credința lui Dumnezeu?

4. Să nu fie; ci fie Dumnezeu adevărat, și tot omul mincinos, precum este scris. Ca să te îndreptezi întru cuvintele tale, și să biruești când vei judecă tu.

5. Și de vreme ce nedreptatea noastră adeverează pre dreptatea lui Dumnezeu, ce vom zice? Au doară nedrept este Dumnezeu care aduce mânia? (Ca un om grăesc).

6. Să nu fie, că atunci în ce chip va judecă Dumnezeu lumea?

7. Că de vreme ce adevărul lui Dumnezeu întru a mea minciună a prisosit spre slava lui; drept ce încă și eu ca un păcătos mă judec?

8. Și nu, (precum suntem hulii, și precum zic unii că grăim noi); să facem cele rele, ca să vie cele bune? A cărora osândă, dreaptă este.

11. Fapt 10. 34; Efes. 6, 9. sq.

13. Iac. 1. 22.

15. Evc. 8, 10; Rom 9. 1.

16. Mat. 25, 31. 18. Filip. 1, 10.

21. Mat. 23, 2, 3.

24. Is. 52, 5; 1 Tim. 6, 1.

25. 1 Cor. 7, 19.

29. A 2 Lege 10, 16

3. 2. Fapt. 9. 38. 4. Ps. 50. 6.

8. Rom. 6, 1, 2.

9. Ce dar? Intrecem pre ei? Nici decum, pentrucă mai înainte am vinuit și pre Iudei și pre Elini, că toți supt păcat sunt;

10. Precum este scris: nu este drept nici unul;

11. Nu este cel ce înțelege, nu este cel ce caută pre Dumnezeu.

12. Toți s'au abătut, împreună ne-trebnici s'au făcut; nu este cel ce face bunătate, nu este până la unul.

13. Groapă deschisă gâtlejul lor; cu limbile lor vicleneau; venin de aspidă supt buzele lor;

14. A căror gură de blestem și de amărăciune este plină.

15. Grabnice sunt picioarele lor a vărsă sânge;

16. Sfărâmare și nevole întru căile lor.

17. Și calea păcel n'au cunoscut.

18. Nu este frica lui Dumnezeu înaintea ochilor lor.

19. Iar știm, că: câte zice legea, celor ce sunt în lege zice; ca toată gura să se astupe, și vinovată să fie toată lumea lui Dumnezeu.

20. Pentrucă din faptele legii nu se va îndreptă nici un trup înaintea lui; că prin lege este cunoștința păcatului.

21. Iar acum afară de lege dreptatea lui Dumnezeu s'a arătat, fiind mărturisită de lege și de proroci;

22. Dreptatea lui Dumnezeu prin credința lui Iisus Hristos la toți și preste toți cei ce cred; că nu este osebite.

23. Pentrucă toți au păcătuț, și se lipsesc de slava lui Dumnezeu;

24. Căi se îndreptează în dar cu harul lui prin răscumpărarea cea întru Hristos Iisus;

25. Pre care l-au rânduit Dumnezeu curățire prin credință întru sângele lui, spre arătarea dreptății lui pentru iertarea păcatelor celor mai înainte făcute.

26. Întru multă răbdarea lui Dumnezeu, spre arătarea dreptății lui în vremea de acum; ca să fie el

drept, și îndreptând pre cel ce este din credința lui Iisus.

27. Deci unde este lauda? S'a în-cuiat. Prin care lege? A faptelor? Nu, ci prin legea credinței.

28. Socotim dar că cu credința se va îndreptă omul fără faptele legii.

29. Au doară Dumnezeu este al Iudeilor numai? Iar nu și al neamurilor? Adevărat, și al neamurilor;

30. Căci unul este Dumnezeu, care va îndreptă făierea împrejur din credință, și netăierea împrejur prin credință.

31. Deci au doară stricăm legea prin credință? Să nu fie, ci înfărim legea.

CAP. 4.

Avraam chip și pildă despre îndreptarea prin credință.

Deci ce vom zice că Avraam părintele nostru să fie aflat după trup?

2. Că de s'a îndreptat Avraam din fapte, are laudă; ci nu la Dumnezeu.

3. Că ce zice scriptura? Și a crezut Avraam lui Dumnezeu și s'au socotit lui întru dreptate.

4. Iar celui ce lucrează, plata nu i se socotește după dar, ci după datorie.

5. Iar celui ce nu lucrează, ci crede întru cela ce îndreptează pre cel necredincios, i se socotește credința lui întru dreptate.

6. Precum și David vorbește despre fericirea omului, căruia Dumnezeu îi socotește dreptatea fără de fapte:

7. Fericii căroră s'au iertat fără-delegile, și căroră s'au acoperit păcatele.

8. Fericit bărbatul, căruia nu'l va socoti Domnul păcatul.

9. Deci fericirea aceasta întru făierea împrejur este numai, sau și întru netăierea împrejur? Că zicem că s'au socotit lui Avraam credința întru dreptate.

10. Dar cum s'au socotit lui? Întru făierea împrejur fiind, sau în-

9 Gal. 3, 22. 10. Ps. 13, 3.

13. Ps. 5, 9. 14. Ps. 9, 28.

15. Is. 59, 7. 18. Ps. 35, 1.

19. Ps. 106, 42; Gal. 3, 22.

20. Ps. 142, 2; Gal. 2, 16.

21. Ioan 5, 46. 22. Rom. 10, 12.

24. Efes. 2, 8.

25. Evt. 4, 16; 1 Ioan 2, 2.

27. Rom. 2, 17, 23. 28. Gal. 2, 16.

29. Rom. 10, 12; Efes 4, 6.

31. Mat. 5, 17; Gal. 3, 24.

4. 3. Fac. 15, 6; Gal. 3, 6. Iac. 2, 23.

7. Ps. 31, 1, sq.

tru neîmierirea împrejur? Nu întru îmierirea împrejur, ci întru neîmierirea împrejur.

11. Și semnul îmierii împrejur a luat, pecete a dreptății credinței, care avea întru neîmierirea împrejur; ca să fie el tată tuturor celor ce cred prin neîmierirea împrejur; ca să se socotiască și lor spre dreptate;

12. Și tată îmierii împrejur nu numai celor ce sunt din îmierirea împrejur, ci și celor ce umblă în urmele credinței cel dintru neîmierirea împrejur a părintelui nostru Avraam.

13. Că nu prin lege este lui Avraam făgăduința, sau seminției lui ca să fie el moștenitor lumii, ci prin dreptatea credinței.

14. Că de sunt cei din lege moștenitori, zadarnică s'a făcut credința, și s'a stricat făgăduința;

15. Că legea mânia lucrează, că unde nu este lege, acolo nici călcare de lege nu este.

16. Pentru aceasta din credință este, ca după dar; ca să fie slăbitoare făgăduința la toată seminția; nu numai la ceea ce este din lege, ci și la ceea ce este din credința lui Avraam, care este tată nouă tuturor.

17. (Precum este scris; că tată al multor neamuri te-am pus), înaintea lui Dumnezeu căruia a crezut, celui ce înviează morții și chiamă cele ce nu sunt ca și cum ar fi.

18. Care mai pre sus de nădejde întru nădejde a crezut, că va fi el tată al multor neamuri; după cum i s'au zis: așa va fi sămânța ta.

19. Și neslăbind în credință, nu s'a uitat la trupul său cel omorât, fiind mai de o sută de ani, nici la omorârea pântecelui Sarei;

20. Și întru făgăduința lui Dumnezeu nu s'a îndoit cu necredința, ci s'a întărit cu credința, dând slavă lui Dumnezeu;

21. Și adevărit fiindcă ce i-au făgăduit, puternic este a și face.

22. Pentru aceea i s'au și socotit lui spre dreptate.

23. Și nu s'a scris pentru el numai, că i s'au socotit lui spre dreptate,

24. Ci și pentru noi, căroră va

să ni se socotească, celor ce credem întru acela ce au sculat pre Iisus Hristos Domnul nostru din morți;

25. Care s'au vândut pentru greșalele noastre, și s'au sculat pentru îndreptarea noastră.

CAP. 5.

*Roadele îndreptării prin credință.
Adam și Hristos.*

Drept aceea îndreptați fiind din credință, pace avem către Dumnezeu prin Domnul nostru Iisus Hristos;

2. Prin care și apropiere am aflat prin credință la darul acesta întru care stăm, și ne laudăm întru nădejdea slavei lui Dumnezeu.

3. Și nu numai, ci ne și laudăm întru necazuri; știind că necazul răbdare lucrează;

4. Iar răbdarea curățire; iar curățirea nădejde;

5. Iar nădejdea nu rușinează; că dragostea lui Dumnezeu s'a vărsat întru inimile noastre prin Duhul Sfânt cel ce s'au dat nouă.

6. Pentru că Hristos, încă fiind noi neputincioși, în vremea cea cuviincioasă pentru cel necredincioși au murit.

7. Că abia va muri cineva pentru cel drept; că pentru cel bun poate și îndrăznește cineva a muri.

8. Și întărește Dumnezeu dragostea sa spre noi, că încă păcătoși fiind noi, Hristos pentru noi au murit.

9. Cu mult mai vărtos dar acum, îndreptați fiind cu sângele lui, ne vom mântui printr'însul de mânia.

10. Că de vreme ce fiind noi vrăjmași, ne-am împăcat cu Dumnezeu prin moartea Fiului lui, cu mult mai vărtos fiind împăcați, ne vom mântui întru viața lui.

11. Și nu numai, ci ne și laudăm întru Dumnezeu prin Domnul nostru Iisus Hristos, prin care acum împăcarea am luat.

12. Pentru aceea, precum printr'un om a intrat păcatul în lume

25. Is. 53, 12.

5. 1. Ioan 16, 33. 2. Efes. 2, 18.

3. Iac. 1, 2, sq.

5. Ebr. 6, 18, 19; 1 Petr. 3, 18.

7. Ioan 15, 13. 8. Ioan 3, 16.

9. 1 Petr. 1, 19.

12. 1 Cor. 15, 21, sq.

11. Fac. 17, 11. 12. Mat. 3, 9.

13. Fac. 22, 17. 14. Gal. 3, 18.

15. Rom. 3, 20. 17. Fac. 17, 5, sq.

18. Fac. 15, 5. 20. Ioan 9, 24.

24. Fapt. 2, 24.

sau păcatului spre moarte, sau ascultării spre dreptate?

17. Ci mulțumim lui Dumnezeu, căci ați fost robi păcatului, dar ați ascultat din inimă după chipul învătășitului la care v'ați dat.

18. Și slobozindu-vă de păcat, v'ați făcut robi dreptății.

19. Omeneste grăiesc pentru slăbiciunea trupului vostru; că precum v'ați făcut mădulările voastre roabe necurăției și fărădelegei spre fărădelege; așa acum să vă faceți mădulările voastre roabe dreptății spre sfințenie.

20. Căci când erați robi păcatului, erați slobozi de dreptate.

21. Care roadă dar ați avut atunci întru acelea de care acum vă rușinați? Că sfârșitul acelora este moartea.

22. Iar acum slobozindu-vă din păcat, și făcându-vă robi lui Dumnezeu, aveți roada voastră spre sfințenie, iar sfârșitul, viața veșnică.

23. Pentru că plata păcatului este moartea, iar darul lui Dumnezeu este viața veșnică întru Iisus Hristos, Domnul nostru.

CAP. 7.

Osânda păcatului; supl. lege. Slăbiciunea firei omului, împiedicându-l a plini legea, aduce moarte.

Au nu știți fraților, că celor ce aștiu legea grăiesc, că legea stăpânește pre om în câtă vreme trăiește?

2. Că femeia cu bărbat, legată este de lege cu bărbatul căl trăiește el; iar de i-a murit bărbatul ei, s'a dezlegat de legea bărbatului.

3. Drept aceea, trăindu-l bărbatul ei, precurvă se chiamă, de va fi cu alt bărbat; iar de fi va muri bărbatul ei, slobodă este de lege, a nu fi ea precurvă, fiind cu alt bărbat.

4. Pentru aceea frații mei, și voi v'ați omorât legei prin trupul lui Hristos; ca să fiți voi al altuia, al celui ce au înviaț din morți ca să aducem roadă lui Dumnezeu.

5. Căci când eram în trup, patimile păcatelor, cele prin lege lucrau

întru mădulările noastre, ca să aducă roada morții.

6. Iar acum ne-am slobozit de lege, murind noi aceea întru care eram înviați, ca să slujim întru înnoirea duhului, iar nu întru vechitura slovei.

7. Ce dar vom zice? Au doară legea păcat este? Să nu fie. Ci păcatul nu l-am cunoscut, fără numai prin lege; că și pre poftă nu o aș fi știut, de n'ar fi zis legea: să nu poștești.

8. Ci pricină luând păcatul prin poruncă, a lucrat întru mine toată pofta. Că fărădelege, păcatul eră mort.

9. Și eu trăiam fărădelege oarecând, iar viind porunca, păcatul a înviaț.

10. Iar eu am murit și mi s'a aflat mie porunca, care eră spre viață, aceasta a fi spre moarte.

11. Că păcatul luând pricină prin poruncă, m'a amăgit și prin aceea m'a omorât.

12. Drept aceea, legea sfântă este și porunca sfântă și dreaptă și bună.

13. Deci oare ce eră bun, mie mi s'a făcut moarte? Să nu fie. Ci păcatul ca să se arate păcat, prin ce eră bun lucrându-mi mie moarte; ca să se facă preste măsură păcătos păcatul prin poruncă.

14. Căci știm că legea duhovnicească este, iar eu sunt trupesc, vândut supl. păcat.

15. Că ceea ce lucrez, nu știu, că nu care voesc eu, aceasta fac; ci care urăsc, aceea lucrez.

16. Iar de fac aceasta, care nu voesc, laud legea că este bună.

17. Iar acum nu eu fac aceea, ci păcatul care lăcuște întru mine.

18. Pentru că știu că nu lăcuște întru mine, adecă în trupul meu ce este bun, că a voi se află la mine, iar a face binele nu aflu.

19. Că nu fac binele care volesc, ci răul care nu'l volesc, acela fac.

20. Iar de fac aceasta care nu voiesc eu, lată nu fac eu aceasta, ci păcatul care lăcuște întru mine.

21. Aflu drept aceea, legea mie celui ce voiesc să fac binele, că ce este rău, la mine se află.

18. 1 Cor. 7, 22.

21. Rom. 8, 6; Filip. 3, 19.

22. 1 Petr. 1, 9.

23. Rom. 5, 21; Iacov 1, 15.

7. 1. Rom. 6, 14. 2. 1 Cor. 7, 39.

3. Mat. 5, 32. 5. Rom. 6, 21.

6. 2 Cor. 3, 6. 7. Ef. 20, 17.

8. Rom. 4, 15; Ioan 15, 22.

10. Lev. 18, 5; Iezech. 20, 11, 13.

12. 1 Tim. 1, 8. 14. Rom. 8, 3.

18. Fac. 6, 6, 5.

21. Ps. 50, 7.

22. Că împreună mă veselesc cu legea lui Dumnezeu după omul cel dinlăuntru.

23. Dar văd altă lege întru mădulările mele, oștindu-se împotriva legii minții mele și dându-mă pre mine rob legii păcatului, care este întru mădulările mele.

24. Ticălos om sunt eu! Cine mă va izbăvi de trupul morții acesteia?

25. Mulțămesc lui Dumnezeu prin Iisus Hristos Domnul nostru. Deci dar eu însumi cu mintea mea slujesc legii lui Dumnezeu; iar cu trupul legii păcatului.

CAP. 8.

Schimbară patimilor prin viețuirea cea după Duh. Mângâierea celor ce sufer cu arătarea slavei sfinților. Dragostea către Hristos.

Drept aceea, nici o pedeapsă nu este acum celor ce sunt întru Hristos Iisus, cari nu umblă după trup, ci după Duh.

2. Că legea Duhului vieții întru Hristos Iisus m'a izbăvit de legea păcatului și a morții.

3. Pentru că ceea ce eră cu neputință legii, căci eră slabă prin trup, au săvârșit Dumnezeu trimițând pre Fiul său întru asemănarea trupului păcatului și pentru păcat, au osândit păcatul în trup:

4. Ca îndreptarea legii să se plinească întru noi, cari nu umblăm după trup, ci după Duh.

5. Că cei ce sunt după trup, cele ale trupului cugetă; iar cei ce sunt după Duh, cele ale Duhului.

6. Pentru că cugetul trupului este moarte; iar cugetul Duhului vieță și pace.

7. Pentru că cugetul trupului vrăjmaș este la Dumnezeu, că legei lui Dumnezeu nu se supune, că nici poate.

8. Și cei ce sunt în trup, lui Dumnezeu a plăcea nu pot.

9. Iar voi nu sunteți în trup, ci în Duh, că Duhul lui Dumnezeu lăcuește întru voi. Iar de n'are cinevă

Duhul lui Hristos, acela nu este al lui.

10. Iar de este Hristos întru voi, trupul dar este mort pentru păcat; iar Duhul vieță pentru dreptate.

11. Iar de lăcuește întru voi Duhul celui ce au sculat pre Iisus din morți, cel ce au sculat pre Hristos din morți, va face vii și trupurile voastre cele muritoare, pentru Duhul lui cel ce lăcuește întru voi.

12. Drept aceea frașilor, datori suntem nu trupului, ca să viețuim după trup.

13. Că de viețuiți după trup, veți să muriți; iar de veți omorî cu Duhul faptele trupului, veți fi vii.

14. Că ori căți cu Duhul lui Dumnezeu se poartă, aceștia sunt fii ai lui Dumnezeu.

15. Pentru că n'ați luat iarăș duhul robiei spre temere, ci ați luat Duhul punerei de fii, întru care strigăm: Avvâ, Părinte.

16. Insuș Duhul acesta mărturisește dimpreună cu duhul nostru, că suntem fii ai lui Dumnezeu.

17. Iar de suntem fii, suntem dar și moștenitori; moștenitori adevă ai lui Dumnezeu și împreună moștenitori ai lui Hristos, de vreme ce pătimim împreună cu dânsul, ca să ne și proslăvim împreună cu dânsul.

18. Că socotesc că nu sunt vrednice pătimirile vremii de acum de a se asemăna cu slava cea viitoare, care va să se descopere întru noi.

19. Pentru că nădejdea zidirei, descoperirea fiilor lui Dumnezeu așteaptă.

20. Că deșertăciunii s'a supus zidirea, nu de voie, ci pentru cel ce o au supus.

21. Spre nădejde, că și singură zidirea aceasta se va slobozi din robia stricăciunii întru slobozenia slavei fiilor lui Dumnezeu.

22. Căci știm că toată zidirea împreună suspină și împreună are durere până acum.

23. Și nu numai acela, ci și noi cari avem pârğa Duhului, și noi singuri întru noi suspinăm, așteptând

22 Ps. 1, 2. 23. Gal. 5, 17.
25 1 Cor. 15, 57.
8, 1 Rom. 3, 27.
3. Fapt 15, 10; Filip. 2, 7.
6. Rom. 6, 21. 7. Iac. 4, 4.
9. 1 Cor. 3, 16.

11 1 Cor. 6, 14. 13. Gal. 5, 19.
14. Gal. 5, 18.
15 Gal. 3, 26 și 4, 6; 2 Tim. 1, 7.
16. 2 Cor. 1, 22.
17. Gal. 4, 7; Fapt 14, 22.
18. 2 Cor 4, 17. 19. Col 3, 4.
23. 2 Cor 5, 2 sq; Luc. 21, 28; Gal. 4, 5.

Duhul lui Hristos, acela ne este
lui.

10. Iar de este Hristos trupul dar este mort pentru noi, iar Duhul viează pentru dragostea noastră.

11. Iar de lăcuește întru noi Duhul celui ce au sculat pe noi din morți, cel ce au sculat pe noi din morți, va face vii și trupurile voastre cele muritoare, pentru că Duhul lui cel ce lăcuește întru noi.

12. Drept aceea fraților, dragostea noastră întru trupul, ca să vă vină în pătrundere.

13. Că de viețuiți după trup să muriți; iar de veți omorâți trupul faptelor trupului, veți trăi.

14. Că ori căți cu Duhul lui Dumnezeu se poartă, aceștia sunt fiii lui Dumnezeu.

15. Pentru că n'ați luat robia hui robiei spre temere, ci prin Duhul punerii de fiu, întru dragoste: Avvâ, Părinte.

16. Insuș Duhul acesta mărturisește împreună cu duhul nostru că suntem fiii ai lui Dumnezeu.

17. Iar de suntem fii, suntem și moștenitori; moștenitori ai lui Dumnezeu și împreună moștenitori ai lui Hristos, de vreme ce împreună cu dânsul, ca să-l proslăvim împreună cu dânsul.

18. Că socotesc că nu sunt nimic pătimirile vremii de acum, a se asemăna cu slava cea viitoare care va să se descopere întru noi.

19. Pentru că nădejdea noastră în scoperirea fiilor lui Dumnezeu, șleapă.

20. Că deșertăciunii s'a spus că dăruie, nu de voie, ci pentru că o au supus.

21. Spre nădejde, că și în zidirea aceasta se va slăbi robia stricăciunii întru slăbiciunea slavei fiilor lui Dumnezeu.

22. Căci știm că toate lucrurile împreună suspină și împreună speră până acum.

23. Și nu numai aceia, ci și cari avem pârğa Duhului, și guri întru noi suspinăm, așteptând

punerea de fii, pre izbăvirea trupului nostru.

24. Că prin nădejde ne-am mântuit; însă nădejdea care se vede nu este nădejde, că ceea ce vede cineva, pentru ce o și nădăjduiește?

25. Iar dacă ceea ce nu vedem nădăjduim, prin răbdare așteptăm.

26. Așiderea și Duhul împreună ajutoreaază nouă întru slăbiciunile noastre, pentru că de ce ne vom ruga, precum se cade nu știm; ci singur Duhul se roagă pentru noi cu suspinuri negrăite.

27. Iar cela ce cercă inimile, știe ce este cugetul Duhului, că după Dumnezeu se roagă pentru sfinți.

28. Și știm că celor ce iubesc pre Dumnezeu, toate li se lucrează spre bine, acelora adevărați cari după voință sunt chemați.

29. Că pre cari mai înainte i-au cunoscut, mai înainte i-au și hotărât să fie asemenea chipului Fiului său, ca să fie el întâiu născut între mulți frași.

30. Iar pre cari mai înainte i-au hotărât, pre aceștia i-au și chemat; și pre cari i-au chemat, pre aceștia i-au și îndreptat; iar pre cari i-au îndreptat, pre aceștia i-au și proslăvit.

31. Ce vom zice dar către acestea? De este Dumnezeu pentru noi, cine este împotriva noastră?

32. Că cel ce nu au cruțat pre Fiul său, ci pentru noi toși i-au dat pre dânsul, cum nu împreună cu el și toate ne va dăruia nouă?

33. Cine va pârî împotriva aleșilor lui Dumnezeu? Dumnezeu este cel ce îndreptează.

34. Cine este cel ce judecă spre pierzare? Hristos este cel ce au murit, și mai ales care au și înviațat, care și este deadreapta lui Dumnezeu, care și se roagă pentru noi.

35. Cine ne va despărți pre noi de dragostea lui Hristos? Necazul, sau strămătorarea, sau goana, sau foamea, sau golăteala, sau nevoia, sau sabia?

36. Precum este scris: că pentru tine suntem omorâți toată ziua; socotitu-ne-am ca niște oi de junghiere.

37. Ci întru acestea toate prea biruim pentru cela ce ne-au iubit pre noi.

38. Pentru că încredințat sunt, că nici moartea, nici viața, nici îngeri, nici căpeteniile, nici puterile, nici cele de acum, nici cele viitoare,

39. Nici înălțimea, nici adâncul, nici altă faptură oarecare, nu poate pre noi să ne despărtească de dragostea lui Dumnezeu, care este întru Hristos Iisus Domnul nostru.

CAP. 9.

Israel cel căzut s'a lepădat. Chemarea neamurilor, Israelul cel adevărat.

Adevărul zic întru Hristos, nu amint, împreună mărturisindu-mi mie cunoștința gândului meu întru Duhul Sfânt.

2. Că întristare mare îmi este mie și neîncetată durere inimii mele.

3. Că aș fi poftit eu însumi a fi anatema dela Hristos pentru frașii mei, rudele mele după trup;

4. Cari sunt Israeliteni; a căroră este punerea de fii și slava, și așezământurile și punerea de lege și slujba, și făgăduințele;

5. Ai căroră sunt părinții, și dintru cari este Hristos după trup care este preste toate, Dumnezeu binecuvântat în veci. Amin.

6. Nu se poate să cadă cuvântul lui Dumnezeu. Că nu toși cari sunt din Israel, aceștia sunt Israel;

7. Nici, căci sunt sămânța lui Avraam, toși sunt fii; ci, întru Isaac au zis, se va numi fie sămânță.

8. Adevărați: nu cari sunt fii ai trupului, aceștia sunt fii ai lui Dumnezeu; ci cari sunt fii ai făgăduinței se socotesc întru sămânță.

9. Că al făgăduinței este cuvântul acesta: întru această vreme voi veni, și va fi Sarei fiu.

10. Și nu numai, ci și Rebeca dintru unul având așternut, dela Isaac părintele nostru;

11. Că încă nici fiind fiil născușt nici făcând ceva bine sau rău, că ceea după alegere rânduială a lui

37. 1 Cor. 15, 57.

38. Fil. 1, 6; 2 Tim. 1, 12.

39. 1. Rom. 1, 9. 3. Ef. 32, 32.

6. Numer. 23, 19; Ioan 8, 39.

7. Fac 21, 12; Ebr. 11, 18; Gal. 4, 28.

9. Fac. 18, 10. 10. Fac. 25, 21.

29. Col. 1, 18; Ebr. 1, 6.

32. Ioan 3, 16. 34. 1 Petr. 3, 22.

35. Ioan 10, 28.

36. Ps. 43, 23; 1 Cor. 4, 9; 2 Cor. 4, 11.

11. 1 Cor. 6, 14. 12. Gal. 5, 14.

14. Gal. 5, 16.

15. Gal. 3, 26 și 4, 6; 2 Tim. 1, 14.

16. 2 Cor. 1, 22.

17. Gal. 4, 7; Fapt. 14, 22.

18. 2 Cor. 4, 17. 19. Col. 3, 4.

23. 2 Cor. 5, 2 și; Luc. 21, 28.

Dumnezeu să rămâie, nu din fapte, ci dela cel ce chiamă;

12. I s'a zis ei, că cel mai mare va sluji celui mai mic.

13. Precum este scris: pre Iacov am iubit, iar pre Isav am urit.

14. Ce dar vom zice? Au doară este nedreptate la Dumnezeu? Să nu fie.

15. Că lui Moisi zice: voiu milui pre care miluesc, și mă voiu îndură de care mă îndur.

16. Deci dar nu este nici a celui ce voește, nici a celui ce aleargă; ci a lui Dumnezeu celui ce miluește.

17. Că zice scriptura lui Faraon: că spre însăș aceea te-am ridicat, ca să arăt întru tine puterea mea, și ca să se vestească numele meu în tot pământul.

18. Deci dar pre care voește miluește, și pre care voește împietrește.

19. Îmi vei zice dar mie: ce mai prihănește? Că voiei lui cine poate stă împotrivă?

20. Ci, o omule, tu cine ești care răspunzi împotriva lui Dumnezeu? Au doară va zice făptura celui ce o au făcut pre ea: căci m'ai făcut așa?

21. Au n'are putere olarul preste lut, ca dinir'aceeaș frământătură să facă un vas de cinste, iar altul de necinste?

22. Iar dacă vrând Dumnezeu să'și arate mânia și să'și descopere puterea sa, au suferit întru multă răbdare vase ale mâniei, gătite spre pierire.

23. Și ca să'și arate bogăția slavei sale spre vase ale miliei, care au gătit mai înainte spre slavă.

24. Pre noi, pre cari ne-au și chemat, nu numai din Iudei, ci și din neamuri.

25. Precum și la Osie zice: chemă-voiu pre cel ce nu este norodul meu, norodul meu; și pre cea ne iubită, iubită.

26. Și va fi în locul unde s'au zis lor: nu norodul meu sunteți voi; acolo se vor chemă filii ai lui Dumnezeu celui viu.

27. Iar Isaia strigă pentru Israil: de va fi numărul fiilor lui Israil ca nisipul mării, rămășița se va mântui;

28. Pentrucă cuvânt săvârșind, și scurtând întru dreptate, că cuvânt scurt va face Domnul pre pământ.

29. Și precum au zis mai înainte Isaia: de nu ne-ar fi lăsat nouă Domnul Savaot sămânță, ca Sodomă ne-am fi făcut, și cu Gomora ne-am fi asemănat.

30. Ce dar vom zice? Că Neamurile care nu umblau după dreptate, au ajuns dreptate; însă dreptatea care este din credință.

31. Iar Israil umblând după legea dreptății, la legea dreptății n'a ajuns.

32. Pentruce? Pentrucă nu din credință, ci ca din faptele legii. Că s'au policnit de piatra policnirii;

33. Precum este scris: iată, pun în Sion piatră de policnire și piatră de sminteală; și tot cel ce va crede întru el, nu se va rușină.

CAP. 10.

Iudeii caută dreptatea din faptele legii, iar nu din sfârșitul legii, care este Hristos. Deosebirea între dreptatea cea din lege și cea din credință, care este deobște și iudeului și neamurilor.

Fraților, bunăvoința inimii mele și rugăciunea cea către Dumnezeu pentru Israil este spre mântuire.

2. Că mărturisesc lor că dragostea lui Dumnezeu au, ci nu după cunoștință.

3. Că neștiind dreptatea lui Dumnezeu, și căutând să'și puie dreptatea lor, dreptății lui Dumnezeu nu s'au supus.

4. Că sfârșitul legii este Hristos spre îndreptare tot celui ce crede.

5. Că Moisi scrie de dreptatea care este din lege, că omul care face acelea, viu va fi într'însele.

6. Iar dreptatea cea din credință așa zice: să nu zici întru inima ta: cine se va sul în cer? Adecă, să pogoare pre Hristos.

27. Is. 10, 22, sq. 29. Is. 1, 9.

33. Is. 8, 14; 28, 16; Rom. 10, 11.

10. 3. Rom. 9, 31, 32; Filip. 3, 9.

4. Mat. 5, 17; Ioan. 3, 18.

5. Lev. 18, 5; Luc. 10, 28; Gal. 3, 12.

6. A doua Leg. 30, 12, sq.

12. Fac. 25, 23. 13. Mat. 1, 2.

15. Eș. 33, 19. 17. Eș. 9, 16.

20. Is. 45, 9; 29, 16; Ierem. 18, 6;

23. Efes. 1, 4, 7; Col. 1, 27.

25. Osie 2, 23. 26. Os. 1, 10.

7. adân
8. I
ese
si în
credin
e. i
te pu
întru
ndica
10.
drept
ste și
11.
mede
12.
si cu
Domn
pre te
13.
me
14.
"au c
care r
lăd d
15.
se vor
dă su
lor ce
ca din
16.
drept
a crez
17.
tr a
zeu.
18.
Ca în
19.
20.
21.
22.
23.
24.
25.
26.

7. Sau, cine se va pogori întru adânc? Adecă, să ridice pre Hristos din morji.

8. Dar ce zice scriptura? Aproape este de tine cuvântul, în gura ta și întru inima ta; adecă, cuvântul credinței care propoveduim.

9. Că de vei mărturisi cu gura ta pre Domnul Iisus, și vei crede întru inima ta, că Dumnezeu l-au ridicat pre el din morji, te vei mântui.

10. Că cu inima se crede spre dreptate; iar cu gura se mărturisește spre mântuire.

11. Că zice scriptura: tot cel ce crede întru el nu se va rușina.

12. Că nu este osebite iudeului și elinului, pentrucă acelaș este Domnul tuturor care îmbogățește pre toți cei ce-l chiamă pre el.

13. Că tot oricare va chemă numele Domnului, se va mântui.

14. Cum dar vor chemă întru care n'au crezut? Și cum vor crede, de care n'au auzit? Și cum vor auzi fără de propoveduitor?

15. Și cum vor propovedui, de nu se vor trimete? Precum este scris: cât sunt de frumoase picioarele celor ce binevestesc pacea, ale celor ce binevestesc cele bune!

16. Ci nu toți au ascultat evanghelia. Că Isaia zice: Doamne, cine a crezut auzului nostru?

17. Deci credința este din auz, iar auzul prin cuvântul lui Dumnezeu.

18. Ci zic: au doară n'au auzit? Că în tot pământul a leșit vestirea lor, și la marginile lumii cuvintele lor.

19. Ci zic: au n'a cunoscut Israel? Întăiu Moisi zice: eu voiu întăria pre voi spre cel ce nu este neam, spre neam neînțelegător voiu mânia pre voi.

20. Iar Isaia îndrăznește, și zice: aflatu m'am celor ce nu mă caută pre mine, arătat-u-m'am celor ce nu întreabă de mine.

21. Iar către Israel zice: toată ziua am întins mâinile mele către norodul cel neascultător și împotriva grăitor.

8. H doua Leg. 30, 14; 1 Tim. 4, 6.

11. Is. 28, 16.

13. Ioil 2, 32; Fapt. 2, 21.

15. Is. 52, 7, 15.

16. Is. 53, 1; Ioan 12, 38.

18. Ps. 18, 4. 19. H 2 Lege 32, 21.

20. Rom. 9, 30; Is. 65, 1, sq.

CAP. 11.

Alegerea unei părți din Iudei, spre mântuire prin credința în Hristos; lăsarea altei părți în orbirea ei, luând pre neamuri. Indemnarea acestora a nu se sumeți, căci la urmă și Iudeii se vor mântui.

Zic drept aceea: au doară au lepădat Dumnezeu pre norodul său? Să nu fie. Că și eu Israeltean sunt din sămânța lui Avraam, din neamul lui Veniamin.

2. Nu au lepădat Dumnezeu pre norodul său, pre care mai înainte au cunoscut. Au nu știți de Ilie ce zice scriptura? Cum se roagă lui Dumnezeu împotriva lui Israel, zicând:

3. Doamne, pre prorocii tăi a omorât, și altarele tale a surpat; și eu am rămas singur, și caută sufletul meu.

4. Dar ce îți zice lui dumnezeescul răspuns? Lăsatu-mi-om mie șapte mii de bărbați, cari nu și-au plecat genunchiul înaintea lui Vaal.

5. Așa dar și în vremea aceasta, rămășiță după alegerea darului s'a făcut.

6. Și de este după dar, de aceea nu este din fapte; că apoi darul n'ar fi dar. Iar de este din fapte, de aceea nu este darul; că apoi fapta nu ar fi faptă.

7. Ce dar? Ce caută Israel, aceea n'a nemerit; iar alegerea a nemerit, iar ceilalți s'au împietrit.

8. Precum este scris: datu-le-au lor Dumnezeu duh de împietrire, ochi ca să nu vadă și urechi ca să nu auză, până în ziua de astăzi.

9. Și David zice: facă-se masa lor spre cursă și spre laț și spre smin-teală și spre răsplătire lor;

10. Înlunece-se ochii lor ca să nu vadă, și splnarea lor de tot o garbovește.

11. Zic drept aceea: au doară s'au policnit ca să cază? Să nu fie; ci prin policnirea lor mântuire s'a făcut neamurilor, ca să râvnească pre ele.

12. Și de vreme ce policnirea lor este bogăție lumii, și împușinarea

11. 1. Ps. 93, 14. 3. 3 Imp. 19, 10.

4. 3 Imp. 19, 18.

5. Lucă 8, 10; Is. 29, 11; H 2 Lege 29, 4.

9. Ps. 68, 26.

11. Rom. 10, 19; Fapt. 13, 46, sq.

lor bogăție neamurilor; cu cât mai mult plinirea lor?

13. Că vouă zic neamurilor? Întru cât sunt eu neamurilor apostol, slujba mea o slăvesc;

14. Ca doară aş face trupul meu să răvnească, şi să măntuesc pre vreunii dintr'înşii.

15. Că de este lepădarea lor împăcare lumii, ce alt este luarea lor, fără numai vieaţă din morţi?

16. Că de este pârğa sfântă, este şi frământătura; şi de este rădăcina sfântă, sunt şi ramurile.

17. Şi de s'au frânt unele din ramuri, iar tu, maslin sălbatec fiind, te-ai altoit întru ele, şi părtaş rădăcinii şi grăsimii maslinului te-ai făcut;

18. Nu te laudă asupra ramurilor. Iar de te lauzi, nu porţi tu pre rădăcină, ci rădăcina pre tine.

19. Dar vei zice: frântu-s'au ramurile, ca să mă altoesc eu.

20. Bine; pentru necredinţă s'au frânt, iar tu pentru credinţă stai. Nu te înalţă cu mintea, ci te teme;

21. Că de n'au părţinit Dumnezeu ramurilor celor fireşii, nu cumvă şi ție să nu'ți părtinească.

22. Vezi dar bunătatea şi nepărţinirea lui Dumnezeu, spre cei ce au căzut nepărţinire; iar spre tine, bunătate, de vei rămâne în bunătate; iar de nu, şi tu te vei tăia.

23. Şi aceia iarăş de nu vor rămâne în necredinţă, se vor altoi; că puternic este Dumnezeu iarăş să'i altoiască pre ei.

24. Că dacă tu din maslinul cel din fire sălbatec te-ai tăiat, şi afară de fire te-ai altoit în maslin bun; cu cât mai vărtos aceştia cari sunt după fire, se vor altoi întru al lor maslin?

25. Pentrucă nu voesc ca să nu ştii voi fraţilor, taina aceasta, ca să nu fiţi întru voi singuri înţelepţi; că orbire din parte lui Israil s'a făcut, până ce va intra plinirea neamurilor.

26. Şi aşă tot Israilul se va mântui, precum este scris: veni va din Sion izbăvitorul, şi va întoarce necurăţile dela Iacov;

27. Şi aceasta este lor cea dela mine făgăduinţă, când voiu lua păcatele lor.

28. După evanghelle cu adevărat vrăjmaşi sunt pentru voi; iar după alegere, iubiţi pentru părinţi.

29. Că fără căinţă sunt darurile şi chemarea lui Dumnezeu.

30. Că precum şi voi oarecând n'aţi crezut lui Dumnezeu, iar acum v'aţi miluit prin necredinţa acestora;

31. Aşă şi aceştia acum n'au crezut întru mila voastră ca şi ei să se miluiască.

32. Că au încuiat Dumnezeu pre toţi întru necredinţă, ca pre toţi să'i miluească.

33. O adâncul bogăţiei şi al înţelepciunii şi al ştiinţei lui Dumnezeu! Cât sunt de necercate judecăţile lui, şi neurmăte căile lui!

34. Că cine a cunoscut gândul Domnului? Sau cine s'a făcut lui sfetnic?

35. Sau cine i-a dat mai înainte lui, şi i se va răsplăti lui?

36. Că dintr'însul şi printr'însul şi întru dânsul, sunt toate; acelaia slava în veci. Amin.

CAP. 12.

Sfătuire pentru facla bună cea către Dumnezeu şi către oameni.

Rogu-vă dar pre voi, fraţilor, pentru îndurările lui Dumnezeu, să vă puneţi înainte trupurile voastre jertfă vie, sfântă, bine plăcută lui Dumnezeu, slujba voastră cea cuvântătoare.

2. Şi să nu vă asemenaţi chipului veacului acestuia; ci vă schimbaţi la faţă întru înnoirea minţii voastre, ca să cunoaşteţi voi care este voia lui Dumnezeu cea bună şi plăcută şi deplin.

3. Că zic, prin darul ce mi s'a dat: mie, tuturor celor ce sunt întru voi, a nu cugetă înalt afară decât li se cade a cugetă; ci a cugetă spre a fi cu mintea întregă, precum fiecareia au împărţit Dumnezeu măsură credinţei.

14. 1 Tim 4, 16. 17. Ier. 11, 16.

19. Fapt. 13, 46. 20. 1 Cor. 10, 12.

22. Ioan 15, 24.

23. Rom. 14, 4; 2 Cor. 3, 16.

26. Is. 59, 20 şi 27, 9.

27. Ier. 31, 33. 32. Gal. 3, 22.

34. Is. 40, 13; 1 Cor. 2, 16.

36. 1 Cor. 8, 6; Col. 1, 16; Rom. 16, 27.

12. 1. Rom. 6, 13; 1 Tesal. 4, 3.

2. Efes. 4, 23. 3. 1 Cor. 7, 17.

4. Că precum într'un trup multe mădulări avem, și mădulările n'au toate o lucrare;

5. Într'acestaș chip noi, cei mulți, un trup suntem întru Hristos, și fiecare unul altuia mădulare.

6. Și având daruri de multe feluri după harul care este dat nouă, ori prorocie, după măsura credinței;

7. Ori slujbă întru slujbă, ori cea ce învață, întru învățatură;

8. Ori cel ce mângâie, întru mângâiere; cel ce dăruștie întru neviclesug; cel ce este ispravnic, întru osârdie; cel ce miluește, întru buna voință.

9. Dragostea nelăznică. Urînd răul și lipindu-vă de lucru bun.

10. Cu dragoste frățescă unul pre altul iubind; cu cinstea unul pre altul mai mare făcând;

11. Cu osârdia nelenevoși, cu duhul arzând, Domnului slujind.

12. Întru nădejde bucurându-vă, întru necaz răbdând, întru rugăciune îngăduind;

13. În trebuințele sfinților părtași fiind; iubirea de streini urmând.

14. Binecuvântați pre cel ce vă gonesc pre voi; binecuvântați și nu osândiți.

15. Bucurați-vă cu cel ce se bucură, și plângeți cu cel ce plâng.

16. Aceeaș unul către altul cugețând, nu cele înalte cugețând, ci cu cel smeriți împreună purtându-vă. Nu fiți înțeleși întru voi înși-vă.

17. Nimănui rău pentru rău răsplătind; făcând purtare de grije de cele bune înaintea tuturor oamenilor.

18. De este cu puțință, în cât este despre voi, cu toți oamenii având pace.

19. Nu vă izbândiți singuri vouă iubiiților, ci dați loc mâniei; că scris este: a mea este izbânda; eu volu răsplăti, zice Domnul.

20. Drept aceea de flămânzește vrăjmașul tău, dă-i lui pâine; de însetează, adapă-l pre el; că aceasta făcând cărbuni de foc grămădești pre capul lui.

21. Nu te birui de rău, ci biruește cu binele pre rău.

CAP. 13.

Sfătuire la supunere, dragoste și alte fapte bune

Tot sufletul să se supue stăpânilor celor mai înalte. Că nu este stăpânire fără numai dela Dumnezeu, și stăpâniile care sunt, dela Dumnezeu sunt rânduite.

2. Pentru aceea cel ce se împotrivese stăpânirii, rânduitei lui Dumnezeu se împotrivese; și cari se împotrivesc, judecată își vor lua loruși.

3. Că dregătorii nu sunt frică faptelor celor bune, ci celor rele. Iar vorești să nu'ți fie frică de stăpânire? Fă bine și vei avea laudă dela dânsa;

4. Că slujitor al lui Dumnezeu este fie spre bine. Iar de faci rău, teme-te; că nu în zadar poartă sabia; că slujitor al lui Dumnezeu este, izbânditor spre mânie celui ce face răul.

5. Pentru aceea irebue să vă supuneți, nu numai pentru mânia, ci și pentru știința.

6. Că pentru aceasta și dădii dați; că slujitorii ai lui Dumnezeu sunt, spre însăș aceasta îndeletnicindu-se.

7. Dați dar tuturor cele ce sunt cu datorie: celui cu dajdia, dajdie; celui cu dijma, dijma; celui cu frica frică; celui cu cinstea, cinste.

8. Nimănui cu nimic nu fiți datorii, fără numai cu a iubi unul pre altul; că cel ce iubește pre altul, legea a împlinit.

9. Pentru că aceea: să nu curvești, să nu ucizi, să nu furi, să nu fii mărturie mincinoasă, să nu poftesti; și oricare altă poruncă, într'acest cuvânt se cuprinde adecă: să iubești pre vecinul tău ca însuși pre tine.

10. Dragostea nu lucrează rău vecinului; drept aceea plinirea legii este dragostea.

11. Și aceasta, știind vremea, că acum vreme este noi din somn să ne sculăm; că mai aproape este no-

4. 1 Cor. 12, 12, sq. 6. Efes. 4, 11.
8. Mat. 6, 2. 9. 1 Tim. 1, 5. Ps. 96, 11.
11. Rom. 14, 18 și 16, 18. 12. Col. 4, 2.
14. Mat. 5, 44; 1 Cor. 4, 12.
16. Rom. 15, 5.
17. Pild. 3, 4; 2 Cor. 8, 21.
19. În doua Lege 32, 35; Evr. 10, 30.
20. Pild. 25, 22.

13. 1. Petru 2, 13 sq; Tit 3, 1.
2. Lucă 22 25; 1 Petru 2, 14.
7. Mat 22, 21.
8. Gal. 5, 14; Col. 3, 14; 1 Tim. 1, 5.
9. Marcu 12, 31. 10. 1 Cor. 13, 4.
11. 2 Cor. 6, 2; Efes. 5, 14; 1 Tes. 5, 6 sq

uă mântuirea acum decât când am crezut.

12. Că noaptea a trecut, iar ziua s'a apropiat; să lepădăm dar lucrurile întunerecului, și să ne îmbrăcăm în arma luminei.

13. Ca ziua, cu bun chip să umblăm, nu în ospețe și în beții, nu întru curvii și întru fapte de rușine, nu întru pricire și pismă.

14. Ci vă îmbrăcați întru Domnul nostru Iisus Hristos, și purtarea de grije a trupului să nu o faceți spre poftă.

CAP. 14.

Despre cei slabi în credință. Să nu judecăm unul pre altul. Despre pace. Să nu smintim pre fratele.

Și pre cel slab întru credință, primiți-l, nu întru îndoirea gândurilor.

2. Că unul crede că va mânca toate, iar cel slab legumi mănâncă.

3. Cel ce mănâncă pre cel ce nu mănâncă să nu'l deîmbeze, și cel ce nu mănâncă pre cel ce mănâncă să nu'l osândiască; că Dumnezeu l-au primit pre dânsul.

4. Tu cine ești care judeci pre sluga streină? Domnului său stă sau cade. Și va stă, că puternic este Dumnezeu a'l pune pre dânsul să stea.

5. Unul judecă zi preste zi, iar altul judecă în toate zilele. Fiecare întru a sa minte să se adevereze.

6. Cel ce socotește ziua, Domnului o socotește; și cel ce nu socotește ziua, Domnului nu o socotește. Și cel ce mănâncă, Domnului mănâncă, că mulțamește lui Dumnezeu; și cel ce nu mănâncă, Domnului nu mănâncă, și mulțamește lui Dumnezeu.

7. Că nimeni din noi luiș viează, și nimeni luiș moare.

8. Că de viem, Domnului viem, și de murim, Domnului murim, deci sau de viem sau de murim, al Domnului suntem.

12. 1 Ioan 5, 5; Efes. 5, 11.

13. Luc. 21, 34; Efes. 5, 18; Iac. 3, 14.

14. Gal. 3, 27; Col. 3, 10.

14. 1. Rom. 15, 1 sq; Fapt. 20, 35; 1 Cor. 8, 9; Gal. 5, 10. 3. Col. 2, 16.

4. Rom. 2, 1; Mat. 7, 1; Iac. 4, 12.

5. Gal. 4, 10.

6. A doua Lege 8, 10; 1 Cor. 10, 31.

9. Că spre aceasta Hristos și au murit și au învieat și au viețuit, ca să stăpânească și pre cei morți și pre cei vii.

10. Dar tu, ce judeci pre fratele tău? Sau și tu, ce deîmbezi pre fratele tău? Că toți vom stă înaintea judecăței lui Hristos.

11. Pentrucă scris este: viu sunt eu, zice Domnul, că mie se va plecă tot genunchiul, și toată limba se va mărturisii lui Dumnezeu.

12. Deci dar fiecare din noi de sine își va da seama înaintea lui Dumnezeu.

13. Deci mai mult să nu judecăm unul pre altul; ci aceasta mai vârtos să judecați, ca să nu puneți împedcare fratelui sau sminteală.

14. Știu, și bine adevărit sunt în Hristos Iisus, că nimic nu este spurcat prin sine, fără numai celui ce i se pare a fi ceva spurcat, acelaia este spurcat.

15. Iar de se mănnește fratele tău pentru bucate, iață nu umbii după dragoste. Nu pierde cu bucatele tale pre acela, pentru care Hristos au murit.

16. Să nu se hullască dar lucrul vostru cel bun.

17. Că nu este împărăția lui Dumnezeu mâncare și băutură; ci dreptate și pace și bucurie întru Duhul Sfânt.

18. Că cel ce întru acestea slujește lui Hristos, bine plăcut este lui Dumnezeu și ales la oameni.

19. Deci cele ce sunt ale păcel să le urmăim, și cele ce sunt spre zidirea unuia către altul.

20. Pentru mâncare nu strică lucrul lui Dumnezeu. Că toate sunt curate; ci rău este omul celui ce prin sminteală mănâncă.

21. Bine este a nu mânca carne, nici a bea vin, nici de care fratele tău se poticnește, sau se smintește sau se slăbește.

22. Tu credință ai? Întru tine însuși să o aibi înaintea lui Dumnezeu. Fericit este cel ce nu se judecă pre sine întru ceea ce alege.

9. Fapt. 10, 42; 2 Cor. 5, 15.

10. 2 Cor. 5, 10.

11. Is. 45, 23; Tit. 2, 10.

12. Mat. 12, 36; Gal. 6, 5.

13. Mat. 18, 7. 14. Mat. 15, 11.

15. 1 Cor. 8, 11, 13.

17. Luc. 17, 20; 1 Cor. 8, 8.

21. 1 Cor. 8, 13. 22. 1 Ioan 3, 21.

23. Iar cel ce se îndolește cu gândul, dacă mănâncă se osândește, pentru că nu este din credință; și tot ce nu este din credință, păcat este.

CAP. 15.

Urmarea blândeței lui Hristos. Pavel arată slujba Evangheliei plinită de el. Îndeamnă a da ajutoare la săraci.

Și datorii suntem noi cei tari să purtăm slăbiciunile celor nepulnicioși și nu nouă să plăcem.

2. Ci fiecare din noi să facă spre plăcere vecinului întru bine spre zidire.

3. Că și Hristos nu lui singur au făcut spre plăcere; ci precum este scris: ocările celor ce te ocărăsc pre tine au căzut preste mine.

4. Căci câte s'au scris mai înainte, spre învățătura noastră s'au scris, ca prin răbdare și mângâierea scripturilor nădejde să avem.

5. Iar Dumnezeuul răbdărei și al mângâierii să dea vouă aceeași gândiți întru voi întru Hristos Iisus:

6. Ca toți într'un suflet cu o gură să slăviți pre Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos.

7. Deci dar primiți unii pre alții, precum și Hristos au primit pre voi întru slava lui Dumnezeu.

8. Și zic eu, că Iisus Hristos au fost slujitor tăierei împrejur pentru adevărul lui Dumnezeu, ca să întărească făgăduințele părinților.

9. Iar neamurilor pentru milă, să proslăvească pre Dumnezeu, precum este scris: pentru aceasta mă voi mărturisi ție întru neamuri, Doamne, și numelui tău voi cânta.

10. Și iarăși zice: veselii-vă neamuri cu norodul lui.

11. Și iarăși: lăudați pre Domnul, toate neamurile, lăudați-l pre el toate noroadele.

12. Și iarăși Isaiă zice: fi-va rădăcina lui Iesă și cel ce se va scula să stăpânească pre neamuri, întru acela neamurile vor nădăjdui.

13. Iar Dumnezeuul nădejdei să vă umple pre voi de toată bucuria și pacea crezând, spre a prisosi voi întru nădejde, cu puterea Duhului Sfânt.

14. Și adevărit sunt și eu însuși frații mei, pentru voi, că și voi plini sunteți de bunătate, plini de toată știința, putând și unii pre alții a vă învăța.

15. Și mai cu îndrăzneală am scris vouă, fraților, din parte, ca și cum v'aș mai aduce aminte vouă, pentru darul ce mi s'au dat mie dela Dumnezeu.

16. Ca să fiu eu slujitor lui Iisus Hristos întru neamuri, cu slujbă sfântă lucrând Evanghelia lui Dumnezeu, ca să fie jerfa neamurilor bine primită, științită întru Duhul Sfânt.

17. Drept aceea, am laudă întru Hristos Iisus întru cele ce sunt către Dumnezeu.

18. Că nu voi cuteză a zice ceva din cele ce n'au lucrat Hristos prin mine, spre ascultarea neamurilor, cu cuvântul și cu fapta.

19. Întru puterea semnelor și a minunilor, întru puterea Duhului lui Dumnezeu, așa cât din Ierusalim și împrejur până la Iliric, am plinit Evanghelia lui Hristos.

20. Și așa m'am nevoit a bine vesti, nu unde s'au numit Hristos, ca să nu zidesc pre temelie străină.

21. Ci precum este scris: căroră nu s'a vestit pentru dânsul, îl vor vedea, și cari n'au auzit, vor înțelege.

22. Pentru aceea mă și opriam de multe ori a veni la voi.

23. Iar acum ne mai având loc într'aceste lături, și dorință având a veni către voi de mulți ani;

24. Când voi merge în Ispania, voi veni la voi, că am nădejde trecând pre acolo să vă văz pre voi, și de voi să mă petrec acolo, după ce mai întâiu despre o parte mă voi sătura de voi.

25. Iar acum merg în Ierusalim slujind sfinților.

26. Că bine au voit Machedonia și Ahala a face o împărțășire oare

23. Tit 1, 15; Evr 11, 6.

15. 1. Rom. 14, 1; Gal. 6, 1.

2. 1 Cor. 9, 19, 22. 3. Ps. 68, 9.

4. 1 Cor. 10, 11. 5. Fil. 3, 16.

8. Mat. 15, 24; Fapt. 3, 25.

9. Rom. 11, 30; 2 Imp. 22, 50; Ps. 17, 53.

10. A doua Lege 32, 43; Ps. 66, 5.

11. Ps. 116, 1.

12. Is. 11, 10; Mat. 12, 21.

13. Rom. 14, 17.

14. 2 Petru 1, 12; 1 Ioan 2, 21.

20. 2 Cor. 10, 15, 16. 21. Is. 52, 15.

22. Rom. 1, 13; 1 Tes. 2, 16.

23. Fapt. 19, 21.

25. Fapt. 18, 21; 19, 21; 20, 22.

26. 1 Cor. 16, 1.

care la săracii sfinților cari, sunt în Ierusalim.

27. Că bine au voit, și datori le sunt lor. Că de vreme ce întru cele duhovnicești ale lor s'au împărțit neamurile, datori sunt și întru cele trupești ale slujii lor.

28. Aceasta dar săvârșind, și peteluid lor roada aceasta, voi merge pre la voi în Ispania.

29. Și știu că venind către voi, întru plinirea binecuvântărei evangheliei lui Hristos voi veni.

30. Iar vă rog pre voi fraților, pentru Domnul nostru Iisus Hristos și pentru dragostea Duhului, ca împreună cu mine să vă nevojiți întru rugăciuni pentru mine către Dumnezeu;

31. Ca să mă izbăvesc de cei neascultători în Iudeca, și ca să fie slujba mea în Ierusalim bine primită sfinților;

32. Ca, cu bucurie să viu la voi prin voea lui Dumnezeu, și să mă odihnesc împreună cu voi.

33. Iar Dumnezeuul păcei cu voi cu toți, Amin.

CAP. 16.

Incredințare a FIVEI slujitoare bisericiei din Cheghrees. Închinăciune a lui Pavel către toți.

Și încredințez vouă pre FIVEI sora noastră, care este slujitoare bisericiei din Cheghrees;

2. Ca să o primiți pre ea întru Domnul după vrednicia sfinților, și să'i fiți ajutători ei întru tot lucrul orice ar pofti dela voi; că și aceasta ajutătoare a fost multora, și mie însu'mi.

3. Spuneți închinăciune Prischilei și lui Achila celor împreună cu mine lucrători întru Hristos Iisus;

4. Cari pentru sufletul meu gramazii lor și-au supus; cărora nu numai eu singur mulțămesc, ci și toate bisericile neamurilor.

5. Și bisericii celei din casa lor. Spuneți închinăciune lui Epenet iubitului meu, care este pârga Ahalei întru Hristos.

6. Spuneți închinăciune Mariamel, care mult s'a ostenit pentru noi.

27. 1 Cor. 9, 11.

30. 2 Tes. 3, 1; Colos. 4, 12.

16. 3. Fapt. 18, 2. 5. 1 Cor. 16, 19.

7. Spuneți închinăciune lui Andronic și Iuniei, rudelor mele și soțiilor mele în robie, cari sunt vestiți între Apostoli, cari și mai înainte de mine au fost întru Hristos.

8. Spuneți închinăciune lui Ample, iubitului meu în Domnul.

9. Spuneți închinăciune lui Urban, celui împreună cu noi lucrător întru Hristos, și lui Stahie iubitului meu.

10. Spuneți închinăciune lui Apeli celui ales întru Hristos. Spuneți închinăciune celor ce sunt din ai lui Aristovul.

11. Spuneți închinăciune lui Irodion rudei mele. Spuneți închinăciune celor ce sunt din ai lui Narchis, cari sunt întru Domnul.

12. Spuneți închinăciune Trifenei și Trifosei, care s'au ostenit întru Domnul. Spuneți închinăciune Persidei iubitei, care mult s'a ostenit întru Domnul.

13. Spuneți închinăciune lui Ruf celui ales întru Domnul, și mumei lui și a mele.

14. Spuneți închinăciune lui Asincrit, lui Flegon, lui Erman, lui Patrova, lui Ermin și fraților celor ce sunt împreună cu ei.

15. Spuneți închinăciune lui Filolog și Iuliei, lui Nireu și surorii lui și lui Olimpan și tuturor sfinților celor împreună cu ei.

16. Închinați-vă unul altuia cu sărutare sfântă închină-se vouă bisericile lui Hristos.

17. Și vă rog pre voi fraților, să vă păziți de cei ce fac împerechieri și smintele împotriva învățurii, care voi v'ați învățat; și vă feriți de ei.

18. Că unii ca aceia Domnului nostru Iisus Hristos nu slujesc, ci pântecelui lor; și prin cuvinte bune și prin cuvântare de bine, înșală inimile celor proști.

19. Că ascultarea voastră la toți a ajuns. Și mă bucur drept aceea de voi; și voesc să fiți înțelepți spre bine, și proști spre rău.

20. Iar Dumnezeuul păcei să zdrobească pre satana supț picioarele voastre curând. Darul Domnului nostru Iisus Hristos cu voi.

15. Marc. 15, 21.

16. 1 Cor. 16, 20; 2 Cor. 13, 12; 1 Tes. 5, 26; 1 Petr. 5, 14.

17. Mat. 7, 15; Tit. 3, 10.

18. Filip. 3, 19; 2 Cor. 2, 17; Col. 2, 4.

21. Inchină-se vouă Timotei cel împreună cu mine lucrător, și Luchie și Iason și Sosipatru, rudele mele.

22. Inchinu-mă vouă și eu Tertie, cel ce am scris cartea, întru Domnul.

23. Inchină-se vouă Gale, gazda mea și a toată adunarea. Inchină-se vouă Erast dregătorul cetății, și Cuart fratele.

24. Darul Domnului nostru Iisus Hristos cu voi, cu toți. Amin.

25. Iar celui ce poate să vă întărească pre voi după evanghelia

mea, și propoveduirea lui Iisus Hristos, după descoperirea falnei care din anii vecilor eră tăcută,

26. Iar acum s'a arătat și prin scripturile prorocilor, după porunca veșnicului Dumnezeu, spre ascultarea credinței întru toate neamurile s'a cunoscut;

27. Unuia prea înțeleptului Dumnezeu prin Iisus Hristos, căruia slava în veci, Amin.

Către Romani s'a scris dela Corint, prin Fivi diaconița bisericii din Cheghrees.

21. Fapt. 16, 1, 2; Filip. 2, 19.

23. Fapt. 19, 22; 1 Cor. 1, 14; 2 Tim. 4, 20.

25. Ef. 1, 9; 3, 20; Iud. 24.

26. 2 Tim. 1, 10. 27. 1 Tim. 1, 17.

EPISTOLIA SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL

ÎNTÂIA CĂTRE CORINTENI

CAP. 1.

Mulțămiri lui Dumnezeu pentru credința Corintenilor. Muștră împerechiările dintre ei din iubirea de slavă pentru înțelepciunea lumească, punând înaintea Crucii Domnului ca adevărată înțelepciune.

Pavel chemat apostol al lui Iisus Hristos prin voea lui Dumnezeu, și Sosten fratele.

2. Bisericei lui Dumnezeu, care este în Corint, celor sfinși întru Hristos Iisus, celor chemași sfinși, împreună cu toți cei ce chiamă numele Domnului nostru Iisus Hristos în tot locul, și al lor și al nostru;

3. Dar vouă, și pace dela Dumnezeu Tatăl nostru și dela Domnul Iisus Hristos.

4. Mulțămesc Dumnezeului meu pururea pentru voi, pentru darul lui Dumnezeu ce s'au dat vouă întru Iisus Hristos;

5. Că întru toate v'ați îmbogățit întru dănsul, în tot cuvântul și în toată știința;

6. Precum mărturisirea lui Hristos s'a adevărit întru voi;

7. Cât a nu fi lipsiți voi nici într'un dar, așteptând descoperirea Domnului nostru Iisus Hristos;

1. 1. 1 Fapt. 18, 17. 2. 1 Cor. 6, 11.
3. Rom. 1, 7; 2 Cor. 1, 2; Efes. 1, 2.
4. Efes. 1, 15, sq. 5. 2 Cor. 8, 7.
6. Rom. 1, 16.
7. Ps. 33, 11; Filip. 3, 20.

8. Care va și întâri pre voi până la sfârșit, nevinovați în ziua Domnului nostru Iisus Hristos;

9. Credincios este Dumnezeu, prin care v'ați chemat spre împărțirea Fiului său Iisus Hristos Domnului nostru.

10. Și vă rog pre voi frașilor, pentru numele Domnului nostru Iisus Hristos, ca toți să grăiți aceeaș, și să nu fie între voi împerechieri; ci să fiți întemeiași într'un gând și într'o înțelegere.

11. Pentru că mi s'a arătat mie pentru voi frașii mei, dela cel ce sunt al Hloii, că priciri sunt între voi.

12. Și zic aceasta, că fiecare din voi zice: eu sunt al lui Pavel; iar eu al lui Apolo; iar eu al lui Chifa; iar eu al lui Hristos.

13. Au doară s'au împărțit Hristos? Au Pavel s'a răstignit pentru voi? Sau întru numele lui Pavel v'ați botezat?

14. Mulțămesc lui Dumnezeu că nici pre unul din voi n'am botezat, fără numai pre Crisp și pre Gale;

15. Ca să nu zică cineva că întru numele meu am botezat.

16. Botezat-am și casa lui Stefana; iar mai mult nu știu să fi botezat pre altcineva.

17. Că nu m'au trimis pre mine Hristos să botez, ci să binevestesc,

8. 1 Tes. 5, 23. 10. Filip. 2, 20 și 3, 16.
12. 1 Cor. 3, 4; Fapt. 18, 24.
14. Fapt. 18, 8. 16. 1 Cor. 16, 15, sq.

nu întru înțelepciunea cuvântului, ca să nu se facă înzadarnică Crucea lui Hristos.

18. Pentru că cuvântul Crucii celor peritori, nebunie este; iar nouă celor ce ne mântuim, puterea lui Dumnezeu este.

19. Că scris este: pierde-volu înțelepciunea înțelepților, și știința celor știutori o volu lepădă.

20. Unde este înțeleptul? Unde este cărturarul? Unde este întrebătorul veacului acestuia? Au n'a făcut nebună Dumnezeu înțelepciunea lumii acestea?

21. Că de vreme ce întru înțelepciunea lui Dumnezeu, n'a cunoscut lumea prin înțelepciune pe Dumnezeu, bine au voit Dumnezeu prin nebunia propoveduirii a mântui pre cei ce cred.

22. Pentru că și Iudeii semn cer, și Elinii înțelepciune caută;

23. Iar noi propoveduim pre Hristos cel răstignit, Iudeilor sminteală, iar Elinilor nebunie;

24. Iar celor chemași, Iudeilor și Elinilor, pre Hristos puterea lui Dumnezeu și înțelepciunea lui Dumnezeu.

25. Că ce este nebun al lui Dumnezeu, mai înțelept decât oamenii este; și ce este slab al lui Dumnezeu, mai tare decât oamenii este.

26. Că vedeți chemarea voastră fraților, că nu sunt mulți înțelepți după trup, nu sunt mulți puternici, nu sunt mulți de bun neam;

27. Ci cele bune ale lumii au ales Dumnezeu ca pre cei înțelepți să'i rușineze; și cele slabe ale lumii au ales Dumnezeu ca să rușineze pre cele tari;

28. Și cele de neam prost, și nebagate în seamă ale lumii au ales Dumnezeu, și cele ce nu sunt, ca pre cele ce sunt să strice;

29. Ca să nu se laude nici un trup înaintea lui.

30. Și dintru dânsul voi sunteți întru Hristos Iisus, carele s'au făcut

nouă înțelepciune dela Dumnezeu, și dreptate și sfințire și izbăvire;

31. Ca precum este scris: cel ce se laudă, întru Domnul să se laude.

CAP. 2.

Propoveduirea Evangheliei nu stă în măestria cuvintelor, nici în înțelepciune lumească, ci în înțelepciunea cea după Dumnezeu.

Și eu venind la voi fraților, venit-am nu întru înălțarea cuvântului și a înțelepciunii, vestind vouă mărturisirea lui Dumnezeu.

2. Că n'am judecat a ști ceva întru voi, fără numai pre Iisus Hristos, și pre acesta răstignit.

3. Și eu întru slăbiciune și întru frică, și întru cutremur mare am fost la voi.

4. Și cuvântul meu și propoveduirea mea nu eră întru cuvinte îndemnătoare ale înțelepciunii omenești, ci întru arătarea Duhului și a puterii;

5. Ca credința voastră să nu fie întru înțelepciunea oamenilor, ci întru puterea lui Dumnezeu.

6. Și înțelepciunea o grăim întru cei desăvârșiți; însă înțelepciunea nu a veacului acestuia, nici a domnilor veacului acestuia, cari sunt pieritori;

7. Ci grăim înțelepciunea lui Dumnezeu întru taină, cea ascunsă, care o au rânduit Dumnezeu mai înainte de veci spre slava noastră;

8. Care nimeni din domnilor veacului acestuia nu o a cunoscut; că de o ar fi cunoscut, n'ar fi răstignit pre Domnul slavei.

9. Ci precum este scris: cele ce ochiul n'a văzut, nici urechea n'a auzit, nici la inima omului nu s'au suit, acestea au gătit Dumnezeu celor ce îl iubesc pre dânsul.

10. Iar nouă ne-au descoperit Dumnezeu prin Duhul său; că Duhul toate le cercă, și adâncurile lui Dumnezeu.

11. Că cine știe din oameni ale omului, fără numai duhul omului

18. 1 Cor. 2, 2, 4; Rom. 1, 16.

19. Is. 29, 14. 20. Iov. 12, 17; Is. 33, 18.

21. Mat. 11, 25; Luc. 10, 21.

22. Ioan 4, 48.

23. Rom. 9, 32; 1 Cor. 2, 14.

24. Col. 2, 8.

26. Mat. 11, 25; Iac. 2, 5.

29. Efes. 2, 9.

30. Ier. 23, 5, sq.; Rom. 4, 25; 2 Cor. 5, 21; Ioan 17, 9.

31. Ier. 9, 23, sq.; 2 Cor. 10, 17.

2. 1. Gal. 6, 14. 3. Fapt. 18, 1.

4. 2 Petr. 1, 16.

5. Efes. 1, 17; 1 Tes. 1, 5.

7. Ps. 50, 7; Rom. 16, 25.

8. Fapt. 3, 15. 9. Is. 64, 4.

10. Mat. 16, 17. 11. Mat. 11, 27.

care este într'însul? Așa și ale lui Dumnezeu nimeni nu le știe, fără numai Duhul lui Dumnezeu.

12. Iar noi n'am luat duhul lumii, ci duhul cel din Dumnezeu; ca să știm cele ce sunt dela Dumnezeu dăruite nouă.

13. Care și grăim, nu întru cuvinte învățate ale înțelepciunii omenești, ci întru cele învățate ale Duhului Sfânt; cele duhovnicești cu cele duhovnicești asemănându-le.

14. Iar omul cei sufletească nu primește cele ce sunt ale Duhului lui Dumnezeu; că nebunle sunt lui, și nu le poate înțelege; căci duhovnicește se judecă.

15. Iar cel duhovnicesc le judecă toate, iar el de nimeni nu se judecă.

16. Că cine a cunoscut gândul Domnului, ca să'l învețe pre el? Iar noi avem mintea lui Hristos.

CAP. 3.

Apostolul a propovăduit Corinteniilor potrivit înțelegerii lor. Hristos este temeliea credinței. Cei ce zidesc pe această temelie bine sau rău, se vor vădi în ziua judecării. Creștinii sunt Biserica lui Dumnezeu.

Și eu, fraților, n'am putut grăi vouă ca celor duhovnicești, ci ca celor trupești, ca unor prunci întru Hristos.

2. Cu lapte pre voi v'am hrănit, iar nu cu bucate; că încă nu puteți; ci încă nici acum nu puteți.

3. Că încă trupești sunteți; căci când este întru voi râvnă și prigonire și împerecheri, au nu sunteți trupești, și au nu după om umblați?

4. Căci când zice cineva: eu sunt al lui Pavel; și altul: eu sunt al lui Apolo; au nu sunteți trupești?

5. Cine dar este Pavel, și cine este Apolo, fără numai slujitori prin cari ați crezut, fiecăruia precum Domnul i-au dat?

6. Eu am sădit, Apolo a udat; iar Dumnezeu au făcut creșterea.

7. Pentru aceea nici cel ce să-

dește este ceva, nici cel ce udă; ci Dumnezeu cel ce dă creșterea.

8. Iar cel ce sădește și cel ce udă una sunt; și fiecare va lua plata sa după osteneala sa.

9. Pentru că ai lui Dumnezeu împreună lucrători suntem; a lui Dumnezeu arătură, a lui Dumnezeu zidire sunteți.

10. După harul lui Dumnezeu care este dat mie, ca un înțelept meșter, mai mare temelie am pus, iar altul zidește. Însă fiecare să socotească cum zidește.

11. Că altă temelie nimeni nu poate să puie afară de ceace este pusă, care este Iisus Hristos.

12. Iar de zidește cineva pre această temelie aur, argint, pietre scumpe, lemne, fân, trestie;

13. Al fiecărui lucru arătat va fi; că ziua îl va arăta, pentru că cu foc se va descoperi; și al fiecărui lucru în ce chip va fi, focul îl va lămurii.

14. Și al cărui lucru va rămâne care a zidit, plată va lua.

15. Iar al cărui lucru va arde, se va păgubi; iar el însuș se va mântui, însă așa ca prin foc.

16. Au nu știți că sunteți casa lui Dumnezeu, și Duhul lui Dumnezeu lăcuște întru voi?

17. De va strică cineva casa lui Dumnezeu, strică-l-va pre acela Dumnezeu; căci casa lui Dumnezeu sfântă este, care sunteți voi.

18. Nimeni pre sine să nu se înșele. De i se pare cuiva între voi că este înțelept în veacul acesta, nebun să se facă, ca să fie înțelept.

19. Pentru că înțelepciunea lumii acestee nebunle este la Dumnezeu. Că scris este: El prinde pre cei înțelepți întru priceperea lor.

20. Și iarăș: Domnul cunoaște gândurile înțelepților, că sunt deșerte.

21. Drept aceea, nimeni să nu se laude între oameni. Că toate ale voastre sunt;

22. Ori Pavel, ori Apolo, ori Chifa, ori lumea, ori viața, ori moartea, ori acestea de acum, ori cele viitoare; toate ale voastre sunt;

8. Ps. 61, 11; Rom. 2, 6. 9. 2 Cor. 6, 1.

11. Efes. 2, 20. 13. Is. 48, 10.

15. Iud. 23. 16. 1 Cor. 6, 19; 2 Cor. 6, 16; Efes. 2, 21 Rom. 8, 9.

18. Pild. 3, 5, 7; Is. 5, 21; Iac. 1, 22.

19. Iov. 5, 12, sq. 20. Ps. 93, 11.

13. 1 Cor. 1, 17; 2 Petr. 1, 16.

14. Ioan 14, 17; Rom. 8, 7.

15. Pild. 28, 5.

16. Rom. 11, 34; Isala 40, 13.

3. 1. Ioan 16, 12; Evr 5, 12

2. 1 Petr. 2, 2. 3. 1 Cor. 1, 11; Gal. 5, 20.

5. Rom. 12, 3. 6. Iac. 1, 21.

23. Iar voi sunteți al lui Hristos, iar Hristos al lui Dumnezeu.

CAP. 4.

Vrednicia Apostolească, Necuviința imperecherilor, Smerenia și răbdarea Apostolilor. Lauda lui Timotei.

Așa să ne socotească pre noi omul, ca pre niște slugi ale lui Hristos, și ispravnici ai tainelor lui Dumnezeu.

2. Iar ceace se caută mai mult la ispravnici, este ca credincios să se afle cineva.

3. Iar mie prea puțin îmi este ca să mă judec de către voi, sau de ziua omenească; ci nici însu-mi pre mine nu mă judec.

4. Pentru că nimic pre mine nu mă știu vinovat; ci nu întru aceasta m'am îndreptat; iar cela ce mă judecă pre mine, Domnul este.

5. Drept aceea mai înainte de vreme nimic să nu judecați, până ce va veni Domnul, care va și lumina cele ascunse ale întunerecului și va arăta sfaturile inimilor; și atunci lauda va fi fiecăruia dela Dumnezeu.

6. Și acestea fraților, le-am închipuit întru mine și întru Apolo pentru voi; ca întru noi să vă învățați ca nu mai mult decât ce este scris să gândiți, ca să nu vă mândriți unul pentru altul împotriva celui alt.

7. Că cine te alege pre tine? Și ce ai care n'ai luat; iar dacă și ai luat, ce te lauzi, ca și cum n'ai fi luat?

8. Iată sătuli sunteți, iată v'ați îmbogățit, fără de noi ați împărățit; și oi de ați împărățit, ca și noi împreună cu voi să împărățim.

9. Că mi se pare că Dumnezeu pre noi apostolii cei mai de apoi ne-au arătat, ca pre niște rânduiți spre moarte; pentru că privială ne-am făcut lumii și îngerilor și oamenilor.

10. Noi nebuni suntem pentru Hristos, iar voi înțelepți întru Hristos; noi slabi, iar voi tari; voi slăviți, iar noi necinstiți.

11. Până în ceasul de acum și flămânzim și însetoșăm, și suntem goli, și pălimim, și nu suntem așezați;

12. Și ostenim, lucrând cu mâinile noastre; ocărăți fiind, grăim de bine; izgoniți fiind, răbdăm;

13. Huliți fiind, mângăiem; ca niște gunoii ne am făcut lumii, tuturor lepădătură suntem până acum.

14. Nu înfruntându-vă pre voi scriu acestea, ci ca pre niște fii ai mei iubiți învățându-vă.

15. Că de ați avea zece mii de dascăli întru Hristos, dar nu mulți părinți, că întru Hristos Iisus prin evanghelie eu v'am născut pre voi.

16. Rogu-vă dar pre voi, să fiți mie următori.

17. Pentru aceasta am trimis la voi pre Timotei, care este fiu al meu iubit și credincios întru Domnul, care va aduce vouă aminte căile mele cele ce sunt întru Hristos, precum pretutindenea întru toată biserica învăț.

18. Că nevenind eu la voi, s'au semețit unii.

19. Ci voiu veni curând la voi, de va vreă Domnul, și voiu cunoaște, nu cuvântul celor ce s'au semețit, ci puterea.

20. Că nu este în cuvânt împărăția lui Dumnezeu, ci întru putere.

21. Ce voiți? Cu toiaș să vin la voi, sau cu dragoste și cu duhul blândeței?

CAP. 5.

Mustrări împotriva celor desfrânați.

Cu adevărat se aude între voi curvie, și curvie ca aceea care nici între păgâni nu se numește, ca să aibă cineva pre mulerea tatălui său.

2. Și voi v'ați semețit, și nu mai bine ați plâns, ca să se ridice din mijlocul vostru cel ce a făcut fapta aceasta.

3. Eu dar nefiind la voi cu trupul, iar cu duhul fiind de față acolo, iată am judecat ca și cum aș fi de față, pre cel ce a făcut aceasta așa:

11. 2 Cor. 11, 27. 12. Fapt. 18, 3; 1 Tes. 2, 9, sq; Rom. 12, 14. 16. 1 Cor. 11, 1.

17. 1 Cor. 16, 10

19. Fapt. 18, 21; Evt. 6, 3; Iac. 4, 15.

20. 1 Cor. 2, 4; Luc. 17, 20.

5. 1 Lev. 18, 7.

3. 2 Cor. 10, 1; Col. 2, 5.

23. 1 Cor. 11, 3.

4. 1. Mat. 16, 19; 1 Petr. 4, 10.

2. Luc. 12, 42. 4. Ps. 34, 23

5. Rom. 2, 29. 6. Rom. 12, 3.

7. Ioan 3, 27. 8. Apoc. 3, 17

9. Rom. 8, 36.

4. Întru numele Domnului nostru Iisus Hristos, adunându-vă voi și duhul meu, cu puterea Domnului nostru Iisus Hristos,

5. Să dați pre unul ca acela satanei spre pierirea trupului, ca duhul să se mântuiască în ziua Domnului Iisus.

6. Nu este bună lauda voastră. Au nu știți că pușin aluat toată frământătura dospește?

7. Curățiți dar aluatul cel vechiu, ca să fiți frământătură nouă, precum sunteți fără de aluat. Că paștele noastre Hristos pentru noi s'au jerfii;

8. Pentru aceea să prăznuim, nu întru aluatul cel vechiu, nici întru aluatul răutăței și al viclesugului; ci întru azimele curăței și ale adevărului.

9. Scris-am vouă în epistolie să nu vă amestecați cu curvarii;

10. Și cu adevărat nu cu curvarii lumii acestea, sau cu lacomii, sau cu răpitorii, sau cu slujitorii idollor; că altmintrele ar fi trebuit să leșiți din lumca aceasta.

11. Iar acum am scris vouă să nu vă amestecați, dacă vre unul numindu-se frate va fi curvar, sau lacom, sau slujitor idollor, sau ocărător, sau beiv, sau răpitor; cu unul ca acesta nici să mâncați.

12. Că ce îmi este mie a judecă pre cel din afară? Au nu pre cel din lăuntru voi îi judecați?

13. Iar pre cel din afară Dumnezeu îi va judecă. Deci scoateți afară pre cel rău dintre voi înși-vă.

CAP. 6.

A nu se judecă înaintea celor necredincioși. Sfaturi împotriva desfrânării.

Au doară îndrăznește cineva din voi, având vre-o păcă împotriva altuia a se judecă la cel nedrept și nu la cel sfințit?

2. Au nu știți că sfinții vor să judece lumea? Și de se va judecă lumea prin voi, nevrednici sunteți de judecați mai mici?

3. Au nu știți că pre țugeri vom

4. Mat. 18, 18. 5. 1 Cor. 1, 8; 1 Tim. 1, 20. 6. Gal. 5, 9. 8. Eș. 12, 3, 15, 19, 11, Mat. 18, 17; 2 Tes. 3, 6, 12. Marc. 4, 11. 13. Fi doua Lege 13, 5 și 22, 21 sq. 6. 2. Apoc. 2, 26.

să judecăm? Cu cât mai vârtos cele lumești?

4. Deci de aveți judecați lumești, pre cel nebăgați în seamă întru adunare să'i puneți să judece.

5. Și aceasta ca să vă rușinați zic vouă. Așa, nu este între voi înțelept nici unul, care să poată judecă între fratele său?

6. Ci frate cu frate se judecă și aceasta la necredincioși.

7. Deci dar cu adevărat păcat este vouă, căci judecați aveți între voi. Pentruce mai bine nu suferiți strâmbătatea? Pentruce mai bine nu răbdați paguba?

8. Ci voi înșivă faceți strâmbătate, și aduceți pagubă, și mai vârtos fraților.

9. Au nu știți că nedreptii împărăția lui Dumnezeu nu o vor moșteni? Nu vă înșelați; nici curvarii, nici slujitorii idollor, nici preacurvarii, nici malachii, nici sodomnenii,

10. Nici furii, nici lacomii, nici beivii, nici ocărătorii, nici răpitorii, împărăția lui Dumnezeu nu o vor moșteni.

11. Și acestea unii ați fost; ci v'ați spălat, ci v'ați sfințit, ci v'ați îndreptat întru numele Domnului Iisus și întru Duhul Dumnezeului nostru.

12. Toate îmi sunt slobode, dar nu toate îmi sunt de folos; toate îmi sunt slobode, ci eu nu voi să fiu biruit de ceva.

13. Bucatele pântecelui și pântecelul bucatelor; iar Dumnezeu și pre acela și pre acelea va strică. Iar trupul nu curviei, ci Domnului; și Domnul trupului.

14. Iar Dumnezeu și pre Domnul l-au sculat, și pre noi ne va scula cu puterea sa.

15. Dar nu știți că trupurile voastre sunt mădulările lui Hristos? Deci dar pre mădulările lui Hristos le voi face mădulări ale curviei? Să nu fie.

16. Au nu știți că cel ce se lipește de curvă un trup este? Că vor fi, zice, amândoi un trup.

5. 1 Cor. 15, 34

7. Mat. 5, 39; Rom. 12, 19; 1 Petr. 3, 9.

9. Gal. 5, 19, sq.; Rom. 1, 29, sq.

12. 1 Cor. 10, 23.

13. Mat. 15, 17; 1 Tes. 4, 3.

14. Fapt. 3, 15; Rom. 8, 11; 2 Cor. 4, 14.

15. Efes. 4, 12.

16. Fac. 2, 24; Mat. 19, 5; Efes. 5, 31.

17. Iar cel ce se lipește de Domnul, un duh este.

18. Fugiți de curvie. Că tot păcatul care va face omul, afară de trup este; iar cel ce curvește, într'al său trup păcătuiește.

19. Au nu știți că trupul vostru este locaș Duhului Sfânt ce locuiește întru voi, pre carele aveți dela Dumnezeu, și nu sunteți ai voștri?

20. Că sunteți cumpărați cu preț; proslăviți dar pre Dumnezeu în trupul vostru și întru duhul vostru, care sunt ale lui Dumnezeu.

CAP. 7.

Despre căsătorie, neinsurare și văduvie.

Iar pentru care mi-ați scris; bine este omului de mulere să nu se atingă.

2. Iar pentru curvie, fiecare să și aibă femeia sa, și fiecare femeie să și aibă bărbatul său.

3. Bărbatul datornic dragoste să i dea femeii; așijderea și femeia bărbatului.

4. Femeia trupul său nu își stăpânește, ci bărbatul; așijderea și bărbatul trupul său nu își stăpânește, ci femeia.

5. Să nu opriți datornia unul altuia, fără numai din buna voință, la o vreme, ca să vă îndeletniciți în post și în rugăciune; și iarăș să vă împreunați, ca să nu vă ispitească pre voi satana pentru neînfrânarea voastră.

6. Și aceasta o zic după sfat, iar nu după poruncă.

7. Că voesc ca toți oamenii să fie precum și eu. Ci fiecare are darul său dela Dumnezeu, unul așa, iar altul într'alt chip.

8. Iar zic celor necăsătoriți și văduvelor: bine este lor de vor rămâne precum și eu.

9. Iar de nu se vor putea ține, să se căsătorească; că mai bine este să se căsătorească decât să arză.

10. Iar celor căsătoriți poruncesc, nu eu, ci Domnul: femeia de bărbat să nu se despartă.

11. Iar de se va despărți, să nu se măritze, sau să se împace cu bărbatul său; și bărbatul pre femeie să nu o lase.

12. Iar celorlalți eu zic, nu Domnul; de are vre un frate femeia necredincioasă, și ea va voi să viețuiască cu el, să nu o lase pre ea.

13. Și femeia de are bărbat necredincios, și acela va voi să viețuiască cu dânsa, să nu'l lase pre el.

14. Pentru că se sfințește bărbatul necredincios prin femeia credincioasă, și se sfințește femeia necredincioasă prin bărbatul credincios; că într'alt chip feciorii voștri necurați ar fi; iar acum sfinți sunt.

15. Iar de se desparte cel necredincios, despartă-se. Că nu este rob fratele sau sora într'unele ca acestea; că spre par'e ne-au chemat pre noi Dumnezeu.

16. Că ce știți, femeie, de'ți vei mântui bărbatul? Sau ce știți, bărbate, de'ți vei mântui femeia?

17. Inșă fiecăruia precum i-au împărțit Dumnezeu, și fiecare precum i-au chemat Domnul, așa să umble. Și așa întru toate bisericile rânduesc.

18. De este cineva chemat fiind tăiat împrejur, să nu poitească nețiere împrejur. Întru nețiere împrejur cineva s'a chemat? Să nu se tale împrejur.

19. Tăierea împrejur nimic este, și nețierea împrejur nimic este, ci paza poruncilor lui Dumnezeu.

20. Fiecare întru chemarea care s'a chemat, întru aceea să rămăe.

21. Rob ești chemat? Nu te griji; ci de și poți să fii slobod, mai mult te supune.

22. Că cel ce este chemat întru Domnul rob, slobod Domnului este; așijderea și cel ce este chemat slobod, rob este lui Hristos.

23. Cu preț sunteți cumpărați; nu vă faceți robi oamenilor.

24. Fiecare întru ce este chemat, fraților, întru aceea să rămăe înaintea lui Dumnezeu.

25. Iar pentru fecloare porunca Domnului nu am; iar sfat dau, ca un miluit dela Domnul, a fi credincios.

17. Ioan 17, 21. sq.; Efes. 5, 30.

19. 1 Cor. 3, 16; 2 Cor. 6, 16.

20. 1 Cor. 7, 23; 1 Petr. 1, 18.

7. 5. Eșire 19 15; Ioil 2, 16.

7. Mat. 19, 12. 9, 1 Tim. 5, 14.

10. Mat. 5, 32; Malah. 2, 14.

14. Rom. 11, 16. 15. Efes. 2, 14, 17.

16. 1 Petr. 3, 1.

17. 1 Cor. 3, 5; Rom. 12, 3; Efes. 4, 1.

19. Gal. 5, 6 și 6, 15. 20. Efes. 4, 1.

21. Ioan 8, 36; Rom. 6, 18.

23. 1 Cor. 6, 20.

26. Socotesc dar, că acest lucru este bun pentru această de acum nevoie, că bine este omului așa a fi.

27. Legatu-te-al cu femeie? Nu căută dezlegare. Dezlegatu-te-al de femeie? Nu căută muiere.

28. Iar de te-ai și însurat, n'ai greșit, și de s'a măritat fecioara, n'a greșit. Dar necaz în trup vor avea unii ca aceștia; iar eu vă cruț pre voi.

29. Iar aceasta zic fraților, că vremea de acum scurtă este; că și cei ce au femei să fie ca și cum n'ar avea;

30. Și cei ce plâng, ca și cum n'ar plânge; și cei ce se bucură, ca și cum nu s'ar bucura; și cei ce cumpără, ca și cum n'ar stăpâni.

31. Și cei ce se folosesc cu lumea aceasta, ca și cum nu s'ar folosi; că trece chipul lumii acestea.

32. Și voesc ca voi fără de grije să fiți. Cel neînsurat grijește de ale Domnului, cum va plăcea Domnului;

33. Iar cel ce s'a însurat grijește de ale lumii, cum va plăcea femeii.

34. Se deosebește muierea și fecioara. Cea nemăritată se grijește de ale Domnului, cum va plăcea Domnului, ca să fie sfântă și cu trupul și cu sufletul; iar cea măritată se grijește de ale lumii, cum va plăcea bărbatului.

35. Și aceasta spre al vostru folos zic; nu ca să vă pun vouă cursă, ci spre bună cuviință, și apropiere de Domnul fără sminteală.

36. Iar de i se pare cuivă că i se va face vreo necinste pentru fecioara sa, dacă îi trec tinerețele, și așa trebuie a se face, ce voește face, nu greșește; mărite-se.

37. Iar care stă întemeiat în inimă, neavând nevoie, și are stăpânire peste a sa voie, și aceasta a judecat întru inima sa, a păzi pre fecioara sa, bine face.

38. Deci dar, și cel ce își mărită pre fecioara sa, bine face; iar cel ce nu o mărită mai bine face.

39. Femeia legată este de lege în câtă vreme trăiește bărbatul ei; iar dacă va adormi bărbatul ei, slobodă este după care va vrea să se mărite; numai întru Domnul.

40. Iar mai fericită este de va rămâne așa, după statul meu; că mi se pare, că și eu am Duhul lui Dumnezeu.

CAP. 8.

Povețe pentru măncarea jertfelor idolești.

Iar pentru cele ce se jertfesc idolilor, știm că toți avem cunoștință. Inșă cunoștința face semet, iar dragostea zidește.

2. Iar de i se pare cuivă că știe ceva, încă nimic n'a cunoscut precum se cade a cunoaște.

3. Iar de iubește cineva pre Dumnezeu, acela cunoscut este de dănsul.

4. Iar pentru măncarea jertfelor idolești, știm că idolul nimic nu este în lume, și cum că nu este alt Dumnezeu fără numai unul.

5. Pentru că deși sunt cari să zic dumnezei, ori în cer ori pre pământ, (precum sunt dumnezei mulți, și domni mulți),

6. Ci nouă un Dumnezeu este, Tatăl, dintru care sunt toate, și noi întru dănsul; și unul Domn Iisus Hristos, prin care sunt toate și noi printr'însul.

7. Ci nu este întru toți cunoștința; iar oarecarii cu știința idolului de până acum ca o jertfă idolească mănăncă, și știința lor fiind slabă se spurcă.

8. Iar măncarea nu ne va pune pre noi înaintea lui Dumnezeu; că nici de vom mănca, nu ne prisoșește; nici de nu vom mănca ne lipsește.

9. Ci vedeți ca nu cumvă slobozenia voastră aceasta să fie sminteală celor neputincioși.

10. Că de te va vedeă cineva pre tine cel ce al cunoștință șezând în capiștea idolilor, au nu știința lui slabă fiind, se va întări ca să mănânce jertfele idolești.

11. Și va pieri fratele tău cel neputincios pentru cunoștința ta, pentru care Hristos au murit.

12. Și așa, greșind împotriva fra-

8. 1 Fapt. 15, 20.

2. Gal. 6, 3; 1 Tim. 6, 4. 3. Gal. 4, 19.

5. Ioan 10, 34.

6. Malach. 2, 10; Rom 11, 36; Ioan 13, 13.

7. 1 Cor. 10, 7.

8. Rom 14, 17; Gal. 5, 13.

26. Ier. 16, 2. 29. Rom. 13, 11.

31. 1 Ioan 2, 17. 32. 1 Tim. 5, 5.

33. Efes. 5, 29. 39. Rom. 7, 2.

plă
put
pre
1.
car
voin
nu

și
Dom
nului.

A
s

Dom
lucru
nu?

2
vouă
meie

3.
carci

4.
a be

5.
feme
stabil

6
neva

7.
dota
me.

8.
Sau
tele

9.
grăbe

10.
este:
trădă

11.
este
năce

12.
este
cele

13.
rea v
C: m

14.
G: 1

15.
16.
17.

filor și bățând știntța lor cea neputincioasă, împotriva lui Hristos greșii!

13. Pentru aceea, dacă face mâncarea sminteală fratelui meu, nu volu mânca carne în veac, ca să nu fac sminteală fratelui meu.

CAP. 9.

Slobozenia dată Apostolilor dela Dumnezeu și înfrânarea lor cea de voie. Vicața noastră se aseamănă cu întrecerea la alergări.

Au nu sunt apostol? Au nu sunt slobod? Au nu pre Iisus Hristos Domnul nostru l-am văzut? Au nu lucrul meu voi sunteți întru Domnul?

2. De nu sunt apostol altora, dar vouă sunt; că pecetea apostoliei mele voi sunteți întru Domnul.

3. Răspunsul meu la cei ce mă cercează pre mine acesta este:

4. Au n'avem putere a mânca și a bea?

5. Au n'avem putere pre o soră, femeie, a purta ca și ceilalți apostoli, și frații Domnului, și Chifa?

6. Au numai eu singur și Varava n'avem putere a nu lucra?

7. Cine slujește în oaste vre o dată cu leafa sa? Sau cine sădește vie, și din roada ei nu mănâncă? Sau cine paște turmă, și din laptele ei nu mănâncă?

8. Au doară după om acestea grăesc? Au nu și legea acestea zice?

9. Că în legea lui Moisi scris este: să nu legi gura bouului ce treeră. Au doară de boi se îngrijește Dumnezeu?

10. Au doară pentru noi cu adevarat zice? Că pentru noi s'a scris: că întru nădejde, cel ce ară, dator este să are; și cel ce treeră întru nădejde, de nădejdea sa trebue să aibă parte.

11. Dacă am semănat noi vouă cele duhovnicești, au mare lucru este de vom seceră noi ale voastre cele trupești?

12. Dacă au parte alții de puterea voastră, au nu mai vărtos noi? Ci nu am făcut după puterea a-

ceasta; ci toate le răbdăm, ca să nu dăm vre o zălcinire evangheliei lui Hristos.

13. Au nu știți că cei ce lucrează cele sfinte, din biserică mănâncă? Și cari slujesc altarului, cu altarul se împărtășesc?

14. Așa și Domnul au rânduit celor ce prooveduesc evanghelia, din evanghelie să trăiască.

15. Iar eu nici una de acestea n'am făcut; și n'am scris acestea, ca așa să se facă către mine; că mai bine îmi este a muri, decât lauda mea s'o facă cineva în zadarnică.

16. Că de binevestesc, nu îmi este mie laudă; că nevoie îmi zace asupra; iar amar mie este de nu voi binevestii!

17. Că de fac aceasta de voie, plată am; iar dacă de silă, dregătorie îmi este mie încredințată.

18. Care dar este plata mea? Ca binevestind, fără de plată să pun evanghelia lui Hristos, ca să nu fac eu după puterea mea cum nu se cade întru bunavestire!

19. Că slobod fiind de toate, tuturor m'am făcut rob, ca pre cei mai mulți să dobândesc.

20. Și m'am făcut iudeilor ca un iudeu, ca pre iudei să dobândesc; celor de sup lege, ca un supus legi, (neliind sup lege), ca pre cei de sup lege să dobândesc;

21. Celor fărădelege, ca un fărădelege, (neliind fărădelege lui Dumnezeu, ci întru lege lui Hristos), ca să dobândesc pre cei fărădelege.

22. M'am făcut celor neputincioși ca un neputincios; ca pre cei neputincioși să dobândesc; tuturor toate m'am făcut, ca ori cum pre vre unii să măntuesc.

23. Și aceasta fac pentru evanghelie, ca împreună părtaș ei să mă fac.

24. Au nu știți că cei ce alergă în locul de priveală, toți adecă alergă, dar unul ia darul? Așa să alergați, ca să apucați.

25. Iar tot cel ce se nevoleşte, de toate se înfrânează. Și aceia adecă

13. Num. 18, 31; 1 Cor. 9, 14.

14. Luc. 10, 7. 15. Fapt. 18, 3.

17. 1 Cor. 4, 1. 18. 1 Cor. 8, 9.

20. Fapt. 16, 3; 1 Cor. 21, 26.

21. Fapt. 11, 3; Gal. 2, 3.

22. Rom. 11, 14; 2 Cor. 11, 20.

25. Efes. 6, 12; 2 Tim. 4, 8; Iac. 1, 12.

13 Rom. 14, 21; 2 Cor. 11, 29.

14 1 Cor. 15, 8; Fapt. 26, 16.

2. 2 Cor. 3, 2. 4. Luc. 10, 8.

9. 1 Cor. 9, 4; 1 Tim. 5, 18.

11. Rom. 15, 27.

12. Fapt. 20, 35; 2 Cor. 11, 9.

ca să îa cunună stricăcioasă; iar noi nestricăcioasă.

26. Eu drept aceea așa alerg, nu ca și cum n'aș ști; așa dau războiu, nu ca și cum aș fi bălând văzduhul;

27. Ci îmi chinuesc trupul meu, și îl supun robiei; ca nu cumvă altora propoveduind, însumi să mă fac netrebnic.

CAP. 10.

Sfaturi pentru ferirea de îmbuibări și desfrânări; dete ca pildă pe Iudeii ieșiți din Egipt.

Și nu voesc ca să nu știți voi, fraților, că părinții noștri toți supt nor au fost, și toți prin mare au trecut;

2. Și toți prin Moisi s'au botezat în nor și în mare;

3. Și toți aceeași mâncare duhovnicească au mâncat;

4. Și toți aceeași băătură duhovnicească au băut; că beau din Piatra cea duhovnicească care urmă; iar Piatra eră Hristos.

5. Ci întru cei mai mulți dintru ei nu au binevoit Dumnezeu; că au căzut în pustie.

6. Și aceste pilde s'au făcut nouă, ca să nu fim noi poftitori de rele, precum și acela au poftit.

7. Nici slujitori idolilor să vă faceți, precum unii dintre dâșii; precum este scris: șezut-a norodul de a mâncat și a băut, și s'a sculat de a juca.

8. Nici să curvim, precum unii dintru dâșii au curvit, și au căzut într'o zi douăzeci și trei de mii.

9. Nici să ispitiți pre Hristos, precum și unii dintru dâșii au ispitiți, și de șerpi au pierit.

10. Nici să cârliți, precum și unii dintru dâșii au cârliți, și s'au pierdut de plerzătorul.

11. Și aceste toate pilde, s'au întâmplat lor; iar s'au scris spre a noastră învățătură, la carii sfârșiturile veacurilor au ajuns.

12. Pentru aceea celui ce l se pare

că stă, să îa aminte ca să nu cază.

13. Ispită pre voi nu v'a ajuns, fără numai omenească, iar credincios este Dumnezeu, care nu va lăsa pre voi să vă ispitiți mai mult decât puteți; ci împreună cu ispita va face și sfârșitul, ca s'o puteți suferi.

14. Pentru aceea, iubiții mei, fugiți de slujirea idolilor.

15. Ca celor înțelepți grăiesc, judecați voi ceea ce eu grăiesc.

16. Paharul binecuvântărei care binecuvântăm, au nu este împărțirea sângelui lui Hristos? Pâinea care frângem, au nu este împărțirea trupului lui Hristos?

17. Căci o pâine, un trup, cei mulți suntem; că toți dintr'o pâine ne împărțășim.

18. Vedeți pre Israel după trup; au nu cei ce mănâncă jertifele părtași altarului sunt?

19. Deci ce zic eu? Că doară idolul este ceva, sau ce se jertifește idolului este ceva?

20. Ci eu zic că cele ce jertesc neamurile, dracilor jertesc și nu lui Dumnezeu; nu voiesc dar ca să vă faceți voi părtași dracilor.

21. Nu puteți bea paharul Domnului, și paharul dracilor; nu puteți fi mesei Domnului părtași și mesei dracilor.

22. Au întărită-vom pre Domnul spre mânia? Au mai tari decât el suntem?

23. Toate îmi sunt slobode, ci nu toate îmi folosesc; toate îmi sunt slobode, ci nu toate zidesc.

24. Nimeni al său să nu caute, ci fiecare al altuia.

25. Tot ce se vinde în măcelărie să mâncați, nimic cercetând pentru știință;

26. Că al Domnului este pământul și plinirea lui.

27. Și de vă chiamă pre voi cinevă din cel necredincios și voiți să mergeți, tot ce se pune înaintea

13. 1 Cor. 1. 9. 14. 1 Ioan 5. 21.

15. 1 Cor. 2. 15.

16. Mat. 26. 27; Fapt. 2. 42; 1 Cor. 11. 24.

17. 1 Cor. 12. 27; Rom. 12. 5.

18. Lev. 7. 6. 14. 19. 1 Cor. 8. 4.

20. Lev. 17. 7; A doua Lege 32. 17; Ps. 105. 36; Apoc. 9. 20. 21. 2 Cor. 6. 15.

22. A doua Lege 32. 21; Iov 9. 19.

23. 1 Cor. 6. 12.

24. Filip. 2. 4; Rom. 15. 2.

25. 1 Tim. 4. 4. 26. Ps. 23. 1.

27. Luc. 10. 7.

27. Rom. 8. 13 și 13. 14.

10. 1. Eștr. 13. 21, și 14. 22.

2. Num. 9. 15. 3. Eș. 16. 15.

4. Eș. 17. 6. 5. Num. 14. 30; 26. 65.

6. Num. 11. 4. 7. Eș. 20. 3; 32. 6.

8. Num. 25. 1. 9. Num. 21. 5.

10. Num. 14. 2. 37.

11. Rom. 15. 4; Evr. 9. 26.

12. Rom. 11. 20.

voas
pentr
28.
aceas
mânc
pentr
pâimă
29.
celuili
se ju
30.
bar.
eu m
31.
șapt.
slewa
32.
și Elit
33.
horor
ci al
iescă.

Urm
lui
2. Ie
de loa
și prec
de jini
3. Ș
sărbat
bul fier
ai Hri
4. T.
troroc
șineaz
5. Ia
troroc
șineazi
ca și
6. C
să se
tășine
tășe, ș
7. Ci
șocper
Dumne
tărbat

10. 1
11. Co
12. 2
13. 4
14. 2
15. 2
16. 2

voastră să mâncați, nimic cercetând pentru știință.

28. Iar de va zice vouă cineva: aceasta este jertfită idollor, să nu mâncați pentru acela ce v'a spus și pentru știință; că al Domnului este pământul și plinirea lui;

29. Iar știința, zic, nu a ta, ci a celuilalt, că pentrucă slobozenia mea se judecă de altă știință;

30. Dacă mă împărtășesc eu prin har, pentrucă mă hulesc, de care eu mulțămesc?

31. Deci ori de mâncați, ori de beți, ori altceva de faceți, toate spre slava lui Dumnezeu să le faceți.

32. Fără sminteală fiți, și iudeilor și Eliniilor și bisericii lui Dumnezeu;

33. Precum și eu întru toate tuturor plac, necăutând folosul meu, ci al celor mulți, că să se mântuiască.

CAP. 11.

Cum trebuie a se rugă și a proroci bărbații și femeile și rânduiala ce au a păzi la mesele de obște. Sf. Euharistie.

Următorii fiți mie, precum și eu lui Hristos.

2. Iar vă laud pre voi, fraților, că de toate ale mele vă aduceți aminte și precum v'am dat vouă, predaniile știți.

3. Și volesc să știți voi, că a tot bărbatul capul este Hristos, iar capul femeii este bărbatul; iar capul lui Hristos, Dumnezeu.

4. Tot bărbatul rugându-se sau prorocind cu capul acoperit, își rușinează capul lui,

5. Iar toată femeia rugându-se sau prorocind cu capul desvelit își rușinează capul ei, că tot una este ca și cum ar fi rasă.

6. Că de nu se învelește femeia, să se și tunză; iar de este lucru de rușine femeii a se tunde, sau a se rade, învelească-se.

7. Că bărbatul nu este dator să și acopere capul, chipul și slava lui Dumnezeu fiind, iar mulțămirea bărbatului este.

8. Că nu este bărbatul din femeie; ci femeia din bărbat.

9. Că nu s'a zidit bărbatul pentru femeie; ci femeia pentru bărbat.

10. Pentru aceea datoare este femeia să aibă învelitoare în cap, pentru îngeri.

11. Însă nici bărbatul fără femeie, nici femeia fără bărbat, întru Domnul.

12. Că precum este femeia din bărbat, așa și bărbatul prin femeie; și toate dela Dumnezeu.

13. Întru voi înșivă judecați; oare cu cuvlință este, femeia desvelită să se roage lui Dumnezeu?

14. Au nu și singură firea vă învață pre voi, că bărbatul de își lasă părul, necinste lui este?

15. Iar femeia de își lasă părul, slavă ei este; de vreme ce părul este dat ei în loc de învelitoare.

16. Iar de se vede că este cineva prigonitor, noi obicei ca acestu n'avem, nici bisericile lui Dumnezeu.

17. Și aceasta poruncindu-vă nu vă laud, că nu spre mai bine, ci spre mai rău vă adunați.

18. Pentrucă întâiu, când vă adunați voi în biserică, auz că se fac între voi împerechieri; și despre o parte crez.

19. Că trebuie să fie și eresuri între voi, ca cei lămurți să se facă arătați între voi.

20. Drept aceea, când vă adunați voi împreună, nu este a mânca cina Domnului.

21. Că fiecare își pune cina sa mai înainte spre mâncare; și unul este lămând, iar altul este beat.

22. Au doară n'aveți case ca să mâncați și să beți? Sau pre biserica lui Dumnezeu defăimați, și rușinați pre cei lipsiți? Ce voiu zice vouă? Lăuda-voiu pre voi? Întru aceasta nu vă laud.

23. Că eu am luat dela Domnul, care am și dat vouă. Că Domnul Iisus în noaptea întru care s'a vândut au luat pâine;

24. Și mulțămind au frânt, și au zis: luați, mâncați; acesta este trupul meu care se frânge pentru voi; aceasta să faceți întru pomenirea mea.

9. Fac. 2, 18, 23. 11. Gal. 3, 28.

16. 1 Tim. 6, 4.

18. 1 Cor. 1, 10, sq. și 1 Cor. 3, 3.

19. Mat. 18, 7; sq.; 1 Ioan 2, 19.

22. Iac. 2, 6.

23. 1 Cor. 15, 3; Lucă 22, 19.

28. 1 Cor. 8, 7. 30. 1 Tim. 4, 4.

31. Col. 3, 17. 32. Rom. 14, 13.

11. 2. 2 Tes. 2, 15. 3. 1 Cor. 3, 23; Efes.

5, 23. 4. 1 Cor. 12, 10; 14, 1.

7. Fac. 1, 26.

25. Așijderea și paharu¹, după cină, zicând: acest pahar legea cea nouă este întru sângele meu; aceasta să faceți de câte ori veți bea, întru pomenirea mea.

26. Că de câte ori veți mânca pâinea aceasta, și veți bea paharul acesta, moartea Domnului vestiți până când va veni.

27. Drept aceea, oricare va mânca pâinea aceasta, sau va bea paharul Domnului cu nevrednicie, vinovat va fi trupului și sângelui Domnului.

28. Ci să se ispitească omul pre sine, și așa din pâine să mănânce, și din pahar să bea.

29. Că cel ce mănâncă și bea cu nevrednicie, judecată luiș mănâncă și bea, nesocotind trupul Domnului.

30. Pentru aceasta între voi mulți sunt neputincioși și bolnavi, și dorm mulți.

31. Că de ne-am fi judecat pre noi singuri, nu ne-am fi osândit.

32. Iar judecându ne, dela Domnul ne certăm, ca nu cu lumea să ne osândim.

33. Deci dar, frații mei, când vă adunați să mâncați, unul pre altul să așteptați.

34. Iar de flămânzește cineva, acasă să mănânce; ca să nu vă adunați spre osândă. Iar celelalte când voiu veni le voiu rândui.

CAP. 12.

Darurile duhovnicești și iconomia lor.

Iar pentru cele duhovnicești, fraților, nu voiu să nu știți voi.

2. Că știți când erați neamuri, cum vă duceați către idoli cei fără de glas, ca și cum ați fi fost trași.

3. Pentru aceea vă arăt vouă, că nimeni cu Duhul lui Dumnezeu grăind nu zice anatema pre Iisus; și nimeni nu poate numi pre Domnul Iisus, fără numai întru Duhul Sfânt.

4. Și sunt osebirii darurilor, iar acelaș Duh.

5. Și osebirii slujbelor sunt, iar acelaș Domn.

26. Is. 59, 20.

27. Ier. 31, 33; 1 Cor. 10, 21; Evr. 6, 6.

31. Ps. 31, 5.

32. Gal. 3, 22; Evr. 12, 5, 6.

12. 1 Cor. 10, 1.

2. 1 Cor. 6, 11; Efes. 2, 11.

3. Marcu 9, 39. 4. Rom. 12, 6.

5. Efes. 4, 11.

6. Și osebirii lucrărilor sunt, iar acelaș Dumnezeu este care lucrează toate întru toți.

7. Iar fiecăruia se dă arătarea Duhului spre folos.

8. Că unuia prin Duhul se dă cuvântul înțelepciunii; iar altuia cuvântul cunoștinței întru acelaș Duh;

9. Și unuia credința întru acelaș Duh; iar altuia darurile tămăduirilor întru acelaș Duh;

10. Unuia lucrarea puterilor, iar altuia prorocie; unuia alegerea duhurilor, iar altuia feluri de limbi; și altuia tălmăcirea limbilor;

11. Și toate acestea le lucrează unul și acelaș Duh, împărțind deosebi fiecăruia precum voește.

12. Că precum trupul unul este, și mădulări are multe și toate mădulările ale unuia trup, multe fiind, un trup sunt; așa și Hristos.

13. Pentru că printr'un Duh noi toți într'un trup ne-am bolezat, ori Iudeii, ori Elinii, ori robii, ori cei slobozi; și toți într'un Duh ne-am adăpat.

14. Că și trupul nu este un mădular, ci multe.

15. Că de-ar zice piciorul, pentru că nu sunt mână, nu sunt din trup; au doară pentru aceea nu este din trup?

16. Și de-ar zice urechia, pentru că nu sunt ochiu, nu sunt din trup; au doară pentru aceea nu este din trup?

17. Că de-ar fi tot trupul ochiu, unde ar fi auzul? Și de-ar fi tot auz, unde ar fi mirosul?

18. Iar acum au pus Dumnezeu mădulările pre unul fiecare dintr'însele în trup, precum au voit.

19. Că de-ar fi toate un mădular, unde ar fi trupul?

20. Iar acum multe mădulări cu adevărat sunt, dar un trup.

21. Și nu poate ochiul să zică mâinei: n'am trebuință de tine; sau iarăș capul picioarelor: n'am trebuință de voi.

22. Ci cu mult mai vărtos mădulările trupului, care se socotesc a fi mai slabe, sunt mai trebuincioase;

23. Și care ni se pare că sunt mai necinstite la trup, acestora cin-

6. Efes. 1, 23. 7. 1 Cor. 14, 26.

8. 1 Cor. 2, 6 și 1. 5. 10. Fapt. 2, 4.

11. 1 Cor. 7, 7; Rom. 12, 3, 6; Efes. 4, 7.

12. 1 Cor. 10, 17. 18. Col. 2, 19.

ste
soc
vă z
24
n'au
mi
mul
28
trup
între
26
Iar,
prez
dular
cul
27.
stos.
28.
In cu
dovle
scăli.
darur
sprăv
29.
Au d
toți c
30.
mădu
grăze
31.
buna
răi v

De
în
cuiu
val r
2. z
45 sin
și de
mut ș
numic
3. z
mea,
arză,
ios m
4. E
milos
egre,
se în
5. z

3.

ste mai multă le dăm; și cele ne-socotite ale noastre mai multă slavă au.

24. Iar cele de cinste ale noastre n'au trebuință; ci Dumnezeu au locmit trupul, celui mai de jos mai multă cinste dând.

25. Ca să nu fie desbinare în trup; ci să se grijească mădulările între sine asemenea unul de altul.

26. Și ori de pătimește un mădular, pătimeșc toate mădulările împreună; ori de se slăvește un mădular, împreună se bucură toate mădulările;

27. Iar voi sunteți trupul lui Hristos, și mădulări din parte.

28. Și pre unii au pus Dumnezeu în biserică, întâlu pre apostoli, al doilea pre proroci, al treilea pre dascăli, după aceea pre puteri, apoi darurile tămăduirilor, ajutorințele, isprăvnicile, felurile limbilor.

29. Au doară toți sunt apostoli? Au doară toți proroci? Au doară toți dascăli? Au doară toți puteri?

30. Au doară toți au darurile tămăduirilor? Au doară toți în limbi grăesc? Au doară toți tămădesc?

31. Ci să râvniți darurile cele mai bune; și încă mai înaltă cale vă arăt vouă.

CAP. 13.

Dragostea și bunătățile ei.

De aș grăi în limbile omenești și înțerești, iar dragoste nu am, făcuku-m'am aramă sunătoare și chimval răsunător.

2. Și de aș avea prorocie, și de aș ști toate tainele și toată știința; și de aș avea toată credința, cât să mut și munții, iar dragoste nu am, nimic nu sunt.

3. Și de aș împărți toată averea mea, și de aș da trupul meu să-l arză, și dragoste nu am, nici un folos nu'mi este.

4. Dragostea îndelung rabdă, se milostivește; dragostea nu pismuește, dragostea nu se semește, nu se trufește.

5. Nu se poartă cu necuviință, nu

27. Rom. 12, 5; Efes 4, 12 și 5, 30; Col. 1, 24. 28. Efes 4, 11. 31. 1 Cor. 14, 1.

13. 2. Mat 7, 22 și 17, 20.

3. Mat. 6, 1; Ioan 15, 13; Rom. 12, 8, 20; 1 Ioan 3, 17. 5. Fil. 2, 4, 21.

caută ale sale, nu se înfățășă, nu gândește rău;

6. Nu se bucură de nedreptate, ci se bucură de adevăr;

7. Toate le suferă, toate le crede, toate le nădăjduște, toate le rabdă.

8. Dragostea niciodată nu cade; și ori prorociile de vor lipsi; ori limbile de vor înceta; ori cunoștința de se va strică.

9. Pentrucă din parte cunoaștem, și din parte prorocim.

10. Iar când va veni cea desăvârșită, atunci cea din parte se va șterge.

11. Când eram prunc, ca un prunc grăiam, ca un prunc cugetam, ca un prunc gândiam; iar dacă m'am făcut bărbat, am lepădat cele pruncești.

12. Că vedem acum ca prin oglindă în ghicitură; iar atunci față către față; acum cunosc din parte; iar atunci voi cunoaște precum și cunoscut sunt.

13. Și acum rămâne credința, nădejdea, dragostea, aceste trei; iar mai mare decât acestea este dragostea.

CAP. 14.

Intrebuințarea darului limbilor și a prorociei. Femea să tacă în biserică.

Urmași dragostea, și râvniți cele duhovnicești; iar mai vărios ca să prorociți.

2. Că cel ce grăește în limbă, nu grăește oamenilor, ci lui Dumnezeu; că nimeni nu'l aude; iar cu duhul grăește taine.

3. Iar cel ce procește oamenilor, grăește spre zidire și îndemnare și mângâiere.

4. Cel ce grăește în limbă pre sine singur se zidește; iar cel ce procește, biserică zidește.

5. Și voesc ca voi toți să grăiți în limbi, iar mai vărios să prorociți; că mai mare este cel ce procește, decât cel ce grăește în limbi, fără numai de va tălmăci, ca biserică zidire să iă.

6. Iar acum, fraților, de voi veni la voi grăind în limbi, ce voi folosi vouă, de nu voi grăi vouă

7. 1 Cor. 9, 12; Pild. 10, 12; Rom. 15, 1.

10. Efes. 4, 13.

14. 1. 1 Cor. 14, 10, 31

5. Num. 11, 29. 6. 1 Cor. 12, 8.

sau întru descoperire, sau întru cunoștință, sau întru prorocie, sau întru învățătură?

7. Că precum cele neînsuflețite ce dau glas, ori fluier, ori alăuta, de nu vor da osebite în viersuri, cum se va cunoaște glasul fluierului sau zicerea alăutei?

8. Că trâmbița de va da glas fără de semn, cine se va găti la răsunet?

9. Așa și voi, prin limbă de nu veți da cuvânt cu bună înțelegere, cum se va cunoaște ceace se va grăi? Că veți fi grăind în văzduh.

10. Atâtea de multe precum se întâmplă, sunt în lume, felurile glasurilor, și nici unul dintr'însele este fără de glas.

11. Deci de nu voiu și puterea glasului, voiu fi celui ce grăește varvar, și cel ce grăește va fi mie varvar.

12. Așa și voi, de vreme ce sunteți râvnitori duhurilor, spre zidirea bisericii să căutați ca să prisoșiți.

13. Pentru aceea cel ce grăește în limbi să se roage, ca să și înțelească.

14. Pentru că de mă voi ruga cu limba, duhul meu se roagă; iar mintea mea fără de roadă este.

15. Ce dar este? Rugă-mă-voiu cu duhul, rugă-mă-voiu și cu mintea; cântă-voiu cu duhul, cântă-voiu și cu mintea.

16. Pentru că de vei binecuvânta cu duhul, cel ce împlinește locul celui prost, cum va zice, amin, după mulțămirea ta, de vreme ce nu știe ce zici?

17. Că tu bine mulțamești, dar celălalt nu se zidește.

18. Mulțamesc Dumnezeului meu, că mai mult decât voi toți grăesc în limbi;

19. Ci în biserică voiesc cinci cuvinte a grăi cu mintea mea ca și pre alții să învăț, decât zece mii de cuvinte în limbă.

20. Fraților, nu fiți prunci cu mintea; ci cu răutatea fiți prunci, iar cu mintea fiți desăvârșiți.

21. În lege scris este: că într'alte limbi și cu alte buze voiu grăi no-

rodului acestuia, și nici așa nu mă vor ascultă pre mine, zice Domnul.

22. Drept aceea, limbile spre semn sunt, nu credincioșilor, ci celor necredincioșilor, iar prorocia slujește nu necredincioșilor, ci celor ce cred.

23. Deci dar de s'ar adună toată biserica împreună și toți ar grăi în limbi și ar intra și de cei neînvinșiți sau necredincioși, au n'ar zice că sunteți nebuni?

24. Iar de ar proroci toți și ar intra vre un necredincios sau neînvinșat, se vedește de toți, se judecă de toți:

25. Și așa cele ascunse ale inimii lui arătate se fac, și așa căzând pre față se va închina lui Dumnezeu, zicând că, cu adevărat Dumnezeu întru voi este.

26. Ce este dar, fraților? Când vă adunați, fiecare dintru voi psalm are, învățătură are, limbă are, descoperire are, înțelepciune are. Toate spre zidire să se facă,

27. De grăește cineva în limbă, câte doi, sau mai mulți câte trei și pre rând, și unul să înțelească;

28. Iar de nu va fi înțeleșilor, să tacă în biserică; și numai lui să și grăiască, și lui Dumnezeu.

29. Iar prorocii doi sau trei să grăiască, și cetați să judece;

30. Iar de se va descoperi ceva altuia ce șade, cel dintâiu să tacă.

31. Că puteți câte unul toți a proroci, ca toți să se învețe și toți să se mângâie.

32. Și duhurile prorocilor, prorocilor se supun.

33. Că Dumnezeu nu este al turburării, ci al păcii precum întru toate bisericile sfinților,

34. Mulierile voastre în biserică să tacă; că nu li s'a dat voie lor să grăiască, ci să fie plecate, precum și legea zice.

35. Iar de voiesc să se învețe ceva, acasă să și întrebe pre bărbații lor; că rușine este mulierilor să grăiască în biserică.

36. Au dela voi cuvântul lui Dumnezeu a ieșit? Sau numai la voi a ajuns?

21. Fi dona Lege 28, 49; Is. 28, 11.

22. Rom. 5, 21.

25. 1 Cor. 11, 16, 20; Efes. 4, 12.

32. 1 Cor. 12, 9, sq. 33. Rom. 15, 33.

34. Fac. 3, 16; 1 Tim. 2, 11; Efes. 5, 22; Col. 3, 18; Tit 2, 5.

8. Num. 10, 9. 13. 1 Cor. 12, 10.

15. Efes. 5, 12.

20. Efes. 4, 11; Mat. 18, 3.

37. De i se pare cuivă că este proroc, sau duhovnicesc, să înțeleagă cele ce scriu vouă, că ale Domnului sunt porunci.

38. Iar de nu înțelege cinevă, să nu înțeleagă.

39. Deci frașilor, râvniți a proroci și a grăi în limbi să nu opriti.

40. Toate cu cuvintă și după rânduală să se facă.

CAP. 15.

Moartea și Invierea lui Hristos. Invierea cea deobște.

Și arăt vouă, frașilor, evanghelia care am binevestit vouă, care ați și primit întru care și stați.

2. Prin care vă și mântuiți, de o țineți cum o am binevestit vouă, fără numai de nu în zadar ați crezut.

3. Că am dat vouă întâiu care am și luat, cum că Hristos au murit pentru păcatele noastre după scripturi;

4. Și cum că s'au îngropat și cum că au înviat a treia zi după scripturi;

5. Și cum că s'au arătat lui Chifa apoi celor unsprezece;

6. După aceea s'au arătat la mai mulți decât cinci sute de frați de o dată; din cari cei mai mulți sunt până acum, iar unii au și adormit.

7. După aceea s'au arătat lui Iacov apoi apostolilor tuturor.

8. Iar mai pre urmă decât toți, ca unui născut fără de vreme, s'au arătat și mie.

9. Că eu sunt mai micul apostolilor, care nu sunt vrednic a mă chemă apostol, pentru că am gonit biserica lui Dumnezeu.

10. Iar cu darul lui Dumnezeu sunt ce sunt; și darul lui care este întru mine n'a fost în zădărnice; ci mai mult decât toți acela m'am ostenit, însă nu eu, ci darul lui Dumnezeu care este cu mine.

11. Deci ori eu ori acela, așa propoveduim, și așa ați crezut.

12. Iar de vreme ce Hristos se propoveduește că s'au sculat din morți, cum zic unii între voi că înviere morșilor nu este?

13. Și de nu este înviere morșilor, nici Hristos dar n'au înviat.

14. Iar dacă n'au înviat Hristos, înzadarnică dar este propoveduirea noastră, înzadarnică dar este și credința noastră.

15. Ne aflăm încă și martori mincinoși ai lui Dumnezeu; că am fi mărturisit împotriva lui Dumnezeu că au înviat pre Hristos, pre care nu l-au înviat, dacă morșii nu se vor scula.

16. Că de nu se vor scula morșii nici Hristos nu s'au sculat;

17. Iar dacă Hristos nu s'au sculat, înzadarnică este credința noastră, încă sunteți în păcatele voastre.

18. Încă și cei ce au adormit întru Hristos, au pierit.

19. Și de nădăjduim întru Hristos numai în viața aceasta, mai ticăloși decât toți oamenii suntem.

20. Iar acum Hristos s'au sculat din morți; începătura celor adormiți s'au făcut.

21. Că de vreme ce prin om s'a făcut moartea, prin om și învierea morșilor.

22. Că precum întru Adam toți mor, așa întru Hristos toți vor învia.

23. Și fiecare întru a sa rânduală; începătura Hristos; după aceea cei ce sunt ai lui Hristos întru venirea lui.

24. Apoi sfârșitul când va da împărăția lui Dumnezeu și Tatălui, când va strică toată domnia și toată stăpânirea și puterea.

25. Pentru că se cade lui a împărăși, până ce va pune pre toți vrăjmașii supț picioarele sale.

26. Vrăjmașul cel mai de pre urmă ce se surpă, moartea este.

27. Pentru că toate le-au supus supț picioarele lui. Iar când zice că toate sunt supuse lui, arătat este, că afară de cela ce i-au supus lui toate.

28. Iar dacă se vor supune lui toate, atunci și însuș Fiul se va supune celui ce au supus lui toate, ca să fie Dumnezeu toate întru toate.

29. Că ce vor face cei ce se botează pentru cei morți, dacă nu se vor scula morșii nicidecum? Drept ce se și botează pentru cei morți?

37. 1 Ioan 4, 7. 40. Col. 2, 5.
15. 1. Gal. 1, 11. 2. 1 Cor. 1, 21.
3. Is. 53, 8 sq. 4. Ps. 15, 10.
5. Luc. 24, 34; Marcu 16, 14.
8. Fapt. 9, 4. 9. Efes. 3, 6.

18. Daniil 12, 2. 20. Col. 1, 8.
21. Rom. 5, 12.
25. Ps. 109, 2; Mat. 22, 44; Evr. 10, 13.
27. Ps. 8, 7; Efes. 1, 22; Evr. 2, 8.
30. Rom. 8, 36.

30. Pentru ce dar și noi ne primim în tot ceasul?

31. În toate zilele mor, pentru lauda voastră care am întru Hristos Iisus Domnul nostru.

32. De m'am și luptat ca un om cu hiarele în Efes, ce folos îmi este dacă morții nu se vor scula? Să mâncăm și să bem, că mâine vom muri.

33. Nu vă înșelați: strică pre obiceiurile cele bune vorbele cele rele.

34. Treziți-vă cu dreptate și nu greșiți; că unii au necunoștința lui Dumnezeu, spre rușinare vouă grăiesc.

35. Ci va zice cineva: cum se vor scula morții? Și cu ce trup vor veni?

36. Nebune, tu ce sameni nu înviază, de nu va muri;

37. Și ce sameni, nu trupul care va să se facă sameni, ci numai grăunțul gol, de se întâmplă de grâu, sau de altceva din celelalte;

38. Iar Dumnezeu îi dă lui trup precum voiește și fiecărei sămânțe trupul ei.

39. Nu tot trupul este acelaș trup, ci altul este trupul oamenilor și altul trupul dobitoacelor și altul al peștilor și altul al pasărilor.

40. Și sunt trupuri cereșii și trupuri pământești; ci alta este slava celor cereșii și alta a celor pământești.

41. Alta este slava soarelui și alta slava lunii și alta a stelelor, că stea de stea se osebește în slavă.

42. Așa și învierea morților. Seamănă-se întru nestrăciune; sculă-se-va întru nestrăciune.

43. Seamănă-se întru necinste; sculă-se-va întru slavă; seamănă-se întru slăbiciune; sculă-se-va întru putere;

44. Seamănă-se trup sufleteș; sculă-se-va trup duhovnicesc. Este trup sufleteș, este și trup duhovnicesc.

45. Că așa și scris este: făcutu-s'a omul cel dintâiu Adam în suflet viu; iar Adam cel de pre urmă în duh de viață făcător.

46. Ci nu este întâiu cel duhov-

nicesc, ci cel sufleteș; apoi cel duhovnicesc.

47. Omul cel dintâiu este din pământ, pământesc; omul cel de al doilea, Domnul din cer.

48. În ce chip este cel pământesc, așa și cei pământești; și în ce chip este cel ceresc, așa și cei cerești.

49. Și precum am purtat chipul celui pământesc, să purtăm și chipul celui ceresc.

50. Iar aceasta zic, fraților, că carne și sânge împărăția lui Dumnezeu să moștenească nu pot; nici străciunea pre nestrăciune, va moșteni.

51. Iată, iată vouă zic: că nu toți vom adormi, iar toți ne vom schimba,

52. Într-o clipă, întru clipeala ochiului, întru trâmbița cea de apoi; pentru că va trâmbița, și morții se vor scula nestrăciți, și noi ne vom schimba.

53. Că se cade străciuosul acesta să se îmbrace întru nestrăciune, și muritorul acesta să se îmbrace întru nemurire.

54. Iar când se va îmbrăca străciuosul acesta întru nestrăciune, și muritorul acesta se va îmbrăca întru nemurire, atunci va fi cuvântul cel ce este scris: Înghițitu-s'a moartea întru biruință.

55. Unde îți este moarte, boldul tău? Unde îți este iadule, biruința ta?

56. Iar boldul morței, păcatul este; iar puterea păcatului, este legea.

57. Iar lui Dumnezeu mulțămii, care ne-au dat nouă biruința prin Domnul nostru Iisus Hristos.

58. Drept aceea, iubiții mei frați, fiți tari, neclățiți, sporind întru lucrul Domnului pururea, știind că și osteneala voastră nu este deșartă întru Domnul.

CAP. 16.

Adunarea de milostenii pentru săracii din Ierusalim. Laudă lui Timotei și închinăciuni.

Iar pentru milostenia care este pentru stinți, precum am rânduit bi-

50. Mat. 16, 17; Ioan 1, 13.

51. 1 Tes. 4, 15.

52. Mat. 24, 31; 1 Tes. 4, 16.

53. 2 Cor. 5, 4. 55. Is. 25, 8.

56. Rom. 7, 13; Osie 13, 14.

57. 1 Ioan 5, 4.

58. Col. 1, 23; 2 Paral. 15, 7.

16. 1. Fapt 11, 29; Rom. 12, 13.

51. 1 Tes. 2, 11; 2 Cor. 4, 10 sq.

32. Is. 22, 13 și 56, 12. 33. Efes. 5, 6.

34. 1 Cor. 6, 5; Rom. 13, 11.

35. Ezech. 37, 3. 36. Ioan 12, 24.

38. Fac. 1, 11. 43. Fil. 3, 20, sq.

45. Fac. 2, 7.

se
ce
vo
va
ali
ve
fir
rue
4
și
e
trei
che
6
mă
ca
voi
7
voi
câ
voi,
8.
la p
9.
și s
10
fiți
cru
11
dela
ca s
el c
12
l-am
și c
vie
bun.
7.
10.

sericilor Galatiei așa și voi să faceți.

2. Într'una din Sâmbete fiecare din voi să pue la sine, strângând ce se va îndurà, ca nu dacă voi veni, atunci să se facă strânsoarea.

3. Iar după ce voi veni, pre cari veți socoti, pre acela cu cărți îi voi trimite să ducă darul vostru în Ierusalim.

4. Și de va fi cu cuvință să merg și eu, cu mine vor merge.

5. Și voi veni la voi când voi trece prin Machedonia; că prin Machedonia voi să trec.

6. Și la voi, de se va întâmpla, mă voi zăbovi, sau voi și iernă, ca voi să mă petreceți ori încotro voi merge.

7. Că nu voesc să vă văz pre voi acum în treacă; ci am nădejde cătăva vreme să mă zăbovesc la voi, de va îngădui Domnul.

8. Și voi rămâne în Efes până la praznicul a cincizeci de zile.

9. Că mi s'a deschis mie ușă mare și spre folos, și protivnici sunt mulți.

10. Iar de va veni Timotei, socotii să fie fără frică la voi; că lucrul Domnului lucrează ca și mine.

11. Deci nimeni pre el să nu'l defaime; ci să'l petreceți cu pace, ca să vie la mine; că'l aștept pre el cu frații.

12. Iar pentru fratele Apolo, mult l-am rugat ca să vie la voi cu frații; și cu adevărat nu l-a fost voea să vie acum; iar va veni când vreme bună va află.

3. 2 Cor. 8, 16. 5. Fapt. 19, 21.
7. Fapt. 18, 21. 8. 1 Cor. 15, 32.
10. Fil. 2, 20.

13. Priveghiați, stați în credință, îmbărbătați-vă, întăriți-vă.

14. Toate ale voastre cu dragoste să fie.

15. Și vă rog pre voi, fraților, știți casa lui Stefana, că este părga Ahaiei, și spre slujba sfinților s'a rânduit pre sine.

16. Ca și voi să vă plecați la unii ca aceștia, și la tot cel ce împreună lucrează și se ostenește.

17. Iar mă bucur de venirea lui Stefana și a lui Furtunat și a lui Ahaic; căci lipsa voastră, aceștia o au împlinit.

18. Că au odihnit duhul meu și al vostru; să cunoașteți dar pre unii ca aceștia.

19. Inchină-se vouă bisericile Asiiei. Inchină-se vouă întru Domnul mult Achila și Prischila, împreună cu biserica cea din casa lor.

20. Inchină-se vouă frații toți. Inchinați-vă unul altuia cu sărutare sfântă.

21. Inchinăciunea cu mâna mea a lui Pavel.

22. Cea ce nu iubește pre Domnul nostru Iisus Hristos, să fie Anatema; Maran-ata.

23. Darul Domnului nostru Iisus Hristos cu voi.

24. Dragostea mea cu voi cu toți întru Hristos Iisus, Amin.

Cea întâiu către Corinteni s'a scris dela Filipi prin Stefana și Furtunat și Ahaic și Timotei.

13. 1 Cor. 15, 34; Mat. 24, 42 și 25, 13.
15. 1 Cor. 1, 16; Rom. 16, 5.
16. Filip. 2, 30. 17. 2 Cor. 11, 9.
18. 1 Tes. 5, 12.
19. Fapt. 18, 2, 26; Rom. 16, 5.
20. Rom. 16, 16. 21. Col. 4, 18; 2 Tes. 3, 17. 23. Rom. 16, 24.

EPISTOLIA SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL

A DOUA CĂTRE CORINTENI

CAP. 1.

*Mulțămire pentru ajutorul lui
Dumnezeu.*

Pavel apostolul lui Iisus Hristos prin voea lui Dumnezeu, și Timotei fratele, bisericii lui Dumnezeu care este în Corint, împreună cu toți sfinții cari sunt în toată Ahaia.

2. Dar vouă și pace dela Dumnezeu Tatăl nostru și dela Domnul Iisus Hristos.

3. Bine este cuvântat Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, Părintele îndurărilor și Dumnezeu al toată mângâerea;

4. Cel ce ne mângâie pre noi întru tot necazul nostru, ca să putem și noi mângâia pre cei ce sunt întru tot necazul, prin mângâierea cu care ne mângâem noi dela Dumnezeu.

5. Că precum prisosesc patimile lui Hristos întru noi, așa prin Hristos prisosește și mângâerea noastră.

6. Și ori de pățimim necaz, este pentru a voastră mângâere și mântuire, ceea ce se lucrează întru răbdarea acestorași pătimi, care și noi pățimim; ori de ne mângâem este pentru a voastră mângâere și mântuire.

7. Și nădejdea noastră este adevărată pentru voi, știind, că precum sunteți părtași patimilor noastre, așa și mângâerei.

8. Că nu voim să nu știți voi, fraților, pentru necazul nostru ce s'a făcut nouă în Asia, că preste măsură am fost îngreuați, și preste puțină, cât n'aveam noi nădejde nici de viață;

9. Ci singuri întru noi judecata morței am avut, ca să nu fim nădăjduindu-ne spre noi, ci întru Dumnezeu cel ce înviează morții;

10. Care dintr'o moarte ca aceasta ne-au izbăvit pre noi, și ne izbăvește; întru care nădăjduim că încă ne va mai și izbăvi;

11. Ajutorând și voi pentru noi cu rugăciunea, ca despre multe fețe darul cel către noi, prin mulți să se mulțămiască pentru noi.

12. Că lauda noastră aceasta este: mărturisirea științei noastre, că întru dreptate și întru curăție dumnezească, iar nu întru înțelepciune trupească, ci întru harul lui Dumnezeu, am petrecut în lume, și mai mult la voi.

13. Că nu scrim vouă altele, fără numai cele ce celții sau și știți; și am nădejde că și până în sfârșitul veșii cunoaște;

14. Precum ne-ați și cunoscut pre

1. 1. 1 Cor. 1, 1.

2. Rom. 1, 7; 1 Cor. 1, 3.

3. Efes. 1, 3; Rom. 15, 5; 1 Petr. 1, 3.

5. Ps. 33, 20; Ps. 93, 19. 6. 2 Cor. 4, 15.

7. 2 Tes. 1, 4, 7; Filip. 3, 10.

8. Fapt. 19, 23. 10. 2 Tim. 4, 18.

11. Rom 15, 30.

12. 1 Cor. 2, 4; Evr 13, 18; Mat. 10, 16.

14. 2 Cor. 3, 12; 1 Cor. 1, 6.

noi
sur
în
1
ma
veji
1
che
să
ceji
1
ușu
Sau
slăb
așă,
16
că c
voi
15
Hris
prin
și p
ci a
20
lui C
întru
neze
21
noi
și ne
22
și ai
mela
23
chen
lând
acun
24
pres
tem
stre;

Dr
Ierica

Și z
1
ca
trista
2
Pre
vesel
ce se

16
17
18
19
20
21
22
23
24

noi din parte, că lauda voastră suntem, precum și voi a noastră în ziua Domnului Iisus.

15. Și cu această nădejde, voiam mai înainte să viu la voi, ca să aveți al doilea dar;

16. Și pre la voi să trec în Machedonia, și iarăș din Machedonia să viu la voi, și voi să mă petreceți în Iudeea.

17. Deci aceasta vrând, au doară ușurarea minții am întrebuițat? Sau cele ce slătuiesc, trupește le slătuiesc, ca să fie la mine ce este așa, așa, și ce nu, nu?

18. Iar credincios este Dumnezeu, că cuvântul nostru care a fost către voi n'a fost așa și nu.

19. Că Fiul lui Dumnezeu, Iisus Hristos, cel propoveduit întru voi prin noi, prin mine și prin Siluan, și prin Timotei, n'a fost așa și nu, ci așa întru el a fost.

20. Căci câte sunt făgăduințele lui Dumnezeu întru el sunt așa, și întru el amin, spre slava lui Dumnezeu prin noi.

21. Iar cela ce ne adeverează pre noi împreună cu voi întru Hristos, și ne-au uns pre noi, Dumnezeu este.

22. Care ne au și pecetluit pre noi, și au dat arvuna Duhului întru inimile noastre.

23. Și eu martur pre Dumnezeu chem asupra sufletului meu, că crușându-vă pre voi, n'am venit până acum în Corint.

24. Nu că doară avem stăpânire preste credința voastră, ci căci suntem împreună lucrători bucuriei voastre; că cu credința stați.

CAP. 2.

Dragostea lui Pavel către Corinteni. Iertarea celui păcătos. Ostenelile și roadele propoveduirii sale.

Și am judecat aceasta întru mine, ca să nu mai vin iarăș cu înfristare la voi.

2. Măcar că de vă și înfristez eu pre voi, dar care este cel ce mă veselește pre mine, fără numai cel ce se înfristează dela mine?

3. Și am scris vouă aceasta, ca nu dacă voiu veni, să am înfristare de cel pentru carii mi se cădea să mă bucur; având nădejde spre voi toți, că bucuria mea a voastră a tuturor este.

4. Că din multă scârbă și necaz al inimii am scris vouă cu multe lacrimi; nu ca să vă înfristați, ci ca să cunoașteți dragostea care am mai mult spre voi.

5. Iar de m'a înfristat cineva, nu pre mine a înfristat, ci din parte; ca să nu vă îngreuez pre voi pre toți.

6. Că destul este unuia ca aceștia certarea aceasta, care este de către mulți.

7. Așa în cât dimpotivă mai mult să'i dăruiți, și să'i mângâiați, ca nu cumva pentru mai multă mahnire să se inghiță unul ca acela.

8. Pentru aceea vă rog pre voi, să înfăriți spre acela dragostea.

9. Că pentru aceasta am și scris, ca să cunosc cugetul vostru, de sunteți întru toate ascultători.

10. Iar căruia dăruiți ceva, dăruiesc și eu: că și eu de am dăruit ceva, căruia am dăruit, pentru voi, în fața lui Hristos.

11. Ca să nu fim cuprinși de satana; că nu este să nu știm amăgiturele lui.

12. Și venind eu în Troada pentru evanghelia lui Hristos, și ușă mare deschisă fiind mie prin Domnul,

13. N'am avut odihnă cu duhul meu, neaflând pre Tit fratele meu; ci lăsându'i pre dâșii am mers în Machedonia.

14. Iar mulțămită lui Dumnezeu, celui ce ne face pre noi pururea biruitori întru Hristos, și arată mireazma cunoștinței sale prin noi în tot locul.

15. Că a lui Hristos bună mireazmă suntem lui Dumnezeu, întru cel ce se mântuiesc, și întru cel ce pier;

16. Unora adecă mireazmă a morței spre moarte; iar altora mireazmă a vieții spre viață. Și spre acestea cine este vrednic?

16. 1 Cor. 16, 5 17. Mat. 5, 37; Iac. 5, 12.
18. 1 Cor. 1, 9.
21. 1 Cor. 1, 8; 1 Petr. 5, 10.
22. Rom. 8, 16; Efes. 1, 14.
23. Rom. 1, 9 24. 1 Petr. 5, 3,
2. 3. 2 Cor. 12, 21; Filip. 2, 27.

6. 1 Cor. 5, 3. 7. Gal. 6, 1.
8. 1 Cor. 16, 14. 9. 2 Cor. 7, 15.
11. Luc. 22, 31.
12. Fapt. 16, 8, 1 Cor. 16, 9.
14. Col. 2, 15. 15. 1 Cor. 1, 18.
16. 1 Cor. 3, 5, 6.

17. Pentru că nu suntem ca cei mulți, cari amestecă cuvântul lui Dumnezeu; ci ca din curăție, ci ca dela Dumnezeu, înaintea lui Dumnezeu întru Hristos grăim.

CAP. 3.

Pavel n'are trebuință de lauda oamenilor, îndestulându-se cu rodul propovăduirii. Slujitorii Testamentului nou și ai Duhului sunt mai presus de ai Testamentului vechiu și ai slavei. Iidovii în cetirea legii aveau încă umbrire, ce se șterge prin credința în Hristos.

Au doară începem iarăș pre noi a ne lăuda? Au doară ne trebuesc precum oarecărora cărți de laudă către voi, sau de laudă dela voi?

2. Cartea noastră voi sunteți, scrisă în inimile noastre, care se știe și se citește de toți oamenii;

3. Arătându-vă că sunteți carte a lui Hristos cea slujită de noi, scrisă nu cu cerneală, ci cu Duhul lui Dumnezeu cel viu; nu în table de platră, ci în tablele inimei celei trupești.

4. Și nădejde ca aceasta avem prin Hristos către Dumnezeu;

5. Nu că vrednici suntem noi a cugetă ceva dela noi, ca dintru noi; ci vrednicia noastră este dela Dumnezeu;

6. Care ne-au și învrednicit pre noi a fi slujitori legii nouă; nu slove, ci duhului; că slova omoară, iar duhul face viu.

7. Iar dacă slujba morței, cea închipuită cu slove în pietre s'a făcut cu slavă, cât nu puteau fiii lui Israel să caute la fața lui Moisi pentru slava feței lui cea trecătoare;

8. Cum nu mai mult slujba duhului va fi cu slavă?

9. Că de a fost slujba osândirei slavă, cu mult mai vărtos prisoșește slujba dreptăței întru slavă.

10. Că nici s'a slăvit ceea ce eră slăvită întru această parte, pentru slava cea covârșitoare.

11. Că de a fost cea trecătoare

prin slavă, cu mult mai vărtos cea netrecătoare va fi întru slavă.

12. Drept aceea având nădejde ca aceasta, multă îndrăznire înrebuințăm.

13. Și nu precum Moisi, care puneă acoperământ pre fața sa, ca să nu caute fiii lui Israel la sfârșitul celei ce eră trecătoare;

14. Ci s'au orbit înțelegerile lor, că până astăzi acelaș acoperământ întru celrea legii vechi rămâne nedescoperit; că întru Hristos se știrică.

15. Ci până astăzi, când se citește Moisi, acoperământ pre inima lor zace.

16. Iar când se vor întoarce către Domnul, se va luă acoperământul.

17. Iar Domn este Duhul; și unde este Duhul Domnului, acolo este slobozenia.

18. Iar noi toți cu față descoperită slava Domnului ca prin oglindă privind, spre acelaș chip ne prefacem din slavă în slavă, ca dela Domnul Duhul.

CAP. 4.

Sfinții cunosc slava lui Dumnezeu și nădejde întru ea îi întărește a birui toate suferințele.

Pentru aceea având slujba aceasta, după cum suntem miluiți, nu slăbim;

2. Ci ne-am lepădat de cele ascunse ale rușinei, nu întru viclesug umblând, nici amestecând cuvântul lui Dumnezeu; ci cu arătarea adevărului adevărându-ne pre noi spre toată știința oamenilor înaintea lui Dumnezeu.

3. Iar de este și acoperită evanghelia noastră, întru cel pieritori este acoperită;

4. Întru cari Dumnezeu au orbit mințile necredincioșilor veacului acestuia, ca să nu le lumineze lor lumina evanghellei slavei lui Hristos, care este chipul lui Dumnezeu.

5. Că nu pre noi ne propoveduim,

3. 1. 2 Cor. 5, 12. 2. 1 Cor. 9, 2.
3. Ef. 31, 18; Ier. 31, 33. 4. Ioan 14, 6.
5. 2 Cor. 2, 16. 6. Ioan 6, 63.
7. Ef. 34, 29, sq. 8. Gal. 3, 14.
9. Rom. 1, 17 și 3, 21.

12. Efes. 6, 19. 13. Ef. 34, 33.
14. Is. 6, 10. 16. Rom. 11, 23.
17. Ioan 4, 24.
4. 1. 2 Cor. 3, 6. 2. 1 Tes. 2, 5.
3. 1 Cor. 1, 18. 4. Col. 1, 15.
5. 2 Cor. 1, 24.

ci pre Hristos Iisus Domnul; iar pre noi slujitori vouă prin Iisus.

6. Că Dumnezeu, care au zis să lumineze dintru întunec lumina, acela au strălucit întru inimile noastre, spre luminarea cunoștinței slavei lui Dumnezeu în fața lui Iisus Hristos.

7. Și avem comoara aceasta în vase de lut, ca mulțimea puterii să fie a lui Dumnezeu, iar nu din noi.

8. Întru toate necaz pătimind, dar nu strâmtorându-ne; lipsiți fiind, dar nu de tot desnădăjduindu-ne;

9. Goniji fiind, dar nu părăsiți; surpați fiind, dar nu prăpădiți;

10. În toată vremea omorîrea Domnului Iisus în trup purtându-o, ca și vieaja lui Iisus să se arate în trupul nostru.

11. Că pururea noi cei vii la moarte ne dăm pentru Iisus, ca și vieaja lui Iisus să se arate în trupul nostru cel muritor.

12. Pentru aceea dar moartea întru noi se lucrează, iar vieaja întru voi.

13. Iar având acelaș duh al credinței, precum este scris: crezut-am, pentru aceea am și grăit; și noi credem, pentru aceea și grăim;

14. Știind că cel ce au ridicat pre Domnul Iisus, și pre noi prin Iisus ne va ridica și ne va pune împreună cu voi.

15. Că toate sunt pentru voi, ca darul înmulțindu-se, prin cel mai mulți să prisosească mulțămirea spre slava lui Dumnezeu.

16. Pentru aceea nu slăbim; ci de s'ar și strică omul nostru cel din afară, dar cel dinlăuntru se înnoește din zi în zi.

17. Pentrucă necazul nostru de acum curând trecător și ușor, veșnică și preste măsură mare slavă lucrează întru noi;

18. Neprivind noi la cele ce se văd, ci la cele ce nu se văd; că cele ce se văd sunt trecătoare; iar cele ce nu se văd sunt veșnice.

6. Fac. 1, 3; 2 Petr. 1, 19.
7. 2 Cor. 5, 1; 1 Cor. 2, 5.
8. 2 Cor. 1, 8; 7, 5. 9. Ps. 36, 24.
10. Rom. 8, 17. 11. Ps. 43, 24; Rom. 8, 3-6.
12. 1 Cor. 4, 9. 13. Ps. 115, 1.
14. Fapt. 3, 15; 1 Cor. 6, 14.
15. Rom. 5, 15. 16. 1 Petr. 4, 1; Efes. 3, 17.
17. Rom. 8, 18. 18. Rom. 8, 24, sq.

CAP. 5.

Mângâierea credincioșilor în tot felul de necazuri. Puterea Evangheliei.

Că știm că de se va strică casa noastră cea pământească a cortului acestuia, zidire dela Dumnezeu avem. casă nefăcută de mână, veșnică în ceruri.

2. Că de aceasta suspinăm, dorind să ne îmbrăcăm întru locașul nostru cel din cer;

3. Numai de ne vom și îmbrăcă, nu ne vom afla goli.

4. Că cei ce suntem în cortul acesta suspinăm, îngreindu-ne; pentrucă nu voim să ne desbrăcăm, ci să ne îmbrăcăm, ca ce este muritor să se înghiță de vieajă.

5. Iar cel ce ne-au făcut pre noi spre însăș aceasta, Dumnezeu este, care au și dat nouă arvuna Duhului.

6. Indrăznim drept aceea, pururea știind că petrecând în trup, suntem depărtați dela Domnul;

7. Că prin credință umblăm, iar nu prin vedere;

8. Nădăjduim și binevoim mai bine să fim depărtați de trup, și să petrecem cu Domnul.

9. Pentru aceea ne și nevoim, ca ori petrecând, ori depărtați fiind, să fim bine plăcuți lui.

10. Pentrucă noi toți trebuie să ne arătăm înaintea divanului lui Hristos; ca să ia fiecare după cum a făcut, cele ce s'au lucrat prin trup, ori bine, ori rău.

11. Știind dar frica Domnului, pre oameni aducem la adevăr; iar lui Dumnezeu arătați suntem, și nădăjduim că și întru științele voastre suntem arătați.

12. Că nu ne laudăm iarăș pre noi înaintea voastră, ci pricină dăm vouă de laudă pentru noi, ca să aveți spre cei ce se laudă în față, iar nu în inimă.

13. Că ori de ne răpim cu mintea, este pentru Dumnezeu; ori de suntem așezați cu mintea, pentru voi suntem.

14. Că dragostea lui Hristos ne

5. 1. Iov 4, 19; 2 Petr. 1, 13; Ioan 14, 2.
2. Rom. 8, 2, sq. 4. 1 Cor. 15, 53.
5. 2 Cor. 1, 22; Rom. 8, 16, 23; Efes. 1, 13, sq. 8. Filip. 1, 23.
10. Ioan 5, 20; Efes. 6, 8; Rom. 2, 6; 14, 10.
11. Iov 31, 23. 12. 2 Cor. 3, 1.
14. Ebr. 2, 9.

fine pre noi; socotind noi aceasta, că de a murit unul pentru toți, iată dar toți au murit;

15. Și pentru toți au murit, ca cei ce viază să nu mai vieze loruși, ci celui ce au murit pentru ei, și au învieat.

16. Pentru aceea noi de acum pre nimeni nu știm după trup; iar de am și știut pre Hristos după trup, dar de acum nu'l mai știm.

17. Deci dar oricare este întru Hristos, făptură nouă este; cele vechi au trecut; iată toate s'au făcut nouă.

18. Și toate dela Dumnezeu sunt, care ne-au împăcat pre noi luiș prin Iisus Hristos, și ne-au dat nouă slujba împăcării;

19. Pentrucă Dumnezeu eră întru Hristos, împăcând lumea luiș, nesocotind lor păcatele lor; și puind întru noi cuvântul împăcării.

20. Drept aceea în locul lui Hristos vă rugăm, ca și cum Dumnezeu s'ar rugă prin noi; rugămu-vă în locul lui Hristos, împăcați-vă cu Dumnezeu.

21. Pentrucă pre cel ce n'au cunoscut păcat, pentru noi păcat l-au făcut; ca noi să ne facem dreapta lui Dumnezeu întru dânsul.

CAP. 6.

Indemnare la buna întrebuințare a darului dumnezeesc. Ferire de amestecul cu necredincioșii.

Iar noi împreună lucrând cu el, vă și rugăm, ca nu îndeşert darul lui Dumnezeu să primiți voi.

2. Că zice: în vreme primită te-am ascultat, și în ziua mântuirii și-am ajutat ție; iată acum este vreme bine primită, iată acum este ziua mântuirii.

3. Nici o sminteală întru nimic dând, ca slujba noastră să fie fără prihană.

4. Ci întru toate puindu-ne pre noi înainte ca slujitori ai lui Dumnezeu, întru multă răbdare, în ne-cazuri, în nevoi, în strâmtorări.

15. 1 Tim. 2, 6; Rom. 14, 7.

17. Gal. 6, 15; Rom. 8, 1, 10; Apoc. 21, 5; Is. 43, 19. 18. Rom. 5, 10.

19. Rom. 3, 24. sq.

20. Is. 52, 7; Efes. 6, 20.

21. 1 Petr. 2, 22; Gal. 3, 13; Col. 1, 14; Efes. 1, 6, sq.; Filip. 3, 9.

6. 1 Cor. 3, 9.

2. Is. 49, 8; Lucă 4, 19, 21.

3. 1 Cor. 10, 32. 4. 2 Cor. 4, 2.

5. Întru bătaii, în temnițe, în ne-așezări, în ostenele, în privegheri, în posturi.

6. Întru curăție, întru cunoștință, întru îndelungă răbdare, în bună-tate, întru Duhui Sfânt, în drago-ste neșajarnică.

7. Întru cuvântul adevărului, în puterea lui Dumnezeu, prin armele dreptăței cele de dreapta și cele deasfanga.

8. Prin slavă și necinste, prin gră-ire de rău și laudă; ca niște înșe-lători și adevărați;

9. Ca niște necunoscuți și cuno-scuți, ca cei ce murim, și iată sun-tem vii; ca niște pedepsiți, și nu o-morîți;

10. Ca niște întristați, iar puru-rea bucurându-ne; ca niște săraci, iar pre mulți îmbogățind; ca nimic având, și toate avându-le.

11. Gura noastră s'a deschis că-tre voi, Corinteni, inima noastră s'a lărgit.

12. Nu vă strâmtorați întru noi, ci vă strâmtorați în pântecel voa-stre.

13. Pentru aceeaș răsplătire, (ca unor fii grăesc), lărgiți-vă și voi.

14. Nu vă înjugați întru alt jug cu cei necredincioși; că ce împăr-tășire are dreapta cu fărădelegea? Sau ce împreunare are lumina cu întunerecul?

15. Sau ce unire are Hristos cu veliar? Sau ce parte este credin-ciosului cu cel necredincios?

16. Sau ce însoțire este bisericii lui Dumnezeu cu idolii? Că voi sunteți biserica lui Dumnezeu celui viu, precum au zis Dumnezeu: volu locul întru ei, și voi umblă între ei, și voi fi lor Dumnezeu și ei înși vor fi mie norod.

17. Pentru aceea ieșiți din mijlo-cul lor, și vă osebiți, zice Domnul, și de ne-curăție să nu vă atingeți; și eu voi primi pre voi.

18. Și voi fi vouă Tată, și voi veți fi mie fii și fete, zice Domnul atotșitorul.

5. 2 Cor. 11, 23, 27.

6. Rom. 12, 9; 1 Tim. 4, 12.

9. 2 Cor. 4, 10, 11; 1 Cor. 15, 31.

13. 1 Cor. 4, 14. 14. A doua Lege 7, 2; Efes. 5, 8. 15. 1 Cor. 10, 21.

16. 1 Cor. 3, 16; Evr. 8, 10; Lev. 26, 12.

17. Is. 52, 11; Apoc. 18, 4.

18. Ier. 31, 9.

CAP. 7.

Pavel laudă ascultarea Corintenilor și se veseleşte de dragostea lor.

Deci aceste făgăduințe având, iubitorilor, să ne curățim pre noi de toată spurcăciunea trupului și a duhului, făcând sfințenie întru frica lui Dumnezeu.

2. Cuprindeți-ne pre noi; pre nimeni n'am nedreptățit, nimănui stricăciune n'am făcut, dela nimeni n'am luat mai mult.

3. Nu spre osândire zic aceasta; că am zis mai înainte, că în inimile noastre sunteți, ca împreună să murim și împreună să viem.

4. Multă îmi este îndrăzneala către voi, multă îmi este lauda pentru voi; umpluți-m'am de mângâiere, de prisosiri am bucurie întru tot necazul nostru.

5. Că venind noi în Machedonia, nici o odihnă n'a avut trupul nostru, ci întru toate am fost necăjiți; din afară războaie, dinlăuntru temeri

6. Ci Dumnezeu cel ce mângâie pre cel smeriți, ne-au mângâiat pre noi cu venirea lui Tit;

7. Și nu numai cu venirea lui, ci și cu mângâierea cu care s'a mângâiat de voi, spuindu-ne nouă dorirea voastră, plângerea voastră, râvna voastră pentru mine; cât eu mai mult m'am bucurat.

8. Pentru aceea de v'am și întristat pre voi prin epistolie, nu mă căiesc, măcar de mă și căiam; că văd că epistolia aceea măcar de v'a și întristat, până la o vreme.

9. Acum mă bucur, nu căci v'ați fost întristat; ci că v'ați întristat spre pocăință; că v'ați fost întristat după Dumnezeu, ca întru nimic să nu vă păgubiți de către noi.

10. Că întristarea care este după Dumnezeu, pocăință spre mântuire fără de căință lucrează; iar întristarea lumii moarte lucrează.

11. Că iată aceasta singură, căci după Dumnezeu v'ați întristat voi, căiță sărguință au lucrat întru voi, dar încă răspuns și mântie și frică

și dorință și râvnă și izbândă întru toate v'ați arătat pre voi curaj a fi întru acest lucru.

12. Deci de am și scris vouă, nu pentru cel ce a nedreptățit, nici pentru cel ce s'a nedreptățit; ci ca să se arate către voi sărguința noastră cea pentru voi înaintea lui Dumnezeu.

13. Pentru aceasta ne-am mângâiat de mângâierea voastră; iar mult mai vărtos ne-am bucurat de bucuria lui Tit, că s'a odihnit duhul lui de către voi toți.

14. Că ori de ce m'am lăudat înaintea lui pentru voi, nu m'am rușinat; ci precum toate întru adevăr le-am grăit vouă așa și lauda noastră ce a fost către Tit, adevărată s'a făcut.

15. Și inima lui mai mult este spre voi, aducându-și aminte de ascultarea voastră a tuturor, în ce chip cu frică și cu cutremur l-ați primit pre el. Mă bucur că de toate am nădejde spre voi.

CAP. 8.

Indemnare spre a da milostenie creștinilor din Ierusalim și lauda celor care le adună.

Și arătăm, fraților, darul lui Dumnezeu cel dat întru bisericile Machedoniei;

2. Că întru multă ispită de necaz, prisosința bucurie lor și sărăcia lor cea adâncă a sporit spre bogăția bunății lor.

3. Căci după puterea lor (mărturisesc însumi), și preste putere voșoi au fost;

4. Cu multă rugămintă rugându-ne pre noi ca să luăm darul, și împărtășirea slujbei celei către sfinți.

5. Și nu precum aveam nădejde, ci singuri pre sine s'au dat întâiu Domnului, și nouă prin voea lui Dumnezeu.

6. Cât am rugat noi pre Tit, ca precum mai înainte a început, așa să și săvârșască întru voi și darul acesta.

7. Și precum întru toate prisosiiți, cu credința și cu cuvântul și cu cunoștința și cu toată sărguința și

7. 2. 2 Cor. 12, 17; Fapt. 20, 33.

3. 2 Cor. 6, 11; 12, 13; Filim. 8.

5. 2 Cor. 2, 12. 6. 2 Cor. 1, 3, sq.

8. 2. Cor. 2, 4. 10. 1 Petr. 2, 19.

14. 2 Cor. 9, 2. 15. 2 Cor. 2, 9.

8. 1. Rom. 15, 26. 4. 2 Cor. 9, 1; Fapt. 11, 29. 5. Rom. 15, 32. 7. 2 Cor. 1, 5.

cu dragostea voastră către noi, așa și întru darul acesta să prisosiți.

8. Nu ca și cum aș porunci grăiesc, ci prin sârguința altora, și adevărul dragostei voastre dovedind.

9. Că știți Darul Domnului nostru Iisus Hristos, că pentru voi au sărăcit, bogat fiind, ca voi cu sărăcia lui să vă îmbogățiți.

10. Și stă întru aceasta vă dau: că aceasta este de folos vouă, cari nu numai a face, ci încă și a vrea ați început mai înainte din anul trecut.

11. Iar acum și a face să pliniți; ca precum v'a fost osârdia a vrea, așa să fie și a plini dintru cele ce aveți.

12. Că de este pusă înainte osârdia, după cât are cineva, este bine primită, iar nu după cât nu are.

13. Că nu ca să fie altora odihnă, iar vouă necaz;

14. Ci dintru înțocmire în vremea de acum, ca prisosința voastră să împlinească lipsa aceluia, ca și prisosința aceluia să împlinească lipsa voastră; ca să fie înțocmire;

15. Precum este scris: celui cu mult nu i-a prisosit; și celui cu puțin nu i-a lipsit.

16. Mulțumită fie lui Dumnezeu, celui ce au dat această osârdie întru voi în inima lui Tit.

17. Căci îndemnarea aceea o a primit; și fiind mai osârduitor, de bună voie a venit la voi.

18. Și am trimis împreună cu el și pre fratele, a cărui laudă întru evangheliile este prin toate bisericile;

19. Și nu numai atât, ci și hirotonisit este de biserică să fie soț călătoriei noastre cu darul acesta ce se slujește de noi spre slava Domnului, și spre a lăuda osârdia voastră;

20. Ferindu-ne de aceasta, ca să nu ne prihănească pre noi cineva întru această îndestulată și mare strânsoare ce se slujește de noi;

21. Că facem purtare de grije de cele bune, nu numai înaintea Domnului, ci și înaintea oamenilor.

22. Și am trimis împreună cu el și pre fratele nostru, pre care l-am ispilit întru multe de multe ori, că este osârduitor, iar acum cu mult mai osârduitor pentru nădăjduirea cea multă spre voi.

23. Și ori pentru Tit, părtaș mie este și întru voi împreună lucrător; ori pentru frații noștri, apostolii bisericilor sunt, și slava lui Hristos.

24. Drept aceea dovada dragostei voastre, și a laudei noastre întru voi, spre dăruirea să o arătați în fața bisericilor.

CAP. 9.

Indemnare a da milostenia mai curând și cu cuviință.

Că pentru slujba cea către sfinți, de prisosit este a scrie vouă;

2. Că știu bunăvoința voastră, cu care pentru voi mă laud către Machedonenii, că Ahaia s'a gătit din anul trecut; și râvna cea din voi pre cei mai mulți a îndemnat.

3. Și am trimis pre frați, ca nu îndeșeri să fie lauda noastră cea pentru voi în partea aceasta; ca precum am zis, să fiți gata;

4. Ca nu cumva de vor veni împreună cu mine Machedonenii, și vă vor afla pre voi negătiți, să ne rușinăm noi (ca să nu zicem voi) întru starea aceasta a laudei.

5. Drept aceea de nevoie a li am socotit a îndemna pre frați, ca să vie mai înainte la voi, și să gătească binecuvântarea voastră cea mai înainte făgăduită, ca să fie aceea gata, așa ca o binecuvântare, iar nu ca o lăcomie.

6. Iar aceasta zic: cel ce seamănă cu scumpețe, cu scumpețe va și seceră; iar cel ce seamănă întru binecuvântare, întru binecuvântare va și seceră.

7. Fiecare să dea precum se îndură cu inima; nu dintru mahnire, sau de silă; că pre dăruitorul de bună voie iubește Dumnezeu.

8. Și puternic este Dumnezeu să prisosiască tot darul spre voi; ca întru toate pururea toată îndestularea având, să prisosiți spre tot lucrul bun;

23. 2 Cor. 7, 3; 12, 18; Rom. 16, 7.

24. 2 Cor. 7, 14.

9. 1. 2 Cor. 8, 4, 20. 2. 2 Cor. 8, 10.

4. 2 Cor. 11, 17. 6. Gal. 6, 7. 7. Pilde 22, 8.

8. 1 Cor. 7, 6. 9. Zab. 9, 9; Mat. 8, 20, Luc. 9, 58. 11. Filip. 2, 13. 12. Pild. 3, 28; Marc. 12, 43. 15. Eș. 16, 18.

16. 2 Cor. 9, 15; 1 Cor. 15, 57.

19. Gal. 2, 10. 20. 2 Cor. 6, 3.

21. Rom. 12, 17.

9. (Precum este scris: împărțit-au, dai-a săracilor, dreptatea lui rămâne în veac.

10. Iar cel ce dă sămânță seminătorului, să vă dea și pâine spre mâncare, și să înmulțească sămânța voastră, și să crească roadele dreptății voastre);

11. Ca întru toate să vă îmbogățiți spre toată darea cea de îndestulare, care lucrează prin noi mulțămirea lui Dumnezeu.

12. Căci slujba lucrării acestea nu numai împlinește lipsele sfinților, ci prisosește prin multe mulțămite lui Dumnezeu;

13. Prin adevărea slujbei acestea slăvind ei pre Dumnezeu pentru ascultarea mărturisirii voastre la evanghelia lui Hristos, și pentru bunătatea împărțirii către dânșii și către toți;

14. Și cu rugăciunea lor pentru voi, cari vă doresc pre voi pentru darul lui Dumnezeu cel de prisosit întru voi.

15. Iar mulțămirea lui Dumnezeu pentru darul lui cel nespus.

CAP. 10.

Pavel atrage luarea aminte a se feri de apostolii mincinoși, cari îl cleveteau.

Si însumi eu Pavel vă rog pre voi prin blândețele și liniștea lui Hristos, care de față sunt smerit între voi, iar depărtat fiind îndrăsnesc spre voi.

2. Și vă rog pre voi, ca și de față fiind să nu îndrăsnesc cu îndrăznirea, cu care socotesc să îndrăznesc împotriva unora, cari ne socotesc pre noi, că umblăm după trup.

3. Că în trup umblând, nu ne oștim trupește.

4. (Că armele oștirii noastre nu sunt trupești, ci puternice lui Dumnezeu spre surparea zărilor);

5. Surpând izvodirile minții, și toată înălțarea ce se ridică împotriva științei lui Dumnezeu, și robind toată înțelegerea spre ascultarea lui Hristos;

6. Și gata fiind a pedepsi toată neascultarea, când se va împlini ascultarea voastră.

7. La cele din față vă uitați? De nădăjduște cineva că este al lui Hristos, aceasta să gândească iarăși dela sine, că precum el este al lui Hristos, așa și noi ai lui Hristos suntem.

8. Că de mă voi și laudă ceva mai mult pentru puterea noastră, care ne-au dat Domnul nouă spre zidire, iar nu spre risipirea voastră, nu mă voi rușina.

9. Ci ca să nu mă arăt ca și cum v'aș speria pre voi prin scrisori.

10. Că epistolile lui, zic ei, grele sunt și tari; iar venirea trupului este slabă, și cuvântul lui deformat.

11. Aceasta să socotească unul ca acela, că în ce chip suntem cu cuvântul prin epistolă nefiind de față, într'acest chip suntem și de față cu lucrul.

12. Că nu îndrăznim să ne numărăm, sau să ne amestecăm cu unii ce se laudă pre sineși singuri; ci acela între sine pre sineși măsurându-se și asemănându-se pre sineși loruși, nu pricep.

13. Iar noi nu întru cele ce sunt preste măsură ne vom lauda, ci după măsura dreptarului cu care ne-au măsurat nouă Dumnezeu, măsură să ajungă și până la voi.

14. Că nu ca și cum n'am fi ajuns la voi, mai mult ne înțindem pre noi; că și până la voi am ajuns cu evanghelia lui Hristos;

15. Nu întru cele ce sunt preste măsură laudându-ne adică în ostenele strelne; ci având nădejde, că crescând credința voastră, ne vom mări întru voi după dreptarul nostru de prisosit,

16. Ca și în părțile cele mai departe de voi să propovedim evanghelia, nu întru dreptar streln, în cele gata, să ne laudăm.

17. Iar cel ce se laudă, întru Domnul să se laude.

18. Că nu cel ce se laudă pre sine este ales, ci pre care Domnul îl laudă.

9. Ps. 111, 8; Filde 11, 24.

10. Is. 55, 10; Osie 10, 12.

11. 2 Cor. 1, 11 și 4, 15.

12. 2 Cor. 8, 14; Fil. 2, 30.

13. 1 Rom. 12, 1. 3. 1 Tim. 1, 18.

4. Efez. 6, 13.

6. Fapt. 8, 20; 1 Cor. 5, 3; 4, 5.

8. 2 Cor. 12, 6 și 13, 10.

12. 2 Cor. 3, 1 și 5, 12.

13. Rom. 1, 2, 3. 15. Rom. 15, 20.

17. Ier. 9, 23, 24; 1 Cor. 1, 31.

CAP. 11.

Improtiva apostolilor mincinoși. Povestirea ostentelilor sale.

O de m'ați fi suferit puțin pentru neînțelepția dar și mă suferiți.

2. Că vă râvnesc pre voi cu râvnă a lui Dumnezeu; că v'am logodit unui bărbat, fecioară curată să vă pun înaintea lui Hristos.

3. Ci mă tem, ca nu cumva precum șarpele a amăgit pre Eva cu vicșugul său, așa să se strice și înțelegerile voastre dela adevărta cea întru Hristos.

4. Că de ar propovedui cel ce vine pre alt Iisus, pre care n'am propoveduit, sau de ați luat alt duh, care n'ați luat, sau altă evanghelie, care n'ați primit, bine l-ați suferi.

5. Că socotesc cum că cu nimic nu sunt mai jos decât apostolii cel mai mari.

6. Iar de sunt și prosti cu cuvântul, dar nu cu știința; ci preutindenea am fost arătați întru toate la voi.

7. Au doară păcat am făcut pre mine smerindu-mă ca voi să vă înălțați, că în dar evanghelia lui Dumnezeu am binevestit vouă?

8. Alte biserici am jefuit luând de cheltuială spre a sluji vouă. Și venind de față la voi și fiind lipsit, nimănui n'am făcut supărare.

9. Că lipsa mea o au împlinit frații cari veniseră dela Machedonia; și întru toate m'am păzit pre mine vouă fără de supărare, și mă voiu păzi.

10. Este adevărul lui Hristos întru mine, că lauda aceasta nu se va îngrădi mie în laturile Ahaiei.

11. Pentruce? Pentrucă doară nu vă iubesc pre voi? Dumnezeu știe.

12. Iar ceea ce fac, voiui mai face, că să tai pricina celor ce poftesc pricină; ca întru ceea ce se laudă, să se afle ca și noi.

13. Că unii ca aceia sunt apostolii mincinoși, lucrători vicleni, închipuindu-se întru apostolii lui Hristos.

14. Și nu este de minunat; că în-

suș satana se preface în înger de lumină.

15. Nu este dar lucru mare de se prefac și slujitorii lui ca slujitorii dreptăței; căroră va fi sfârșitul după faptele lor.

16. Iarăș zic: să nu mă socotească cineva că sunt fără de minte; iar de nu, măcar ca pre un fără de minte primiți-mă, ca puțin ceva să mă laud și eu.

17. Iar ce grădesc, nu grădesc după Domnul, ci ca întru neînțelepție, în starea aceasta a laudei.

18. De vreme ce mulți se laudă după trup, și eu mă voiui lauda.

19. Că bucuroși suferiți pre cel neînțelepți, fiind voi înțelepți.

20. Că suferiți, de vă robește cineva pre voi, de vă mănâncă cineva, de vă ia cineva al vostru, dese semețește cineva, de vă bate cineva preste obraz.

21. Spre necinste zic, ca și cum noi am fi neputincioși. Iar întru ce îndrăznește cineva, (întru neînțelepție zic), îndrăznesc și eu.

22. Iudei sunți? Și eu. Israeliteni sunți? Și eu. Sămânța a lui Avraam sunți? Și eu.

23. Slugi ale lui Hristos sunți? (Ca un neînțelept grăiesc) mai vărios eu, întru ostenele mai mult, întru bătaie preste măsură, în temniță mai ades, în morți de multe ori.

24. Dela Iudei de cinci ori câte patruzeci fără una am luat.

25. De trei ori cu tolege am fost bătut, odată cu pietre am fost improșcat, de trei ori s'a sfărâmat corăbia cu mine, o noapte și o zi întru adânc am petrecut;

26. În călătorii de multe ori, în primejdii în rzuri, în primejdii de către tâlhari, în primejdii de către rudenii, în primejdii de către păgâni, în primejdii în cetăți, în primejdii în pustie, în primejdii în mare, în primejdii între frații cel mincinoși.

27. Întru osteneală și în supărare, în privegheri de multe ori, în foamă și în sete, în posturi adeseori, în frig și în golătate.

28. Fără de cele din afară năvăliri asupra mea în toate zilele, grija futuror bisericilor.

11. 2. Efes. 5, 26 3. Fac 3, 4, sq.

4. Gal. 1, 6, 8. 5. 2 Cor. 12, 11.

6. 1 Cor. 2, 1; 2, 13; Efes. 3, 4.

7. 1 Cor. 9, 12, 18. 8. 2 Cor. 12, 13.

9. Fapt. 18, 5. 11. 2 Cor. 6, 11; 12, 13.

13. Fil. 3, 2.

15. Fil. 3, 19. 18. 2 Cor. 10, 13 și 12, 9.

19. 1 Cor. 4, 10. 23. 1 Cor. 15, 10.

24. A doua Lege 25, 3.

25. Fapt. 16, 22; 14, 19; 27, 41; 2 Tim. 3, 11.

27. 2 Cor. 6, 5. 28. Fapt. 20, 18.

2
nu
teșt
3
ne
31
nos
neci
32
dulu
ceta
prin
33
niș
scăp

Cr

Insi
Ilos
desc
2
mar
(sau
trup.
s'a r
tralie
3.
trup,
ștu;
4.
cavin
bod
5.
laudă
laudă
mie.
6.
nu v
vârui
cogea
câr v
7.
rilor.
mie
tenci
ca se
8. I
Dome
leze
9. S
cerul
coloni

12.
6.2

29. Cine este neputincios și eu să nu fiu neputincios? Cine se smințește și eu să nu mă aprind?

30. De se cuvine a mă lauda, de neputințele mele mă voi lauda.

31. Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, cel ce este binecuvântat în veți, știe că nu mint.

32. În Damasc mai marele norodului al lui Areta împăratul păziă cetatea Damascului, vrând să mă prinză;

33. Și pre o fereastră întru o coșniță m'am slobozit preste zid și am scăpat din mâinile lui.

CAP. 12.

Urmarea povestirii ostentelor lui Pavel.

Însă a mă lauda nu'mi este de folos. Voi veni întru vedeniile și descoperirile Domnului.

2. Știu pre un om întru Hristos mai înainte cu patrușprezece ani, (sau în trup, nu știu; sau afară de trup, nu știu; Dumnezeu știe); că s'a răpît unul ca acesta până la al treilea cer.

3. Și știu pre acest om (sau în trup, nu știu, sau afară de trup, nu știu; Dumnezeu știe);

4. Că s'a răpît în raiu și a auzit cuvinte nespuse, care nu este slobod omului a le grăi

5. Pentru unul ca acesta mă voi lauda; iar pentru mine nu vă voi lauda, fără numai întru neputințele mele.

6. Că de voi și vrea să mă laud, nu voi fi fără de minte; că adevărul voi grăi: iar las, ca să nu cugete cineva de mine mai mult de cât vede, sau aude ceva dela mine.

7. Și pentru mulțimea descoperirilor, ca să nu mă înalț, datu-mi-s'a mie îmbolditor trupului. Ingerul satanei ca să mă bată preste obraz, ca să nu mă înalț.

8. Pentru aceasta de trei ori pre Domnul am rugat, ca să'l depărtez dela mine.

9. Și mi-au zis mie: destul este ție darul meu; că puterea mea întru neputință se săvârșește, deci cu dul-

ceață mă voi lauda mai mult întru neputințele mele, ca să locuiesc întru mine puterea lui Hristos.

10. Pentru aceea binevoiesc întru neputințe, întru defăimări, în nevoi, în goane, întru strămătorări pentru Hristos, căci când slăbesc, atunci sunt tare.

11. Făcutu-m'am fără de minte laudându-mă, voi m'ași silii; că mie mi se cădea să fiu laudat de către voi; că cu nimic nu sunt mai de jos de cât apostolii cei mai mari, măcar că nimic sunt.

12. Că semnele apostolului s'au lucrat întru voi întru toată răbdarea, prin semne și minuni și puteri.

13. Că ce este de care să fiți mai lipsiți decât celelalte biserici, fără numai că eu nu v'am făcut supărare? Dăruiți-mi mie nedreptatea aceasta.

14. Iată a treia oară cu aceasta gata sunt a veni la voi, și nu voi supăra pre voi; că nu caut ale voastre, ci pre voi; că nu sunt datorii fiilor să agonisească părinților, ci părinții fiilor.

15. Iar eu prea cu dulceață voi cheltui și mă voi cheltui și pre mine pentru sufletele voastre; măcar că mai mult iubindu-vă pre voi, mai puțin sunt iubit de voi.

16. Ci fie, eu nu v'am îngreutat pre voi; ci fiind isteț, cu meșteșug v'am prins pre voi.

17. Au doară prin cineva din cei ce am trimis la voi v'am jefuit pre voi?

18. Am rugat pre Tit, și împreună cu el am trimis pre fratele. Au doară v'a jefuit ceva Tit? Au nu cu acelaș duh am umblat? Au nu pre aceleași urme?

19. Au iar vă pare că ne îndreptăm înaintea voastră? Înaintea lui Dumnezeu întru Hristos grăim; și acestea toate iubiiți mei, pentru a voastră zidire.

20. Că mă tem, nu cumva dacă voi veni, să vă aflu pre voi precum nu voesc, și eu să mă aflu vouă precum nu voiți; nu cumva

30. 2 Cor. 12, 5. 31. Rom. 1, 25; 9, 5; Gal. 1, 20. 32. Fapt. 9, 24.

33. Is. Navi 2, 15. Fapt. 9, 25. 12. 3. 2 Cor. 11, 11. 5. 2 Cor. 11, 30. 6. 2 Cor. 10, 8; 11, 16. 7. Iov 2, 6.

11. 2 Cor. 11, 5. 12. 1 Cor. 1, 2.

13. 1 Cor. 9, 12. 14. 2 Cor. 13, 1.

15. 2 Cor. 1, 6. 16. 2 Cor. 11, 9; 2 Tes.

3, 8. 18. 2 Cor. 8, 6; 20. 2 Cor. 10, 2; 1 Cor. 3, 3; 4, 6.

să fie prigoniri, pisme, mânia, sfezi, cleveliri, șoptiri, semeșii, nelocmiri:

21. Nu cumva iarăș dacă volu veni să mă smerească Dumnezeuul meu la voi, și voiui plânge pre mulți cari au păcătuit mai înainte, și nu s'au pocăit de necurăția și curviea și spurcăciunea, care au făcut.

CAP. 13.

Pavel îndeamnă pe Corinteni la pocăință vestindu-le că vine a treia oară la ei.

Iată a treia oară cu aceasta viu la voi. În gura a doua și a trei mărturii va stă tot graiul.

2. Am zis mai înainte, și iarăș zic mai înainte, precum când am fost de față la voi a doua oară; și acum, nefiind de față scriu celor ce mai înainte au păcătuit, și celorlalți tuturor, că de voiui veni iarăș, nu voiui cruța.

3. De vreme ce căutați ispitire a lui Hristos celui ce grăește întru mine, care la voi nu este neputincios, ci puternic întru voi.

4. Că de s'au și răstignit dintru neputință, dar este viu din puterea lui Dumnezeu. Pentru că și noi suntem neputincioși întru el, ci vom fi vii împreună cu dânsul din puterea lui Dumnezeu spre voi.

5. Pre voi înși-vă vă ispitiți, de sunteți întru credință; pre voi în-

și vă vă cercați. Au nu vă cunoașteți pre voi, că Iisus Hristos este întru voi? Fără numai de sunteți netrebniți.

6. Ci nădăjduesc că veți cunoaște că noi nu suntem netrebniți.

7. Iar mă rog lui Dumnezeu, să nu faceți nici un rău; nu ca să ne arătăm noi lămurii, ci ca să faceți voi binele, iar noi ca niște netrebniți să fim.

8. Că nu putem ceva împotriva adevărului, ci pentru adevărul.

9. Că ne bucurăm când noi suntem slabi, iar voi sunteți tari; de aceasta ne și rugăm, pentru avoastră întemeiere.

10. Pentru aceasta scriu acestea, nefiind de față la voi, ca fiind de față, să nu fac cu asprime, după puterea care mi-au dat mie Domnul spre zidire, iar nu spre surpare.

11. Deci, fraților, bucurați-vă. Fiți desăvârșii, mângâiați-vă, aceeaș cugețați, pace să aveți; și Dumnezeuul dragostei și al păcii va fi cu voi.

12. Închinați-vă unul altuia cu sărutare sfântă.

13. Închină-se vouă toți sfinții.

14. Darul Domnului nostru Iisus Hristos, și dragostea lui Dumnezeu, și împărtășirea Sfântului Duh, cu voi cu toți, Amin.

Cea a doua către Corinteni s'a scris dela Filipi a Machedoniei, prin Tit și Lucă.

21. 2. Cor. 13, 2.

13. 1. Cor. 14, 14; Ioan 8, 17: A doua Leg. 19, 15. 4. Filip. 2, 7, 8. 5. 1 Cor. 11, 28; Rom. 8, 9, 10; Gal. 2, 10; Col. 1, 27.

10. 2 Cor. 2, 3; 10, 8.

11. Fil. 4, 4, Rom. 12, 15.

13. 1 Cor. 16, 20.

EPISTOLIA SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL

CĂTRE GALATENI

CAP. 1.

*Nestatornicia Galatenilor în credință
și vrednicia de Apostol a lui
Pavel.*

Pavel apostolul, nu dela oameni, nici prin om, ci prin Iisus Hristos și Dumnezeu Tatăl, carele l-au înviat pre el din morți;

2. Și toți frații cari sunt împreună cu mine, bisericilor Galatiei:

3. Dar vouă și pace dela Dumnezeu Tatăl, și dela Domnul nostru Iisus Hristos.

4. Carele s'au dat pre sine pentru păcatele noastre, ca să ne scoată pre noi dintr'acest veac de acum rău, după voea lui Dumnezeu și Tatălul nostru.

5. Căruia este slava în vecii vecilor, Amin.

6. Mă mir că așa de curând vă mutați dela cel ce v'a chemat pre voi prin darul lui Hristos la altă evanghelie;

7. Care nu este altă, fără numai sunt oarecari ce vă turbură pre voi, și voesc să strămute evanghelia lui Hristos.

8. Ci măcar și noi, sau înger din cer de vă va binevesti vouă afară

de ceace am binevestit vouă, anatema să fie.

9. Precum am zis mai 'nainte și acum iarăș zic: oricine de vă va binevesti afară de ceea ce ați luat, anatema să fie.

10. Că acum pre oameni aduc la adevăr, sau pre Dumnezeu? Sau caut oamenilor să plac? Că de așa plăceă încă oamenilor, n'aș fi slugă lui Hristos.

11. Și arăt vouă fraților, că evanghelia ceea ce bine s'a vestit de mine nu este după om.

12. Că nici eu dela om o am luat pre aceasta, nici m'am învățat, ci prin descoperirea lui Iisus Hristos.

13. Că ați auzit de petrecerea mea oarecând întru credința iudaicească, că preste măsură goniam biserica lui Dumnezeu, și o stricam pre ea.

14. Și sporlam în credința iudaicească mai mult decât mulți din cel de o vârstă cu mine în neamul meu, foarte râvnitor fiind părinteșilor mele obiceiuri.

15. Iar când bine au voit Dumnezeu, cel ce m'au ales din pântecelul maicei mele, și m'au chemat prin darul său.

16. Ca să descopere pre Fiul său întru mine, ca să'l binevestesc pre el întru neamuri, îndată nu m'am lipit de trup și de sânge;

17. Nici m'am suit în Ierusalim către apostolii cel mai înainte de

1. 1. Fapt. 3, 15. 2. Fapt. 16, 6.
3. Rom. 1, 7; 1. Cor. 1, 3; Efes 1, 2; 1 Petr. 1, 2; 2 Ioan
4. Gal. 2, 20; 1 Tim. 2, 6; Tit. 2, 14; 1 Ioan 5, 19. 5. 2 Tim. 4, 18; Rom. 16, 27.
6. Gal. 5, 8, sq. 7. Fapt. 15, 1, 24.

10. 1 Tes. 2, 4. 11. 1 Cor. 15, 2.
12. 1 Cor. 11, 23. 13. Fapt. 26, 9.
16. Mat. 16, 17.

mine, ci m'am dus în Arabia, și iarăș m'am întors la Damasc.

18. Apoi după trei ani m'am suit în Ierusalim să văz pre Petru, și m'am zăbovit la el cincisprezece zile;

19. Iar pre altul din apostoli n'am văzut, fără numai pre Iacov fratele Domnului.

20. Iar cele ce scriu vouă, iață înaintea lui Dumnezeu, că nu minț.

21. După aceea am venit în laturile Siriei și ale Chilichiei;

22. Și eram necunoscut la fașă de bisericile Iudeei cele întru Hristos;

23. Ci numai auziau, că cel ce ne goniă pre noi oarecând, acum binevestește credința, care oarecând o pierdeă.

24. Și slăviau întru mine pre Dumnezeu.

CAP. 2.

Pavel aduce pre Apostoli ca mărturie pentru credința lui. Prigonirea improptiva lui Petru. Mântuirea este din credință, nu din lege.

Apoi după patrusprezece ani iarăș m'am suit în Ierusalim cu Varnava, împreună luând și pre Tit cu noi.

2. Și m'am suit după descoperire și le-am spus lor evanghelia care propoveduesc întru neamuri; iar deosebi celor mai aleși, ca nu cumvă să alerg în deșert, sau să fiu alergat.

3. Ci nici Tit, care eră cu mine Elin fiind, n'a fost silit să se iaie împrejur,

4. Și pentru frașii cei mincinoși ce venise, cari intrase pre ascuns să iscodească slobozenia noastră, care avem întru Hristos Iisus, ca pre noi să ne supue robiei.

5. Căroră nici cât este un ceas nu ne-am plecat a ne supune, ca adevărul evangheliei să rămăe întru voi.

6. Iar de către cei ce se socotiau a fi cevă, ori cari cândvă erau, nu am grije, Dumnezeu fașă omului nu primește; că cel ce se soco-

tiau a fi cevă, nimic nu mi-au adaos mai mult,

7. Ci încă împrotivă, văzând că mi s'a încredințat mie evanghelia netăierei împrejur, precum lui Petru a tăierei împrejur;

8. (Că cel ce au lucrat lui Petru spre apostolia tăierei împrejur, au lucrat și mie întru neamuri);

9. Și cunoscând darul cel dat mie, Iacov și Chifa și Ioan, cari se socotiau a fi stâlpi, au dat mie și lui Varnava dreapta împărtășirei; ca noi la neamuri, iar ei la tăierea împrejur.

10. Numai ca să ne aducem aminte de cei lipsiți, care m'am și nevoit aceasta a face,

11. Iar când a venit Petru în Antiohia, de fașă i-am stătu împrotivă, că eră vrednic de înfruntare.

12. Că mai înainte de a veni oarecari dela Iacov, cu neamurile mână, iar dacă au venit, se feriă și se osebiă pre sine, temându-se de cei ce erau din tăierea împrejur.

13. Și împreună s'au făjărnicit cu el și ceilalți Iudei; cât și Varnava s'a tras cu făjărnicia lor.

14. Ci dacă am văzut că nu umblă drept după adevărul evangheliei, am zis lui Petru înaintea tuturor: dacă tu fiind Iudeu, ca neamurile viețuești, iar nu ca Iudei, pentru ce silești pre neamuri să fie ca Iudeii?

15. Noi, din fire Iudei, iar nu din neamuri păcătoși;

16. Și fiind că nu se îndreptează omul din faptele legii, ci numai prin credința lui Iisus Hristos, și noi întru Iisus Hristos am crezut, ca să ne îndreptăm din credința lui Hristos, iar nu din faptele legii; că nu se va îndreptă din faptele legii tot trupul.

17. Iar dacă căutând să ne îndreptăm întru Hristos, ne-am allat și singuri păcătoși, au doară Hristos este slujitor păcatului? Să nu fie.

18. Că dacă cele ce am stricat aceleași iarăș le zidesc, călcător de poruncă pre mine mă adeverez.

19. Că eu prin lege, legii am murit, ca să viez lui Dumnezeu.

20. Cu Hristos împreună m'am

18. Fapt. 9, 26. 19. Mat. 13, 55.

21. Fapt. 9, 30; 15, 41.

2. 2. Fapt. 15, 2; 11, 30; Filip. 2, 16.

3. Fapt. 16, 3. 4. Fapt. 5, 24.

5. Gal. 3, 1. 6. Rom. 2, 11; Fapt. 10, 34.

7. Fapt. 13, 46. 9. Fapt. 15, 12.

10. Fapt. 11, 30. 11. Fapt. 15, 35.

12. Fapt. 11, 3. 16. Gal. 3, 11; Rom. 3,

20; Efes. 2, 8; Ps. 142, 2. 19. Rom. 14, 7.

edst
ci v
vizez
ului
iubit
21
că c
stos

Creș
pove
pove
n. C

O
caji
vă e
ochil
2.
dela
Duh.
3.
Incep
vă si
4.
și în
5.
și lu
faptei
6.
Dum
drep
7.
cred
8.
tura,
Dum
au bi
binac
muril
9.
cred
cu ce
10.
șei s
blest
măne
lea le
11.

16.
17.
18.
19.
20.

răstignit; iar visez, nu de acum eu, ci viează întru mine Hristos; iar de visez acum în trup, prin credința Fiului lui Dumnezeu visez, carele m'au iubit și s'au dat pre sine pentru mine.

21. Nu leapăd darul lui Dumnezeu; că de este prin lege dreptatea, Hristos dar în zadar au murit.

CAP. 3.

Urmare. Avraam pildă de îndreptare prin credință. Legea nu îndreptează ci pune blestem. Hristos ridică blestemul ei. Cele bune nu sunt din lege ci din credință.

O fără de minte Galateni, cine pre voi v'a zavistuit să nu vă plecați adevărului, cărora mai înainte vă eră scris Iisus Hristos înainte ochilor întru voi răstignit?

2. Aceasta voiesc numai să știu dela voi; din faptele legii ați luat Duhul, sau din auzul credinței?

3. Așa de fără de minte sunteți? Incepând cu Duhul, acum în trup vă săvârșiți?

4. Alătea ați pălmit în zadar? Dacă și în zadar.

5. Deci cel ce vă dă vouă Duhul și lucrează puteri întru voi, oare din faptele legii, sau din auzul credinței?

6. Precum și Avraam a crezut lui Dumnezeu, și i s'a socotit lui întru dreptate.

7. Să știți dar că cei ce sunt din credință, aceia sunt filii lui Avraam.

8. Și văzând mai înainte scriptura, că din credință îndreptează Dumnezeu pre neamuri, mai înainte au binevestit lui Avraam, că se vor binecuvânta întru tine toate neamurile.

9. Pentru aceea cei ce sunt din credință se blagoslovesc împreună cu credinciosul Avraam.

10. Căci căji sunt din faptele legii sunt supți blestem, că scris este: blestemul este tot cel ce nu va rămâne întru toate cele scrise în cartea legii, ca să le facă pre ele.

11. Iar cum că nu se îndreptează

nimeni înaintea lui Dumnezeu prin lege, arătat este: că dreptul din credință va fi viu.

12. Iar legea nu este din credință, ci omul care va face acestea va fi viu întru ele.

13. Hristos ne-au răscumpărat pre noi din blestemul legii, făcându-se pentru noi blestem, pentru că scris este: blestemul este tot cel spânzurat pre lemn.

14. Ca întru neamuri binecuvântarea lui Avraam să se facă prin Hristos Iisus; ca făgăduința Duhului să o luăm prin credință.

15. Fraților, ca un om grăiesc, că și așezământul omului cel întărit, nimeni nu'l strică sau îl mai adaogă.

16. Iar lui Avraam s'au grăit făgăduințele și seminței lui. Nu zice: Și semințelor, ca de mulți; ci ca de unul; și seminței tale, carele este Hristos.

17. Și aceasta zic, pre așezământul cel întărit mai înainte dela Dumnezeu întru Hristos, legea, care după patru sute și treizeci de ani s'a făcut, nu'l leapădă, ca să strice făgăduința.

18. Că de este din lege moștenirea, nu mai este din făgăduință; iar lui Avraam prin făgăduință i-au dăruit Dumnezeu.

19. Ce este dar? Pentru călcările de porunci s'a adaos legea, până când eră să vie sămânța, căreia s'a dat făgăduința, rânduită fiind prin îngeri, cu mâna mijlocitorului.

20. Iar mijlocitorul al unuia nu este, iar Dumnezeu unul este.

21. Au doară legea este impropria făgăduințelor lui Dumnezeu? Să nu fie; că de s'ar fi dat lege care să poată învia, adevărat din lege ar fi dreptatea.

22. Ci a închis scriptura toate supți păcat, ca făgăduința din credința lui Iisus Hristos să se dea celor ce cred.

23. Iar mai înainte de venirea credinței, supți lege eram păziți, în-

12. Lev. 18, 5; Rom. 10, 5.

13. A doua Lege 21, 23; Rom. 8, 3.

14. Fac. 12, 3. 15. Ebr. 9, 17.

16. Fac. 22, 18.

17. Eș. 12, 41; Fapt. 7, 6.

18. Rom. 4, 14.

19. Rom. 5, 20; Ebr. 2, 2; Fapt. 7, 53; Eș. 19, 3. 20. 1 Tim. 2, 5; A doua Leg. 4, 39.

21. Rom. 8, 2, sq. 22. Rom. 11, 32.

23. 1 Petr. 1, 1.

20. 2 Cor. 13, 5; Efes. 5, 2.

21. Gal. 3, 18.

3. 1. Luc. 24, 25. 2. Rom. 10, 17.

5. Rom. 10, 8.

6. Fac. 15, 6; Rom. 4, 3; Iac. 2, 23.

8. Fac. 12, 3; Fapt. 3, 25.

10. A doua Lege 27, 26.

11. Avac. 2, 4; Ebr. 10, 38; Rom. 1, 17.

chiși fiind spre credința care eră să se descopere.

24. Pentru aceea legea învățătoare ne-a fost nouă spre Hristos, ca din credință să ne îndreptăm.

25. Iar dacă a venit credința, nu mai suntem supți învățător.

26. Că toți fii ai lui Dumnezeu sunteți prin credință întru Hristos Iisus.

27. Că ori căți în Hristos v'ați botezat, în Hristos v'ați îmbrăcat.

28. Nu este Iudeu nici Elin, nu este rob nici slobod, nu este parte bărbătească nici femească; că voi toți unul sunteți întru Hristos Iisus.

29. Iar dacă sunteți voi ai lui Hristos, lată a lui Avraam sămânță sunteți, și după făgăduință moștenitori.

CAP. 4.

Pavel dovedește că îndreptarea omului este din credință.

Iar zic: că în câtă vreme moștenitorul prunc este, nimic nu se osebește de slugă, măcar de este stăpân tututor.

2. Ci supți epitropi și Iconomi este până la vremea cea rânduită de tatăl său.

3. Așa și noi, când eram prunci, supți stihilele lumii eram robiți;

4. Iar când a venit plinirea vremei, au trimis Dumnezeu pre Fiul său, cel născut din femeie, carele s'au făcut supți lege.

5. Ca pre cei de supți lege să'i răscumpere, ca să luăm moștenirea flească

6. Iar căci sunteți fii, au trimis Dumnezeu pre Duhul Fiului său în inimile voastre, care strigă: Avvă, Părinte.

7. Pentru aceea nu mai ești rob, ci fiu; iar de ești fiu, și moștenitor ești lui Dumnezeu prin Iisus Hristos.

8. Ci atunci necunoscând pre Dumnezeu, slujiați celor ce din fire nu sunt dumnezei;

24. Rom. 10, 4

26. Is. 56, 5; Ioan 1, 12; Rom. 8, 17.

27. Rom. 6, 3; 13, 14.

28. 1 Cor. 12, 13; Rom. 10, 12.

29. Rom. 9, 7.

4. 3. Gal. 3, 23; Col. 2, 20.

4. Efes 1, 10; Rom. 1, 3; Fac. 49, 10.

5. Gal. 3, 13 6. Rom. 8, 15.

7. Gal. 3, 29; Rom. 8, 17.

9. Iar acum, după ce ați cunoscut pre Dumnezeu, iar mai vărtos după ce v'ați cunoscut de Dumnezeu, cum vă întoarceți iarăș la cele slabe și sărace stihii, cărora iarăș de iznoavă voiți a le sluiți?

10. Zilele păziți, și lunile, și vremele și anii.

11. Mă tem de voi, ca nu cumvă în zadar să mă fi ostenit la voi.

12. Fraților, rogu-vă pre voi, fiți precum sunt eu, că și eu am fost precum sunteți voi; cu nimic nu m'ați nedreptățit,

13. Iar știți că prin slăbiciunea trupului am binevestit vouă întâiu.

14. Și ispita mea care eră în trupul meu nu o ați defăimat, nici o ați lepădat; ci ca pre un înger al lui Dumnezeu m'ați primit, ca pre Hristos Iisus.

15. Deci unde este fericirea voastră? Că mărturisesc vouă, că de eră cu puțință, ochii voștri scoțându'i, i-ați fi dat mie.

16. Deci dar au vrăjmaș m'am făcut vouă, grăindu-vă vouă adevărul?

17. Vă răvnesc ei pre voi, dar nu bine; ci vor să vă osebească pre voi, ca să le urmați lor.

18. Iar bine este a urmă pururea în lucru bun, și nu numai când sunt de față la voi.

19. Feți mei, pre cari iarăș cu durere vă nasc, până ce se va închipul Hristos întru voi;

20. Și aș vrea să fiu acum la voi, și să'mi schimb glasul meu; că nu mă pricep de voi.

21. Spuneți'mi, cei ce voiți să fiți supți lege, legea n'o auziți?

22. Pentru că scris este, că Avraam doi feciori a avut, unul din slujnică, iar altul din cea slobodă.

23. Ci cel din slujnică după trup s'a născut, iar cel din cea slobodă prin făgăduință.

24. Care au altă înțelegere; că acestea sunt cele două legi: una din muntele Sinai, ce naște spre robie, care este Agar;

25. Că Agar, muntele Sinai este,

10. Rom. 14, 5 Col. 2, 16.

11. 2 Ioan 8. 12. 2 Cor. 2, 5.

13. 1 Cor. 2, 3. 14. Mat. 2, 7.

16. Rimos. 5, 10. 17. Fapt. 20, 3.

19. 1 Cor. 4, 15. 21. Gal. 3, 25.

22. Fac 21, 2. 23. Rom. 9, 9.

24. Rom. 8, 15.

26. Evc. 12, 22; Apoc. 3, 12; 27. Is. 54, 1.

In /
limi
feciu
28
bod
turo
27
stea
strig
mul
cele
28
fi a
29
născ
ce s
acum
30
pre s
va m
slob
31
tem
bode

Co z
de fa
32

Intr
Isto:
și mu
prind
2. I
vă ve
vouă
3. I
omul
este
4. I
Hrist
tați p
5. C
nădej
6. C
ierea
ierea
creazi
7. I
nu vă
8. S
ce v'a

33. S
32. C
5. 7. 1
4. 2
6. 1
7. G

În Arabia, și se alătură cu Ierusalimul acest de acum, și slujește cu feciorii săi;

26. Iar Ierusalimul cel de sus slobod este, care este maică nouă iutor.

27. Că scris este: veselește-te cea stearpă care nu naști; glăsuiește și strigă ceace n'ai durere; că mai mulți sunt fiii celei pustie, decât ai celeia ce are bărbat.

28. Iar noi, fraților, după Isaac, fil ai făgăduinței suntem.

29. Ci precum atunci cel ce se născuse după trup gonit pre cel ce se născuse după Duh, așa și acum.

30. Dar ce zice scriptura? Gonește pre slujnică și pre feciorul ei; că nu va moșteni fiul slujnicel cu fiul celei slobode.

31. Drept aceea, fraților, nu suntem fil ai slujnicel, ci ai celei slobode.

CAP. 5.

Cei chemați la credință sunt slobozii de faptele legii prin patimele lui Hristos. Slobozenia cea după Duh.

Întru slobozenia dar cu care Hristos pre noi ne-au slobozii stați, și nu cu jugul robiei iarăș vă cuprindeți.

2. Iată, eu Pavel zic vouă: că de vă veți iată împrejur, Hristos nimic vouă nu va folosi.

3. Și mărturisesc iarăș la tot omul ce se tale împrejur, că dator este să îplinească toată legea.

4. Inzadarnici v'ați făcut de către Hristos, cel ce voiți să vă îndreptați prin lege; din dar ați căzut.

5. Că noi cu Duhul din credință nădejdea dreptății așteptăm.

6. Că întru Hristos Iisus nici iățierea împrejur folosește, nici neățierea împrejur; ci credința care lucrează prin dragoste.

7. Alergați bine, cine v'a oprit să nu vă plecați adevărului?

8. Sfatul acesta nu este dela cel ce v'a chiebat pre voi.

9. Puțin aluat toată frământătura dospesce.

10. Eu am nădejde de voi întru Domnul, că alt nimic nu veți gândi; iar cel ce vă turbură pre voi, va purtă judecata, oricare va fi.

11. Iar eu, fraților, de propoveduesc încă iățierea împrejur, pentru ce mai sunt gonit? Iată s'a surpat sminteala crucei.

12. O de s'ar lepădă afară cel ce vă răsvrătesc pre voi.

13. Că voi la slobozenie v'ați chemat, fraților; numai să nu dați slobozenia voastră spre prilej trupului, ci prin dragoste să sluiți unul altuia.

14. Că toată legea într'un cuvânt se plinește, adecă: să iubești pre aproapele tău ca însuși pre tine.

15. Iar de vă mușcați unul pre altul, și vă mâncați, căutați să nu vă mistuiți unul de către altul.

16. Iar vă zic: cu duhul să umblați, și pofta trupului nu o veți săvârși.

17. Că trupul poftesce împotriva Duhului, iar Duhul împotriva trupului; și aceștia se împotrivesc unul altuia; ca nu cele ce ați voi aceste să faceți.

18. Iar de vă purtați cu Duhul, nu sunteți supți lege.

19. Iar faptele trupului arătate sunt, care sunt acestea: preacurvia, curviea, necurățiea, înverșunarea,

20. Slujba idolilor, fermecătorile, vrajbele, șezile, zavistiile, mâniile, gâlcevele, împerecherile, eresurile,

21. Pismele, uciderile, bețiile, oșpețele cele cu cântece și cele asemenea acestora, care mai înainte le spun vouă, precum am și mai spus, că cel ce fac unele ca acestea, împărăția lui Dumnezeu nu vor moșteni.

22. Iar roada Duhului este dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, credința, blândețele, înfrânarea pofteilor.

9. 1 Cor. 5, 6. 10. 2 Cor. 2, 3.

11. 1 Cor. 1, 23. 12. Ps. 12, 4.

13. 1 Cor. 8, 9.

14. Marc. 12, 31; Rom. 13, 8.

15. 2 Cor. 12, 20. 17. Rom. 7, 15, 23.

18. Rom. 8, 14.

19. Rom. 1, 29; 1 Cor. 6, 9.

21. Luc. 21, 34; Efes. 5, 5.

22. Efes. 5, 9.

28. Rom. 9, 7. 30. Fac. 21, 10, 12.

31. Gal. 3, 29.

5. 1. Ioan 8, 32. 3. Iac. 2, 10.

4. 2, 21; Rom. 7, 25. 5. 2 Tim. 4, 8.

6. 1 Cor. 7, 19.

7. Gal. 3, 1; 1 Cor. 9, 24.

23. Improtiva acestora nu este lege.

24. Iar cari sunt ai lui Hristos, frupul și-au răstignit împreună cu pațimile și cu poștele.

25. De trăim cu Duhul, cu Duhul să și umblăm.

26. Să nu fim măreși în deșert, unul pre altul întărâtând, unul altuia pismuind.

CAP. 6.

A îndreptă cu blândețe pe aproapele. Sfatuire de a se feri de iudaizanți, și a duce vieața nouă cea după Duh.

Frașilor, de va și cădeă vre un om în vre o greșală, voi cei duhovnicești, îndreptați pre unul ca acela cu duhul blândețelor; păzindu-te pre tine, ca să nu cazi și tu în ispită.

2. Purtați sarcinele unul altuia, și așa împlineți legea lui Hristos.

3. Că de se socotește cinevă că este cevă, nimic fiind, pre sine se înșală.

4. Iar fapta sa fiecare să și ispitească, și atunci întru sine însuș va aveă laudă, iar nu întru altul.

5. Că fiecare sarcina sa își va purtă.

6. Și să împărtășească cel ce se învață cuvântul, pre cel ce învață întru toate bunătățile.

7. Nu vă amăgiți, Dumnezeu nu se batjocorește; că ce va semănă omul, aceea va și seceră.

8. Că cel ce seamănă în trupul său, din trup va seceră stricăciune;

iar cel ce seamănă întru Duhul, din Duhul va seceră vieață veșnică.

9. Și făcând binele să nu slăbim; că la vremea sa vom seceră, ne-ostenind.

10. Deci dar până când avem vreme, să facem bine către toți, și mai vărtos către cei ai noștri de o credință.

11. Vedeți cu ce fel de slove am scris vouă cu mâna mea.

12. Câți vor să se tălească în trup, acela vă silesc pre voi să vă tăleși împrejur; numai ca să nu pătimească gonire pentru Crucea lui Hristos.

13. Că nici singuri cei ce se tale împrejur păzesc legea; ci voesc să vă tăleși voi împrejur, ca în trupul vostru să se laude.

14. Iar mie să nu mi fie a mă lăudă fără numai în Crucea Domnului nostru Iisus Hristos, prin care mie lumea s'a răstignit, și eu lumel.

15. Că întru Hristos Iisus nici tăierea împrejur poate cevă, nici netăierea împrejur, ci făptura cea nouă.

16. Și câți vor umblă cu dreptul acesta, pace preste ei și milă, și preste Israilul lui Dumnezeu.

17. Iar mai mult mie nimeni să nu mi facă supărare, că eu ranele Domnului Iisus pre trupul meu le port.

18. Darul Domnului nostru Iisus Hristos cu duhul vostru, frașilor, Amin.

Către Galateni s'a scris dela Roma.

23. 1 Tim. 1, 9.

24. 1 Cor. 15, 23; Rom. 6, 6.

25. Rom. 8, 5. 26. Fil. 2, 3.

26. 1. Mat. 18, 15; Rom. 15, 1; Iac. 5, 19.

4. 1 Cor. 11, 28.

5. 1 Cor. 3, 8; 2 Cor. 5, 10.

7. Iac. 1, 16; 2 Cor. 9, 6.

8. Pilde 22, 8; Rom. 8, 13.

9. 2 Tes. 3, 13; Apoc. 2, 3; 2 Cor. 4, 16.

12. Filip. 3, 18.

13. Fapt. 15, 10.

14. Ier. 9, 24; 1 Cor. 1, 31; Pilde 29, 27.

15. Mat. 12, 50; Ioan 15, 14; 1 Cor. 7, 19.

16. Ps. 124, 5; Fil. 13, 16.

18. Fil. 4, 23; 2 Tim. 4, 22; Fil. 2, 25.

EPISTOLIA SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL

CĂTRE EFESENI

CAP. 1.

Alegerea, aducerea și săvârșirea creștinului întru Domnul. Rugăciune pentru cunoașterea binefacerilor aduse prin Hristos.

 Pavel apostol al lui Iisus Hristos prin voea lui Dumnezeu, sfinților celor ce sunt în Efes, și credincioșilor întru Hristos Iisus;

2. Dar vouă și pace dela Dumnezeu Tatăl nostru și dela Domnul Iisus Hristos.

3. Bine este cuvântat Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, carele ne-au blagoslovit pre noi cu toată blagoslovenia duhovnicească întru cele cerești întru Hristos.

4. Precum ne-au ales pre noi întru dânsul mai înainte de întemeierea lumii, ca să fim noi sfinți și fără de prihană înaintea lui întru dragoste;

5. Mai înainte rânduindu-ne pre noi spre moștenirea fiească prin Iisus Hristos către sine, după bunăvoință a voiei sale,

6. Spre lauda slavei darului său, cu care ne-au dăruit pre noi întru cel iubit.

7. Întru care avem răscumpăra-

rea prin sângele lui, și tertarea păcatelor după bogăția darului lui;

8. Pre care l-au prisosit întru noi întru toată înțelepciunea și priceperea;

9. Arătându-ne nouă taina voiei sale, după bunăvoința sa, care mai înainte o au rânduit întru dânsul.

10. Spre iconomia plinirei vremilor, ca toate să le unească supt un cap întru Hristos, și cele din ceruri și cele de pre pământ, întru dânsul;

11. Întru carele și moștenire am primit, mai înainte fiind hotărâți după rândulala celui ce toate le lucrează după sfatul voiei sale.

12. Ca să fim noi spre lauda slavei sale, cari am nădărduit mai înainte întru Hristos.

13. Prin care și voi auzind cuvântul adevărului, evanghelia mântuirii voastre, întru carea și crezând, v'ați pecețuit cu Duhul făgăduinței cel Sfânt,

14. Care este arvuna moștenirii noastre spre răscumpărarea câștigului, spre lauda slavei lui.

15. Drept aceea, și eu auzind credința voastră întru Domnul Iisus, și dragostea cea către toți sfinții,

16. Nu încetez a mulțumi pentru

1. 1. 2 Cor. 1, 1; Rom. 1, 7; 1 Cor. 1, 2.

2. Gal. 1, 3; 2 Petr. 1, 2.

3. 2 Cor. 1, 3; 1 Petr. 1, 3.

4. Ioan 15, 16; 2 Tim. 1, 9.

5. Ioan 1, 12; 6 Mat. 3, 17.

7. Col. 1, 14; Rom. 3, 24.

9. Efes. 3, 3; Col. 1, 26.

10. Gal. 4, 4; Col. 1, 16.

11. Fapt. 26, 18. 12 Gal. 3, 23.

13. Efes. 4, 30; 2 Cor. 1, 22.

15. Col. 1, 9.

16. 1 Tes. 1, 2; Rom. 1, 9.

voi, pomenire de voi făcând la rugăciunile mele;

17. Ca Dumnezeuul Domnului nostru Iisus Hristos, Tatăl slavei, să vă dea vouă duhul înțelepciunii și al descoperirii, spre cunoștința lui,

18. Luminând ochii minții voastre, ca să știți voi care este nădejdea chemării lui, și care este bogăția slavei moștenirii lui întru sfinți,

19. Și care este mărimea cea prea înaltă a puterii lui întru noi cari credem, după lucrarea puterii făriei lui,

20. Care o au lucrat întru Hristos, sculându-l pre el din morți, și l-au pus a ședeă deadreapta sa întru cele cerești,

21. Mai pre sus decât toată începătoriea și stăpânirea și puterea și domniea, și decât tot numele ce se numește, nu numai în veacul acesta, ci și în cel viitor;

22. Și toate le-au supus supt picioarele lui, și pre el l-au dat cap bisericii mai pre sus de toate.

23. Carele este trupul lui, împlinirea celui ce împlinește toate întru toți.

CAP. 2.

Impăcarea neamurilor și a Iudeilor cu Dumnezeu prin Hristos.

Si pre voi cari erați morți cu greșalele și cu păcatele;

2. Întru care oarecând ați umblat după veacul lumii acesteia, după domnul stăpânirii văzduhului, a duhului celui ce acum lucrează întru filii neascultării;

3. Intre cari și noi toți am petrecut oarecând întru poftele trupului nostru, făcând voile trupului și ale cugetelor; și eram filii din fire ai mâniei, ca și ceilalți.

4. Iar Dumnezeu, bogat fiind întru milă, pentru cea multă a sa dragoste cu care ne-au iubit pre noi,

5. Și fiind noi morți cu păcatele,

împreună ne-au învieat cu Hristos (în dar sunteți mântuiți);

6. Și împreună cu dânsul ne-au sculat și ne-au pus a ședeă întru cele cerești întru Hristos Iisus;

7. Ca să arate în veacurile cele viitoare bogăția cea mare a darului său întru bunătate spre noi întru Hristos Iisus.

8. Că cu darul sunteți mântuiți prin credință; și aceasta nu dela voi; al lui Dumnezeu este darul.

9. Nu din fapte, ca să nu se laude cineva.

10. Că a lui făptură suntem zidiți întru Hristos Iisus spre fapte bune, care mai înainte le-au gătit Dumnezeu ca să umblăm întru ele.

11. Pentru aceea, aduceți-vă aminte, că voi oarecând neamurile în trup, care vă chemați nealiere împrejur de către ceea ce se cheamă tăiere împrejur în trup făcuiă de mână;

12. Că erați întru acea vreme fără de Hristos, înstreinați de petrecerea lui Israel și streini de așezământurile făgăduinței, nădejde neavând, și fără de Dumnezeu în lume;

13. Iar acum întru Hristos Iisus voi cari oarecând erați departe, v'ați făcut aproape prin sângele lui Hristos.

14. Pentru că el este pacea noastră, care au făcut amândouă una, și perețele cel din mijloc al zidului au sfărâmat;

15. Vraja în trupul său, legea poruncilor cu dogmele stricând, ca pre amândoi să-i zidească întru sine într'un om nou, făcând pace;

16. Și pre amândoi să-i împace într'un trup cu Dumnezeu prin Cruce, omorînd vraja întru dânsa.

17. Și venind au vestit pace vouă celor de departe și celor de aproape.

18. Că printr'însul avem amândoi apropierea într'un Duh către Tatăl.

19. Pentru aceea dar de acum nu mai sunteți streini și nemernici, ci

17. Rom. 6, 4. 18. 2 Cor. 4, 4.

20. Fap. 3, 15; Ps. 109, 1.

21. Col. 2, 10. 22. 1 Cor. 15, 27; Ebr. 2, 8; Ps. 8, 7; Mat. 28, 18.

23. Rom. 12, 5; 1 Cor. 12, 27.

2. 1. Rom. 5, 6; Col. 2, 13.

2. Tit. 3, 3; Efes. 6, 12; Ioan 12, 31.

3. Col. 3, 7. 4. Rom. 2, 4; 10, 12.

5. Rom. 5, 6; Col. 2, 13.

6. 2 Cor. 4, 14; Fil. 3, 20.

8. Gal. 2, 16. 9. 1 Cor. 1, 29.

10. Col. 1, 10; Tit. 2, 14; Ebr. 13, 21.

11. Efes. 5, 8; 1 Cor. 12, 2; Rom. 2, 26.

12. Neem. 2, 20; Rom. 9, 4; Ebr. 11, 13.

14. Is. 9, 6. 15. Col. 2, 14. 2 Cor. 5, 17.

16. Col. 1, 20. 17. Is. 57, 19; Zab. 9, 10.

18. Efes. 3, 12; Rom. 5, 2.

19. Filip. 3, 20; Ebr. 12, 22.

Împ
pro
2
stol
cea
Hri:
2
tun
într
2
zidi
într

Împ
cel :

P
1
mur
2
rulu
mie
3
ară:
mai
4
șle :
stos
5
ară:
desc
stoli
6
moș
împ
tru l
7
dăru
s'au
rei li
8
stimp
să li
stos
9
icon
veci
toate

20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30

împreună cetățeni cu sfinții, și de aproape al lui Dumnezeu.

20. Zidii fiind pe temelii apostolilor și a prorocilor, fiind piatra cea din capul unghiului însuși Iisus Hristos;

21. Întru care toată zidirea alcătuindu-se, crește întru locaș sfânt întru Domnul;

22. Întru care și voi împreună vă zidiți spre locaș al lui Dumnezeu întru Duhul.

CAP. 3.

Înțelepciunea dumnezească dată lui Pavel spre luminarea neamurilor. Rugăciune pentru Biserică.

Pentru aceasta eu Pavel, legatul lui Iisus Hristos pentru voi neamurile.

2. De veți fi auzit iconomia Darului lui Dumnezeu celui ce s'au dat mie spre voi;

3. Căci după descoperire mi-au arătat mie taina; precum am scris mai înainte pre scurt,

4. Din care cetind, puteți cunoaște și lința mea întru taina lui Hristos,

5. Care întru alte neamuri nu s'au arătat fiilor oamenilor, precum s'au descoperit acum sfinților lui apostoli și prorocilor prin Duhul;

6. Ca să fie neamurile împreună moștenitori și împreună un trup și împreună părtași făgăduinței lui întru Hristos prin Evanghelie;

7. Căreia m'am făcut slujitor după dăruirea Darului lui Dumnezeu, care s'au dat mie după lucrarea puterii lui.

8. Mie celui mai mic decât toți sfinții, mi s'au dat darul acesta a veșii întru neamuri bogăția lui Hristos cea neurmată;

9. Și a lumină pre toți cari este iconomia tainei celei ascunse din veți întru Dumnezeu, care au zidit toate prin Iisus Hristos;

20. Ia, 28, 16.

21. Efes. 4, 16; 1 Cor. 3, 16.

22. 1 Petr. 2, 5.

3. 1. Fapt. 21, 33; Gal. 5, 11; Filip. 1, 7;

2 Tim. 1, 8 2. Fapt. 9, 15.

3. Efes. 1, 9; Gal. 1, 12.

4. Col. 4, 3. 5. Efes. 2, 20; Col. 1, 26.

6. Efes. 1, 13; Gal. 3, 28.

7. Col. 1, 25; Rom. 1, 5.

8. 1 Cor. 15, 9; Fapt. 9, 15; Col. 1, 21.

9. Fapt. 26, 18.

10. Ca să se cunoască acum începătorilor și domniilor întru cele cerești prin biserică, înțelepciunea lui Dumnezeu cea de multe feluri.

11. După hotărârea cea mai înainte de veți, care o au făcut întru Hristos Iisus Domnul nostru;

12. Întru care avem îndrăznire și apropiere întru nădejde prin credința lui.

13. Pentru aceea vă rog pre voi, să nu slăbiți întru necazurile mele cele pentru voi, care este slava voastră.

14. Pentru aceasta plec genunchele mele către Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos,

15. Dintru care toată părinția în cer și pre pământ se numește.

16. Ca să dea vouă, după bogăția slavei sale, cu putere să vă înălțați prin Duhul lui întru omul cel dinlăuntru;

17. Ca să locuiască Hristos prin credință întru inimile voastre.

18. Ca întru dragoste fiind înrădăcinați și întemeiați, să puteți cunoaște împreună cu toți sfinții, ce este lățimea și lungimea și adâncul și înălțimea;

19. Și să știți dragostea lui Hristos cea mai pre sus de cunoștință, ca să vă faceți deplin întru toată împlinirea lui Dumnezeu.

20. Iar celui ce poate face toate mai de prisos decât cele ce cerem sau gândim, după puterea ce se lucrează întru noi,

21. Aceluia fie slavă în biserică cea întru Hristos Iisus întru toate neamurile, veacului veacurilor, Amin

CAP. 4.

Sfătuire la unire în dragoste, deși darurile sunt împărțite spre folosul obștesc. Intreaga înțelepciune și dreptate ce ne face plăcuți lui Dumnezeu.

Drept aceea vă rog pre voi eu legatul întru Domnul, cu vrednicie să umblați după chemarea cu care sunteți chemați.

10. 1 Petr. 1, 12; Rom. 11, 33.

11. Efes. 1, 11.

12. Ioan 14, 6; Evr. 4, 16.

14. Efes. 1, 3.

16. Efes. 1, 7; 2 7: 6, 10; Col. 1, 11.

17. Ioan 14, 23 18. Iov 11, 8 sq.

20. Rom. 16, 25.

21. Rom. 11, 36; 1 Tim. 1, 17.

4. Efes. 3, 1; Col. 1, 10.

2. Cu toată smerenia și blândețele, cu îndelungă răbdare, îngăduind unul altuia cu dragoste;

3. Nevoindu-vă a păzi unirea Duhului întru legătura păcii.

4. Un trup și un Duh, precum și chemați sunteți într-o nădejde a chemării voastre;

5. Un Domn, o credință, un botez.

6. Un Dumnezeu și Tatăl tuturor, care este preste toate și prin toate și întru noi toți.

7. Iar flecăruia din noi s'au dat harul după măsura Darului lui Hristos.

8. Pentru aceea zice: suindu-se la înălțime, robii-au robime, și au dat daruri oamenilor

9. Iar aceea ce zice că s'au suli, ce este fără numai că s'au și pogorât întâiu la cele mai de jos laturi ale pământului?

10. Cei ce s'au pogorât, acela este care s'au și suli mai pre sus de toate cerurile, ca să umple toate.

11. Și acela au dat pre unii apostoli iar pre alții proroci, iar pre alții, evangheliști; iar pre alții, păstori și dascăli;

12. Spre săvârșirea slinților spre lucrul slujbei, spre zidirea trupului lui Hristos;

13. Până ce vom ajunge toți la unirea credinței și a cunoștinței Fiului lui Dumnezeu, întru bărbat desăvârșit, la măsura vârstei plinței lui Hristos.

14. Ca să nu mai fim princi, învăluindu-ne și purtându-ne de tot vântul învâjăturei, întru amăgitura oamenilor, întru vicleșug spre meșteșugirea înșelăciunii;

15. Ci adevărați fiind întru dragoste, să creștem toate întru el, care este capul, Hristos;

16. Din care tot trupul potrivit alcătuindu-se și încheindu-se prin toată pipăirea dărei, după lucrare întru măsura flecărui mădular, face creșterea trupului spre zidirea sa singur întru dragoste.

17. Drept aceea, aceasta zic și mărturisesc întru Domnul, ca să nu mai umblați voi precum și celelalte neamuri umblă, întru deșertăciunea minții lor.

18. Întunecați fiind la minte, înstreinați de vieaja lui Dumnezeu pentru necunoștința, care este întru ei, pentru împietrirea inimii lor;

19. Cari întru nesimțire petrecând, s'au dat pre sine înverșunării, spre lucrarea a toată necurăția, întru lăcomie.

20. Iar voi nu așa ați cunoscut pre Hristos;

21. De vreme ce pre el l-ați auzit și întru dânsul v'ați învățat, precum este adevărul întru Iisus.

22. Ca să lepădați voi după cea mai 'nainte viețuire pre omul cel vechiu, care se strică după poftele înșelăciunii;

23. Și să vă înnoiți iarăș cu duhul minții voastre;

24. Și să vă îmbrăcați în omul cel nou, care după Dumnezeu s'au zidit întru dreptate și întru sfințenia adevărului.

25. Drept aceea, lepădând minciuna, grațiți adevărul fiecare cu aproapele lui, căci suntem unul altuia mădulări.

26. Mâniați-vă, și nu greșiți; soarele să nu apuie întru mâinea voastră;

27. Nu dați loc diavolului.

28. Cel ce fură, să nu mai fure; ci mai vărtos să se ostenească, lucrând binele cu mâinele sale, ca să aibă să dea celui lipsit.

29. Tot cuvântul putred să nu iasă din gura voastră, ci numai care este bun spre zidirea folosului, ca să dea dar celor ce aud.

30. Și să nu întristați pre Duhul cel Sfânt al lui Dumnezeu, întru care v'ați pecetluit spre ziua răscumpărării.

31. Toată amărăciunea și mâniea și lușimea și strigarea și hula, să se lepede dela voi, împreună cu toată răutatea.

2. Fapt. 20, 19; Col. 3, 12.
3. 1 Cor. 12, 5 4. Rom. 12, 5.
5. 1 Cor. 8, 4, 6.
6. Mal. 2, 10; 1 Cor. 12, 6
7. Rom. 12, 3; 1 Cor. 12, 1.
8. Ps. 67, 19. 9. Ioan 3, 13.
10. Fapt. 2, 33. 11. 1 Cor. 12, 28.
12. Rom. 12, 5; 1 Petru 2, 5, 9; Efes. 5, 23; Col. 1, 18. 15. Efes. 5, 23; Col. 1, 18.
16. Rom. 12, 5; Col. 2, 19.

17. Rom. 1, 21. 18. Efes. 2, 12.
21. Efes. 1, 13.
22. Rom. 6, 6; Col. 3, 9; Gal. 6, 8.
23. Rom. 12, 2.
24. Fac. 1, 26; Col. 3, 10.
25. Zah. 8, 16; 26. Ps. 4, 5; Iac. 1, 19.
27. 1 Petru. 5, 9; Iac. 4, 7.
28. 1 Tes. 4, 11; 2 Tes. 3, 8.
29. Efes. 5, 4; Mat. 12, 36.
30. Is. 63, 10. 31. Col. 3, 8.

32. Și fiți unul către altul buni, milostivi, iertând unul altuia, precum și Dumnezeu v'au iertat vouă întru Hristos.

CAP. 5.

Indemnări la viața cea vrednică de sfințenia creștinului; a mustră răul cu pilda, nu cu vorba; a se umplea de Duh Sf. iar nu de vin și de necurăție; sfaturi pentru cei căsătoriți.

Fiiți dar următori lui Dumnezeu, ca niște fii iubiți.

2. Și umblați întru dragoste, precum și Hristos ne-au iubit pre noi, și s'au dat pre sine pentru noi aducere și jerifă lui Dumnezeu întru miros cu bună mireasmă.

3. Iar curvea și toată necurăția sau lăcomia, nici să se numească întru voi, precum se cuvine sfinților;

4. Și măscăriciunea, și vorba nebunească, și glumiile, cari nu se cuvin; ci mai vărtos mulțămia.

5. Că aceasta să știți, că tot curvarul sau necuratul sau lacomul, care este slujitor idolilor, n'are moștenire întru împărăția lui Hristos și Dumnezeu.

6. Nimeni să nu vă înșele pre voi cu cuvinte deșerte; că pentru acestea vine mânia lui Dumnezeu preste fiii neascultării.

7. Deci să nu vă faceți împreună părtași acestora.

8. Că erați oarecând întunec, iar acum sunteți lumină întru Domnul.

9. Ca fiii luminei să umblați; că roada Duhului este întru toată bună-tatea și dreptatea și adevărul;

10. Cercând ce este bine plăcut Domnului,

11. Și să nu vă amestecați cu faptele cele fără de roadă ale întunecului, ci mai vărtos să le delăimați.

12. Că cele ce se fac întru ascuns de către dânșii, rușine este a le și grai.

13. Iar toate vădindu-se, de lumină se arată; că tot ce se arată, lumină este.

14. Pentru aceea zice: deșteaptă-te cel ce dormi, și te scoală din morți, și te va lumina Hristos.

15. Socotiți, drept aceea, cum să umblați cu pază, nu ca niște neînțelepți, ci ca cei înțelepți.

16. Răscumpărând vremea, că zilele rele sunt.

17. Drept aceea, nu fiți nepricepuți, ci cunoscând ce este voea Domnului.

18. Și nu vă îmbătați de vin, întru care este curvea; ci vă umpleți de Duhul;

19. Vorbind întru voi în psalmi și laude și cântări duhovnicești, lăudând și cântând întru inimile voastre Domnului;

20. Mulțămind pururea pentru toate întru numele Domnului nostru Iisus Hristos, lui Dumnezeu și Tatălui;

21. Plecați-vă unul altuia întru frica lui Dumnezeu.

22. Femeilor, plecați-vă bărbajilor voștri, ca Domnului.

23. Căci bărbatul este cap femeii, precum și Hristos este cap bisericii; și acesta este mântuitorul trupului.

24. Ci precum biserica se supune lui Hristos, așa și femeile bărbajilor lor întru toate.

25. Bărbajilor, iubiți-vă femeile voastre, precum și Hristos au iubit biserica, și pre sine s'au dat pentru dânsa;

26. Ca pre ea să o sfințească, curățindu-o cu baea apei prin cuvânt,

27. Ca să o puie înaintea pre ea luiș slăvită biserică, neavând înfinăciune, nici prihană, sau altceva de acest fel; ci ca să fie sfântă și fără de prihană.

28. Așa sunt datorii bărbajii să și iubească femeile lor ca și trupurile lor. Cel ce își iubește pre femeia sa, pre sine se iubește.

32. Col. 3, 12.

5. 2. Marc. 12, 31; Gal. 1, 4.

3. Col. 3, 5. 4. Efes. 4, 29; Mat. 12, 36;

5. 1 Cor. 6, 9; Gal. 5, 21.

6. 2 Tes. 2, 3; Col. 3, 6; Rom. 1, 18; Mat.

24, 4.

8. Efes. 2, 11; 1 Tes. 5, 5; 1 Petr. 2, 9.

9. Gal. 5, 22. 10. Rom. 12, 2.

11. Rom. 1, 24.

13. Ioan. 3, 20. 14. Is. 60, 1.

15. Mat. 10, 16; Iac. 3, 13;

17. Rom. 12, 2; 1 Tes. 4, 3.

19. Col. 3, 16; Ps. 33, 1.

20. Is. 63, 7; Col. 3, 7.

22. Fac. 3, 16; Col. 3, 18; 1 Petr. 3, 1.

27. Efes. 1, 22; 1 Cor. 11, 3, 2.

25. Col. 3, 19. 26. Ioan. 17, 17; 3, 5.

27. 2 Cor. 11, 2; Col. 1, 22.

29. Că nimeni niciodată nu și-a urfî trupul său; ci îl hrănește și îl încălzește pre el, precum și Hristos biserica:

30. Că mădulări suntem ale trupului lui, din carnea lui și din oasele lui.

31. Pentru aceea va lăsa omul pre tatăl său și pre muma sa, și se va lipi de femeia sa, și vor fi amândoi un trup.

32. Taina aceasta mare este; iar eu zic de Hristos și de biserică.

33. Deci dar și voi unul fleștecare așa să și iubească pre femeia sa, ca pre sine; iar femeia să se teamă de bărbat.

CAP. 6.

Sfaturi către fii, părinți, slugi, stăpâni. Armele creștinului în lupta cu vrăjmașii duhovnicești.

Feciori, ascultați pre părinții voștri întru Domnul; că aceasta este cu dreptate.

2. Cinstește pre tatăl tău și pre muma ta; (care este porunca cea dintâi întru făgăduință);

3. Ca să și fie bine, și să fii cu zile multe pre pământ.

4. Și părinții, nu urgisiți pre fiii voștri întru mânie; ci îi creșteți pre el întru învățatura și certarea Domnului.

5. Slugi, ascultați pre stăpânii voștri cel după trup, cu frică și cu cutremur, întru dreptatea inimii voastre, ca și pre Hristos;

6. Nu numai înaintea ochilor slujindu-le, ca cel ce vor să placă oamenilor; ci ca slugile lui Hristos, făcând voea lui Dumnezeu din suflet;

7. Cu bunăvoință slujindu-le, ca Domnului, iar nu ca oamenilor;

8. Știind că orice bine va face fiecare, aceea va lua dela Domnul, ori robul, ori cel slobod.

9. Și stăpânii, iarăș acestea să faceți către dânsii, slăbind îngrozirea; știind că și al voștru Domn

este în ceruri; și alegere de față nu este la dânsul.

10. Deci, frații mei, întăriți-vă întru Domnul, și întru puterea tăriei lui.

11. Imbrăcați vă întru toate armele lui Dumnezeu, ca să puteți stă împotriva meșteșugirilor diavolului.

12. Căci nu ne este nouă lupta împotriva trupului și a sângelui; ci împotriva începătorilor și a domnilor, și a stăpânitorilor întunericului veacului acestuia, împotriva duhurilor răutăței întru cele cerești.

13. Pentru aceea, luați toate armele lui Dumnezeu, ca să puteți stă împotriva în ziua cea rea, și toate isprăvindu-le să stați.

14. Stați drept aceea, încingându-vă mijlocul vostru cu adevărul, și imbrăcându-vă cu zăua dreptății;

15. Și încălțându-vă picioarele întru gălirea evangheliei păcii;

16. Preste toate luând pavăza credinței, cu care veți putea stinge toate săgețile vicleanului cele aprinse.

17. Și coiful mântuirii luați, și sabia Duhului, care este cuvântul lui Dumnezeu.

18. Prin toată rugăciunea și cererea rugându-vă în toată vremea întru Duhul, și la însăș aceasta priveghind cu toată răbdarea și rugăciunea pentru toți sfinții;

19. Și pentru mine, ca să mi se dea mie cuvânt, întru deschiderea gurei mele cu îndrăzneală a arăta taina evangheliei,

20. Pentru care fac solle în legături; ca întru dânsa cu îndrăzneală să grădesc, precum mi se cuvine a grai.

21. Iar ca să știți și voi cele pentru mine, ce fac, toate vouă le va arăta Tihic iubitul frate și credincioasa slugă întru Domnul;

22. Pre care pentru însăș aceasta l-am trimis la voi, ca să știți cele pentru noi, și să mângâie inimile voastre.

23. Pace fraților, și dragoste cu

30. Rom. 12, 5; 1 Cor. 6, 15.
31. Pac 2, 24; Mat. 19, 5; 1 Cor. 6, 15.
32. 1. Col. 3 20. 2 Ep. 20, 12.
4. Col. 3, 21; H doua Lege 6, 7, 20; Pa. 77, 3; Pild. 19, 18 și 29, 17.
5. Tit. 2, 9; Fil 2, 12; 1 Petr. 2, 18.
6. Col. 3, 23.
8. Rom. 2, 6; 1 Cor. 3, 8; 2 Cor. 5, 10.
6. Col. 4, 1; Fapt. 10, 34.

10. 1 Cor. 16, 13;
12. Mat. 16, 17; Ioan 14, 30; Lucă 22, 53;
14. Lucă 12, 55; 1 Petr. 1, 13.
15. 1 Petr. 5, 9; 1 Ioan 5, 4.
17. Is. 59, 17; 1 Tes. 5, 8. 19. Col. 4, 3.
20. 2 Cor. 5, 20; Fapt. 4, 29.
21. Fapt. 20, 4; Col. 4, 7;

credință, dela Dumnezeu Tatăl și Domnul Iisus Hristos

24. Darul cu toți cari iubesc pre

24. 2 Cor. 13. 14.

Domnul nostru Iisus Hristos întru nestricăclune, Amin.

Către Efeseni s'a scris dela Roma prin Titic.

EPISTOLIA

SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL

CĂTRE FILIPPISENI

CAP. 1.

Mulțămire pentru fața bună a Filippisenilor și rugăciune ca să fie desăvârșiți. Povestirea luptelor și a oșârdiei sale.

Pavel și Timotei, slugile lui Iisus Hristos, tuturor sfinților întru Iisus Hristos celor ce sunt în Filippi, împreună cu episcopii și diaconii:

2. Dar vouă, și pace dela Dumnezeu Tatăl nostru, și Domnul Iisus Hristos.

3. Mulțămesc Dumnezeului meu întru toată pomenirea voastră,

4. Pururea întru toată rugăciunea mea pentru voi toți cu bucurie rugăciune făcând.

5. Pentru împărtășirea voastră întru evanghelia din ziua dintâiu până acum;

6. Nădăjduindu-mă la însăș aceasta, că cel ce a început întru voi lucrul cel bun îl va săvârși până în ziua lui Iisus Hristos;

7. Precum îmi este mie cu dreptate aceasta a cugeta pentru voi toți, pentrucă vă am eu pre voi în inimă; și în legăturile mele, și în răspunsul și adevărea evanghellei, cu mine împreună părtășii darului voi toți fiind.

8. Că martur mie îmi este Dumnezeu, că vă iubesc pre voi toți în dragostea lui Iisus Hristos.

9. Și de aceasta mă rog, ca dragostea voastră încă mai mult, și mai mult să prisosească întru cunoștință și întru toată priceperea;

10. Ca să isplășiți voi cele de folos; ca să fiți curaji și fără de smințeală în ziua lui Hristos;

11. Plini de roadele dreptăței, care sunt prin Iisus Hristos, spre slava și lauda lui Dumnezeu.

12. Și voesc să știți voi, fraților, că cele pentru mine mai vârtos spre sporul evanghellei au venit;

13. În cât legăturile mele s'au făcut arătate întru Hristos în tot divanul, și la ceilalți la toți;

14. Și cel mai mulți din frați întru Domnul, nădăjduindu-se pentru legăturile mele, mai mult cutează fără de frică a grăi cuvântul.

15. Unii pentru pisma și pricirea, iar alții pentru bunavoință propoveduesc pre Hristos.

16. Unii din prigonitori pre Hristos vestesc, nu curaj, socotind că vor aduce necaz legăturilor mele;

17. Iar alții din dragoste, știind că spre răspunsul evanghellei sunt pus.

18. Ce este dar? Iată în tot chipul, ori prin pricină, ori prin adevăr, Hristos se propoveduește; și întru aceasta mă bucur, și încă mă voi bucura.

19. Că știu că aceasta îmi va fi mie spre mântuire prin rugăciunile

9. Efes. 1, 8.

10. Fapt. 24, 16; Rom. 2, 18.

11. Efes. 5, 9. 13. Filip. 4, 22.

14. Efes. 3, 13; 1 Tes. 3, 3.

15. 2 Cor. 2, 17. 18. Filip. 2, 17.

19. 2 Cor. 1, 11.

1. 1. 2 Cor. 1, 1; 1 Cor. 1, 2.

2. Rom. 1, 7. 3. Rom. 1, 8.

6. Ioan 6, 29. 7. Efes. 3, 1 și 4, 1.

8. Rom. 1, 9.

voastre, și prin darea Duhului lui Iisus Hristos.

20. După așteptarea și nădejdea mea, că întru nimic nu mă voi rușina; ci întru toată îndrăzneala, precum pururea, așa și acum se va mări Hristos în trupul meu, ori prin viață, ori prin moarte.

21. Că mie a vieții este Hristos, și a morții, dobândă.

22. Iar dacă a vieții în trup, aceasta îmi este roada lucrului; și ce voi alege nu știu.

23. Că sunt cuprins de amândouă, dorință având a mă slobozi și împreună cu Hristos a fi; mai bine cu mult mai vărtos.

24. Iar a rămâne în trup, mai de folos este pentru voi.

25. Și aceasta nădăjduind, știu că voi rămâne și împreună voi petrece cu voi cu toți spre sporirea voastră și bucuria credinței;

26. Ca lauda voastră să sporească întru Hristos Iisus întru mine, prin venirea mea iarăși către voi.

27. Numai cu vrednicie după evanghelia lui Hristos să petreceți; ca ori viind și văzându-vă pre voi, ori nefiind de față la voi, să aud cele pentru voi, că stați într'un duh, cu un suflet împreună nevoindu-vă pentru credința evangheliei;

28. Și nesfiindu-vă întru nimic de cel improprie; care acelora este arătare a pierzării; iar vouă a mântuirii, și aceasta dela Dumnezeu.

29. Că vouă vi s'a dăruit pentru Hristos, nu numai întru el a crede, ci și pentru dânsul a pătimi;

30. Aceeaș luptă având, care ați văzut întru mine, și acum auziți pentru mine.

CAP. 2.

Sfătuire la viață în unire și umilință, având pildă smerenia și slava lui Hristos. Laudă pe Timotei și Epafrodit.

Deci de este vre o mângâiere întru Hristos, de este vre o voie bună a dragostei, de este vre o împărtașire a Duhului, de este vre o milostivire și îndurare,

23. 3 Imp. 19, 4; 2 Cor. 5, 8; 2 Tim. 4, 6.
27. 1 Cor. 7, 20; Efes. 4, 1; Col. 1, 10.
28. Rom. 8, 17.
30. Fapt. 16, 22; Col. 1, 29.
2. 1. Rom. 12, 10; Col. 3, 12.

2. Pliniți bucuria mea, ca aceeaș să cugetați, aceeaș dragoste având, un suflet fiind, una cugetând.

3. Nimic făcând cu prigonire sau cu mărire deșartă; ci cu smerenie unul pre altul socotind a fi mai de cinstă decât pre sine.

4. Nu ale sale fiecare, ci și ale altora fiecine să căutați.

5. Că aceasta să se înțeleagă întru voi, care și întru Hristos Iisus;

6. Carele în chipul lui Dumnezeu fiind, nu răpire au socotit a fi el înlocma cu Dumnezeu;

7. Ci s'au deșertat pre sine, chip de rob luând, întru asemănarea oamenilor făcându-se.

8. Și cu închipuirea aflându-se ca omul, s'au smerit pre sine, ascultător făcându-se până la moarte, iar moarte de Cruce.

9. Pentru aceasta și Dumnezeu pre dânsul l-au prea înălțat, și l-au dăruit lui nume, care este preste tot numele;

10. Ca întru numele lui Iisus tot genunchiul să se plece, al celor cerești și al celor pământești și al celor de desupt;

11. Și toată limba să mărturisească că Domn este Iisus Hristos, întru slava lui Dumnezeu Tatăl.

12. Deci iubirii mei, precum pururea ați ascultat, nu numai precum când eram de față; ci cu mult mai vărtos când sunt departe, cu frică și cu cutremur mântuirea voastră o lucrați.

13. Că Dumnezeu este carele lucrează întru voi și ca să volți și ca să lucrați, după bunavoință.

14. Toate le faceți fără de cârliri și fără de îndoiți;

15. Ca să fiți fără de prihană și întregi, fii lui Dumnezeu curaji în mijlocul neamului celui îndărătnic și răsvrătit, între cari să străluciți ca niște luminători în lume;

16. Cuvânt al vieții cuprinzând, spre laudă mie în ziua lui Hristos,

4. 1 Cor. 10, 24
6. Ioan 1, 2; 5, 18; 10, 29.
7. Is. 42, 1; Rom. 8, 3.
8. Evt. 12, 2.
10. Is. 45, 23; Rom. 14, 11.
12. Ps. 2, 9; Efes. 6, 5; 1 Petr. 1, 17.
13. 2 Cor. 3, 5. 14. 1 Petr. 4, 9.
15. Mat. 5, 14; Efes. 5, 8.
16. Is. 49, 4; Gal. 2, 2; 2 Tim. 1, 13; 4, 6;
1 Cor. 9, 26; 2 Cor. 7, 4.

ca t
deș
17
jert
buc
voi
18
și tr
19
Iisus
vă fi
să'm
cție
20
sulle
sul s
21
ale l
22
prec
mine
23
să'i t
vedea
24
că și
la vo
25
nt a
fratei
stasu
al vo
bei m
26
pre v
ați au
27
moari
ei și
ca m
să an
28
trimez
ierăș.
lăbă c
29
întru
ore u
aveți;
30
stos t
nebă;
îmoli-
celel

că nu îndeșert am alergat, nici îndeșert m'am ostenit.

17. Ci de mă și jertfesc pentru jertfa și slujba credinței voastre, mă bucur, și împreună mă bucur cu voi cu toți

18. Așijderea și voi vă bucurați, și împreună vă bucurați cu mine.

19. Și nădăjduesc întru Domnul Iisus, că pre Timotei fără de zăbavă îl voi trimite la voi, ca și eu să'mi fac inima bună, înțelegând cele pentru voi.

20. Că pre nimeni n'am de un suflet cu mine, care cu tot deadinsul să se grijească de voi.

21. Că toți ale sale caută, iar nu ale lui Iisus Hristos.

22. Iar sârguința lui o știți, că precum fiul unui tată, împreună cu mine a slujit întru evanghelie.

23. Pre acesta dar nădăjduesc să'l trimit îndată, după ce voi vedeți cele pentru mine.

24. Iar am nădejde întru Domnul, că și eu fără de zăbavă voi veni la voi.

25. Iar de nevoie lucru am socotit a trimite la voi pre Epafrodit, fratele și împreună lucrătorul și ostașul cel împreună cu mine; iar al vostru apostol și slujitor al trebel mele.

26. De vreme ce doreă să vă vădă pre voi pre toți, și eră mâhnit, că ați auzit că a fost bolnav.

27. Și a fost bolnav aproape de moarte; ci Dumnezeu l-au miluit pre el; și nu numai pre el, ci și pre mine, ca nu înfristare prestă înfristare să am.

28. Deci cum mai degrab l-am trimis pre el, ca văzându-l pre el iară, să vă bucurați, și eu mai fără de mâhnire să fiu.

29. Primiți'l drept aceea, pre el întru Domnul cu toată bucuria; și pre unii ca aceștia întru cinste îi aveți;

30. Căci că pentru lucrul lui Hristos până la moarte s'au apropiat, nebăgând seamă de viață, ca să împlinescă lipsa voastră a slujbei celei către mine.

CAP. 3.

Despre credința cea dreaptă împotriva apostolilor mincinoși. Vicașia duhovnicească nu este în trup, ci în urmarea vieții de jertfire a lui Hristos.

De aceea frații mei, bucurați-vă întru Domnul. Acesteași a scrie vouă, mie nu'mi este cu lene, iar vouă de folos.

2. Păziți-vă de câini, păziți-vă de lucrătorii cei răi, păziți-vă de lăiere.

3. Că noi suntem lăierea împrejur, cari cu duhul slujim lui Dumnezeu, și ne lăudăm întru Hristos Iisus, și nu ne nădăjduim în trup.

4. Măcar că eu am nădejde și în trup. De se pare cuiva altuia a se nădăjdi în trup, eu mai mult.

5. Tăiat fiind împrejur a opta zi, din neamul lui Israel, din seminția lui Veniamin, evreu din evrei, după lege fariseu;

6. După râvnă gonind biserica; după dreptatea cea din lege, făcându-mă fără de prihană.

7. Ci cele ce îmi erau mie dobânzi, acestea le-am socotit pentru Hristos pagubă.

8. Iar mai vartos le și socotesc toate pagubă a fi pentru covârșirea cunoștinței lui Hristos Iisus Domnului meu, pentru carele de toate m'am păgubit, și le socotesc gu-noale a fi, ca pre Hristos să dobândesc.

9. Și să mă aflu întru el, neavând dreptatea mea cea din lege, ci ceea ce este prin credința lui Hristos, ceea ce este dela Dumnezeu dreptate întru credință;

10. Ca să'l cunosc pre el și puterea învierii lui și împărtășirea patimilor lui, închipuindu-mă cu moartea lui;

11. Ca doară cumva aș ajunge la învierea morților.

12. Nu, că acum am luat, sau acum sunt desăvârșit; ci gonesc, ca doară voi și ajunge întru care sunt și ajuns de Hristos Iisus.

13. Fraților, eu încă nu mă socotesc să fiu ajuns; ci numai una fac,

18. Filip. 3, 1; 4, 4.

19. Fapt. 16, 1; 1 Tes. 3, 2.

20. 1 Cor. 16, 10. 21. 1 Cor. 10, 24.

22. 1 Tim. 1, 1. 25. 2 Cor. 8, 23.

27. Is. 38, 1. 29. Rom. 16, 2.

30. 1 Cor. 16, 17.

3. 1. Filip. 2, 18; 4, 4; Rom. 12, 12.

2. Is. 56, 11, 12. 3. A doua Lege 30, 6.

4. 2 Cor. 11, 18. 5. Rom. 11, 1.

6. Gal. 1, 13, sq. 7. Mat. 13, 44.

8. Is. 53, 11. 9. Rom. 3, 21 și 9, 30.

10. Rom. 6, 3, sq.; 8, 17. Gal. 6, 17.

12. 1 Tim. 6, 12; Is. 8, 11.

cele dinapoi uitându-le, și la cele dinainte întinzându-mă.

14. La semn alerg, la răsplătirea chemării cei de sus a lui Dumnezeu întru Hristos Iisus.

15. Deci câți desăvârșit suntem, aceasta să gândim; și dacă ceva într'alt chip gândiți, și aceasta Dumnezeu va descoperi vouă.

16. Însă la ceea ce am ajuns, cu acelaș dreptar să viețuim, aceeaș să gândim.

17. Fiți împreună următori mie fraților, și vă uitați la cei ce așa umblă precum aveți pildă pre noi.

18. Pentrucă mulți umblă, de cari de multe ori am zis vouă, iar acum și plângând zic, că sunt vrăjmașii Crucii lui Hristos;

19. Al căror sfârșitul le este pierzarea, al căror Dumnezeu este pântecetele, și a căror slavă este întru rușinea lor, cari cele pământești cugetă.

20. Că petrecerea noastră în ceruri este; de unde și pre Mântuitorul așteptăm, pre Domnul nostru Iisus Hristos;

21. Care va schimba chipul trupului smereniei noastre, ca să se facă în chipul trupului slavei lui, după lucrarea puterii ce are el de a-și supune luiș toate.

CAP. 4.

Indemnări la statornicie și veselie duhovnicească. Pavel mulțumește pentru ajutorul trimis.

Deci frații mei cei iubiți și doriți, bucuriea și cununa mea, așa stați întru Domnul, iubiților.

2. Pre Evodia rog și pre Sintihi rog, aceeaș să gândească întru Domnul.

3. Încă te rog și pre tine, soțule iubite, ajută-le lor, cari împreună cu mine s'au nevoit întru evanghelie, și cu Climent și cu ceilalți împreună lucrători ai mei, ale căror nume sunt scrise în cartea vieții.

4. Bucurați-vă pururea întru Domnul, și iarăș zic: bucurați-vă.

15. 1 Cor. 2, 6.
16. Rom. 12, 16; 1 Cor. 1 10, 1 Petr. 3, 8.
19. 2 Cor. 11, 15; Ps. 16, 14; Rom. 16, 18.
20. Efea. 2, 6; Ebr. 13, 14. 21. 1 Cor. 15, 43.
4. 1. 2 Cor. 1, 14; 1 Tes. 2, 19, 20.
3. Eglre 32, 32; Ps. 68, 32; Dan 12, 1; Lucă 10, 20; Apoc 3, 5; 13, 8
4. Filip. 3, 1; 2 Cor. 13, 11; 1 Tes. 5, 16.

5. Blandețele voastre să se facă știute tuturor oamenilor, Domnul aproape este.

6. Nimic să nu vă grijiți; ci întru toate prin rugă și rugăciune cu mulțumită cererile voastre să se arăte lui Dumnezeu.

7. Și pacea lui Dumnezeu, care covârșește toată mintea, va păzi inimile voastre și cugetele voastre întru Hristos Iisus.

8. De aceea frații mei, câte sunt adevărate, câte sunt cinstite, câte sunt drepte, câte sunt curate, câte sunt iubite, câte sunt de bună lauda; ori ce faptă bună și ori ce laudă, acestea să gândiți.

9. Cele ce ați învățat și ați luat și ați auzit și ați văzut întru mine, acestea să le faceți; și Dumnezeul păcii va fi cu voi.

10. Și m'am bucurat întru Domnul foarte, căci iară oarecând ați înflorit a purta grija de mine; precum și purtați, dar n'ați avut vreme cu prilej.

11. Nu doară că pentru lipsă zic; că eu m'am deprins întru care sunt, îndestulat a fi.

12. Știu și a mă smeri, știu și a avea de prisosit; întru tot și întru toate m'am învățat, și a mă sătura și a flămânzi și a avea de prisosit și a fi lipsit.

13. Toate le pot întru Hristos, cel ce mă întărește.

14. Însă bine ați făcut de v'ați făcut împreună părtași necazului meu

15. Și știți și voi Filippisenilor, că la începutul evangheliei, când am ieșit din Machedonia, nici o biserică n'a făcut împărțășire cu mine în cuvânt de dare și de luare, fără numai voi singuri.

16. Că și în Tesalonic și odată și de două ori cele spre trebuința mea ați trimis.

17. Nu că doară caut darea; ci caut rodul cel prisositor spre folosul vostru.

18. Am luat toate, și am de pri-

5. Tit. 3, 2; 1 Cor. 10, 11.
6. Mat. 6, 25, 31; Ps. 144, 20.
7. Ioan 14, 27.
8. Filip. 3, 1; Rom. 12, 17.
9. 1 Tes. 5, 23; Rom 15, 33.
11. Pilde 15, 16; 1 Tim. 6, 6.
12. 1 Cor. 4, 11; 2 Cor. 6, 10; 11, 27.
13. Is. 33, 24. 15. 2 Cor. 11, 9.
17. Lucă 13, 7; 2 Cor. 9, 6, 12.
18. Filip. 2, 25.

sosit; umplutu-m'am luând dela Epafrodit cele trimese dela voi, miros cu bună mireazmă, jerifă primită, bine plăcută lui Dumnezeu.

19. Iar Dumnezeuul meu să împlinească toată trebuința voastră după bogăția sa întru slavă prin Hristos Iisus.

20. Iar lui Dumnezeu și Tatălui nostru slava în vecii vecilor, Amin.

21. Spuneți închinăciune la tot

sfântul întru Hristos Iisus. Închină-se vouă frații cari sunt împreună cu mine.

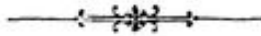
22. Închină-se vouă toți sfinții, mai ales cei din casa Chesarului.

23. Darul Domnului nostru Iisus Hristos cu voi cu toți, Amin.

Către Filippieni s'a scris dela Roma prin Epafrodit,

19. 2 Cor. 9, 8. 20. 2 Tim. 4, 18.
21. 1 Cor. 16, 20.

22. 2 Cor. 13, 12.
23. Gal. 6, 18.

EPISTOLIA
SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL
CĂTRE COLASENI

CAP. 1.

Laudă credința Colasenilor și se roagă pentru întărirea lor întru dânsa. Pavel se bucură de rodul ostenețelor sale.

Pavel apostol al lui Iisus Hristos prin voia lui Dumnezeu și Timotei fratele,

2. Celor ce sunt în Colase sfinților și credincioșilor frați întru Hristos: dar vouă și pa' e dela Dumnezeu Tatăl nostru și dela Domnul Iisus Hristos.

3. Mulțămim lui Dumnezeu și Tatălui Domnului nostru Iisus Hristos, pururea pentru voi rugându-ne.

4. Auzind credința voastră cea întru Hristos Iisus, și dragostea care aveți către toți sfinții.

5. Pentru nădejdea cea gătită vouă în ceruri, care ați auzit mai înainte întru cuvântul adevărului evangheliei;

6. Care este de fașă la voi, precum și în toată lumea; și este făcând roadă și crescând, precum și întru voi, din ziua în care ați auzit și ați cunoscut darul lui Dumnezeu întru adevăr.

7. Precum v'ați și învățat dela Epafra lubitul, cel dimpreună slugă cu noi, care este pentru voi credincios slujitor al lui Hristos;

8. Care ne-a și arătat nouă dragostea voastră întru Duhul.

9. Drept aceea și noi, din care zi am auzit acestea, nu încetăm pentru voi rugându-ne și cerând ca să vă umpleți de cunoștința voiei lui, întru toată înțelegerea și înțelepciunea duhovnicească;

10. Ca să umblați voi cu vrednicie Domnului spre toată plăcerea, întru tot lucrul bun făcând roadă, și crescând spre cunoștința lui Dumnezeu;

11. Cu toată puterea întărindu-vă după țărta slavei lui, întru toată îngăduirea și îndelunga răbdare cu bucurie;

12. Mulțămind Tatălui, celui ce ne-au învrednicit pre noi în partea soartei sfinților întru lumină.

13. Carele ne-au izbăvit pre noi din stăpânirea întunerecului, și ne-au mutat la împărăția Fiului dragostei lui;

14. Întru carele avem răscumpărarea prin sângele lui, iertarea păcatelor;

15. Carele este chipul lui Dumnezeu celui nevăzut, întâlu născut de căi toată zidirea;

16. Căci întru dânsul s'au zidit toate, cele din ceruri și cele de pre pământ, cele văzute și cele nevăzute, ori scaunele, ori domniile, ori

1. 1. 2 Cor. 1. 1; Efes. 1. 1.
2. Rom. 1. 7. 3. Fil. 1. 3. 4. Efes. 1. 15.
5. 1 Petr. 1. 3, 4.
7. Col. 4. 12; Filim. 23.

10. Efes. 4. 1; 1 Tes. 2. 12; Fil. 1. 27.
11. 1 Cor. 1. 5.
12. 2 Cor. 3. 6; Fapt. 26. 18.
13. Col. 2. 15. 14. Efes. 1. 7.
15. Evr. 1. 3; 2 Cor. 4. 4.
16. Ioan 1. 3, 10; Efes. 1. 10.

fr
p
zi
și
se
ni
to
cu
sp
Cr
pr
In:
tru
pă
mc
lăr
int
In:
dir
au:
toa
ree
2
mii
sel
pul
Bis
2
tor,
car
nes
2
și
lat
2
ară
ace
Hri:
2
să
tot
ca
des
2
17
14, 6
19
20
21
23
24
25
26
29

Începătorile, ori stăpânirile; toate printr'însul și pentru dânsul s'au zidit;

17. Și el este mai 'nainte de toate și toate întru dânsul sunt așezate;

18. Și el este capul trupului Bisericii; carele este începătură, întâiu născut din morți; ca să fie întru toate el cel întâiu.

19. Că întru el bine a voit să locuiască toată plinirea;

20. Și printr'însul să împace toate spre sine; făcând pace prin sângele Crucii lui; printr'însul, ori celor de pe pământ, ori celor din ceruri.

21. Și pre voi cari lerați oarecând înstreinați și vrăjmași cu mintea întru lucruri rele, iată acum v'au împăcat,

22. În carnea trupului lui prin moarte, să vă puie pre voi sfinți și fără de prihană și nevinovați înaintea sa;

23. De veți rămâne întru credință înțemeiați și întăriți și nemișcați din nădejdea evangheliei, care ați auzit, ceea ce s'a propovedit la toată zidirea cea de sus cer; căreia m'am făcut eu Pavel slujitor.

24. Acum mă bucur întru palmile mele pentru voi, și plinesc lipsele necazurilor lui Hristos în trupul meu pentru trupul lui, carele este Biserica;

25. Căreia m'am făcut eu slujitor, după iconomia lui Dumnezeu care mi s'a dat mie spre voi, să plinesc cuvântul lui Dumnezeu;

26. Taina cea ascunsă din veci și din neamuri, iar acum s'a arătat sfinților lui.

27. Căroră au voit Dumnezeu a le arăta care este bogăția slavei tainei acesteea întru neamuri, carele este Hristos întru voi, nădejdea slavei;

28. Pre carele noi propovedit, știindu pre tot omul, și învățând pre tot omul întru toată înțelepciunea, ca să punem de față pre tot omul desăvârșit întru Hristos Iisus.

29. Întru carele mă și ostenesc,

nevolindu-mă după lucrarea lui, care se lucrează întru mine, întru putere.

CAP. 2.

Creștinii să nu se plece înțelepciunii omenești cei amăgitoare. Vieța cea în unire cu Dumnezeu îmbrățișează duhovnicește și legea în petrecerea cea du-pre Hristos.

Pentru că volesc să știți voi câtă nevoință am pentru voi și pentru cei din Laodichia și câți n'au văzut fața mea în trup;

2. Ca să se mângâie inimile lor, tocmiți fiind ei întru dragoste și spre toată bogăția încredințării înțelegerii, spre cunoștința tainei lui Dumnezeu și Tatăl, și a lui Hristos;

3. Întru care sunt toate visfierile înțelepciunii și ale cunoștinței ascunse.

4. Și aceasta zic: ca nu cineva să vă amăgiască pre voi cu cuvinte plecătoare.

5. Că de și sunt cu trupul depărtat, dar cu duhul împreună cu voi sunt, bucurându-mă și văzând rândulă voastră și țaria credinței voastre întru Hristos.

6. Deci precum ați luat pre Hristos Iisus Domnul, întru dânsul să umblați;

7. În rădăcinați și zidiți fiind întru însul și întărindu-vă întru credință precum v'ați învățat, prisosind întru ea cu mulțămii.

8. Socotiți ca să nu vă fure pre voi cineva cu filosofia și cu înșelăciunea deșartă, după predania oamenilor, după stihile lumii și nu după Hristos.

9. Căci întru dânsul locuște toată plinirea Dumnezeiel trupește.

10. Și sunteți întru dânsul plini, carele este capul a toată începătoria și stăpânirea;

11. Întru carele sunteți și tăieți împrejur cu tăiere împrejur ne făcută de mână, întru dezbrăcarea trupului păcatelor cărnei întru tăierea împrejur a lui Hristos;

12. Ingropați fiind împreună cu el prin bolez, întru carele v'ați și scu-

17. Pild. 8, 25 sq. 18. Fapt. 26, 23; Rom.

14, 9; 1 Cor. 15, 20; Efes. 1, 23.

19. Col. 2, 9; Ioan 1, 16.

20. Rom. 5, 10; 1 Ioan 2, 2.

21. Efes. 4, 18. 22. Efes. 5, 27.

23. Efes. 3, 7; 1 Cor. 15, 58; Marc. 16, 15.

24. 2 Cor. 7, 4; Efes. 3, 13.

25. Efes. 3, 2. 27. 1 Tim. 1, 1.

28. Ioan 1, 7; Efes. 5, 27; 2 Cor. 11, 2.

29. 1 Tim. 4, 10; 2 Tim. 4, 7.

2. 1. Fil. 1, 30. 2. Ioan 17, 3.

3. Is. 11, 2; 1 Cor. 1, 24.

4. Rom. 16, 18. 5. 1 Cor. 5, 3; 14, 40.

7. Efes. 2, 22; 1 Tes. 5, 18.

10. Ioan 1, 16; Efes. 1, 21.

11. A doua Lege 10, 16; Rom. 2, 29.

Iat împreună prin credința lucrării lui Dumnezeu, celui ce l-au sculat pre el din morți.

13. Și pre voi cari erați morți întru păcate și întru neștierea împrejur a trupului vostru, v'au înviat împreună cu dânsul, lertându-vă vouă toate greșalele;

14. Ștergând cu dogmele zapisul ce eră asupra noastră, care eră protivnic nouă și pre acela l-au luat din mijloc, pironindu'l pre Cruce;

15. Dezbrăcând începătoriile și domniile, l-au vădit de față, arătându'l biruiți pre dânsii întru dânsa.

16. Deci nimeni pre voi să nu vă judece pentru mâncare, sau băutură, sau pentru parte a serbătorei, sau a lunii nouă, sau a sâmbetelor;

17. Care sunt umbră celor viitoare; iar trupul al lui Hristos.

18. Nimeni pre voi să nu vă amăgească voind prin smerenie și slujba îngerilor, la cele ce nu le-a văzut cu mândrie umblând, îndeseri umflându-se din mintea trupului său,

19. Și neșind capul, dintru care tot trupul prin încheieturi și legături primind darea și întocmindu se, crește creșterea lui Dumnezeu.

20. Deci de ați murit împreună cu Hristos despre stihile lumii, pentruce ca și cum ați fi viețuind în lume primiți obiceiuri,

21. Nu te atinge, nici gustă, nici pipăi;

22. Care sunt toate spre stricăciune prin obisnuință; după poruncile și învățăturile oamenilor.

23. Care sunt având cuvânt numai al înțelepciunii întru slujba cea din voea sa, și întru smerenie, și întru nepărtinirea trupului, nu în vre o cinste spre sajiul trupului.

CAP. 3.

Sfătuiri către vieață creștinească, mai ales în căsătorie.

Deci dar de v'ați sculat împreună cu Hristos, cele de sus căutați, unde este Hristos șezând deadreapta lui Dumnezeu.

13. Efes. 2, 1, 5; Luc. 7, 42.

14. Efes. 2, 15. 15. Col. 1, 13.

16. Rom. 14, 2. 17. Evr. 8, 5.

18. Mat. 24, 4. 19. Efes. 4, 15.

22. Is. 29, 13; Mat. 15, 9.

23. I Tim. 4, 8.

3. I. Colas. 2, 12; Rom. 6, 5.

2. Cele de sus gândiți, iar nu cele pământești.

3. Că ați murit, și vieața voastră este ascunsă cu Hristos întru Dumnezeu.

4. Când se va arăta Hristos, vieața voastră, atunci și voi cu dânsul împreună vă veți arăta întru slavă.

5. Drept aceea, omorâți mădulările voastre cele de pre pământ: curvea, necurăția, patima, pofta cea rea, și lăcomia, care este slujire idolilor;

6. Pentru care vine mânia lui Dumnezeu preste fiți neascultării;

7. Intre care și voi oarecând ați umblat, când viețuiați întru acelea.

8. Iar acum lepădați-le și voi aceste toate: mâniea, lușimea, răutatea, hula, cuvântul de rușine din gura voastră.

9. Nu grăiți minciună unul către altul, dezbrăcându-vă de omul cel vechiu dimpreună cu faptele lui;

10. Și îmbrăcându-vă întru cel nou, care se înnoește spre cunoștință după chipul celui ce l-au zidit pre el;

11. Unde nu este Elin și Iudeu, tăiere împrejur și neștiere împrejur, Varvar, Schii, rob și slobod; ci toate și întru toți Hristos.

12. Deci îmbrăcați-vă ca niște aleși ai lui Dumnezeu, sfinți și iubiți, întru milostivirile îndurărilor, întru bunătate, întru smerenie, întru blândețe, întru îndelunga răbdare;

13. Suferind unul pre altul, și lertând unul altuia, de are cineva împotriva cuivă pără; precum și Hristos a lertat vouă, așa și voi

14. Iar preste toate acestea îmbrăcați-vă întru dragoste, care este legătura săvârșirei.

15. Și pacea lui Dumnezeu să se dăruiască întru inimile voastre, la care și chemați sunteți într'un trup; și mulțămitori vă faceți.

16. Cuvântul lui Hristos să lo-

2. Mat. 6, 33. 3. Rom. 6, 2.

4. Fil. 3, 21; 1 Cor. 15, 43.

5. Rom. 8, 13; Efes. 5, 3.

6. Efes. 5, 6. 7. Rom. 6, 19.

8. Rom. 8, 13; Efes. 4, 22; Evr. 12, 1; Ps.

36, 8. 9. Zah. 8, 16; Efes. 4, 25.

10. Fac. 1, 27.

11. Rom. 10, 12; 1 Cor. 7, 21.

12. Efes. 4, 24 și 32.

13. Mat. 6, 14; Efes. 4, 2.

14. Ioan. 13, 34. 15. Fil. 4, 7.

16. 1 Cor. 1, 5; Efes. 5, 19.

cu
în
ley
și
ce
vo

tul
în
jân
pri
1
voș
nul
1
sire
2
voș
bin-
2
voș
mâi
2
voș
num
ca
ci
1
du-
22
să
oam
24
luă
mul
25
luă
și
al

S
es
șinu
run.
2
păia
3
tru
nouă
lu
4
4
4
4
4

culască întru voi bogat întru toată înțelepciunea; învățându-vă și înțelegându-vă pre voi înșivă cu psalmi și cu laude și cu cântări duhovnicești, întru dar cântând întru inimile voastre Domnulul.

17. Și tot orice faceți, cu cuvântul, sau cu lucrul, toate să faceți întru numele Domnului Iisus, mulțămînd lui Dumnezeu și Tatălul prin el.

18. Femei, plecați-vă bărbaților voștri, precum se cuvine întru Domnul.

19. Bărbați, iubiți-vă femeile voastre, și nu vă amărați asupra lor.

20. Feciori, ascultați pre părinții voștri întru toate; că aceasta este bine plăcută întru Domnul.

21. Părinți, nu vă urgisiți pre fiii voștri întru mânie, ca să nu se mănească.

22. Slugi, ascultați pre stăpânii voștri cel după trup întru toate, nu numai înaintea ochilor slujindu-le, ca cel ce vor să placă oamenilor; ci întru dreptatea inimei, temându-vă de Dumnezeu.

23. Și tot orice faceți, din suflet să faceți ca Domnulul, iar nu ca oamenilor:

24. Știind că dela Dumnezeu veți lua răsplătirea moștenirii; că Domnulul Hristos slușiți.

25. Iar cel ce face nedreptate, va lua aceea ce a făcut cu nedreptate; și alegere de față nu este.

CAP. 4.

Sfătuire la unirea cu aproapele, dreptate și rugăciune.

Stăpâni, ce este cu dreptul și ce este tocmeala slugilor să dați; știind că și voi aveți Domn în ceruri.

2. La rugăciune așteptați, priveghiați întru dănsa cu mulțămîntă;

3. Rugându-vă împreună și pentru noi, ca Dumnezeu să deschidă nouă ușa cuvântului, să grăim întru Iisus, pentru care sunt și legați;

4. Ca să o arăți pre ea, precum se cade mie a grăi.

17. 1 Cor. 10, 31. 18. Efes. 5, 22.

19. Efes. 5, 25; 1 Petr. 3, 7.

20. Efes. 6, 1. 21. Efes. 6, 4.

22. Efes. 6, 5. 23. Efes. 6, 7.

24. 1 Cor. 7, 22. 25. Fapt. 10, 34.

4. 1. Lev. 25, 43; Efes. 6, 9.

2. 1 Tes. 5, 17.

3. Rom. 15, 30; Efes. 6, 19; 2 Tes 3, 1.

5. Cu înțelepciune să umblați către cel de afară, vremea răscum-părând.

6. Cuvântul vostru totdeauna să fie cu har, dres cu sare, ca să știți cum se cade vouă a răspunde lucrului.

7. Cele despre mine toate le va spune vouă Tihic iubitul frate, și credinciosul slujitor și dimpreună slugă întru Domnul;

8. Pre care l-am trimis la voi pentru însăș aceasta, ca să știe cele pentru voi, și să mângăie inimile voastre;

9. Împreună cu Onisim, credinciosul și iubitul frate, care este dintre voi. Toate vor spune vouă cele de aici.

10. Închină-se vouă Aristarh cel împreună cu mine robii, și Marcu nepotul lui Varnava, de care ați luat porunci; de va veni la voi să'i primiți pre dănsul;

11. Și Iisus ce se chiamă Iusti, cari sunt din țărea împrejur. Aceștia singuri sunt împreună cu mine lucrători spre împărășia lui Dumnezeu, cari mi-au fost mie mângăiere.

12. Închină-se vouă Epafra, care este dintre voi, sluga lui Hristos, care se nevoește pururea pentru voi întru rugăciuni, ca să stați desăvârșit și pliniți întru toată voia lui Dumnezeu.

13. Că mărturisesc de dănsul, că are râvnă multă pentru voi, și pentru cel din Laodichia și din Ierapoli.

14. Închină-se vouă Luca doctorul cel iubit, și Dimas.

15. Spuneți închinăciune frașilor celor din Laodichia, și lui Nimfan, și bisericii celei din casa lui.

16. Și dacă se va cești epistolia aceasta de către voi, faceți ca să se citească și în biserica Laodichienilor; și cea din Laodichia și voi să o ceștiți.

17. Și ziceți lui Arhip: socotește slujba care ați luat întru Domnul, ca să o plinești.

18. Închinăciunea cu mâna mea a lui Pavel. Aduceți-vă aminte de legăturile mele. Darul cu voi, Amin.

Către Colaseni s'a scris dela Roma prin Tihic și Onisim.

5. Efes. 5, 15. 6. Marc. 9, 50. 8. Efes. 6, 22. 10. Fapt. 19, 29. 11. Fapt. 11, 2.

12. Col. 1, 7. 15. Rom. 16, 5.

16. 1 Tes. 5, 27. 18. 1 Cor. 16, 21.

EPISTOLIA SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL

INTÂIA CĂTRE TESALONICHENI

CAP. 1.

Laudă nevoințele apostolești ale Tesalonichenilor.

Pavel și Siluan și Timotei, bisericii Tesalonichenilor întru Dumnezeu Tatăl și Domnul Iisus Hristos; har vouă și pace dela Dumnezeu Tatăl nostru și dela Domnul Iisus Hristos.

2. Mulțămim lui Dumnezeu pururea pentru voi toți, pomenire de voi făcând în rugăciunile noastre;

3. Neîncetăm pomenind pre voi de lucrul credinței voastre și de osteneala dragostei și de răbdarea nădăjduirii întru Domnul nostru Iisus Hristos, înaintea lui Dumnezeu și Tatălui nostru;

4. Știind iubiiilor frați, dela Dumnezeu alegerea voastră.

5. Căci evanghelia noastră nu s'a făcut la voi numai în cuvânt, ci și întru putere și întru Duh Sfânt și întru adevărire multă; precum știți în ce chip am fost între voi pentru voi.

6. Și voi următori nouă v'ați făcut și Domnului, primind cuvântul întru necaz mult, cu bucuria Duhului Sfânt;

7. Atâta cât v'ați făcut voi pildă tuturor celor ce cred în Macedonia și Ahala.

1. 1. 2 Tes. 1, 1.

3. Ioan 6, 29; 1 Cor. 13, 13.

4. Col 3, 12. 5. 1 Cor. 2, 5. 6. 1 Cor. 4, 16.

7. 1 Tes. 4, 10.

8. Că dela voi s'a vestit cuvântul Domnului nu numai în Macedonia și Ahala, ci și în tot locul credința voastră cea întru Dumnezeu a ieșit; cât nu trebuie să mai grăim noi ceva.

9. Că aceia de noi spun ce fel de înținare am avut la voi, și cum v'ați întors la Dumnezeu dela idoli, a sluji Dumnezeului celui viu și adevărat;

10. Și a așteptă pre Fiul lui din ceruri, pre carele l-au învieat din morți, pre Iisus, carele ne izbăvește pre noi de mâniea cea viitoare.

CAP. 2.

Pavel dorește pre Tesalonicheni, se bucură de ei și îngrijește ca să fie desăvârșiți.

Că voi știți frașilor, înținerea noastră la voi, că n'a fost deșartă;

2. Ci întâiu pătimind, și ocăriți fiind precum știți în Filipi, am îndrăsnit întru Dumnezeul nostru a grăi către voi evanghelia lui Dumnezeu cu multă nevoință.

3. Că îndemnarea noastră nu este dintru înșelăciune, nici din necurăție, nici cu viclesug;

4. Ci precum ne-am adevărit de la Dumnezeu a fi credincioși a primi evanghelia, așa grăim; nu ca și cum am plăcea oamenilor, ci lui

8. Rom 1, 8. 9. 1 Cor 12, 2.

10. Fapt. 1, 11; Fil. 3, 20.

2. 1. 1 Tes. 1, 5. 2. Fapt. 16, 12; 17, 5.

4. Gal. 1, 10.

Di
no
mă
și
Du
é
vă,
ca
gre
loc
câ
é
voi
gh
flet
noi
9
de
in
să
am
lui
1
nez
tare
cel
1
car
să
1
blaj
zeu
tru
1
lui
voi
dela
mer
cuv
lucr
1
făc
lor
Iisu
dela
cum
1
om
noi
nu
lor
16
5.
14.
12
13
15.

și nevoea noastră pentru credința voastră;

8. Că acum noi vii suntem, dacă stați voi întru Domnul.

9. Că ce mulțămită vom putea da lui Dumnezeu pentru voi, pentru toată bucuria, cu care ne bucurăm pentru voi înaintea Dumnezeului nostru;

10. Noaptea și ziua preste măsură rugându-ne ca să vedem fața voastră și să împlinim lipsele credinței voastre.

11. Iar însuș Dumnezeu și Tatăl nostru și Domnul nostru Iisus Hristos, să îndrepteze calea noastră către voi.

12. Și pre voi Domnul să vă înmulțească și să vă prisosească cu dragostea unuia spre altul și spre toți, precum și noi spre voi.

13. Ca să întărească inimile voastre fără prihană întru sfințenie înaintea lui Dumnezeu și Tatălul nostru, întru venirea Domnului nostru Iisus Hristos cu toți sfinții lui.

CAP. 4.

Sfătuirii spre înfrânare, dreptate, mi-lostenie, spre muncă. Mângâie pre cei întristați pentru cei adormiți cu credința în învierea morților.

De aceea fraților, vă poftim pre voi și vă rugăm întru Domnul Iisus, precum ați luat dela noi în ce chip se cuvine vouă a umbla și a plăcea lui Dumnezeu, ca să prisosiți mai mult.

2. Că știți ce porunci am dat vouă prin Domnul Iisus.

3. Căci aceasta este voia lui Dumnezeu, sfințirea voastră, a vă feri voi de toată curvea,

4. A și fiecare din voi a și stăpâni vasul său întru sfințenie și cinste.

5. Nu întru patimă de poftă ca și păgânii, cari nu cunosc pre Dumnezeu.

6. A nu trece și a se lăcomi în lucru asupra fratelui său; de vreme ce răsplătitor este Domnul pentru toate acestea, precum și mai înainte am zis vouă și am mărturisit.

13. 2 Tes. 2, 17; Fil. 1, 10.

4. 1. 2 Tes. 3, 12; Efes. 4, 1.

3. Rom. 12, 2. 4. 1 Cor. 6, 13 și 18.

5. Col. 3, 5; Gal. 4, 8.

7. Că nu ne-au chemat pre noi Dumnezeu spre necurăție, ci spre sfințenie.

8. Drept aceea, cel ce defăimează, nu om defăimează, ci pre Dumnezeu, carele au dat Duhul său cel sfânt întru noi.

9. Iar pentru iubirea de frați, nu trebuiește a scrie vouă; că singuri voi sunteți învățați dela Dumnezeu ca să iubiți unul pre altul.

10. Pentru că și faceți aceea spre toți frații cari sunt în toată Macedonia; și vă rugăm pre voi fraților, să adăogați mai mult;

11. Și cu dragoste să vă nevoiți ca să fiți cu liniște, și să faceți ale voastre și să lucrați cu mâinile voastre, precum am poruncit vouă;

12. Ca să umblați cu bun chip către cei de afară, și de nimic să nu aveți trebuință.

13. Iar nu voiu să nu știți voi fraților, pentru cei ce au adormit, ca să nu vă întristați, ca și ceilalți cari n'au nădejde.

14. Pentru că de credem că Iisus au murit și au învieat, așa și Dumnezeu pre cei adormiți întru Iisus, aduce-i-va împreună cu el.

15. Că aceasta grăim vouă cu cuvântul Domnului, că noi cel vii, cari vom fi rămași întru venirea Domnului, nu vom întrece pre cei adormiți.

16. Că însuș Domnul întru poruncă cu glasul arhanghelului și întru trâmbița lui Dumnezeu se va pogori din cer, și cei morți întru Hristos vor înviea întâiu;

17. După aceea, noi cei vii cari vom fi rămași, împreună cu dâșii ne vom răpi în nori, întru întâmplarea Domnului în văzduh; și așa pururea cu Domnul vom fi.

18. Drept aceea mângâiați-vă unul pre alții cu cuvintele acestea.

CAP. 5.

A doua venire a lui Hristos. Cuvincioasă pregătire pentru ea.

Iar de ani și de vremi fraților, nu aveți trebuință să scriem vouă.

7. 2 Tim. 1, 9. 8. Lucă 10, 16.

9. Marcu 12, 31.

10. 1 Tes. 1, 7; 4, 1. 11. 2 Tes. 3, 8.

12. Rom. 13, 13. 13. 1 Cor. 10, 1.

14. Rom. 14, 9; 1 Cor. 15, 13.

15. 1 Cor. 15, 23.

17. Apoc. 11, 12; Ioan 12, 26.

5. 1. Mat. 24, 36.

2.
Don
veni
3.
niși
pres
acel
scăp
4.
tru
acev
5.
teji
lei.
6.
și c
lim
7.
și c
bată
8.
Imb
a di
măr
9.
nezi
dire
Iisu
10.
ori
dori
11
pre
cum
12
să
nesi
stri
lave
13
sosi
lor.
14
15
16
17
18

2. Că înși-vă adevărat știți că ziua Domnului ca un fur noaptea așa va veni.

3. Căci când vor zice: pace și liniște, atunci fără de veste va veni peste dânsii pieirea, ca și durerea aceea ce are în pânțele; și nu vor scăpa.

4. Iar voi fraților, nu sunteți întru întunec, ca să vă apuce ziua aceea ca un fur.

5. Că voi toți filii ai luminei sunteți și filii ai zilei; nu suntem ai nopții, nici ai întunerecului.

6. Drepți aceea să nu dormim, ca și ceilalți; ci să priveghiem și să fim treji.

7. Că cei ce dorm, noaptea dorm; și cei ce se îmbată, noaptea se îmbată.

8. Iar noi ai zilei fiind, să fim treji, îmbrăcându-ne în zăua credinței și a dragostei și în colțul nădejdei de mântuire.

9. Că nu ne-au pus pre noi Dumnezeu spre mânie, ci spre dobândirea mântuirii prin Domnul nostru Iisus Hristos,

10. Carele au murit pentru noi, ca ori de vom priveghia, ori de vom dormi, împreună cu el să viețuim.

11. Pentru aceea mângâiați unul pre altul, și zidiți unul pre altul, precum și faceți.

12. Și vă rugăm pre voi fraților, să cunoașteți pre cei ce se ostesc între voi, și pre mai marii voștri întru Domnul, și pre cei ce vă învață pre voi;

13. Și să'l aveți pre dânsii de prisos întru dragoste pentru lucrul lor. Pace să aveți între voi.

2. Lucă 12, 39; 2 Petr. 3, 10; Apoc. 3, 3.

3. Ier. 6, 14. 4. Efes. 5, 8.

5. Lucă 16, 8; Rom. 13, 12.

8. Rom. 13, 12; Is. 59, 17. 9. Rom. 9, 23.

10. Rom. 14, 8, 9; 2 Cor. 5, 15.

11. 1 Tes. 4, 18; Evr. 10, 24.

12. 1 Cor. 16, 18.

14. Și vă rugăm pre voi fraților: sfătuiți pre cel fără de rânduială, mângâiați pre cei pușini la suflet, sprijiniți pre cei neputincioși, fiți îndelung răbdători spre toți.

15. Socotiți să nu răsplătească cineva cu rău pentru rău; ci pururea cele bune să urmați, și spre voi unul spre altul, și spre toți.

16. Pururea vă bucurați.

17. Nefcetați vă rugați.

18. Întru toate mulțămiiți; căci aceasta este voea lui Dumnezeu întru Hristos Iisus spre voi.

19. Duhul să nu'l stingeați.

20. Prorociile să nu le defăimați.

21. Toate să le isplățiți; ce este bun să știți.

22. De tot felul de lucru rău să vă feriți.

23. Iar însuș Dumnezeu păcel să vă sfințească pre voi întru toate desăvârșit; și întru tot întreg duhul vostru și sufletul și trupul fără de prihană întru ventrea Domnului nostru Iisus Hristos să se păzească.

24. Credincios este cel ce v'a chemat pre voi, care va și face.

25. Fraților, rugați-vă pentru noi.

26. Spuneți închinăciune fraților tuturor cu sărutare sfântă.

27. Juru-vă pre voi întru Domnul ca să se citească epistolia aceasta tuturor sfinților frați.

28. Darul Domnului nostru Iisus Hristos cu voi, Amin.

Cea întâia către Tesaloniceni s'a scris de la Atena.

14. 2 Tes. 3, 15. 15. Pilde 17, 13; Rom. 12, 17; 1 Petr. 3, 9. 16. Lucă 10, 20.

17. Lucă 18, 1; Rom. 12, 12; Col. 4, 2.

18. Efes. 5, 20; Col. 2, 7.

20. 1 Cor. 14, 1. 21. Rom. 2, 18.

23. Rom. 15, 33.

24. 1 Cor. 1, 9; 2 Tes. 3, 3; 2 Tim. 3, 13; 1 Ioan 1, 9. 25. Col. 4, 3.

26. Rom. 16, 16.

EPISTOLIA SFANTULUI APOSTOL PAVEL

A DOUA CĂTRE TESALONICHENI

CAP. 1.

Mulțămire pentru credința Tesalonicenilor și rugăciune pentru desăvârșirea lor.

Pavel și Siluan și Timotel, bisericii Tessalonicenilor întru Dumnezeu Tatăl nostru și întru Domnul Iisus Hristos:

2. Dar vouă și pace, dela Dumnezeu Tatăl nostru și dela Domnul Iisus Hristos.

3. A mulțămii datorii suntem lui Dumnezeu pururea pentru voi, fraților, precum se cuvine, căci mult crește credința voastră, și se înmulțește dragostea a unuia fiecăruia dintre voi spre altul;

4. Atâta cât și noi singuri întru voi ne lăudăm în bisericile lui Dumnezeu pentru răbdarea voastră și credința întru toate gonirile voastre și necazurile care suferiți:

5. Spre arătarea dreptei judecării a lui Dumnezeu, ca să vă învredniciți voi împărăției lui Dumnezeu, pentru care și pălmiți.

6. De vreme ce cu dreptate este la Dumnezeu a răsplăti necaz celor ce vă necăjesc pre voi.

7. Și vouă celor necăjiți odihnă cu noi, întru arătarea Domnului Iisus din cer cu îngerii puterilor sale.

8. Cu văpaie de foc dând isbândă

celor ce nu cunosc pre Dumnezeu, și celor ce nu ascultă evanghelia Domnului nostru Iisus Hristos;

9. Căci vor lua muncă pierirea cea veșnică dela fața Domnului, și dela slava puterii lui;

10. Când va veni să se proslăvească întru sfinții săi, și să se facă minunat întru toți credincioșii (că s'a crezut mărturia noastră întru voi) în ziua aceea.

11. Pentru care ne și rugăm pururea pentru voi, ca să vă învrednicească pre voi Dumnezeul nostru chemării, și să plinească toată bunăvoința bunățatei, și lucrul credinței întru putere.

12. Ca să se proslăvească numele Domnului nostru Iisus Hristos întru voi, și voi întru el, după darul Dumnezeului nostru și al Domnului Iisus Hristos.

CAP. 2.

Despre Antihrist. Sfârșitul lumii. Mulțămire pentru chemarea la credință a Tesalonicenilor.

Și vă rugăm pre voi, fraților, pentru venirea Domnului nostru Iisus Hristos, și a noastră adunare la dânsul,

2. Ca nu degrab să vă clătiți voi din minte, nici să vă spălmântați, nici prin duh, nici prin cuvânt, nici prin epistole ca și cum ar fi trimisă

1. 2. 1 Cor. 1, 3; Col. 1, 2.

3. 1 Tes. 1, 2 4. 2 Cor. 7, 14.

5. Fil. 1, 28; Luc. 21, 36.

7. 1 Tes. 4, 16; 1 Petr. 4, 13; Mat. 25, 31,

8. Ia. 66, 15, 16; Rom. 2, 8.

9. Ia. 2, 10. 10. Col. 3, 4.

11. 1 Tes. 1, 2.

2. 2. 1 Tes. 5, 2.

dela
lui H
3.
pre v
de n
rea,
catul
4.
mei
Dum
cât s
nezei
se p
nezei
5.
Încă
vouă
6.
să și
7.
creaz
până
8.
deleg
morț
pierd
9.
crare
și se
10
drep
drag
ca s
11
Dum
să c
12
crez
întru
13
a mi
trezil
ales
spre
lui s
14
prin
figer
Iisus
15
timei
ori
noa
16
Iisus

dela noi, cum că ar fi sosit ziua lui Hristos.

3. Să nu vă amăgească cineva pre voi nici într'un chip că va veni, de nu va veni mai întâi depărtarea, și de nu se va arăta omul păcatului, fiul pierirei;

4. Protivnicul și care se va înălța mai pre sus de tot cel ce se zice Dumnezeu, sau închinăciune; așa cât să șază el în Biserica lui Dumnezeu, ca un Dumnezeu, arătându-se pre sine cum că ar fi el Dumnezeu.

5. Au nu vă aduceți aminte că încă fiind eu la voi acestea am zis vouă?

6. Și acum, ce îi oprește, știți, ca să se arăte el la vremea sa.

7. Că iată taina fărădelegii se lucrează; numai cel ce oprește acum până se va lua din mijloc.

8. Și atunci se va arăta acel fărădelege, pre care Domnul îl va omorî cu duhul girei sale, și îl va pierde cu arătarea venirei sale;

9. A cărui venire este după lucrarea satanei întru toată puterea și semne și minuni ale minciunii,

10. Și întru toată amăgirea nedreptății întru cei pieritori; pentru că dragostea adevărului n'au primit ei ca să se mântuească.

11. Și pentru aceea va trimete lor Dumnezeu lucrarea înșelăciunii, ca să crează ei minciunii;

12. Ca să se judece toți cari n'au crezut adevărului, ci au binevoit întru nedreptate.

13. Iar noi datorî suntem pururea a mulțămii lui Dumnezeu pentru voi, frașilor iubii de Domnul, căci v'au ales pre voi Dumnezeu din început spre mântuire întru slințirea Duhului și întru credința adevărului;

14. La care v'au chemat pre voi prin evanghelia noastră, spre căștigarea slavei Domnului nostru Iisus Hristos.

15. Drept aceea, frașilor, stați, și țineți predaniile care v'ați învățat, ori prin cuvânt, ori prin epistolia noastră.

16. Iar însuș Domnul nostru Iisus Hristos, și Dumnezeu și Tatăl

nostru, carele ne-au iubit pre noi, și ne-au dat mângăiere veșnică și nădejde bună prin har.

17. Să mângăie inimile voastre, și să vă întărească pre voi întru tot cuvântul și lucrul bun.

CAP. 3.

Indemnare spre rugăciune, spre muncă și ferire de leneși și iscoditori.

De aceea, rugați-vă frașilor, pentru noi, ca cuvântul Domnului să curgă și să se slăvească, ca și întru voi;

2. Și ca să ne izbăvim de oamenii cei răi și vicleni; că nu este a tuturor credința.

3. Iar credincios este Domnul, carele va întări pre voi, și vă va păzi de cel viclean.

4. Iar avem nădejde întru Domnul de voi, că cele ce poruncim vouă, și faceți, și le veți face.

5. Iar Domnul să îndrepteze inimile voastre spre dragostea lui Dumnezeu, și răbdarea lui Hristos.

6. Și poruncim vouă, frașilor, întru numele Domnului nostru Iisus Hristos, să vă feriți voi de toți frațele ce umblă fără de rânduială, și nu după predania care a luat dela noi.

7. Căci înșivă știți cum se cade vouă să urmați nouă; că noi n'am umblat fără de rânduială întru voi;

8. Nici în dar pâine am mâncat dela cineva; ci întru osteneală și nevoieșă noaptea și ziua lucrând, ca să nu îngreuiem pre cineva din voi;

9. Nu că doară n'avem putere, ci ca pre noi chip să ne dăm vouă, ca să ne urmați nouă.

10. Că și când eram la voi, aceea porunciam vouă, că dacă nu voește cineva să lucreze, nici să mănânce.

11. Că auzim că oarecarii umblă la voi fără de rânduială, nimic lucrând, ci iscodind.

12. Și unora ca acestora porun-

17. 1 Tes. 3, 13.

3. 1. Col. 4, 3 3. 1 Cor. 1, 9.

4. 2 Cor. 7, 16; Gal. 5, 10.

6. Mat. 18, 17; Rom. 16, 17.

7. 1 Cor. 4, 16; 1 Tes. 1, 6.

8. 1 Cor. 4, 12.

9. Mat. 10, 10; 1 Cor. 4, 16.

10. Fac. 3, 19 12. 1 Tes. 4, 11

3. Efes. 5, 6 4. Dan. 11, 36.

7. Fapt. 20, 29 8. 18, 11, 4; Ap. 19, 15.

9. Mat. 24, 24. 10. 2 Cor. 2, 15.

11. Rom. 1, 24. 12. Rom. 1, 32.

13. Efes. 1, 4. 15. 2 Tes. 3, 6.

cim și fi rugăm întru Domnul nostru Iisus Hristos, ca, cu liniște lucrând, să și mănânce pâinea lor.

13. Iar voi, fraților, nu slăbiți a face bine.

14. Iar de nu ascultă cineva de cuvântul nostru, pre acela prin epistolie, să-l însemnați, și să nu vă însoțiți cu el, ca să se rușineze.

15. Și să nu-l socotiți ca pre un vrăjmaș, ci să-l învățați ca pre un frate.

16. Și înșuș Domnul păcei să vă dea vouă pace pururea în tot chipul. Domnul fie cu voi cu toți.

17. Închinăciunea cu mâna mea a lui Pavel, care este semn în toată epistolia: așa scriu.

18. Darul Domnului nostru Iisus Hristos cu voi cu toți, Amin.

Cea a doua către Tesaloniceni s'a scris dela Atena.

1er: 2

și a

dei 1

2

tru c

Dum

stos

3.

în El

domi:

nu în

4.

le nu

și,

decă

întru

5.

goste

ință t

6. l

toes

7.

nelnț

penr

8.

o jin

9.

nu e

1. r.

2. r

6. r

h

EPISTOLIA SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL

INTÂIA CĂTRE TIMOTEI

CAP. 1.

*Invițatura legii vechi și a Evangheliei
lămurită de Pavel cu pilda sa.*

Pavel apostol al lui Iisus Hristos după porunca lui Dumnezeu Mântuitorului nostru și a Domnului Iisus Hristos, nădejdii noastre;

2. Lui Timotei, adevăratului fiu întru credință: dar, milă și pace, dela Dumnezeu Tatăl nostru și dela Hristos Iisus, Domnul nostru.

3. Precum te-am rugat să rămâi în Efes, când mergeam în Macedonia, ca să poruncești unora să nu învețe într'alt chip.

4. Nici să ia aminte la basne și la numere de neamuri fără de sfârșit, cari fac întrebări mai vârtos decât iconomia lui Dumnezeu cea întru credință.

5. Iar sfârșitul poruncei este dragostea din inimă curată și din știință bună și din credință nefășarnică.

6. Dela care unli rălăcînd s'au întors la cuvinte deșarte,

7. Vrînd a fi învățatori de lege; neînțelegând nici cele ce grăiesc, nici pentru cele ce înțăresc.

8. Ci știm că legea este bună, de o ține cinevă după lege;

9. Știind aceasta, că dreptului lege nu este pusă, ci celor fărădelege

și nesupuși, necredincioșilor și păcătoșilor, nedreptilor și spurcașilor, ucigătorilor de tată și ucigătorilor de mamă, ucigătorilor de oameni.

10. Curvarilor, sodomenilor, îâlharilor, mincinoșilor, celor ce se jură strâmb și orice alt se împotrivesc învățurii cei sănătoase.

11. După evanghelia slavei a fericitului Dumnezeu, care mi s'a încredințat mie.

12. Și mulțămesc celui ce m'au întărit pre mine lui Hristos Iisus Domnului nostru, căci credincios m'au socotit, puindu-mă întru slujbă;

13. Pre mine cel ce eram mai înainte hulitor și gonitor și ocărător; ci am fost miluit, că neștiind am făcut întru necredință.

14. Și prea s'a înmulțit harul Domnului nostru cu credința și dragostea cea întru Hristos Iisus.

15. Credincios este cuvântul și de toată primirea vrednic, că Hristos Iisus au venit în lume să mântuiască pre cei păcătoși, dintru cari cel dintâiu sunt eu.

16. Ci pentru aceasta am fost miluit, ca întru mine întâiu să arate Iisus Hristos toată îndelunga răbdare, spre pildă celor ce vor să crează întru dănsul spre viața cea veșnică.

17. Iar împăratului veacurilor, celui nestrăcios, celui nevăzut, unuia prea înțeleptului Dumnezeu, cinste și slavă în vecii vecilor, Amin.

1. 1. Fapt. 9, 15; Rom. 1, 1; Col. 1, 27.

2. Tit 1, 4. 4. Tim. 4, 7. 5. Ecl. 12, 13.

6. Tim. 6, 4, 20. 7. Ioan 3, 10.

8. Rom. 7, 12.

10. Eș. 21, 16. 11. Tim. 6, 15.

12. Fapt. 9, 15. 15. Mat. 18, 11.

18. Această poruncă îți încredințează, fiule Timotee, după prorociile care s-au făcut mai înainte spre tine, ca să te oștești într'însele bună oștire.

19. Având credință și bună știință, care unii lepădându-o, din credință au căzut.

20. Dintru cari este Imeneu și Alexandru, pre cari i-am dat satanei, ca să se învețe a nu huli.

CAP. 2.

Despre rugăciune. Să se facă pentru toți pretutindenea cu inimă curată. Despre învățători. Să fie bărbați iar nu femei, din pricina firei și a slăbiciunii.

Deci rogu-te mai înainte de toate să faci rugăciuni, cereri, făgăduințe, mulțămite pentru toți oamenii

2. Pentru împărași și pentru toți cari sunt întru dregătorii, ca să petrecem vieață lină și cu odihnă întru toată buna credință și curăția.

3. Că aceasta este lucru bun și primit înaintea lui Dumnezeu Mântuitorului nostru;

4. Carele vorește ca toți oamenii să se mântuiască și la cunoștința adevărului să vie.

5. Că unul este Dumnezeu, unul și mijlocitor între Dumnezeu și între oameni, omul Iisus Hristos;

6. Carele pre sine însuș s'au dat preț de răscumpărare pentru toți, mărturisirea în vremile sale.

7. Întru care sunt pus eu propoveditor și apostol, (adevărul zic întru Hristos, nu minș); învățător neamurilor întru credință și întru adevăr.

8. Volesc dar ca să se roage bărbații în tot locul, ridicându'și mâinile curate, fără de mânie și fără de îndoire.

9. Așijderea și femeile cu podoabă de cinst, cu sfilă și cu întreagă înțelepciune să se împodobească pre sine; nu cu împletiturile părului, sau cu aur, sau cu mărgăritaruri, sau cu haine scumpe,

18. Tim. 6, 12; Iud. 3. 19. Tim. 3, 9.

20. 2 Tim. 2, 17; 1 Cor. 5, 5.

2. 1. Filip. 4, 6. 3. Tim. 4, 10.

4. Ez. 16, 23; 2 Petru 3, 9.

5. Ia. 45, 21 sq; Ioan 17, 3; Ebr. 12, 24.

6. Gal. 1, 4; Tit 2, 14.

7. Fapt. 9, 15; 2 Tim. 1, 11.

9. 1 Petru 3, 3.

10. Ci (precum se cuvine femeilor celor ce se făgăduesc temerei de Dumnezeu) cu fapte bune.

11. Femeia întru tăcere să se învețe cu toată ascultarea.

12. Iar femeii să învețe nu dau vole, nici a'și stăpâni bărbatul, ci să fie întru liniște.

13. Că Adam întâiu s'a zidit, apoi Eva.

14. Și Adam nu s'a amăgit, iar mulerea amăgindu-se a fost întru călcarea poruncii.

15. Dar se va mântui prin nașterea de fiu, de vor petrece întru credință și întru dragoste și întru sfilire cu întreagă înțelepciune.

CAP. 3.

Insușirile slujitorilor bisericеști. Taina dumnezeеști intrupări.

Credincios este cuvântul; de poarteste cineva episcopie, bun lucru poarteste.

2. Însă se cade episcopului să fie fără de prihană, al unei muleri bărbat, treaz, întreg la minte, cucernic, iubitor de streini, învățător;

3. Nebeșiv, negrabnic a bate, neagonisitor de dobândă urtă; ci blând, nesladnic, nelubitor de argint;

4. Casa sa bine chivernisindu-și, feciori având ascultători cu toată cucernicia;

5. Că de nu știe cineva a'și chivernisi casa sa, cum de Biserica lui Dumnezeu va purta grijă?

6. Nu de curând botezat fiind, ca nu umflându-se, în osânda diavolului să cază.

7. Și se cade lui și mărturie bună să aibă dela cei din afară; ca nu în ocară să cază și în cursa diavolului,

8. Diaconii așijderea cucernici să fie, nu îndolși la cuvânt, nebăutori de vin mult, neagonisitori de dobândă urtă;

9. Ci având taina credinței întru sfilință curată.

10. Și aceștia să se ispitească întâiu; după aceea să se diaconească fără de prihană fiind.

10. Tim. 5, 10. 11. Efes. 5, 22.

12. 1 Cor. 14, 34; Fac. 3, 16.

13. Fac 1, 27. 14. Fac. 3, 6.

3. 1. Fapt. 20, 28.

2. Lev. 21, 17; Tit. 1, 6.

3. Lev. 10, 9; Tit. 1, 7. 4. 1 Imp. 2, 12.

7. 1 Tim. 5, 10; 1 Cor. 5, 12.

11. Femeile așijderea să fie cuernice, necleveițoare, nelimbute, treze, credincioase întru toate.

12. Diaconii să fie ai unei femei bărbați, feciorii bine chivernisindu-și, și casele lor.

13. Că cei ce slujesc bine, treaptă bună loruș își dobândesc, și multă îndrăznire întru credința cea întru Hristos Iisus.

14. Acestea scriu ție, având nădejde că voiu veni la tine fără zăbavă;

15. Iar de voi zăbovi, ca să ști cum trebuie în casa lui Dumnezeu a petrece, care este Biserica Dumnezeului celui viu, stâlp și întărire a adevărului.

16. Și cu adevărat mare este taina creștinătății; Dumnezeu s'au arătat în trup, s'au îndreptat în Duhul, s'au văzut de îngeri, s'au propovădui întru neamuri, s'au crezut în lume, s'au înălțat întru slavă.

CAP. 4.

Povestire despre învățături mincinoase în privința căsătoriei și a mâncărilor. Indemnare la evlavie, ce întrece nevoița trupească și a se face pildă credincioșilor.

Iar Duhul arătat grăește, că în vremile cele de apoi se vor depărtă unii dela credință, luând aminte la duhurile cele înșelătoare și la învățăturile cele drăcești;

2. Ale celor ce întru fășarie grăesc minclunți; fiind arși la a lor știință;

3. Oprind a se însură, învășând a se feri de bucatele, care Dumnezeu le-au făcut spre împărtășire cu mulțumită celor credincioși și cari cunosc adevărul.

4. De vreme ce toată făptura lui Dumnezeu este bună, și nimic nu este de lepădat, care se ia cu mulțămire;

5. Că se sfințește prin cuvântul lui Dumnezeu și prin rugăciune.

6. Acestea toate de le vei spune fraților, bună slugă vei fi lui Iisus

11. Tit. 2, 3.

13. Mat. 25, 21; 1 Ioan 3, 21.

16. Ioan 1, 14; Marcu 16, 19.

4. 1. Dan. 7, 25; 2 Tim. 3, 1; 2 Petr. 3, 3; 1 Ioan 2, 18 și Iud. 18.

3. Fac. 9, 3; 1 Cor. 10, 30.

4. Fac. 1, 31; Fapt. 10, 15.

6. 2 Tim. 1, 5.

Hristos, hrănindu-te cu cuvintele credinței și ale bune învățături, căreia ai urmat.

7. Iar de basnele cele spurcate și băbești te ferește și te nevoește pre tine spre buna credință.

8. Că nevoița cea trupească spre puțin este folositoare, iar buna credință spre toate este folositoare, având făgăduință a vieții acestei de acum și a celei viitoare.

9. Credincios este cuvântul și de toată primirea vrednic.

10. Că spre aceasta ne și ostenim și suntem ocărțiți, căci am nădădui întru Dumnezeu cel viu, carele este Mântuitor tuturor oamenilor, și mai vărtos celor credincioși.

11. Poruncește acestea și învașă.

12. Nimeni înrețele tale să nu le defaime; ci te fă pildă credincioșilor cu cuvântul, cu petrecerea, cu dragostea, cu duhul, cu credința, cu curățiea.

13. Până ce voiu veni, ia aminte la cetire, la mângăiere, la învățatură.

14. Nu fii nebăgător de seamă de darul ce este întru tine, care ți s'a dat prin prorocie, cu punerea mâinilor preoșiei.

15. De acestea să gândești, întru acestea fii; ca procopseala ta să fie arătată întru toși.

16. Păzește-te pre tine însuși și învășătura, și rămâi întru acestea; că acestea făcând și pre tine te vei mântui, și pre cei ce te vor ascultă.

CAP. 5.

Cum să se poarte cuviincios cu fiecare: văduvele, vârsta și povățuirea lor; cinstirea preoșilor. Despre hirotonie. Păcatele se vâdesc.

Pre cel bătrân să nu'i înfrunzezi, ci îl îndeamnă ca pre un părinte; pre cei mai tineri ca pre niște frați;

2. Pre cele bătrâne ca pre niște maice, pre cele tinere ca pre niște surori, întru toată curățiea.

7. 1 Tim. 6, 20; 2 Tim. 2, 16; Tit. 1, 14; 3. 9.

8. 1 Tim. 6, 6. 9. 1 Tim. 1, 15.

10. Tit. 2, 10; Efes. 5, 23.

12. Tit. 2, 15. 13. Ioan 5, 38.

14. 1 Tim. 5, 22; Fapt. 6, 6; 8, 17.

16. Rom. 11, 14.

5. 1. Lev. 19, 32. 2. Ioan 19, 27.

3. Pre văduve cinstește-le, pre cele ce sunt cu adevărat văduve.

4. Iar dacă vre o văduvă are feciori sau nepoți, să se învețe întâiu a'și chivernisi casa sa întru buna credință, și să dea răspătiri părinților; că aceasta este bună și primită înaintea lui Dumnezeu.

5. Iar cea cu adevărat văduvă și singură, nădăjduiește întru Dumnezeu, și se zăbovește întru rugăciuni și cereri noaptea și ziua.

6. Iar cea ce petrece întru desfițare, de vie este moartă.

7. Și acestea poruncește, ca fără de prihană să fie.

8. Iar dacă cineva nu poartă grije de ai săi, și mai vârtos de ai casei sale, de credință s'a lepădat, și mai rău este decât cel necredincios.

9. Văduva să se aleagă nu mai puțin de șasezeci de ani, care a fost unui bărbat femele,

10. Întru fapte bune fiind mărturisită: de a crescut feciori, de a primit streini, de a spălat picioarele sfinților, de a ajutat celor necăjiți, de a urmat la tot lucrul bun.

11. Iar de văduvele cele tinere te ferește; căci când se înflerbăntează împotriva lui Hristos, vor să se mărite;

12. Având osândă, căci credința cea dintâiu au lepădat.

13. Impreună încă și fără de lucru a li se învață, umblând din casă în casă; și nu numai fără de lucru, ci și limbute și iscoditoare, grăind cele ce nu se cade.

14. Drept aceea, voi ca cele tinere să se mărite, lii să nască, case să chivernisească, ca să nu dea nici o pricină protivnicului spre ocară.

15. Că iaia unele s'au întors în urma satanei.

16. Iar de are vre un credincios sau credincioasă văduve, să le ajute lor, și să nu se îngreuleze biserica; ca celor ce sunt cu adevărat văduve să le ajute.

17. Preoții cei ce își în bine dragătorie, de îndoită cinste să se învrednicească, mai ales cei ce se ostenesc în cuvânt și întru învățatură.

5. Lucă 2, 37; 18, 1. 6. Rom. 8, 13.

7. 1 Tim. 4, 11.

8. Gal. 6, 10; 2 Tim. 3, 5.

10. Evr. 13, 2. 13. Pilde 7, 11.

14. 1 Cor. 7, 9.

15. 1 Tim. 1, 6. 17. Rom. 12, 8.

18. Că zice scriptura: boului ce treieră să nu'i legi gura. Și: vrednic este lucrătorul de plata sa.

19. Împotriva preotului părănu primii, fără numai prin doi sau trei martori.

20. Pre cel ce păcătuiesc, înaintea tuturor muștră'i, ca și cellalți frică să albă.

21. Mărturisesc înaintea lui Dumnezeu și a Domnului Iisus Hristos și a îngerilor lui celor aleși, ca să păzești acestea fără de căutare în față, nimic făcând după plecare.

22. Măinile degrab să nu'ți pui pre nimeni, nici te face părtaș în păcate streine; pre tine curat te păzește.

23. De acum nu mai bea apă, ci puțin vin primește pentru stomacul tău, și pentru cele dese slăbiciunile tale

24. Ale unor oameni păcatele sunt arătate, mergând mai înainte la judecată, iar ale unora și în urmă vin.

25. Așijderea și faptele cele bune arătate sunt, și cele ce sunt într'alt chip a se ascunde nu pot.

CAP. 6.

Despre slugi. Ferire de lăcomie. Învățături spre păzirea credinței până în sfârșit și povățuirea bogățiilor la smerenie și milostenie.

Căți sunt supt jug robi, pre stăpânii lor de toată cinstea vrednici să'i socotască, ca să nu se hulească numele lui Dumnezeu și învățătura.

2. Și cari au stăpâni credincioși, să nu'i deiaime, căci frați sunt; ci mai vârtos să le slujească, căci credincioși sunt și lubiți, cel ce face-rea de bine primesc. Acestea învață și îndeamnă.

3. Iar de învață cineva într'alt chip și nu se apropie de cuvintele cele sănătoase ale Domnului nostru Iisus Hristos și de învățătura cea după bunacredință,

4. Acela s'a trufit, neștiind nimic, ci bolnăvindu-se întru întrebări și în cuvinte de prigonire, dintru care

18. A doua Lege 25, 4; 1 Cor. 9, 9; Lucă 10, 7. 19. Ioan 8, 17. 22. Fapt. 6, 6.

23. Ps. 103, 16. 25. Gal. 5, 22.

6. 1.Efes. 6, 5. 2. 1 Tim. 4, 11; Tit 3, 8.

3. Gal. 1, 6 sq; 2 Tim. 1, 13.

se face pisma, pricirea, hulele, prepusurile cele viclene.

5. Cuvintele cele deșarte ale oamenilor celor stricați de minte și lipsiți de adevăr, cari socotesc a fi câștig creștinătatea; depărtează-te dela unii ca aceia.

6. Însă câștig mare este bunacredință cu îndestulare.

7. Că nimic n'am adus în lume, arătat este că nici a scoate ceva nu putem.

8. Ci având hrană și îmbrăcăminte, cu acestea îndestulați să fim.

9. Iar cei ce vor să se îmbogățescă, cad în ispite și în curse și în pofta multe fără de socoteală și vălămătoare, care cufundă pre oameni în pierire și în pierzare.

10. Că rădăcina tuturor răutăților este iubirea de argint; care unii pofindu-o au răfăcît din credință și s'au pătruns cu dureri multe.

11. Iar tu, o omul lui Dumnezeu, fugi de acestea, și urmează dreptatea, evlavia, credința, dragostea, răbdarea, blândețele.

12. Luptă-te lupta cea bună a credinței, apucă-te de viața cea veșnică, la care și chemat ești, și ai mărturisit mărturisirea cea bună înaintea multor martori.

13. Poruncescu'ți înaintea lui Dumnezeu, carele înviează toate, și înaintea lui Hristos Iisus, carele au măr-

turisiră înaintea lui Pilat din Pont mărturisirea cea bună.

14. Să păzești tu porunca nespurcată și nevinovată, până la arătarea Domnului nostru Iisus Hristos.

15. Pre care în vremile sale o va arăta, cel fericit și singur Puternic, Împăratul împăraților și Domnul domnilor;

16. Carele singur are nemurire și locuște întru lumină neapropiată; pre carele nu l-a văzut nimeni din oameni, nici a' l vedea poate, căruia cinstea și stăpânirea veșnică, Amin.

17. Celor bogați în veacul de acum poruncește, să nu se înalțe cu gândul, nici să nădăjduiască spre avuția cea nestăitătoare; ci întru Dumnezeu cel viu, carele ne dă nouă toate de prisosii spre desfătare;

18. Să facă lucruri bune, să se îmbogățescă întru fapte bune, să fie lesne dăitori, împărțășitori;

19. Agonisindu'și loru'și temelle bună în veacul cel viitor, ca să ia viața cea veșnică.

20. O Timotee, lucrul cel încredințat ție păzește'l, depărtându-te de glasurile deșarte, cele spurcate, și de vorbele cele protivnice ale științei cei cu nume mincinos.

21. Cu care unii laudându-se, întru credință au răfăcît. Darul cu tine, Amin,

Cea întâia către Timotei s'a scris dela Laodichia, care este mitropolie a Frighiei Pacatiane.

6. Fil. 4, 11. 7. Ecl. 5, 14.

8. Fac. 28, 20; Pilde 30, 8.

9. Pilde 23, 4; 28, 22.

10. Ep. 23, 8. 11. 2 Tim. 2, 22.

12. 1. cor. 9, 25.

13. A doua Lege 32, 39; Ioan 18, 36.

15. Apoc. 17, 14; A doua Lege 10, 17.

16. Ioan 1, 18. 17. Ps. 61, 10.

18. A doua Lege 15, 7.

20. 2 Tim. 1, 14. 21. 2 Tim. 2, 18.

EPISTOLIA

SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL

A DOUA CĂTRE TIMOTEI

CAP. 1.

Pavel laudă credința lui Timotei și-l îndeamnă la răbdare în prigoniri dându-se pre sine pildă.

Pavel apostol al lui Iisus Hristos prin voea lui Dumnezeu, după făgăduința vieții care este întru Hristos Iisus,

2. Lui Timotei iubitului fiu: dar, milă și pace dela Dumnezeu Tatăl și dela Hristos Iisus Domnul nostru.

3. Mulțămesc lui Dumnezeu, cărui slujesc dela strămoși întru curată știință, că neîncetată aducere aminte de tine am întru rugăciunile mele noaptea și ziua;

4. Dorind ca să te văz, aducându-mi aminte de lacrimile tale, ca să mă umplu de bucurie;

5. Pomenire luând de credința cea neîfărnică, care este întru tine, care s'a sălășluit mai întâiu în moașă-ta Loida și întru maică-ta Evnichia; și încredințat sunt că și întru tine.

6. Pentru care pricină îți aduc aminte ție, ca să aprinzi Darul lui Dumnezeu, care este întru tine prin punerea mâinilor mele,

7. Că nu ne-au dat nouă Dumnezeu duhul temerel; ci al puterel și al dragostei și al întregel înțelepciuni.

8. Deci nu te rușină de mărturi-

sirea Domnului nostru, nici demine legatul lui; ci pătimește împreună cu evanghelia după puterea lui Dumnezeu.

9. Carele ne-au mântuit pre noi și ne-au chemat cu chemare sfântă, nu după faptele noastre, ci după a sa mai înainte hotărâre și darul, care s'a dat nouă întru Hristos Iisus mai înainte de anii vecilor,

10. Și acum s'au arătat prin arătarea Mântuitorului nostru Iisus Hristos, carele moartea au stricat, și au adus la lumină viața și nestricăciunea prin evanghelie;

11. La care sunt pus eu propoveduitor și apostol și învățător neamurilor.

12. Pentru care pricină și acestea pătimeșc, ci nu mă rușinez, că știu cui am crezut, și încredințat sunt, că puternic este a păzi lucrul cel încredințat mie la ziua aceea.

13. Chipul cuvintelor celor sănătoase să aibi, care ai auzit dela mine, întru credință și întru dragostea, care este întru Hristos Iisus.

14. Lucrul bun cel încredințat ție să-l păzești prin Duhul cel Sfânt, care locuște întru noi.

15. Știi aceasta că s'au întors de la mine toți cei din Asia; dintre cari este Fighel și Ermoghen.

16. Deă Domnul milă casel lui O-

1. 1. 2 Tim. 2, 10; Ioan 1, 4; 1 Ioan 5, 11, sq.
2. 1 Cor. 7, 25; 1 Tim. 1, 2; Tit 1, 4.
3. Fapt. 23, 1; Rom. 1, 8 5. Fapt. 16, 1,
6. 1 Tes. 5, 19; 1 Tim. 4, 14,
7. Rom. 8, 15.

9. Tit. 3, 5,
10. Rom. 16, 25; Is. 25, 8; Osie 13, 14; 1
Cor. 15, 55; Evr. 2, 14.
11. 1 Tim. 2, 7. 12. 2 Tim. 4, 8.
13. 1 Tim. 6, 3; Tit 2, 1.
14. 1 Tim. 6, 20.

nisilor; că de multe ori m'a odihnit și de lanțul meu nu s'a rușinat.

17. Ci încă venind în Roma, mai cu osârdie m'a căutat și m'a aflat.

18. Deă'i lui Domnul să afile milă dela Domnul în ziua aceea și câte în Efes mi-a slujit mie, tu mai bine știi.

CAP. 2.

Indeamnă pre Timotei a purta cu credință dregătoria sa. Mângâiere în pătimiri. Ferire de anumite răutăți.

Deci tu fiul meu, întărește-te în darul cel întru Hristos Iisus.

2. Și cele ce ai auzit dela mine în fața multor martori, acestea le încredeștează la oameni credincioși, cari îndestulași vor fi a învăța și pre alții.

3. Tu dar păltimește ca un bun viteaz al lui Iisus Hristos.

4. Nimeni ostaș fiind se amestecă cu lucrul lumeșii, ca voevodului să fie plăcut.

5. Și de și se va luptă cineva, nu se încununează, de nu se va luptă după lege.

6. Plugarulul ce se ostenește, se cade întâiu el din roadă să mănânce.

7. Înțelege cele ce îți grăiesc; deă'ți fie Domnul înțelegere întru toate.

8. Adu-ți aminte de Domnul Iisus Hristos, carele s'au sculat din morți din sămânța lui David după evanghelia mea.

9. Întru care pălimesc până la legături, ca un făcător de rele, ci cuvântul lui Dumnezeu nu se leagă.

10. Pentru aceasta toate le rabd pentru cei aleși, ca și acela să dobândească mântuirea, care este întru Hristos Iisus cu slavă veșnică.

11. Credincios este cuvântul; că de am murit împreună cu Hristos, împreună cu dânsul vom și via;

12. De răbdăm, împreună vom și împărăși, de ne vom lepăda de el, și el se va lepăda de noi;

13. De nu credem, el credincios rămâne, a se tăgădui el pre sine, nu poate.

17. Fapt. 28, 16.

2. 2. 1 Tim. 3, 2. 3. 2 Tim. 4, 5.

4. 1 Cor. 9, 25. 5. 2 Tim. 4, 8.

8. 1 Cor. 15, 4; 2 Imp. 7, 12.

9. Efes. 3, 1; Fil. 2, 17. 10. Col. 1, 24.

11. Rom. 6, 5; 1 Petru 4, 13.

12. M. t. 10, 33; Luc. 9, 26.

13. Rom. 3, 3; Num. 23, 19.

14. Acestea să'i îndemni, mărturisindu-le înaintea lui Dumnezeu să nu se pricească în cuvinte spre nici un folos, fără numai spre surparea celor ce aud.

15. Nevoește-te să te arăși pre tine însuși lămurit înaintea lui Dumnezeu, lucrător nerușinat, drept îndreptând cuvântul adevărului.

16. Iar de cuvintele deșarte, cele spurcate te ferește; că spre mai multă păgânătate vor sporii.

17. Și cuvântul lor ca cangrena pășune va afla, dintru cari este I-meneu și Filii;

18. Cari dela adevăr au răfăcit, zicând că învierea acum s'a făcut și răstoarnă credința oarecăroră.

19. Inșă temelia cea tare a lui Dumnezeu stă, având pecetea aceasta: cunoscut au Domnul pre cei ce sunt ai lui. Și: să se depărteze de la nedreptate tot cel ce numește numele lui Hristos.

20. Iar în casă mare nu sunt numai vase de aur și de argint, ci și de lemn și de lut, și unele sunt spre cinste, iar altele spre necinste.

21. Deci de se va curăși cineva pre sine dintru acestea, va fi vas de cinste, sfințit și de bună treabă stăpânului, spre tot lucrul bun gătit.

22. Iar de pottele tinereșilor fugi, și urmează dreptatea, credința, dragoalea, pacea, cu toți cel ce chiamă pre Domnul din inimă curată.

23. Iar de întrebările cele nebune și neînțelepte te ferește, știind că nasc vrăjbi.

24. Și slugei Domnului nu i se cade să se stădească, ci blând să fie către toși, învățător, suferitor.

25. Cu blândețe certând pre cei ce stau împotriva, poate cândva le va da lor Dumnezeu pocăință spre cunoștința adevărului.

26. Și vor scăpa din cursa diavolului, prinși fiind ei de dânsul spre a lui voie.

14. 1 Tim. 6, 4; Tit 3, 9.

15. 1 Tim. 4, 6; Tit 2, 7.

16. 1 Tim. 4, 7; Tit 1, 14.

17. 1 Tim. 1, 20. 22. 1 Tim. 6, 11.

23. 1 Tim. 4, 7; 6, 4. 24. Tit 1, 7.

AVE.

CAP. 3.

*Răutatea oamenilor în vremea de apoi.
Indemnare la statornicie în credință.
Sf. Scriptură și folosul ei.*

Și aceasta să știi, că în zilele cele de apoi vor veni vremi cumplite.

2. Că vor fi oamenii iubitori de sine, iubitori de argint, măreji, tru-fași, hulitori, de părinți neascultători, nemulțămitori, necurați.

3. Fără de dragoste, neprimitori de pace, cleveitori, neînfrânați, nedumesnici, ne iubitori de bine,

4. Vânzători, obraznici, îngâmfati, iubitori de desfătări mai mult decât iubitori de Dumnezeu;

5. Având chipul bunei credințe, iar puterea ei tăgăduind; și de aceea te ferește.

6. Că dintru aceștia sunt cei ce se vără prin case, și robesc pre muierușele cele îngreuate de păcate, cele ce se poartă cu multe feluri de poftă;

7. Cari pururea se învață, și nici odată a venit la cunoștința adevărului nu pot.

8. În ce chip și Ianis și Iamvris s'au împotivit lui Moisi, așa și aceștia stau împotriva adevărului; oameni stricați fiind la minte, nelămurii în credință.

9. Ci nu vor spori mai mult, că nebunlea lor arătată va fi tuturor, precum și a acelora s'a făcut.

10. Iar tu ai urmat învățaturii mele, petrecerei, voei, credinței, îndelungei răbdări, dragostei, îngăduinței,

11. Gonirilor, pătimirilor, care mi s'au făcut mie în Antiohia, în Iconia, în Listra; ce fel de goane am răbdat; și din toate m'au izbăvit Domnul.

12. Și toți cari voesc cu bună credință a viețui întru Hristos Iisus, gonii vor fi.

13. Iar oamenii cei vicleni și fermecători vor procopsi spre mai rău, cari înșală, și singuri se înșală.

14. Iar tu petreci întru cele ce te-ai învățat și te-ai încredințat, știind dela cine te-ai învățat;

3. 1. 1 Tim. 4, 1. 2. Rom. 1, 29 sq.

4. Fil. 3, 19.

5. Mat. 7, 15; Tit. 1, 15; Mat. 18, 17.

6. Mat. 23, 14; Marcu 12, 40.

7. 1 Tim. 2, 4. 8. Epist. 7, 11.

11. Fapt. 13, 50; Ps. 33, 18.

12. Mat. 16, 24; Fapte 14, 22.

13. 1 Tim. 4, 1. 14. 2 Tim. 2, 2.

15. Și căci din pruncie sfințitele scripturi știi, care pot să te înțelepțească spre mântuire prin credința cea întru Hristos Iisus.

16. Toată scriptura este de Dumnezeu insuflată, și de folos spre învățatură, spre muștrare, spre îndreptare, spre înțelepțirea cea spre dreptate;

17. Ca să fie deplin omul lui Dumnezeu, spre tot lucrul bun desăvârșit.

CAP. 4.

Indeamnă a se împotivi celor ce scornesc învățături straine. Pavel vestește sfârșitul său apropiat.

Mărturisesc eu drept aceea înaintea lui Dumnezeu și Domnului Iisus Hristos, carele va să judece viii și morșii întru arătarea sa și împărăția sa;

2. Propoveduește cuvântul; și ai asupră cu vreme și fără de vreme; muștră, cearță, îndeamnă cu toată îndelunga răbdare și cu învățatura.

3. Că va fi vreme când învățatura cea sănătoasă nu o vor primi; ci după poftile lor își vor alege loruși învățători, gâdilându'i la urechi;

4. Și dela adevăr auzul își vor întoarce, iar la bane se vor plecă.

5. Iar tu priveghează întru toate, pătimește răul, fă lucrul evanghelistului, slujba ta fă-o deplin.

6. Că eu tată mă jertlesc, și vremea despărțirii mele s'a apropiat.

7. Lupta cea bună m'am luptat, călătoriea am săvârșit, credința am păzit;

8. De acum mi s'a gătit mie cununa dreptății, care îmi va da mie Domnul, judecătorul cel drept, în ziua aceea; și nu numai mie, ci și tuturor celor ce au iubit arătarea lui.

9. Silește-te a veni la mine curând;

10. Că Dimas m'a lăsat, iubind veacul de acum, și s'a dus în Te-

16. Rom. 15, 4; 2 Petr. 1, 19.

17. 1 Tim. 6, 11; 2 Tim. 2, 21.

4. 1. Mat. 25, 31; Ioan 5, 27; Fapt. 10, 42;

2 Cor. 5, 10; 2 Tes. 1, 7; 1 Petr. 4, 5.

2. Is. 58, 1; Tit. 1, 9. 3. 1 Tim. 6, 3.

4. 1 Tim. 4, 7; Tit. 1, 10. 5. Fapt. 21, 6.

6. Fil. 1, 23.

7. 1 Cor. 9, 25; 1 Tim. 6, 12; Ebr. 12, 1;

Fil. 3, 14.

8. 1 Petr. 5, 4; Iac. 1, 12; Apoc. 2, 10.

10. Col. 4, 14.

sa
m.
Mi
că
si:
Eli
1
Tro
și
1
mu
scă
1
foa
moz
1
nim
m'a
scă
1
11.
12
14
16.

salonic; Crisc în Galatia, Tit în Dalmația,

11. Luca singur este cu mine. Pre Marcu luându-l, să-l aduci cu tine; că îmi este mie de bună treabă în slujbă.

12. Iar pre Tihic l-am trimis în Efes.

13. Felonul care l-am lăsat în Troada la Carp, venind să-l aduci, și cărțile, mai vârtos cele de piele.

14. Alexandru faurul de aramă multe rele mi-a făcut mie; plătescă-i Domnul după faptele lui;

15. De care și tu te păzește; că foarte a stăit împotriva cuvintelor noastre

16. La răspunsul meu cel dintâiu nimeni n'a mers cu mine. ci toți m'au părăsit; să nu li se socotească lor.

17. Iar Domnul au stăit lângă

mine, și m'au întărit; ca prin mine propoveduirea să se împlinească, și să o auză toate neamurile; și m'a izbăvit din gura leului.

18. Și mă va izbăvi Domnul de tot lucrul rău, și mă va mântui la împărăția sa cea cerească; căruia slava în vecii vecilor, Amin.

19. Spune închinăciune Prischilei și lui Achila și casei lui Onisifor.

20. Erast a rămas în Corint, iar pre Trofim l-am lăsat în Millit fiind bolnav.

21. Silește-te a veni mai înainte de iarnă. Închină-se ție Evul și Pud și Lin și Claudia și toți frații.

22. Domnul Iisus Hristos cu duhul său. Darul cu voi, Amin.

Cea a doua către Timotei, cel întâiu hirononizat Episcop bisericii Efesenilor, s'a scris dela Roma, când a doua oară a stăit Pavel înaintea Cezarului Neron.

11. Fapt. 15, 37; Col. 4, 10.

12. Fapt. 20, 4; Efes. 6, 21; Col. 4, 7.

14. 1 Tim. 1, 20; 2 Imp. 3, 39; Ps. 27, 5.

16. Ioan 16, 32. 17. Fapt. 23, 31; 12, 11.

18. Rom. 16, 27; Gal. 1, 5; 1 Tim. 6, 16

19. Fapt. 18, 2; Rom. 16, 3.

20. Fapt. 19, 22; 20, 4.

22. Tit. 3, 15.

EPISTOLIA SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL

CĂTRE TIT

CAP. 1.

Despre învățători vrednici. Improtiva celor ce apărâu faptele legii și curățile truștii. Despre jafta bună duhovnicească.

Pavel sluga lui Dumnezeu și apostol al lui Iisus Hristos, după credința aleșilor lui Dumnezeu și după cunoștința adevărului cea după buna credință;

2. Întru nădejdea vieții celei veșnice, care o au făgăduit nemincinosul Dumnezeu mai înainte de anii vecilor;

3. Și au arătat în vremile sale cuvântul său prin propoveduirea care mi s'a încredințat mie după porunca Mântuitorului nostru Dumnezeu.

4. Lui Tit, adevăratului fiu după credința cea de obște: dar, milă și pace, dela Dumnezeu Tatăl și dela Domnul Iisus Hristos Mântuitorul nostru.

5. Pentru aceasta te-am lăsat pre tine în Crit, ca cele ce lipsesc să le îndreptezi, și să așezi prin cetăți preoți, precum eu ți-am poruncit;

6. De este cineva fără de prihană, bărbat al unei femei, având fiu credincioși nu întru ocară de curvie sau neascultători.

7. Că se cuvine episcopului să

fie fără de prihană, ca un iconom al lui Dumnezeu; nefăcând spre plăcerea sa, nemânios, neocărilor, negrabnic a bate, neagonisitor de dobândă urâtă;

8. Ci iubitor de streini, iubitor de bine, întreg la minte, drept, cuvios, înfrânat;

9. Ținându-se de cuvântul cel credincios al învățătorei, ca puternic să fie și a îndemnă cu învățătura cea sănătoasă, și pre cel ce grăesc improtivă a'i certă.

10. Că sunt mulți nesupuși, grăitorii îndeșeri și amăgitori, mai vârtos cel dintru tăierea împrejur;

11. Căroră trebue a le astupă gura, cari răsvrătesc toate casele, învățând cele ce nu se cade, pentru dobânda cea urâtă.

12. Zis-a oarecare dintru dânșii proroc al lor: Criterii sunt pururea mincinoși, hiare rele, pântece le-nesă.

13. Mărturia aceasta adevărată este. Pentru care pricină ceartă'i pre el aspru; ca să fie sănătoși în credință;

14. Neluând aminte la basnelor jidovești, și la poruncile oamenilor, cari se întorc de către adevăr.

15. Toate sunt curate celor curajii; iar celor necurați și necredincioși nimic nu este curat; ci li s'au spurcat lor și mintea și știința.

1. 1. 1 Tim. 3, 16. 2. Rom. 1, 2.
3. Efes. 1, 9; Papt. 9, 6; Gal. 1, 1; 1 Tes. 2, 4. 4. 1 Tim. 1, 2; Efes. 1, 2; Col. 1, 2.
6. Lev. 21, 17; 1 Tim. 3, 2; 1 Petr. 5, 2.
7. Lev. 10, 9; Ezech. 44, 21.

9. 2 Tes. 2, 15.

11. Mat. 22, 34; 2 Tim. 3, 6.

13. 2 Tim. 4, 2. 14. 1 Tim. 4, 7; Is. 29, 13.
15. Mat. 15, 11; Rom. 14, 20.

16. Pre Dumnezeu mărturisesc că îl știu; iar cu faptele îl iăgăduesc, urși fiind și nesupuși, și spre tot lucrul bun netrebniți.

CAP. 2.

*Sfaturi potrivite cu vârsta fiecăruia.
Despre slugi.*

Iar tu grăește cele ce se cuvin în-vățăturei celei sănătoase:

2. Bătrânii să fie treji, cucernici, întregi la minte, sănătoși în credință, în dragoste, în răbdare.

3. Așijderea și bătrânele să fie întru îmbrăcăminte cu sfințenie în-cuvântate, neclevetitoare, nerobite de vin mult, învățătoare de bine.

4. Ca să înțelepțească pe cele tinere să și iubească pe bărbații lor, să și iubească fiii.

5. Să fie întru întreaga înțelepciune, curate, grijnice de casele lor, bune, plecate bărbaților lor, ca să nu se hulească cuvântul lui Dumnezeu.

6. Pre cei tineri așijderea îi îndeamnă să fie întru întreagă înțelepciune.

7. Întru toate dându-te pe tine pildă de fapte bune, arătând întru învățătură, nestrigare, cinste, nestrăciune.

8. Cuvânt sănătos, fără de prihană; ca cel protivnic să se rușineze, neavând nimic a grăi rău de voi.

9. Slugile să se plece stăpânilor lor, întru toate să fie lor bine plăcuți; nerăspunzându-le impropriu;

10. Neviclenindu-i, ci credință bună arătându-le întru toate; ca pre învățătura Mântuitorului nostru Dumnezeu să o înfrumuseze întru toate.

11. Că s'a arătat darul lui Dumnezeu cel mântuitor tuturor oamenilor.

12. Învățându-ne pre noi ca, lepădând păgânătatea, și poftele cele lumești, cu întreagă înțelepciune, și cu dreptate, și cu bunăcredință să viețuim în veacul de acum;

13. Așteptând fericita nădejde, și arătarea slavei marelui Dumnezeu și Mântuitorului nostru Iisus Hristos;

14. Carele s'au dat pre sine pentru noi, ca să ne mântuească pre noi de toată înrădelegea, și să și curățească luiș norod ales, râvnitor de fapte bune.

15. Acestea grăește și îndeamnă și muștră cu toată porunca. Nimeni pre tine să nu te defalme.

CAP. 3.

Supunere către stăpânitori. Ferirea de prigonitorii eretici.

Adu-le aminte lor, domniilor și stăpânirilor să se supue, să asculte, spre tot lucrul bun să fie gata;

2. Pre nimeni să nu hulească, să nu fie sfadnic, ci lini, arătând toată blândețea către toți oamenii.

3. Că eram și noi oarecând fără de minte, neascultători, rătăcindu-ne, slujind poftelor, și multor feluri de desfătări, întru răutate și pismă viețuind, urși fiind, și urând unul pre altul.

4. Iar când s'a arătat bunătatea și iubirea de oameni a Mântuitorului nostru Dumnezeu,

5. Nu din lucrurile cele întru dreptate, care am făcut noi, ci duple a lui milă ne-au mântuit pre noi, prin baa nașterii cei de a doua, și a înnoirii Duhului Sfânt;

6. Pre carele l-au vărsat preste noi de prisos prin Iisus Hristos Mântuitorul nostru;

7. Ca îndreptându-ne prin harul lui, moștenitori să fim după nădejdea vieții cei veșnice.

8. Credincios este cuvântul, și pentru acestea voiu să adeverezii tu, ca să poarte grije, la fapte bune să se nevoască cei ce au crezut lui Dumnezeu. Că acestea sunt cele bune și de folos oamenilor.

9. Iar de întrebările cele nebune, și de numere de neamuri, și de prigoniri, și de sfiezile cele pentru lege,

16. 2 Tim. 3, 5

2. 1. 1 Tim. 6, 3; 2 Tim. 1, 13.

3. 1 Tim. 2, 9; 1 Petr. 3, 1.

5. Efes. 5, 23.

7. 1 Tim. 4, 12; 1 Petr. 5, 3.

9. Efes. 6, 5; Col. 3, 22; 1 Tim. 6, 1; 1 Petr. 2, 18. 10. Neem. 5, 9.

11. Tit 3, 4. Ioan 4, 9. 12. Efes, 1, 4

14. Gal. 1, 4; 1 Tim. 2, 6; Ebr. 13, 21.

15. 1 Tim. 4, 12.

3. 1. 1 Petr. 2, 13; Efes. 2, 10; 2 Tim. 3, 17.

2. Gal. 6, 1; Efes. 4, 2; Fil. 4, 5.

3. 1 Cor. 6, 11; Efes. 2, 2.

4. 1 Ioan 4, 9. 5. Efes, 2, 8; 2 Tim. 1, 9.

6. Ezech. 36, 25; Ioel 3, 1; Ioan 7, 39.

7. Rom. 5, 1; 8, 17. 9. 1 Tim. 4, 7.

te ferește; că sunt nefolositoare și deșarte.

10. De omul eretic după una și a doua sfătuire, te ferește;

11. Știind că s'a răsvrătit unul ca acesta, și păcătuiește, fiind singur de sine osândit.

12. Când voiu trimete pre Arteman la tine, sau pre Tihic, nevoește-te să vii la mine în Nicopoli, pentrucă acolo am socotit să iernez.

13. Pre Zina șilutorul legel și

10. Mat. 7, 15; 1 Cor. 5, 9; Mat. 18, 17.

11. 1 Tim. 6, 4.

12. Fapt. 20, 4; Efes. 6, 21; Col. 4, 7; 2 Tim. 4, 12.

13. Fapt. 18, 24; 1 Cor. 1, 12.

pre Apollos degrab să'i trimeți mai înainte, ca nimic să nu le lipsească.

14. Și să se învețe și ai noștri să poarte grije de fapte bune spre trebile cele de folos, ca să nu fie fără de roadă.

15. Închină-se (le toți) cei ce sunt cu mine. Spune închinăciune celor ce ne iubesc pre noi întru credință. Darul cu voi toți, Amin.

Către Tit cel întâi hirotonisit episcop bisericel Critenilor, s'a scris dela Nicopoli Machedoniei.

14. Efes. 4, 28; 1 Tim. 6, 18; Mat. 7, 19; Fil. 4, 17.

15. Gal. 5, 6.

Pa
siu
2
hip
ună
3.
mez
lisu
4
puri
cân
5.
care
tre
6.
lucr
stim
în t
7.
gâie
melo
frate
8.
avâr
ceea
9.
tos
cum
acur
10
meu
nuri
11
1.
2.
3.
4.
5.
6.
7.
8.
9.
10.
11.

EPISTOLIA SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL

CĂTRE FILIMON

CAP. 1.

Pavel mijlocește către Filimon pentru sluga sa Onisim, care fugise și se făcuse creștin.

Pavel, legatul lui Iisus Hristos, și Timotei fratele, lui Filimon, iubitului și ajutorului nostru,

2. Și Apției cei iubite, și lui Arhip ostașului nostru celui dimpreună, și bisericii cei din casa ta;

3. Dar vouă și pace dela Dumnezeu Tatăl nostru și dela Domnul Iisus Hristos.

4. Mulțumesc Dumnezeului meu, pururea pentru tine pomenire făcând întru rugăciunile mele,

5. Auzind dragostea ta și credința, care ai către Domnul Iisus, și către toți sfinții;

6. Ca împărtășirea credinței tale, lucrătoare să se facă întru cunoștința a tot binele ce este întru voi în Hristos Iisus.

7. Că bucurie avem multă și mângâiere întru dragostea ta, că inimile sfinților s'au odihnit prin tine, frate.

8. Pentru aceea, multă îndrăzneală având întru Hristos a'ți porunci ție ceea ce se cuvine,

9. Iar pentru dragoste mai vărtos te rog, fiind tu într'acest chip, cum sunt și eu Pavel bătrânul, iar acum și legatul lui Iisus Hristos.

10. Te rog dar pentru Onisim fiul meu, pre care l-am născut întru legăturile mele.

11. Care oarecând eră ție netreb-

nic, iar acum și ție și mie de bună treabă:

12. Pre care l-am trimis înapoi la tine; iar tu pre el, adecă, pre inima mea, primește;

13. Pre care vream să'l țin la mine, ca în locul tău să'mi slujească mie întru legăturile evangheliei;

14. Dar fără de voea ta nimic n'am voit să fac; ca să nu ție ca din silă fapta ta cea bună, ci de voie.

15. Că poate pentru aceasta s'a despărțit la o vreme, ca veșnic pre el să'l albi;

16. De acum nu ca pre o slugă, ci mai pre sus de slugă, frate iubit, mai ales mie, iar cu cât mai vărtos ție, și după trup, și întru Domnul I

17. Deci de mă ai pre mine părtaș, primește'l pre dânsul ca pre mine.

18. Iar de și-a făcut ție nedreptate întru ceva, sau îți este dator, aceea mie să o socotești;

19. Eu Pavel am scris cu mâna mea, eu volu plăti, ca să nu zic ție că și tu cu sine singur îmi ești dator.

20. Așa, frate, eu să mă folosesc de tine întru Domnul; odihnește inima mea întru Domnul.

21. Nădăjduindu-mă spre ascultarea ta am scris ție, știind că și mai pre sus decât grăesc vei face.

22. Și împreună gătește'mi mie și gazdă; că am nădejde că prin rugăciunile voastre mă voiu dăruî vouă.

23. Închină-se ție Epafras cel împreună cu mine robii întru Hristos Iisus,

24. Marcu, Aristarh, Dimas, Lucă, cei împreună cu mine lucrători.

25. Darul Domnului nostru Iisus Hristos cu duhul vostru, Amin.

Către Filimon s'a scris dela Roma prin Onisim sluga.

1. 1. Efes. 3, 1.

2. Col. 4, 17; Rom. 16, 5; 1 Cor. 16, 9.

3. Col. 1, 2 4. Rom. 1, 8; Efes. 1, 16.

5. Efes 1, 15; Col 1, 4.

6. Tit 3, 14; Evr. 10, 24.

7. 2 Cor. 7, 14; 2 Tim. 1, 16.

8. 1 Tes. 2, 7.

10. Col. 4, 9, 1 Cor. 4, 15; Gal. 4, 19.

13. 1 Cor. 16, 17; Fil. 2, 3.

14. 2 Cor. 9, 7. 15. Fac. 45, 5.

16. Mat. 23, 8. 21. 2 Cor. 7, 15.

22. Fil. 1, 25. 23. Col. 1, 7.

24. Fapt. 12, 12 19, 29; Col. 4, 10.

EPISTOLIA SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL

CĂTRE EVREI

CAP. 1.

*Hristos este fiul lui Dumnezeu mai
pre sus de îngerii și de toată
zidirea.*

In multe feluri și în multe chipuri de demult Dumnezeu grăind părinților prin proroci,

2. În zilele acestea mai de pre urmă au grăit nouă întru Fiul, pre carele l-au pus moștenitor tuturor, prin carele și veacurile au făcut;

3. Care fiind strălucirea slavei, și chipul ipostasului lui, și purtând toate cu cuvântul puterii sale, prin sine singur făcând curățirea păcatelor noastre, su șcut de dreapta mării întru cele înalte;

4. Cu atâta mai bun făcându-se decât îngerii, cu cât mai osebit nume decât dâșii au moștenii.

5. Căci căruia din îngerii au zis cândvă: Fiul meu ești tu, eu astăzi te-am născut? Și iarăș: eu voiu fi lui Tată, și acela va fi mie Fiul?

6. Și iarăș; când duce pre cel întâiu născut în lume, zice: și să se închine lui toți îngerii lui Dumnezeu.

7. Și de îngerii zice: cela ce face pre îngerii săi duhuri și pre slugile sale pară de foc.

8. Iar către Fiul: scaunul tău Dumnezeu, în veacul veacului; toiagul dreptății, toiagul împărăției tale.

9. Iubit-al dreptătea și ai urii rădelegea; pentru aceea te au uns pre tine Dumnezeu, Dumnezeu tău, cu untulemn al bucuriei mai mult decât pre părtășii tăi.

10. Și întru început tu Doamne, pământul ai întemeiat, și lucrurile mâinilor tale sunt cerurile;

11. Acelea vor pieri, iar tu rămâi; și toate ca o haină se vor învechi;

12. Și ca un veșmânt vei învâli pre ele, și se vor schimbă; iar tu acelaș ești, și anii tăi nu vor lipsi.

13. Și căruia dintru îngerii au zis cândvă: șezi de dreapta mea, până când voiu pune pre vrăjmașii tăi așternut picioarelor tale?

14. Au nu toți sunt duhuri slujitoare, care se trimet spre slujbă pentru cei ce vor să moștenească mântuirea?

CAP. 2.

Precum s'au pedepsit îngerii pentru neascultare, așa se vor pedepsi cei ce calcă poruncile lui Hristos, care este începătorul mântuirii noastre.

Pentru aceea se cade nouă mai mult să ascultăm cele ce s'au auzit, ca nu cândvă să cădem.

2. Că de vreme ce s'a făcut ade-

1. 2. Ps. 2, 8; Mat. 21, 38; Ioan 1, 10
3. 2 Cor. 4, 4; Col. 1, 15; Evr. 9, 14.
5. Ps. 2, 7; 2 Imp. 7, 14.
6. Rom. 8, 29; Ps. 96, 8.
7. Ps. 103, 5.

8. Ps. 44, 8. 9. Fapt. 10, 38.
10. Ps. 101, 26, sq. 12. Is. 34, 4.
13. Mat. 22, 43; Ps. 109, 1, 2.
14. Ps. 90, 11.
2. 2. Fapt. 7, 53; Gal. 3, 19.

vărat cuvântul ce s'a grăit prin îngeri, și toată călcarea de poruncă și neascultarea a luat dreaptă răsplătire;

3. Cum vom scăpa noi, negrijindu-ne de atâta mântuire? Care luând începere a se vesii dela Domnul, prin cei ce l-au auzit s'a adevărit întru noi;

4. Impreună mărturisind Dumnezeu, cu semne și cu minuni, și cu multe feluri de puteri, și cu împărțirile Duhului Sfânt, după a lui voie.

5. Că nu îngerilor au supus Dumnezeu lumea cea viitoare, pentru care grăim.

6. Și a mărturisit oareunde oare cine, zicând: ce este omul, că îl pomenești pre el? Sau fiul omului, că îl cercezezi pre el?

7. Micșoratu-l-ai pre el cu puțin oarece de cât îngerii; cu slavă și cu cinstie l-ai încununat pre el și l-ai pus preste lucrurile mâinilor tale.

8. Toate le ai supus supț picioarele lui. Și dacă l-au supus lui toate, nimic n'au lăsat lui nesupus. Ci acum încă nu vedem supuse lui toate.

9. Iar mai micșorat cu puțin oarece decât îngerii vedem pre Iisus, pentru patimia morței, cu slavă și cu cinstie încununat, ca, cu darul lui Dumnezeu pentru toți să guste moarte.

10. Pentrucă se cădeă aceluia, pentru care sunt toate, și prin care sunt toate, carele pre mulți fii la slavă au adus, pre începătorul mântuirii lor prin patimi a'î face desăvârșit.

11. Că cela ce sfințește și cei ce se sfințesc dintru unul sunt toți; pentru care pricină nu se rușinează a'î numi pre dânsii frați.

12. Zicând: spune-volu numele tău fraților mei, în mijlocul bisericei te voui lăuda.

13. Și iarăș: eu voui fi nădăjduindu-mă întru dânsul. Și iarăș: iață eu și pruncii cari mi-au dat mie Dumnezeu.

14. Deci de vreme ce s'au făcut

3. Evr. 10, 29; 12, 25.

4. Marcu 16, 20; Fapt. 2, 4. 1 Cor. 12, 11.

5. 2 Petr. 3, 13. 6. Ps. 8, 5.

7. Mat. 28, 18.

8. Efes. 1, 22; Mat. 11, 27.

9. Fil. 2, 8; 2 Cor. 5, 14; 1 Ioan 2, 2.

10. Ioan 1, 3. 11. Marcu 3, 34.

12. Ps. 21, 24; Ioan 20, 17.

13. 2 Imp. 22, 3; Ps. 17, 3; Is. 8, 17.

14. 2 Tim. 1, 10; Osie 13, 14.

părtași pruncii trupului și sângelui, și acelaș asemenea s'au împărtașit aceluiași; ca prin moarte să surpe pre cel ce are stăpânirea morței, adică pre diavolul;

15. Și să izbăvească pre aceia, cari cu frica morței în toată viața erau supuși robiei.

16. Că nu pre îngeri cu adevărat au luat; ci sămânța lui Avraam au luat.

17. Pentru aceea dator eră întru toate a se asemăna fraților, ca să fie milostiv și credincios arhieru întru cele ce sunt către Dumnezeu, ca să curățească păcatele norodului.

18. Că întru ceea ce au pățimit, însuș fiind ispitit, poate și celor ce se ispitesc să le ajute.

CAP. 3.

Trebuie a fi ascultători lui Hristos, carele este mai pre sus de Moisi.

Pentru aceea, fraților sfinți, cari sunteți părtași chemării celei cerești, socotiți pre Apostolul și Arhieru mărturisirei noastre, pre Iisus Hristos;

2. Carele este credincios celui ce l-au făcut pre el, precum și Moisi întru toată casa lui.

3. Pentrucă de mai multă slavă decât Moisi, acesta s'au învrednicit, cu cât mai multă cinstie are decât casa, cel ce o a zidit pre ea.

4. Că toată casa se zidește de cinevă; iar cel ce toate au făcut este Dumnezeu.

5. Și Moisi adică a fost credincios întru toată casa lui, ca o slugă; spre mărturiea celor ce erau să se grăiască;

6. Iar Hristos ca un fiu în casa sa; a căruia casă suntem noi numai de vom țineă neclătită îndrăznirea și lauda nădejdei până în sfârșit.

7. Drept aceea precum zice Duhul cel Sfânt: astăzi de veți auzi glasul lui,

8. Nu vă învârtoșați inimile voastre, ca și întru întăritare, în ziua ispitirei în pustie;

9. Unde m'au ispitit părinții voștri, ispititu-m'au, și au văzut lucrurile mele patruzeci de ani.

15. Lucă 1, 74. 17. Evr. 4, 15.

3. 1. Evr. 4, 14. 2. Num. 12, 7.

4. 2 Cor. 5, 5. 7. Evr. 4, 7.

8. Ps. 94, 8; Eg. 17, 2, 7; Num. 14, 22, sq.

10. Pentru aceea, m'am mânieat pre neamul acesta, și am zis: pururea se rălăcesc cu inima; și ei n'au cunoscut căile mele.

11. Că m'am jurat întru mâniea mea; de vor intra întru odihna mea.

12. Socotiți fraților, ca să nu fie cândva în vreunul din voi inimă vicleană a necredinței, depărtându-se dela Dumnezeu cel viu.

13. Ci vă îndemnați pre voi înșivă în toate zilele, până ce se numește astăzi; ca să nu se învârtoșeze cineva dintru voi cu înșelăciunea păcatului.

14. Că părtași ne-am făcut lui Hristos, numai de vom jineă începătura încheieturei până în sfârșit neclătită.

15. De vreme ce se zice: astăzi de veți auzi glasul lui, nu vă învârtoșaji inimile voastre, ca și întru înfărtare.

16. Pentrucă oarecari auzind, l-au înfărtat, dar nu toți cari au ieșit din Eghipt cu Moisi.

17. Și asupra căroră s'au mâniat patruzeci de ani? Au nu asupra celor ce au păcătuit, ale căror oase au căzut în pustie?

18. Și căroră s'au jurat să nu intre întru odihna lui, fără numai celor ce n'au crezut?

19. Și vedem că n'au putut să intre pentru necredință.

CAP. 4.

Indemnare spre a ne sili să dobândim odihna lui Hristos. Puterea cuvântului dumnezeesc. Folosul darului prețesc cel dela Hristos.

Să ne temem dar, ca nu cumva spărsind făgăduința a intra întru odihna lui, să se socotiască cineva din voi a fi lipsit.

2. Pentrucă și nouă s'a binevestit ca și aceloră, ci n'a folosit pre aceia cuvântul auzului, nefiind amestecat cu credința celor ce au auzit.

3. Că intrăm întru odihna cel ce am crezut, precum au zis: că m'am jurat întru mâniea mea, de vor intra

întru odihna mea, măcar că erau făcute lucrurile dela întemeierea lumii.

4. Că au zis oare unde de ziua a șaptea într'acest chip, și s'au odihnit Dumnezeu în ziua a șaptea de toate lucrurile sale.

5. Și de aceasta iarăș: de vor intra întru odihna mea.

6. Deci de vreme ce a rămas ca oarecari să intre întru dânsa, și aceea căroră mai nainte li s'au binevestit n'au intrat pentru necredința;

7. iarăș o zi oarecare rânduește astăzi, întru David zicând, după a înșelăciunea, precum s'a zis: astăzi de veți auzi glasul lui, nu vă învârtoșaji inimile voastre.

8. Că de le-ar fi făcut Iisus aceloră odihna, n'ar fi grăit de aliă zi după acestea.

9. Drept aceea, s'a lăsat odihna norodului lui Dumnezeu.

10. Că cel ce a intrat întru odihna lui, și acela s'a odihnit de lucrurile sale, precum și Dumnezeu de ale sale.

11. Deci să ne nevoim a intra întru acea odihna, ca să nu cază cineva întru aceeaș pildă a neascultării.

12. Pentrucă viu este cuvântul lui Dumnezeu și lucrător și mai ascuțit decât toată sabia ascuțită de amândouă părțile și străbate până la despărțirea sufletului și a duhului și a mădulărilor și a măduvei, și este judecător cugetelor și gândurilor inimii.

13. Și nu este nici o făptură neartătată înaintea lui; ci toate sunt goale și descoperite înaintea ochilor lui către carele ne este nouă cuvântul.

14. Drept aceea, având Arhiereu mare, carele au străbătut cerurile, pre Iisus Fiul lui Dumnezeu, să ținem mărturisirea.

15. Că n'avem Arhiereu carele să nu poată pătimi împreună cu neputințele noastre, ci ispitit întru toate după asemănarea fără de păcat.

16. Să ne apropiem dar cu îndrăzneală la scaunul darului lui, ca

11. Numer. 14, 23.

12. Mat. 18, 15; 1 Tes. 5, 11.

13. Evr. 6, 11 15. Evr. 4, 7; Ps. 94, 7 sq.

14. Num. 14, 36; 1 Cor. 10, 10

15. Num. 14, 30.

16. 3. Num. 12, 7.

4. Fac. 2, 2. 7. Ps. 94, 5-11.

8. Eș. 17, 7; Num. 14, 22 sq; A doua Lege 31, 7 10. Apoc. 14, 13.

12. Ecl. 12, 11; Jer. 23, 29

14. Evr. 3, 1; 6, 20; 7, 26; 8, 1; 9, 11.

15. Evr. 2, 17.

16. 1 Ioan 3, 21; Rom 3, 25.

să luăm milă și să alăm har spre ajutor la bună vreme.

CAP. 5.

Hristos este arhieru veșnic, preot după rânduiala lui Melhisedec. Certarea celor ce au trebuință de începere.

Pentru că tot arhierul din oameni luându-se, pentru oameni se pune spre cele ce sunt către Dumnezeu, ca să aducă daruri și jertfe pentru păcate;

2. Care să poată pătimi împreună cu cel ce nu sfu și se rălesc de vreme ce și el este cuprins de neputință.

3. Și pentru aceasta dator este precum pentru norod, așa și pentru sine, să aducă pentru păcate.

4. Și nimeni singur nu'și ia luiș cinstea, ci cel chemat de Dumnezeu, ca și Aaron.

5. Așa și Hristos nu singur pre sine s'au proslăvit a fi arhieru, ci cela ce au grăit către dânsul: Fiul meu ești tu, eu astăzi te-am născut.

6. Precum și într'alt loc zice: Tu ești preot în veac după rânduiala lui Melhisedec.

7. Carele în zilele trupului său, cereri și rugăciuni către cela ce putea să'l mântuiască pre dânsul din moarte, cu strigare tare și cu lacrimi aducând și fiind auzit pentru buna sa cucernicie;

8. Măcar că eră Fiu, s'au învățat ascultarea din cele ce au pățit;

9. Și făcându se desăvârșit, s'au făcut tuturor celor ce'l ascultă pre el pricină de mântuire veșnică.

10. Numit fiind de Dumnezeu arhieru după rânduiala lui Melhisedec.

11. Despre carele mult este nouă cuvântul, și cu anevoe fălmăcindu'l a grăi, de vreme ce neputincioși v'aji făcut cu auzurile.

12. Că datori fiind voi a fi învățați pentru vreme, iarăș vă trebuie să vă învățăm pre voi care sunt stihile începăturii cuvintelor lui Dumnezeu; și v'aji făcut aceea căroră vă trebuiește lapte, iar nu hrană vârtosă.

5. 1. Evr. 8, 3; 9, 9. 2. Evr. 4, 15.

4. Ez. 28, 1. 5. Ps. 2, 7.

6. Evr. 7, 17; Ps. 109, 5. 8. Fil. 2, 8.

11. Ioan 16, 12. 12. 1 Cor. 3, 2; Gal 4, 5.

13. Că tot cel ce este părtaș laptelui, nu este știutor de cuvântul dreptăței, căci prunc este.

14. Iar acelor desăvârșit este hrana cea vârtosă, cari prin multa obișnuință au simțirile învățate spre alegerea binelui și a răului.

CAP. 6.

Indemnare a nu se lepădă de credință, ci a fi statornici intru dânsa, dând ca pildă credința lui Avraam și jurământul.

Pentru aceea lăsând cuvântul începăturii lui Hristos, să ne aducem aminte spre săvârșire; nu iarăș temelie a pocăinței puind din lucruri moarte și a credinței intru Dumnezeu,

2. A învățaturii botezurilor și a punerii mâinilor și a învierii morților și a județului celui veșnic.

3. Și aceasta vom face, de va voi Dumnezeu.

4. Că, cu neputință este celor ce s'au luminat odată și au gustat darul cel ceresc și părtași s'au făcut Duhului Sfânt.

5. Și au gustat cuvântul cel bun al lui Dumnezeu și puterile veacului celui viitor.

6. Și au căzut ca iarăș să se înnotască spre pocăință; a doua oară răsuignind loruși pre Fiul lui Dumnezeu și batjocorindu'l.

7. Că pământul care bea ploaia ceea ce se pogoară preste dânsul, de multe ori și rodește iară de treabă acelora de cari se și lucrează, primește blagoslovenie dela Dumnezeu;

8. Iar care aduce din sine spini și ciulini, netrebnic este, și aproape este de blestem, al cărui sfârșitul este spre ardere.

9. Iar avem adevărire pentru voi iubitorilor, de cele mai bune și care se țin de mântuire, măcar de și așa grăim.

10. Că nu este nedrept Dumnezeu să uite lucrul vostru și osteneala dragostei, care ați arătat spre numele lui, cei ce ați slujit sfinților și slujii.

13. Efes. 4, 14.

6. 3. Fapt. 18, 21; Iac. 4, 15.

4. Evr. 10, 26. 8. Is. 5, 6.

10. Mal. 3, 14; Mat. 10, 42; 1 Tes. 3, 13.

11. Iar poftim ca fiecare din voi acesteia sărguință să arate spre adevărarea nădejdei până în sfârșit.

12. Ca să nu fiți leneși, ci urmașii celor ce moștenesc făgăduințele prin credință și prin îndelunga răbdare.

13. Că lui Avraam făgăduindu-se Dumnezeu, de vreme ce nu avea a se jură pre nimeni altul mai mare, s'a jurat asupra sa,

14. Zicând: cu adevărat blagoslovind te voi blagoslovi și înmulțind te voi înmulți.

15. Și așa, îndelung răbdând, a dobândit făgăduința,

16. Pentru că oamenii pre cel mai mare se jură și sfârșitul a tot cuvântul lor cel de prigonire, spre adevărare, este jurământul.

17. Pentru aceea vrând Dumnezeu să arate mai mult moștenitorilor făgăduinței neschimbarea stăutului său, a pus la mijloc jurământul;

18. Ca prin două lucruri ce nu se pot mută, întru care cu neputință este să mință Dumnezeu, tare mângăere să avem, cei ce am năzuit să fim nădejdea ce este pusă înainte:

19. Pre care ca o anghiră o avem a sufletului, tare și nemișcată, și care intră întru cele din lăuntru catapetezmei;

20. Unde înainte mergător pentru noi au intrat Iisus, după rânduiala lui Melhisedec arhieru fiind făcut în veac.

CAP. 7.

Melhisedec chip al lui Hristos. Preoția lui Aaron a încetat, iar a lui Hristos rămâne în vece.

Că Melhisedec acesta, împăratul Salimului, preotul lui Dumnezeu celui preafălat, care au întâmpinat pre Avraam când s'a întors dela tăierea împărașilor, și l-au blagoslovit pre el;

2. Căruia și zeciueală din toate l-a împărșit Avraam; întâi adevărat fălcuindu-se împăratul dreptății, iar apoi și împăratul Salimului, care este împăratul păcel;

11. Evr. 3, 14; Fil. 1, 6.

13. Fac. 22, 16. 16. Ep. 22, 11.

17. Fac. 22, 16. 18. Tit 1, 2.

20. Evr. 4, 14.

7. 1. Fac. 14, 18.

3. Fără tată, fără mamă, fără număr de neam, nici început zilelor, nici sfârșit vieții având; ci asemănat fiind Fiului lui Dumnezeu, rămâne preot pururea.

4. Vedeți dar cât este acesta, căruia și zeciueală l-a dat patriarhul Avraam din dobânzi.

5. Și cei din fiii lui Levi, cari iau preoția, poruncă au să ia zeciuală dela norod după lege, adevărat, dela frașii lor, măcar că și aceia au ieșit din coapsele lui Avraam;

6. Iar cel ce nu se numără din neamul lor, a luat zeciueală dela Avraam, și pre cei ce avea făgăduințele l-a blagoslovit.

7. Și fără de nici o împotrivire cel mai mic de cel mai mare se binecuvintează.

8. Și aici adevărat oamenii muritori iau zeciuele; iar acolo mărturisindu-se că este viu.

9. Și ca să zic așa, prin Avraam și Levi, cel ce luă zeciuală, zeciuală a dat.

10. Că încă în coapsele tatănelui său eră, când l-a întâmpinat pre dânsul Melhisedec.

11. Deci de ar fi fost săvârșirea prin preoția Levișilor, (că norodul supt aceea a luat legea), ce încă mai eră trebuință după rândueala lui Melhisedec să se ridice alt preot, iar nu după rândueala lui Aaron să se zică?

12. Că mutându-se preoția, de nevoie se face și legei mutare.

13. Că de carele se zic acestea, acela din altă seminție se împărțășește, din care nimeni nu s'a apropiat de Ierusalim.

14. Că arătat este că din Iuda a răsărit Domnul nostru; întru carele seminție Moisi nimic n'a grăit de preoție,

15. Și încă cu mult mai luminat este; de vreme ce după rânduiala lui Melhisedec se ridică preot altul,

16. Carele nu după legea poruncea celei trupești s'au făcut, ci după puterea vieții celei nestricăcioase.

17. Că se mărturisește: Tu ești preot în veac după rândueala lui Melhisedec.

18. Că schimbare se face porun-

4. Fac. 14, 20.

5. Num. 18, 21, sq. A doua Leg. 14, 28.

6. Fac. 14, 19. 11. Gal 2, 21.

14. Fac. 49, 10; Is. 11, 1. 17. Evr. 5, 6.

cel, care a fost mai înainte pentru neputința și ne folosul ei.

19. Că nimic n'a săvârșit legea, ci aducere este numai la mai bună nădejde; prin care ne apropiem de Dumnezeu.

20. Și pre cât este (preot), nu fără de jurământ;

21. (Că aceia fără de jurământ preoți se făceau; iar acesta cu jurământ prin cel ce au zis către dânsul: juratu-s'au Domnul și nu-i va părea rău. Tu ești preot în veac după rândueala lui Melhisedec);

22. Pre atâta așezământului de lege celui mai bun s'au făcut chezaș Iisus.

23. Și aceia adecă mai mulți se făceau preoți, pentru că de moarte erau opriți a trăi;

24. Iar acesta, pentru că rămâne în veac, are preoție veșnică.

25. Pentru aceea și a mântul desăvârșit poate pre cei ce vin prin el la Dumnezeu, pururea trăind ca să se roage pentru dânsii.

26. Pentru că arhieru ca acesta se cuvine să fie nouă, cuvlos, fără de răutate, fără de spurcăciune, osebit de cei păcătoși, și mai înalt decât cerurile fiind;

27. Carele n'are în toate zilele nevoie, ca alți arhierel, întâi pentru ale sale păcate a aduce jertfe, apoi pentru ale norodului; că aceasta o a făcut odată pre sine aducându-se.

28. Că legea pune pe oameni arhierel cari au neputințe; iar cuvântul jurământului, celui ce a fost în urma legel, pre Fiul în veac desăvârșit.

CAP. 8.

Așezământul nou covârșește pre cel vechiu în curăție și sfințenie.

Iar cap preste cele ce se zic: Arhieru ca acesta avem, carele a șezut deadreapta scaunului slavei în ceruri;

2. Slujitor sfințelor și cortului celui adevărat, care l-a înfipt Domnul, și nu omul.

3. Că tot arhierul pentru ca să aducă daruri și jertfe se pune; pen-

tru aceea trebuia să aibă ceva și acesta care să aducă.

4. Că de ar fi fost pre pământ, nici ar fi fost preot, fiind preoții cei ce aduc darurile după lege;

5. Cari slujesc inchipuirei și umbrei celor cerești, precum s'au zis lui Moisi când vrea să facă cortul că, vezi, zice: să faci toate după chipul care și s'au arătat ție în munte.

6. Iar acum mai osebită slujire a dobândit, întru cât este și de așezământ de lege mai bună, mijlocitor, care spre mai bune făgăduințe s'a așezat.

7. Că de ar fi fost cel dintâi fără de prihană, nu s'ar fi căutat loc celui de al doilea.

8. Că delăimându'i pre dânsii, zice: iată, zile vor veni, zice Domnul, și volu săvârși preste casa lui Israil și preste casa lui Iuda așezământ de lege nouă;

9. Nu după așezământul de lege care l-am făcut părinților lor, în ziua când i-am apucat pre dânsii de mâna lor, ca să'i scot din pământului Eghiptului; căci ei n'au rămas întru așezământul de lege al meu, și eu i-am părăsit pre ei, zice Domnul.

10. Căci acesta este așezământ de lege, care volu pune casei lui Israil după zilele acelea, zice Domnul; dând legile mele în cugetele lor, și în inimile lor le volu scrie pre ele, și volu fi lor Dumnezeu, și ei vor fi mie norod;

11. Și nu va mai învăța fiecare pre vecinul său, și fiecare pre frațele său, zicând: cunoaște pre Domnul, că toți mă vor ști, dela cel mic până la cel mare al lor.

12. Căci milostiv volu fi nedreptăților lor, și păcatele lor, și fără-delegile lor nu le volu mai pomeni.

13. Și zicând: nouă, a învechit pre cea dintâi; iar ce se învechește și îmbătrânește aproape este de peire.

21. Ps. 109, 4. 22. Evr. 8, 6; 12, 24.

25. Ioan 14, 6; 1 Ioan 2, 1.

27. Lev. 16, 3. 28. Evr. 5, 1, sq.

8. 1. Evr. 4, 14.

3. Evr. 5, 1; Efes. 5, 2.

5. Evr. 10, 1; Col. 2, 17; Ep. 25, 40; Fapt.

7, 44. 6. Evr. 7, 22; 12, 24; 2 Cor. 3, 6.

8. Ier. 31, 31; Zab. 8, 8. sq.

9. Ep. 19, 5. 10. Pild. 3, 3; Is. 54, 13.

12. Ier. 31, 34.

CAP. 9.

Cortul mărturiei și jertfele Leviților au fost chip al preoției lui Hristos.

Avea drept aceea și cortul cel dintâi îndreptări de slujbă, și sfințire lumească.

2. Pentru că cortul s'a făcut; cel dintâi întru care eră sfeșnicul și masa și punerea înaintea a pâinilor; care se zice sfințele.

3. Iar după a doua catapeteazmă, cortul cel ce se cheamă Sfintele sfințelor;

4. Care avea cădelniță de aur, și sicriul legii lerecat preste tot cu aur, întru care eră năstrapa cea de aur care avea mana, și tolaagul lui Aaron, ce odrăslise, și tablele legii;

5. Iar pre deasupra lui heruvimil slavei cari umbriau altarul; pentru cari nu este acum a grăi pre amăruntul.

6. Și acestea fiind tocmita așa, în cortul cel dintâiu pururea intrau preoții când făceau slujbele.

7. Iar în cel de al doilea, odată în an singur arhiereul, nu fără de sânge, care aducea pentru sine și pentru neștiințele norodului;

8. Aceasta însemnând Duhul cel Sfânt, că încă nu eră arătată calea sfinților, fiindcă încă stă cortul cel dintâiu.

9. Care eră pildă în vremea de atunci, întru care daruri și jertfe se aduc, cele ce nu puteau după știință să facă desăvârșit pre cel ce slujea.

10. Numai pentru mîncări și băuturi, și multe feluri de spălări și îndreptări ale trupului, erau puse până la vremea îndreptării.

11. Iar Hristos venind arhiereu bunătăților celor viitoare, prin cortul cel mai mare și mai desăvârșit, nu de mână făcut, adică nu al acestei zidiri.

12. Nici prin sânge de țapi și de viței, ci prin sângele său au intrat odată întru cele Sfinte, veșnică răscumpărare aflând.

13. Că de vreme ce sângele țaurilor și al țapilor, și cenușa de junice stropind pre cei spurcați, li sfințește spre curățenia trupului;

14. Cu cât mai vărios sângele lui Hristos, carele prin Duhul cel veșnic pre sine s'au adus fără de prihană lui Dumnezeu, va curăți și înțința voastră de faptele cele moarte, ca să sluiți Dumnezeului celui viu?

15. Și pentru aceasta este mijlocitor așezământului de lege celui nou, ca făcându-se moartea spre răscumpărarea greșalelor ce erau în așezământul de lege cel dintâiu, să iă cei chemați lăgăduința moștenirii celei veșnice.

16. Că unde este diată, acolo trebuie să fie moarte celui ce face diata.

17. Că diata întru cel morți este înțărîtă; de vreme ce încă nici o putere nu are până când este viu cel ce face diata.

18. Pentru aceea nici cea dintâiu fără de sânge nu s'a înnoit.

19. Că după ce s'a grăit toată porunca după lege de către Moisi la tot norodul, luând sângele cel de viței și de țapi, cu apă și cu lână roșie și cu isop, și pre însăș cartea și pre tot norodul a stropit.

20. Zicând: acesta este sângele legii care au poruncit vouă Dumnezeu.

21. Încă și pre cort și pre toate vasele cele de slujbă așijderea cu sângele le-a stropit.

22. Și mai toate cu sânge se curățesc după lege; și fără de vărsare de sânge nu se face iertare.

23. Trebuie dar ca chipurile celor din ceruri cu acestea să se curățesc; iar singure cele cereșii, cu jertfe mai bune decât acestea.

24. Că nu în sfinte făcute de mâini au intrat Hristos, care erau chipuri celor adevărate; ci în singur cerul, ca să se arăte acum feței lui Dumnezeu pentru noi.

25. Nici ca de multe ori să se aducă pre sineș, precum arhiereul intră în cele sfinte în tot anul cu sânge strein;

9. 2 Ep. 25, 23, sq. 40, 5, sq.

3. Ep. 26, 33. 5. Ezech. 10, 4.

6. Num. 18, 3. 7. Ep. 30, 10; Lev. 16, 2.

8. Evr. 10, 19. 9. Evr. 5, 1.

10. Lev. 11, 2; A doua Lege 14, 3.

11. Evr. 3, 1; 4, 14; 6, 20; 7, 27 și 10, 1.

12. Fapt. 20, 28.

13. Lev. 16, 14; Num. 19, 9, sq.

14. 1 Tes. 1, 9; 1 Petr. 1, 19; 1 Ioan 1, 7; Apoc. 1, 5. 15. Evr. 12, 24; 1 Tim. 2, 5.

17. Gal. 3, 15. 19. Ep. 24, 5.

20. Ep. 24, 8. 21. Lev. 8, 15.

22. Lev. 17, 11; Efes. 1, 7.

24. 1 Ioan 2, 1. 25. Ep. 30, 10.

26. De vreme ce i s'ar fi căzut lui de multe ori să pătimească dela întemeierea lumii; ci acum odată la sfârșitul veacurilor spre surparea păcatului prin jertfa sa s'au arătat.

27. Și precum este rânduit oamenilor odată să moară, iar după aceea judecata;

28. Așa și Hristos odată fiind jertfit ca să ridice păcatele multora; a doua oară fără de păcat se va arăta celor ce îl așteaptă pre el spre mântuire.

CAP. 10.

Jertfa Noului Testament șterge toate păcatele și covârșește fără asemănare pre cea a Vechiului Testament, care nu le putea curăți. Indemnare spre fapte bune dela frica judecăței ce va să fie. Inceputul aduce sfârșit bun.

Pentru că legea având umbra bunățiilor celor viitoare, iar nu însus chipul lucrurilor, cu aceleași jertfe care în fiecare an aduc pururea, niciodată nu poate pre cei ce vin să'i facă desăvârșit.

2. De vreme ce ar li încetat a se aduce, pentru că n'ar mai avea nici o știință de păcate cei ce slujesc, odată fiind curățiji.

3. Ci întru dănele pomenire de păcate în fiecare an se face.

4. Că cu neputință este sânge de tauri și de jertfi să ridice păcatele.

5. Pentru aceea înfrând în lume, zice: jertfa și prinosul n'ai voit, iar trupul mi-ai săvârșit;

6. Arderile de tot și pentru păcat n'ai voit.

7. Atunci am zis: iată viu (în capul cărței scris este pentru mine), ca să fac voea ta Dumnezeule.

8. Mai sus zicând: jertfa și prinosul și arderile de tot și pentru păcat n'ai voit, nici ai poftit; care se duc după lege;

9. Atunci au zis: iată viu ca să fac voea ta Dumnezeule. El ridică pre cea dintâiu, ca să pue pre cea de a doua.

10. Întru care voie suntem sfințiți prin jertfirea trupului lui Iisus Hristos odată.

26. 1 Cor. 10, 11; Gal. 4, 4; Evr. 9, 12.

27. Fac 3, 19. 28. Evr. 10, 12.

10. 1. Col. 2, 17. 3. Lev. 16, 21.

4. Ps 49, 14. 5. Ps. 39, 9, sq.

11. Și tot preotul stă în toate zilele slujind și aceleași jertfe de multe ori aducând, care niciodată nu pot să curățească păcatele;

12. Iar acești o jertfă aducând pentru păcate pururea, au șezut de-a dreapta lui Dumnezeu;

13. De aceea așteptând până se vor pune vrăjmașii lui așternut picioarelor lui.

14. Că cu o jertfă au săvârșit pururea pre cei ce se sfințesc.

15. Și ne mărturisește nouă și Duhul cel Sfânt, că după ce au zis mai înainte:

16. Acesta este așezământul de lege care voi face cu dăniți după zilele acelea, zice Domnul: dând legile mele în inimile lor, și în cugelele lor le voi scrie pre ele.

17. Apoi zice: și păcatele lor și fărădelegile lor nu le voi mai pomeni.

18. Iar unde este iertare acestora, nu mai este jertfă pentru păcate.

19. Drept aceea fraților, având îndrăzneală a intra întru cele sfinte prin sângele lui Iisus,

20. Pre cale nouă și vie, care o au înnoit nouă, prin catapeteazmă, adică prin trupul său;

21. Și având preot mare preste casa lui Dumnezeu;

22. Să ne apropiem cu adevărată inimă întru deplină credință, fiind stropiji la inimă de știință rea, și spălaji la trup cu apă curată.

23. Să fimem mărturisirea nădejdei nesmintită; (pentru că credincios este cel ce au iăgăduit);

24. Și să cunoaștem unul pre altul spre îndemnarea dragostei și a faptelor bune;

25. Nepărăsind adunarea noastră, precum au unii obicei; ci îndemnând unul pre altul; și cu atâta mai mult, cu cât vedeți apropiindu-se ziua.

26. Că păcătuiind noi de bună voie după ce am luat cunoștința adevărului, nu mai rămâne jertfă pentru păcate,

27. Ci o așteptare oarecare înfricoșată a judecăței și lușimea focu-

12. Evr. 7, 27; 9, 12; 12, 2, sq.

16. Evr. 8, 10; Ier. 31, 33; Rom. 11, 27.

17. Ier. 31, 34. 19. Ioan 14, 6; Efes. 3, 12.

20. Evr. 9, 8.

22. Evr. 4, 16. 24. Marcu 12, 31.

25. 1 Cor. 10, 11; Evr. 6, 4.

27. Sof. 1, 18.

lui, care va să mănânce pre cel profivnic!

28. Lepădând cineva legea lui Moisi fără de milă prin doi sau trei martori moare;

29. Cât de mai amară muncă, socotii, va lua cel ce a călcat pre Fiul lui Dumnezeu, și a socotit a fi de obște sângele legii, cu care s'a sfințit și a ocărit Duhul darului?

30. Că știm pre cel ce au zis: a mea este răsplătirea, eu volu răsplăti, zice Domnul. Și iarăș, Domnul va judecă pre norodul său.

31. Infricoșat lucru este a cădea în mâinile Dumnezeului celui viu.

32. Iar aduceți-vă aminte de zilele cele mai dinainte, întru care luminându vă, multă luptă de patimi ați suferit.

33. Deoparte cu ocări și cu ne-cazuri priveală făcându-vă, iar de altă parte, părtași făcându-vă celor ce viețuesc așa.

34. Pentrucă ați și pățimit împreună cu legăturile mele și jefuirea de averile voastre cu bucurie ați primit, știind că aveți voi avuție în ceruri mai bună și stătătoare.

35. Nu lepădați dar îndrăzneala voastră, care are mare răsplătire.

36. Că aveți trebuință de răbdare, ca voea lui Dumnezeu făcând, să luați făgăduința.

37. Că încă puțin oarece cel ce este să vie va veni, și nu va zăbovi.

38. Iar dreptul din credință va fi viu; și de se va îndoi cineva, nu va binevoi sufletul meu întru dânsul.

39. Iar noi nu suntem ai îndoi-rel spre piere, ci ai credinței spre câștigarea sufletului.

CAP. 11

Despre credință, Înțelesul ei și pilde.

Iar credința este adevărarea celor înădăjduite, dovedirea lucrurilor celor nevăzute.

2. Că întru aceasta sunt mărturisiri cei de demult.

3. Prin credință pricepem că s'au întemeiat veacurile cu cuvântul lui

28. Ioan 8, 17.

29. Evr. 2, 3; 1 Cor. 11, 29.

30. Rom. 12, 19. 32. Fil. 1, 29.

34. Mat. 6, 20. 35. Evr. 11, 26.

37. Fg 2, 7; 1 Petru 1, 6.

38. Rom 1, 17.

11. 1. 1 Cor. 2, 9.

3. Evr. 1, 2; Ioan 1, 10.

Dumnezeu, de s'au făcut din cele nevăzute cele ce se văd.

4. Prin credință mai multă jertfă Avel decât Cain a adus lui Dumnezeu, pentru care a fost mărturisit că a fost drept, mărturisind Dumnezeu de darurile lui, și printr'aceea după ce a murit, încă grăiește.

5. Prin credință Enoh s'a mutat ca să nu vădă moarte, și nu s'a aflat, pentrucă l-au mutat pre el Dumnezeu; că mai înainte de mutarea lui a fost mărturisit, că a bine plăcut lui Dumnezeu.

6. Și fără de credință nu este cu putință a bine plăcea lui Dumnezeu, că trebuie cel ce se apropie la Dumnezeu să crează cum că este, și celor ce'l caută pre dânsul este dă-tător de plată.

7. Prin credință răspuns luând Noe despre cele care încă nu erau văzute, temându-se, a făcut corabie spre mântuirea casei sale, prin care a osândit lumea și dreptăței cel după credință s'a făcut moștenitor.

8. Prin credință chemându-se Avraam, a ascultat de a ieși la locul care eră să'l ia spre moștenire și a ieșit, neștiind unde merge.

9. Prin credință a nemernicit în pământul făgăduinței, ca într'un pământ străin, în corturi locuind cu Isaac și cu Iacov, cei dimpreună moștenitori ai aceleiaș făgăduințe.

10. Că așteptă cetatea care are temelii, al cărei meșter și lucrător este Dumnezeu.

11. Prin credință și însăș Sarra stearpă fiind, putere spre zămislirea sămânței a luat, și afară de vremea vârstei a născut, de vreme ce a socotit că este credincios cel ce au făgăduit.

12. Pentru aceea și dintru unul și acela încă fiind omorât, s'au născut ca stelele cerului cu mulțimea și ca nisipul cel fără de număr de pre lângă mare.

13. După credință au murit aceștia toți, neluând făgăduințele, ci de departe văzându-le și sărutându-le și mărturisind că străini și nemernici sunt pre pământ.

4. Fac. 4, 4; Mat. 23, 35.

5. Fac. 5, 24.

7. Fac. 6, 6; Rom. 4, 20; 3, 22.

8. Fac. 12, 1. 9. Fac. 14, 13.

11. Fac. 17, 19; Lucă 1, 36.

12. Fac. 15, 5; 22, 17; Rom 4, 19.

13. Fac. 23, 4.

14. Că cel ce găiesc unele ca acestea, arată că patrie caută.

15. Și de și-ar fi adus aminte de aceea dintru care au ieșit, ar fi avut vreme a se întoarce.

16. Iar acum de cea mai bună doresc, adevă de cea cerească, pentru aceea nu se rușinează de dânsii Dumnezeu a se numi Dumnezeuul lor, că le-au găsit lor cetate.

17. Prin credință a adus Avraam pre Isaac când a fost ispitit și pre cel unul născut îl aducea jertfă, cel ce luase făgăduințele.

18. Către care s'au zis: că întru Isaac se va numi ste sâmbânță.

19. Socotind că și din morți a'î înviă puternic este Dumnezeu, drept aceea pre acela și întru pildă l-a luat.

20. Prin credință pentru cele viitoare a binecuvântat Isaac pre Iacov și pre Isav.

21. Prin credință Iacov murind, pre fiecare din fiii lui Iosif a binecuvântat, și s'a închinat pre vârful tolagului lui.

22. Prin credință Iosif, murind, a făcut pomenire pentru ieșirea fiilor lui Israel, și pentru oasele sale a poruncit.

23. Prin credință Moisi când s'a născut, trei luni a fost ascuns de părinții săi, căci l-au văzut prunc frumos și nu s'au temut de porunca împăratului.

24. Prin credință Moisi, mare făcându-se, s'a lepădat a se numi fecior letei lui Faraon;

25. Mai bine alegând a pătimi cu norodul lui Dumnezeu, decât a avea dulceața păcatului cea trecătoare;

26. Mai mare bogăție socotind a fi ocara lui Hristos decât vistierile Egiptului, că se uită la răsolățire.

27. Prin credință a lăsat Egiptul, netemându-se de urgia împăratului, că pre cel nevăzut ca și cum l-ar fi văzut îl așteptă.

28. Prin credință a făcut paștele, și vărsarea sângelui, ca nu cel ce

pierdeă pre cei întâiu născuți să se atingă de dânsii,

29. Prin credință au trecut marea Roșie ca pre uscat, a cărei ispitire luând Egiptenii s'au înneecat.

30. Prin credință zidurile Ierihonului au căzut, cu încunjurarea în șapte zile.

31. Prin credință Raav curva n'a pierit împreună cu cei neascultători, primind iscoadele cu pace.

32. Și încă ce voui mai zice? Că nu'mi ajunge vremea a spune de Ghedeon și de Varac și de Samson și de Ieftae și de David și de Samuel și de proci.

33. Cari prin credință au biruit împărății, au lucrat dreptate, au dobândit făgăduințele, au astupat gurile leilor,

34. Au slins puterea focului, au scăpat de ascuțitul sabiei, s'au înțărît din slăbiciune, s'au făcut tari în războaie, au întors taberile vrăjmașilor în fugă.

35. Au luat femeile dintru învlere pre morții lor și unit s'au omorât reprimind s'obozirea; ca să dobândească mai bună înviere.

36. Iar alții de baijocori și de bălăi au luat ispitire, încă și de legături și de temnițe.

37. S'au ucis cu pietre, s'au hestruit, ispițiți au fost, cu ucidere de sabie au murit; în cojoace au umblat și în piei de capre; lipsiți fiind, necăjiți, de rău supărați;

38. (Căroră nu eră lumea vrednică), în pustii rălăcînd și în munți și în peșteri și în crăpăturile pământului.

39. Și aceștia toți mărturisii fiind prin credință, n'au luat făgăduința;

40. Dumnezeu ceva înai bun pentru noi mai nainte văzând, ca să nu lă fără de noi săvârșirea.

CAP. 12.

Indemnare la răbdare și curioșie.

Drept aceea și noi având alăta nor de mărturie pus împrejurul

16. Eș. 3, 6; Mat. 22, 32. 17. Fac. 22, 10.
18. Fac. 21, 12; Rom. 9, 7.
19. Rom. 4, 17. 20. Fac. 27, 27 sq.
21. Fac. 48, 15 sq. 47, 31. 22. Fac. 50, 24.
23. Eș. 2, 2; Fapt. 5, 20. 24. Eș. 2, 11.
25. Ps. 83, 11.
26. Mat. 6, 19; Evr. 10, 35.
27. Eș. 12, 41; Fapt. 7, 29.
28. Eș. 12, 11 sq.

29. Eș. 14, 22. 30. Isus Navi 6, 20.
31. Is. Navi 2, 18, 6, 17; Iac. 2, 25.
32. Jud. 6, 11; 4, 6; 15, 20; 11, 6, 9; 2 Imp. 2, 4; 1 Imp. 7, 15. 33. 2 Imp. 8, 1.
36. Fac. 39, 20; Ier. 20, 2.
37. 3 Imp. 21, 13; Fapt. 7, 55.
40. Evr. 7, 22.
12. 1. Rom. 6, 4; 1 Cor. 9, 24; Evr. 10, 38.

nostru, lepădând toată sarcina și păcatul cel ce lesne încunjură, prin răbdare să alergăm în lupta care este pusă înaintea noastră.

2. Căutând la Iisus începătorul și plinitorul credinței, carele în locul bucuriei ce eră pusă înaintea lui, au răbdai crucea de ocară nebăgând seamă și deadreapta scaunului lui Dumnezeu au șezut.

3. Că socotii de cel ce au răbdai dela păcătoși asupra sa împotivire ca aceea, ca să nu vă osteniți slăbind cu sufletele voastre.

4. Că încă nu ați stăit până la sânge, împotriva păcatului luptându-vă.

5. Și ați uitat mângăerea care vouă ca unor fii vă grăește: fiul meu nu defăimă certarea Domnului, nici slăbi muștrându-te de dânsul;

6. Că pre care iubește Domnul, îl ceartă, și bate pre tot fiul pre care primește.

7. De veți suferi certarea, ca unor fii vouă se va afla Dumnezeu; căci care liu este pre care nu'l ceartă tatăl?

8. Iar de sunteți fără de certare, căreă s'au făcut părtași toți, iată dar că sunteți feciori din curvie, iar nu fii.

9. Apoi pre părinții trupului nostru i-am avut pedepsitori și îi cinsteam pre dânsii; au nu ne vom plecă cu mult mai vărtos Tatălui duhurilor, și să fim vii?

10. Că aceia întru puține zile precum le plăcea lor, ne pedepseau pre noi; iar acesta spre folos, ca să ne împărtășim sfințirii lui.

11. Toată certarea în vremea cea de față se pară că nu este de bucurie, ci de mâhnire; iar mai pre urmă roadă de pace a dreptăței dă celor pedepsiți printr'însa.

12. Pentru aceea mâinile cele slăbite, și genunchele cele slăbănoage vi le îndreptați.

13. Și cărări drepte faceți picioarelor voastre, ca nu ce este șchiop să rătăcească; ci mai vărtos să se vindece.

14. Pacea să urmați cu toții și

sfințenia, fără de care nimeni nu va vedeă pre Domnul.

15. Socotind ca nimeni să nu se lipsească de darul lui Dumnezeu; ca nu vreo rădăcină a amărăciunii odrăslind în sus să facă sminteală, și prin aceea să se spurce mulți;

16. Să nu fie cineva curvar sau spurcat ca Isav, care pentru o mâncare și-a vândut nașterea sa cea dintâiu.

17. Că știți că și după aceea vrând să moștenească binecuvântarea, a fost neprimii; de vreme ce loc de pocăință n'a aflat, măcar că și cu lacrimi o căută pre ea.

18. Pentru că nu v'ați apropiat de muntele ce se putea pipăi, și de focul ce ardeă, și de nor și de ceață și de vișor.

19. Și de viersul trâmbiței și de glasul cuvintelor, care cei ce l-au auzit s'au rugat ca să nu li se mai adauge lor cuvânt;

20. (Că nu puteau suferi ceea ce li se zicea; și măcar hiară de s'ar atinge de munte, cu pietre se va omori, sau cu săgeata se va săgeta;

21. Și așa înfricoșat lucru eră cel ce se vedeă, că Moisi a zis: spăimântatu-m'am și mă cutremur).

22. Ci v'ați apropiat de muntele Sionului și de cetatea Dumnezeului celui viu, Ierusalimul cel ceresc, și de zeci de mii de îngeri.

23. Și de adunarea celor întâiu născuți cari sunt scriși în ceruri, și de Judecătorul tuturor Dumnezeu și de duhurile dreptilor celor desăvârșit.

24. Și de Iisus mijlocitorul așezământului de lege celui nou, și de sângele stropirei, care grăește mai bine decât al lui Avel.

25. Vedeți să nu vă lepădați de cel ce grăește. Că de n'au scăpat aceia lepădându-se de cel ce grăiește pre pământ, cu mult mai vărtos noi întorcându-ne dela cel ce grăește din cer.

26. Al cărui glas atunci a cutremurat pământul; iar acum a făgădui, zicând: încă odată eu voiu clăti nu numai pământul, ci și cerul.

2. Is. 53, 4. 3. Lucă 2, 34.

5. Iov 5, 17; Pilde 3, 11, sq.

6. Apoc. 3, 19. 8. Ps. 72, 14.

13. Ps. 72, 2.

14. Rom. 12, 18; 2 Tim. 2, 22.

15. A doua Lege 29, 18. 16. Fac. 25, 33.

17. Fac. 27, 34. 18. Eș. 19, 12.

22. Ps. 67, 17; Is. 2, 2; A doua Lege 33, 2.

23. Eș. 4, 22; Lucă 10, 20.

24. Evr. 8, 6; 9 15; 1 Tim. 2, 5; Fac. 4, 10.

25. Evr. 2, 1, sq.; 3, 17; 10, 28.

26. Ag. 2, 7.

24. Spuneți închinăciune tuturor mai marilor voștri și tuturor sfinților. Închină-se vouă cei ce sunt din Italia.

25. Harul cu voi toți, Amin.

Către Evrei s'a scris dela Italia prin Timotei.

25. 2 Tim. 4, 22; Tit. 3, 15.

EPISTOLIA SOBORNICEASCĂ

A

SFÂNTULUI APOSTOL IACOV

CAP. 1

Folosul ispitelor. A cere dela Dumnezeu înțelepciune cu credință. Ispitele spre rele nu sunt dela Dumnezeu. Sfaturi împotriva mâniai. Invățători despre adevărata slujire de Dumnezeu.

Iacov, sluga lui Dumnezeu și a Domnului Iisus Hristos, celor douăsprezece seminții care sunt întru risipire, să se bucure.

2. Toată bucuria să socotiți, frații mei, când în multe feluri de ispite cădeți;

3 Știind că lămurirea credinței voastre lucrează răbdare.

4. Iar răbdarea lucru desăvârșit să aibă, ca să fiți desăvârșit și înțregi, și întru nimic lipsiți.

5. Iar de este cineva dintru voi lipsit de înțelepciune, să ceară de la Dumnezeu, carele dă tuturor din destul, și nu înfrunțează; și i se va da lui.

6. Iar să ceară cu credință, nimic îndoindu-se. Pentru că cel ce se îndoiește, asemenea este cu valul mării care de vânturi se aruncă și se învăluește.

7. Ca să nu gândească omul acela că va lua ceva dela Domnul.

8. Bărbatul îndoit la suflet, nestatornic este întru toate căile sale.

9. Iar laude-se fratele cel smerit întru înălțimea sa,

10. Și cel bogat întru smerenia

1. 2. 1 Petr. 1, 6; Rom. 5, 3, sq; Fapt. 5, 41. 5. Pild. 2, 3; Marc. 11, 24.
6. Mat. 7, 7; 21, 22. 8. Iacov 4, 8.
10. 1 Petr. 1, 24; Is. 40, 7.

sa; căci ca floarea ierbei va trece.

11. Că a răsărit soarele cu zădudul, și a uscat iarba, și floarea ei a căzut, și frumusețea feței ei a pierit; așa și bogatul întru umbelele sale se va veșteji.

12. Fericit bărbatul care răbdă ispita; căci lămurit făcându-se, va lua cununa vieții, care o au lăgăduit Dumnezeu celor ce îl iubesc pre el.

13. Nimeni ispitindu-se să zică, că dela Dumnezeu se ispitește; că Dumnezeu este neispitit de rele, și el pre nimeni nu ispitește;

14. Ci fiecare se ispitește de a sa poftă fiind tras, și amăgit.

15. După aceea, pofta zămislind, naște păcat; iar păcatul săvârșindu-se, naște moarte.

16. Nu vă înșelați, frații mei cei iubii.

17. Toată darea cea bună și tot darul desăvârșit de sus este, pogorându-se dela Părintele luminilor, la care nu este schimbare sau umbră de mutare.

18. El voind ne-au născut pre noi cu cuvântul adevărului, ca să fim noi o începătură oarecare a zidirii lui.

19. Drept aceea, frații mei cei iubii, să fie tot omul grabnic spre a auzi, și zăbavnic spre a grăi, zăbavnic spre mânie;

20. Că mânia omului nu lucrează dreptatea lui Dumnezeu.

12. Iacov 5, 11; 2 Tim. 4, 8; Apoc 3, 19.

13. 1 Cor 10, 13. 15 Rom. 9, 23.

17. Mal. 3, 6.

18. Ioan 1, 13; 1 Petr. 1, 23; Rom. 9, 15.

19. Eccl. 7, 10.

21. Pentru aceea lepădând toată spurcăciunea și prisosința răutății, întru blândețe primiți cuvântul cel înăuntru sădit, care poate să mântuiască sufletele voastre.

22. Și fiți făcători cuvântului, iar nu numai ascultători, amăgindu-vă înși-vă pre voi.

23. Pentru că de este cineva ascultător cuvântului, și nu făcător, unul ca acesta asemenea este cu omul care își caută fața sa trupească în oglindă.

24. Pentru că s'a căutat pre sine, și s'a dus, și îndată și-a uitat în ce chip era.

25. Iar cel ce privește în legea cea desăvârșită a slobozeniei, și rămâne înrînsa, acesta nu ascultător cu uitare făcându-se, ci făcător lucrului, acesta fericit va fi întru fapta sa.

26. De se pare culvă între voi că este binecredincios, și nu își înfrânează limba sa, ci își înșală inima sa, acestuia în zadarnică este bunacredința.

27. Bunacredința cea curată și nespurcată înaintea lui Dumnezeu și Tatălui aceasta este: a cerceta pre cel sirmant și pre văduve întru necazurile lor, și a se păzi pre sine nespurcat de către lume.

CAP. 2

Indemnări a se feri de alegerea fețelor; a nu trece cu vederea nici o poruncă din lege; a face milostenie. Credința să fie unită cu faptele.

Frații mei, nu întru alegerea fețelor să aveți credința Domnului nostru Iisus Hristos al slavei.

2. Că de va intra întru adunarea voastră vre un om având inel de aur, cu haină luminoasă, și va intra și vre un sărac cu haină proastă;

3. Și veți căuta la cel ce poartă haina cea luminoasă, și veți zice lui: tu șezi aici bine; și săracului veți zice: tu stai acolo, sau șezi aici supț așternutul picioarelor mele.

4. Și nu v'ați luat aminte întru voi, și v'ați făcut judecători de gânduri rele?

21. Rom. 13, 12; Col. 3, 8; 1 Cor. 3, 6.

22. Mat. 7, 21; Rom. 2, 13.

23. Luc. 6, 49. 25. Iacov 2, 12; Ioan 13, 17. 26. Ps. 33, 12

5. Ascultați, frații mei cel iubiiți, au nu Dumnezeu au ales pre săracii lumii acestuia, bogați în credință, și moștenitori împărăției care o au făgăduit celor ce îl iubesc pre el?

6. Iar voi ați necinstit pre cel sărac. Au nu bogații vă asupresc pre voi, și acela vă trag pre voi la judecăți?

7. Au nu ei hulesc numele cel bun care s'a chemat preste voi?

8. Inșă de împliniți legea cea împărătească după scriptură, să iubeșți pre aproapele tău ca însuși pre tine, bine faceți;

9. Iar de vă uitați în față, păcat faceți, muștrându-vă de lege ca niște călcători de lege.

10. Că oricine va păzi toată legea și va greși într'una, s'a făcut tuturor vinovat.

11. Că cel ce au zis: să nu curvești, au zis și: să nu ucizi. Și de nu curvești, dar ucizi, te-ai făcut călcător legii.

12. Așa să grăiți, și așa să faceți, ca și cum prin legea slobozeniei aveți să vă judecați.

13. Că judecată fără de milă este celuia ce nu face milă; și se laudă mila asupra judecății.

14. Ce folos este frații mei, de ar zice cineva că are credință, iar fapte nu are? Au poate credința să-l mântuiască pre dânsul?

15. Că de va fi fratele sau sora goli și lipsiți de hrana cea de toate zilele,

16. Și va zice lor cineva dintru voi: mergeți cu pace, încălziți-vă și vă săturați; și nu le-ar da lor cele de treabă trupului, ce folos ar fi?

17. Așa și credința, dacă nu are fapte, moartă este singură.

18. Ci va zice cineva: tu ai credință, iar eu am fapte; arată-mi credința ta din faptele tale, și eu îți voi arăta fie din faptele mele credința mea.

19. Tu crezi că Dumnezeu unul este, bine faci; și dracii cred și se cutremură.

20. Voești dar să înțelegi, o o-

2. 5. 1 Cor. 1, 26. sq; Ep. 20, 6

8. Mat. 22, 38; Marc. 12, 31.

9. Lev. 19, 18; A doua Leg. 1, 17.

10. A doua Leg. 27, 26; Mat. 5, 19.

11. Ep. 20, 13. 13. Mat. 5, 7.

14. Mat. 7, 26. 15. Luc. 3, 11.

17. v. 26. 18. Mat. 7, 20. Gal. 5, 6.

19. 1 Cor. 8, 4.

mule deșerte, că credința fără de fapte moartă este?

21. Avraam părintele nostru, au nu din fapte s'a îndreptat, suind pre Isaac fiul său pre jertfelnic?

22. Vezi că credința lucră dimpreună cu faptele lui și din fapte s'a împlinit credința?

23. Și s'a împlinit scriptura care zice: și a crezut Avraam lui Dumnezeu și i s'a socotit lui întru dreptate, și prieten al lui Dumnezeu s'a chemat

24. Vedeți dar că din fapte se îndreptează omul, iar nu numai din credință.

25. Așijderea încă și Raav curva, zu nu din fapte s'a îndreptat primind pre vestitori, și pre altă cale scoțându'i?

26. Că precum trupul fără de duh mort este, așa și credința fără de fapte moartă este.

CAP. 3.

Sfatură despre înfrânarea limbii, înțelepciunea dumnezească.

Nu fiți mulți dascăli, frații mei, știind că mai mare judecată vom să luăm.

2. Că multe greșim toți. De nu greșește cineva în cuvânt, acesta este bărbat desăvârșit, puternic a'și înfrână și tot trupul.

3. Că iată, și caiilor frăele în gurile punem, ca să se supue ei nouă; și tot trupul lor îl întoarcem.

4. Iată și corăbiile, mari fiind și de iuți vânturi împingându-se, se întorc de prea mică cârmă, încotro voește pornirea cârmașului.

5. Așa și limba mic mădular este și mari se laudă. Iată, puțin foc și cât de mare materie aprinde!

6. Și limba este foc, lumina nedreptății, așa limba este așezată întru mădulările noastre, care spurcă tot trupul și aprinde roata firei; și se aprinde de gheena.

7. Că toată firea și a hiarelor și a pasărilor, și a celor ce se târăsc, și a peștilor, se domolește, și s'a domolit de firea omenească.

21. Fac. 22, 9; Ebr. 11, 17.

22. Fac. 15, 6; Rom. 4, 3; Gal. 3, 6.

24. Rom. 3, 28. 25. Is. Nav.

2. 1, 15; 6, 17; Ebr. 11, 31.

3. 3. Ps. 31, 10. 5. Ps. 11, 4.

6. Mat. 15, 11.

8. Iar limba nimeni din oameni nu poate să o domolească; neînfrânată răutate, plină de otravă aducătoare de moarte.

9. Cu dânsa binecuvântăm pre Dumnezeu și Tatăl; și cu dânsa blestemăm pre oameni, cari sunt făcuți după asemănarea lui Dumnezeu.

10. Dintru aceeaș gură lese bine cuvântarea și blestemul. Nu trebuie, frații mei, acestea așa să fie.

11. Au doară isvorul dintru aceiaș vână isvorăște dulce și amar?

12. Au doară poate, frații mei, smochinul să facă masline? Sau vița viei, smochine? Așa nici un isvor poate a face apă sărată și dulce.

13. Cine este înțelept și bine știutor între voi? Să'și arate din viața cea bună laptele sale întru blândețele înțelepciunii.

14. Iar de aveți râvnire amară și prigonire întru inimile voastre, nu vă laudați, nici mințiți împotriva adevărului.

15. Nu este înțelepciunea aceasta de sus pogorându-se, ci este pământescă, sufletească, drăcească.

16. Pentrucă unde este râvnire și prigonire, acolo este neașezare și tot lucrul rău.

17. Iar înțelepciunea cea de sus întâi este curată, apoi făcătoare de pace, blândă, plecată, plină de milă și de roduri bune, fără de judecată, și nelășarnică.

18. Iar roada dreptății cu pace se seamănă celor ce fac pace.

CAP. 4.

A juși de poște deșerte. A ne focăi. A nu judeca pe aproapele. Dumnezeu, este cel ce îndreaptă pașii noștri.

De unde sunt războaie și sfezi între voi? Au nu de aici, din desmerdările voastre care se oștesc întru mădulările voastre?

2. Poftiți și nu aveți; ucideți și pismuți, și nu puteți dobândi; vă sfădiți și faceți războaie, și nu aveți, pentrucă nu cereți.

3. Cereți și nu luați, pentrucă rău

8. Ps. 139, 3. 9. Fac. 1, 27.

13. Efes. 5, 15. 14. Efes. 4, 31.

15. Iacov 1, 17. 18. Is. 32, 17.

4. 1. 1 Petr. 2, 11; Rom. 7, 23.

2. Mat. 7, 7.

cereji, ca întru desmerdările voastre să cheltuiți.

4. Preacurvarilor și preacurvelor, au nu știți că dragostea lumii acesteia vrajbă este către Dumnezeu? Deci oricare va vrea să fie prieten lumii, vrăjmașul lui Dumnezeu se face.

5. Au vi se pare că în deșert scriptura grăește: spre zavistie poteste duhul care lăcuesțe întru noi?

6. Ci mai mare dar dă. Pentru aceea zice: Domnul celor mândri le stă împotrivă, iar celor smeriți le dă har.

7. Supuneți-vă, drept aceea, lui Dumnezeu. Stați împotrivă diavolului, și va fugi dela voi.

8. Apropiati-vă de Dumnezeu, și se va apropiă de voi. Curățiți-vă mâinile, păcătoșilor; și vă curățiți inimile voastre cei îndoșiți la suflet.

9. Pătimiți și lăcrămați și plângeți, răsul vostru spre plâns să se întoarcă, și bucuria întru învingere.

10. Smeriți-vă înaintea lui Dumnezeu, și vă va înălța pre voi.

11. Nu grăiți de rău unul pre altul, fraților. Că acela ce grăește de rău pre fratele său, și judecă pre fratele său, grăește de rău legea, și judecă legea; iar dacă judecă legea, nu ești făcător legii, ci judecător.

12. Unul este puitorul legii și judecătorul carele poate să mântuiască și să piarză; iar tu cine ești care judeci pre altul?

13. Veniți acum, cei ce ziceți: astăzi sau mâine vom merge întru acea cetate, și vom face acolo un an și vom neguțatori și vom dobândi;

14. Cari nu știți ce se va întâmpla mâine. Că ce este viețea voastră? Că abur este care întru puțin se arată, și după aceea pier.

15. În loc de a zice voi: de va vrea Domnul, și vom fi vii, vom face aceasta sau aceea.

16. Iar acum vă laudați întru fructele voastre; toată lauda de acest fel, rea este.

4. Rom. 8, 7. 5. Gal. 5, 17.
6. Iov. 22, 29; Pild. 3, 34; 1 Pet. 5, 5; Mat. 23, 12. 7. Efes. 6, 12; 1 Pet. 5, 6, sq.
8. Zah. 1, 3; Is. 1, 16
11. Ps. 14, 3; 1 Pet. 2, 1.
12. Mat. 7, 1; Rom. 2, 1; 14, 4.
13. Pild. 27, 1. 14. Luc. 12, 20.
15. Papt. 16, 21. 16. 1 Cor. 5, 6.

17. Drept aceea, celui ce știe a face bine, și nu'l face, păcat este lui.

CAP. 5.

Nestatornicia bogăției. Sfătuirii spre îndelungă răbdare și rugăciune.

Veniți acum, bogățiilor, plângeți și vă înguiți de necazurile ce vor să fie asupra voastră.

2. Bogăția voastră a putrezit, și hainele voastre le-au mâncat molile.

3. Aurul vostru și argintul au ruginit; și rugina lor va fi mărturie asupra voastră, și va mânca trupurile voastre ca focul. Ați strâns comoară la zilele cele de apoi.

4. Iată plata lucrătorilor celor ce au secerat țarinele voastre, care o opriti voi, strigă; și strigările secerătorilor în urechile Domnului Savaot au intrat.

5. Desfătați-văși pre pământ, și v'ăși desmierdat; hrăniți-ăși inimele voastre, ca în ziua junghierei.

6. Osândiți-ăși, omorâți-ăși pre cel drept; nu s'a pus împotrivă voastră.

7. Drept aceea, liți îndelung răbdători, frații mei, până la venirea Domnului. Iată, plugarul așteaptă roada cea scumpă a pământului, îndelung răbdând pentru dânsa, până ce-l ploaie timpurile și târzie.

8. Deci îndelung răbdați și voi, întăriți-vă inimele voastre; că venirea Domnului s'a apropiat.

9. Nu oftați unul asupra altuia, fraților, ca să nu vă osândiți; iată, judecătorul înaintea ușelor stă.

10. Luași pildă de patimă rea, frații mei, și de îndelungă răbdare, pre prorocii cari au grăit în numele Domnului.

11. Iată, fericim pre cei ce au răbdat. Răbdarea lui Iov ați auzit, și sfârșitul Domnului ați văzut; căci mult milostiv este Domnul și îndurat.

12. Iar mai înainte de toate, frații mei, să nu vă jurați, nici pre cer,

17. Luc. 12, 47.
5. 1 Pild. 11, 28; Luc. 6, 24
2. Mat. 6, 19. 3. Ps. 20, 10.
4. Lev. 19, 13. 5. Luc. 16, 19.
7. Luc. 21, 19; Eyr. 10, 36.
8. 2 Tess. 2, 1. 9. Mat. 24, 33.
10. Mat. 5, 12; 2 Pet. 1, 21.
11. Iov. 1, 21; Ps. 102, 8
12. Mat. 5, 34, sq. 23, 16.

nici pre pământ, nici cu alt jurământ ori care; ci fie vouă ce este așa, așă; și ce este nu, nu; ca să nu cădeți întru făjărnicie.

13. Pălămește rău cineva între voi? Să se roage. Este cineva cu inimă bună? Să cânte.

14. Este bolnav cineva între voi? Să cheme preoții bisericii; și să se roage pentru dânsul, ungându-l pre dânsul cu untdelemn întru numele Domnului,

15. Și rugăciunea credinței va mântui pre cel bolnav, și îl va ridică pre dânsul Domnul; și de va fi făcut păcate, se vor iertă lui.

16. Mărturisiți-vă unul altuia păcatele, și vă rugați unul pentru al-

tul, ca să vă vindecați. Că mult poate rugăciunea dreptului cea fierbinte.

17. Ilie om eră asemenea nouă pălămaș, și cu rugăciune s'a rugat să nu plouă; și n'a plouat pre pământ ani trei și luni șase.

18. Și iarăș s'a rugat, și cerul a dat ploaie, și pământul a odrăslit roada sa.

19. Fraților, de se va răstăci cineva între voi dela adevăr, și îl va întoarce cineva pre el;

20. Să știe că cela ce a întors pre păcătos dela răstăcirea căiei lui, va mântui suflet din moarte și va acoperi mulțime de păcate.

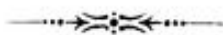
13. Ps. 49, 16; Col. 3, 16.

14. Marc. 6, 13. 15. Ps. 29, 3.

16. Ps. 144, 20; Ioan 9, 31.

17. 3 Imp. 17, 1; Lucă 4, 25.

19. Mat. 18, 15. 20. 1 Petr. 4, 8.

EPISTOLIA SOBORNICEASCĂ ÎNTAIA

A

SFÂNTULUI APOSTOL PETRU

CAP. 1.

Mulțumire pentru mântuirea și nădejdea noastră în Hristos. Despre credința cea mântuitoare, vestită de proci. Indemnuri spre cuvioșie.

Petru apostol al lui Iisus Hristos, nemernicilor celor aleși ai risiprei Pontului, Galatiei, Capadochiei, Asiei și Vitiniei.

2. După cea mai înainte cunoștință a lui Dumnezeu Tatălui, întru sfințirea Duhului, spre ascultarea și stropirea sângelui lui Iisus Hristos; dar vouă, și pace să se înmulțească.

3. Bine este cuvântat Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, carele după mare mila sa a doua oară ne-au născut pre noi spre nădejde vie prin învierea lui Iisus Hristos din morți.

4. Spre moștenire nestricăcioasă și nespurcată și neveștejită, păzită în ceruri pentru voi.

5. Cari sunteți păziți cu puterea lui Dumnezeu prin credință spre mântuire gata a se arăta în vremea de apoi.

6. Întru care vă bucurați acum puțin, de se cuvîne, necăjiți fiind întru multe feluri de ispite.

7. Ca lămurirea credinței voastre,

cea cu mult mai scumpă decât aurul cel pieritor, și prin foc lămurit, să se aște spre laudă și cinste și slavă întru arătarea lui Iisus Hristos;

8. Pre carele nevăzându'și, iubiți; întru carele acum nu privind, ci crezând, vă bucurați cu bucurie negrăită și prea slăvită;

9. Luând sfârșitul credinței voastre, mântuirea sufletelor.

10. Pentru care mântuire au căutat și au cercat prorocii, cari au prorocit de harul ce eră să vie spre voi.

11. Cercetând, în care și în ce fel de vreme le arată Duhul lui Hristos, care eră întru dânșii, mai înainte mărturisind de patimile lui Hristos și de slavele cele după aceea.

12. Cărora s'au descoperit, că nu lor însuși, ci nouă slujiau acestea, care acum s'au vestit vouă prin cel ce bine au vestit vouă întru Duhul Sfânt cel trimis din cer; spre care doresc îngerii să privească.

13. Pentru aceea încingând mijloacele cugetului vostru, trezindu-vă, desăvârșit nădăjdulți spre harul, care se aduce vouă prin arătarea lui Iisus Hristos;

14. Ca fiii ascultării, neprefăcându-vă cu poștele cele mai dinainte ale necunoștinței voastre.

1. 1. Ioan 7, 35. 2 Rom. 8, 29.
3. 2 Cor. 1, 3; Efes. 1, 3; Tit 3, 5, 7.
4. 1 Petr. 5, 4.
5. Ioan 10, 28; 17, 11; Rom. 8, 18.
6. Rom 5, 3; 2 Cor. 4, 17; Iac. 1, 2.
7. Pilde 17, 3; Apoc. 3, 18.

8. Ioan 70, 29; 2 Cor. 5, 7.
9. Rom. 6, 22.
10. Dan. 9, 23; Lucă 10, 24.
11. Ps. 21, 7. 12. Ier. 1, 17; Lucă 12, 35.
14. Rom. 12, 2.

15. Ci după sfântul carelev v'a chemat pre voi, și voi fiți sfinți întru toată petrecerea;

16. Căci scris este: fiți sfinți, că eu sfânt sunt.

17. Și dacă chemați Tată pre cel ce judecă fără de alegerea fețelor după lucrul fiecăruia, întru frică vremea vieței voastre să o petreceți;

18. Știind că nu cu argint sau cu aur care se strică, v'ați izbăvit de petrecerea voastră cea deșartă, care eră dela părinți dată;

19. Ci cu scumpul sânge al lui Hristos, ca al unui miel nevinovat și nespurcat;

20. Care eră cunoscut mai înainte de întemeierea lumii, dar s'au arătat în anii cei mai de apoi pentru voi

21. Cei ce printr'însul ați crezut întru Dumnezeu, carele l-au învieat pre el din morți, și i-au dat lui slavă; ca credința voastră și nădejdea să fie întru Dumnezeu.

22. Curățind sufletele voastre cu ascultarea adevărului prin Duhul spre nefăjarnică iubire de frați, din inimă curată iubiți-vă unul pre altul cu deadinsul;

23. Fiind născuți a doua oară, nu din sămânță stricăcioasă, ci din nestricăcioasă, prin cuvântul lui Dumnezeu celui viu și carele petrece în veac.

24. Pentrucă tot trupul este ca iarba, și toată mărirea omului ca floarea ierbei. Uscatu-s'a iarba, și floarea ei a căzut;

25. Iar cuvântul Domnului rămâne în veac. Și acesta este cuvântul cel ce bine s'au vestit întru voi.

CAP. 2.

Creștinii să fie pildă celor necredincioși. Supunerea la stăpânire. Iubirea de frați după pilda lui Hristos.

Deci lepădând toată răutatea și tot vicleșugul și făjarniciile și pismele și toate clevețirile,

2. Ca niște prunci de curând născuți să iubiți laptele cel cuvântă-

15. Lucă 1, 75. 16. Lev. 11, 44; Ps. 70, 25. 17. Fapt 17, 31.

18. 1 Cor. 6, 20; 1 Petr. 4, 3. 20. Rom. 16, 25. 21. Ioan 14, 6; Fapt. 3, 15

24. Ps. 101, 12; 102, 15; Is. 40, 6; Iac. 1, 10. 2. 1 Rom. 6, 4; 1 Cor. 14, 20; Iac. 1, 21, 2. Evt. 5, 13; Mat. 18, 3.

tor și fără de vicleșug, ca printr'însul să creșteți spre mântuire.

3. De vreme ce ați gustat că este bun Domnul.

4. Către carele apropiindu-vă, cela ce este piatra cea vie, de oameni cu adevărat nebăgată în seamă, iar la Dumnezeu aleasă și scumpă.

5. Și voi înși-vă ca niște pietre vii, vă zidiți casă duhovnicească, preoție sfântă, ca să aduceți jertfe duhovnicești, plăcute lui Dumnezeu prin Iisus Hristos.

6. Pentrucă scris este în scriptură: iată pun în Sion piatră în capul unghiului aleasă, scumpă; și cela ce va crede întru dânsa, nu se va rușina.

7. Drept aceea, vouă celor ce credeți, cinstea; iar celor necredincioși, piatra care nu o au băgat în seamă ziditorii, aceasta s'a făcut în capul unghiului,

8. Și piatră de poticnire și piatră de sminteală, de care se poticnesc cei ce nu se pleacă cuvântului; spre care și puși sunt.

9. Iar voi, rod ales, preoție împărătească, neam sfânt, norod spre câștigare; ca să vestiți bunătățile celui ce v'au chemat pre voi dintru întunec la minunata sa lumină;

10. Cări odinioară nu erați norod, iar acum norodul lui Dumnezeu; cări erați nemiluiți, iar acum miluiți.

11. Iubiților, rogu-vă ca pre niște nemernici și streini, să vă feriți de poftele cele trupești, care se ostesc asupra sufletului;

12. Petrecerea voastră avându-o bună întru neamuri, ca întru care vă clevețesc pre voi ca pre niște făcători de rău, din faptele voastre cele bune, văzând, să siăvească pre Dumnezeu în ziua cercetărei.

13. Deci supuneți-vă la toată omenescă zidire pentru Domnul; ori împăratului, ca celui ce este mai pre sus;

14. Ori domnilor, ca celor ce sunt de el trimiși spre izbânda făcători-

3. Ps. 33, 9. 4. Ps. 117, 21; Dan. 2, 34. 5. Is. 61, 6; Os. 14, 3; Mal. 1, 11; Rom. 12, 1; Efes. 2, 22.

6. Is. 28, 16; Rom. 9, 33. 7. Mat. 21, 42.

8. Is. 6, 14; Luc. 2, 34.

9. Is. 43, 21; Ef. 19, 6.

10. Osie 2, 23; Rom. 9, 25.

11. Rom. 7, 22; Iac. 4, 1; Ps. 36, 17; Pild. 1, 32. 12. Mat. 5, 16.

13. Rom. 13, 1; Tit 3, 1.

lor de rău și spre lauda făcătorilor de bine.

15. Că așa este voea lui Dumnezeu, ca bine făcând, să înfrânați necunoștința oamenilor celor fără de minte;

16. Ca cei slobozi și nu ca și cum ați avea slobozenia acoperemânt răuăței, ci ca robii lui Dumnezeu.

17. Pre toți cinstiți. Frăția iubiți. De Dumnezeu vă temeți. Pre împăratul cinstiți.

18. Slugile, supuindu-vă cu toată frica stăpânilor, ru numai celor blânzi și buni, ci și celor năsilnici.

19. Pentru că aceasta este plăcut înaintea lui Dumnezeu de răbdă cinevă scârbă pentru știința lui Dumnezeu, pălîmind cu nedreptate.

20. Că ce laudă este, dacă greșind și pedepsindu-vă, veți răbdă? Ci dacă bine făcând și pălîmind, veți răbdă, aceasta este dar înaintea lui Dumnezeu.

21. Că spre aceasta v'ați chemat, că și Hristos au pălîmit pentru noi, nouă lăsându-ne pildă, ca să urmați urmelor lui;

22. Carele păcat n'au făcut, nici s'a aliat vicleșug în gura lui;

23. Carele ocărându-se, împrotivă n'au ocărît, pălîmind, n'au îngrozit, ci dă celui ce judecă cu dreptul.

24. Carele păcatele noastre însuș le au ridicat în trupul său pre lemn, ca păcatelor murind să viețuim dreptăței, cu a cărui rană v'ați vindecat.

25. Că lerați ca niște oi rătăcite, ci v'ați întors acum la păstorul și păzitorul sufletelor voastre.

CAP. 3.

Buna înțelegere și curiozitate între soți. Suferea cu blândețe către toți.

Așijderea și femeile, plecându-vă bărbaților voștri, că deși nu se pleacă oarecarii cuvântului, prin vieaja femeilor fără de cuvânt să se dobândească;

15. 1 Petru 3, 9.

16. 1 Cor. 7, 23; Gal. 5, 1, 13.

17. Rom. 12, 10; Pilde 24, 21; Mat. 22, 21.

18. Efes 6, 5, Col. 3, 22; Tit 2, 9.

19. Mat. 5, 10.

20. 1 Petru 4, 14; Mat. 5, 10.

21. 1 Petru 3, 18; 4, 1; Ioan 13, 15.

22. Is. 53, 9; Ioan 8, 46; 2 Cor. 5, 21.

23. 1 Ioan 3, 5; Rom. 6, 11; Col. 1, 22.

24. Ps. 118, 176; Is. 53, 6; Ez. 34, 5; Ioan

10, 12.

3. 1. Efes. 5, 22; Col. 3, 18.

2. Văzând vieaja voastră cea dimpreună curată întru frică.

3. A căror podoabă să fie nu cea din afară a împletirei părului și a înfășurăturii aurului, sau a îmbrăcămintei hainelor;

4. Ci omul cel ascuns al inimii întru nesticăciunea duhului celui blând și lin, care este înaintea lui Dumnezeu de mult preț.

5. Că așa odinioară și sfințele femei, care nădăjdulau întru Dumnezeu, se împodobiau pre sine, plecându-se bărbaților lor.

6. Precum Sarra ascultă pre Avraam, domn pre acela chemându-l; căreia v'ați făcut liice, făcând bine, și nelemându-vă de nici o frică.

7. Bărbații așijderea împreună lucrind cu femeile lor cu cunoștință, ca unui vas mai slab celui femeesc dându-le cinste, ca și celor împreună moștenitoare darului vieții; ca să nu se curmeze rugăciunile voastre.

8. Iar la sfârșit, toți să fiți cu un gând, milostivi, iubitori de frați, îndurători, blânzi, smeriți;

9. Nerăsplătind rău pentru rău, sau ocară pentru ocară; ci împrotivă binecuvântând; știind că spre aceasta sunteți chemați, ca să moșteniți blagoslovenia.

10. Că cea ce voește să iubească vieaja și să vadă zile bune, să și oprească limba sa dela rău, și buzele sale ca să nu grăiască vicleșug;

11. Să se depărteze dela rău, și să facă bine; să caute pacea și s'o urmeze pre ea.

12. Pentru că ochii Domnului sunt spre cei drești, și urechile lui spre rugăciunea lor, iar fața Domnului asupra celor ce fac rele.

13. Și cine este cel ce va face vouă rău, de veți fi următori bine-lui?

14. Că de și veți pălîmi pentru dreptate, fericiți veți fi, iar de îngrozirea lor să nu vă temeți, nici să vă turburați;

15. Ci pre Domnul Dumnezeu să'l sfințiți întru inimile voastre, și să

5. 1 Tim. 2, 9. 4. Efes. 3, 16.

6. Fac. 18, 12.

7. Efes 5, 25; 1 Cor. 7, 5; Col. 3, 19.

8. Fil 3, 16. 9. Rom 12, 17; 1 Tes. 5, 15.

10. Ps. 33, 13; Iac. 1, 26.

11. Is. 1, 16; Evr. 12, 14.

14. 1 Petr. 2, 20; 4, 14. 15. Is. 8, 13.

fiți gata pururea spre răspuns la tot cel ce vă întreabă pre voi cuvânt pentru nădejdea cea întru voi, însă cu blândețe și cu frică.

16. Având știință bună; ca întru cela ce vă clevelesc pre voi, ca pre niște făcători de rău, să se rușineze cel ce grăesc de rău vieața voastră cea bună întru Hristos.

17. Că mai bine este făcând cele bune, de este așa voea lui Dumnezeu, a pătimi, decât făcând cele rele.

18. Pentrucă și Hristos odată pentru păcate au pălmit, cel drept pentru cel nedrept, ca pre noi să ne aducă la Dumnezeu, omorându-se cu trupul și înviind cu Duhul.

19. Întru care și duhurilor ce erau în temniță pogorându-se, au propoveduit;

20. Celor ce fuseseră odinioară necredincioase, când așteptau în delungă răbdarea lui Dumnezeu în zilele lui Noe, făcându-se corabia, întru care puține, adică opt suflete s'au mântuit de apă.

21. A căreia lucrul cel închipuit, bofezul și pre noi ne mântuește, (nu lepădarea spurcăciunii celei trupesii, ci întrebarea științei celei bune către Dumnezeu), prin învierea lui Iisus Hristos;

22. Care este deadreapta lui Dumnezeu, după ce s'au suit la cer; plecându-se lui îngerii și stăpânirile și puterile.

CAP. 4.

Indemnări la vieața nouă în întreaga înțelepciune, cu rugăciune și dragoste a unuia către altul. A face toate spre slava lui Dumnezeu și a se bucura cu suferințele cele pentru Hristos.

Hristos dar pălmit pentru noi cu trupul, și voi după acelaș gând vă înarmați; pentrucă cela ce au pălmit cu trupul, au încetat despre păcat;

2. Ca să nu mai viețuiască cealaltă vreme în trup poftelor ome-

nești, ci după voea lui Dumnezeu.

3. Că destul ne este nouă, celor ce în vremea cea trecută a vieții am făcut voea păgânească, umblând întru necurății, întru poște, întru beții, întru ospețe, întru băuturi și întru urite slujiri idolești;

4. Întru care se minunează căci nu vă adunați voi la aceeaș turburare a curviei, hulind.

5. Cari vor da seama la cel ce este gata să judece pre cel vii și pre cel morți.

6. Că spre aceasta și morților s'au binevestit, ca să se judece cu trupul după om, și să vieze după Dumnezeu cu duhul.

7. Și sfârșitul tuturor s'a apropiat; deci fiți cu întreagă înțelepciune, și priveghiați întru rugăciuni.

8. Iar mai înainte de toate, unul spre altul dragoste cu osârdie având, căci dragostea acopere mulțime de păcate.

9. Iubitori de streini fiți între voi fără de călfire.

10. Fiecare precum a luat dar, între voi cu acela slujind, ca niște buni iconomi ai darului celui de multe feluri al lui Dumnezeu.

11. De grăește cineva, ca cuvintele lui Dumnezeu; de slujește cineva, ca din puterea care o dă Dumnezeu, ca întru toate să se slăvească Dumnezeu prin Iisus Hristos, căruia este slava și stăpânirea în vecii vecilor, Amin.

12. Iubiților, nu vă mirați de a-prinderea care este întru voi, care se face vouă spre ispită, ca și cum s'ar întâmpla vouă ceva strein;

13. Ci pentrucă vă faceți părtași patimilor lui Hristos, bucurați-vă; ca și întru arătarea slavei lui să vă bucurați, veselindu-vă.

14. De sunteți ocăriți pentru numele lui Hristos, fericiți sunteți; căci duhul slavei și al lui Dumnezeu preste voi odihnește; după aceea se hulește, iar după voi se proslăvește.

15. Iar nimeni din voi să nu pă-

16. 1 Petr. 2, 12. 17. 1 Petr. 2, 20.
18. 1 Petr. 4, 21; 4, 1; Rom. 5, 6; 1 Tim. 3, 16; Evr. 9, 28.
19. 1 Petr. 4, 6; Efes. 4, 9.
20. Mat. 24, 37; Fac. 7, 13.
21. Efes. 5, 26; A doua Lege 26, 17.
22. Ps. 109, 1; Efes. 1, 20; Evr. 12, 2.
4. 1. 1 Petr. 3, 18; 2, 21, 24.
2. Gal. 2, 20; Rom. 6, 6, sq.

3. Efes. 4, 17; Tit 3, 3. 5. 2 Tim. 4, 1.
6. 1 Petr. 3, 19. 7. 1 Cor. 10, 11; Iac. 5, 8; 1 Ioan 2, 18; Lucă 21, 34.
8. Iac. 5, 20; Pild. 10, 12.
9. Evr. 13, 2; Fil. 2, 14.
10. Rom. 12, 6.
11. 1 Petr. 5, 14; 2 Cor. 2, 17; Col. 3, 17.
13. Mat. 5, 10; Rom. 8, 17; Fapt. 5, 41; Iac. 1, 2.
14. 1 Petr. 3, 14; Is. 51, 7; Mat. 5, 11.
15. 1 Petr. 2, 20.

timească ca un ucigaș, sau fur sau făcător de rău, sau ca un lăspititor de lucruri streine.

16. Iar dacă pătimește ca un creștin, să nu se rușineze; ci să proslăvească pe Dumnezeu în partea aceasta.

17. Căci vremea este a se începe judecata dela casa lui Dumnezeu; iar dacă este întâiu dela noi, care este sfârșitul celor ce se împotrivesc evangheliei lui Dumnezeu?

18. Și de vreme ce dreptul abia se mântuește, cel necredincios și păcătos unde se va arăta?

19. Pentru aceea și cel ce pătimesc după voea lui Dumnezeu, ca credinciosului Ziditor să și încredințeze sufletele sale, prin fapte bune.

CAP. 5.

Sfătuirii către presbiteri și către creștini indeobște, cu rugăciuni pentru desăvârșirea lor.

Pre presbiterii cei dintru voi îi rog, ca cel ce sunt împreună presbiter și mărturisitor al pătimitorilor lui Hristos, și părtaș al slavei celei ce va să se descopere:

2. Păstoriți turma lui Dumnezeu cea dintru voi, purtând grija de dânsa, nu cu sila, ci de voie, nu cu agoniseli urte, ci cu osârdie;

3. Nici ca și cum ați stăpâni preste cliruri, ci pilde făcându-vă turmei.

4. Și când se va arăta mai marele păstorilor, veți lua cununa slavei cea neveștejită.

5. Așijderea și voi cei tineri, ple-

16. Ioan 21, 19; Fil 1, 29.

17. Ier. 25, 29; Ez. 9, 6.

18. Pild. 11, 31. 19. 1 Petr. 3, 17.

5. 1 Lucă 24, 48; Rom. 8, 17.

2. Ioan 21, 16; Fapt. 20, 28; Tit 1, 7, 11.

3. 1 Cor. 3, 5; 2 Cor. 1, 24; Fil. 3, 17; 2

Tes. 3, 9; Tit 2, 7.

4. Is. 40, 11.

5. Efes. 5, 21; Mat. 23, 12; Lucă 1, 52; Pild.

3, 34; Iac. 4, 6.

cați-vă celor bătrâni. Și toți unul altuia plecându vă, smeriți cugetare să agonisiți; de vreme ce Dumnezeu celor mândri le stă împotrivă, iar celor smeriți le dă har

6. Drept aceea, smeriți-vă sup mână cea tare a lui Dumnezeu, ca să vă înalțe pre voi în vreme.

7. Toată grija voastră aruncând spre dânsul; că acela se grijește pentru voi.

8. Fiți trezi, priveghiați; pentru că protivnicul vostru diavolul, ca un leu răcnind, umblă căutând pre cine să înghiță;

9. Căruia stați împotrivă întăriți fiind în credință, știind că aceleași patimi se întâmplă frățimel voastre cei din lume.

10. Iar Dumnezeu a tot harul, carele ne-au chemat la slava sa cea veșnică prin Hristos Iisus, acela pre voi, cari ați pălmit puțin, să vă face desăvârșiți, să vă întăreaască, să vă face puternici, să vă întemezeze.

11. Aceluia slava și stăpânirea în vecii vecilor, Amin.

12. Prin Siluan, vouă credinciosul frate, precum socotesc, puțin am scris, îndemnându-vă și mărturisind că acesta este darul cel adevărat al lui Dumnezeu întru care stați.

13. Inchină-se vouă biserica din Vavilon, cea împreună aleasă; și Marcu fiul meu.

14. Inchinați-vă unul altuia cu sărutare a dragostei. Pace vouă tuturor celor întru Hristos Iisus, Amin.

6. Iov 22, 29; Iac. 4, 10.

7. Ps. 54, 25; Mat. 6, 25.

8. Lucă 21, 36; 1 Tes. 5, 6.

9. Efes. 6, 12; Iac. 4, 7.

10. Evr. 13, 21. 11. 1 Petru 4, 11.

12. Evr. 13, 22. 13. Fapt. 12, 12.

14. Rom. 16, 16; 1 Cor. 16, 20. 2 Cor. 13, 12.

EPISTOLIA SOBORNICEASCĂ A DOUA

A

SFÂNTULUI APOSTOL PETRU

CAP. 1.

Roadele credinței spre moștenirea împărăției cerurilor. Indemnare la păzirea învățăturilor sale, întemeindu-o pe mărturia Tatălui despre Fiul în Tăvor și pe sf. Scriptură.

Simon Petru, slugă și apostol al lui Iisus Hristos, celor ce au dobândit împreună cu noi credință întocmai cinstită întru dreptatea Dumnezeului nostru și a Mântuitorului Iisus Hristos:

2. Dar vouă și pace să se înmulțească întru cunoștința lui Dumnezeu și a lui Iisus Hristos Domnului nostru,

3. Precum nouă dumnezeiasca putere a lui toate cele ce sunt spre viață și bunacredință ne-au dăruit, prin cunoștința celui ce ne-au chemat pre noi prin slavă și prin fapta bună;

4. Prin care cele scumpe și mari făgăduințe s'au dăruit nouă; ca prin acestea să vă faceți părtași dumnezeieței firi, fugind de stricăciunea poștei cei din lume.

5. Și întru aceasta singură, toată nevoiața puind, sporii întru credința voastră fapta bună; iar întru fapta bună, cunoștința;

6. Iar întru cunoștință, înfrânarea; iar întru înfrânare, răbdarea; iar întru răbdare, bunacredință;

7. Iar întru buna credință, iubirea de frați, iar întru iubirea de frați, dragostea.

8. Că acestea întru voi fiind și înmulțindu-se, nu deșerți nici fără de roadă vor face pre voi spre cunoștința Domnului nostru Iisus Hristos.

9. Că cel ce nu are acestea, orb este, nevăzând departe, uitare luând de curăția păcatelor sale celor de demult.

10. Pentru aceea fraților, mai vărtos nevoiți-vă ca să faceți adeverită chemarea și alegerea voastră, că acestea făcând nu veți greși niciodată.

11. Că așa din destul se va da vouă intrarea întru veșnica împărăție a Domnului nostru și Mântuitorului Iisus Hristos,

12. Pentru aceea nu mă voiu le-nevi a vă aduce aminte vouă pururea de acestea, măcar că și știți și sunteți întăriți întru adevărul acesta.

13. Însă mi se pare a fi cu dreptul, până când sunt întru acest trup, a vă deșteptă pre voi cu aducerea aminte.

14. Știind că fără de zăbavă este lepădarea trupului meu, precum și Domnul nostru Iisus Hristos mi-au arătat mie.

15. Iar mă voiu nevoi și pururea a vă aveă pre voi după leșirea mea, ca să faceți pomenire de acestea.

1. 1. Fapt. 15, 14; Rom. 1, 12.
2. 1 Petr. 1, 2. 3. 1 Petr. 2, 9.
5. Gal. 5, 6.

8. Tit 3, 14. 9. 1 Ioan 2, 9.
10. Evr. 3, 14. 12. Rom. 15, 14; Iud. 5.
13. 2 Petr. 3, 1. 14. Ioan 21, 18.

16. Că nu urmând basnelor celor meșteșugite, am spus vouă puterea și venirea Domnului nostru Iisus Hristos, ci singuri văzători fiind slavei aceleia.

17. Că au luat dela Dumnezeu Ta-
lăi cinste și slavă, glas ca acesta
venind către dânsul dela slava cea
cu mare cuvîntă. Acesta este Fiul
meu cel iubit întru carele bine am
voit.

18. Și acest glas noi l-am auzit
din cer pogorându-se, fiind cu dânsul
în muntele cel sfânt.

19. Și avem mai adevărat cuvântul
cel prorocesc; la care bine fa-
ceți luând aminte, ca la o lumină
ce strălucește în loc întunecos, până
ce ziua va lumina și luceafărul va
răsări întru inimile voastre;

20. Aceasta mai înainte ștînd, că
toată prorocia scripturei cu a sa
deslegare nu se face,

21. Pentrucă nu prin voea oame-
nilor s'a făcut cândva prorocie, ci
purtându-se de Duhul Sfânt au grăit
oamenii cei sfinți ai lui Dumnezeu.

CAP. 2.

*Mai înainte vestire despre ivirea ere-
ticilor cu înșelăciuni și pedepșa lor.
Infruntarea obiceiurilor rele.*

Însă au fost și proroci mincinoși
întru norod, precum și între voi
vor fi învățători mincinoși, cari vor
băga eresuri de pierzare și se vor
lepăda de stăpînul cel ce i-au ră-
scumpărat pre dânsii, aducându-și
lor grabnică pierzare.

2. Și mulți vor merge în urma
înverșunărilor lor, prin cari se va
huli calea adevărului.

3. Și pentru lăcomia cu cuvînte
amăgitoare pre voi vă vor preocupi,
a căror judecată încă de demult nu
zăbovește și pierzarea lor nu dor-
molează.

4. Că de vreme ce Dumnezeu pre
îngerii cari au greșit nu i-au cruțat;
ci cu lanțurile întunerecului în tar-
tar legându-i, i-au dat spre judecată
a se păzi;

16. 1 Cor. 1, 17; 2, 4.

17. Mat. 17, 5; 3, 17; Efes. 1, 6.

18. Mat. 17, 1.

19. Ps. 118, 105; 2 Cor. 4, 6.

20. Rom. 12, 7; 2 Tim. 3, 16

21. Fapt. 28, 25.

2. 1. Mat. 24, 11; 1 Tim. 4, 1; Iud. 4.

2. 2 Tim. 4, 3. 4. v. 9; Iud. 6.

5. Și lumea cea dintăiu nu o au
cruțat, ci pre Noe, al optulea mă-
turisitor al dreptăței, i-au păzit, po-
top în lume acelor necredincioși
aducând;

6. Și cetățile Sodomienilor și ale
Gomorului arzându-le, cu sărămăre
le-au osândit, pildă puindu-le celor
ce vor să petreacă întru păgânătate.

7. Și pre dreptul Lot ce eră ne-
căjit de petrecerea cea dimpreună
a celor fărădelege întru înverșunare,
l-au izbăvit;

8. (Pentrucă cu vederea și cu au-
zul, dreptul acela viețuind între dânsii,
din zi în zi își muncie sufletul
cel drept cu faptele lor cele fărăde-
lege);

9. Știe Domnul pre cei binecre-
dincioși a'i izbăvi de ispită, iar pre
cei nedrepți a'i păzi la ziua jude-
căței ca să se munciască;

10. Iar mai vartos pre cei ce um-
blă după trup întru pofta spurcă-
ciunei și de domnie nu bagă sea-
mă. Indrăzneși, obraznici, slăvele
hulind, nu se cutremură.

11. Unde îngerii, cu țaria și cu
puterea mai mari fiind, nu aduc a-
supra lor înaintea Domnului jude-
cată cu hulă.

12. Iar aceștia ca niște dobitoace
necuvântătoare firești, născute spre
vănare și stricăciune, întru cele ce
nu înțeleg hulind, întru stricăciunea
lor vor pieri;

13. Luând plata nedreptăței, dul-
ceață socotind pre desfătarea cea
din toate zilele, spurcații și necu-
rații, cari se hrănesc cu înșelăciu-
nile lor, mîncând cu voi.

14. Ochi având plini de preacur-
vie și de păcat nepărăsit, amăgind
sufletele cele neîntărite, inimă de-
prinsă în lăcomie având, fiii bleste-
mului,

15. Cari lăsând calea cea dreap-
ta au rălăcit, urmând căiel lui Vala-
am din Vosor, care plata nedrep-
tăței a iubit;

16. Iar muștrare pentru fărădele-
gea sa a avut: asin necuvântător,
cu glas omenesc grăind, a oprit
nebunia prorocului.

5. 2 Petru 3, 6; Fac. 7, 7.

6. Fac. 19, 24; Iud. 7; Ebr. 11, 7.

8. Ps. 118, 156; Ez. 9, 4. 9. 1 Cor. 10, 13.

10. Iud. 8. 11. Iud. 9.

12. Iud. 10; Ier. 12, 3. 13. Iud. 15.

15. Iud. 11; Num. 22, 5; Apoc. 2, 14.

16. Num. 22, 28.

17. Aceștia sunt izvoare fără de apă, nori cari se poartă de vifor, cărora negura întunecului în veac se păzește.

18. Pentru că cele semețe ale deșertăciunii spund, amăgesc cu polte trupești și cu înverșunări, pre cei ce cu adevărat au scăpat dela cei ce viețuiesc întru înșelăciune.

19. Făgăduindu-le slobozenia, singuri robi fiind ai stricăciunii, pentru că ori de ce este cineva biruit de aceea s'a și robit.

20. Că dacă după ce au scăpat dela spurcăciunile lumii prin cunoștința Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, cu acelea iarăș împleticindu-se, se biruiesc, s'au făcut lor cele de pre urmă mai rele decât cele dintâiu,

21. Pentru că mai bine eră lor a nu fi cunoscut calea dreptății, de cât după ce o au cunoscut, a se întoarce înapoi dela sfânta poruncă ce li s'au dat lor,

22. Că s'a întâmplat lor pilda cea adevărată. Căinele s'a întors la borâtura sa și porcul scaldat la mocișta tinei.

CAP. 3.

Vremea de apoi, Venirea lui Hristos, Gătirea cuviincioasă pentru ea.

Și aceasta acum, iubitorilor, a doua epistolă scriu vouă, întru care deștept cu aducerea aminte mintea voastră cea curată;

2. Ca să vă aduceți aminte de graiurile cele mai 'nainte grăite de sfinții proroci, și de porunca noastră, cari suntem apostoli ai Domnului și Mântuitorului;

3. Aceasta mai 'nainte știind, că vor veni în zilele cele de apoi batjocoritori cari vor umbla după poftele lor,

4. Și vor zice: unde este făgăduința venirii lui? Că de când părinții au adormit, toate așa rămân precum au fost din începutul zidirei.

5. Că ei nu voiesc a ști aceasta, că prin cuvântul lui Dumnezeu ce-

rurile au fost de demult, și pământul din apă și prin apă s'a așezat.

6. Prin care lumea cea de atunci cu apă innecându-se a pierit;

7. Iar cerurile aceste de acum și pământul cu acelaș cuvânt sunt puși supți păstrare, păzindu-se focului la ziua judecâței și a pierderii oamenilor celor necredincioși.

8. Iar aceasta una să nu se lăinuiască de voi, iubitorilor, că o zi înaintea Domnului, este ca o mie de ani, și o mie de ani ca o zi.

9. Nu va zăbovi Domnul făgăduința, precum oarecari zăbavă o socotesc, ci îndelung răbdă pentru noi, nevrând ca să piară cineva, ci toți să vie la pocăință.

10. Iar va veni ziua Domnului ca un fur noaptea, întru care cerurile cu sunet vor trece, stihiiile arzând se vor strică și pământul și cele de pre dânsul lucruri vor arde.

11. Deci dacă au acestea toate a se strică, în ce fel trebuie să fiți voi întru sfintele peireceri cele dimpreună și întru faptele bunei credinței,

12. Așteptând și dorind a fi mai degrab venirea zilei lui Dumnezeu, pentru care cerurile arzând se vor strică și stihiiile aprinzându-se se vor topi?

13. Că ceruri nouă și pământ nou după făgăduința lui așteptăm, întru care dreptatea locuiește.

14. Pentru aceea, iubitorilor, acestea așteptând, nevoiți-vă să vă aflați lui nespurcați și neîntinați în pace.

15. Și pre îndelunga răbdare a Domnului nostru mântuire să o socotiți, precum și iubitul nostru frate Pavel după înțelepciunea cea dată lui a scris vouă;

16. Precum și întru toate epistolile sale, grăind de acestea, întru care sunt unele cu anevoie a se înțelege pe care cei neînvățați și neîntăriți le răsvrătesc ca și pre celelalte scripturi, spre a lor pierzare.

17. Deci voi, iubitorilor, acestea mai

17. Iud. 13. 18. Iud. 16. 19. Ioan 8, 34.
20. Mat. 12, 45; Ebr. 10, 26.
21. Luca 12, 47. 22. Pilde 26, 11.
3. .. 2 Petru 1, 13. 2. Iud. 17.
4. 2 Petru 1, 20; Iud. 8; 1 Tim. 4, 1.
5. Is. 5, 19. 5. Fac 1, 2; Ps. 23, 2.

6. 2 Petr. 2, 5; Fac. 7, 21; Mat. 24, 39.
7. Iud. 15. 8. Ps. 89, 4.
9. Ev. 2, 3; 1 Tim. 2, 4.
10. 1 Tes. 5, 2; Luc. 21, 33; Ebr. 1, 11.
13. Is. 65, 17; Apoc. 21, 1.
14. 1 Tes. 3, 13; 1 Cor. 1, 8.
15. Rom. 2, 4.
16. Rom. 8, 19; 1 Cor. 15, 24; 1 Tes. 4, 15.
17. Marc. 13, 5; Iud. 20.

înainte și fiind, păziți-vă, ca nu cu înșelăciunea celor fărădelege fiind strămutați, să cădeți dela întărirea voastră.

18. Ci să creșteți întru harul și

cunoștința Domnului nostru și Mântuitorului Iisus Hristos. Acesteia slava și acum și în ziua veacului, Amin.

18. 2 Pet. 2, 20; Iud. 25; 1 Petr. 5, 11.

EPISTOLIA SOBORNICEASCA INTAIA

A

SFÂNTULUI APOSTOL IOAN

CAP. 1.

Mărturisire că Hristos este Fiul lui Dumnezeu. Indemnare spre a fugi de păcate.

1. Că eră dintru început, ce am auzit, ce am văzut cu ochii noștri, ce am privit, și mâinile noastre au pipăit, de Cuvântul vieții;

2. (Și viața s'a arătat și o am văzut și mărturisim și vestim vouă viața cea veșnică, care eră la Tatăl și s'a arătat nouă);

3. Ce am văzut și am auzit, spunem vouă, ca și voi împărtășire să aveți cu noi, și împărtășirea noastră este cu Tatăl și cu Fiul lui Iisus Hristos.

4. Și acestea scriem vouă, ca bucuria voastră să fie deplin.

5. Și aceasta este vestirea care am auzit dela dânsul și vestim vouă, că Dumnezeu lumină este și nici un întunec întru dânsul nu este.

6. De vom zice că împărtășire avem cu dânsul și întru întunec umblăm, minșim și nu facem adevărul;

7. Iar de vom umbla întru lumină, precum el este întru lumină, împărtășire avem unii cu alții și sângele lui Iisus Hristos, Fiului lui ne curățește pre noi de tot păcatul.

1. 1 Ioan 2, 13; Lucă 24, 39.

2. Ioan 1, 2; 4, 14.

4. Ioan 15, 11, 16, 24.

5. Ps 103, 2; Ioan 8, 12. 6. 1 Ioan 2, 4,

8. De vom zice că păcat nu avem, pre noi înși-ne ne înșelăm, și adevărul nu este întru noi.

9. De vom mărturisi păcatele noastre, credincios este și drept ca să ne ierte nouă păcatele, și să ne curățească pre noi de toată nedreptatea.

10. De vom zice că nu am păcăluit, minșinos facem pre dânsul, și cuvântul lui nu este întru noi.

CAP. 2.

Hristos ne curățește de tot păcatul. Indemnări spre păzirea poruncilor și spre dragostea fără care nu este creștinătate. Antihriștii sunt mulți. Mincinos este tot cel ce tăgăduște că Iisus este Hristos. Adevărata ungere.

1. Feții mei, acestea scriu vouă, ca să nu păcătușiți. Și dacă cineva va păcătuși, mângâitor avem către Tatăl, pre Iisus Hristos cel drept;

2. Și acesta este curățire de păcatele noastre, și nu numai de ale noastre, ci și de ale a toată lumea.

3. Și întru aceasta știm că l-am cunoscut pre dânsul, dacă vom păzi poruncile lui.

4. Cel ce zice: l-am cunoscut pre dânsul și poruncile lui nu le

7. Efes. 5, 8; Evc. 9, 14.

9. Pild. 28, 13; 1 Tes. 5, 24.

10. 1 Ioan 2, 14.

2. 1 Ioan 14, 16; Rom. 8, 34; Evc. 7, 25.

3. Col. 1, 20. 4. Ioan 15, 10.

4. 1 Ioan 1, 6; 4, 20.

păzește, mincinos este, și întru aceasta adevărul nu este.

5. Iar cel ce va păzi cuvântul lui, cu adevărat întru acela dragostea lui Dumnezeu deplin este; întru aceasta cunoaștem că întru dânsul suntem.

6. Cel ce zice că petrece întru dânsul, dator este precum acela au umblat, și el așa să umble.

7. Iubiților, nu scriu vouă poruncă nouă, ci poruncă veche care ați avut dintru început. Porunca cea veche este cuvântul, care ați auzit dintru început.

8. Iarăș poruncă nouă scriu vouă, care este adevărată întru dânsul și întru voi; că înțunerecul a trecut, și lumina cea adevărată lată răsare.

9. Cel ce zice că este întru lumină, și pre fratele său urăște, întru înțunerec este până acum.

10. Cel ce iubește pre fratele său, întru lumină petrece, și sminteală întru dânsul nu este.

11. Iar cel ce urăște pre fratele său, întru înțunerec este, și întru înțunerec umblă, și nu știe încotro merge, că înțunerecul a orbit ochii lui.

12. Scriu vouă, fiilor, că se iartă vouă păcatele, pentru numele lui.

13. Scriu vouă, părinților, că ați cunoscut pre cel ce este din început. Scriu vouă, tinerilor, că ați biruit pre cel viclean. Scris-am vouă, pruncilor, că ați cunoscut pre Tatăl.

14. Scris-am vouă, părinților, că ați cunoscut pre cel ce este din început. Scris-am vouă, tinerilor, că sunteți tari, și cuvântul lui Dumnezeu petrece întru voi, și ați biruit pre cel viclean.

15. Nu iubiți lumea, nici cele din lume. De iubește cineva lumea, nu este dragostea Tatălui întru dânsul.

16. Pentru că tot ce este în lume, adecă pofta trupului și pofta ochilor și trufia vieții, nu este dela Tatăl, ci din lume este.

17. Și lumea trece, și pofta ei; iar cel ce face voea lui Dumnezeu, petrece în veac;

18. Fiilor, ceasul cel de apoi este; și precum ați auzit că antihrist vine, și acum antihriștii mulți s'au lăcut; dintru aceasta cunoaștem că ceasul cel de apoi este.

19. Dintru noi au ieșit, ci nu erau dintru noi; că de ar fi fost dintru noi, ar fi rămas cu noi, ci au ieșit ca să se arate că nu sunt toți dintru noi.

20. Și voi ungere aveți dela Cel Sfânt, și știți toate.

21. Nu am scris vouă ca și cum n'ați ști adevărul, ci ca și cum l-ați ști pre el, și cum că toată minciuna nu este din adevăr.

22. Cine este mincinosul fără numai cel ce îagăduște că Iisus este Hristos? Acesta este antihrist, care îagăduște pre Tatăl și pre Fiul.

23. Tot cel ce îagăduște pre Fiul, nici pre Tatăl nu are; iar cel ce mărturisește pre Fiul și pre Tatăl are.

24. Drept aceea voi ce ați auzit dintru început, întru voi să rămâne. Și de va rămâne întru voi ce ați auzit dintru început, și voi în Fiul și în Tatăl veți rămâne.

25. Și aceasta este îagăduința, care însuș au îagăduit nouă, viețea cea veșnică.

26. Acestea am scris vouă pentru cei ce vă înșală pre voi.

27. Și voi ungerea care ați luat dela dânsul, întru voi să rămâne, și nu aveți trebuință ca să vă învețe pre voi cineva; ci precum aceeaș ungere vă învață pre voi pentru toate, și adevărată este, și nu este mincinoasă, și precum v'a învățat pre voi, rămâneți întru aceea.

28. Și acum, fiilor, rămâneți întru aceasta, ca să avem îndrăzneală când se va arăta, și să nu ne rușinăm de dânsul la venirea lui.

29. De știți că este drept, cunoașteți că tot cel ce face dreptate, dela dânsul s'a născut.

5. Ioan 14, 21; 1 Ioan 4, 12.

6. Ioan 15, 4, 5.

7. 2 Ioan 5; Mat 5, 45.

8. Ioan 13, 34; Rom. 13, 12.

9. 1 Ioan 4, 20. 10. 1 Ioan 3, 14.

11. Ioan 12, 33.

12. Luc. 24, 47; Fapt. 4, 12.

14. Efes. 6, 10. 15. Iac. 4, 4.

18. Mat. 24, 5; 2 Ioan 7; 1 Petr. 4, 7.

19. Fapt. 20, 30; 1 Cor. 11, 19.

23. 2 Ioan 9; Ioan 5, 25; 15, 23.

25. 1 Ioan 5, 11. 27. Ioan 14, 26.

28. 1 Ioan 3, 21; Efes. 3, 12.

29. 1 Ioan 3, 7.

CAP. 3.

Fiii lui Dumnezeu sunt fericiți cu nădejdea întru dânsul, se curățesc de păcate, iubesc pe frați și se urăsc de lume. Dragostea către aproapele și milostenia. Știința cea bună este prin credința lui Iisus Hristos.

Vedeți ce fel de dragoste ne-au dat nouă Tatăl, ca filii ai lui Dumnezeu să ne numim; pentru aceasta lumea nu cunoaște pre noi, căci nu l-a cunoscut pre dânsul.

2. Iubiților, acum filii ai lui Dumnezeu suntem, și încă nu s'a arătat ce vom fi; ci știm că, când se va arăta, asemenea lui vom fi; că'l vom vedea pre el precum este.

3. Și tot cel ce are nădejdea aceasta întru dânsul, se curățește pre sine, precum și el este curat.

4. Tot cel ce face păcatul și fărădelegea face; și păcatul este fărădelegea.

5. Și știți că el s'a arătat ca să ridice păcatele noastre; și păcat întru el nu este.

6. Tot cel ce petrece întru dânsul, nu păcătuiește; și tot cel ce face păcatul; nu l-a văzut pre el, nici l-a cunoscut pre el.

7. Fillor, nimeni să nu vă înșele pre voi; cel ce face dreptate, drept este, precum și acela drept este.

8. Cel ce face păcatul, din diavolul este; că din început diavolul păcătuiește. Spre aceasta s'a arătat Fiul lui Dumnezeu, ca să strice lucrurile diavolului.

9. Tot cel născut din Dumnezeu, păcat nu face; că sămânța lui întru dânsul petrece; și nu poate să păcătuiască, că din Dumnezeu s'a născut.

10. Întru aceasta arătați sunt filii lui Dumnezeu, și filii diavolului; tot cel ce nu face dreptate, nu este din Dumnezeu, nici cel ce nu iubeste pre fratele său.

11. Căci aceasta este vestirea, care ați auzit dintru început, ca să iubim unul pre altul.

12. Nu precum Cain care eră din

vicleanul, și a ucis pre fratele său. Și pentru care pricină l-a ucis pre el? Căci lucrurile lui erau rele, iar ale fratelui său drepte.

13. Nu vă mirați, frații mei, de vă urăște pre voi lumea.

14. Noi știm că am trecut din moarte în viață, pentru că iubim pre frați. Cel ce nu iubeste pre fratele, petrece în moarte.

15. Tot cel ce urăște pre fratele său, ucigător de oameni este; și știți că tot ucigătorul de oameni nu are viață veșnică întru dânsul petrecând.

16. Întru aceasta am cunoscut dragostea, că el și-au pus sufletul său pentru noi; și noi datorii suntem pentru frați să ne punem sufletele.

17. Iar cel ce are bogăția lumii acesteea, și vede pre fratele său având trebuință, și își închide inima sa despre dânsul, cum rămâne dragostea lui Dumnezeu întru dânsul?

18. Filii mei, să nu iubim cu cuvântul, nici cu limba; ci cu fapta și cu adevărul.

19. Și întru aceasta cunoaștem că suntem din adevăr, și înaintea lui vom încredința inimile noastre.

20. Că de ne arată pre noi inima noastră vinovați, Dumnezeu mai mare este decât inima noastră și știe toate.

21. Iubiților, de nu ne va arăta pre noi vinovați inima noastră, îndrăsnire avem către Dumnezeu.

22. Și orice vom cere, vom lua dela dânsul, pentru că păzim poruncile lui, și cele plăcute înaintea lui facem.

23. Și aceasta este porunca lui: ca să credem întru numele lui Iisus Hristos Fiului lui, și să iubim unul pre altul, precum ne-au dat nouă poruncă.

24. Și cel ce păzește poruncile lui, întru dânsul petrece, și acela întru el. Și întru aceasta cunoaștem că petrece întru noi, din Duhul care au dat nouă.

13. Mat. 5, 11; Ioan 15, 18.

14. Ioan 5, 24; Lev. 19, 17.

15. 1 Ioan 2, 10, sq. Mat. 5, 21, sq.

16. Ioan 15, 12, sq. 17. 1 Ioan 4, 20.

18. Iac. 1, 22; 2, 14. 21. 1 Ioan 2, 28; 4,

17; 5, 14; Efes. 3, 12; Evc. 4, 16.

22. Marc. 11, 24; Ioan 14, 13.

23. 1 Ioan 3, 11; Ioan 6, 29; Marc. 12, 31.

24. Ioan 14, 23; Rom. 8, 9; 2 Cor. 1, 22.

3. 1. Ioan 17, 25.

2. Ioan 1, 12; Rom. 8, 18; Col. 3, 4.

4. 1 Ioan, 5, 17; 1 Petr. 2, 21, sq.

5. Is. 53, 4. 6. 1 Ioan 2, 5; 2 Ioan 11.

8. Ioan 8, 44. 9. 1 Ioan 5, 18.

10. Ioan 8, 47.

11. 1 Ioan 1, 5; 2, 7, sq. Ioan 13, 34.

12. Fac. 4, 8; Mat. 23, 35. Iud, 11.

CAP. 4.

Cercarea învățătorilor mincinoși și faptele dragostei către Dumnezeu și aproapele.

Iubișilor, să nu credeți pre tot duhul, ci să ispițiți duhurile de sunt dela Dumnezeu; că mulți proroci mincinoși au ieșit în lume.

2. Întru această să cunoașteți Duhul lui Dumnezeu; tot duhul care mărturisește pre Iisus Hristos că au venit în trup, dela Dumnezeu este;

3. Și tot duhul care nu mărturisește pre Iisus Hristos că au venit în trup, dela Dumnezeu nu este; și acela este al lui antihrist, de care ați auzit că va veni; și acum în lume este.

4. Voi dela Dumnezeu sunteți fililor, și ați biruit pre aceia; căci mai mare este cea ce este întru voi, de cât cea ce este în lume.

5. Acela din lume sunt; pentru aceea din lume grăiesc, și lumea pre dânsii ascultă.

6. Noi din Dumnezeu suntem; cel ce cunoaște pre Dumnezeu, ascultă pre noi; care nu este din Dumnezeu, nu ne ascultă pre noi. Dintru această cunoaștem duhul adevărului și duhul înșelăciunii.

7. Iubișilor, să iubim unul pre altul; că dragostea dela Dumnezeu este; și tot cel ce iubește, din Dumnezeu este născut, și cunoaște pre Dumnezeu.

8. Cel ce nu iubește, nu cunoaște pre Dumnezeu; că Dumnezeu dragoste este.

9. Întru această s'a arătat dragostea lui Dumnezeu întru noi, că pre Fiul său cel unul născut l-au trimis Dumnezeu în lume, ca să viem print'însul.

10. Întru această este dragostea, nu că noi am iubit pre Dumnezeu, ci căci el ne-au iubit pre noi, și au trimis pre Fiul său curățire pentru păcatele noastre.

11. Iubișilor, dacă Dumnezeu așa ne-au iubit pre noi, și noi dafori suntem să iubim unul pre altul.

12. Pre Dumnezeu nimeni nici o-dinloară nu l-a văzut. De iubim unul pre altul, Dumnezeu întru noi petrece, și dragostea lui desăvârșit este întru noi.

13. Întru această cunoaștem că petrecem întru dânsul și el întru noi, că din Duhul său ne-au dat nouă.

14. Și noi am văzut și mărturisim că Tatăl au trimis pre Fiul Mântuitor lumii.

15. Oricare mărturisește că Iisus este Fiul lui Dumnezeu, Dumnezeu întru acela petrece, și acela întru Dumnezeu.

16. Și noi am cunoscut și am crezut dragostea care are Dumnezeu întru noi. Dumnezeu dragoste este; și cea ce petrece întru dragoste, întru Dumnezeu petrece, și Dumnezeu întru dânsul.

17. Întru această s'a săvârșit dragostea cu noi, că îndrăsnire să avem în ziua judecății; pentru că precum el este, și noi suntem în lumea această.

18. Frică nu este întru dragoste; ci dragostea cea desăvârșit scoate afară pre frică; că frica pedeapsă are. Iar cea ce se teme, nu este deplin întru dragoste.

19. Noi iubim pre dânsul, că el întâiu ne-au iubit pre noi.

20. De va zice cineva: iubesc pre Dumnezeu, iar pre fratele său urăște, mincinos este; că cea ce nu iubește pre fratele său pre care l-a văzut, pre Dumnezeu pre carele nu l-a văzut cum poate să l iubească?

21. Și această poruncă avem de la dânsul: ca cel ce iubește pre Dumnezeu, să iubească și pre fratele său.

CAP. 5.

Despre cei născuți din Dumnezeu și adevărata dragoste către El. Credința biruiește lumea. Cele trei mărturii de pre pământ și din cer că Hristos este om adevărat și adevărat Fiul lui Dumnezeu. Păcat de moarte și nu de moarte.

Tot cel ce crede că Iisus este Hristos, din Dumnezeu este născut;

12. Eș. 33, 20; Ioan 1, 18; 1 Tim. 6, 16.

15. 1 Ioan 5, 5. 16 Ioan 6, 69.

17. 1 Ioan 3, 21. 10. 1 Ioan 2, 4, 11.

21. 1 Ioan 5, 1; Marc. 12, 31.

5. 1 Ioan 1, 12.

4. 1. 2 Ioan 7; 2 Petr. 2, 1. 2. 1 Cor. 12, 3.

3. 1 Ioan 2, 22.

4. 4 Imp. 6, 16; 2 Paral. 32, 7.

5. Ioan 3, 31; 15, 19. 6. Ioan 8, 47.

7. 1 Ioan 5, 11; Ioan 8, 42.

9. Ioan 3, 16; Rom. 5, 8; Tit. 2, 11.

10. Rom. 5, 10; 2 Cor. 5, 19; Col. 1, 20.

11. Mat. 18, 33.

și tot cel ce iubește pre cel ce au născut, iubește și pre cel ce s'au născut dintr'însul.

2. Întru aceasta cunoaștem că iubim pre fiii lui Dumnezeu, când iubim pre Dumnezeu, și poruncile lui păzim.

3. Că aceasta este dragostea lui Dumnezeu, ca poruncile lui să păzim; și poruncile lui grele nu sunt.

4. Căci tot cel născut din Dumnezeu, biruește lumea; și aceasta este biruința care biruește lumea, credința noastră.

5. Cine este cel ce biruește lumea, fără numai cel ce crede că Iisus este Fiul lui Dumnezeu?

6. Acesta este carele au venit prin apă și prin sânge, Iisus Hristos; nu numai prin apă, ci prin apă și prin sânge. Și duhul este cel ce mărturisește, căci Duhul este adevărul.

7. Căci trei sunt cari mărturisesc în cer: Tatăl, Cuvântul și Sfântul Duh; și acești trei una sunt.

8. Și trei sunt cari mărturisesc pe pământ: duhul și apa și sângele; și acești trei într'una sunt.

9. De primim mărturia oamenilor, mărturia lui Dumnezeu mai mare este; că aceasta este mărturia lui Dumnezeu, care a mărturisit pentru Fiul său.

10. Cel ce crede întru Fiul lui Dumnezeu, are mărturia întru sine; cel ce nu crede lui Dumnezeu, mincinos l-a făcut pre dânsul, pentru că n'a crezut la mărturia care au mărturisit Dumnezeu pentru Fiul său.

11. Și aceasta este mărturia, că

vieajă veșnică ne-au dat nouă Dumnezeu, și aceeași vieajă întru Fiul lui este.

12. Cel ce are pre Fiul, are viața; iar cel ce nu are pre Fiul lui Dumnezeu, viața nu are.

13. Acestea am scris vouă celor ce credeți întru numele Fiului lui Dumnezeu; ca să știți că viața veșnică aveți, și ca să credeți întru numele Fiului lui Dumnezeu.

14. Și aceasta este îndrăsnirea, care avem către dânsul, că de vom cere ceva după voea lui, ne aude pre noi;

15. Și dacă știm că ne aude pre noi, orice vom cere, știm că vom avea cererile care cerem dela dânsul,

16. De va vedeă cineva pre frațele său păcătuiind păcat nu spre moarte să ceară, și va da lui viața celor ce păcătuiesc nu spre moarte. Este păcat spre moarte; nu pentru acela zic ca să se roage.

17. Toată nedreptatea păcat este; și este păcat nu spre moarte.

18. Știm că tot cel născut din Dumnezeu nu păcătuiește; ci cel ce s'au născut din Dumnezeu se păzește pre sine însuș, și cel rău nu se atinge de el.

19. Știm că din Dumnezeu suntem, și lumea toată întru cel rău zace.

20. Și știm că Fiul lui Dumnezeu au venit și ne-au dat nouă pricere, ca să cunoaștem pre cel adevărat și să fim întru cel adevărat, întru Iisus Hristos Fiul lui. Acesta este Dumnezeu cel adevărat și viața cea veșnică.

21. Fiilor, păziți-vă pre voi de idoli, Amin.

2. 1 Ioan 3, 19.

3. Ioan 14, 15; Mat. 11, 30.

4. Ioan 1, 13; 16, 33.

5. 1 Ioan 4, 15; 1 Cor. 15, 57.

6. Ioan 19, 34. 7. Mat. 28, 19.

9. Ioan 8, 17. 10. Rom. 8, 16; Ioan 3, 36.

11. Ioan 1, 4.

14. 1 Ioan 2, 28; 3, 21; 4, 17; Efes. 3, 12; Evr. 4, 16. 16. Mat. 12, 31.

18. 1 Ioan 3, 9; 2 Tes. 3, 3. 19. Gal. 1, 4.

20. Ioan 1, 4; Fapt. 3, 15; Rom. 9, 5; 1

Tim. 3, 6; Evr. 1, 8.

21. Ef. 20, 3; 1 Cor. 10, 14.

EPISTOLIA SOBORNICEASCA A DOUA

A

SFÂNTULUI APOSTOL IOAN

CAP. 1.

*Dragostea către Dumnezeu stă în
păzirea poruncilor. Ferirea de
amăgitori.*

1. Dă-rânul alesei doamne și fi-
ilor ei, pre cari eu iubesc
întru adevăr; și nu numai
eu, ci și toți cari au cuno-
scut adevărul;

2. Pentru adevărul care petrece
întru noi, și cu noi va fi în veac.

3. Fie cu voi dar, milă și pace
dela Dumnezeu Tatăl și dela Dom-
nul Iisus Hristos, Fiul Tatălui, în-
tru adevăr și întru dragoste.

4. M'am bucurat foarte căci am
aflat din fiii tăi umblând întru ade-
văr, precum am luat poruncă dela
Tatăl.

5. Și acum te rog doamnă, nu ca
și cum aș scrie ție poruncă nouă, ci
care avem din început, ca să lu-
bim unul pre altul.

6. Și aceasta este dragostea, ca
să umblăm după poruncile lui. Și
aceasta este porunca; precum ați
auzit dintru început, ca să umblați
întru dânsa.

7. Pentru că mulți amăgitori au
intrat în lume, cari nu mărturisesc
pre Iisus Hristos să fie venit cu
trupul. Acesta este amăgitor și an-
tihrist.

8. Păziți-vă pre voi înși-vă, ca să
nu pierdem cele ce am lucrat, ci să
luăm plată desăvârșit.

9. Toi cel ce calcă porunca și nu
rămâne întru învățătura lui Hristos,
nu are pre Dumnezeu; iar cel ce ră-
mâne întru învățătura lui Hristos,
acela și pre Tatăl și pre Fiul are.

10. Oricine va veni la voi, și nu
va aduce învățătura aceasta, să nu'l
primiți în casă, și să nu'l ziceți lui:
bucură-te;

11. Că cel ce ti va zice lui bu-
cură-te, se va face părtaș faptelor
lui celor rele.

12. Multe având a vă scrie vouă,
nu am voit pre hârtie și cu cerneală;
ci nădăjduesc că voi veni la voi,
și gură către gură voiu grăi, ca bu-
curia noastră să fie deplin.

13. Inchină-se ție fiii surorii tale
cele alese, Amin.

1. 1. 3 Ioan v. 1. 3. 1 Tim. 1, 2.
5. Marc. 12, 31. 6. 1 Ioan 5, 3.

7. Mat. 24, 5; 2. Petr. 2, 1; 1 Ioan 2, 18;
4. 1. sq.
8. Marc. 13, 9; Gal. 3, 4.
9. 1 Ioan 2, 22, sq.
10. 2 Tea. 3, 6.
12. 3 Ioan 13; 1 Ioan 1, 4.

EPISTOLIA SOBORNICEASCĂ A TREIA

A

SFÂNȚULUI APOSTOL IOAN

CAP. 1.

Laudă iubirea de streini a fraților pentru Hristos, Răutatea și neomenia lui Diotrefis, Dă mărturie bună lui Dimitrie.

Dărirănul lui Gaie celui iubit pre care eu iubesc întru adevăr.

2. Iubitule, pentru toate fac rugăciune ca să sporești și să fii sănătos, precum sporește sufletul tău.

3. Pentru că foarte m'am bucurat, după ce au venit frații și au mărturisit de adevărul tău, precum tu întru adevăr umbli.

4. Mai mare bucurie decât aceasta nu am când auz că fiii mei umbli întru adevăr.

5. Iubitule, cu credință faci orice lucrezi către frați și către cei streini;

6. Cari au mărturisit de dragostea ta înaintea bisericii; pre cari bine vei face de ti vei petrece cu vrednicie lui Dumnezeu;

7. Că pentru numele lui au ieșit, nimic luând dela neamuri.

8. Noi dar, datori suntem să pri-

mim pre unii ca aceștia, ca împreună lucrători să fim adevărului.

9. Am scris bisericii; ci Diotrefis cel ce lubește să le fie lor căpitule, nu ne primește pre noi.

10. Pentru aceasta de volu veni, volu pomeni lui faptele care face, ocărându-ne pre noi cu cuvintele rele, și neîndestulat fiind cu acestea, nici însuș primește pre frați, și pre cei ce vor fi oprește și din biserică îi scoate.

11. Iubitule, nu urmă răului, ci binelui. Cea ce face bine, din Dumnezeu este; iar cea ce face rău, n'a văzut pre Dumnezeu.

12. Lui Dimitrie i s'a dat mărturie de către toți și de către însuș adevărului; și noi încă mărturisim, și știți că mărturia noastră adevărată este.

13. Multe am avut a scrie, ci nu voiesc cu cerneală și cu condeiu a'ji scrie ție.

14. Ci nădăjduesc că fără de zăbavă te volu vede și gură către gură vom grăi. Pace ție. Închină-se ție prietenii. Spune închinăciune prietenilor pre nume, Amin.

1. 1. Fapt. 19, 29; 2 Ioan 1; Rom. 16, 23; 1

Cor. 1, 14 3. 2 Ioan 4. 6. Tit 3, 13.

7. Mat. 10, 8; Cor 9, 12.

8. Mat. 10, 14; Lucă 10, 8; Evr. 13, 2

10. Mat. 23 13.

11. Ps. 36, 27; 1 Ioan 3, 6.

12. Ioan 19, 35.

13. 2 Ioan 12.

14. 1 Petr. 5, 14.

EPISTOLIA SOBORNICEASCĂ

A

SFÂNTULUI APOSTOL IUDA

CAP. 1.

*Indeamnă la statornicie în credință.
Muncile celor necredincioși și necurați.
Pilde și prorocii.*

 Iuda, slugă a lui Iisus Hristos și frate al lui Iacov, celor sfințiți întru Dumnezeu Tatăl, și de Iisus Hristos păziți și chemați;

2. Milă vouă și pace și dragoste să se înmulțiască.

3. Iubiților, toată nevoia făcând a scrie vouă de cea de obște mântuirea voastră, nevoie am avut a vă scrie vouă, rugându-vă să stați vițește pentru credința ceea ce odată s'a dat sfinților.

4. Căci au intrat oarecari oameni, cari de demult mai înainte au fost scriși spre această osândă, necredincioși, cari schimbă darul Dumnezeului nostru întru învierșunare, și pre cel unul Stăpânul Dumnezeu și Domnul nostru Iisus Hristos îngăduesc.

5. Și voi să vă aduc aminte, știind și voi aceasta odată, că Domnul după ce au scos pre norod din pământul Eghiptului, mai pre urmă pre cel ce nu au crezut i-au pierdut.

6. Și pre îngerii cari nu și-au păzit dregătoria lor, ci și-au lăsat lașatul lor, spre judecata zilei celei

marl, legăturilor celor veșnice supt întuneric îi ține;

7. Precum Sodoma și Gomora și cetățile cele dimprejurul lor, care întru acelaș chip curviau și umblau în urma altui trup, sunt puse înainte întru pildă, a focului celui veșnic muncă luând.

8. Asemenea și aceștia vise vădând, trupul își spurcă și domnia leapădă și slavele hulesc.

9. Iar Mihail arhanghelul, când cu diavolul pricindu-se grăia pentru trupul lui Moisi, n'a îndrăznit să aducă judecată de hulă, ci a zis: cearte-te pre tine Domnul.

10. Iar aceștia câte nu știu hulesc, și câte după fire, ca niște dobitoace necuvântătoare știu, întru acelea se strică.

11. Vai lor! Că în calea lui Cain au umblat și întru înșelăciunea lui Valaam prin mită s'au vărsat și întru împotivirea în cuvinte a lui Core au pierit.

12. Aceștia sunt între dragostele voastre, ca niște pietre în mare acoperite de apă, împreună cu voi mâncând, fără de frică pre sine păscându-se; nori fără de apă, ce se poartă de vânturi; copaci tomnatlici neroditori, de două ori morți și desrădăcinați;

13. Valuri sălbatice de mare, spumegându-și rușinile lor; stele răătă-

1. 1. Mat. 13, 55; Luc. 6, 16.
3. Fil 1, 27; 1 Tim 1, 18.
4. Tit 1, 16. 5. Num. 14, 35; 1 Cor. 10, 5.
6. Ioan 8, 44; 2 Petr. 2, 4.

7. Fac. 19, 24.
8. Eș. 22, 28; 2 Petr. 2, 10.
9. Dan. 12, 1; Zab. 3, 2.
10. 2 Petr. 2, 12.
11. Fac. 4, 8; Apoc. 2, 14; Num. 16, 1.

citoare, cărora negura întunecului în veac se păzește.

14. Și a prorocit de aceștia și Enoh, cel al șaptelea dela Adam, zicând: iată, va veni Domnul întru mii de sfinți săi.

15. Să facă judecată împotriva tuturor, și să mustre pre toți necredincioșii de toate faptele păgânătății lor cu care au făcut fărădelege, și de toate cuvintele lor cele aspre, care au grăit împotriva lui păcătoșii cel necredincioși.

16. Aceștia sunt cărtitorii, grăitori de rău, cari umblă după porțile lor cu păgânătate și cu călcare de lege și gurile lor grăiesc cele cu semeție, mirându-se de fețe pentru vreo dobândă.

17. Iar voi, iubiiilor, aduceți-vă aminte de cuvintele care s'au zis mai înainte de apostolii Domnului nostru Iisus Hristos;

18. Că au zis vouă, că în vremea de apoi vor fi batjocoritori, cari vor umblă după porțile lor cele necurate,

19. Aceștia sunt cari se osibesc pre sine și sunt trupești, neavând duh.

20. Iar voi, iubiiilor, întru sfântă credința voastră zidindu-vă și întru Duhul Sfânt rugându-vă,

21. Pre voi singuri întru dragostea lui Dumnezeu vă păziți, așteptând mila Domnului nostru Iisus Hristos spre viața cea veșnică.

22. Și pre unii săi vădiți de se vor despărți.

23. Iar pre alții cu frică săi mântuiți, răpindu'i din foc și săi certaji cu temere urînd și haina cea dela trup spurcată.

24. Iar celui ce poate să vă păzească pre voi fără de păcat și ne-spurcați și să vă pue înaintea slavei sale fără prihană întru bucurie.

25. Unuia înțeleptului Dumnezeu și Mântuitorului nostru prin Iisus Hristos Domnul nostru, slavă și mărire, stăpânire și putere, mai înainte de tot veacul și acum și întru toți vecii, Amin.

14. Fac. 5, 21. 15. Mat. 25, 31; 12, 36.
16. Ps. 16, 10. 18. 1 Tim. 4, 1.

19. Pild. 16, 1. 20. Col. 1, 23.
21. 1 Cor. 1, 7. 23. Amos 4, 11; Zab. 3, 2; Rom. 11, 14; Iac. 5, 19; Is. 64, 6.
25. Rom. 16, 27; 1 Tim. 1, 17.

APOCALIPSIS

A

SFÂNTULUI IOAN TEOLOGUL

CAP. 1.

Ioan trimite închinăciuni la șapte biserici. Vedenia cerească a sa în Patmos. El vede pre Iisus între șapte sfeșnice și șapte stele.

Descoperirea lui Iisus Hristos, care Dumnezeu îi au dat lui, ca să arăte robilor săi cele ce trebuie să fie degrab; și au arătat trimițându-o prin îngerul său robului său Ioan;

2. Care a mărturisit cuvântul lui Dumnezeu, și mărturisirea lui Iisus Hristos, și câte a văzut.

3. Fericit este cel ce citește, și cel ce aud cuvintele prorociei acesteia, și păzesc cele scrise întru dânsa, că vremea aproape este.

4. Ioan celor șapte biserici care sunt în Asia: dar vouă și pace de la cel ce este, și cel ce eră, și cel ce vine, și dela cele șapte Duhuri care sunt înaintea Scaunului lui;

5. Și dela Iisus Hristos, marturul cel credincios, cel întâiu născut din morți, și stăpânul împărașilor pământului. Carele ne-au iubit pre noi, și cu sângele său ne-au spălat de păcatele noastre.

6. Și ne-au făcut împărași și proși lui Dumnezeu și Tatălui său; lui slava și puterea în vecii vecilor, Amin.

7. Iată, vine cu norii, și'l va vedea pre el tot ochiul, și cel ce l-au împuns; și vor plânge înaintea lui toate semințiile pământului. Așa, Amin.

8. Eu sunt Alfa și Omega, începutul și sfârșitul, zice Domnul, cel ce este, și cel ce eră, și cel ce vine, atotșitorul.

9. Eu Ioan, cel ce sunt și fratele vostru, și părtaș întru necazul și întru împărășia și întru răbdarea întru Iisus Hristos, fost-am în ostrovul ce se chiamă Patmos, pentru cuvântul lui Dumnezeu, și pentru mărturisirea lui Iisus Hristos.

10. Fost-am în Duh într'o zi de Duminică, și am auzit după mine glas mare ca de trâmbiță,

11. Zicând: eu sunt Alfa și Omega, cel dintâiu și cel de pre urmă, și ce vezi, scrie în carte, și o trimite celor șapte biserici ce sunt în Asia: la Efes și la Smirna și la Pergam și la Tiatira și la Sardes, și la Filadelfia și la Laodichia.

12. Și m'am întors să văz glasul care vorbiă cu mine. Și întorcându-mă, am văzut șapte sfeșnice de aur;

13. Și în mijlocul celor șapte sfeșnice asemenea Fiului Omului, îmbrăcat cu haină lungă, și încins pre la țafe cu brâu de aur.

14. Iar capul lui și părul alb, ca lâna cea albă, ca zăpada; și ochii lui ca para focului;

1. 1. Ioan 7, 32; Apoc. 22, 6, 7.
2. Apoc. 6, 9. 3. Apoc. 22, 7; 1 Petr. 4, 7.
4. Eș. 3, 14; Evr. 13, 18; Is. 11, 2.
5. Apoc. 3, 14; Fapt. 26, 23; Gal. 2, 20; Evr. 9, 14. 6. Apoc. 5, 10; 1 Petr. 2, 5.

7. Zah. 12, 10; Ioan 19, 37.
8. Apoc. 22, 13; Is. 41, 4. 9. Rom. 8, 17.
13. Apoc. 2, 1; Ez. 1, 26.
14. Apoc. 2, 18.

15. Și picioarele lui asemenea cu arama de Livan, ca într'un cuptor fiind arse; și glasul lui ca glas de ape multe.

16. Și având în mâna sa cea dreaptă șapte stele; și din gura lui sabie cu două ascuțituri, ascuțită leșind; și fața lui precum soarele luminează întru puterea sa.

17. Și dacă l-am văzut pre el, am căzut la picioarele lui ca un mort. Și au pus mâna sa cea dreaptă prestă mine, zicând mie: nu te teme; eu sunt cel diniaiu și cel de pre urmă.

18. Și cel ce sunt viu, și am fost mort; și iată, sunt viu în vecii vecilor, Amin; și am chelle iadului și ale morșel.

19. Scrie cele ce ai văzut și cele ce sunt, și cele ce vor să fie după acestea;

20. Taina celor șapte stele, care le-ai văzut în dreapta mea și cele șapte șeșnice de aur: cele șapte stele, îngerii celor șapte biserici sunt; și cele șapte șeșnice care le-ai văzut, șapte biserici sunt.

CAP. 2.

Cele scrise îngerului Efesenilor. Nicolaiși. Cele arătate îngerului Smirnenilor. Cele însemnate îngerului Pergamenenilor. Antipa, Valaam, Nicolaiși. Cele scrise îngerului Teatirelor.

Ingerului bisericii Efesului scrie: Acestea zice cel ce ține cele șapte stele în dreapta sa, cel ce umblă în mijlocul celor șapte șeșnice de aur;

2. Știu faptele tale, și osteneala ta, și răbdarea ta, și cum că nu poți suleri pre cei răi; și ai ispitit pre cel ce se zic pre sine apostoli, și nu sunt, și i-ai aflat pre ei mincinoși;

3. Și ai purtat, și ai răbdare, și pentru numele meu te-ai ostent și nu ai încelat.

4. Ci am asupra ta, că dragea ta cea dintâi o ai părăsit.

5. Drept aceea adu'ți aminte de unde ai căzut, și te pocăește, și fă faptele cele dintâi; iar de nu, vin

la tine curând, și voi mișcă șeșnicul tău din locul său, de nu te vei pocăi.

6. Ci aceasta ai, că urăști faptele Nicolaitenilor, care și eu le urăsc.

7. Cea ce are ureche, auză ce Duhul zice bisericilor: celui ce va birui voi da lui să mănânce din pomul vieșel, care este în mijlocul Raiului lui Dumnezeu.

8. Și îngerului bisericii Smirnenilor scrie: acestea zice cel dintâi și cel de pre urmă, care au murit, și au înviat;

9. Știu faptele tale, și necazul, și sărăcia, (ci bogat ești) și hula celor ce se zic pre sine iudei și nu sunt, ci sinagogă a satanei.

10. Nimic nu te teme de cele ce vei să pălimesii; că iată, diavolul va să arunce dintru voi în temniță, ca să vă ispitii; și veți avea necaz în zece zile; îi credincios până la moarte, și voi da fie cununa vieșel.

11. Cel ce are ureche, auză ce Duhul zice bisericilor: cel ce biruște nu se va nedreptăși de moartea cea de a doua.

12. Și îngerului bisericii cel din Pergam scrie: acestea zice cel ce are sabiea ascuțită de amândouă părțile,

13. Știu faptele tale, și unde locuești, unde este scaunul satanei; și îi numele meu, și n'ai lepădat credința mea în zilele în care eră Antipa marturul meu cel credincios, care s'a ucis la voi, unde locuește satana.

14. Ci am asupra ta pușine, că ai acolo pre cel ce în învățatura lui Valaam, care învăță pre Valac să pule sminteală înaintea fiilor lui Israil, ca să mănânce de cele jertite idollor, și să curvească.

15. Așa ai și tu pre cel ce în învățatura Nicolaitenilor, care eu o urăsc.

16. Pocăește-te; iar de nu, vin la tine curând, și voi face cu el rășbolu cu sabiea gurei mele.

17. Cel ce are ureche, auză ce

6. Ps 138, 21. 7. Mat. 11, 15.

8. Apoc. 22, 13. 9. Apoc. 3, 9.

10. Mat. 10, 28.

12. Efes. 6, 17; Ebr. 4, 12.

13. Apoc. 13, 2; 3, 8.

14. Num. 25, 2; 2 Petr. 2, 5; Iud. 11.

16. Apoc. 19, 15.

17. Apoc. 3, 12; 19, 12.

18. Rom. 6, 9. 19. Apoc. 14, 13; 4, 1.

20. Mat. 2, 7.

2. 1. Apoc. 1, 16, 13. 2. 1 Ioan 4, 2.

3. Gal. 6, 9; Ebr. 12, 5.

Duhul zice bisericilor: celui ce biruește voiui dă lui să mănânce din manna cea ascunsă, și voiui dă lui piatră albă, și în piatră nume nou scris, care nimeni nu'l știe fără numai cel ce îl ia.

18. Și ingerului bisericei cei din Tiatira scrie: acestea zice Fiul lui Dumnezeu, cel ce are ochii săi ca para focului, și picioarele sale sunt asemenea cu arama de Livan:

19. Știu faptele tale și dragostea și slujba și credința și răbdarea ta și faptele tale, cele de pre urmă sunt mai multe decât cele dintâi.

20. Ci am asupra ta puține, că lași pe mulțea Ezavel, care se zice pre sine prorociță, a învăța și a amăgi pre robii mei să curvească, și să mănânce cele jertfite idolilor.

21. Și am dat ei vreme ca să se pocăiască de curviea sa și nu s'a pocăit.

22. Iată, eu o pun pre ea în pat, și pre cei ce curvează cu ea în necaz mare, de nu se vor pocăi de faptele lor.

23. Și pre fiii ei îi voiui ucide cu moarte; și vor cunoaște toate bisericile că eu sunt cel ce cerc răunchii și inimile; și voiui dă vouă unuia fiecărui după faptele voastre.

24. Iar vouă zic, și celorlalți din Tiatira, căji n'au învățatura aceasta, și cari n'au cunoscut adâncurile satanei, precum zic: nu voiui pune preste voi altă greutate.

25. Însă ce aveți, țineți până voiui veni.

26. Și celui ce biruește și celui ce păzește până în sfârșit faptele mele, voiui dă lui stăpânire preste neamuri.

27. Și le va păstori pre ele cu toiag de fier; ca vasele de lut se vor zdrobi; precum și eu am luat dela Tatăl meu.

28. Și voiui dă lui steaua cea de dimineață.

29. Cel ce are ureche, auză ce Duhul zice bisericilor.

CAP. 3.

Cele trimise ingerului din Sardes. Cele scrise ingerului Filadelfilor. Cele arătate ingerului Laodichenilor.

Și ingerului bisericei cel din Sardes scrie: acestea zice cel ce are cele șapte Duhuri ale lui Dumnezeu, și cele șapte stele; știu faptele tale, că ai nume că trăești, și ești mort.

2. Priveghiază, și întărește pre celelalte care vreau să moară; că n'am aflat faptele tale deplin înaintea lui Dumnezeu.

3. Drept aceea, adu-ți aminte cum ai luat și ai auzit, și ține, și te pocăește. Iar de nu vei priveghia, voiui veni asupra ta ca furul, și nu vei cunoaște în care ceas voiui veni asupra ta.

4. Ai puține nume și în Sardes, care nu și-au întinat hainele lor; și vor umbla împreună cu mine în albe; că vrednici sunt.

5. Cel ce biruește, acesta se va îmbrăca în haine albe; și nu voiui șterge numele lui din cartea vieții, și voiui mărturisi numele lui înaintea Părintelui meu, și înaintea ingerilor lui.

6. Cei ce are ureche, auză ce Duhul zice bisericilor.

7. Și ingerului bisericei cei din Filadelfia scrie: acestea zice cel sfânt, cel adevărat, carele are cheia lui David, cel ce deschide, și nimeni nu închide; și închide, și nimeni nu deschide;

8. Știu faptele tale; iată, am dat înaintea ta ușe deschisă, și nimeni nu poate să o închidă pre ea; că mică putere ai, și ai păzit cuvântul meu, și n'ai tăgăduit numele meu.

9. Iată, dau din sinagoga satanei acelor ce se zic pre sine a fi Iudei, și nu sunt, ci mint; iată, voiui face pre ei ca să vie și să se închine înaintea picioarelor tale, și vor cunoaște că te-am iubit pre tine.

10. Pentru că ai păzit cuvântul răbdării mele, și eu te voiui păzi pre tine de ceasul ispitel, ce va să vie

18. Apoc. 1, 14.

20. 3. Imp. 16, 31. 22. Apoc. 18, 9.

23. Ps. 7, 10. 25. Apoc. 3, 11.

26. Ps. 2, 8. 27. Apoc. 12, 5.

28. Luc. 22, 29. 29. Apoc. 3, 6.

3. 1. Apoc. 1, 16. 3. 1 Tes. 5, 2.

4. Apoc. 4, 4. 5. Fil. 4, 3.

7. Iov. 12, 14; Is. 22, 22.

8. Apoc. 2, 2, 9; 1 Tes. 1, 3.

9. Apoc. 2, 9.

preste toată lumea, ca să ispitească pre cei ce locuiesc pre pământ.

11. Iată, vin curând; și cine ce ai, ca nimeni să nu'ți ia cununa ta.

12. Cel ce biruește, îl voi face pre el stâlp în biserica Dumnezeului meu, și nu va leși aiară mai mult; și voi scrie preste el numele Dumnezeului meu, și numele cetății Dumnezeului meu, Ierusalimului celui nou, care se pogoară din cer dela Dumnezeu meu; și numele meu cel nou.

13. Cel ce are ureche, auză ce Duhul zice bisericilor.

14. Și Ingerulul bisericel ce din Laodichia scrie: acestea zice cel ce este Amin, marturul cel credincios și adevărat, începutul zidirei lui Dumnezeu;

15. Știu faptele tale, că nici rece ești nici fierbinte; o de ai fi rece sau fierbinte!

16. Iar fiindcă ești cald și nici fierbinte nici rece, te voi arunca din gura mea.

17. Că zici: bogat sunt, și m'am îmbogățit, și de nimic nu am lipsă; și nu știu că tu ești ticălos și mișel și sărac și orb și gol;

18. Sfătuiescu-te să cumperi dela mine aur lămurit din foc, ca să te îmbogățești; și haine albe, ca să te îmbraci, și să nu se arate rușinea goliciunii tale; și cu collirion unge ochii tăi, ca să vezi.

19. Eu ori pre căți iubesc, îl mustru și îl cert; răvnește dar și te pocăește.

20. Iată stau la ușe și bat; de va auzi cineva glasul meu, și va deschide ușa, voi intra la el și voi cina cu el, și el cu mine.

21. Celul ce biruește, voi da lui să șază cu mine pre Scaunul meu, precum și eu am biruit și am șezut cu Tatăl meu pre Scaunul lui.

22. Cel ce are ureche, auză ce Duhul zice bisericilor.

CAP. 4.

Ușa, Scaunul și cei douăzeci și patru de bătrâni ce a văzut în cer.

După acestea am văzut, și iată Dușe deschisă în cer; și glasul cel dintâlu care l-am auzit ca de frâmbiță, ce vorbiă cu mine, zicând: sule-te aici, și voi arăta ție cele ce trebue să fie după acestea.

2. Și îndată am fost în Dul, și iată Scaun eră pus în cer, și preste Scaun cel ce ședeă.

3. Și cel ce ședeă, la vedere eră asemenea pietrei de iaspis și de sardin; și curcubeu împrejurul Scaunului asemenea la vedere smaragdului.

4. Și împrejurul Scaunului douăzeci și patru de scaune; și pre scaune am văzut douăzeci și patru de bătrâni șezând, îmbrăcați cu haine albe; și aveau pre capetele lor cununi de aur.

5. Și din Scaun ies fulgere și tunete și glasuri; și șapte făclii de foc arzând înaintea Scaunului, care sunt cele șapte Duhuri ale lui Dumnezeu.

6. Și înaintea Scaunului mare de sticlă asemenea cu cristalul; și în mijlocul Scaunului și împrejurul Scaunului, patru viețuitori plini de ochi dinainte și dinapoi.

7. Și viețuitorul cel dintâlu asemenea leului, și al doilea viețuitor asemenea vițelului, și al treilea viețuitor avea față ca de om, și al patrulea viețuitor asemenea vulturului ce zboară.

8. Și cel patru viețuitori unul fiecare aveau câte șase aripi împrejur; și înlăuntru erau plini de ochi; și odihnă nu au zlua și noaptea, zicând: Sfânt, Sfânt, Sfânt, Domnul Dumnezeu atotșitorul cel ce eră și cel ce este și cel ce vine.

9. Și când vor da viețuitorii aceștia slavă și cinste și mulțumită celui ce șade pre scaun, celui ce este viu în vecii vecilor,

10. Vor cădea cel douăzeci și patru de bătrâni înaintea celui ce șade pre Scaun, și se vor închină celui ce este viu în vecii vecilor, și vor

11. Apoc. 1, 3; 2, 5.

12. Apoc. 2, 7, sq 14, 1.

13. Apoc. 2, 2.

17. Os. 12, 9; 1 Cor. 4, 8.

18. 1 Petr. 1, 7; Apoc. 16, 15.

19. Iov. 5, 17; Pilde 3, 12; 1 Cor. 11, 32.

20. Cânt. Cânt. 5, 2; Lucă 12, 36; Ioan 14, 23.

21. Mat. 19, 28.

4. 1. Apoc. 1, 10. 3. Ez. 1, 26.

4. Apoc. 11, 16.

5. Apoc. 11, 19; Zah. 4, 2. 6. Apoc. 15, 2.

7. Ez. 1, 10. 8. Is. 6, 3.

10. Apoc. 5, 14.

pune cununele lor înaintea Scaunului, zicând:

11. Vrednic ești Doamne, a lua slava și cinstea și puterea; că tu ai zidit toate, și pentru voea ta sunt și s'au zidit.

CAP. 5.

Cartea cea cu șapte peceți în mâna lui Dumnezeu. Mielul cu șapte coarne deschide cartea.

Și am văzut în dreapta celui ce ședea pe Scaun carte scrisă dinlăuntru și dinafară, pecelluită cu șapte peceți.

2. Și am văzut pre un înger tare strigând cu glas mare: cine este vrednic a deschide cartea și a deslegă pecețile ei?

3. Și nimeni nu putea în cer, nici pre pământ, nici supt pământ, a deschide cartea, nici a o vedea pre ea.

4. Iar eu plângeam mult, că nimeni nu s'a aflat vrednic a deschide și a cești cartea, nici a o vedea pre ea.

5. Și unul din bătrâni zice mie: nu plânge, iată a biruit leul cel din seminția lui Iuda, rădăcina lui David, ca să deschidă cartea și să deslege cele șapte peceți ale ei.

6. Și am văzut, și iată în mijlocul Scaunului și al celor patru viețuitori, și în mijlocul bătrânilor, un Miel stând ca și cum ar fi fost junghiat, având coarne șapte și ochi șapte, care sunt cele șapte duhuri ale lui Dumnezeu trimise în tot pământul.

7. Și au venit și au luat cartea din dreapta celui ce ședea pre Scaun.

8. Și când au luat cartea cei patru viețuitori, și cei douăzeci și patru de bătrâni au căzut înaintea Mielului, având fiecare alăute și năstrăpi de aur pline de tămâieri, care sunt rugăciunile sfinților.

9. Și cântă cântare nouă, zicând: vrednic ești să lei cartea și să deschizi pecețile ei; că te-ai junghiat și ne-ai răscumpărat pre noi lui Dumnezeu cu sângele tău din toată seminția și limba și norodul și neamul;

10. Și ne-ai făcut pre noi Dumne-

zeului nostru, împărați și preoți; și vom împărăși pre pământ.

11. Și am văzut și am auzit glas de îngeri mulți împrejurul Scaunului și a viețuitorilor și a bătrânilor, și eră numărul lor milioane de milioane și mii de mii;

12. Zicând cu glas mare: vrednic este Mielul carele s'au junghiat ca să ia puterea și bogăția și înțelepciunea și țâria și cinstea și slava și bună cuvântarea.

13. Și toată făptura care este în cer și pre pământ și supt pământ și cele ce sunt în mare și cele ce sunt într'însele toate, am auzit zicând: celui ce șade pre Scaun și Mielului fie bună cuvântarea și cinstea și slava și puterea, în vecii vecilor.

14. Și cei patru viețuitori, ziceau Amin. Și cei douăzeci și patru de bătrâni au căzut și s'au închinat celui viu în vecii vecilor.

CAP. 6.

Deschiderea celor șase peceți dintânu, a căror înțeles este: invățătura apostolească; războiul celor necredincioși împotriva credincioșilor; căderea celor slabi în credință; bătăiile celor ce neavând răbdare se leapădă de Domnul; strigarea izbândirei dumnezeiești; ranele ce vor fi la sfârșit.

Și am văzut când au deschis Mielul una din cele șapte peceți, și am auzit pre unul din cei patru viețuitori zicând cu glas ca de tunet: vino și vezi.

2. Și am văzut, și iată un cal alb; și cel ce ședea pre el avea arc; și s'a dat lui cunună; și a ieșit biruind, și ca să biruască.

3. Și când a deschis a doua pecete, am auzit pre al doilea viețuitor zicând: vino și vezi.

4. Și a ieșit alt cal, roșu; și celui ce ședea pre el s'a dat lui să ia pacea de pre pământ, și ca unul pre altul să se junghie; și s'a dat lui sable mare.

5. Și când a deschis pecetea a treia, am auzit pre viețuitorul al treilea zicând: vino și vezi. Și am văzut, și iată un cal negru; și cel

5. 1. Apoc. 4, 3; Ez. 2, 9.

5. Fac. 49, 9; Is. 11, 1. 7. Apoc. 4, 2.

10. Apoc. 1, 6; 20, 6; 22, 5.

11. Dan. 7, 10.

6. 1. Apoc. 4, 6; 5, 6. 3. Apoc. 4, 7.

4. Zab. 1, 8; Is. 9, 20. 5. Apoc. 4, 7.

ce ședeă pre el aveă cumpănă în mâna sa.

6. Și am auzit glas în mijlocul celor patru viețuitori zicând: un hinic de grâu într'un dinar, și trei hinici de orz într'un dinar; și untdelemn și vinul să nu vătămați.

7. Și când a deschis pecetea a patra, am auzit glasul viețuitorului celui al patrulea zicând: vino și vezi.

8. Și am văzut, și iată un cal galben; și celui ce ședeă pre el îi eră numele Moartea, și ladul urmă cu ea. Și s'a dat lor putere ca să omoare preste a patra parte a pământului, cu sable și cu foamele și cu moarte și de hiarele pământului.

9. Și când a deschis a cincea pecete, am văzut supt jerifelnic sufletele celor junghiași pentru cuvântul lui Dumnezeu, și pentru mărturisirea care aveau;

10. Și strigau cu glas mare, zicând: până când, Stăpânul cel sfânt și adevărat, nu judeci și nu izbândești sângele nostru dela cei ce lăcuesc pre pământ?

11. Și fiecăruia li s'a dat veșminte albe și li s'a zis lor: ca să se odihnească încă puțină vreme, până ce se vor plini și cei dimpreună robi cu ei și frașii lor; cari vor să se omoare ca și ei.

12. Și am văzut când a deschis pecetea a șasea, iată, cutremur mare s'a făcut, și soarele s'a făcut negru ca un sac de păr și luna s'a făcut ca sângele;

13. Și stelele cerului au căzut pre pământ, precum smochinul leapădă smochinele cele crude ale lui, când se clătește de vânt mare.

14. Și cerul s'a osebit ca o carte învâindu-se, și tot muntele și ostrovul din locurile sale s'au mișcat.

15. Și împărășii pământului și domni și bogășii și căpitanii și cei puternici, și tot cel rob și cel slobod, s'au ascuns în peșteri și în pietrele munșilor;

16. Și zic munșilor și pietrelor; cădeți preste noi și ne ascundeți pre noi de către fața celui ce șade pre Scaun și de mânia Mielului.

17. Că a venit ziua cea mare a mântuierii lui, și cine va puteă să steadă?

8. Apoc. 20, 14. 10. Luc. 18, 7; Ps. 34, 17.
11. Apoc. 3, 5, 14. Ps. 101, 27; Evr. 1, 11
16. Luc. 23, 30.

CAP. 7.

Cei 144 de mii scăpași de rana celor patru ingeri. Gloată nenumărată a celor ce din neamuri au împărășit cu Hristos.

Și după acestea am văzut patru ingeri stând în cele patru unghiuri ale pământului, fiind cele patru vânturi ale pământului, ca să nu sufle vântul pre pământ, nici preste mare, nici preste tot copacul.

2. Și am văzut alt inger suindu-se dela răsăritul soarelui, având pecetea lui Dumnezeu celui viu, și a strigat cu glas mare celor patru ingeri, cărora li s'a dat să vatăme pământul și marea;

3. Zicând: nu vătămați pământul nici marea, nici copacii, până ce vom pecetui pre robii Dumnezeului nostru preste frunțile lor.

4. Și am auzit numărul celor pecetuiți o sută patruzeci și patru de mii pecetuiți din toată seminția fiilor lui Israel.

5. Din seminția lui Iuda douăsprezece mii pecetuiți. Din seminția lui Rubin douăsprezece mii pecetuiți. Din seminția lui Gad douăsprezece mii pecetuiți.

6. Din seminția lui Asir douăsprezece mii pecetuiți. Din seminția lui Neftalim douăsprezece mii pecetuiți. Din seminția lui Manasi douăsprezece mii pecetuiți.

7. Din seminția lui Simeon douăsprezece mii pecetuiți. Din seminția lui Lev douăsprezece mii pecetuiți. Din seminția lui Isahar douăsprezece mii pecetuiți.

8. Din seminția lui Zavelon douăsprezece mii pecetuiți. Din seminția lui Iosif douăsprezece mii pecetuiți. Din seminția lui Veniamin douăsprezece mii pecetuiți.

9. După acestea am văzut, și iată gloată multă, pre care să o numere nimeni nu puteă, din tot neamul și semințiile și noroadele și limbile, stând înaintea Scaunului, și înaintea Mielului, îmbrăcași în veșminte albe și finici în mâinile lor.

10. Și strigau cu glas mare, zicând: mântuirea Dumnezeului nostru celui ce șade pre Scaun și Mielului.

7. 3. Eș. 12, 23; Ez. 9, 4.
9. Apoc. 6, 11.

11. Și toți îngerii stau împrejurul Scaunului și a bătrânilor și a celor patru viețuitori și au căzut înaintea Scaunului pre fețele lor și s'au închinat lui Dumnezeu;

12. Zicând: amin, bunăcuvântarea și slava și înțelepciunea și mulțămia și cinstea și puterea și țăriia Dumnezeului nostru în vecii vecilor, Amin.

13. Și a răspuns unul din cei bătrâni, zicându'mi mie: aceștia cari sunt îmbrăcați cu veșmintele cele albe cine sunt? Și de unde au venit?

14. Și am zis lui: Doamne tu știi. Și mi-au zis mie: aceștia sunt cei ce vin din necazul cel mare și și-au spălat veșmintele lor, și și-au albit veșmintele lor în sângele Mielului.

15. Pentru aceasta sunt înaintea Scaunului lui Dumnezeu și slujesc lui ziua și noaptea în biserica lui, și cel ce șade pre Scaun se va sălășlui preste ei.

16. Nu vor flămânzi mai mult, nici vor însetoși mai mult; nici va mai cădea preste ei soarele, nici tot zădulul.

17. Că Mielul cel din mijlocul Scaunului va paște pre el și îi va povăzui pre el la izvoare de ape vii, și va șterge Dumnezeu toată lacrima dela ochii lor.

CAP. 8.

Deschiderea pecetei a șaptea care însemnează rugăciunile sfinților. Cei șapte îngeri cu trâmbițele.

Și când a deschis pecetea a șaptea, s'a făcut tăcere în cer ca la o jumătate de ceas.

2. Și am văzut pre cei șapte îngeri cari stau înaintea lui Dumnezeu, și li s'a dat lor șapte trâmbițe.

3. Și alți îngeri a venit și a stăut la Ierusalim, având cădelniță de aur, și i s'a dat lui tămâi multe, ca să dea cu rugăciunile tuturor sfinților preste Ierusalimul cel de aur care este înaintea Scaunului.

4. Și s'a suit fumul tămâilor, cu rugăciunile sfinților, din mâna îngerului înaintea lui Dumnezeu.

5. Și a luat îngerul cădelnița, și

11. Apoc. 5, 11. 12. Apoc. 5, 12.

14. Ioan 21, 15; Evr. 9, 14.

16. Is. 49, 10; Ps. 120, 6.

17. Apoc. 5, 6; Ps. 22, 2; Is. 25, 8.

8. 1. Is. 14, 7; Av. 2, 20.

3. Apoc. 5, 8. 5. Apoc. 4, 5.

o a umplut din focul Ierusalimului și o a aruncat pre pământ; și s'a făcut glasuri și tunete și fulgere și cutremuri.

6. Și cei șapte îngeri, cari aveau cele șapte trâmbițe, s'au gătit ca să trâmbițeze.

7. Și îngerul cel dintâiu a trâmbițat și s'a făcut grindină și foc amestecat cu sânge și s'au aruncat pre pământ și a treia parte din copaci a ars, și toată iarba verde a ars.

8. Și al doilea înger a trâmbițat, și ca un munte mare arzând cu foc, s'a aruncat în mare și a treia parte din mare s'a făcut sânge.

9. Și a murit a treia parte din zidiri în mare, care aveau suflete, și a treia parte din corăbii s'au stricat.

10. Și al treilea înger a trâmbițat, și a căzut din cer o stea mare, arzând ca o făclie, și a căzut preste a treia parte din râuri și preste izvoarele apelor.

11. Și numele stelei se zice Pelin, și s'a făcut a treia parte din ape ca pelinul, și mulți din oameni au murit de ape, că se făcuseră amare.

12. Și al patrulea înger a trâmbițat și s'a rănit a treia parte a soarelui și a treia parte a lunii și a treia parte a stelelor; așa că s'a întunecat a treia parte a lor, și ziua să nu lumineze a treia parte a ei și noaptea așijderea.

13. Și am văzut și am auzit pre un înger sburând în mijlocul cerului, zicând cu glas mare: vai, vai, vai, celor ce lăcuiesc pre pământ, de celelalte glasuri de trâmbiță ale celor trei îngeri, cari vor să trâmbițeze.

CAP. 9.

Îngerul al cincilea și al șaselea. Lăcustele ce ieșau din adânc. Deslegarea îngerilor dela Eufrat.

Și al cincilea înger a trâmbițat și am văzut o stea din cer căzând pre pământ, și i s'a dat chela fântâneli adâncului.

2. Și a deschis fântâna adâncului, și s'a suit fum din fântână, ca fumul unui cuptor mare, și s'a întunecat soarele și văzduhul de fumul fântâneli.

3. Și din fum au ieșit lăcuste pre

13. Apoc. 9, 12.

pământ, și li s'a dat lor putere precum au putere scorpiile pământului.

4. Și s'a zis lor să nu vatăme țărba pământului, nici toată verdeața, nici tot copacul, fără numai pre oameni cari nu au pecetea lui Dumnezeu pre frunțile lor.

5. Și li s'a dat lor ca să nu îi omoare pre ei, ci ca să se chinuiească luni cinci și chinul lor ca chinul scorpiei când lovește pre om.

6. Și în zilele acelea vor căută oamenii moartea și nu o vor afla, și vor pofti să moară și moartea va fugi dela ei.

7. Și asemănările lăcustelor erau asemenea cailor celor gătiți spre războiu, și pre capetele lor ca niște cununii asemenea aurului, și fețele lor ca fețele oamenilor.

8. Și aveau păr ca părul mulierilor și dinții lor erau ca ai leilor.

9. Și aveau zale, ca zalele cele de fier, și sunetul aripelor lor ca sunetul de care cu mulți cai cari aleargă la războiu.

10. Și au coade asemenea scorpiilor, și bolduri erau în coadele lor, și puterea lor, a vatămă pre oameni luni cinci.

11. Și au preste ele împărat, pre ingerul adâncului, numele lui evrește este Avvaddon, iar în limba elinească are nume Apollion.

12. Un val a trecut, iată mai vin încă două valuri după acestea.

13. Și al șaselea inger a trâmbițat și am auzit un glas din cele patru cornuri ale Ierusalimului celui de aur, care este înaintea lui Dumnezeu,

14. Zicând ingerului al șaselea care avea trâmbiță: deslegă pre cei patru ingeri legați la rîul cel mare Eufratul.

15. Și s'au deslegat cei patru ingeri cari erau gătiți spre ceasul și ziua și luna și anul, ca să omoare a treia parte din oameni.

16. Și numărul oștilor călărimei, două milioane de milioane, și am auzit numărul lor.

17. Și așa am văzut cai în vedere, și pre cei ce ședeau pre ei având zale de foc și de lachini și de platră pucioasă; și capetele cailor ca capetele leilor, și din gurile lor ieșeau foc și fum și platră pucioasă.

9. 4. Apoc. 7, 3. 6. Lucă 23, 33.
7. Iol 2, 4. 8. Iol 1, 6.

18. De acestea trei bălăi s'a o-morât a treia parte din oameni, de foc și de fum și de platră pucioasă ce ieșeau din gurile lor.

19. Că puterea lor în gura lor este și în coadele lor; că coadele lor asemenea șerpilor, având capete, și cu acestea vatămă.

20. Și ceilalți oameni, cari n'au murit de ranele acestea, nu s'au pocăit de faptele mâinilor lor, ca să nu se închine dracilor și idollilor celor de aur și de argint și de aramă și de platră și de lemn, care nici a vedeă pot, nici a auzi, nici a umblă;

21. Și nu s'au pocăit de uciderile lor, nici de fermecătorile lor, nici de curvia lor, nici de furtișagurile lor.

CAP. 10.

Ingerul îmbrăcat cu nor și cu curcubeu, vestind sfârșitul lumii. Evanghelistul ia cărțica din mâna lui și o mănâncă.

Și am văzut alt inger tare pogorându-se din cer, îmbrăcat cu nor și curcubeu era pre capul lui și fața lui ca soarele și picioarele lui ca stâlpi de foc.

2. Și avea în mâna sa cărțică deschisă, și a pus piciorul lui cel drept pre mare, iar cel stîng pre pământ,

3. Și a strigat cu glas mare, precum răcnește leul, și când a strigat, au grăit cele șapte tunete glasurile sale.

4. Și când au grăit cele șapte tunete glasurile sale, vream să scriu; și am auzit glas din cer zicând mie: pecelluește cele ce au grăit cele șapte tunete și acestea nu le scrie.

5. Și ingerul pre care l-am văzut stînd pre mare și pre pământ, și-a ridicat mâna sa spre cer.

6. Și s'a jurat pre cel ce este viu în vecii vecilor, care au zidit cerul și cele ce sunt înrînsul și pământul și cele ce sunt înrînsa, și marea și cele ce sunt înrînsa, că vreme mai mult nu va fi.

7. Ci în zilele glasului Ingerului

20. Apoc. 16, 11; Ps. 105, 37; 114, 4.
10. 1 Apoc. 5, 2; 4, 3. 2. Apoc. 5, 1.
3. Ier. 25, 30. 4. Dan. 8, 26.
5. Fac. 14, 22; Dan. 12, 7.
6. B. doua Lege 32, 40.
7. Apoc. 11, 15; 1 Cor. 15, 51.

al șaptelea, când va vrea să trâmbițeze, se va săvârși taina lui Dumnezeu, precum bine au vestit robilor săi prorocilor.

8. Și glasul care l-am auzit din cer, iarăși a vorbit cu mine și a zis: mergi de la cărțicica cea deschisă în mâna ingerului ce stă pre mare și pre pământ.

9. Și m'am dus la inger și am zis lui: dă-mi mie cărțicica. Și mi-a zis: iă-o și o mănâncă pre ea, și va amărit pântecetele tău; iar în gura ta va fi dulce ca mierea.

10. Și am luat cărțicica din mâna ingerului și o am mâncat pre ea; și eră în gura mea dulce ca mierea, și după ce o am mâncat, s'a amărit pântecetele meu.

11. Și îmi zice mie: trebuie tu iarăși să procești la noroade și la neamuri și la limbi și la împărați mulți.

CAP. 11.

Evangelistul iă trestia ca să măsoare biserica. Cei doi marturi omoriți de hiară înviează și se suie în cer. Trâmbița a șaptea. Cântarea bătrânilor.

Și mi s'a dat mie trestie asemenea unui toiag; și a stăit ingerul, zicând: scoală-te și măsoară biserica lui Dumnezeu, și jertfelnicul și pre cei ce se închină întru'nsa.

2. Și curtea cea dinafară de biserică o scoate afară, și să nu o măsoari pre ea; că s'a dat neamurilor; și cetatea cea sfântă o vor călca patruzeci și două de luni.

3. Și voui dă celor doi marturi ai mei, și vor proroci zile o mie două sute șasezeci, îmbrăcați cu saci.

4. Aceștia sunt cei doi maslini și cele două sfeșnice care stau înaintea Dumnezeului pământului.

5. Și de va vrea cineva să'i vaiaime pre ei, foc iese din gura lor, și mistuește pre vrăjmașii lor; și de va vrea cineva să'i vaiaime pre ei, așa trebuie acela să se omoare.

6. Aceștia au putere a închide cerul ca să nu plouă ploaie în zi-

lele proceții lor; și putere au preste ape a le întoarce în sânge, și a bate pământul cu toată rana, ori de câte ori vor voi.

7. Și dacă vor sfârși mărturile lor, hiară care se suie din adânc va face războiu cu ei, și îi va birui pre ei, și îi va omorî pre ei.

8. Și trupurile cele căzute ale lor vor zăcea în ulița cetății cei mari, care duhovnicește se chiamă Sodomă și Egiptei, unde și Domnul nostru s'au răstignit.

9. Și vor vedeă din noroade și din seminții și din limbi și din neamuri trupurile cele moarte ale lor zile trei și jumătate, și trupurile cele moarte ale lor nu vor lăsa să le puie în mormânturi.

10. Și cei ce lăcuiesc pre pământ se vor bucura de ei, și se vor veseli, și vor trimite daruri unul altuia; că acești doi proroci au chinuit pre cei ce lăcuiesc pre pământ.

11. Și după acele trei zile și jumătate, Duh de viață dela Dumnezeu a intrat întru ei, și au stăit pre picioarele lor; și trică mare a căzut preste cei ce îi vedeau pre ei.

12. Și au auzit glas mare din cer zicând lor: suiți-vă aici. Și s'au suit în cer pre nor; și i-au văzut pre ei vrăjmașii lor.

13. Și întru acel ceas s'a făcut cutremur mare, și a căzut a zecea parte din cetate, și s'a omorî întru acel cutremur nume de oameni șapte mii; și ceilalți s'au înfricoșat, și au dat slavă Dumnezeului cerului.

14. Al doilea val a trecut; al treilea val a iată vine degrab.

15. Și al șaptelea inger a trâmbițat, și s'au făcut glasuri mari în cer, zicând: făcutu-s'au împărățiile lumii ale Domnului nostru și ale Hristosului lui; și va împărăși în vecii vecilor.

16. Și cei douăzeci și patru de bătrâni, cari înaintea lui Dumnezeu șed pre scaunele lor, au căzut pre fețele lor, și s'au închinat lui Dumnezeu.

17. Zicând: mulțămim ție Doam-

7. Apoc. 13, 1; Dan. 7, 21.

8. Apoc. 18, 10; Lucă 13, 34.

10. Apoc. 8, 13.

11. Ez. 37, 5; Lucă 7, 16.

13. Apoc. 16, 18. 14. Apoc. 9, 12.

15. Apoc. 10, 7; 12, 10; Dan. 2, 44.

16. Apoc. 4, 4. 17. Apoc. 4, 8.

9. Ez. 3, 1.

11. 1. Apoc. 21, 15; Ez. 40, 3.

2. Apoc. 13, 5. 3. Apoc. 12, 6.

4. Zah. 4, 3. 5. 4 Imp. 1, 10.

6. 3 Imp. 17, 1; Eș. 7, 19.

ne Dumnezeu atotfăcătorule, cel ce ești și cel ce erai și cel ce vii; că ai luat puterea la cea tare, și ai împărățit.

18. Și neamurile s'au mânleat, și a venit mânlea ta și vremea celor morți, ca să se judece, și să dai plată robilor tăi prorocilor și sfinților și celor ce se tem de numele tău, celor mici și celor mari; și să strici pre cel ce strică pământul.

19. Și s'a deschis biserica lui Dumnezeu în cer, și s'a văzut scrierul legii lui în biserica lui; și s'au făcut fulgere și glasuri și tunete și cutremur și grindină mare.

CAP. 12.

Femeia și balaurul. Goanele bisericii. Războiul între sfinții îngeri și puterile cele rele. Căderea balaurului.

Si semn mare s'a văzut în cer; și o femeie îmbrăcată cu soarele, și luna supt picioarele ei, și pre capul ei cunună din douăsprezece stele;

2. Și având în pântec strigă, chinându-se și muncindu-se să nască.

3. Și s'a văzut alt semn în cer; și iată un balaur mare roșu, având capete șapte și coarne zece, și pre capetele lui șapte cununi.

4. Și coada lui trage a treia parte din stelele cerului, și le-a aruncat pre ele pre pământ; și balaurul a stăit înaintea mulerei cel ce vrea să nască, ca, când va naște pre fiul ei, să'l mănânce.

5. Și a născut fiu parte bărbătească, care va să pască toate neamurile cu tolag de fier; și s'a răpît fiul ei la Dumnezeu și la Scaunul lui.

6. Și mulerea a fugit în pustie, unde are loc gălît dela Dumnezeu, ca acolo să o hrănească pre ea zile o mie două sute șasezeci.

7. Și s'a făcut războiu în cer; Mihail și îngerii lui au dat războiu cu balaurul; și balaurul a dat războiu și îngerii lui,

8. Și nu au biruit; nici loc s'a aflat lor mai mult în cer.

9. Și s'a aruncat balaurul cel mare, șarpele cel vechiu, care se chiamă diavolul și satana, cel ce înșală toată lumea; s'a aruncat pre pământ, și îngerii lui cu el s'au aruncat.

10. Și am auzit glas mare în cer, zicând: acum s'a făcut mântuirea și puterea și împărăția Dumnezeului nostru, și puterea Hristosului lui; că s'a aruncat pășătorul frașilor noștri, cel ce pără pre ei înaintea Dumnezeului nostru ziua și noaptea.

11. Și ei l-au biruit pre el pentru sângele Mielului și pentru cuvântul mărturiei lor; și nu și-au iubit sufletele lor până la moarte.

12. Pentru aceasta, bucurați-vă cerurile și cel ce locuiește întru'însele. Vai celor ce lăcuiesc pământul și marea! Că s'a pogorît diavolul la voi, având în mână mare, știind că puțină vreme are.

13. Și când a văzut balaurul că s'a aruncat pre pământ, a gonit pre mulerea care a născut parte bărbătească.

14. Și mulerii s'au dat două aripi de vulgur mare, ca să zboare în pustie la locul său, unde se hrănește acolo vreme și vremi și jumătate de vreme, de către fața șarpelui.

15. Și a slobozit șarpele după mulere din gura sa apă ca un rîu, ca să o ducă rîul pre ea.

16. Și a ajutat pământul mulerei, și și-a deschis pământul gura sa, și a înghițit rîul care l-a slobozit balaurul din gura sa.

17. Și s'a mânleat balaurul pre mulere, și s'a dus să facă războiu cu ceilalți din seminția ei, cari păzesc poruncile lui Dumnezeu, și au mărturiea lui Iisus Hristos.

CAP. 13.

Hiară cea cu șapte capete și zece coarne. Altă hiară cu două coarne în ajutorul celei dintâiu. Numele hiarei.

Si am stăit pre n sipul mării, și am văzut suindu-se din mare o hiară, care avea capete șapte și

18. Apoc. 6, 16; 19, 12.
19. 1. poc. 8, 5; 18, 21; 15, 5.
12. 1. Apoc. 15, 1. 2. Mich. 4, 10.
3. Apoc. 13, 1; Eg. 20, 3.
5. Apoc. 2, 12; 19, 15; Ps. 2, 9.
6. Dan. 12, 11; Mat. 2, 13.
7. Dan. 10, 13; 12, 1.

9. Apoc. 20, 2; Lucă 10, 18; Ioan 12, 31; Fac. 3, 1. 10. Apoc. 11, 15; 19, 1.
11. Rom. 8, 37 și 16, 20.
12. Apoc. 18, 2; Ps. 95, 11.
13. Fac. 3, 15. 11. Is. 40, 31; Dan. 7, 25.
15. Apoc. 17, 15.
17. Apoc. 14, 12; 1 Ioan 5, 10.
13. 1. Apoc. 17, 3, sq.; Dan. 7, 7.

coarne zece, și preste coarnele ei zece steme, și preste capetele ei nume de hulă.

2. Și hiara care o am văzut era asemenea pardosului, și picioarele ei ca și ale ursului, și gura ei ca gura leului; și i-a dat ei balaurul puterea sa și scaunul său, și stăpânire mare.

3. Și am văzut unul din capetele ei ca și cum ar fi junghiat spre moarte; și rana morței ei s'a vindecat; și s'a mirat tot pământul dinapoia hiarei.

4. Și s'au închinat balaurului celui ce a dat putere hiarei; și s'au închinat hiarei, zicând: cine este asemenea hiarei? Cine poate să se bată cu ea?

5. Și s'a dat ei gură care grăia mari și hule; și s'a dat ei stăpânire să facă războiu luni patruzeci și două.

6. Și și-a deschis gura sa spre hulă asupra lui Dumnezeu, ca să hulească numele lui, și cortul lui, și pre cei ce lăcuiesc în cer.

7. Și s'a dat ei să facă războiu cu sfinții, și să-i biruească pre ei; și s'a dat ei stăpânire preste toată seminția și limba și neamul.

8. Și se vor închină ei toți cei ce lăcuiesc pre pământ, ale căror nume nu sunt scrise în cartea vieții Mielului celui junghiat dela întemțelarea lumii.

9. De are cineva ureche, auză.

10. De adună cineva robie, în robie merge; de va ucide cineva cu sabia, trebuie și el de sabie să se ucidă. Aici este răbdarea și credința sfinților.

11. Și am văzut altă hiară suindu-se de pre pământ; și avea două coarne asemenea mielului, și grăia ca un balaur.

12. Și toată stăpânirea hiarei celei dintâi o face înaintea ei, și face pământul și pre cei ce lăcuiesc pe dânsul ca să se închine hiarei celei dintâi, a cărei rana cea de moarte s'a vindecat.

13. Și face semne mari, ca și foc să facă să se pogoare din cer pre pământ înaintea oamenilor,

14. Și înșală pre cei ce lăcuiesc pre pământ pentru semnele care i s'au dat ei să facă înaintea hiarei; zicând celor ce lăcuiesc pre pământ, să facă chip hiarei care are rana sabiei, și a trăit

15. Și s'a dat ei a da duh chipului hiarei, ca să și grăiască chipul hiarei, și să facă ca, câți nu se vor închină chipului hiarei, să se omoare.

16. Și face pre toți, pre cei mici și pre cei mari, și pre cei bogăți și pre cei săraci, și pre cei slobozi și pre cei robi, ca să le dea lor semn preste mâna lor cea dreaptă, sau preste frunțile lor.

17. Și ca nimeni să nu poată cumpăra sau vinde, fără numai cei ce are semnul, sau numele hiarei, sau numărul numelui ei.

18. Aici este înțelepciunea. Cel ce are minte socotească numărul hiarei; că număr de om este, și numărul ei, șase sute șasezeci și șase.

CAP. 14.

Mielul pe muntele Sion cu cei 144 mii. Trei îngeri vestitori. Cel ce șade pre nor cu secera. Un înger secerător și unul culegător de vie.

Și am văzut, și lată, un Miel stând pre muntele Sionului, și cu el o sută patruzeci și patru de mii, cari aveau numele Tatălui lui, scris pre frunțile lor.

2. Și am auzit glas din cer, ca un glas de ape multe, și ca un glas de tunet mare; și glas am auzit de alături zicând cu alăutele lor;

3. Și cântă ca o cântare nouă înaintea Scaunului, și înaintea celor patru viețuitori, și a bătrânilor; și nimeni nu putea cunoaște cântarea, fără numai cele o sută patruzeci și patru de mii, cei cumpărați de pre pământ.

4. Aceștia sunt cari cu muleri nu s'au înfinat; că sunt feciorelnici. Aceștia sunt cari merg după Miel

2. Apoc. 12, 3. 3. Apoc. 17, 8.

4. Apoc. 18, 18.

5. Dan 7, 8, 11; Apoc. 11, 2.

7. Apoc. 11, 7; Dan 7, 21.

8. Apoc. 17, 8; Fil. 4, 3.

9. Apoc. 2, 7, sq.

10. Fac 9, 6; Is. 33, 1; Ier. 15, 2; Apoc. 14, 12. 12. Apoc. 7, 4, 3.

13. Mat. 24, 24; 2 Tes. 2, 9.

14. Fi doua Leg. 13, 1

15. Apoc. 14, 9; Dan. 3, 5'

16. Apoc. 19, 20.

17. Apoc. 14, 11; 15, 2.

18. Apoc. 17, 9.

14. 2. Apoc. 1, 15. 4. Apoc. 5, 9.

ori unde se va duce. Aceștia sunt cumpărați din oameni, pargă lui Dumnezeu și Mielului.

5. Și în gura lor nu s'a aflat vicleșug; că nevinovați sunt înaintea Scaunului lui Dumnezeu.

6. Și am văzut alt înger sburând în mijlocul cerului, având evanghelia veșnică ca să binevestească celor ce lăcuiesc pe pământ, și la tot neamul și seminția și limba și norodul,

7. Zicând cu glas mare: temeți-vă de Dumnezeu, și dați lui slavă; că a venit ceasul judecării lui; și vă închinați celui ce a făcut cerul și pământul și marea și izvoarele apelor.

8. Și alt înger a urmat, zicând: a căzut, a căzut Vavilonul, cetatea cea mare, că din vinul mâinii curviei ei a adăpat toate neamurile.

9. Și al treilea înger a urmat lor, zicând cu glas mare: oricine se închină hiarei și chipului ei, și ia semnul ei pre fruntea sa, sau pre mâna sa,

10. Și acesta va bea din vinul mâinii lui Dumnezeu, cel dres neamestecat în paharul mâinii lui; și se va chinul cu foc și cu piatră pucioasă înaintea sfinților îngeri, și înaintea Mielului;

11. Și fumul chinului lor în vecii vecilor se sule; și nu au odihnă ziua și noaptea, cel ce se închină hiarei și chipului ei, și cel ce ia semnul numelui ei.

12. Aici este răbdarea sfinților; aici cel ce păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Iisus.

13. Și am auzit glas din cer zicând mie, scrie: fericiți cei morți, cari în Domnul mor de acum; așa, zice Duhul, ca să se odihnească de ostenețele lor; iar faptele lor, vor urma cu ei.

14. Și am văzut și iată nor alb, și cel ce ședează pe nor asemenea cu Fiul al Omului, având în capul lui cunună de aur, și în mâna lui secere ascuțită.

15. Și alt înger a eșit din bise-

rică strigând cu mare glas celui ce ședează pe nor: trimite secera ta, și seceră; că și-a venit și ceasul de a seceră; că s'a uscat secerișul pământului;

16. Și a aruncat cel ce ședează pe nor secera sa pre pământ; și s'a secerat pământul.

17. Și alt înger a eșit din biserică cea din cer, având și el seceră ascuțită.

18. Și alt înger a leșit din jertfelnic, având stăpânire preste foc; și a strigat cu glas mare celui ce avează seceră cea ascuțită, zicând: trimite seceră ta cea ascuțită, și culege strugurii viei pământului; că s'au copleșit strugurii ei.

19. Și a aruncat îngerul seceră lui pre pământ, și a cules viea pământului, și o a pus în teascul cel mare al mâinii lui Dumnezeu.

20. Și s'a călcat teascul afară de cetate, și a leșit sânge din teasc, până la fratele calilor, de o mie și șasesute de stadii.

CAP. 15.

*Cei șapte îngeri aducători de rane.
Marea cea de sticlă.*

Și am văzut alt semn în cer, mare și minunat, șapte îngeri având șapte rane cele de apoi; că întru acelea s'a săvârșit mânia lui Dumnezeu.

2. Și am văzut ca o mare de sticlă amestecată cu foc; și pre cel ce biruiau din hiară, și din chipul ei, și din semnul ei, și din numărul numelui ei, stând pre marea cea de sticlă, având alăute ale lui Dumnezeu.

3. Și cântă cântarea lui Moisi robului lui Dumnezeu, și cântarea Mielului, zicând: mari și minunate sunt lucrurile tale, Doamne, Dumnezeule Atotșitorule; drepte și adevărate căile tale, împărate al sfinților.

4. Cine nu se va teme de tine, Doamne, și nu va slăvi numele tău? Că tu ești unul sfânt; că toate neamurile vor veni și se vor închină

5. Sof. 3, 13. 6. Apoc. 8, 13.
7. R. doua Leg. 32, 3; Fapt. 14, 15.
8. Apoc. 18, 2; Is. 21, 9; Dan. 4, 27; Ier. 51, 7. 10. Apoc. 16, 19; Ps. 74, 6, sq. Is. 51, 22; Ier. 25, 15.
11. Apoc. 19, 3; Is. 34, 10.
12. Apoc. 13, 10; 12, 17.
13. Apoc. 19, 9; Evt. 4, 10.
14. Apoc. 1, 13; Ez. 1, 26; Dan. 7, 13.
15. Ioil 3, 13; Mat. 13, 39.

18. Ioil 3, 18.
20. Is. 63, 3; Plâng. 1, 13.
15. 1. Apoc. 12, 1; 17, 1.
2. Apoc. 4, 6; 12, 11; 5, 8.
3. Evt. 15, 1; Ps. 110, 2 și 144, 18; R. doua Leg. 32, 1 4. Ier. 10, 7.

înaintea ta; că dreptățile tale s'au arătat.

5. Și după acestea am văzut, și iată, s'a deschis biserica cortului mărturiei în cer;

6. Și au eșit cei șapte îngeri din biserică, cari aveau cele șapte rane, îmbrăcați cu în curat și strălucit, și încinși împrejurul pieptului cu brăe de aur.

7. Și unul din cei patru viețuitori a dat celor șapte îngeri șapte cupe de aur pline de mânia lui Dumnezeu, celui viu în vecii vecilor.

8. Și s'a umplut biserica de fum din slava lui Dumnezeu, și din puterea lui; și nimeni nu putea să intre în biserică, până ce se vor sfârși cele șapte rane ale celor șapte îngeri.

CAP. 16.

Vărsarea celor șapte cupe ale mâniei lui Dumnezeu.

Și am auzit glas mare din biserică zicând celor șapte îngeri: duceți-vă și vărsați cupele mâniei lui Dumnezeu pe pământ.

2. Și s'a dus cel dintâlu și a vărsat cupa sa pe pământ, și s'a făcut rană rea și mare în oamenii cei ce aveau semnul hiarei și în cei ce s'au închinat chipului ei.

3. Și al doilea inger a vărsat cupa sa în mare, și s'a făcut sânge ca de mort, și tot sufletul viu a murit în mare.

4. Și al treilea inger a vărsat cupa sa în râuri și în izvoarele apelor, și s'au făcut sânge.

5. Și am auzit pre ingerul apelor zicând: drept ești Doamne, cel ce ești, și cel ce erai și cel cuvios, că ai judecat acestea.

6. Că sângele sfinților și al prorocilor au vărsat și sânge le-al dat lor să bea, că vrednici sunt.

7. Și am auzit pre altul din jertelnici zicând: așa Doamne, Dumnezeule Atotfăcătorule, adevărate și drepte sunt judecățile tale,

8. Și al patrulea inger a vărsat

cupa sa preste soare, și i s'a dat lui să pălească pre oameni cu foc.

9. Și s'au pălit oamenii cu pilitură mare și au hulit numele lui Dumnezeu, celui ce are stăpânire preste ranele acestea, și nu s'au pocăit ca să dea slavă lui.

10. Și al cincilea inger a vărsat cupa sa preste scaunul hiarei, și s'a făcut împărăția ei întunecoasă, și își mușcau limbele lor de durere.

11. Și au hulit pre Dumnezeul cerului de durerile lor și de ranele lor și nu s'au pocăit de faptele sale.

12. Și al șaselea inger a vărsat cupa sa preste râul cel mare Eufratul și a secat apa lui, ca să gătească cale împăraților celor dela răsariturile soarelui.

13. Și am văzut din gura balaurului și din gura hiarei și din gura prorocului celui mincinos, trei duhuri necurate asemenea broaștelor.

14. Că sunt duhuri ale dracilor, care fac semne, care merg la împărății pământului și a toată lumea, ca să'i adune pre ei la răscobolul zilei cel mari a lui Dumnezeu Atotfăcătorului.

15. Iată viu ca furul. Fericit este cel ce priveghează și păzește veșmintele sale, ca să nu umble gol, și vor vedea rușinarea lor.

16. Și i-a strâns pre ei la locul ce se cheamă evreește Armagheddon.

17. Și al șaptelea inger a vărsat cupa sa în aer, și a ieșit glas mare din biserică cerului dela Scaun zicând: s'a făcut.

18. Și s'au făcut glasuri și fulgere și tunete și cutremur mare s'a făcut, în ce fel nu s'a făcut de când oamenii s'au făcut pre pământ, ca acest cutremur, așa mare.

19. Și s'a făcut cetatea cea mare în trei părți și cetățile neamurilor au căzut și Vavilonul cel mare a venit întru pomenire înaintea lui Dumnezeu, ca să'i dea lui paharul vinului mâniei iușimei lui.

20. Și tot ostrovul a fugit și munții nu s'au aflat.

5. Apoc. 11, 19.
6. Apoc. 1, 13; Ez. 9, 2.
7. Apoc. 4, 9; Ez. 22, 31.
8. Is. 6, 4; Eș. 40, 35.
16. 1. Eș. 17, 10; Apoc. 15, 7.
2. Eș. 9, 10. 5. Ps. 118, 137.
7. Apoc. 19, 2; 13, 3.

9. Apoc. 13, 6 și 9, 20. 10. Apoc. 13, 2.
11. Apoc. 9, 20. 12. Is. 11, 15.
11. 3 Imp. 20, 21; Mat. 24, 24; 2 Tes. 2, 9.
15. 1 Tes. 5, 2; 2 Cor. 5, 3; Luc. 12, 37.
16. Zab. 12, 11. 17. Apoc. 21, 6.
18. Apoc. 4, 5.
19. Apoc. 14, 10; 17, 5; Is. 51, 22.
20. Apoc. 6, 14.

21. Și grindină mare ca talantul s'a pogorât din cer preste oameni; și au hulis oamenii pre Dumnezeu de rana grindinei, că mare este rana ei toate.

CAP. 17.

Unul din cei șapte îngeri descoperă Evanghelistului surparea cetății. Cele șapte capete și zece coarne. Tâlcuirea vedeniei.

Și a venit unul din cei șapte îngeri cari aveau cele șapte cupe și a grăit cu mine, zicând; vino să'ți arăt ție judecata curvei cei mari, care șade preste apele cele multe.

2. Cu care au curvit împărașii pământului și s'au îmbătat de vinul curviei ei, cel ce lăcuiesc pre pământ.

3. Și m'a dus pre mine în pustie în duh și am văzut o mulere șezând pre o hiară roșie, plină de numi de hulă, care aveă capete șapte și coarne zece.

4. Și mulerea eră îmbrăcată cu porfiră și cu roș, și poleită cu aur și cu platră scumpă și cu mărgăritari, având pahar de aur în mâna ei plin de urăciuni și de necurăția curviei sale;

5. Și în fruntea ei nume scris: Taină, Vavilonul cel mare, maica curvelor și a spuroăciunilor pământului.

6. Și am văzut pre mulere beată de sângele sfinșilor și de sângele martorilor lui Iisus, și m'am mirat văzându-o pre ea, cu mirare mare.

7. Și mi-a zis ingerul: pentruce te-ai mirat? Eu volu spune ție taina mulerei și a hiariei ce o poartă pre ea care are cele șapte capete și cele zece coarne.

8. Hiară care o ai văzut eră și nu este, și va să se suie din adânc și în pieire să meargă, și se vor mira cei ce lăcuiesc pre pământ, ale căror nume nu sunt scrise în cartea vieșii dela întemeierea lumii, văzând pre hiară că eră și nu este, măcar că este.

9. Aici este mîntea ceea ce are înțelepciune. Cele șapte capete sunt

șapte munși, unde șade mulerea preste ei.

10. Și împărași șapte sunt, cinci au căzut și unul este și celalt încă n'a venit, și când va veni, puțin trebuie el să rămăe.

11. Și hiară care eră și nu este, și acesta al optulea este, și din cei șapte este și întru pieire merge.

12. Și cele zece coarne care le-ai văzut, zece împărași sunt, cari încă n'au luat împărășia, ci stăpânire ca niște împărași într'un ceas iau cu hiară.

13. Aceștia un gând au, și puterea și stăpânirea lor o vor da hiariei.

14. Aceștia cu Mielul vor face rășboiu, și Mielul îi va biruți pre ei, că este Domnul domnilor și împăratul împărașilor, și cei cu ei sunt chemași și aleși și credincioși.

15. Și mi zice mie; apele care le-ai văzut unde șade curva, sunt noroade și gloate și neamuri și limbi.

16. Și cele zece coarne care le-ai văzut la hiară, aceștia vor urți pre curvă și pustie o vor face pre ea și goală și cărnurile ei vor mîncă și pre ea o vor arde cu foc.

17. Că Dumnezeu au dat în inimile lor ca să facă ștăful lui, și să facă un gând, și să deă împărășia lor hiariei, până ce se vor slărși grațurile lui Dumnezeu.

18. Și mulerea pre care o ai văzut este cetatea cea mare, care are împărășia preste împărașii pământului.

CAP. 18.

All inger vestește căderea cetății și strigă norodului să fugă.

Și după acestea am văzut inger pogorându-se din cer, care aveă putere mare și pământul s'a luminat de slava lui.

2. Și a strigat întru țările cu glas mare zicând: a căzut Vavilonul cel mare, și s'a făcut lăcaș dracilor și pază a tot duhul necurat, și pază a toată pasărea necurată și urșă.

17. 1. Apoc. 15, 1; Ier. 51, 13; Num. 3, 4.
2. Apoc. 14, 8; 18, 9.
3. Mat. 4, 1; Is. 21, 1; Apoc. 21, 10; 13, 1.
4. Apoc. 18, 16; Ier. 51, 7.
5. Apoc. 14, 8; 2 Tes. 2, 7.
6. Apoc. 18, 24. 8. Apoc. 11, 7 și 13, 3; Eș. 32, 32; Dan. 12, 1. 9. Apoc. 13, 1, 18.

10. Apoc. 20, 3. 12. Dan. 7, 24.
14. Apoc. 19, 16. 15. Is. 6, 7; Ier. 47, 2.
16. Apoc. 18, 8. 17. Apoc. 10, 7.
18. Apoc. 16, 19.
18. 1. Apoc. 10, 1.
2. Apoc. 14, 8; Is. 21, 9; 13, 21 și 34, 11 sq; Ier. 50, 3; 51, 8.

3. Că din vinul mântii curviei ei au băut toate neamurile, și împărații pământului cu ea au curvit, și neguțătorii pământului din puterea desfătărilor ei s'au îmbogățit.

4. Și am auzit alt glas din cer zicând: ieșiți dintr'însa, norodul meu ca să nu vă împărtășiți cu păcatele ei și ca să nu luați din bălăile ei.

5. Că au ajuns păcatele ei până la cer, și și-au adus aminte Dumnezeu de nedreptățile ei.

6. Răsplătiți ei precum și ea va răsplătit vouă, și îi îndoiți ei îndoit după faptele ei; cu paharul cu care a dres, dregeți ei îndoit.

7. Cât s'a slăvit pre sine, și s'a desfătat, pre atâta dați ei chin și plângere; că întru inima ei zice: șez împărăteasă, și văduvă nu sunt, și plângere nu voi vedea.

8. Pentru aceea într'o zi vor veni ranele ei, moarte și plângere și foame; și cu foc se va arde; că tare este Domnul Dumnezeu cel ce o judecă pre ea.

9. Și o vor plânge pre ea, și vor tângui de ea împărații pământului, cei ce au curvit și s'au desmierdat cu ea, când vor vedea fumul arderii ei.

10. Departe stând pentru frica muncii ei, zicând: vai, vai, cetatea cea mare Babilonul, cetatea cea tare! Că într'un ceas a venit judecata ta.

11. Și neguțătorii pământului plâng și o jlesc pre ea; că povara lor nimeni nu o cumpără mai mult;

12. Povară de aur și de argint și de piatră scumpă și de mărgăritar și de vison și de porfiră și de mătasă și de roș și tot lemnul de tîn, și tot vasul de elefant și tot vasul de lemn scump și de aramă și de fier și de marmoră.

13. Și scorțișoară și tămăleri și mir și tămăle și vin și untdelemn și făină de grâu și grâu și dobitoace și oi și cai și căruțe și robi și suflete de oameni.

14. Și poama poftei sufletului tău

s'a dus dela tine, și toate cele grase și luminate s'au dus dela tine, și mai mult nu le vei mai afla pre ele.

15. Neguțătorii acestora, cari s'au îmbogățit dela ea, departe vor sta pentru frica pedepsei ei, plângând și tânguindu-se;

16. Și zicând: vai, vai, cetatea cea mare, cea îmbrăcată cu vison și cu porfiră și cu roș și poleită cu aur și cu piatră scumpă și cu mărgăritaruri!

17. Că într'un ceas s'a pusit atâta bogăție. Și tot cărmaciul și toată gloata cea din corăbii și corăbierii, și ori câți lucrează marea, de departe au stăit.

18. Și strigau văzând fumul arderii ei, zicând: care eră asemenea cu cetatea cea mare!

19. Și își puneau țărână pre capetele lor, și strigau plângând și tânguindu-se, zicând: vai, vai, cetatea cea mare, întru care s'au îmbogățit de prețuri ei toți cei ce au corăbii în mare! Că într'un ceas s'a pusit.

20. Veselește-te de ea cerule, și voi sfinți apostoli și proroci; că au judecat Dumnezeu judecata voastră despre dânsa.

21. Și un înger tare a ridicat o piatră mare ca de moară, și o a aruncat în mare, zicând: așa cu pornire se va arunca Babilonul cetatea cea mare, și nu se va mai afla.

22. Și glas de lăutari și de muzici și de fluerași și trămbițași, nu se va mai auzi întru tine; și tot meșterul a tot meșteșugul nu se va mai afla întru tine; și sunet de moară nu se va mai auzi întru tine;

23. Și lumină de făclie nu se va mai ivi întru tine; și glas de mire și de mireasă nu se va mai auzi întru tine; că neguțătorii tăi erau boierii pământului; căci cu fermecătoria ta s'au înșelat toate neamurile.

24. Și într'însa s'a aflat sânge de proroci și de sfinți și de toți cei junghiați pre pământ.

3. Ier. 51, 7; Naum. 3, 4.

4. Is. 48, 20; Ier. 50, 8 și 51, 6, 9.

6. Num. 25, 17; Ps. 136, 8.

7. Ier. 50, 29; Is. 47, 7, sq.

8. Is. 47, 9; Ier. 50, 31; Apoc. 17, 16.

9. Apoc. 17, 2; Ez. 26, 16; 27, 30.

10. Apoc. 14, 8; Is. 21, 9; Ier. 51, 8.

11. Ez. 27, 36.

12. Apoc. 17, 4; Ez. 27, 12, sq.

13. Ier. 50, 13.

16. Apoc. 17, 4. 17. Is. 23, 14; Ez. 27, 27.

18. Is. 34, 10. 19. Is. N. 7, 6; Iov 2, 12.

20. Is. 44, 23; 49, 13; Ier. 51, 48.

22. Is. 24, 8; Ier. 26, 13. 23. Is. 23, 8.

24. Apoc. 17, 6; Mat. 23, 35.

CAP. 19.

Cântarea sfinților pentru căderea Vavilonului. Nunta și cina Mielului. Evanghelistul vede pre Hristos. Antihrist și ai săi aruncați în Gheena.

Și după acestea am auzit ca un glas mare de gloată multă în cer, zicând: aliluia, mântuirea și slava și cinstea și puterea, Domnului Dumnezeuului nostru;

2. Că adevărate și drepte sunt judecățile lui; că au judecat pre curva cea mare, care a stricat pământul cu curvea sa, și a izbăvit sângele robilor săi din mâna ei.

3. Și a doua oară a zis: aliluia, și fumul ei se sue în vecii vecilor.

4. Și au căzut băirânii cei douăzeci și patru și cei patru vicleșitori și s'au închinat lui Dumnezeuului celui ce șade pre Scaun, zicând: Amin; aliluia.

5. Și glas din Scaun a leșit, zicând: laudați pre Dumnezeuul nostru, toți robii lui, și cei ce vă temeți de dânsul, și cei mici și cei mari.

6. Și am auzit ca un glas de gloată multă și ca un glas de ape multe și ca un glas de tunele tari, zicând: aliluia, că au împărățit Domnul Dumnezeu atotșitorului.

7. Să ne bucurăm și să ne veselim, și să dăm slava lui; că a venit nunta Mielului, și mulerea lui s'a gătit pre sine.

8. Și s'a dat ei ca să se îmbrace cu vison curat și strălucit; că visonul sunt îndreptările sfinților.

9. Și îmi zice mie, scrie: fericiți cei chemați la cina nunței Mielului. Și îmi zice mie: aceste cuvinte adevărate sunt ale lui Dumnezeu.

10. Și am căzut înaintea picioarelor lui ca să mă închin lui. Și îmi zice mie: vezi, nu împreună cu tine rob sunt, și cu frații tăi cari au mărturiea lui Iisus; lui Dumnezeu te închină; că mărturiea lui Iisus este duhul prorociei.

11. Și am văzut cerul deschis, și iată un cal alb; și cel ce ședeă pre

el se chemă credincios și adevărat, și întru dreptate judecă și dă războiu.

12. Ochii lui ca para focului, și pre capul lui steme multe; având nume scris, care nimeni nu'l știe, fără numai el.

13. Și îmbrăcat în haină văpsită cu sânge; și se chiamă numele lui: Cuvântul lui Dumnezeu.

14. Și oștile cele din cer urmau după el pre cai albi, îmbrăcați fiind în vison alb și curat.

15. Și din gura lui iese sable ascuțită, ca, cu dânsa să lovească neamurile; și el le va paște pre ele cu tolag de fier; și el calcă teascul vinului mănii și iușimei lui Dumnezeu atotșitorului.

16. Și are preste haina și preste coapsa sa numele scris: Împăratul împăraților și Domnul domnilor.

17. Și am văzut pre un înger stând în soare; și a strigat cu glas mare, zicând tuturor pasărilor celor ce zboară în mijlocul cerului: veniți și vă adunați la cina marelui Dumnezeu;

18. Ca să mâncați frupuri de împărați și trupuri de căpitani și trupurile celor tari și trupurile cailor și ale celor ce șed pre ei și trupurile tuturor celor slobozi și celor robi și celor mici și celor mari.

19. Și am văzut pre hiară și pre împărații pământului, și oștile lor adunate ca să facă războiu cu cel ce șade pre cal, și cu oastea lui.

20. Și s'a prins hiară, și cu ea prorocul cel mincinos, care a făcut semnele înaintea ei, cu care a amăgit pre cei ce au luat semnul hiară, și pre cei ce s'au închinat chipului ei. Vii s'au aruncat amândoi în iazărul cel de foc care arde cu piatră pucioasă.

21. Și ceilalți s'au ucis cu sabia celui ce ședeă pre cal, care leșă din gura lui; și toate pasările s'au săturat din trupurile lor.

19. 1. Apoc. 12, 10; Ps. 103, 35.

2. Apoc. 16, 7; Ier. 51, 25; Ps. 9, 12.

3. Is. 34, 10, 4. Ps. 105, 48.

6. Apoc. 11, 15.

7. Ps. 117, 23; Mat. 22, 2; 25, 10.

8. Ps. 44, 14, sq. 9. Luc. 14, 16.

10. Fapt. 10, 25. 11. Apoc. 6, 2.

12. Apoc. 1, 14.

13. Fac. 49, 11; Is. 63, 1; Ioan. 1, 1, 14.

14. Apoc. 4, 4. 15. Ps. 2, 9; Is. 63, 3.

16. Apoc. 17, 14; 1 Tim. 6, 15.

17. Ez. 39, 4. 18. Is. 49, 26.

20. Apoc. 13, 1, 15; Is. 30, 33; Dan. 7, 11.

CAP. 20.

Satana legat. Mia de ani. Scaunele gătitte mărturisitorilor lui Hristos. Invierea cea dintâiu și moartea a doua. Gog și Magog. Invierea cea de obște.

Și am văzut înger pogorându-se din cer, având cheia adâncului și lanț mare în mâna lui.

2. Și a prins pre balaur, pre șarpele cel vechiu, care este diavolul și satana, și l-a legat pre el o mie de ani.

3. Și l-a băgat pre el în adânc, și l-a închis, și a pecellul deasupra lui, ca să nu înșele mai mult pre neamuri, până se vor plini o mie de ani; și după acestea trebue el să se deslege puțină vreme.

4. Și am văzut scaune, și au șezut pre ele, și judecată li s'a dat lor; și pre sufletele celor tăleși pentru mărturia lui Iisus, și pentru cuvântul lui Dumnezeu, și cari nu s'au închinat hiarei, nici chipului ei, și n'au luat semnul pre fruntea lor, și pre mâna lor; și au viețuit și au împărăjit cu Hristos o mie de ani.

5. Iar ceilalți morți n'au învieat până nu se va sfârși miea cea de ani. Această este învierea cea dintâiu.

6. Fericit și sfânt este cel ce are parte întru învierea cea dintâiu; preste aceștia moartea cea de a doua nu are putere, ci vor fi preoți ai lui Dumnezeu și ai lui Hristos, și vor împărăji cu el o mie de ani.

7. Și dacă se va plini acea mie de ani, se va deslegă satana din temnița lui.

8. Și va ieși să înșele neamurile cele ce sunt în cele patru unghiuri ale pământului, pre Gog și pre Magog, să'i adune pre el la războiu; al căror număr este ca nisipul mării.

9. Și s'au suit pre latul pământului, și au încunjurat tabăra sfinților, și cetatea cea iubită; și s'a pogorât foc dela Dumnezeu din cer, și l-a mâncat pre el.

10. Și diavolul cel ce fi înșelă pre el, s'a aruncat în iazărul cel de

foc și de piatră pucioasă, unde este hiara și prorocul cel mincinos, și se vor chinuți ziua și noaptea în vecii vecilor.

11. Și am văzut scaun alb mare, și pre cel ce ședeă pre el, de a cărui față a fugit pământul și cerul; și loc nu s'a aflat lor.

12. Și am văzut pre morți, pre cei mici și pre cei mari, stând înaintea lui Dumnezeu; și cărți s'au deschis; și altă carte s'a deschis, care este a vieții; și s'au judecat morții din cele scrise în cărțile acelea, după faptele lor.

13. Și marea a dat pre morții cel dintr'însa; și moartea și iadul au dat pre morții cei dintr'însii; și s'au judecat fiecare după faptele lor.

14. Și moartea și iadul s'au aruncat în iazărul cel de foc. Această este moartea cea a doua.

15. Și oricare nu s'a aflat scris în cartea vieții, s'a aruncat în iazărul cel de foc.

CAP. 21.

Cer și pământ nou. Ierusalimul cel de sus. Cuvintele celui ce șade pre Scaun. Îngerul ce măsură cetatea sfinților.

Și am văzut cer nou și pământ nou; că cerul cel dintâiu și pământul cel dintâiu au trecut, și marea nu mai este.

2. Și eu Ioan am văzut cetatea cea sfântă, Ierusalimul cel nou, pogorându-se dela Dumnezeu din cer, gătită ca o mireasă împodobită bărbatului său.

3. Și am auzit glas mare din cer zicând: iată, cortul lui Dumnezeu cu oamenii, și se va sălășui cu ei, și ei vor fi noroade ale lui, și însuș Dumnezeu va fi cu ei, Dumnezeu al lor.

4. Și va șterge Dumnezeu toată lacrima dela ochii lor; și moartea nu va fi mai mult, nici plângere, nici strigare, nici durere nu va fi mai mult; că cele dintâiu au trecut.

5. Și au zis cel ce ședeă pre Scaun:

12. Apoc. 3, 5; Fil. 4, 3. Dan. 7, 10.

13. Is. 26, 19.

14. Apoc. 6, 8; 1 Cor. 15, 26.

15. Mat. 25, 41.

21. 1. Is. 65, 17; 2 Petr. 3, 13.

2. Gal. 4, 26. 3. 2 Cor. 2, 16; Is. 37, 28.

4. Apoc. 7, 17; Is. 35, 10.

5. Apoc. 4, 2; Is. 43, 19; 2 Cor. 5, 17.

20. 1. Apoc. 1, 18. 2. Apoc. 12, 9.

4. Dan. 7, 9. 5. Is. 26, 14.

6. Apoc. 5, 10. 8. Ez. 38, 2. 9. Ez. 39, 6.

10. Apoc. 19, 20; 14, 10.

iată, toate le fac nouă. Și îmi zice mie: scrie, că cuvintele acestea adevărate și credincioase sunt.

6. Și mi-a zis mie. S'a făcut Eu sunt Alfa și Omega, începutul și sfârșitul. Eu celui înșelat voi dau în dar din isvorul apei vieții.

7. Cel ce va birui va moșteni toate; și eu voi fi lui Dumnezeu, și el va fi mie fiu.

8. Iar celor fricoși și necredincioși și păcătoși și spurcați și uciogași și curvari și fermecători și închinători de idoli și tuturor celor mincinoși, partea lor în iazărul cel ce arde cu foc și cu piatră pucioasă; care este moartea cea a doua.

9. Și a venit către mine unul din cei șapte îngeri, cărți aveau cele șapte cupe, care erau pline de cele șapte rane cele mai de pre urmă, și a grăit cu mine, zicând: vino, să îți arăt île mulțerea, mireasa Mielului.

10. Și m'a dus pre mine în duh într'un munte mare și înalt, și mi-a arătat mie cetatea cea mare, Ierusalimul cel sfânt, pogorându-se din cer dela Dumnezeu,

11. Având slava lui Dumnezeu, și luminătorul ei asemenea cu piatră prea scumpă, ca, cu piatră lapis, ce este ca cristalul;

12. Și având zid mare și înalt, având porți douăsprezece, și la porți îngeri doisprezece, și nume scrise deasupra, care sunt cele douăsprezece seminții ale fiilor lui Israel;

13. Despre răsărit porți trei; despre mieznoapte porți trei; despre miezăzi porți trei; și despre apus porți trei.

14. Și zidul cetății avea temelii douăsprezece, și într'însele numele celor doisprezece apostoli ai Mielului.

15. Și cel ce vorbiă cu mine avea tresie de aur ca să măsoare cetatea și porțile ei și zidul ei.

16. Și cetatea este în patru colțuri, și lungimea ei este atâta cât și lățimea; și a măsurat cetatea cu tresiea, la stadii de douăsprezece mii. Lungimea și lățimea și înălțimea ei întocma sunt.

6. Apoc. 1. 8.

7. Apoc. 2, 26; Zab. 8, 8; Evr. 8, 10.

8. Apoc. 22, 15. 9. Apoc. 15, 1; 6, 7; 19, 7.

10. Ez. 40, 2. 11. Ez. 48, 35.

12. Ez. 48, 31. 14. Efes. 2, 20.

15. Ez. 40, 3. Zab. 2, 1.

17. Și a măsurat zidul ei, de o sută patruzeci și patru de coși, măsură a omului, care este a îngerului.

18. Și eră zidirea zidului ei, lapis; și cetatea, aur curat, asemenea sticlei cel curate.

19. Și temeliiile zidului cetății erau cu toată piatra scumpă împodobite. Temeliea cea dintâiu, lapis; a doua safir; a treia halchidon, a patra smaragd;

20. A cincea sardonix; a șasea sardon; a șaptea hrisolitos; a opta viril; a noua topaz; a zecea hrisoprasos; a unsprezecea iachint; a douăsprezecea amelisi.

21. Și cele douăsprezece porți erau douăsprezece mărgăritari; fiecare poartă eră dintr'un mărgăritar; și ușița cetății eră aur curat, ca sticla cea luminoasă,

22. Și biserică n'am văzut întru dânsa; că Domnul Dumnezeu atotfiitorul este biserică ei și Mielul.

23. Și cetatea nu are trebuință de soare, nici de lună, ca să lumineze întru ea; că slava lui Dumnezeu o a luminat pre ea, și luminătorul ei este Mielul.

24. Și neamurile celor ce se mântuesc întru lumina ei vor umbla; și împărații pământului aduc slava și cinstea lor întru dânsa.

25. Și porțile ei nu se vor închide ziua; că noaptea nu va fi acolo.

26. Și vor aduce slava și cinstea neamurilor întru dânsa.

27. Și nu va intra întru dânsa tot ce este spurcat, și face spurcăciune, și minciună; fără numai cei scriși în cartea vieții Mielului.

CAP. 22.

Riul cel limpede ieșind din Scaun. Vedenia Apostolului vrednică de credință. Hristos Dumnezeul prorocilor și stăpân al tuturor. Porunca de a propovedui Apocalipsa Chemarea arătării cei slăvite a lui Hristos. Blestem asupra celor ce vor strică această carte.

Și mi-a arătat mie rîu limpede al apelor vieții, luminos ca cristalul, ieșind din Scaunul lui Dumnezeu și al Mielului.

19. Eș. 28, 17; Is. 54, 11. 21. Apoc. 22, 2.

23. Apoc. 22, 5; Is. 60, 19.

24. Is. 60, 3. 25. Is. 60, 11; Apoc. 22, 5.

27. Fil. 4, 3. Ioll. 3, 17.

22. I. Ez. 47, 1, 12; Zab. 14, 8.

2. În mijlocul uliței ei, și a rîului de o parte și de alta; lemnul vieței, făcând roduri douăsprezece, în fiecare lună dându'și rodul său; și frunzele lemnului spre sănătatea neamurilor.

3. Și tot blestemul nu va mai fi acolo; și Scaunul lui Dumnezeu și al Mielului vor fi într'însa; și slugile lui vor sluji lui;

4. Și vor vedea fața lui și numele lui pre frunțile lor.

5. Și noapte nu va fi acolo; și trebuință nu au de făclie, și de lumina soarelui; că Domnul Dumnezeu îi luminează pre ei; și vor împărăji în vecii vecilor.

6. Și mi-a zis mie: aceste cuvinte sunt credincioase și adevărate; și Domnul Dumnezeu sfinșilor proci au trimis pre îngerul său să arate robilor săi cele ce trebuie să fie degrab.

7. Iată viu degrab; fericit este cel ce păzește cuvintele prorociei cărței acestuia.

8. Și eu Ioan cel ce văz și auz acestea. Și când am auzit și am văzut, am căzut să mă închin înaintea picioarelor îngerului ce îmi arătă mie acestea.

9. Și îmi zice: vezi, nu; că dimpreună cu tine rob sunt, și cu frații îmi prorocii și cu cel ce păzește cuvintele cărței acestuia; lui Dumnezeu te închină.

10. Și îmi zice: să nu pecetluiești cuvintele prorociei cărței acestuia; că vremea aproape este.

11. Cel ce face strâmbătate, mai facă strâmbătate; și cel ce se spurcă, mai spurce-se; și cel drept, mai facă dreptate; și cel sfânt, mai sfințească-se.

2. Apoc. 21, 21. 3. Zah. 14, 11.
4. Ps. 16, 15. 5. Apoc. 21, 25; Ps. 35, 9.
7. Apoc. 3, 11; 1. 3. 8. Apoc. 19, 10.
9. Mat. 4, 19.
10. Dan. 8, 26; Apoc. 1, 3; Fil. 4, 5.
11. 2 Tim. 3, 13.

12. Iată viu degrab; și plata mea este cu mine, ca să dau fiecăruia precum va fi fapta lui.

13. Eu sunt Alfa și Omega, începutul și sfârșitul, cel dintâiu și cel de pre urmă.

14. Fericii cel ce fac poruncile lui, ca să fie stăpânirea lor preste lemnul vieței și pre porți să intre în cetate.

15. Iar afară câinii și fermecătorii și curvarii și ucigașii și închinătorii de idoli și tot cel ce iubește și face minciună.

16. Eu Iisus am trimis pre îngerul meu ca să mărturisească vouă acestea în biserici. Eu sunt rădăcina și sămânța lui David, steaua cea strălucitoare și de dimineață.

17. Și duhul și mireasa zic: vino. Și cel ce aude să zică: vino. Și cel însetat să vie. Și cel ce voește, iată apa vieței în dar.

18. Că mărturisesc la tot cel ce aude cuvintele prorociei cărței acestuia. De va adăoga cineva la acestea, va pune Domnul Dumnezeu preste el toate ranele cele scrise în cartea aceasta;

19. Și de va scoate cineva din cuvintele cărței prorociei acestuia, va scoate Dumnezeu partea lui din cartea vieței și din cetatea cea sfântă și din cele scrise în cartea aceasta.

20. Zice cel ce mărturisește acestea: așa, viu curând, Amin. Așa, vino, Doamne Iisuse.

21. Darul Domnului nostru Iisus Hristos cu voi toți, Amin.

12. Apoc. 3, 11; Rom. 2, 6.
13. Apoc. 1, 8; 2, 8; 21, 6; Is. 41, 4; 44, 6
48, 12. 15. Apoc. 21, 8; 1 Cor. 6, 10.
16. Apoc. 1, 1, 2; Apoc. 5, 5; Is. 11, 10;
Rom. 15, 12; 2 Petr. 1, 19.
17. Apoc. 21, 6; Is. 55, 1; Ioan 7, 37.
19. A doua Lege 4, 2; Fil. 4, 3.
20. Apoc. 1, 7.

SFÂRȘIT ȘI LUI DUMNEZEU SLAVĂ.

